

ஆறாவது

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு

ரொறன்ரோ, கனடா - 1996

உங்கள் சகல தேவைகளையும் ஒரே இடத்தில் பூர்த்தி செய்து கொள்ள நீங்கள் நாட வேண்டிய ஸ்தாபனம் மிச்சாகாவில்

ஸ்ரீ சரவணாஸ்

சுப்பர் மார்க்கட்

விலையோ மலிவு! தரமோ உயர்வு

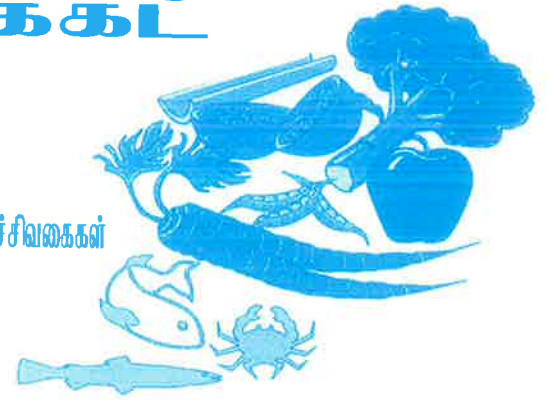
இலங்கை, இந்திய மேற்கிந்திய, கனேடிய உணவுப் பொருட்கள்

உடன் மரக்கறி வகைகள், கடல் உணவு வகைகள், முதல் தரமான ஆட்டிரைச்சி, கோழி இறைச்சிவகைகள்

PAL/SECAM/NTSC பிரதி மாற்றம்

நீங்கள் விரும்பும் சகல பழைய புதிய திரையப்படங்கள் பதிவு செய்து தரப்படும்

Pyramid, Pro Global Video, Rajah, Pyramid Audio & Co,

1650 Dundas St. East, Unit # 12

Mississauga, Ont. L5A 3X8

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

Tel: (905) 896 4548

WINDSOR CINEMA

1550 SOUTH GATEWAY ROAD

Dixie Park Center (Dixie Rd. & Eglinton)

மிஸிஸ்ஸாகா வின்ஸர் திரை அரங்கு

Info Line : (905) 896 4548

Tel: (905) 238 8868

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க கீதம்

ஒன்று கூடுவோம்

பாவலர் மூல்லைவாணன்

உலகத் தமிழரே
ஒன்று கூடுவோம்

உண்மையும் நேர்மையும்
பொது நலப் பண்பும்
ஊக்கமும் ஒற்றுமை
ஆக்கமும் நமதே
என்று பாடுவோம்

பெண்ணடிமை தீருதற்கும்
பேதைமைகள் நீங்குதற்கும்
மண்ணடிமை நீக்குதற்கும்
மக்கள் நலம் மீட்பதற்கும்

பொது இறைமை கைகோப் போம்
புதுக்கலைகள் நலம் சேர்ப்போம்
மதுத்தமிழின் பண்பார்ப்போம்
மாந்தர்-சமநிலை ஆர்ப்போம்

நுழைவாயில் வரவேற்பு

வணக்கம்!

உங்களைத்தான் அழைக்கிறேன். என்ன! கேட்கவில்லையா? எங்கே பார்க்கிறீர்கள்? இந்தமலைரைக்கையில் எடுத்திருக்கும் உங்களைத்தான் கூப்பிடுகிறேன்! நலந்தானே! ஒன்றைத் தொட்டுக்கொண்டு இன்னொன்றை நினைப்பதுவும். ஒன்றைப் பார்த்துக் கொண்டு வேறொன்றைப்பற்றி யோசிப்பதும், ஒன்றைக் கேட்டுக்கொண்டு பிறிதொன்றை எண்ணுவதும் இன்றைய வியாதிகளில் ஒன்றாய் எல்லோரிடமும் பரவியிருக்கிறது. ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ளப் பார்க்கும், கேட்கும், கவனிக்கும் சக்தியை இறைவனிடம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு மலருக்குள்ளே வாருங்கள்.

வாழ்த்துக்களை, அறிக்கைகளை மனம்பற்றி வாசியுங்கள் உள்ளே நுழைய நுழைய அறிஞர்களின் நுண்மன் நுழைபுலத்து விளைச்சல்கள் கருத்து மணிகளையாகக் கொட்டிக்கிடக்கின்றன. அமைதியாய் ஆறுதலாய் அனுபவித்துப் படியுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், நண்பர்களுக்கும் படிக்கும்படி பணியுங்கள், படிக்கமுடியாதவர்களுக்குப் படித்துக்காட்டுங்கள். நமது தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பாத்திரங்களுக்குள் கிடக்கும் பஞ்சாமிர்தத்தை வாஞ்சையோடு நெஞ்சாரப் பதித்துக்கொள்ளுங்கள். பஞ்சபூதத் தொடர்புடைய நமது பிரபஞ்ச வாழ்க்கையின் விழுமியங்களைத் தொழுதேற்றி நமது அடையாளங்களை அருமை பெருமைகளை விளங்கவைத்து, யாதும் ஊரே! யாவரும் உறவினரே! என்ற கோட்பாட்டுடன் வாழ்வாங்கு வாழ்வோம் வாழவைப்போம்! வாருங்கள்.

வரவேற்பு வாசலில் உங்களை நீண்டநேரம் மறித்துவைக்க விரும்பவில்லை. சில செய்திகளை முன்னோட்டமாய் சொல்வது மலரின் உள்ளோட்டத்தை மனதுள் வாங்கிக்கொள்ள இலகுவாக இருக்கும். உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் தமிழின் தொன்மையை சீர் சிறப்பை, இலக்கிய இலக்கணவளத்தை தமிழ் மக்களுக்கும் உலகமக்களுக்கும் காட்டுவது போன்று; உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கம் தமிழ் வாழ்வியலை; உள்ளத்து உயர்வுகளை, கள்ளமிலா வெள்ளை விழுமியங்களை அன்பின் வழிப்பட்ட அருளியலைக் காட்டுவதாகும். தமிழ் மொழியும்; தமிழ்ப் பண்பாடும் தமிழ் இனத்தின் இருகண்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டி வலியுறுத்தும் விழாவாக இது அமைக்கப்படுகின்றது. சென்னை, மொறிசியஸ் சேலம், கோலாலம்பூர், சிட்னி ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பெற்ற பண்பாட்டு மாநாடுகளின் பெறுபேறுகள் பலருடைய கணிப்புக்கு உரித்தாகின. ஆறாவது உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடும் அதன் சிறப்புமலரும் மிகுந்த பலனைத் தரவேண்டும் என்பது தமிழர்களின் பிரார்த்தனையாகும்.

தமிழ் மொழியும், தமிழினத்தின் பண்பாடும் இனி வரும் காலத்திலும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் சூழ்நிலையிலும் தமிழர் முதலாம்சொலகாகப் காப்பாற்றப்பெறல் வேண்டும். தமிழ் இனத்தின் அடையாளத்திற்கும், அனுமானிப்புக்கும் உதவுவது, தமிழ்மொழியும், தமிழ்ப்பண்பாடும்.

புலம் பெயர்ந்து கரையேறியவர்கள் கலந்து வாழ்தல் வேறு கரைந்து விடுதல்வேறு, அறியாமையாலும், கவர்ச்சிகளாலும் வழிகாட்டல் இல்லாத குருட்டாம்போக்காலும் தடுமாறும் தமிழர்களுக்கு நன்றெறி காட்டிக் கூட்டிச் செல்லும் நோக்கமும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்திற்கு உண்டு தமிழின நலப் பணிகளில் ஒன்றே பண்பாட்டு

உலகத் தமிழர் இயக்க தலைவர் பேராசிரியர் இர.ந. வீரப்பனார்

வாழ்த்துச் செய்தி

“உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடே உலகத் தமிழரை ஒருங்கிணைக்கும்”

இந்த ஆறாவது மாநாடு வடபுலத்து ஒளிநாடாகிய கனடாவையும், தென்புல ஒளிநாடான ஆத்திரேலியாவையும் தமிழால் இணைக்கிறது. இது தமிழருடன் புணையவேண்டும்; 1992ல் சிட்னியில் கண்ட கனவு 1996ல் தொரந்தோவில் மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது.

செந்தமிழும் நறுந்தமிழும் வீறுகொண்டு எழுந்து, உலகளாவிய ஏற்றம் பெறும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இம்மாநாடு நடத்தப்படுகிறது.

தமிழகமும் ஈழமும் இழந்த மண்ணை மீட்கவேண்டும்; இவை தமிழர் நாடுகளாக ஆக்கப்படவேண்டும். தமிழர்களே தமிழ்நாட்டையும், தமிழீழத்தையும் ஆளவேண்டும். இந்த இறைமையான வேட்கையே நமது ஆண்மைமிக்க அஞ்சாமைக் கேடயமாகும்.

உலகில் தமிழுடன் தமிழர் விடுதலைபெறவேண்டும் என்பதே நமது இலட்சியம்.

பிரெஞ்சுக் குடியேற்றநாடுகளிலும், ஆங்கிலேயர் ஆண்ட நாடுகளிலும் எந்தமிழர் தம்பண்பாட்டை இழந்து, தாய்மொழியைத் துறந்து வாழும்போக்கை மாற்றுவதே நமது குறிக்கோள்; இது இம்மாநாடுகளின் கருப்பொருள். இதிலிருந்து நாங்கள் சிறிதும் மாறிவிட வில்லை!

தமிழர்தம் பண்பாட்டுக்கு மாறாக மதக்கலாச்சாரத்தைப் போற்றி, தாய்மொழியை இழந்துவிட்டு வாழ்வதால் நாம் அவர்களைத் தமிழராக எண்ணவில்லை. மதமும் அரசியலும் அவர்களது சூழலும் அவர்களை நம்மிடமிருந்து நூறாண்டுக்குமேலாகவே பிரித்து வைத்துவிட்டன. இந்த முறண்பாடுகளை கண்டிப்பாக வெட்டி எறிய வேண்டும்!

1977ல் முதல் மாநாடு சென்னையில் முதன்முதலாக நடந்த போது தமிழீழம், உலகத்திற்கு வெளிச்சம் காட்டியது. தமிழிழந்த நாடுகள் எவை எவை என அடையாளங் காட்டியது. 1980ல் 2வது மாநாடு மொரிசியசில் நடத்தப்பட்டதே இதனை எடுத்துக் காட்டத்தான்! மூன்றாவது மாநாடு தமிழக சேலத்தில் நடத்தப்பட்டதற்குக் காரணமே தமிழகம் விழிப்படையட்டும், பன்னாட்டுத் தமிழரை அதில் அறிமுகப்படுத்தினோம்! 1985ல் இது அங்கு நடந்தது வரலாற்றுச் சிறப்பு. நான்காவது மாநாடு 1987ல் மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் நடத்தப்பட்டதில் உலகத் தாய்மொழி தமிழே என பிரகடனப்படுத்தியது. 1992ல் சிட்னியில் தேமதுரத் தமிழோசை தென்புலத்தமிழர்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்தது! புலம் பெயர்ந்த தமிழரும், பல நாட்டுத் தமிழரும் ஒன்றுபட்டுக் கூடினர். பல்லாயிரம் தமிழருங்கூடி செந்தமிழிசைத்தனர். இந்த அரிய வரலாறுகள் யாவும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சியைவிட மேம்பட்டது என அடித்துக் கூறுவோம்! தமிழர் ஆராய்ச்சி என்பதை, அந்த இணைப்பின் பிணைப்பாகவே நடத்தினோம்.

உலகம் எங்கும், பலநாட்டுத் தமிழர் சிலர் பண்பலமிகுந்த அரசியல்வாதிகளாகத் திகழ்கிறார்கள். இவர்கள் உலகத் தமிழர்களை மீட்கப் பாடுபடுவதில்லை! இழந்த மண்ணுரிமைகளைப் பெறவில்லை! அடிமைகளாக அன்றாட அரசியலில் மலர்ந்ததும் அலர்ந்தும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

இம்மாநாடும், சிறப்புமலரும் இக்கட்சங்களைத் திருத்வேண்டும்!

நன்றி

இரா.ந. வீரப்பன்

மக்கட் பண்பு இல்லாதவர்.”

பண்பொடு கூடிய உறவு பகைமையை ஒழிக்கும்; ஒற்றுமையை வளர்க்கும்; அமைதியை நிலைநாட்டும்; வாழ்வையும் வளத்தையும் அளிக்கும். “பண்புடையார்ப் பட்டுண்டுலகு” - உலகம் பண்பாளர் கையில் தங்கி இருக்கின்றது.

தமிழர் பண்பு முறைகள் மிக உன்னதமானவை. சமூக ஒழுங்குக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் மிக அவசியம் ஆனவை. உதாரணமாக, ஒழுக்கப் பண்பு தமிழர் சமூகத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குவதைக் காணலாம். தமிழர் அதனை உயிரினும் மேலாக மதித்து வருகிறார்கள்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒப்பப் படும்”

என்பது திருக்குறள். சில ஒழுக்கக் கூறுகள் பின் வருமாறு:

ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் ஆகும்வரை எவருடனும் பாலுறவு வைத்துக்கொள்ளாத பண்பு. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் கொள்கை, அதாவது, திருமணம் செய்த பின்னரும் ஆண் தனது ஒழுக்க நெறியையும் பெண் தனது கற்பையும் பேணிக் காத்து, கட்டுப்பாட்டோடு இல்லற வாழ்க்கையை இணைந்து நடத்தல், விருந்தோம்பல், அன்னையும் பிதாவையும் முன்னறி தெய்வங்களாகப் போற்றுதல், மூத்தோரையும், குருமார்களையும் மதித்தல், பெற்ற பிள்ளைகளை உற்ற முறைகளில் வளர்த்தல், பிள்ளைகள் ‘இவர்களைப் பெற்றவர் என்ன தவஞ் செய்தனரோ’ என்று பிறர் பாராட்டும்படியாக நடத்தல் முதலியன.

இவற்றை இழிவு படுத்தும் வகையில் இக்காலத்தில் சில தமிழ் அன்பர்கள் நடந்துகொள்வது கவலைக்குரியது. அதுவும் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில், நாமாகவே வந்து தஞ்சமெனப் புகுந்துகொண்ட நாடுகளில் எமது பாரம்பரியப் பண்புகளுக்கு ஒவ்வாத முறையில் நடந்துகொள்வதைப் போன்று புத்தியீனம் வேறொன்றும் இருக்கமுடியாது.

அன்பின் அடிப்படையில் வளர்ந்தது எமது பண்பு. அதன்படி வாழ்ந்து காட்டி, தமிழர் பெருமையைப் பல்லோர் மத்தியில் நிலை நாட்ட வேண்டும் என்னும் இலட்சியத்தோடு வாழ்வது ஒவ்வொரு தமிழ் மகனதும் கடனாகும்.

கனடாவில் எமது பண்பாட்டுக் கூறுகள் புண்படத் தொடங்கியுள்ள குழ்நிலையில் வெது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடுஆகஸ்ட் 24, 25, 26 ஆகிய மூன்று தினங்களிலும் ரொரன்ரோ மாநகரத்துப் பாரம்பரிய மையத்தில். (Convention Centre) நடைபெற இருக்கின்றது. மாநாட்டின் குறிக்கோள்களாகப் பின்வருவன பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன:

- (அ) உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கின்ற தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் மத்தியில் தமிழைப் பேசவும், எழுதவும் ஏற்ற மொழிப்பாவனை உணர்வை உருவாக்குதல்.
- (ஆ) தமிழ் மக்கள் தமிழ்ப் பாரம்பரிய பண்பாட்டு நடைமுறைகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் பின்பற்றுமாறு ஊக்குவித்தல்.
- (இ) புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள் தமிழ்க் கலைகளை அழியா வண்ணம் வளர்த்தலுக்கும், தொடர்ந்து பேணிக் காப்பதற்கும் வழிவகுத்தல்.
- (ஈ) அனைத்துலக ரீதியில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படும் அரசியல் பொருளாதார சமூகப் பிரச்சனைகளுக்கும், ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக சகல நாடுகளில் வாழும் தமிழ் இன மக்களும் ஒருங்கிணைந்து குரல் கொடுத்தல்.
- (உ) உலகின் பல பாகங்களில் வாழும் தமிழின மக்களை ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாக அமைய வழி செய்தல்.

மாநாட்டை ஒழுங்குசெய்த உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் கனடாக் கிளை உத்தியோகத்தர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து, மாநாடு சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்.

வீ. சுந்தரவனம்
காப்பாளர்

ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டுத் தலைவரின் செய்தி

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 25 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றுள்ளது. இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்ததின் முக்கிய நோக்கம் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட அனைத்து மக்களும், தாம் எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் எத்தகைய சூழலில் வாழ்ந்தாலும், தமிழ்மொழியையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் மறவாது, அவற்றைப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்கு ஊக்கமளிப்பதேயாகும். அத்துடன் தமிழ் மக்கள் வாழுகின்ற நாடுகளில் அவர்கள் சுய கௌரவத்துடன் தம் வாழ்க்கையை அச்சமின்றி நடாத்தவும், அவர்கள் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகும் பொழுது, அதற்கு எதிராக உலகிலே வாழும் அனைத்துத் தமிழ் மக்களும் ஒருங்கிணைந்து குரல் கொடுக்கவும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதுமேயாகும்.

அவ்வகையில் புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழும் தமிழ் மக்கள், தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் மறவாது எங்கள் வருங்கால சமுதாயம் தமிழர்களாக வாழ வைப்பதற்கு உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்க கனடாக் கிளை தன்னாலானவற்றை செய்யத் தவறாது. அத்துடன் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்கள், தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் பேணிக் காக்க எம்மால் இயன்றவரை உதவிகள் புரிவோம், உழைப்பை மேற்கொள்வோம்.

மாநாடுகள் உலகிலே வாழும் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாக அமைகின்றன. 6வது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டை சிறப்பாக நடத்துவதன்மூலம் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் வருகைதரும் பேராளர்கள் ஒன்றுகூடி தமிழ் மக்களின் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து அவற்றுக்கு நிவாரணம் தேடும் வகையில் தீர்மானங்களை இயற்றி ஆவன செய்யலாம்.

இன்று உலக மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருப்பது ஈழத்தமிழரின் உரிமைப் போராட்டம், சிறிலங்கா அரசுகள், தொடர்ச்சியாக தமிழ் மக்களின் நியாயபூர்வமான உரிமைகளை உதாசீனம் செய்தன. தமிழ்த் தலைவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் காற்றிலே பறக்க விடப்பட்டன. ஒப்பந்தங்கள் கிழித்தெறியப் பட்டன. சாத்வீக முறையில் நடாத்தப்பட்ட எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் வன்முறைகளால் முறியடிக்கப்பட்டன. தமிழ் மக்கள் ஆண், பெண், குழந்தைகள் அனைவரும் கொடுமையாகக் கொல்லப்பட்டனர். நியாயபூர்வமான கோரிக்கைகளையும், சாத்வீகப் போராட்டங்களையும் சிறிலங்கா அரசுகள் தொடர்ச்சியாக மறுத்தும் வன்முறைகளால் முறியடித்தும் வந்ததின் விளைவுதான் இன்று தமிழ் இளைஞரின் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு வித்திட்டன.

உரிமைப் போராட்டம் நடாத்தும் தமிழ் இளைஞர்களின் இயக்கப் போராளிகளும், பொது மக்களும், இராணுவ வீரர்களும் ஆயிரமாயிரமாய் கொல்லப்படுகின்றனர். இந்த நிலை நீடிக்கக்கூடாது. எங்கெங்கோ நடக்கும் உரிமைப் போராட்டங்களுக்கெல்லாம் உதவும், குரல்கொடுக்கும் வல்லரசுகள் எம்மவரைக் கண்டுகொள்ளாமல் உள்ளன. இந்த நிலையை நீடிக்க விடாமல் இம்மாநாட்டின்மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் சபை, அமெரிக்கா, கனடா, இந்தியா, ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் உலக நாடுகள் அனைத்திற்கும் நம்மின் இரங்கத்தக்க நிலையை உணர வைத்து நம்மீது எம்மக்கள் மீது அனுதாபப்படும் உண்மைநிலையை இம்மாநாடு உருவாக்க வேண்டுமென்பதே எமது அவா.

இத்துடன் கனடாவிலே “தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆவணக் காப்பகம்” ஒன்றினை நிறுவி தமிழினமும் தமிழினத்திற்குக் கைதந்து வாழ்கை அமைக்க உதவிய கனடியப் பல்இனமும் பயன்படுத்தும் வகையில் செயல்படவேண்டும். திருவருள் இதற்குத் துணைசெய்யப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தமிழக அரசு எமக்கு அனைத்து உதவிகளையும் வழங்கி இந்திய மத்திய அரசுக்கும் எடுத்துரைத்து எதிர்காலத்தில் தமிழ் மக்கள் அமைதியுடன் வாழ வழிவகுக்க வேண்டும். இதுவே இம்மாநாட்டின் பெரும் நோக்கமாக அமைய அனைவரும் அயராது பாடுபடுவோம்.

வாழ்க தமிழ் !வளர்க தமிழர் ஒற்றுமை!. வளர்க தமிழ்ப் பண்பாடு.

வணக்கம்.

சீ. செல்வையா
தலைவர்

**தமிழக அமைச்சர் மாண்புமிகு முனைவர்
மு.தமிழ்க்குடிமகனாரின்
வாழ்த்து**

முனைவர் மு. தமிழ்க்குடிமகன், எம்.ஏ, பி.எச்.டி
தமிழ் ஆட்சிமொழி மற்றும்
தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர்.

தலைமைச்செயலகம்
சென்னை 600009

8-8-1996

அன்புடையீர்,

கனடாவில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் சார்பில் ஆறாவது மாநாடு நடைபெற இருப்பதை அறிந்து பெரிதும் மகிழ்கிறேன். இந்த மாநாடு எல்லாவகையிலும் சிறப்படையவும், உலகத் தமிழர்களை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெறவும் வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்
மு.தமிழ்க்குடிமகன்

The Premier
of Ontario

Le Premier ministre
de l'Ontario

Legislative Building
Queen's Park
Toronto, Ontario
M7A 1A1

Hôtel du gouvernement
Queen's Park
Toronto (Ontario)
M7A 1A1

Greetings from the Premier!

INTERNATIONAL MOVEMENT FOR TAMIL CULTURE - CANADA *6th International Conference*

August 24, 1996

It is with great pleasure that I extend my best wishes for your 6th International Conference on the International Movement for Tamil Culture - Canada.

It takes a great deal of time and energy to organize an inaugural ceremony like this. The Tamil community and I appreciate and commend the organizers for all their conscientious and enthusiastic work.

Cultural diversity is one of our greatest strengths in Ontario, and I commend each of you for promoting and strengthening the values and traditions of the Tamil culture. You can take great pride in the valuable role you play in helping to make your community — and our province — the greatest place to live in the world.

I send everyone participating in this inaugural ceremony best wishes for an enjoyable and memorable celebration!

**The Honourable Michael D. Harris
Premier of Ontario**

***** 9 *****

**Ministry of Citizenship,
Culture and Recreation**

Minister

6th Floor
77 Bloor Street West
Toronto ON M7A 2R9
Tel.: (416) 325-6200
Fax: (416) 325-6195

**Ministère des Affaires civiles,
de la Culture et des Loisirs**

Ministre

6e étage
77 rue Bloor ouest
Toronto ON M7A 2R9
Tél. : (416) 325-6200
Télééc. : (416) 325-6195

As Minister of Citizenship, Culture and Recreation, it is a pleasure to extend my warmest greetings to all delegates attending the sixth International Conference on Tamil Culture in Toronto.

This is a very important event, as the Tamil culture is a very recent addition to the multicultural framework of Canada. One of our greatest sources of pride in Ontario is our unique identity, which has been forged by people of many different cultural backgrounds. I applaud your efforts to further enrich multiculturalism in Ontario.

Enjoy yourselves during your stay in our great province, and best of luck for a successful conference.

Marilyn Mushinski
Minister

Barbara Hall
Mayor

City Hall
Toronto, Ontario
M5H 2N2
Telephone: 416 392-7001
Facsimile: 416 392-0026

Dear Friends,

Toronto is a fortunate city where people of many different origins choose to live together in peace and harmony. Throughout Toronto's history, our citizens have learned from each other by sharing their multicultural backgrounds and celebrating their differences. The willingness of the people of Toronto to understand and appreciate each other contributes to the growth and success of this truly great city.

Special events such as the **6th International Conference on Tamil Culture**, are an important part of the growing success of our city. The conference gives the Tamil community an occasion to reflect on their past achievements and look forward to the challenges of tomorrow.

On behalf of my colleagues on City Council, it is a pleasure to recognize the Tamil community's positive contribution to our city and to offer my best wishes for an enjoyable and success conference.

Yours truly,

Mayor

Office of The Mayor
Mel Lastman
City of North York

YOU'RE GREAT!

A Message from Mayor Mel Lastman

Any celebration of culture is a great thing. The 6th International Conference on Tamil Culture is no exception. Organizers of this high profile conference have worked extremely hard to ensure that it will be a rewarding and memorable experience for all.

As Mayor of the City of North York, I would like to commend you, the members of our Tamil community, for the contributions you are making to our society.

You work hard. You get involved in our community. Your commitment to being good citizens is evident in your daily efforts and through major events such as this one. I am confident that you will be enriched by your participation in the conference. I hope that you make many new friends and find many exciting opportunities as a result. You're great!

Cordially,

Mel Lastman
Mayor

OFFICE OF THE MAYOR

May 1996

Dear Friends:

On behalf of the members of Council of the City of Mississauga, I would like to extend greetings to the Tamil Culture on the occasion of its 6th International Conference.

The strength of our community is dependent upon recognizing and respecting our diversities, while also working together in a harmonious environment. I am pleased to see opportunities like this one that bring the Tamil Culture together to create awareness among the Tamils of Canada, while also promoting the opportunities to contribute and integrate with other cultures.

Once again, on behalf of my colleagues on Council, best wishes for an enjoyable and memorable conference.

Sincerely,

HAZEL McCALLION
MAYOR

GREETINGS

INTERNATIONAL CONFERENCE ON TAMIL CULTURE

On behalf of the members of Council and the residents of The Municipality of Metropolitan Toronto, it is indeed a sincere pleasure to welcome everyone to the 6th International Conference on Tamil Culture to be held on August 24, 25 and 26, 1996.

This conference will create and promote economic and cultural links among Tamil peoples from around the world as well as provide trade opportunities between Canada and other countries.

We are honoured that you have chosen the Municipality of Metropolitan Toronto as the venue for this conference and hope that those visiting will have an opportunity to share our "Metropolitan" hospitality and sample our treasures.

As you know, the Municipality of Metropolitan Toronto is one of the most ethnoculturally diverse communities in Canada, and this diversity has contributed to the cultural, social and economic enrichment of our municipality. We, in Metropolitan Toronto, are indeed fortunate to share in the rich cultural traditions that Tamil-Canadians bring as vibrant and active participants in our cultural mosaic.

May I take this opportunity to offer my best wishes for a successful and enjoyable conference.

A handwritten signature in cursive script that reads 'Alan Tonks'.

**Alan Tonks
Chairman
Metropolitan Toronto Council**

உலகத் தமிழர் மாமன்ற தலைவரின்

“வாழ்த்துச் செய்தி”

ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு கனடா டொரண்டோ மாநகரில் 3 நாட்கள் நடைபெறுவது குறித்து நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

தமிழர்களின் மூதாதையர் நாடான தமிழகத்திலிருந்தும், ஈழத்திலிருந்தும் உலக நாடுகள் பலவற்றில் குடியேறி தத்தம் சந்ததிகளை பெருக்கி வளப்படுத்திக் கொண்டுள்ள சூழ்நிலையில், கால ஓட்டத்தில் தமிழர் கலை பண்பாட்டு கலாச்சார நெறிமுறைகளை படிப்படியாக மறந்து வருகின்றனர் என்பது வெள்ளிடமலை.

தமிழர்கள் எந்த நாடுகளில் குடியேறியிருந்தாலும் தமது கலாச்சாரப் பண்பாடுகளை மறவாது ஒழுகி, இருக்கின்ற நாட்டுக்கு விசுவாசம் செலுத்தி ஆதரவு வழங்கி வரவேண்டும் என்பதோடு, வாழ்கின்ற நாட்டில் மதிப்புமிக்க தமிழர் சமுதாயமாக திகழ்வதற்கு “உரிமையைய உரிமையுடன் பெறவேண்டும் - பெற்றிருக்க வேண்டும்” உரிமைகளை சலுகைகளாக பெற்று அடிமை வாழ்வு வாழ்வதை வெறுக்க வேண்டும் என்பதே எனது நோக்கமாகும், எனவே; உரிமையை உரிமையுடன் பெற்றிருக்கும் சமுதாயமாக தமிழர் சமுதாயம் திகழ வேண்டும் என்பதே என் அவா.

விரிந்து பரந்த உலகில் பன்மொழி பேசப்படும் நாடுகளில் வாழ்கின்ற நமது தமிழர் சமுதாயத் தலைவர்கள் இம்மாநாடு மூலம் ஒன்றுசூட தமிழர் பண்பாடு பேணிக்காக்க எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சிக்கு என்பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இயக்கத் தலைமைக்கும் செயற்குழுவுக்கும் என் நல் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆறாம் மாநாடு எல்லா வகையிலும் வெற்றிபெற ஆண்டவனை பிரார்த்திக்கிறேன்.

நன்றி

வீ. டேவிட்

(டாக்டர் வீ. டேவிட்)

மலேசியா

HOUSE OF COMMONS
CHAMBRE DES COMMUNES
CANADA

August 24th, 1996

Mr. Manuel Jesudasan
Secretary
International Movement for Tamil Culture - Canada
204 - 2175 Victoria Park Avenue
Scarborough, Ontario

Dear Mr. Jesudasan,

*As the Member of Parliament for Scarborough East,
it gives me great pleasure to extend my very best wishes on the occasion
of the 6th International Conference on Tamil Culture - 1996.*

*I have no doubt that the Conference will be a great
success and that everyone attending will find it to be an interesting
and enjoyable event.*

Yours sincerely,

Doug Peters, P.C., M.P.
Scarborough East

ஓம்
தமிழ் வாழ்க

மங்கலஒளி பிறக்கும் மாநாடு! -பெருங்கவிக்கோ மு.சேதுராமன்

காலங்கள் மாறிமாறி வருவதுண்டு
கலைகளிலே மறுமலர்ச்சி ஏற்றம் உண்டு,
வாலறிவு மேம்பாடில் புதுமை உண்டு
வரலாறும் ஒரேதன்மை இருப்பதில்லை!
நீலங்கொள் வானநிலை கூட என்றும்
நிலயின்மை யால்வேறு பட்டே நிற்கும்
ஞாலம்வாழ் தமிழிசையோ அன்றும் இன்றும்
நாடில்லா நாடோடி ஒரேதன் மைந்தா?

அன்றுதொட்டே இன்றுவரை நமக்குள் நாமே
அடுநிலையும் கெடுநிலையும் புரிந்தே கெட்டோம்
நன்றுதரு செயல்களுக்கே கைகள் கோர்த்து
நாடுசெயல் நிறைவுசெயும் போக்கை விட்டோம்
தின்றலையும் விலங்குகளைப் போல் அந்தோ
தேசமெல்லாம் அலைந்து திரிந்த போதும்
இன்றுவரை உறவுநிலை கலந்து வாழும்
இயல்புநெறி இயற்கைநெறி இகழ்வதேனோ?

ஒருநீதி நூல் "பைபில்" பெற்றே அந்த
உயிர்நீதி வழிதிருந்து மதமோ வாழும்
வருநீதி ஒருநூல்தான் "குர்ஆன்" இந்த
வாகைநூல் வழிநடக்கும் இசுலாம், எந்தத்
தருமதங்கள் இனமென்றும் நீதி நூற்கள்
தான் ஒன்றே இரண்டாகப் பெற்ற போதும்
கருதியதம் கருத்துவழி மறைநூல் ஏற்றே
காலமெல்லாம் ஒற்றுமைகள் கண்டே வாழும்.

நம் தமிழர்க்கு, ஒரு மறையாம் திருக்குறள்தான்
நாநிலத்தில் குறள்போல் ஓர்மறையே இல்லை
செம்மைநெறி ஒங்குநெறி குறள்நெறியை
தேனமுதக் களஞ்சியத்தை பெற்றும்கூட
எம்தமிழர் ஓம்பாதே கூம்பி வாழ்ந்தோம்
இன்றுவரை விழிப்புணர்ச்சி காணோம், இந்த
வெம்நிலைகள் நீங்கி உயர் நாட்டம் கொண்டே
ஓங்கு புகழ் குறள் வழியை தமிழர் ஏற்போம்!

நீதி நூற்கள் தமிழ் மொழியில் பலவே உண்டு,
நெடுஞ்சாலை போல் இன்றும் நீதி போதம்
வீதி தோறும் முழங்குகிறோம் ஆனால் தீய
வேற்றுமையை மட்டும் நம் உளம் போக்காமல்
சாதி வெறி மதவெறிகள் கட்சி பேதம்
தலை விரித்தே ஆடுகின்ற பேய் பிடித்தே
ஆதி முதல் நாம் தமிழர் மாறாவாறே
அறிவின்றி நடக்கலாமா உணர்ந்தே வெல்வோம்

இருட்டுக்கோ ஒளியுண்டு பேதம் தீர்க்க
எழுச்சி உளம் கொண்டக்கால் மார்க்கமுண்டு
குரட்டுக்கண் திறப்பதற்கு மருந்தே உண்டு,
குறிக்கோள்கள் மனம் பதித்தால் வழி பிறக்கும்
திருட்டுக்கள், கொலை வெறிகள் வஞ்சம் சூழ்ச்சி
சிறுமை சேர் களம் வீழ்ந்த தமிழா நீதான்
மருட்டுகின்ற இவ்வழிவை மாற்றுதற்கே
வகையுண்டே அறிவுக்கண் திறப்பாய் விஞ்சி

தென்கோடி மூலையிலோர் விடியல் தோன்றும்
செங்கதிரோன் மங்கல நல் ஒளி பிறக்கும்
வென்றி தரு தமிழினத்தின் விடுதலைக்கோர்
வேட்கை மிக்க தலைமகன் நம் வீர மறவன்
முன்றலிலே தமிழனுக்கோர் நாடுகண்ட
முன்னேற்றக் கொடி பறக்கும்! அந்தநாளே
பன்னாட்டு தமிழர்களைப் புரிந்து கொள்ளும்
பண்பாட்டு மாநாட்டு பெருமை ஓங்கும்!

S. P. சிவக்குமார், B.A., B.L.,
கல்வி அமைச்சர்

புதுச்சேரி

தேதி : 25.6.96..

வாழ்த்து

'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' எனப் புதிய பண்பாட்டினை ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கே முன்பே உலகுக்கு வழங்கியது தமிழ்மொழி. கடல்கடந்து பல நாடுகளை வெற்றிகண்ட தமிழ் இனம் ஆங்காங்கே தமிழ்ப்பண்பாட்டின் சுவடுகளையும் பதித்து வந்துள்ளது. உலக நாகரிக வரலாற்றில் ஒப்பற்ற வரலாறு படைத்து இன்று வரை அழியாமல் சிறப்புற விளங்குவது தமிழர் நாகரிகம் என்றால் மிகையாகாது.

இத்தகைய தமிழர் நாகரிகத்தையும், பண்பாட்டையும் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் வாழும் தமிழர்களிடம் நிலைபெற நிறுத்திடவும் அவர்களிடையே ஒற்றுமையைப் பேணிவும் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதறிந்து மகிழ்ச்சிகொள்கிறேன்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் ஆறாவது மாநாடு கனடாவில் நடைபெறுவது சிறப்புக்குரியது. பழந்தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் செந்தமிழ்ப் பெருமையினையும் இம்மாநாடு உலக மாந்தர்க்கு உணர்த்தும் என நம்புகிறேன்.

மாநாட்டில் இடம்பெறும் அணி வகுப்புகள், கண்காட்சிகள், பட்டிமன்றங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் போன்றவை பழம் பெருமையை காட்டுவதுடன் நிலலாமல் எதிர் காலத்தில் தமிழினம் செம்மாந்து பீடு நடையிடத் தேவையான வழி முறைகளையும் விளக்கிக் கூறிட விழுகின்றேன்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு எல்லா வகையாலும் சிறப்புற்ற வெற்றியுடன் நடைபெற்றிட என் மனமார்ந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எஸ். பி. சிவக்குமார்
கல்வி அமைச்சர்
புதுச்சேரி.

உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்கம்
International Movement for Tamil Culture
 International President : Prof R.N.Veerappan
 Head Office : 110 Jalan Bangau, Bergeley Garden,
 41150, Klang Selangor, Malaysia.
ஐரோப்பிய அமைப்பாளர் - European Organizer.
தமிழ்ப்பணிச்செம்மல் : K.T.Ganesalingam
 European Branch : Salzbergener Str- 83
 48431, Rheine, Germany.

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழுக்கு எப்போதும் வரலாறு முழுவதும் தடைகள் வந்துகொண்டே இருக்கிறது, இருக்கின்றது. இன்றும், "ஆனால்" தமிழ் அதை வென்று கொண்டே இருந்தது. "இனியும்" அவ்வகையில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் உலகளாவிய வேது மாநாடு தடைகளை வென்று இவ்வாண்டு கனடாவில் நிகழ்வது என்னை மகிழ்வில் ஆழ்த்துகின்றது.

அனைத்துலக தமிழர்களுக்கு இடையில் ஓர் ஒருங்கிணைப்பை உருவாக்கவும், கனடாவாழ் பல இலட்சம் தமிழர்களை தாய் தமிழ் மொழி உணர்வுக்குள் கொண்டு வரவும்புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துவரும் நம்மவர்களின் நாகரிகத்தின் நேர்த்தியை ஊருக்கு உணர்த்துவதுடன் நமது மக்களின் மனத்திலும் வேரூன்றும்வண்ணம் செய்யவும் இம் மாநாடு பயன் விளைக்கட்டும்.

அக்கடமைகளை சாதிக்கும் பொறுப்பு பெரியது, கடுமையானது. ஆனால் அதைவிட முக்கிய கடமை இக்காலகட்டத்தில் வேறொன்றுமில்லை. மலரப்போகும் தமிழ் ஈழத்தில் முச்சங்கத்தின் மறுபிறப்பு நிச்சயம் நிகழும் என்று தமிழ் உலகிற்கு பறை சாற்றும் அரங்கமாக இம் மாநாடு திகழ வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றோம்.

வாழ்க தமிழ்!

மலர்க தமிழீழம்!

வளர்க உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்!

இவ்வண்ணம்

கே.நி. கணேசலிங்கம்
உ.த.ப இயக்க ஐரோப்பிய ஒன்றியப்
பொறுப்பாளர்

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்

INTERNATIONAL MOVEMENT FOR TAMIL CULTURE

Head office : 110 jalan Bangau, Berkeley Garden,
41150 Klang Selangor, Malaysia
Swiss Branch : Bahnhofweg 28,3018 Bern, Switzerland.
European branch : Salzbergenestr 83, 48431 Rheine, Germany

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்கம் கனடா மாநாட்டுக்கான வாழ்த்து மடல்

ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாடு ஆவணிமாதம் 24, 25,26ம் திகதிகளில் நடைபெறுவதை முன்னிட்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இம் மாநாடு உலகத் தமிழரை ஒன்று சேர்க்கவும் தமிழ் கலைகலாச்சாரம் பண்பாடு ஆகியவற்றை வளர்க்கவும் பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயம் ஏதும் இல்லை.

சந்ததி சந்ததியாக பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக எமது முன்னோர்கள் வாழ்ந்த எமது தாயகத்தில் நாம் இன்று அகதிகளாகவுள்ளோம். இந்த அவல வாழ்க்கை நீங்கவும் சிங்கள பாசிஸ்ட்டுகளால் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் பயங்கரவாதம் ஆகியனபற்றி உலகமக்களுக்கு எடுத்துக் கூறவும் இம் மாநாடு பெரும் உதவியாக இருக்கும். சர்வதேச சமூகத்திற்கு இன்றைய எமது மாநாடு பெரும் உதவியாக இருக்கும். சர்வதேச சமூகத்திற்கு இன்றைய எமது நாட்டு நிலைமைகளை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் அவர்களுடன் இருந்து அனுதாபங்களும் உதவிகளும் எமக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்பு உண்டாகிறது. இதனால் எமது தாயக மண்ணில் நடைபெறும் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும். அத்துடன் சர்வதேச சமூகத்தின் அங்கீகாரமும் எமக்கு கிடைக்கும்.

கனடா மாநாட்டை சிறப்பாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்த உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க கனடா கிளைக்கும் மக்களுக்கும் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க சுவிஸ் கிளையின் சார்பில் வாழ்த்துக்களையும் நன்றிகளையும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

வணக்கம்

ம. மனோகரன்

அமைப்பாளர்

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்

சுவிற்சலாந்து

சீசெல்சு தமிழ் மன்றம் Seychelles Tamil Mandram

த.பெ. ஏண் 194
விக்டோரியா
மாஃ - சீசெல்சு

P.o Box 194
Victoria
Mahe Seychelles

வாழ்த்துச் செய்தி

பரந்துபட்ட உலகில் வாழும் தமிழ் பெருங்குடி மக்கள் தமது கலை கலாச்சார இலக்கிய வெளிப்பாடுகளை பல நாடுகளில் மாநாடுகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

அவ்வகையில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்க கனடா கிளையும் மாநாடு நடத்துவது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பேராசிரியர் நவீர்ப்பன் அவர்களின் சீரிய முயற்சியின் விளைவாக பண்பாட்டுத் தமிழர்களையும் அவர் ஒன்றிணைத்து - ஆங்காங்கே கிளைகள் நிறுவி தமிழ்த் தொண்டு செய்த உதய இயக்கம் போல் எந்த ஒரு அமைப்பும் பன்னாடுகளிலும் இந்த அளவில் செய்யப்படவில்லை என்றால் அது மிகையாகாது.

தமிழ் இன மறுமலர்ச்சிக்கும்- ஈழ விடுதலைக்கும் இம்மாநாடு ஒரு காரணியாக அமைய வேண்டும் என தெரிவித்து சீசெல்சு தமிழ் மன்றம் சார்பாக எனது நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்க தமிழ், வெல்க ஈழம்.

இவன்

மு.நடேசன்
தலைவர்
சீசெல்சு தமிழ் மன்றம்,

கனடா தமிழ்க் கலாச்சாரச் சங்கம்
TAMIL CULTURAL ASSOCIATION OF CANADA
ASSOCIATION CULTURELLE TAMOULE DU CANADA
6484 VICTORIA AVE, SUITE # 204, MONTREAL QUE H3W 2S8

வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழுக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் தாகத்துடன் தொண்டு செய்வோம். தமிழ் உள்ளவும், தமிழ்ப் பண்பாடு கால ஓட்டத்தில் மாறாது! இத்தனை நூற்றாண்டுகளாகியும் தன்னைத்தானே அது மாற்றிக் கொள்ளவும் இல்லை! காலத்தால் அழியாமல் கயவர்களிடம் வீழாமல், ஏழு கடல் களாலும் கொள்ளை கொள்ளப்படாமல் அலைகள், ஆறுகள் அத்தனைக்கும் அப்பால் ஆகாயம் தாவி அல்பஸ் மலையடிவார ஆனந்தக் காற்றில் மிதந்து இன்று அந்தீஸ், றொக்கீஸ் வரை வந்து நிற்கும் செந்தமிழரின் சீரிய தமிழ்ப்பண்பாடு கனடாவிலே களிநடம் புரிகின்ற இக் கனிவான கால கட்டத்திலே தமிழன் என்று சொல்லித் தலைநிமிர்ந்து தங்கம் தோய்ந்த தமிழிற்காக. தரணி போற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்காக உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் வெது மாநாட்டை நடாத்தத் துணிவுடன் முன்வந்த மூத்த தமிழ் உள்ளங்களை உளமாரப் பாராட்டுகின்றோம்!

துல்லிய தமிழ்ப் பண்பாடென்னும் தூநீரேவித் தூரத்துத் தூதுவர்களையும் துணிவுடன் அழைத்துத் தமிழணங்கின் துதி பாடவைத்தமை துதிகற்பாலதே! உங்கள் திடசங்கல்பம் கண்டு இறும்புதெய்தும் இக் கனடா தமிழ்க் கலாச்சாரச் சங்கம் மொன்றியால் மாநகர் வாழ் தமிழ்மக்களின் சார்பாக மிகவும் விநயத்துடன் வேண்டுவ தென்னவெனில் இம்மாநாட்டு வெற்றியுடன் நின்றுவிடாமல் எதிர்காலங்களிலும் இத்தகைய உலகளாவிய மாபெரும் மாநாடுகளையும், விழாக்களையும் இதே துணிச்சலுடன் நடாத்த நீவீர் முன்வரவேண்டுமென்பதே! இம்மாநாடு நடைபெறாமல் போய்விடுமோ என்று பயந்திருந்த தமிழ் மக்களை மகிழ்ச்சியிலும் வியப்பிலும் ஆழ்த்திய துணிச்சலும் சக்தியும் உங்களிடம் உண்டென்பதை நினைந்து விட்டார்கள்- சபாஷ்! தமிழுக்கும், தமிழ்ப் பண்பாடு காக்க முன்வந்த உங்களுக்கும் எங்கள் உதவியும், ஒத்தாசையும் என்றும் உண்டென உறுதி கூறுவதுடன், மிக்க உவகையுடன் வெது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டையும், அதனை மிக்க சிரமத்தின் மத்தியில் ஒழுங்கு செய்த உங்களையும், உலகளாவிய தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களையும், கனடா வாழ் தமிழ் மக்களையும் கனடா தமிழ்க் கலாச்சாரச் சங்கத்தின் சார்பில் வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம். இது தமிழ்த் தாய்க்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் யாம் செய்யும் இன் தமிழ் வாழ்த்தும் வணக்கமுமாம்!

இறுதியாக கனடாவாழ் தமிழர்களின் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றிய (மாநாட்டை நடாத்தி) உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கக் கனடாக்கிளையின் செயற்குழுவின் கவிஞர் காளமேகம் வாழ்த்தியதுபோல-

“துதிவாணி வீரம் விஜயஞ்சந்தானம் துணிவுதனம்
அதி தானியஞ் சௌபாக்கியம் போக - வழிவழகு
புதிதாம் பெருமையறங் குலநோ வகல் புண் வயது
பதினாறு பேறும் தருவாய் மதுரைப் பராபரமே” - ஆகிய

பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ வாழ்த்துகிறோம்!

“நீத்தமும் உழைப்போம்!
முத்தமிழ் காப்போம்”

நன்றி

எஸ்.பி.கனகல்
தலைவர்

CONSEIL SUPÉRIEUR
DES
FRANÇAIS DE L'ÉTRANGER

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

DUBAILLE Conjandé

Chevalier de la Légion d'Honneur

Délégué pour les Français de l'Etat de Pondichéry (INDE)

No. 49/33, rue Montorsier - Pondichéry (INDE)

Tél : 19.91.413.34453

PONDICHERY.

20.3.96.

To

The General Secretary,
International Movement for Tamil Culture (Canada)
Suite No.204, 2175 Victoria Park Ave.
Scarborough, Ontario, MIR IV6 (CANADA)

வாழ்த்துரை

தன்மான தமிழர்களால் வேறு உலக தமிழ் பண்பாட்டு மாநாட்டினை, கனடா ரொறென்ரோ மாநகரில் நடத்தவது குறித்து எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மாநாட்டை சிறப்புடன் நடத்துவதற்கு முழு ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் கொடுக்கும் தமிழ் மாமேதைகளுக்கும், பேரறிஞர்களுக்கும் என் இதயபூர்வமான பாராட்டுகளை, புதுவை மாநில பிரஞ்சு - தமிழர்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அனைத்து வகையிலும் சிறப்பிக்க தமிழ்மொழியின் புகழை மேலோங்கிச் செய்து, அனைவருக்கும் பயனாகும் வகையில் மாநாடு நடைபெற ஆதரவு கொடுக்கும், அகில உலக தமிழ் மக்களுக்கு என் நெஞ்சமார்ந்த அன்பு நல்வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ் பண்பாடு, மனித இனத்திற்கே சிறப்பு அம்சம் வாய்ந்தது. தாயே மொழி என்று, தமிழை வணங்கும் தன்மையுள்ளவர்கள் தமிழர்கள். மனைவியை பேரன்போடு, பாச பிணைப்பில் போற்றி, மகிழ்ந்து வாழும் இயல்புடையவன் தமிழன். உற்ற தோழனுக்கு உயிர் கொடுக்கவும் தயங்காதவன் தமிழன். நல்ல கருத்துகளை நாடுவதை போற்ற பாடுபடுபவன் தமிழன். பகைவர் என்றாலும், நம் வீடுதேடி வருவோரை அன்புக்கரம் வீட்டி முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்பளித்து உபசரித்து, விருந்தளிப்பது தமிழர்களின் இயல்பு. கருத்தாலும், கரத்தாலும் உயரக்கூடிய தகுதி வாய்ந்தவர் தமிழர்கள். சிந்திக்கும் ஔநீறல் படைத்த வீரமிக்க தமிழர்கள். தாயை பழித்தவனை கூட தயவுகாட்டி மன்னிக்கும் சபாவமுள்ளவர்கள். ஆனால் தமிழ்மொழியை பழித்தவனை தயவுகாட்டாமல் நெருக்கிவிடு என்பதுதான் தமிழர்களின் மரபு.

தமிழுக்கு அமுது என்றுபேர், - இன்பத்தமிழ் என்கள் உயிருக்குநேர் என்றான் புதுவை மனைவின் மைந்தன் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

இப்படிப்பட்ட அரிய சிறப்புகளை கொண்ட தமிழ் பண்பாட்டினை, பார்போற்ற செய்யும் பைந்தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு, குறிப்பாக மாநாட்டு குழுவினர்களுக்கும், மாநாடு சிறப்புடன் வெற்றிபெறவும், என்னையும் விழாவித்து அழைப்பு கொடுத்த, வாழ்த்துரை வழங்க, வாழ்ப்புக் கொடுத்த, உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு மைய, புதுவை மாநிலசெயலர் திரு. வீரமதுரகவி அவர்களுக்கும், உலகத்தமிழ் பண்பாட்டு தலைமை நிர்வாகிகள் அனைவருக்கும், புதுவை மாநில பிரஞ்சு-தமிழர்களின், பிரஞ்சு பிரதிநிதி என்றழைறயில், நன்றிகூறி, சிறப்புடன் விளங்க, இதயம் கவிந்த நல்வாழ்த்துகளையும், பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் அளவில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இப்படிக்கு

சுபாய் குழந்தை

உலக வாணியே தெலா வெழியே யாந்தொள்ளே
நீர்

புதுவைமாநில பிரஞ்சு மக்களின் பிரதிநிதி. (பிரஞ்சு எம்.பி.)

Dubaille

14-07-96

வாழ்த்துரை

தலைவர்,
தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்.

அன்புடையீர்,

தமிழன்னை தனையருக்குத் தந்துவைத்த தகமைகளில் தனிப்பெருமை கொண்டு, தலைக்கிரீடமாய்த் துலங்குவது தமிழர்களின் தனித்துவமான தமிழ்ப் பண்பாடாகும். தாம் பெற்ற தமிழ்ப் பண்பைத் தமைத்தாங்கும் தரணியெங்கும் தருவதற்காகத் தகமையுள்ள தமிழ்த் தலைவர்களும், தமிழ்மீது தாகமுள்ள தமிழ் மக்களும் தாமிணைந்து, தமிழர்கள் நிறைந்துள்ள, தனிப்பெருநகராம் ரொரன்ரோ நகரிலே, தமிழ் மணம் தளிர்த்துத் தழைக்கத் தொடங்குகின்ற இந்தத் தருணத்திலே, தாபார் நடத்தித் தமிழ் பரப்பத் தயாராகுகின்ற தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகத்தினருக்குத் தமிழேனின் தாழ்மையான தலைவணக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றேன்

மின்னலென வீரத்திலும், மீட்டுகின்ற வீணையினின்று மிதந்து வரும் மெல்லிசையெனக் காதலிலும், மிகையான செல்வங்களைத் தன்னகத்தே தாங்குகின்ற கடலெனக் கலைகளிலும், மிதந்து வரும் மேகங்களுக்கு மேலோங்கி நிற்கின்ற மலையுச்சியென மனித பண்புகளிலும், மாண்புபெற்ற தமிழின் புகழ் மாநிலமெங்கும் பரவவதற்கு மன்றமமைத்த மனித மாணிக்கங்களை மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

ஆழ்கடல் சூழ்நிலங்கள் அனைத்து வாழ் தமிழ் மக்களோடு ஏழ்கடல் எல்லைவரை எல்லாவின மக்களும் வாழ்த்துரைக்கப் பண்டைத்தமிழின் பண்பாடு பரவவும், அந்தப் பண்பாடு காக்கும் கழகத்தினரின் பணிகள் பல்லாண்டு தொடரவும். வாழ்த்துரைத்து வணங்குகிறேன்.

அன்புடன்

விக்டர் ஜோன் பிகுராடோ

3461 DIXIE ROAD, SUITE # 302, MISSISSAUGA, ONT. L4Y 3X4 TEL: (905) 206 1222

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்-கனடா ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டு அமைப்புக்குழு உறுப்பினர்கள்

காப்பாளர்
கவிஞர் வி.கந்தவனம்

தலைவர்
திரு சீ.செல்லையா

உப தலைவர்
திரு ச.சபாநடேசன்

இணைச் செயலாளர்
திரு ம.யேசுதாசன்
திரு இ. ராஜகுமார்

உதவிச் செயலாளர்
திரு அ.செளந்தரராஜன்

பொருளாளர்
திரு க.விக்னஸ்வரன்

உதவிப் பொருளாளர்
திரு சீ.சீவகுமாரன்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

திரு சீ.செகராஜசிங்கம்

திரு க.தேவராஜா

புலவர் ஈழத்துச் சீவானந்தன்

திரு வே.விக்னேஸ்வரன்

திரு சீ.சீவசோதி

கலாநிதி ச.முத்துலிங்கம்

திரு செ. செல்வா

திரு சு. மோகன்

செல்வி சாந்தி வேலுப்பிள்ளை

திருமதி மொ யேசுதாசன்

திருமதி நிர்மலா சுரேஷ்

திருமதி லு.பிரபாகரன்

திரு சீ.சங்கரப்பிள்ளை

திரு சீ.சீவநேசன்

திரு ம.செ.அலெக்சாந்தர்

திரு முகமட் ஹன்சீர்

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்

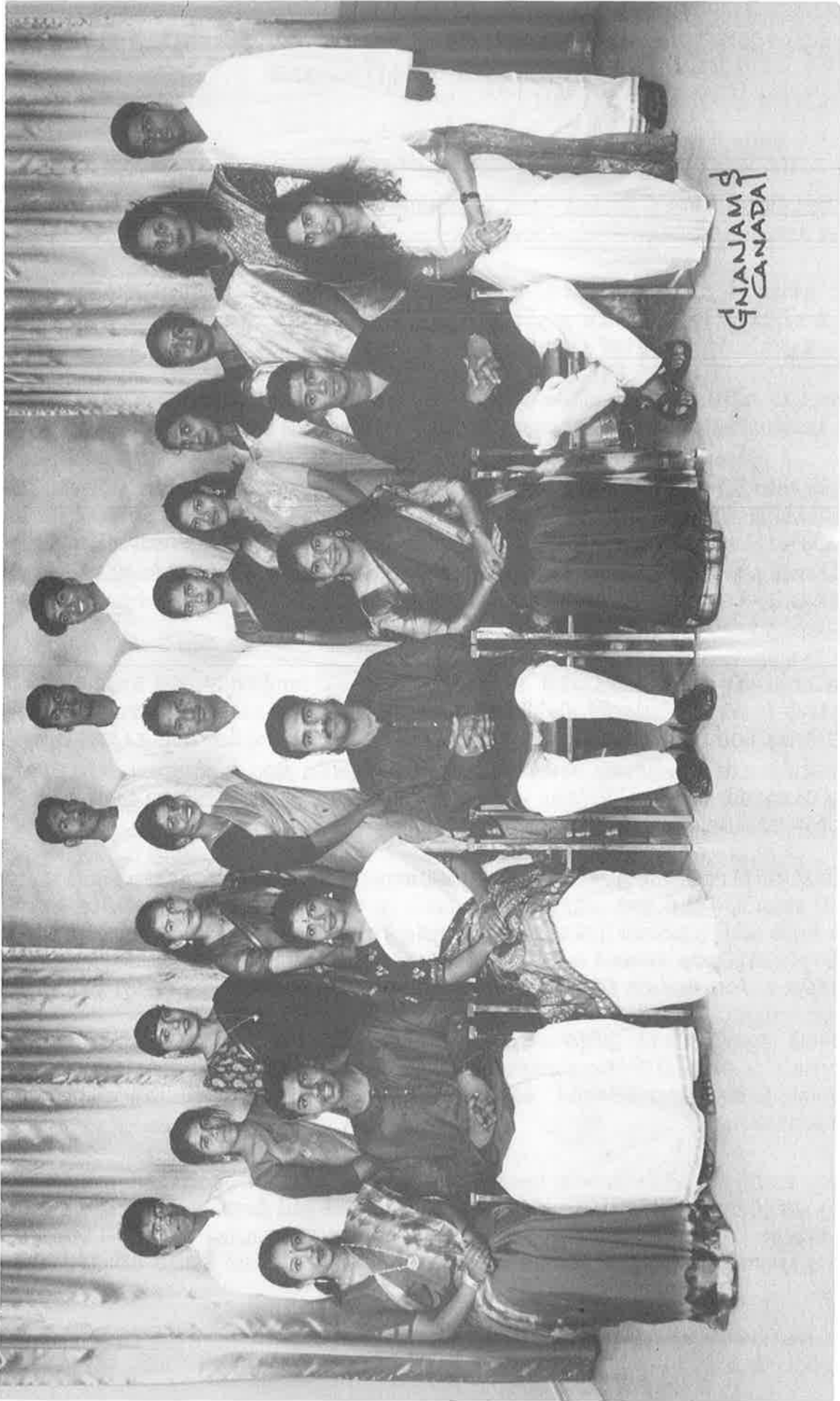
திரு வே.சுந்தரதாஸ்

திரு சீ.பாலசுப்பிரமணியம்

திரு இ. தவப்பிரகாசம்

6 ஆவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டு அமைப்புக்குழு

தமிழ் பண்பாட்டுப் பரம்பலுக்காய் பணிசெய்த இளையோர் குழு

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் -கனடாக்கிளை செயலாளர் அறிக்கை

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் - கனடாக்கிளையின் முதலாவது அறிக்கையை உலகத் தமிழர்களாகிய உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சி எய்துகிறேன்.

“தன்னைத் தானே அறிந்தால் தரணியில் தழைத்தோங்கலாம்” - இது ஒரு அடிப்படைத் தத்துவம். இந்த அடிப்படைத் தத்துவம். இந்த அடிப்படைத் தத்துவம் என்றும் மாறாது. மாறாத இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தைத் தமிழர்கள் மறந்துவிட்டதை இன்று நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் நாடுகளில் அந்நாட்டு அரசியல் தாக்கம் காரணமாகவும் மற்றும் நாடுகளில், குறிப்பாகப் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் பொருளாதார மேம்பாடு கருதியும் தாம் யார் என்பதை சிலர் மறந்துவிட்ட நிலையிலும், பலர் இலகுவில் மறந்துவிடக்கூடிய சூழ்நிலையிலும் வதழ்ந்து வருகிறார்கள் “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்ற தமிழனின் பரந்த பண்பட்ட தத்துவத்திற்கேற்ப கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் தமிழன் பரந்து வாழ்கிறான். இருப்பினும் எந்த ஒரு நாட்டிலும் அவன் ஆளும் இனமாக இல்லை. ஒரு காலம் ஆண்ட பரம்பரை. இன்று ஆளப்படும் இனம். ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் சிறுபான்மை இனமாக வாழ்ந்துவரும் நிலைப்பாட்டை ஆழமாக நெஞ்சில் கொண்டதனால், தான் வாழும் நாட்டிற்கு அப்பாலும் தன்னினம் உண்டு; அவர்களுடன் ஒன்றுபட்டு இணைந்தால் நாட்டின் எல்லைகளைத் தாண்டி உலகில் பலம் வாய்ந்த ஒரு இனமென சர்வதேச சமூகங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு வகை செய்யலாம் என்பதை அறிந்தும் உணராமல் இருக்கிறான்.

ஒவ்வொரு தமிழனும் தன்னைத்தானே அறியவேண்டும்; சமகால மொழிகள் அழிந்து போன வேளையிலும் அழியாதிருக்கும் தீந்தமிழின் உயர்தனிச் சிறப்பினை அறியவேண்டும். தமிழன் நாகரிகந்தான் மனித நாகரிகத்தின் ஆரம்பம் என்பதை 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் சிந்து வெளியில் புதையுண்ட கரப்பா, மொகஞ்சதாரா பொருட்கள் தமிழரின் மூதாதையருடையது என்பதை ஈராஸ் பாதிரியார் பாரறியச் செய்த இந்த உண்மையை அறிய வேண்டும்; உலக சனத் தொகையில் தமிழன் எட்டுக்கோடி என்பதை அறியவேண்டும். இவற்றை அறியாது சிறுபான்மை இனம் என ஏன் தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் வாழவேண்டும்?

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் 1974-ம் ஆண்டு ஈழநாட்டில் யாழ் நகரில் நடந்தேறிய நாலாவது உலகத் தமிழாரட்சி மாநாட்டு இறுதி நாள் அன்று அமைக்கப்பட்டது. மொழி ஆராட்சி மட்டுமன்றி உலகின் பல பாகங்களில் வாழும் தமிழ் மக்களையும் பண்பாட்டால் இணைக்கும் பாலமாக இருந்து சர்வதேச அரங்கில் தமிழனின் பலமாகத் திகழவேண்டுமென்ற எண்ணக் கருவில் தோன்றியது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம். இவ்வியக்கத்தின் உன்னத நோக்கை நிறைவேற்றும் பணியில் பங்குகொள்ள அங்கமாக இணைந்தது கனடாக் கிளை.

1995ம் ஆண்டு உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்-கனடா உத்தியோக பூர்வமான கிளையாக அங்கீகரிக்கப் பட்டது. அத்துடன் இக்கிளை ஒன்றாறியோ மாகணத்தின் சட்டங்களுக்கமைய லாபம் கருதாத நிறுவனமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தனது கிளையின் கன்னி முயற்சியாக வெது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டை கனடாவில் நடாத்தகிறது

வெது மாநாடு பல அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. உலகத் தமிழனை இணைக்கும் பாலமாக; தமிழ் அன்னைக்கு, தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு எடுக்கும் விழாவாக, ஈழத் தமிழரின் துயர் நிலைக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கும் சர்வதேச அரங்காக ஒரு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் தமிழர்கள் வாழும் கனடா நாட்டில் இம்மாநாடு நடைபெறுவது மிகவும் பொருத்தமானது. தமிழர்களின் இரு பண்புகளான ஈரத்தையும், வீரத்தையும் கனடிய தமிழர்கள் சிறப்புறத்

பெற்றுள்ளார்கள் என்பதை குடிபுகுந்த குறுகிய காலதுள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழ் மொழி, பண்பாடு, கலை கலாச்சாரம் இவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதில் கனடிய தமிழர்கள் முன்னோடியாக திகழ்கிறார்கள்.

தமிழ் கனடியர்கள், குறிப்பாக ஈழத் தமிழ்க் கனடியர்கள் கனடா நாட்டிற்குப் பெருங்கடன் பட்டுள்ளார்கள். ஈழநாட்டில் இருள் சூழ்ந்த கதியற்ற அகதிகளாக வந்தவர்களை அரவணைந்து அடைக்கலம் கொடுத்தது கனடா. மனித உரிமைகளையும் பல்வின கலாச்சாரத்தையும் மதித்து அவற்றைப் பேணிக் காக்கும் நாடுகளில் கனடா முதலிடம் வகுக்கிறது. அத்தகைய சீரிய நாட்டில் பல்வின கலாச்சார விழிப்புணர்வு வெது மாநாடு சிறப்புடன் நடந்தேற ஏதவாக இருக்கிறது.

ஆறாவது மாநாடு மூலம் தமிழ்க் கனேடியர்கள் தமது கலையைய கலாச்சாரத்தை பண்பாட்டை பாரம்பரியத்தை கனடிய பிறகலாச்சார மக்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டு கனடாவின் பல் இன அமைப்பின் சிறப்பை மேலும் மெருகூட்ட முனைகின்றனர். எதிர்காலத்தில் தமிழினத்தால் கனடா பெருமையடையக்கூடிய நிலையை உருவாக்குவதற்கு கனடாக் கிளை பெரும் பணியாற்றும்.

ஆறாவது மாநாட்டுடன் நின்றுவிடாமல் தொடர்ந்தும் பற்பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற கனடாக் கிளை பாடுபடும். எமது தலைவர் திரு சி.செல்லையா அவர்களின் சிந்தனையில் எழுந்த “தமிழ்க் காப்பகம்” ஒன்றை கனடாவில் நிறுவ ஆவன செய்யும் . அத்துடன் மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்களையும் சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் மூலமும் அமைப்புக்கள் மூலமும் நிறைவேற்ற எமது கிளை அயராது உழைக்கும்.

ஒரு இனத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் எந்த ஒரு அமைப்பும் அவ்வினத்தை அழிக்கும் சக்திகளை எதிர்த்துக் கண்டனம் தெரிவிக்காமல் இருப்பது வாயிருந்தும் ஊமைபோல் இருப்பதாகும். ஈழத்தில் இடம் பெறுகின்ற இன அழிவுக்கெதிராகவும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கெதிராகவும் கனடா கிளை குரல் எழுப்பும். ஈழத் தமிழரின் சுய நிர்ணய உரிமையை எந்த அரசாலும் பறித்தெடுக்க முடியாது. ஆகவே சிநீலங்கா அரசு தமழரின் பறித்தெடுக்க முடியாத உரிமைகளை மீண்டும் அவர்களிடம் கையளிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எமது கிளை பூரணமாக அதிரிக்கிறது.

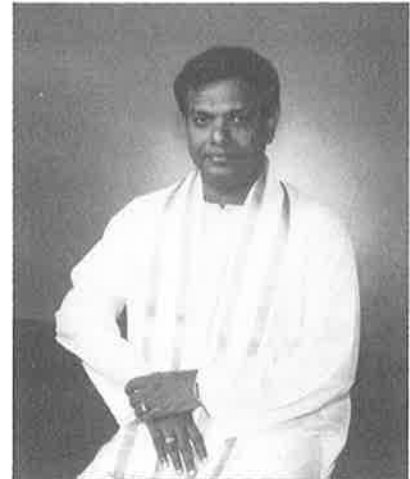
ஒரு குடி ஓரினம்! ஒரு மொழி கொண்டவர்
ஒன்றுபட்டார் என்றபேச்சு – நேர்
திருவினா பகைவர் செவியினில் வீழ்ந்தும்
தீர்ந்து போகும் அவர் மூச்சு!

என் பாவேந்தன் பாரதி தாசனின் பாவினை பாங்காய் ஏற்று தமிழனின் பண்பாடு பார்புகழோங்கிட ஒன்று
கூடுவோம் தமிழினமே!

வாழ்க தமிழ்! வழர்க தமிழ்ப் பண்பாடு!!
ஒங்குக தமிழன் ஒற்றுமை!!

வணக்கத்துடன்

மணுவல் யேசுதாசன்
செயலாளர்

**உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்
கனடா கியூபெக் கிளை
நிர்வாகக்குழு**

தலைவர்

திரு S.P.கனகஸ் B.A (Hons) (கல்கிதாசன்)

செயலாளர்

திரு K.T.சண்முகராஜா (விணைமைந்தன்)

பொருளாளர்

திரு S.சத்தியமூர்த்தி

துணைத் தலைவர்

திரு S..அருள்சுப்பிரமணியம் B.A (Cey)

துணைச் செயலாளர்

திரு V.S.நேசானந்தன்

துணைப் பொருளாளர்

திரு K.திருலோகநாதன்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

திரு S.K.குமரகுரு B.A(cey)

திரு S.இராகுலன்

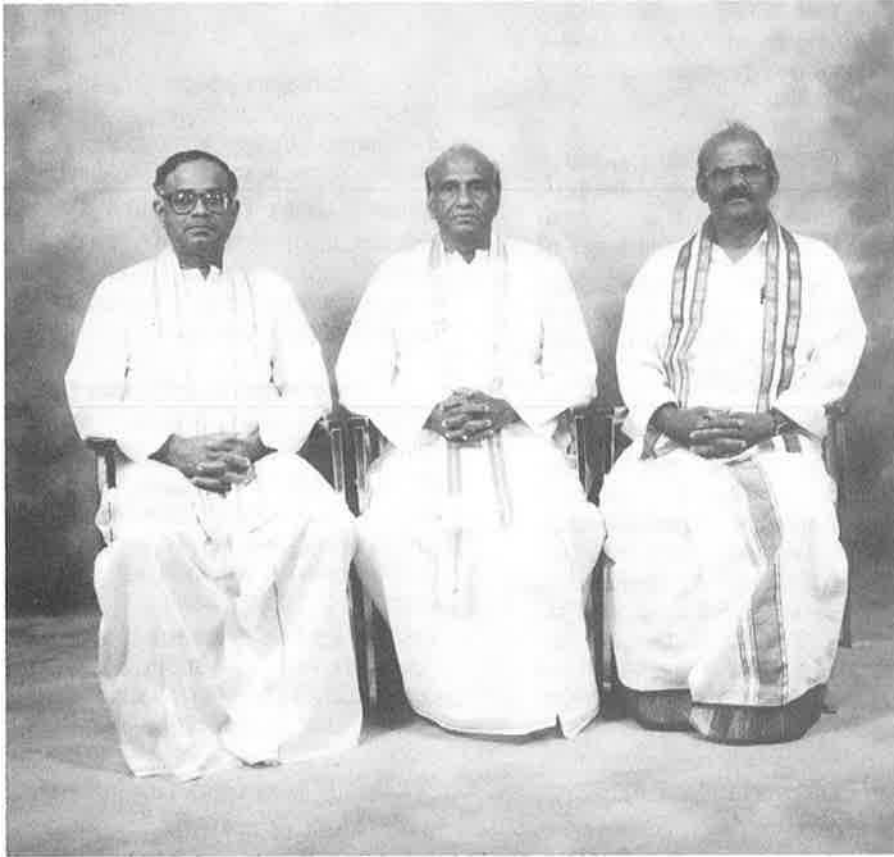
திரு R.வேலாயுதம்

திரு S.சீவானந்தம்

திரு K.சந்திரேஸ்வரன்

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் அறாவது மாநாட்டுச்
சிறப்பு மலர்க் குழுவினர்

ச.சபாநடேசன் (இணைப்பாளர்)
சின்னையா சிவநேசன் (ஆசிரியர் ஆங்கிலம்) புலவர் ஈழத்துச் சிவானந்தன் (ஆசிரியர் தமிழ்)
(சமூகமளிக்காதவர்கள்) அன்ரன் சின்னராசா பீலிப், கே.சின்னையா

நீருக்குறள்காட்டும் பண்புடைமை

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

தனி மனிதனுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் ஆழமான, அகலமான உறவை என்றும் அகலாமல் பேணிப் பாதுகாக்கும் ஒழுக்கம் பண்பாடு. விளையும் நிலத்தினை விளைவதற்குரிய ஆற்றலைப் பெறுதற்குச் செய்யும் முயற்சியைப் பண்படுத்தல் என்று கூறுகிறோம். பண்படுத்தப்பெற்ற நிலம், உயர்நிலை பேணுதற்குரிய உணவினை வழங்குகிறது. அதுபோல, உயர்க்குச் சிறந்த இன்ப நல்லுணர்வுகளைப் பண்படுத்தப் பெற்ற உள்ளம் வழங்குகின்றது. பெருமை, சான்றாண்மை முதலிய சிறப்பியல்புகள் அமையப்பெற்றும் பலரோடு ஒத்து இயைந்து வாழ முடியாது போனால் பயனென்ன?

பலர் கூடி இணைந்து வாழ்வதற்கே வையகம். இந்த இணைந்த கூட்டு வாழ்க்கைக்குப் பல சமயங்களில் பெருமையின் பேரால் முட்டுக்கட்டையிடுவோர் உள். சமுதாயக்கூட்டு வாழ்க்கைக்கு எதிரான பெருமை பெருமையன்று; சிறுமையேயாம். பலரோடு பழகி அவர்தம் நிலையொடு ஒத்து ஒழுக்கி பழகும் இயல்பே பண்பாடு. “பண்பெனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுகல்” என்பது கலித்தொகை.

பண்புடையென்ற ஆன்ற ஒழுக்கத்தை எவ்வழியில் அடைதல் இயலும்? பண்பாடு பெறுதற்குத் தனியே ஒரு முயற்சி தேவையில்லை. உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் பாராமல் யார் மாட்டும் எளிமையாகப் பழகும் இயல்பு அமைந்துவிட்டால், பண்புடையென்ற எளிதாக வந்து அமைந்துவிடும். எளிமையாகப் பழகினால் மட்டும் போதாது. பிறர் இயல்பறிந்து செவ்வி பார்த்து அதாவது சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலை பார்த்து நடந்து கொள்ளவும் வேண்டும். இதனை

“என்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு”

என்று குறள் கூறுகிறது

மக்கள் யாவருக்கும் உறுப்புகளாலாய ஒப்பு கிடைத்து விடுகிறது. உறுப்புகளால் ஒத்திருப்பதாலேயே ஒருவர் இன்னொரு மனிதரோடு ஒத்து விடுவதில்லை. பெருமையும் சிறுமையும் உறுப்புகளால் அமைந்து விடுவதில்லை. உறுப்புகளைப் பயன்படுத்தும் பண்பட்ட வழிகளாலேயே, சிறப்பு வந்து பொருந்துகிறது. பிண நிலையிலும் மக்கள் உறுப்புகள் உண்டு அந்த நிலையில் அந்த உறுப்புகளை விரும்பி நேசிப்பார் யார்? யாரும் நேசிக்கமாட்டார்கள். மாறாக வெறுப்பார். மக்கள் தம்முள் ஒத்த நிலையினராதல், பண்பின் வழியிலேயே சாலும். வேறு எவ்வழியிலும் இயலாது.

ஒருவன் மற்றவரை நோக்கி தம்முடைய பண்பாட்டு

நிலையினை உயர்த்திக் கொண்டாலே,
ஒப்புடையவராகலாம். இதனை,

“உறுப்பொத்தல் மக்கள் ஒப்பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு”

என்று குறள் கூறுகிறது.

மனிதவாழ்க்கை மிகவும் அருமையானது. இதன் அருமையறிந்து பயன்படுத்துவோர் மிகச் சிலரேயாம். மனித உலகத்தை நடைமுறைப்படுத்தி நிலைபெறுடையதாகச் செய்யும் பேரியல்புகள் இரண்டு. ஒன்று நீதி; பிறிதொன்று அறம். நீதி உள்ளச் சார்புடையது; அறம் செயலின்பாற்பட்டது. இவ்விரண்டு இயல்புகளையும் வாழ்க்கையைப் பயனுடையதாக வாழ விரும்புவார்கள் அனைவரும் விரும்பி ஏற்றுப் போற்றுவர்.

இன்றைய உலகியலில் பலர் பயனடையவே விரும்புகிறார்கள். காதல், கணவன்- மனைவி வாழ்க்கை, நட்பு, உறவு முதலிய எல்லா இடங்களிலும் “உன்னால் எனக்கென்ன லாபம்” என்ற கேள்வியே கேட்கப்படுகிறது. பயன்பட விரும்புவதில்லை. பயனடை தலைவிடப் பயன்படுதலே சிறப்புடைய வாழ்க்கை. நீதியும் அறமும் உடையோர் மற்றவர்கள் பயன் கொள்ளத்தக்க வகையில் வாழ்வார். இதனைப் “பயனுடையார்” என்று குறள் கூறுகிறது. பயனுடையார் பிறருக்கும் பயன்பட வாழ்வார். அவ்வழி தமக்கும் பயன்படுவர். இதனை

“நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டு முலகு”

என்று குறள் பேசுகிறது.

பலர் பழகுவர்; சிரித்து மகிழ்ந்து பேசிப் பழகுவர். ஆனால் பலரிடத்தில் இச்சிரிப்புக்கூட உள்ளத்தின் பொழிவாகிய மகிழ்ச்சியிலிருந்து மலர்ந்த சிரிப்பாக இருப்பதில்லை; செயற்கையாக இருக்கும். சிரிப்பதற்காகச் சிரிப்பதில்லை. வெளிப்படையாக இகழ்ந்து கூறுவர். குத்தலும் கேலியுமாகப் பேசுவர். இது மிகவும் தவறான தீயொழுக்கம். அதனால் “நகையுள்ளும் இன்னா திகழ்ச்சி” என்று கூறுகிறது, குறள்.

சிலர், பகைமை காரணமாக இகழ்வார்.
அ. : தும் நல் லதல் ல. இகழ் தலால்

இகழ்ப்படுவாருக்கு எவ்வளவு இழப்புண்டோ, அதே அளவு இல்லை, அதைவிட அதிகமாகக்கூட இகழ்வாருக்கும் இழப்புண்டு. இகழ்ப்படுவோர்

இகழ்வாரினின்றும் விலகிச் சென்றால் புகழ்ச்சியைப் பெறலாம். ஆனால் இகழ்வாருக்கு இகழ்தல் பழக்கமும் வழக்கமும் ஆகிவிடின், பெருமையுடையோரை உறவாகக் கொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்து விடுகின்றனர். ஆதலால், பகையுள்ளும் பண்பு பாராட்டுதலே சிறப்பு.

பாராட்டுதலின் மூலம் பாராட்டப்படுபவர்கள் குற்றங்களின் நீங்கிச் சிறப்புறுவர். இஃது இயற்கை. பாராட்டும் பண்பின் மூலம் பாராட்டப்படுவோருக்கு மட்டுமே பயன் இல்லை. பாராட்டுவோருக்கும் உண்டு. பாராட்டுகின்ற குணம் - தெள்ளிய - வற்றாத நீர் ஊற்று உடைய சனை போன்றது. பாராட்டும் குணம் மேலும் உயர்த்தும். அதனாலன்றோ, இறைவனும் “நந்தம்மை கோதாட்டி” ஆட்கொள்ளுகின்றான். இதனால் நமக்கு மட்டுமா பெருமை? இறைவனுக்கும் பொருள்சேர் புகழ்க்கிடக்கிறது.

“நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும் பண்புள பாடறிவார் மாட்டு”

என்பது குறள்

சிலருக்குக் கூர்மையான புத்தியிருக்கும்; அறிவிருக்கும்; ஆற்றலும் இருக்கும். ஆயினும் மக்கட் பிறப்புக்குரிய ஒழுக்க இயல்புகளும், ஒத்தறிந்து வாழும் இயல்பும் பெற்றுப் பண்புடையராக வாழாது போனால், மரம் போன்றவர்கள் என்று குறள் கண்டிக்கிறது. மக்கள் மீதுள்ள இரக்கவணர்ச்சியால் ஒப்புக்காக “மரம் போல்வர்” என்று கூறுகிறது. உண்மையில் அவர்கள் மரம் போன்றவர்களும் அல்லர். மரமாவது பல்லுயிர் மகிழ்த தன்னிழல் தருகிறது. உயிரியக்கத்துக்குத் தேவையான காற்றைத் தருகிறது; காய்களை, கனிகளைத் தருகிறது; மருந்தாகவும் பயன் படுகிறது. திருக்குறளில் பிறிதோரிடத்தில் “மருந்தாகித் தப்பா மரம்” என்று பாராட்டப்படுகிறது. ஆதலால் பண்பாடில்லாதவர்கள் மரத்தினும் மோசமானவர்கள் என்று கருதுதல் சிறப்பு, இதனை,

“அரம்போலும் கூர்மையறேனும் மரம்போல்வர் மக்கட் பண்பில்லாதவர்”

என்று குறள் கூறுகிறது.

சிலர், ஒரு சிலரோடு ஒத்த உறுதுணையாக இருந்து வாழமாட்டார்கள். காரணம் கேட்பின் அவர் கோபக்காரர்; சிடுமுஞ்சிக்காரர்; அப்படி, இப்படி, என்றெல்லாம் கூறி “அவருக்கும் நமக்கும் ஒத்து

வராது” என்பர். ஒத்துவராமைக்குரிய கீழ்மைக்குணம் இவரிடத்திலா? அல்லது மற்றவரிடத்திலா? அல்லது இரண்டு பேரிடத்திலுமா? மற்றவர்கள் தம்மோடு ஒத்துவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களேயன்றி, தாம் மற்றவர்களோடு ஒத்துப்போக வேண்டுமென்று கருதுவதேயில்லை. சிலர் நட்புக் காட்டமாட்டார்கள்.

நட்புக் காட்டாதது மட்டுமல்ல; பகைமை கொண்டு தீமையே செய்வர். அவர்கள் மாட்டும் பண்புடையவராகப் பழகுதலே உயர்ந்த சிறப்பு. அங்ஙனம் வாழ இயலாதாரைக் கடையராகவே அறிஞர் உலகம் கருதும். இதனை,

“நண்பாற்றா ராகி நயநில செய்வார்க்கும் பண்பாற்றா ராதல் கடை”

என்று குறள் கூறுகிறது.

இந்த உலகியல் மகிழ்ச்சியின்பாற்பட்டது மகிழ்ச்சிக்காகவே ஏற்பட்டது. இந்த மகிழ்ச்சியை ஒளியூட்டி வளர்க்கப் பகல் வருகிறது. ஆனால் பலர் பகலை இருள் நிறைந்த இரவாக்குகின்றனர். எப்படி? கதிரவன் ஒளிக்கதிர்க் கற்றையை வீசுகிறான். ஏன்? ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்து, உணர்வால் உள்ளத்தால் கலந்து சிரித்துப் பேசி மகிழ்வதற்காகவேயாம். அங்ஙனம் வாழ்வோர் எத்தனை பேர்? பகையின் காரணமாக ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தாலும் பாராதது போல ஒதுங்கிப் போவோரும், சிலர் அதுவமின்றிக் கடுகடுத்த முகத்துடன் உறுமி முறைத்துப் பார்த்துப் போவோரும் எத்தனையோ பேர்.

“முல்லைக் கொடியில் அரும்புகள் பூத்திருக்கின்றன! என்ன மகிழ்ச்சி!” அதுபோல மனிதனுக்கு முத்துப்போன்ற பற்கள்! பற்கள் முறுக்கைக் கடித்துக் தின்னப் பயன்படலாம். தவறில்லை. ஆனால் பலர் பகை நினைந்து “நற நற” வென்று தம் பற்களைக் கடிப்பதை பார்த்தால் கொடுமையாக இருக்கிறது. இத்தகையோருக்குக் கலந்து பழகும் பயனடையமை காரணமாகப் பகலும் இருளாகிறது. இதனை,

“நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிறு ஞாலம் பகலுமாற் பட்டன் நிருள்”

என்கிறது குறள்.

ஒரு குடம் நிறையப் பால்; குடித்து வளரக்கூடிய பால்; உணவும் மருந்துமாக பயன்படக்கூடிய பால். எனினும் அந்தக் குடத்துப் பாலில் மனிதனின் செயற்கையாகிய நஞ்சில் ஒரு சொட்டுக் கலந்தால் என்னவாகும்? மகிழ்வுக்குப் பதில் மரணம்; இன்பத்துக்கு பதில் துன்பம். செல்வம் மகிழ்ச்சியின் சாதனம்; இன்பத்தின் ஊற்று. அதுவும், பெருஞ் செல்வமாயின் எண்ணில் இன்பங்கள் கிடைக்கும். செல்வத்தின் இயல்பு எதுவாயினும், அச்செல்வம் பண்பாடற்றோரிடம் சிக்குமாயின் அது

இன்பத்தைத் தருவதில்லை. மாறாகத் துன்பத்தை தரும் இதனை ,

“பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால் கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று”

என்ற குறளால் அறிக.

இந்த உலகத்தின் வரலாறு நெடிய வரலாறு; ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வரும் வரலாறு. எண்ணில் அடங்காத பக்கங்களில் - எண்ணில் அடங்காத கற்பனைகள் - செய்திகள் ஆகியவற்றால் வரலாறு பெருகி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இனிமேலும் வளரும்.

இந்த மனித குலத்தின் வரலாறு இடையீடற்றித் தொடர்வதற்கு எது அடிப்படை? பேரரசுகளா? போர்க்களங்களா? அறிவாற்றல்களா? இல்லை. இல்லை! இவையனைத்தும் பல சமயங்களில் மனித உலகத்தை அழிக்கவே முயன்றன. அந்த அழிவிலிருந்து மனித உலகத்தை காப்பாற்றியது சான்றாண்மையின் முதிர்ந்த பண்பாடுடையவர்களேயாவர்.

இயேசு சிலுவையில் தொங்கிச் சிந்திய செந்நீர் பண்பாட்டின் சின்னம். செந்நீரால் சிலுவை கழுவப் பெறவில்லை. பாபிகளின் பாபம் கழுவப்பெற்றது. நபிகள் நாயகத்தின் புனித தியாகம் பாபத்தைக் கழவி வரலாற்றுக்குப் புத்தயிர் ஊட்டியது. புத்தரின் போதனைகள் பண்பாட்டின் பொழிவு. அது உலகத்தைத் தொடர் சரித்திரமாக்கியது. ஆட்சி மேலாதிக்கத்தின் கொடிய இரும்புப் பிடியை உடைத்து, கொடிய நீற்றறையைக் குளிர்சாதனமாக்கிய அப்பரடிகளின் தண்கருணை, வரலாற்றை வளர்த்தது.

நம்முடைய தலைமுறையில் அண்ணல் காந்தியடிகள் பகையும், போரும் நீக்கிப் பண்பாட்டு வழியில் நம்மைச் செலுத்தினார். இத்தகு பண்புடையோர் இருப்பதனாலேயே இந்த உலகம் நிலைபெற்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதனை “உண்டா லம்ம இவ்வுலகம்” என்று புறநானூறு போற்றுகிறது.

நிலத்திற்குத் தனியே இயல்புண்டு. ஆயினும் அந்த இயல்புகள் ஏற்றம் பெறுதலும், பயன்படுதலும் மனித ஆற்றலின்பாற் பட்டது. உணர்வுபூர்வ, செயலிழந்த மனிதர்கள் கையில் சிக்கிய நிலம் செழுமையானதாயினும் பயன்படாது. உணர்வும், செயலாக்கமும், திறனும் பெற்ற மனிதர்கள் கையில் பயன்ற களர் நிலம் சிக்குமாயினும் வளங்கொழித்துப் பயன்படும். ஆக, வளமும், பயனும் நிலத்திலா? மனிதனின் உழைக்கும் தன்மையுள்ள தரங்களிலா? உழைக்கும் திறம்படைத்த கைகளிலேயே மனித உலகத்தின் உயிர் வாழ்க்கை தங்கியிருக்கிறது;

வாழ்கிறது; “கைவருந்தி உழைக்கும் நீ தெய்வம்” என்றார் பாரதியார். இதுவும் பண்பாடு. இந்தப் பண்பாட்டின் அடிச்சுவட்டிலேயே உலகம் வளர்கிறது; வாழ்கிறது; நிலைபெற்று இயங்குகிறது. இத்தகு பண்பாளர்கள் எண்ணிக்கையில் சிலரேயாக இருக்கலாம். ஆயினும், இவர்களாலேயே உலகம் வாழ்கிறது. இவர்கள் இல்லையானால், உலகம் மண்ணோடு மண்ணாகப் போயிருக்கும். இதனை

“பண்புடையாள் பட்டுண் டுலகம் அதுவின்றிற் ற மண்புக்கு மாய்வது மன்”

என்ற திருக்குறளால் அறிக.

“ஒன்று பரம்பொருள். நாம் அதன் மக்கள் உலகின்பக் கேணி” என்ற வாழ்க்கையின் பண்பாட்டுச் சுருதியை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. நற்குணங்களால் உள்ளத்தை வலிவூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். பிறருக்குப் பயன்பட வாழ்தல் என்ற உயர்ந்த அற ஒழுக்கத்தில் ஒழுகவேண்டும். மறந்தும் பகைமை பாராட்டக் கூடாது. யாரையும் நினைப்பாலும், சொல்லாலும் இகழக்கூடாது. இத்தகு பண்பிற் சிறந்த வாழ்க்கையையே திருக்குறள் உலகம் காட்டுகிறது. திருக்குறளின் பண்பாட்டுலகத்தில் நாமனைவரும் வாழவேண்டும்.

கிராமத்திலிருந்து அரும்பவது பண்பாடு. நகரத்திலிருந்து புறப்படுவது நாகரிகம். அகத்தின் அழகு பண்பாடு. புறத்தின் அழகு நாகரிகம். கிராமத்தவர்கள் நகரத்திற்கு வந்தால் பண்பாடு நகரத்தில் சுவற வேண்டும். நகரத்தவர் கிராமத்திற்குப் போனால் நாகரிகம் பரவவேண்டும். கிராமத்தவர்கள் சிலர் நகரத்திற்குப் போனதும் நாகரிக மோகத்தில் பண்பாட்டை விட்டுவிடுகிறார்கள், ஆனால் நகரத்தவர் கிராமத்திற்குப் போனால் நாகரிகத்தை விட்டுவிட்டார்கள். பண்பாடும் நாகரிகமும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றன. பண்பாட்டில் நாகரிகமும் நாகரிகத்தில் பண்பாடும் விளக்கமுறவேண்டாம். பண்பாடும் நாகரிகமும் ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகள் போல (Twins) சிலவேளை இனங் காணமுடியாத தொல்லை தோன்றும். இதற் கா கச் சில அடையாளங்களைவைத்து யார்? எவர்? என்று கண்டு கொள் கிறோம் பெயர் குட்டியம் வித்தியாசப்படுத்துகிறோம். இதுபோன்றே பண்பாட்டிற்கும் நாகரிகத்திற்கும் அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. உணர்வு அடையாளத்தில் பண்பாடும்; உருவ அலங்கார அடையாளத்தில் நாகரிகமும் கண்டுகொள்ளப்படும்.

புலவர் பொன்கையூர்பர்வதன்

நாட்டு இயம் (தேசியம்):

குறிப்பிட்ட நாட்டின் மக்கள் குறிப்பிட்ட அடிப்படையை ஒட்டித் தம்முள் ஒருங்கிணைவது- ஒருங்கிணைப்பது நாட்டு இயம் எனப் பெறும். இது அம்மக்களின் மொழியையோ, நிறத்தையோ, நிலத்தையோ, இனத்தையோ, மதத்தையோ, இசத்தையோ அடியொற்றி அமையும். மொழியை ஒட்டி அமைதலே இயற்கையானது; பெரும்பான்மையானது; உலக நாடுகள், பலவற்றுள்ளும் இருப்பது.

தமிழ் நாட்டு இயம் (தமிழ்த் தேசியம்)

இந்தியாவின் தென்பகுதியும், இலங்கையின் வடபகுதியும் தொன்று தொட்டு தமிழ்ப் பேசும் மக்களால் நிறைந்திருப்பன. இந்தியா வாழ் தமிழர்கள், கிபி மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் (சில காலம் தவிர) வேற்று மொழி பேசுவாரால் தொடர்ந்து ஆளப்பட்டு வந்தனர். இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் சில காலம் தவிர போர்ச்சுகீசியர் வரும் வரை (கி.பி. 1619 வரை) தமிழராலேயே ஆளப்பட்டனர். போர்ச்சுகீசியர் காலத்தும் யாழ்ப்பாணம் அடிமை கொள்ளப்பட்டிருந்ததே தவிர ஏனைய அரசுகளும் கண்டியரசும், தமிழர் ஆளுகையிலேயே இருந்தன. எனவே, இந்தியத் தமிழகத்தில் தமிழ்த் தேசியக் குரல் குன்றியும், ஈழத்தில் ஒங்கியும் இருந்தது. தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட, மக்கள் இனத்தைத் தமிழரே ஆள வேண்டும் என்பதே, தமிழ்த் தேசியத்தின் உட்கோளாகும்.

மொழி வழித் தேசிய வரலாறு:

தொல் பழங்கால மக்கள், தொடக்கக் காலத்து, பேசும் மொழியும் எழுதும் மொழியும் இன்றியே இருந்திருந்தல் வேண்டும். புற நாகரிகக் கோலம் இல்லாமலும் வாழ்ந்திருந்தல் வேண்டும். ஆண்-பெண் விழைச்சு, இருவரை நெருங்க வைத்தது. குழந்தைப் பிறப்பு, வளர்ப்புக் காலத் தேவை, சேர்ந்து வாழும் குடும்ப அமைப்பை வற்புறுத்தியது. வலிமையுடையார் தரும் தொல்லை, கொடும் மழை, வெள்ளம், புயல், வெயில் பஞ்சம், கொடும் விலங்குகளின் இடையூறு, அவைதரும் உயிர் ஊறு, மானுடரைக் குழு வாழ்வை நோக்கி - சமுதாய வாழ்வை நோக்கி நகர்த்தியது. சமுதாய வாழ்வே, சைகைக் குறியீடுகளில் இருந்த கருத்துப் பரிமாற்றத்தை, ஒலிக் குறியீடுகளுக்கு மாற்றியது. 'இன்னின்ன ஒலிக்கு இன்னின்ன பொருள்' என முடிவு செய்து, மொழித் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டது. தனியாள் முயற்சியன்று; கூட்டு முயற்சி; சமுதாய முயற்சி. எனவே மொழி தோன்றிய போது சமுதாயம் தோன்றியது; சமுதாயம் தோன்றியபோது மொழி தோன்றியது.

மொழியும் சமுதாயமும் ஒன்றில் ஒன்றாக, ஒன்றால்

ஒன்றாகத் தோன்றின. எனவே, சமுதாயம் பெற்ற பேறுகளுள் மொழி முதலானது; முதன்மையானது. மொழியே, ஆறாம் அறிவுத் தோற்றத்திற்கு ஆதி; புகத்தறிவிற்கு மூலம்; மனம் என்ற மனித அடையாளத்திற்கே - அருவ ஆற்றலுக்கே அடிப்படை; ஆதி மூலம். இன்றைய அறவியல், அறிவியல், பொறியியல், தொழிலியல் அனைத்திற்கும் தலையூற்று மொழியே என்பது தெளிவாம். எனவேதான், பெரும்பான்மையான மானுட குலங்கள், மொழிவழிப் பெயரிடப் பெற்றன. கிரேக்கர், சீனர், ஆங்கிலர், பிரஞ்சர், செருமானியர், தமிழர், சிங்களர் முதலாய் பெயரீடுகளைக் காண்க.

தொல் பழங்காலங்களில், மானுடக் குழுக்கள், பெரும்பாலும் மொழி வழியாகவே அடையாளம் காட்டப் பெற்றிருந்தல் வேண்டும். வேறுபடுத்தப் பட்டிருந்தல் வேண்டும்; நில எல்லைகள் வகுக்கப் படாத, மதக் கோட்டாடு உருவாகாத, சாதிப் பிரிவு ஏற்படாத காலத்து மொழிப் பிரிவு மட்டுமே இருந்திருந்தல் வேண்டும்.

இரண்டாம் கால கட்டத்தில், பண்டை மானுடக் குழுக்கள், உணவு தேடி இடம் விட்டு இடம், பெயரும் போது, புதுக் குழுக்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இரண்டின் மொழி வேறாகவே இருந்திருந்தல் வேண்டும். இங்கேதான், இரு குழுக்களும் உறவாடி இணைந்ததால் மொழிக் கலப்பும், கலப்பு மொழியும், புது மொழியும் தோன்றின. இரு குழுக்களும், பகையாடி மோதும் போது, வெற்றி பெற்ற குழுவின் மொழி, ஆதிக்கம் பெற்றது; தோற்றவர் மொழி, சில தலைமுறை ஊசலாடி மறக்கப்பட்டது. சான்று; ஸ்காட் மொழி. தோற்றவர், ஆற்றல் வாய்ந்தவராக இருப்பின், பல காலத்திற்குப் பின்பும். அன்னோர் மொழி அழியாமல், காக்கப்பட்டது. இசுரவேலர், தம் மொழியை இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் 1948இல் மீட்டுருச் செய்தது போல.

ஆகக் குழுக்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று முரணும்போது, வல்லாண்மை வழி அரசு - அயலரசு உருவாகும். அயலரசாட்சியில், நாட்டு மொழி ஒடுக்கப்பெறும். தமிழகத்தில் வட இந்திய அரசுகள் வேற்று மொழித் தென்னிந்திய அரசுகள், ஐரோப்பிய அரசுகள், தமிழரை அடக்கி ஆண்டபோது, தமிழ்மொழியும் ஒடுக்கப்பட்டது. ஈழத்திலும், போர்த்துகேயர் (கி.பி. 1619) ஒல்லாந்தர் (கி.பி. 1638) ஆங்கிலர் (கி.பி. 1795) சிங்களர் (கி.பி. 1948) ஆகியோர் கீழ் ஒறுத்தலில், தமிழர் துன்புறத் தமிழ் மொழியும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டது.

மூன்றாம் கட்டமாக, அதாவது மொழி, அரசு ஆகியவற்றிற்கு அடுத்தபடியாக, மதம் மானுடத்தை ஒருங்கிணைத்தது. மத ஒருங்கிணைப்பு மொழி, அரசு எல்லைகளைக் கடந்தும் அமைந்தது; அமைகிறது; அமைக்கப் பெறுகிறது. இக்கருத்தின் இன்னொரு பக்கத்தைச் சிந்திப்பின், மத ஒருங்கிணைப்பு, இயற்கையாக அமைந்து கிடந்த மொழிப் பிணைப்பை அழிக்கிறது; செயற்கையாக அமைந்த அரசு எல்லையைக் கடக்கிறது. மொழிவழித் தேசியத்தின், குரல் வளையை, மதச் சார்பு நெரித்து விடுகிறது.

இசலாம் பரவிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளான எகிப்து, மொராக்கோ, துனிசியா, அல்ஜீரியா முதலான நாடுகளில் மண்ணின் மொழி அழிந்தது. அரபும் ஆங்கிலமும், பிரஞ்சும் ஆதிக்கம் பெற்றன. இராக், சிரியா முதலாய பண்டை நாகரிகப் புழம் நாடுகளில் மண்ணின் மொழி அழிந்து, அரபு அரங்கேற்றப் பெற்றது திராவிடத் தொல்மொழியும், நாகரிகமும் கொலோச்சிய, பாகிஸ்தானில், இசலாமிய மத வரவால், உருது ஆளுகை பெற்றது. தொல்மொழி ஒழிந்து, பிராகுவி எனும் சிறுபான்மை மொழியாக நலிந்தது. ஐரோப்பாவிலின்று ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, வடஅமெரிக்க, தென்அமெரிக்க, ஆத்திரேலியக் கண்டங்களில் வெள்ளையர் குடியேறி ஆட்சி ஆதிக்கம் செய்தபோது, கிறித்தவப் பரவுதலால் ஐரோப்பிய மொழிகள் ஆளுமை பெற்றன இலத்தீன், லிங்வா பிராங்காவாக இருந்தது. அந்தந்த மண்ணில் வாழ்ந்த மொழிகள், காட்டுக்குத் துரத்தப்பட்டன. இந்தியாவில், ஆரியர் வருகையும் ஆதிக்கமும் அன்னோர்தம் சமஸ்கிருதத்திற்கு தலைமை அளித்தது, மண்ணின் மொழிகளை ஒடுக்கின. மொழி வழி உணர்வு அடக்கப் படும்போது, மொழிவழித் தேசியமும் அடக்கப்படும். மெல்ல மெல்லத் தானே அடங்கியும் போகும்.

இந்து மத சமஸ்கிருத மொழி வழி ஆரிய நேயமும்/மோகமும் கிறித்தவ மத ஆங்கில மொழி வழி ஆங்கில நேயமும்/மோகமும் கத்தோலிக்கப் பிரஞ்சு மொழி வழி பிரஞ்சு நேயமும்/மோகமும், ஊட்டி வளர்க்கப்பட்டன. வேற்றுத் தேசியமும் வளர்க்கப்பட்டன. தமிழ்த் தேசியம் தவறானது, குறுகியது என்ற பிழையான உணர்வு, தமிழர் ஊடேயே பரப்பப் பெற்று நம்ப வைக்கப்பெற்றது. தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும், தமிழ் தேசியம் எழுச்சி பெற முடியாமல் மதச்சார்புகளே பேரளவு தடுத்தன.

தமிழக நிகழ்வுகள் வருமாறு:

சங்க காலக் கடைப் பகுதியிலும் சங்கம் மருவிய காலத்தும் (கிபி மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்), தமிழர் தம் மரபுச் சமயத்தினின்று, புறம்பான வட இந்தியச் சமயங்களின் பக்கம், வன்முறை வழியும், மென்முறை வழியும் ஈர்க்கப் பெற்றனர். வட இந்தியப் படையெடுப்பு என்றில்லாமல், வட இந்திய மதப் படை எடுப்புக்கள் நிகழ்ந்தன. பிராமண வைதீக மதப் பிரிவுகள், சைனம், பௌத்தம் ஆகியன தமிழகத்துள் நுழைந்தன; தமிழர், பேரளவு மதம் மாறினர். மதங்கள், வழிபாட்டு மாற்றங்களை மட்டும் அன்றி, பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் கூடவே கொண்டு வந்தன. எனவே தமிழர் மதம் மாறிகளாக மட்டும் அல்லாமல், பண்பாட்டு மாறிகளாகவும் ஆகிப் போயினர்.

தொடர்ந்து, இசலாமும், கிறித்தவமும் அவற்றின் உட்பிரிவுகளும் தமிழகத்துள் நுழைந்தன. இம்மதங்கள், ஆளுவோர் தோள்மீது அமர்ந்து வாள் துணையுடன் நுழைந்தன. இங்கிருந்த அதே தமிழர்தாம், இசலாமியராகவும், கிறித்தவராகவும், பிளக்கப் பெற்றனர். வந்தவை மதங்களே; வந்த மதங்களுக்குள் சென்றவர் இங்கு முன்பே இருந்த தமிழரே; தமிழரே.

ஈழ நிகழ்வுகள் வருமாறு:

ஈழத்திலும் இதுவே நிகழ்ந்தது. 'எலு' எனும் தமிழ்ச் சேய்மொழி பேசிய இயக்கர், பௌத்த பாளி மொழிக் கலப்பில், சிங்க + கெல (எலு) = சிங்கள

மொழியினர் ஆயினர்; கி.மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டளவில், வட இந்தியாவிலிருந்து ஈழம் வந்த விசயனால், ஆரிய இனம், தன்னைச் சிங்கள இனம் என்று அடையாளப்படுத்திக் கொண்டது. கி.மு 274இல் வட இந்திய மன்னன் அசோகன் முயற்சியால், பௌத்தம் ஈழம் வந்தடைந்தது. மொழியாலும், பின்னர் இனத்தாலும் எதிர்ப்புமையில் இருந்த சிங்களர், மதத்தாலும், தமிழர்க்கு எதிராக பௌத்தத்தைத் தழுவிப் பௌத்தராயினர். தமிழகத்துப் பௌத்தத்தை விரட்டிய தமிழர், ஈழத்தில் பௌத்தத்தை விரட்டாது அல்லது விரட்ட இயலாது விட்டனர்.

கிபி. 8, 9, 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், ஈழம், அராபியரின் வணிக மையமாக விளங்கியது. அராபியர் சிலர் அங்கேயே தங்கினர். தம்முடன், பெண்டிரைக் கொண்டு வராத அராபிய ஆண்கள், ஈழத் தமிழ்ப் பெண்டிரை மணந்தனர் (சு.இராசரத்தினம் ப 37). (கேரள நம்பூதிரி பிராமணர்கள், நாயர் பெண்களை மணந்தது போல) ஈழத் தமிழரும் இசலாமாயினர்; தமிழகத்து இசலாம் ஆகிய தமிழரும், வணிகம் பொருட்டு ஈழம் குடியேறினர். வழக்கம் போல மதம், வழிபாட்டு அளவில் தமிழரை மாற்றியதுடன் பண்பாட்டளவிலும் மாற்றியது. மொழியளவிலும் மாற்றியது. தமிழர்க்கு எதிராக இசலாமியத் தமிழரை எதிரணியில் வைப்பதிலும் பிரித்தாளுவதிலும் சிங்களர் வெற்றி பெற்றனர். மொத்தத்தில், தமிழ்த் தேசியத்திற்கு எதிராக இசலாமியத் தமிழர் நிறுத்தப் பெற்றனர்.

போர்ச்சுகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலர் ஆகியோர் வரவு (கிபி 1619-1948) ஆண்டுகளில். கிறித்தவ மத வருகையும், மத மாற்றமும், ஈழத்தில் நிகழ்ந்தன. எனினும், தமிழ்நாட்டிலும், புதுவையிலும் நிகழ்ந்தது போலக் கிறித்தவர், ஈழத்தில் 'தமிழர்' என்ற அடையாளத்தை மதம் மாறியபோதும் இழக்கவில்லை.

என்றாலும், ஈழம், தமிழ்நாடு, புதுவை எனப் பார்க்கையில் ஆரிய வைதீக, சைன, பௌத்த, இசலாமிய, கிறித்தவ மத மாற்றங்கள், தமிழரைச் தமிழை விட்டும் தமிழ்ப் பண்பாட்டை விட்டும், தமிழ்த் தேசியத்தை விட்டும் பெரிய அளவு அயன்மைப் படுத்தி விட்டன. புதுவையில், கிறித்தவரைத் 'தமிழரில்லை' எனும் கருத்து அண்மைக்காலம் வரை இருந்து வந்தது.

சைவம்+பௌத்த மோதல் வழித் தமிழ்த் தேசியம்:

மகேந்திரப் பல்லவன் காலமான கிபி 7ஆம் நூற்றாண்டுமுதல், தமிழகத்து, சைவ நாயன்மாராலும். வைணவ ஆழ்வாராலும் பக்தி இயக்கம், இலக்கிய இயக்கமாகவும், சமுதாய இயக்கமாகவும், சமய இயக்கமாகவும் அமைந்து இயங்கியதுடன், அரசியல் இயக்கமாகவும், அக்கால அரசர் துணையுடன் நிகழ்ந்தது.

ஊர் ஊராக சென்று இயக்கத்தை சைன, பௌத்தத்திற்கு எதிராகப் பக்தி பெற்றி நின்றோர் நடத்தினர். இதன் விளைவாக, சைனமும், பௌத்தமும் தம் பிடியை இழந்தன. வட இந்தியாவில் குப்தர் அரசாட்சிக் காலம், இந்துமத மறுவழிப்புக் காலமாக விளங்கியதும், வடபுலத்தும், சைன பௌத்தம் ஒடுக்கப்பட்டதும், தமிழக மாற்றத்திற்குப் பெருந்துணையாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இம்மாற்றம், இலங்கையில் நிகழவில்லை. இலங்கையில் சிங்களரிடையே பௌத்தத்தின் கை

ஓங்கியே தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. இவ்வோங்குதலுக்கும் நிலைபேற்றிற்கும் சீன அரசுகள் துணை நின்றிருத்தல் வேண்டும் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் இந்தியா வந்த யுவான்-சுவாங் பயணமும், அவர்தம் குறிப்புகளும் இதனை உறுதி செய்கின்றன. "

(கி.பி 1799க்குப் பின் கண்டித் தமிழரசன் ஆன, தமிழ்நாட்டு அரசு வழி மன்னான இராசசிங்கன் சீய நாட்டினின்று புத்தத் துறவிகளை ஈழத்திற்கு வரவழைத்துப் புத்த மதத்திற்கு உயிர்ப்பட்டினான் -சு. இராசரத்தினம், ப. 75)

மாணிக்கவாசகருடன், ஈழத்துப் பௌத்தப் பிக்குகள் வாதிட்ட வரலாறும், ஈழத்தினின்று தமிழகத்திற்குப் புத்தத் துறவிமார் நூற்றுக் கணக்கில் வந்தனர் என்ற யுவான்-சுவாங் குறிப்பும் ஈழப் பௌத்த ஆளுமையையத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இந்நிலை சைவம்(பௌத்தம் என்று மத அளவில் எதிர் நிறுத்தியதுடன், சைவத் தமிழர்(பௌத்தச் சிங்களர் என்றும் மக்கள் அளவிலும் எதிர் நிறுத்தியது. எனவே, தமிழர் சிங்களர் பார்வையில், மொழியாலும், இனத்தாலும் மட்டும் அன்றி, மதத்தாலும் தமிழர் சென்மப் பகைவராயினர். இதன் நல் விளைவு, ஈழத் தமிழரும் மொழியாலும், இனத்தாலும், மதத்தாலும் ஒருங்கிணைந்து நிற்க வேண்டியவராயினர். ஐரோப்பியர் வரவு வரை சிங்களவரை எதிர்த்து தமிழ் மொழியினராக, தமிழராக - தமிழ்ச் சைவராக நின்றனர். மொழி, இனம், மதம் என்ற இயற்கையின் எல்லை கடந்த செயற்கையான ஆளும் அரசு எல்லையில், தமிழரை, 'சிலோன்' என்ற காலனி (COLONY) எல்லையில் கொண்டு வந்து நிறுத்தியோர் ஐரோப்பியரே. ஆனால், இந்தியத் தமிழகத்தின் கதை இதுவன்று.

மொழி, குடி, அரசு, மதம் ஆகியவற்றிற்கு அடுத்தபடியாகத் தொழில் வழித் தோன்றிய சாதிகளும், அவற்றிற்கு இணக்கமாக இறக்குமதியான ஆரிய வர்ணாசிரமம், தமிழரை மேலும் கூறு போட்டன. எனவே, தமிழர், மொழித் தேசிய மக்களாக இயங்காமல், சாதி வழி மக்களாக இயங்கினர்; இயங்கி வருகின்றனர். இச்சாதி வழிப் பிளவு, 1983க்குப் பின் ஏற்பட்ட தீவிர அரசியல் மாற்றங்களால், ஈழத்தில் ஓடுங்கத் தொடங்கிவிட்டது. தமிழகத் தேர்தல் முறை, கட்சி வழி சாதிய அரசியல், சாதி வழி இட ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றால், தமிழ்நாட்டிலும் புதுவைப் பகுதிகளிலும் சாதிகளுக்கு மறுவழிப்புக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. சாதியை முன்னிறுத்தி அரசியல் கட்சிகள் பெருகத் தொடங்கிவிட்டன. எனவே மொழி வழித் தேசியமும் மிகமிகப் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது.

தமிழர் எனும் ஒரு குடையின்கீழ் ஒன்று திரள வேண்டிய தமிழர், தம் சாதியை முன்னிறுத்தி, அச்சாதிக்கு இணையான அயல் மாநில, வட இந்திய சாதிகளுடன் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறு தமிழகப் பார்ப்பனர், அனைத்திந்திய பிராமண சங்கத்திலும், தமிழக இடையர், அனைத்திந்திய யாதவர் சங்கத்திலும், தமிழகப் பறை, பள்ளர் முதலானோர் அனைத்திந்திய தலித் சங்கத்திலும், மொழி கடந்து, மாநில எல்லை கடந்து, அங்கத்தவராயினர். இவ்விக் கட்டால், தம் 'தமிழ், தமிழர்' என்ற அடையாள முதன்மையை இழந்தனர். சாதிக் கே முதன்மை அளித்தனர். இந்நிலையே இசுலாமியர்க்கும், கிறித்தவர்க்கும் பொருந்துவதாயிற்று. அன்றியும்,

இசுலாமியரும், கிறித்தவரும், இந்திய நாட்டையும் கடந்து, தம்மை மத அடிப்படையில் போப்பிடலும், செருசலத்துடனும், மக்கா, மதீனாவுடனும் இணைத்து அடையாளங் காட்டினர்.

தமிழகத்திற்கு வெளியே மட்டும் அன்றி தமிழகத்திற்குள்ளேயே, சில சலுகைகளுக்காக, தமிழர், தம் மொழியோரைப் புறக்கணித்து, எள்ளாளர், கவுண்டர் என்றும், வன்னியர் என்றும், தேவர் என்றும், இன்ன இன்ன சாதியினர் என்றும் தமக்குள்ளே பிரிந்து நிற்கின்றனர். தமிழ் பேசும் இன்னொருவரைத் 'தமிழர்' என்று பார்ப்பதைவிட, 'வேறு சாதியினர்' என்றே இவர் பார்பார். தமிழ்த் தேசிய உணர்வு எழுதற்குப் பதிலாக, சாதிய உணர்வே, இதனால் உரம் பெற்றது; பெற்று வருகிறது.

இந்தியா 1947இல் விடுதலை அடைந்தது. 1950இல் அரசியல் சாசனம் புதிதாக அறிமுகமாயிற்று. இச்சாசனப்படி கட்சிகளும், கட்சி வழித் தோதல்களும் அரசுப் பதவிகளுக்காக அறிமுகமாயின. முன்பேயே, பிளவுண்டிருந்த தமிழர், மேலும் கட்சி அடிப்படையில் பிளவுண்டனர். கட்சியினருக்குத் தமிழர் என்பதைவிடத் தம் நலனும், தம் கட்சி நலனும் பெரியவை, கட்சித் திரையில் தமிழ்த் தேசியம் மறைக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு, புதுவையில் இது பேரளவும், ஈழத்தில் ஓரளவும் (1948 கால அளவில்) இந்நிலை வந்தற்றது.

இந்தியாவிலும், ஈழத்திலும், கட்சி வழிப் பார்வை, தமிழ்த் தேசியப் பார்வையைக் குலைத்தது; குறைத்தது. நாடு முற்றும் (?) தழுவியதாக அமைந்துள்ள காங்கிரஸ், பாரதீய ஜனத்தா, முதலாய இந்தியக் கட்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்ட ஒரு தமிழன், தமிழன் எனும் எல்லைக்கு அப்பால், இழுத்துச் செல்லப்படவே, தமிழ், தமிழர், தமிழக நலத்தை மறப்பதிலும், துறப்பதிலும் கவலைப்படுவதில்லை. அனைத்துலகப் பார்வையில் அறிமுகமான பொதுவுடைமைக் கட்சியினர், 'தமிழ், தமிழர்' என்று பார்ப்பதையே குறுகிய பார்வை என்று கருதினர். சீனமொழி, சீன நலத்தைப் பொதுவுடைமையாளர் மாசேதுங் பின்னிறுத்தியதில்லை; உருசியரும், தம் உருசிய அடையாளத்தைப் பின்னிறுத்தியதில்லை. ஆனால், தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் சிலரைத் தவிர, பொதுவுடைமையர் பலர், 'தமிழ்த் தேசிய' நலனைப் பேரளவு புறக்கணித்தனர். ஈழத்தில், தொடக்க காலங்களில் வலது சாரிப் பொதுவுடைமையினர் தமிழ்த் தேசியத்திற்குத் துணையாக நிற்கவில்லை. தமிழ்நாட்டுப் பொதுவுடைமையினரும், வர்க்க வேறுபாட்டை முன்னிறுத்திய அளவு, இன வேறுபாட்டையும், சமூக நீதியையும், தமிழ்த் தேசியத்தையும் தலைமையானவையாக முன்னிறுத்தவில்லை. திரு. சங்கரையா எனும் இக்காலப் பொதுவுடைமையாளர், இன்றும், தமிழீழத்திற்கும், ஈழத் தமிழர்க்கும் எதிராகவே அறிக்கைகள் விட்டு வருகிறார்.

தமிழ்த் தேசியம்

குடிவழிப் பிளவு (சேரன், சோழன், பாண்டியன் குடிகள்)

மதவழிப் பிளவு (சைவம், வைணவம், இந்து, முசுலீம் கிறித்தவன்)

அரசவழிப் பிளவு (இங்கிலாந்து, இந்தியா, இலங்கை)

சாதிவழிப் பிளவு

கட்சிவழிப் பிளவு

மொழிவழி மக்கள் இணைந்திருப்பதுதான் எளிதானது; இயல்பானது. ஆனால், தமிழர், அதனை விட்டு வெகு தொலைவிற்குக் கடத்தப்பட்டு விட்டனர். சாதி, மதம், கட்சி அரசியல் எல்லை அவர்களைத் தன் நலமிகள் ஆக்கிவிட்டன. அம்மா அப்பாவை, நெடுங்காலம், நெடுந் தொலைவு, பிரிந்து வந்து, சீமைக்காரியை மணம் முடித்துக் கொண்ட மகன், தன் பெற்றோரையே புறக்கணித்தது மறந்துவிட்டது போல இது நடந்து விட்டது.

மிக எச்சரிக்கையானவர்கள் எனப் பெயர் பெற்ற அறிவாளிகளை, ஐரோப்பியர், ஒரே நிறத்தினர், ஒரே பண்பாட்டினர், ஒரே நாகரிகத்தினர் எனினும், மொழி வழி நாட்டினராகவே தனித்தனி நாடுகளை அமைத்துக் கொண்டனர். ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழியினர் ஒரே நாட்டில் இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்ட, சுவிட்சர்லாந்து, பெல்சியம் ஆகிய நாடுகளில் அனைத்து மொழிக்கும், மொழியினர்க்கும் சமவுரிமை வழங்கினர்.

மொழி வழித் தேசியத்திற்கு மாறாகப் பொதுவுடைமை இசத்தில் கட்டிப் போடப்பட்டிருந்த சோவியத் ஒன்றியமும், 1991இல் மொழி வழி நாடுகளாகத் திரும்பி விட்டது. மார்சல் டிட்டோவால் கட்டிப் போடப்பட்டிருந்த யூகோசலாவியாவும், மொழிவழித் தேசியத்திற்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது. இசத்தின் பேரால் பிரிக்கப்பட்டிருந்த கிழக்கு செருமனி, இசத்தைத் துறந்துவிட்டு, செருமனி என்று மொழிவழிக்குத் திரும்பிவிட்டது. மத அடிப்படை வாதத்தில், பாகிஸ்தானில் மாநிலமாக இருந்த கிழக்குப் பாகிஸ்தான், 1971இல் வங்க மொழித் தேசமாகத் தனியே பிரிந்து விட்டது. சீனா நிறைந்த தீவு நாடான, அங்காங் திரும்பவும் சீனாவுடனேயே 1997இல் இணைக்கப் பெற வேண்டும் எனும் ஒப்பந்தம் 1994இல் சீனாவுக்கும், பிரிட்டனுக்கும் இடையே கையெழுத்தாகியது.

அரசியல், மதம், இசம் என்ற பெயரால் செயற்கையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட, நாட்களில், பெரும்பான்மை மொழியினரின் ஆதிக்கமும், சிறுபான்மைத் தேசிய இனமக்களை ஒடுக்குதலும் நடந்ததே மேற்கண்ட நிழவுகட்கு முதன்மையான காரணம். அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய முப்பிரிவுகளிலும், வேலைவாய்ப்பு, தொழில் பெருக்கம், முதலீடு, கல்வி, போக்குவரத்து அயல்நாட்டு வாய்ப்பு, பெரும்பதவி, அமைச்சரவைப் பங்கு, அதிகாரப் பங்கு முதலாக அனைத்துத் தளங்களிலும், சிறுபான்மை ஆகிவிட்ட தேசிய இன மொழியினர், தமக்குரிய வாய்ப்பை இழந்து தவித்ததும், தவிப்பதுவே தலையாய காரணங்கள். ஈழத்தில் கல்வித் தரப்படுத்தல் எனும் பெயரில் (1973-1978) மொழி வழி ஒடுக்குதலும், நாட்டு ராணுவம், காவல்துறை, அரசு அலுவல் முதலானவற்றுள் தமிழரை ஒதுக்குதலும் சரியான நேரடிச் சான்றுகள் (11 கப.அறவாணன், ஈழம், தட்டச்சேடு, பக் 153). இந்தியாவிலும், இந்தியை ஒற்றை ஆட்சி மொழி, தேர்வு மொழி, இராணுவ மொழி என்று ஆக்கியதன் மூலம், தமிழ்நாடு, புதுவை வாழ் தமிழர்க்கு ஐ.ஏ.எஸ் முதலான ஆட்சி அதிகார வாய்ப்பு, UPSC, NET, CSIR, GATE தேர்வு

வாய்ப்பு, இராணுவப் பெரும் பொறுப்பு வாய்ப்பு, தில்லி அமைச்சர், மாநில ஆளுநர், அயலகத் தூதுவர் ஆகும் வாய்ப்பு முதலாயின அருகியே வாய்க்கின்றன. மொழி வழித் தேசியமும், தேசிய ஆட்சியும் அதிகாரமும் அந்தந்த மொழியினத்திற்குக் கிடைக்கும்போது தான், அம்மொழியைத் தாய்மொழியாக உடைய மக்கள், அரசியல், பொருளியல், சமுதாயத் தளங்களில் முழு வாய்ப்பைப் பெற முடியும்; உயர் முடியும். ஐரோப்பிய, வட அமெரிக்க, கனடா, சீனா, சப்பான், வியட்நாம், கொரியா, மலேசியா, முதலான நாடுகளில் அவ்வண்ணமே நிகழ்ந்திருக்கிறது.

தமிழர் வேறு மொழி மேதைகள் எனச் சிலவாட்டங் சீனிவாசசாஸ்திரியையும், சர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனை யும் முன் காட்டுதல் முறையன்று. விடுதலை, என்பது ஏதோ ஒரு சிலர் எய்தும் நல்வாய்ப்பை மட்டும் உள்ளடக்கியது அன்று. அது கடையனுக்கும் கடைத்தேற்றத்தை வழங்க வேண்டும். மொழி வழித் தேசியம் நடைமுறையாகாமல், அது நடக்காது; நடக்கவே நடக்காது.

தமிழர், பிற பிரிவுகளையும் பேதங்களையும் விட்டுத் தமிழைத் தாய் மொழியாக உடைய தமிழர்' ஒன்றுபட்டு நிற்கும்போதே, இது இயலக்கூடியது என்று அறியவே இல்லையா? அறிவிக்கவே இல்லையா? என்பன கேட்கக்கூடும் கேள்விகள். தமிழர் ஒரு சிலர் அறிந்திருந்தனர்; அறிவித்து அறிவுறுத்தினர்.

சங்ககாலத் தமிழ்த் தேசியம்:

1. சேர, சோழ, பாண்டியர், தமிழரே எனினும், சேரன்குடியினர், சோழன் குடியினர், பாண்டியன் குடியினர் எனப் பிரிந்தும் பகைத்தும் போரிட்டும் நின்றனர். இப்போக்குத் தவறு என்று சங்க கால ஔவையாரும் (புறம் 367) காரிக்கண்ணனாரும் குறிப்பாகவும் தெளிவாகவும் உணர்த்தினர் (புறம் 58) பொருநர் ஆற்றுப்படை ஆசிரியர் முடத்தாமக் கண்ணியர் (54-55 அடிகள்)

முரசு முழங்குதானை மூவருங்கூட
அரசவை இருந்த தோற்றம் போல
என்று உவமித்தனர் "

(" விரிவிற்குப் பார்க்க: ப. கிருஷ்ணன், தமிழ் நூல்களில் தமிழ்மொழி தமிழினம், தமிழ்நாடு, பக் 85-91)

இளங்கோவின் தமிழ்த் தேசியம்:

2 சங்கப் புலவர்களைக் காட்டிலும், மிக வெளிப்படையாகத் தமிழ்த் தேசியத்தை முன் மொழிந்தவர் இளங்கோ அடிகளாவர். தம் சிலப்பதிகாரப் படைப்பில், சேரர்தம் தலைநகரான வஞ்சி, சோழரின் தலைநகரான புகார், பாண்டியனின் தலைநகரான மதுரை என்ற மூன்றையும் தம் காப்பியக் காண்டங்களின் பெயர்களாக்கினார். கதை நிகழ்ச்சியிலும் கண்ணகி (மாதவி கோவலன்) பிறப்பும் சோழ நாடு என்று காட்டி, கண்ணகி வழக்குரைத்து வென்ற இடம் பாண்டிய நாடு என்று காட்டி, அவள் தெய்வமானவிடம் சேர நாடு என்று காட்டினார். வஞ்சகி காண்டத்தில், வட புல அரசரான கனக விசயர், தமிழ் அரசரை இகழ்ந்ததைக் காட்டி, தமிழரசரையா இகழ்ந்தனர் என்று சேரன் செங்குட்டுவன் பொங்கி எழுந்து. வஞ்சினம் மொழிந்ததைக் காட்டி, தமிழ் அரசரை அவமதித்த கனக விசயரைக் கண்ணகிக்கெனை

கல் சமக்க வைத்து, ஏனைய சோழ, பாண்டியர்க்கும் அந்நிகழ்வைக் காட்டி 'தமிழர்' என்ற உணர்வை முன்நிறுத்தினான். (சிலப்பதிகாரம்: 26: 159-163, 221: காதை 27:5, 189-190: காதை 29: 153).

பக்தி இயக்கத் தமிழ்த் தேசியம்:

3. கிபி மூன்று முதல் ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை, தமிழகமும், ஈழமும் முறையே சைன, பௌத்தர் செல்வாக்கில் இருந்தன. இந்நிலையில் வட புல சமயம் தமிழ்ப் பகுதிகளை விழுங்கி இருந்தது. இச்சமயத்தில், 'தமிழ், தமிழிசை, தமிழர், வழிபாடு' என்ற மொழி வழி உணர்வைத் தம் பாடல்களாலும், நடை பயணங்களாலும் மூட்டியோர், சைவ நாயன்மார்களும், ஆழ்வாக்குளுமாவர். ஈழப் பகுதிகளிலும், சைவ நாயன்மாறால் பாடப்பட்டிருப்பது (நற்றிசை 366, குறந்தொகை 189, 343, 360, அகநானூறு88) கருத தக்கது.

ஈழத்தினின்று தமிழகம் வந்த பௌத்தத் துறவிகளை, மணிவாசகர் வென்றார் என்ற நிகழ்வும்தான் தக்கது.

முன் எக்காலத்தும் இல்லாத அளவிற்குத் 'தமிழ் தமிழ்' என்று பக்தி இயக்கப் புலவர்களால், தமிழ் மேல் நிறுத்தப்படுவது குறிக்கத் தக்கது.

தமிழ்க் கடவுள் முருகனின், மறு அவதாரமாகத் திருஞானசம்பந்தர் பேசப் பெற்றது பொருளுடைய ஒன்றாகும். சமய குரவர் நால்வரில், 'தமிழ் தமிழிசையுடன் மிகுதியாகத் தம்மைச் சார்த்திப் பாடியவருள், சம்பந்தர் முதலாமவராவார்'. இவர் வட இந்திய ஆரிய பிராமணப் பரம்பரையினர் அல்லர். 'தமிழ் வழிக் குருக்கள் அந்தணர்' என்பதும் எண்ணத்தக்கது (அ.ச.ஞானசம்பந்தம், பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு)

சீத்தர் தமிழ்த் தேசியம்:

தமிழ்நாட்டில், கி.மு விலும், கி.பி விலும், பக்தி இயக்கக் காலத்திலும், வட இந்திய வேதத் தெய்வ வழிபாடு இருந்து வந்தது. அதன் வழி ஆரியப் பிராமணர்கள், சமஸ்கிருத மொழி, அவர்தம் பழக்க வழக்கங்களும், தமிழகத்துப் பரவி வந்தன. இவற்றை முற்றாக எதிர்த்துத் தமிழ் வழியை முன்னிறுத்தப் பாடுபட்டவர் சீத்தர்களே. அவருள்ளும் திருமந்திர ஆசிரியர் திருமூலர் குறிப்பிடத் தக்கவர்.

**என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே.**

எனப் பல சான்றுகள் உள்ளன. நாயன்மாறால் உயிர்பிக்கப் பெற்ற சைவ சமயம், வட ஆரிய மயமாக்கலை எதிர்த்துத்தான் வீர சைவம் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்.

பல்லவர், பிற்காலச் சோழர், பிற்காலப் பாண்டியர் ஆகியோர் காலங்களில் தமிழ்த் தேசியம் என்பது போதிய அளவு உணரப்படவில்லை. சேரர் கிட்டத்தட்ட மலையாள மொழி உருவாக்கத்திற்கு பிறகு நம்புதிரிப் பிராமணர்

வழியே நடந்து தனியாயினர். பல்லவர், ஆந்திர நாட்டினர்; பிற்காலச் சோழர் சாளுக்கியருடனும் பிற அயலாருடனும் அரசியல் உறவும், அதற்காக மணவழவும் கொண்டனர். பிற்காலப் பாண்டியரும் அவ்வாறே. ஏறத்தாழத் தமிழகம் முழுதும், வட ஆரியம் தழுவிய வழிபாடுகளும், பொது மொழியாக சமஸ்கிருதமும் இருந்து வந்தன. ஆண்டோர், தமிழரே எனினும் ஆண்ட மொழி தமிழன்று; ஆண்ட உணர்வும் தமிழுணர்வு அன்று. சோழர் அரசியல் அளவில் வெற்றி பெற கொற்றவராக இருந்தனர். ஈழத்தில் சோழ மன்னர் பங்கேற்பும், படை எடுப்பும் பல்லவ, பாண்டியர்தம் பங்கேற்பும் படை எடுப்பும் மொழி வழி நிகழ்ந்தன என்பதைவிட, மத வழி நிகழ்ந்தன என்பதே பெரிதும் பொருந்துவது. ஈழத்தில் உள்ள 'சைவ மதம்' காக்கப் பெற வேண்டும். பௌத்த மத ஆளுகையில் விட்டுவிட கூடாது என்பதே ஓங்கிய உணர்வாக இருந்தது. தமிழுணர்வே இல்லை என்பதன்று. ஆஃது இரண்டாம் நிலையிலேயே இருந்தது.

மேற்கண்ட அரசாட்சிக் காலங்களில் தமிழ்க் கல்விக் கூடங்கள் எங்கும் இல்லை. யாராலும் நடத்தப்படவும் இல்லை. தேசிய உணர்வை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால், மொழியுணர்வை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால், மொழியுணர்வை ஒழிக்கவேண்டும், மொழிக் கல்வியை ஒழிக் வேண்டும்; மொழிக் கல்வியை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குரிய வாய்ப்பையே அழித்தொழிக்க வேண்டும். அதுவே, தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் நிகழ்ந்தது.

வேறு மொழியைக் கற்பிப்பது முழுமுச்சுடன் நடந்தது. சமஸ்கிருத மொழிக் கல்வி கற்பிக்க. வேதபாட சாலைகள், தமிழக அரசர்களால் அமைக்கப் பெற்றன; அங்கே இலவயக் கல்வி ஊட்டப் பெற்றது; படிப்போர்க்கு இலவயத் தங்கும் இடம். சமஸ்கிருதம் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்க்கும் மான்யம் முழுதும் அரசர்களால் வழங்கப் பெற்றது.

இவ்வமைப்பால், தமிழ் வழியுணர்விற்குப் பதிலாக, ஆரிய மொழி வழியுணர்வே, தமிழரசர்களால் வளர்கப் பெற்றது. எனவே, தமிழுணர்வு, கவிஞர்கள், ஆசிரியர்கள் அளவில் இலமறை காயாகவே ஒடுங்கி ஒதுங்கி ஒளிந்து வாழ்ந்து வந்தது.

இந்நிலை, பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தை வென்று ஆண்ட இசுலாமியர் காலத்து வேறுருவம் எடுத்தது. இசுலாமியர்தம் துருக்கி, இந்துஸ்தானி மொழிகள் அரியாசனம் ஏறின.

இசுலாமியரை விரட்டி விட்டு ஆட்சிக்கு வந்த விசய நகர அரசர் காலத்திலும் நாயக்கர் காலத்திலும் தெலுங்கும், கன்னடமும் சிங்காசனம் ஏறின. எனவே, தமிழ் வழித் தேசிய முனைப்பிற்கு வாய்ப்பே இல்லாது ஒழிந்தது. இக்கால கட்டத்தில் ஈழ வரலாறே சற்றே இதற்கு விதிவிலக்காகும்.

ஞானம்ஸ்

ஸ்ரீடியோ

உங்களின் தேவை தரமாகவும் இன்றைய தொழில் நுட்பம்
தொந்தவாளர்களினாலும்
நிறைவேற்றப்படுவதற்கு எம்மை நாடுங்கள்

வெது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு சிறப்புற வாழ்த்துகிறோம்

எமது மற்றையசேவைகள்
Studio Portraits
(single, Family & Children)
(Black & White or Colour)
Passport,
Citizenship photographs
Albums, Frames, Filmrolls
Copy Works
(Black & White or Colour)

**INTRODUCING
ONE HOUR PHOTO LAB**

Using Latest computer Technology for
colour Separation & Density Correction
we offer
(3"X5") to (8"X12") Prints on Location

GNANAMS STUDIOS

2425 Eglinton Ave. East Unit 3
Scarborough, Ont.
(Near Shankar & Co)
Tel: (416) 750 8118

குழந்தைகளின் கல்விக்கான புலமைப்பரிசில் நிதியம்

THE CHILDREN'S EDUCATION TRUST OF CANADA

(இலாப நோக்கமற்ற அமைப்பு)

அரச அங்கீகாரம்

பாதுகாப்பானது

நம்பகமானது

உலகில் எங்கும் பணமாக பெறக்கூடியது

உலகில் எங்கும் கல்வி கற்கலாம்

எவரும் இணையக்கூடிய விதத்தில் சிறுதொகை மூலம் ஆரம்பிக்கலாம்

குழந்தையின் 21 வயதுக்குள்ளவருக்கும் மாற்றக்கூடியது

குழந்தை கல்வி கற்காது வீடினும் கட்டிய பணமும் நடைமுறை வட்டிவிகிதத்தின் பெறக்கூடிய திட்டம்

கல்விக்கான அதிகரித்துவரும் செலவீனத்தை ஈடுசெய்யும் சிறந்த சேமிப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவும்-இன்றே தொடர்பு கொள்ளவும்.

வேலைவாய்ப்பு! வேலைவாய்ப்பு! வேலைவாய்ப்பு!
பதிவு உத்தியோகத்தர்

* தெலைபேசிமூலம் சந்தைப்படுத்தல் (தமிழ்)

* பயிற்சி முகாமையாளர் -மற்றும் பல வேலைவாய்ப்புகள்.
இவற்றுக்கான சகலபயிற்சிகளும் ஆலோசனைகளும்
முற்றிலும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

இ. ராஜ்குமார்- முகாமையாளர்
R. RAJKUMAR MANAGER

Bus:(416) 757 5792 Res: (416) 261 7139
Fax: (416) 261 7139 Pager (416) 608 2432

இராமன் செல்லையா
RAMAN CHELLAIH
(416) 490 9967 or 498 8754

தமிழ்ப் பண்பாடும் தமிழர் மாண்பும்

புலவர் ஈழத்துச் சீவானந்தன்

தமிழ்ப் பண்பாடு என்றால் என்ன? தமிழ்ப் பண்பாடு பிற இன மக்களால் மதிக்கப்படுவதற்கும், கணிக்கப்படுவதற்கும், எண்ணப்படுவதற்கும் காரணம் யாது? என்னும் கேள்விகள் ஆழ்ந்த ஆய்வுக்குரியன. உரத்த சிந்தனைக்குரியன!

பண்பாடு என்பது பயின்று வருவது. பழகிப் பழகி முழுமைபெறுவது. அன்பு என்னும் உணர்வு இதயத்திற்கு இயல்பானது என்றால், பண்பு என்பது பயில்வானது எனலாம். நவில்தொறும் நூல் நயம் போன்று பயில் தொறும் பண்பு நலம் பெருகும். அன்பின் வெளிப்பாடு வேறு, பண்பின் வெளிப்பாடு வேறு. அன்பு தன்னுடன் ஒத்தவரிடத்தில் மட்டுமே மனம் கசியச் செய்யும், பண்பு எல்லாரிடத்திலும் கருணை நோக்குடன் வெளியாகும். நண்பரோடு மட்டு மல்லாது பகைவரோடும் பண்பு தன்னை காட்டிக் கொள்ளும். பகையிடத்தில் அன்பு மலருமா? இல்லை வன்புதான் வரும். “பகைவனுக்கருள்வாய் நன்நெஞ்சே” என்று பாரதி பண்புப் பயிர்வளர்க்க எண்ணியவள்.

பண்பென்படுவது ‘பாடு’ அறிந்து ஒழுகுதல் என்று கலித்தொகை குறிப்பிடும். பாடு - என்பதற்கு முன்னோர் நடத்தை என்றும், உலக இயல்பு என்றும் பொருள் உண்டு. “பாடு” ஒருவர் படும்பாடு அறிந்து அவருக்குத் தகுந்த மாதிரி நடந்து கொள்ளல் என்றும் கருதலாம். தவித்த முயல் அடிப்பவன் பண்பற்றவனாவான். தவித்த விடாய்க்கு தண்ணீர் கொடுப்பவன் பண்பானவனாவான். விளையாட்டிற்கு கூட ஒருவர் மனம் புண்பட நடக்காதவர் பண்பின் உறைவிடமாவார். பகையானவர், எதிரி என்றாலும் அவர் துன்பப்படும் போது, தான் இன்பப்படாமல் அவர் துன்பம் துடைக்கத் துடிக்கும் இனிய இயல்பே பண்பாட்டின் ஆணியே.

பண்புடைமை பற்றி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பட்டறிவுடன் அனுபவ ஞானத்துடன் பத்துப் குறள்களால் ஓர் அதிகாரம் அமைத்துக் கருத்துக்களைச் சொன்ன திருவள்ளுவர்

“நகையுள்ளும் இன்னாதிசூழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு”

என்னும் குறள் மூலம் பண்பாட்டின் இரு பக்கங்களையும் பளிச்செனப் பார்வைக்கு வைத்துள்ளார்.

வேடிக்கை விளையாட்டிலும் கூட ஒருவரை இகழ்ந்து புண்படுத்துதல் பண்பல்ல. உலகியல்

தெரிந்த நல்ல உள்ளத்தில் பகைமை இருந்தாலும்,

அவர் இதயத்தில் இனிய குணங்கள் இருந்தே தீரும். என்பதுவே வள்ளுவனாரின் இரு மூலங்கள் குறித்த விளக்கமாகும். பாரதி தனது மனத்திடம் கெஞ்சி வளர்க்க முனைந்த குணமும் இதுவே.

பண்பாடு என்பது மண்ணின் பாட்டுமாகும் பண்பாடு படிவால் வருவது. படிப்பது அதற்குத் துணை செய்யும். படிப்பே பண்பாட்டின் அளவுகோலாகாது. பண்பு, மாண்பு என்னும் தமிழ் சொற்கள் மிகுந்த உயிர்ப்புடைய சக்தி மிக்க பொருளை தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. அப்பொருளை அறிவதற்கு படிப்பு உதவும். அதனை உணர்ந்து உள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு அதனுள் படியும் பயிற்சி வேண்டும். “சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ் பல்லோரும் ஏத்த—” என்ற சிவபுராணக் கூற்றுப் போன்று பண்பின் கருத்தறிதலை விட அதன் பொருளை உணர்வதே வாழ்வியல் இன்பத்திற்கும் வெற்றிக்கும் உதவும்.

அன்பும் அறனும் கலந்தாலேயே பண்பு என்னும் பயிர் விளையும் என்பார் திருவள்ளுவர். பயிர் வளர்த்து வேளாண்மை செய்த தமிழினம் நிலத்தை உழுது பதப்படுத்தி மண்ணைப் பண்படுத்தி பயன் கண்டது. மண்ணைப் பண்படுத்தலால் வளம் கண்ட இனம் மனத்தையும் பண்படுத்தினால் வாழ்வில் சிறந்து உயரலாம் என்று எண்ணியது. செயல் பட்டது. பிற இனங்களால் கணிப்புக்குரியதாகியது.

உலக மொழிகளில் சிலவற்றின் சொற்கள் அம்மொழிகளின் வேரிலிருந்து மட்டும் தோன்றவில்லை வெயர் வையிலிருந்தும் தோன்றியுள்ளன. வேதனை சோதனைகளிலிருந்தும் பிறந்துள்ளன. அவை தோன்றிய மொழியில் இருந்து வேறு மொழிக்குப் பெயர்க்கப்படும்போது முழுமையான பொருளில் ஆளுமைப்படுத்துதல் முடியாத காரியமே. கருத்தை ஒருவாறு விளங்க வைக்கலாம் பொருளை விழுங்கிக்கொண்டு புதிய மொழிச் சொற்கள் உருவாகுவது கடினமே. மொழியியல் வழிச் சிந்தனைகளில் இதுவும் ஒன்று.

வட மொழியில் அக்கினிப் பிரவேசம் என்று ஒரு சொல்லுண்டு. இச்சொல்லை தமிழில் தீக்குளித்தல் என்று மொழி ஆக்கம் செய்துள்ளோம் ஆயின் அக்கினி பிரவேசம் என்ற பதத்திற்கிருக்கும் கனதி காத்திரம் தீக்குளித்தல் என்பதில் இல்லை காரணம் என்ன? நெருப்பிலே முதன்முதலாகப் புகுந்து நடந்து குளித்து முடிந்ததும் வட மொழியாளன் வாயிலிருந்து வந்ததே அக்கினிப் பிரவேசம் என்பது. வேர்வை, வேதனை, சோதனைக்குப் பின்பு நாக்கு உச்சரித்த அந்தச் சொல்லின் அழுத்தம் மொழிபெயர்ப்பில் முழுமையற்றதாய் தொனிக்கின்றது.

இது போன்றே பண்பாடு என்ற தமிழ்ச் சொல்லும் வேர்வை, வேதனை சோதனைகளுக்குப் பின்பு தோன்றியதாகும். நிலத்தை உழுது மறையடித்து மண்வெட்டிகொண்டு கொத்திப் பதமாக்கி பாடுகள் பட்ட பின்பே மண்ணைப் பண்படுத்தினோம் என்றனர் தமிழர். தம் மனத்தையும் தமிழர் சிந்தனைகளால் கோட்டம் நீக்கி நேர் செய்தனர். நாளும் பொழுதும் நல்லுணர்வுகளால் உருக்கிப் புதுக்கி அன்பு நாண் ஒப்பரவு கண்ணோட்டம் வாய்மை முதலியவற்றால் வார்த்தெடுத்தனர். தமது புதிய வார்ப்புக்குப் புனித வடிவுக்கு பண்பாடு என்று பெயர் வைத்தனர். உழவுத் தொழில் மண்ணைப் பண்படுத்துவதுபோல் உள்ளத்து உணர்வுத் தொழில் மனதைப் பண்படுத்தி பயின்ற குணம் குன்றேறி உலகெங்கும் பேசப்பட்டது. உலக மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டு புகழப்பட்டது. ஆனால் மொழி பெயர்ப்பில் முழுச்சத்தும் சுவற முடியவில்லை பண்பாடு என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு எந்த மொழியிலும் சரியான வாக்கியம் அமையவில்லை. ஆங்கிலத்தில் (Culture) என்பது கருத்தைக் காட்டுகிறதே தவிர பொருளை தரவில்லை என்பர் பன்மொழிப் புலவரும் மொழியியல் நிபுணருமான பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார்.

பண்பாடு படிப்பால் வருவதன்று, தூய துடிப்பால் வருவது. படிப்பறிவில்லாத தமிழ் மக்களிடம் பண்பாடு என்னும் உயிரணை துடிப்பு இருந்ததினாலேயே மேல் நாட்டார் வியந்தனர். கிராமங்களில் படிப்பறிவில்லாத மக்கள் பண்பாடு என்ற சொல்லை நடைமுறை வாழ்க்கையில் பாவிப்பதை காணலாம். இயல்பான அன்பையும் பயில்வான பண்பையும் இவர்கள் கருத்திலே கொண்டிருப்பர். அன்பு பண்பு இல்லாத மனிதன் என்று பேசுவாக்கிலே கூறுவர். ஒரு மனிதனுக்கு அன்பு இருக்க வேண்டும் இல்லையேல் பண்பு இருக்க வேண்டும் என்பர். இரண்டும் இருப்பது அதி உத்தமம் என்றும் சொல்வர்.

“அன்புடமை ஆற்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும் பண்புடமை என்னும் வழக்கு”

என்னும் திருக்குறள் பண்பாட்டின் ஆணிவேரை தெரியவைக்கிறது. ஆன்றகுடி என்பது தமிழ்க் குடியே. தமிழ்ப் பண்பு என்பது ஆற்ற குடியின் பயில்வாகும். தமிழன் என்றும் மனிதனின் உயிர் அணுக்களோடு பண்பணுக்களும் பரவியிருக்கும். பரம்பரை பரம்பரையாக அவனுக்கிருக்கும் மனோ சக்தியுடன் மனப்பான்மையுடன் பண்பு என்னும் மனோதர்மமும் நுண்ணியதாய் நுழைந்திருக்கும். இப்பண்பு இல்லையானால் அவனைக் குலத்தின் கண் ஐயப்படும் என்கிறது திருக்குறள். அவன் தமிழ் குலத்தவன் தானா என்கின்ற சந்தேகம் எழுந்துவிடும் என்கின்றது. அவன் மனிதன் அல்லன் மக்கள் பதடி (பதர்) எனப்படுவான்.

நம்மவர்கள் நாளும் பேசிக்கொள்ளும் வாக்கியங்கள் மனங்கொள்ளத்தக்கன. பண்பாடான

பெடியன்- பண்பாடான பெட்டை. பண்பான குடும்பம். பண்பான சனங்கள் என்பவை எதைக் காட்டுகின்றன. பெடியன் செலவாளிதான் ஆனால் பண்பானவன். பெட்டை நாளின நாகரிகக்காரி என்றாலும் பண்பானவன் என்பார்களே- இந்தப் பண்பு என்பது எது?

பண்பும் ஒழுக்கமும் இருக்குமானால் அவனைப் பிடிக்க ஏலாது. ஏன்? ஓடிக்கொண்டிருப்பானா? இல்லை. அவனைப் பிடிக்க பலர் ஓடித்திரிவார்கள். பண்பாயும் ஒழுக்கமாயும் இருப்பவர்களுக்கு உள்ள மதிப்பு இருமடங்காகும். எல்லாம் இருந்தும் பண்பு இல்லையானால் ஒரு பயனும் இல்லை. அன்பு வேறு பண்பு வேறு போல் ஒழுக்கம் வேறு பண்பு வேறாகும். ஒழுக்கம் உள்ளவர்கள் சிலரிடம் பண்பு இல்லாமையை காணலாம்.

பிறருடன் எளிமையாய் பழகுவதும் பிறர் இயல்பறிந்து சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை பார்த்து நடந்து கொள்ளுதலும், நெருங்கி நெஞ்சார இதயம் கலந்து அளவளாவதலும், பண்பாட்டு நெறிகளாகும். பயனுடையார் பண்பு பாராட்டும் உலகு பற்றித் திருக்குறளும் குறிப்பிடுகிறது. எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்ததும், யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற உயரிய சிந்தனையும், உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்னும் உணர்வும், விருந்தோம்பலும், முகம் மலர்ந்த நோக்கு இனியவை கூறலும், தனக்கென வாழாது பிறர்க்காகவும் வாழவேண்டும் என்ற விரிந்த மனப்பான்மையும், ஒத்தது அறியும் உயிர்வாழ்வும், வறியார்க்கு ஒன்று ஈதலும் ஒத்துப்போதலும், விட்டுக்கொடுத்தலும், சகித்தலும், சான்றாண்மை காட்டலும் பண்பாட்டுப் பாத்தியில் வளரும் பயிர்களே.

தமிழ் பண்புப் பயிர்கள் பற்றிய பாடல்களும் பதிவுகளும் தமிழ்க்களஞ்சியங்களான தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, கம்பராமாயணம் தேவாரம், திருவாசகம், மந்திரித்த மக்கள் இலக்கியமான சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் முதலியவற்றில் புலமை நுணுக்கங்களோடு கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ்ப் பண்பாடு பல்லவர், சோழர் காலத்தில் மலேசியா, தாய்லாந்து, சாவகம் ஆகிய இடங்களுக்கும் பரவியுள்ளன. இன்றைய காலகட்டத்தில் உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் தமிழ்ப் பண்பு பரவும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களுக்கப்பால் இருந்த நாடுகள் மொழி பெயர் தேசம் என்று அன்று அழைக்கப்பட்டதுபோல் இன்று தமிழ் மக்கள் வாழும் தமிழ் மண்ணல்லாத பூமிகள் புலம்பெயர் தேசமாகியுள்ளது. மொழிபெயர் தேசங்களில் தமிழர் தம் பண்பாட்டுச் சிறப்பால் மதிப்பார்ந்த குடிகளாகக் கணிக்கப்பட்டது போன்று; புலம்பெயர் தேசத்தில் மதிப்புடை குடிகளாய் எண்ணப்படுவதற்கு தமிழ்ப் பண்பாடே கேடயமாய் உதவும். இதனைத் தமிழ் இதயங்கள் எண்ணப்படுதாவில் பதியவைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பண்பாட்டின் உச்ச விழுமியமாய் மலர்வது மாண்புடையதாகும். மாண்புடைய மகளிர் அருங்குணமாய் கண்டு போற்றிய இனம் தமிழினமே. இல்லறம் என்னும் வீட்டு நெறிக்கு விளக்கமாகும் தமிழ் பெண்மை உலகியலில் எடுத்துக்காட்டுக்குரிய இயல்பாய் திகழ்வது. மகளிர் மாண்புகளினே மகன்களின் பண்புப் பழக்கத்திற்கும். மாண்பு நிலைக்கும் அத்திவாரமாய் அமைவது.

“இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென் இல்லவள் மாணாக்கடை”

என்ற திருக்குறள் பண்பு வழிப்பட்ட மாண்புக்கு இலக்கணமாய் இலங்குகின்ற மனைவி; நற்பண்புடையவளாய் இருந்தால் இல்லாதது என்ன? அவள் அதிலே (பண்பிலே) சிறப்பில்லாதவளாய் இருந்தால் உள்ளது என்ன? என்று இரண்டு கேள்விகளாய் பண்புக்குப் பாத்திரமாக வேண்டிய பெண்ணின் நல்லாளை அறிமுகப் படுத்துகின்றது.

தமிழர்கள் பெண்களைக் கண்ணின் மணிகளாய் மதிப்பவர்கள். வாழ்க்கைக்கு வெளிச்சமூட்டும் விளக்குகளாய் விளங்கியமை தமிழ்ப் பெண்களின் உயர்வுக்குக் காரணமாகியது. வீட்டுக்கு விளக்கேற்றவே ஒரு பெண் பிறக்கிறாள் என்பது தமிழர் தம் நம்பிக்கை. பெண்ணை நம்பியே வாழ்க்கையின் பல்வேறு காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. பெண்ணை வைத்தே வாழ்வியலின் கூறுகள் வகுக்கப்படுகின்றன. பெண் இல்லாத சுகமோ முழுமையோ உலகில் ஏற்படமுடியாது. உலகியற்றியான இறைவன் மாதொருபாகனாய் மங்கை பங்கனாய் அர்த்த நாரீஸ்வரனாய் கோலங் காட்டியமை அறிக. மனித வாழ்க்கையில் கண் - மண் - பண் - பெண் இல்லாது சரித்திரமும் இல்லை. சாரமும் இல்லை.

தமிழ் பெண்கள் அழகுக்காக மதிக்கப்படுவ தில்லை. பண்புக்காகவே மதிக்கப்படுகிறார்கள். பண்புள்ள தமிழ்ப் பெண்ணுக்கு நிறமோ நிலமோ குறுக்கே நிற்பதில்லை. சீதனமோ நன்கொடையோ மறுப்பாய் வருவதில்லை. இது ஒரு காலத்தின் நிலைப்பாடாய் நின்றது. பண்புள்ள பெண்களைத் தேடிப் பணமுள்ள ஆண்கள் விசாரிப்பில் இருப்பதையும் இந்த உலகம் காண்கிறது.

தமிழ் பெண்ணின் பண்பு எது? அது எப்படி அவளுள் படிந்தது? தமிழ்ப் பெண்ணில் பரவிய பண்புகள் ஒரு குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்லாது அவள் வாழும் சமுதாயத்திற்கும் பெரு நன்மையாய் விரியும் வித்தை எப்படி நிகழ்கிறது? என்றெல்லாம் எண்ணுகின்ற போது தமிழ்ப் பண்பின் அருவமும் உருவமும் உள்ளோட்டங்களும் விளக்கமாகும் இந்த விளக்கம் தரும் மன விரிவும் பொலிவுமே உலக மக்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டின்பால் கவன ஈர்ப்பு பெறுவதன் இரகசியத்தை புரிய வைக்கும். தமிழ்ப் பெண்மைக்கு அமைய வேண்டிய அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்கள் பற்றிய

கொள்கையில் இன்றைய பெண்ணியத்திற்கு வேறுபாடான கருத்துக்கள் இருக்கலாம். ஆயினும் தமிழ் பண்பியல் சார்பான சிந்தனைகளில் அதிக மாறுபாடு தோன்றவில்லையென்றே தோன்றுகிறது. பெண்ணின் இரக்கமும் அன்பும் கருணையும் குறிப்பறிந்து நடந்து கொள்ளும் திறனும் பொறுமையும் ஒழுக்கமும் தமிழ் பெண்மையின் பண்பு காட்டும் அம்சங்களாகும்.

பெண்புத்தி பின்புத்தி என்னும் ஒரு பழமொழி வழக்கில் உண்டு. இது பிற்போக்கான அறிவு என்றோ, எல்லாம் பின்னுக்குத்தான் புரியும் தன்மையது என்றோ பொருள் கொள்ளலாகாது. ஒரு தமிழ்ப் பெண் பெற்றோருக்கு பின்னும், குருவுக்குப் பின்னும், கணவனுக்குப் பின்னும் நடம்பார்த்துச் சிந்திப்பவளாயும், நடப்பவளாயும் அவர்கள் நெறிவழிப்பட்டு வேண்டிய இடங்களில் தேவை கருதி அவர்களையும் பின்பற்ற வைத்து காரிய சித்திகளையும் களிப்பான சூழலையும் அமைப்பவள் என்றே கருத்தாகும். புதுமைப் பெண்ணாய் பொலிபவள் பின்பற்றலையும், பின்பற்ற வைத்தலையும் கருத்திலே இருத்துதல் வேண்டும்.

இந்த இருப்பே இல்வாழ்வுக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் சமுதாய உலக சாந்திக்கும் அமைதிக்கும் ஆதாரமாய் அமைகிறது. ஆக்கங்களின் ஆதார சுருதிகளைத் தேடினால் அதனுடைய வித்தும் வீச்சும் தமிழ்ப் பெண்மையில் உற்பத்தியாகி படர்வதை பார்க்க முடியும் “ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே” என்ற பழமொழி அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாய் வந்துள்ளது. தமிழ்ப் பெண்மையின் பண்பாட்டு இருப்பில் துருப்பிடித்தால் அழிவும், உருப்பிடித்தால் ஆக்கமும் தோன்றும்.

தமிழ் பெண்மையின் தாய்மை தெய்வத்தோடு தொடர்புடையது. ஏன் தெய்வத்திற்கு உவமானமாய் தாயையே நமது ஞானிகள் கூட்டினர். “தாயாய் முலையைத் தருவானே!” “தாயேயாகி வளர்த்தனை போற்றி” “பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவுடைய” வன் இறைவன் என்றெல்லாம் கூறிய இடங்கள் குறிப்புக்குரியன. ஒரு மனிதனுக்கு தாய்க்குப் பின்பு வாழ்க்கை துணையாக வரும் பெண்ணை மனைவியே தாயாக எண்ணப்படும் மரபு தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடியாக வந்த பழக்கமாகும். தாய்குப் பின் தாரம். என்ற வாக்கியத்தின் வரலாற்று வேர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பாத்தியில் முளைவிட்டன என்பதை நன்கு சிந்திக்கும்போது தெரியவரும்.

தாய் கண்கண்ட தெய்வம் என்றால் தாரத்தை கல்யாணத் தெய்வம் என்று கொண்டாடவேண்டும். ஆண்மையின் பண்பு வெளிப்பாட்டு கூறுகளில் இதுவுமொன்றே. காய்தல், உவத்தல் இல்லாது ஆய்வு செய்தால் தமிழ்ப் பெண்மையின் பண்பு உச்சிமேல் வைத்து மெச்சி மகிழ்க்கூடியதாய் இருப்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். யாரும் பெற்ற தாயை அடிப்பதில்லை, அல்லப்படுத்தவது இல்லை

துன்புறுத்துவது மில்லை. ஆனால் தாரத்தை அடிப்பது அல்லல் படுத்துவது துன்புறுத்துவது சாதாரண நிகழ்வாகும் ஆயிரத்தில் ஒருவர்கூட தன் தாரத்தை அடிக்காத அல்லல்படுத்தாத துன்புறுத்தாத நபராய் இருப்பாரா? என்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது அப்படி இருப்பின் அவர் ஆயிரத்திலொருவரே. “இந்திரனே சாலும் கரி” என்றதுபோல் சான்றுக்குரிய சாட்சியாவார்.

நேற்று ஒரு நிகழ்வில் மனம் பெலவீனமடைந்து கோபத்தில் தன் தாரத்திற்கு ஒருவர் அடிபோடுகிறார் அல்லது துன்பப்படுத்துகிறார் அல்லல்படுத்துகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இன்று அவள் தன் கணவனுக்கு வேண்டிய உணவை தயார் செய்து வைக்கிறாள், வேறு பணிவிடைகளையும் செய்கிறாள். இதைவிட இன்னுமொருத்தி அடிவாங்கிய அரை மணி நேரத்தால் தன் கணவருக்கு வேண்டிய கடமைகளைச் செய்ய முனைகிறாள். இந்த எண்ணமும் இயக்கமும் எங்கிருந்து வந்தது? தமிழ் பண்பில் இருந்து வந்தது. இந்த உணர்வை என்ன சொல்லிப் பாராட்டுவது? இப்படி ஒரு நிலை தாய்க்கு வருவதில்லை. தாரத்திற்கு வருகிறது. இந்த இடத்தில் தாயை விட தாரமே தெய்வமாகிறாள். “தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை, தாரத்தில் மிக்கவொரு தாயுமில்லை” என்ற புனித மொழியின் பிறப்புக்கு தாரம், மனைவி தன் தமிழ்ப் பண்பாட்டால் வழி கோலுகிறாள். தாய்மை கலந்த தாரம் கிடைப்பதை தலைவிதியில் போட்டனர் அன்று. இது தமிழ் விதிக்குள் பண்புக்குணத்துள் அமைந்த அம்சமாகும். தாரமும், குருவும் தமிழ் விதிப்படி, தமிழ்ப் பண்புப்படி கிடைப்பதுவும் ஒரு பாக்கியமே.

தாய்க்குப்பின் வரும் தாய்மைகலந்த தாரம் என்றோ ஒருகாலத்தில் குறித்த ஆண்மகனுக்கு தாயாக இருந்திருப்பாள் என்று ஒரு ஊகமும் தமிழ் கவிஞர் ஒருவருக்கு உண்டாகி இருக்கிறது. அவரது புதுக் கவிதை தாரமாய் வந்த தாய்மையை சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“ என்னைப் பெற்றதோர் அன்னை இருக்கையில் இன்னும் ஒருத்தியென் தாயானாள் அவள் கண்ணில் தெரிகிற கனவில் கருணையில் மண்ணில் நானொரு மகவானேன் எங்கோ என்றோ ஏதோ யுகத்தில் பெண்ணிவள் வயிற்றில் பிறந்திருப்பேன் அந்தப் புண்ணியம் பாதியில் போனது என்பதால் இன்றதன் தொடராய் இருந்திருப்பேன்”

ஏர்வாடி எஸ்.இராதாக்கிருஷ்ணனின் இக்கவிதையில் தென்படும் தமிழ்ப் பெண்மை தமிழ்ப் பண்பு வழியில் வளர்ந்த வடிவம் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ்ப் பெண்மைக்குள் பொருந்தி நிற்கும் தமிழ்ப் பண்பும், பண்புவழி மாண்பும் “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்துக்கு முன்தோன்றி மூத்தகுடி” என்ற தமிழ்க்குடிக்கு அடையாளக் குணங்களாகும். இக் குணம் என்றும் குன்றேறி நின்று குன்றின்விளக்காய் தமிழ் குலம் விளங்க வேண்டும்

“பண்புடையாள் பட்டுண்டுலகம் அதுவின்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மண்”
-குறளோவியம்

இந்த உலகத்தை வெறுக்காதீர்கள்! இந்த உலகத்தைப் பரிவுடன் நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். உயிர்க்குலத்திடம் அன்பைப் பொழியுங்கள். யாரோடும் பகைவேண்டாம், வன்முறை வேண்டாம். இங்குள்ள மாந்தருக்குப் பணிசெய்ய விரும்புங்கள். முயற்சிகளும் போராட்டங்களும்சூட நெடிய வாழ்க்கைப்பயணத்தில் துணையாக உடன்பரக்கூடியன. தக்க தோழர்களைத் தேர்ந்தெடுங்கள்! அத்தோழர் களிடம் அன்பு காட்டுங்கள். இத்தகு வாழ்க்கையில் நீங்கள் அடி எடுத்துவைக்கும் போது உங்கள் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் உயரும். விலங்குகளைவிட மாக்களைவிட மக்கள்நிலை உயர்ந்ததாக விளங்குதல் நன்நெறிகளாலும், பண்பாட்டினாலுமேயாகும். நன்நெறிகளாவன; வாழ்க்கைப்பயணத்தின் வழிமுறைகள். பண்பாடாவது பாடறிந்து ஒழுகுதல் அதாவது (Behaviour Science) பழகும் பாங்கு, கல்வி அறிவு சார்ந்தது வாழும். வாழ்க்கையின் நோக்கம் புகழ் பெறுதல் அல்ல. பரிசுகள் பெறுவது அல்ல. நன்மை செய்ய வேண்டும். இங்கு வாழும் மக்களுக்கெல்லாம் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுவதும் செய்வதும் நன்நெறியே. விலங்குகளிடமிருந்து மானிடன் பிரித்தறியப்படுவதற்கு துணையாக இருப்பது அறிவும் உணர்ச்சியும் மட்டுமல்ல; அவனுடைய செயல்களே! நன் நெறிப் பண்பாட்டில் முதிர்ந்த நிலையே கல்வியின் ஆக்கம்கைகூடியநிலை. தமிழ்ப் பண்பாட்டில் தமிழர்தம் மனங்களைப் பதியவைக்கவேண்டும். அப்பதிவே அவர்களை அடையாளப்படுத்தும் குறியாகும்.

— சமுதாயஞானி

பைந்தமிழ் இனத்தின் பண்பாடு

சுவீஞர் வீ.சுந்தவனம்

உன்னத வாழ்க்கை உத்தம வாழ்க்கை
உருப்படும் வாழ்க்கைக் குயிர்நாடி
மன்னுயிர் தமிழர் வழிமுறை வகுத்த
மாநிலம் போற்றும் பண்பாடு. (1)

உயிரினும் மேலாய் ஒழுக்கத்தைப் பேணும்
ஒப்பற்ற பண்பு தமிழ்ப் பண்பு
இயைவுறு நீதி நெறிமுறை இறைமை
யாவார்க்கும் ஒன்றெனும் நோப்பண்பு. (7)

பண்பெனப் படுதல் பாடறிந் தொழுகல்
பாடெனல் கடமை நடைமுறைகள்
மன்பதை இயல்பு மகிமைகள் அறிந்து
மாசற நடத்தல் பண்பாடு. (2)

அருள்மழை பொழிய அறிவொளி பரவ
அல்லல்கள் அழிய அறமோங்க
பொருள்புகழ் ஈட்டப் பொதுப்பணி யாற்ற
புறம்புறம் உதவும் பண்பாடு. (8)

அன்பள வாத பண்புகள் இல்லை
அன்பே பண்புக் காதாரம்
அன்புடன் பண்பும் அதிலில் வாழ்க்கைக்கு
அழகிய கண்கள் அச்சாரம். (3)

சிறுமைசெய் வார்க்கும் உறுபயன் உதவி
சிறப்புறப் புரக்கும் நிலமதுபோல்
பொறுமையைக் காட்டிப் புகழ்செயல் புரிதல்
பொன்மனச் செல்வர் பண்பாடு. (9)

காதலில் நீந்திக் கற்பனை வளர்த்துக்
கடைசியில் கைவிட டோடாது
காதலித் தவரைக் கருத்துடன் பேணல்
காதலர்க் குரிய பண்பாடு. (4)

வறுமையில் வாடி வசைகளில் நோகும்
மானமில் வாழ்வில் வதங்கிடினும்
நெறிமுறை நீங்கி நிலைகுலையாமை
நிறைகுட மாந்தர் பண்பாடு. (10)

ஒருவனுக் கொருத்தி என்னுயர் நியம
ஒழுக்கத்தில் ஒங்கிய பண்பாடு
பரியினைப் போலே பக்கங்கள் பாயாப்
பக்குவ மனத்துப் பண்பாடு. (5)

ஒருவரை ஒருவர் சரிவரப் புரிதல்
ஒற்றுமை பேணல் உறவாடல்
உரிமைகள் மதித்தல் உதவிகள் புரிதல்
உத்தமர் போற்றும் பண்பாடு. (11)

கண்ணியக் கணவன் கற்புறு மனைவி
கருத்தொரு மித்துத் தமிழ்செய்தே
எண்ணிய அறங்கள் பண்ணுதல் இன்ப
இல்லற வாழ்க்கைப் பண்பாடு. (6)

நேர்மையிற் கவனம் நேரத்திற் கவனம்
நிகழ்ச்சியிற் கவனம் நெஞ்சுரத்தால்
சோர்வினைக் கொல்லல் துணிவுடன் வெல்லல்
சொன்னதைச் செய்வார் பண்பாடு. (12)

இன்மனைக் குணத்தால் ஏற்றநன் னடையால்
இன்பநற் பேசசால் இடர்ப்படுவார்
துன்பங்கள் போக்கித் தொண்டுகள் ஆற்றல்
தூயவர் போற்றும் பண்பாடு. (13)

தனிமகன் உரிமை தனித்துவம் ஏனைத்
தகைமைகள் போற்றி வளர்த்தெடுத்தல்
மனிதனை மனிதன் மதித்தென்றும் நடத்தல்
மனிதத்து வத்தின் பண்பாடு. (14)

குற்றங்கள் போக்கல் குணங்களைப் போற்றல்
குறியெதிர்ப் பில்லாத் தொண்டாற்றல்
பற்றிய குறிக்கோள் பயன்தர உழைத்தல்
பைந்தமிழ் இனத்தின் பண்பாடு. (15)

செய்கின்ற சேவை திணையள வெனினும்
செய்ந்நன்றி மறவார் திருவாளர்
உய்வதை யளிக்கும் உயர்மருந் தெனினும்
ஊருடன் உண்பவர் உயர்வாளர். (16)

பத்திரம் கருதிப் படைகளை நகர்த்திப்
பகைவரும் போற்றும் வகையினிலே
வித்தைகள் காட்டி வெற்றிகள் ஈட்டல்
வீரர்கள் போற்றும் பண்பாடு. (17)

மானத்துக் காக உயிரையும் வழங்கும்
மரபினில் வளர்வர் மறத்தமிழர்
தானத்துக் காகத் தம்மையும் கொடுக்கும்
தருமத்தில் வளரும் தமிழ்ப்பண்பு. (18)

பண்புக்கு பஞ்சம் வந்தது போலே
பரிசிலர் சிலரிக் காலத்தில்
சம்புகச் செயலால் தமிழரின் பண்பு
தாழ்வுறும் வகையில் நடக்கின்றார். (19)

ஒற்றுமை இல்லை ஓரின மாக
ஒங்குதற் கான வழிகளில்லை
மற்றவர் பார்த்துச் சிரிக்கின்ற வகையில்
மறைமுகச் சதிகள் புரிகின்றார். (20)

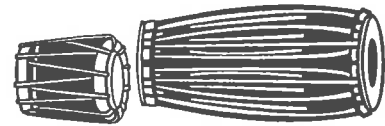
மனநலம் இன்றி இனநலம் இல்லை
மாண்புகொள் வளர்ச்சி ஏதுமில்லை
தனித்தனி பிரிந்து சங்கங்கள் அமைத்துச்
சாதிக்கப் போவதும் ஒன்றுமில்லை. (21)

ஓவறு புகழார் உத்தமப் புலவர்
உரைத்தவை யாவும் நாவளவா?
யாவரும் கேளீர் யாவரும் குலமொன்
றாவதும் எல்லாம் ஏட்டளவா? (22)

நிலவுக்குக் குளிர்ச்சி நெடுமலைக் குறுதி
நிறைகுடத் துக்குத் தளம்பாமை
மலருக்கு மணம்மா முகிலுக்குப் பொழிவு
மனிதனுக் கியல்பு நற்பண்பாம். (23)

புலம்பெயர்ந் துள்ளோம் புகழ்வர நடப்போம்
பொறுப்புடன் தமிழர் பண்புகளை
நிலைபெறச் செய்யும் கலைகளை வளர்ப்போம்
நேர்மைகொள் ஒற்றுமை நெறிநடப்போம். (24)

பண்பினில் விளைந்த பைந்தமிழ் வாழ்க
பைந்தமிழ்ப் பண்பாடு ஒங்குகவே
பண்புடை யார்ப்பட்ட ளுள்ளதிவ் வுலகம்
பண்புடை அன்பர் வாழியவே! (25)

மேவைநாடுகளில் தமிழ்மொழியும் பண்பாடும்

க. தெ. சண்முகராஜா

மொன்றியல் - கனடா

“நாங்கள் ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு சிறப்புற நடை பெற வேண்டி உங்கள் ஆதரவை நாடி வந்துள்ளோம்”.

ரொரன்ரோ மாநகரிலிருந்து மொன்றியல் நகர் வந்த உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் செயற்குழுவுடன் இணைந்து தமிழ் மக்களின் பொருள் உதவியும் தமிழ் உதவியும் வேண்டிச் சென்றவேளை மேற்கூறியவாறு அறிமுகம் செய்து நின்றோம்.

“இந்த விழா அவசியம் நடத்தப்படவேண்டுமா?”!

“இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் மூலம் என்ன பயன்?”!

“ஈழத்தில் மக்கள் படும் துன்பங்களைப் பார்த்துக் கொண்டும் இம்மாதிரி விழாக்கள் அவசியம் தானா?”!

இவ்விதம் பல வினாக்களைச் சிலர் இங்கு (மொன்றியலில்) கேட்டனர்.

அந்த ஒரு சிலரின் வினாக்கள் என்னைச் சிந்திக்க வைத்தன.

பண்பாடு மிக்க இனம் என்று புகழ் வாய்ந்த தமிழின மக்களின் மத்தியிலிருந்துதான் பண்பாட்டு மாநாடு நடத்தப்பட வேண்டியது அவசியம் தானா? எனக் கேள்வியும் பிறந்தது.

ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்று சிந்திக்கச் சொன்ன கிரேக்கத்தின் தத்துவ ஞானி முதியோன் சாக்கிரட்டீஸ் வழி நின்று இவர்கள் வினா எழுப்பியதாக எனக்குப் படவில்லை!

ஒரு நல்ல விடயத்தைத் தொடரவிடாமல் குழப்புவதற்கென்று எப்போதும் ஒரு கூட்டம் இருந்து கொண்டதான் இருக்கும் எமது சமூகத்தில்!

மனித சமூக இயக்கம் என்பது இன்று நடக்கும் மரணங்களும் நேற்று நடந்த பிறப்புக்களினாலும் தள்ளி வைக்கப்படுவதில்லை.

மரணம் சம்பவித்த வீட்டில் இழப்பின் சோகம் மூன்று நாட்களுக்குத்தான்.

வீடு வரை உறவு! வீதி வரை மனைவி! காடு வரை பிள்ளை! என்றார் கவியரசு.

உடலைத் தகனம் செய்து சாம்பல் நீரில் கரைந்தபின்பு அங்கு கண்ணீர் சிந்தப்பட்டாலும் காரியங்கள் ஆகிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

வாழ்வியல் இயக்கம் தொடரப்படுகிறது. மனித வாழ்வின் விருப்பு வெறுப்புக்குளுக்கு மத்தியிலும் சமூக இயக்கம் தொடரத்தான் செய்கிறது. இந்தத் தொடர்புகளும் - சுழற்சிகளும் இயங்கி வரும் காரணத்தாலன்றோ. இன்றும்

எமது இனம் வேர்களும், விழுதுகளும் வியாபித்து வளர்ந்த இனமாக உலகெங்கும் பரந்துபட்டு வாழ்கிறது! பண்பாடு சொல்லி வளர்கிறது.

வாழையடி வாழையாக தொடர்கின்ற ஒரு இனத்தின் பண்பாடு அடுத்த தலைமுறைக்கு அடையாளம் காட்டப்பட வேண்டிய தேவை இந் நூற்றாண்டில் அவசியமாகிறது. அதுவும் தாய்மண் பிரிந்து வாழும் நாடுகளில் தவறாது அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படுதல் அவசரமுமாகிறது.

கூட்டுக்கலாச்சாரம் எமது வீட்டுக் கலாச்சாரத்தைத் திசை திருப்பாதிருக்க தாய் மொழி தமிழும்-தமிழ் மொழி வழிப் பண்பாடும்-பண்பாட்டின் விழுமியமான கலாச்சாரமும் பேண்பாதுகாக்கப்படும் நல் நோக்குடனேயே இப்படிப்பட்ட மாநாடுகள்- விழாக்கள்- சந்திப்புக்கள் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் அவ்வப்போது ஒழுங்குமுறையில் எடுக்கப்படுகின்றன!

ஒரு இனத்தின் பண்பாடு என்பது அம்மொழியின் வெளிப்பாடாக மிளிர்வது; விசாலப்படுவது ஆகும். ‘மொழியே மக்களின் மனதைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி’ என்றார்கள் அறிஞர் பில்குரியும் மேடரும் (Pillsouri and Meader) மொழி வளம் பெறுவதும் வறுமையுறுவதும் அம் மொழி பேசும் மக்களின் மன வளத்தை ஒட்டியன. “தமிழே மிகவும் பண்பட்ட மொழி” என்றும், “தனக்கே உரிய வளம் வாய்ந்த இலக்கியச் செல்வங்களைப் பெற்றிருக்கும் மொழி” என்றும் பாராட்டியிருக்கிறார் பிறமொழி அறிஞரான மாக்ஸ்முல்லர் எனும் மொழி நூலறிஞர்.

“ஆற்றல் மிக்கதாகவும்-சொல்ல வந்த பல கருத்துக்களைச் சில சொற்களால் புலப்படுத்துவதாகவும், தமிழ்மொழி போல் வேறு எம் மொழியும் இல்லை” என்று பேர்சிவல் பாதிரியார் கூறுகின்றார். (Rev Percival)

தமிழ் மொழியின் மேன்மையைப்பற்றித் தமிழர்கள் உரைப்பதிலும் காட்டி மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் உரைப்பதே பண்பாடு சொல்லும், எமது தாய் மொழிக்கு உயர்வு தருவதாகும்.

தமிழர்களின் தாய் மொழியாகிய தமிழிலிருந்து தோன்றிய பண்பட்ட சிந்தனை வெளிப்பாடே திருக்குறள். இல்லறத் துறவி திருவள்ளுவர் முக்காலமும் உணர்ந்து ஆய்ந்தோய்ந்து அருளிய பொது நூலன்றோ திருக்குறள். தமிழர்களின் பண்பாட்டின் கவசம் என்று இந்நூலைக் கூறுவோம்.

“எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள இதன்பால்

இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்” -

என்று மதுரைப்புலவர் தமிழ் நாகனாரும்,

“வள்ளுவர் செய் திருக்குறளை மறுவற நன் குணந்தோர்கள் உள்ளவரோ மனுவாதி ஒரு குலத்துக் கொரு நீதி”

என்று மனோன்மணியம் நூலாசிரியர் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையவர்களும் பண்பாடு காக்கும் தமிழ்ப் பொது நூலின் சிறப்புபற்றி மிக அழகாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

வேற்று இன மக்களின் வாழ்க்கை நெறிகள் - மனவியல்புகளிலிருந்து தமிழர்களின் வாழ்வியல்ப் பண்பாடுகளை உயர்த்தி வைப்பது இல்லற வியலாகும்!

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது”

தமிழர்களுக்காகப் பாடப்பட்ட இரண்டு அடிகள் அல்ல உலக மாந்தர் அனைவரினதும் வாழ்வு சிறக்கப் பாடப்பட்ட வரிகள் இவை, இல்வாழ்க்கையில் பண்பாடுமிகுந்து பயன்தருவதாகும்.

புதுமணம் புரிந்து பூம்புகார்ப் பதியில் புதுவாழ்வில் சுகித்திருந்த பூவை கண்ணகியும் பூமகள் கோவலனும் எப்படி மனையறம் செய்திருந்தார்கள் என்று எடுத்தியம்பிய இளங்கோவடிகள் “விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்” என்று அருபவித்துப் பாடுகின்றார்.

இல்லக்கிழத்தியும் கணவனும் அறநெறியாளரை ஓம்புதலும் விருந்தினரைப் பேணி உபசரித்தலுமாகிய ‘விருந்தோம்பல்’ எனும் தமிழர் பண்பாடு தலைசிறந்த பண்பு என்பது சிலப்பதிகாரத்திற்கு முன்பிருந்தே அறியப்படுகிறது.

இல்லறம் காணும் தலைவியொருத்தி ‘விருந்தோம்பல்’ செய்ய முடியாமல் வருந்திய காலத்தை இன்னொரு இடத்தில் தலைவி வாயிலாக தலைவனிடம் சொல்ல வைத்த காட்சியைப் பார்ப்போம்.

புதுமண வாழ்வில் பூவும் மணமும் போல் இணைந்து இல்லறம் செய்தவர்கள் வாழ்வில் ஏற்பட்ட தலைவனின் பிரிவு அறணைப்பட்ட வாழ்வை பிறர் நகைகொள்ள வைத்துவிட்டது.

பிரிந்தவர் ஒரு நாள் கூடிகள், கூடல் நகரில் குடியிருக்க வந்தனர். ஆசையோடு அழுது படைத்து மகிழ்ந்தனர் ஆருயிர்க் கணவனுக்கு. அவவேளை பிரிவு காலத்தில் தான் செய்ய முடியாமல்போன-இழந்து போன இல்லறக் காரியங்களை நினைவு படுத்துகிறார். அன்பே, அறவோர்க்கு அளித்தலும், அந்தணர் ஓம்பலும், துறவோர்க்கு எதிர்தலும், தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிரீ கோடலும் இழந்த என்னை.....” என்று கலங்கியவாறு கூறி..... மீண்டும் இன்று அப்புனிதப் பணிகளை ஆற்றுதலுக்குரிவளாக்கி விட்டேரே என்று! ஆறுதல் கொள்ளும் அற்புதப் பண்புத் தலைவியை தமிழ்ப் பண்பு தாலாட்டுவதை சிலம்பில் பார்த்து மகிழலாம்.

இத்தகைய மேன்மைமிகு பண்பாடுகளைச் சீர்வரிசைகளாகவும் சீதனமாகவும் சொந்தங் கொண்டாடும் இனம் தமிழினம்.

பெற்றோரை வணங்குதல் - பெரியோரை மதித்தல் - விருந்தினரை உபசரித்தல் - கற்றோரைக் காழ்ப்புதல் - நல் வார்த்தை பேசுதல் - நட்புடன் பழகுதல் - நாணயம் தவறாமை என்று இன்ன பிற நல்லொழுக்கங்களைச் சொல்லித் தந்த தமிழ்மொழிப் பண்பாடுகளை நாடு விட்டு நாடு வாழும் நாங்கள் நாளாந்த வாழ்வில்

கடைப்பிடிக்கிறோமா?

மேலை நாடுகளில் வாழும் எம்மவர்கள் இத்தகு வினாக்களை இதயத்திற்குள்ளாவது எழுப்புதல் இன்று அவசியம், இலகுவான பதில் இல்லங்கள் தோறும் திருக்குறள் படிப்பது. படிக்கும் குறள் நீதியை பாவனை செய்தாலே பண்பு தானாக வளரும். வீட்டுக்கு வெளியே கூட்டுக் கலாச்சாரமும்- கோலமிட்ட அலங்காரமும் கை குலுக்கட்டும். வீட்டுக்குள் மணப்பது தமிழாக இருக்கட்டும்.

மேலை நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களே உங்களுக்கோர் தயவான வேண்டுகோள், உங்கள் இல்லங்களில் தவழும் மழலைகளுக்கு தமிழில் நாமத்தைச் சூட்டுங்கள்.

“தமிழுக்கும் அமுதென்று பெயர்”, என்றார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். அமுதத் தமிழ் எடுத்துக் குமுதவாய் திறந்து சிரித்துவரும் குழந்தைச் செல்வத்திற்கு அழகிய தமிழ் நாமம் சூட்டிச் சுத்தமாக அழையுங்கள்.

பிள்ளைக்கு சூட்டும் பெயரை வைத்தே எமது இனம் அடையாளம் காண்படல் வேண்டும். எனது பெயர் தமிழ் மொழிப் பெயர் என்று வளர்ந்து வரும் குழந்தை அறியும் போது தமிழ்ப் பண்பாடு - கலாச்சாரத்தையும் கூடவே அறிந்து கொள்ளும் ஆவல் மேலிடும்!

மேலை நாடுகளில் வாழும் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சூட்டும் தமிழ் நாமமும் - அந் நாமத்தை உச்சரிப்பதால் ஏற்படும் ஒலியுமே எதிர்கால வாரிசுகளின் காது வழி சென்றடையும் முதல் தமிழ் வார்த்தையாகும்!.

குழந்தைகளுக்குச் சூட்டப்படும் பெயர்களின் வழி தமிழும் - தமிழின் வழி மொழி உணர்வும் - மொழியின் வழி இனப்பற்று, தாய் தந்தை பாசம் என்ற உறவு முறை உண்டாகிறது. இவ்விதம் மொழிவழி வளர்ந்த தமிழர் நாகரீகம் - பண்பாடு - கலை - கலாச்சாரம் மேல் நாட்டுத் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குப் பெரியோர்களினால் புகட்டப்படல்வேண்டும். பெரியவர்கள் தமிழைப் பேசினால் தமிழ்ப்பண்பு பேணப்படும். அவர்களைப் பார்த்துத்தான் மழலைகளும் வளரும் பிள்ளைகளும் வழிநடக்கப் போகிறார்கள்.

மேலை நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாடு என்பது அவரவர் மதத்தாலும், தமிழ் மொழியாலும் வளர்க்கப் பெறவேண்டும்.

மேலை நாட்டினருடைய சில பழக்கவழக்கங்களும், ஆடை அலங்காரங்களும் கிறிஸ்தவ-கத்தோலிக்க மதத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் பற்றிக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு. கிறிஸ்தவ-கத்தோலிக்க கலாச்சாரம் அம்மதத்தைத் தழுவின தமிழர்களின் பழக்க வழக்கத்தை மாற்றலாம். ஆனால் தமிழ்ப் பண்பாடுகளை மாற்றவேண்டிய நின்ப்பந்தம் இல்லை. இக்கருத்தை அம்மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

மேலைநாடுகளில் வாழும் இந்தப் பெண்கள் சிலர் பண்பாடு காட்டும் பழக்கவழக்கங்களையும் - மரபுகளையும் மீறி வருவதையும் இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் அல்லாடுவதையும் நாளாந்த வாழ்வில் நாம் காண்கிறோம்.

கணவன் மனைவி மதுப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாகிறார்கள். மேல் தட்டு வாக்கத்து ஒன்று கூடல்கள் - மனமகிழ் விருந்துகளில் மது அருந்துவது நாகரிகம் என்று நினைத்து வாழ்வையே பறிகொடுக்கிறார்கள். கணவன் மனைவியையும் - மனைவி கணவனையும் எங்கேயோ தொலைத்து விட்டு(?) பறிகொடுத்துவிட்டுப் பரிதாபமாக அழுகிறார்கள் !.

பொது வாழ்வில் ஈடுபடுவோரும், வேலைக்குச் செல்வோரும் குறிப்பாகத் திருமணமான பெண்கள் நெற்றியில் திலகமிடுவதை (குங்குமம்) நாகரிகக் குறைவாக நினைக்கிறார்கள். கூடுதலாகத் தமிழ்ப் பெண்கள் சிலர் இவ்விதம் எண்ணுகிறார்கள். அதுமாத்திரமல்ல கோயிலுக்கோ அன்றி வேறு சில மங்கள வைபவங்களுக்கோ செல்லும்பொது கூந்தலில் மலர் சூடாமலும் - பிடவைதவிர்ந்து வேறு (கவுண் போன்ற) அணிவதும் - தலைவிரி கோலத்துடன் கோயிலுக்குள் செல்வதும் பண்பாடு....

பயிற்றிய காரியமாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் தலைமுறையில் இப்படியான மாற்றங்கள் தொடருமாயின் இருபத்தி ஓராம் நூற்றாண்டை நோக்கிச் செல்லும் எமது இளைய தலைமுறையினர் தமிழர் பண்பாடு சொல்லும் இனமாக விலாசமுடன் வாழ்வார்களோ என்பதில் ஐயறவேண்டியுள்ளது.

“அரசன் எவ்வழி, குடிகள் அவ்வழி” என்று சொல்வதுபோல் பெரியவர்களின் அலட்சியப் போக்கு பாரம்பரியமிக்க இனத்தின் இளைய தோன்றல்களைத் திசை மாற்றி விடத்தக்கதாக இல்லாமல் பண்பாட்டு மாநாடுகள் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும்.

ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் - சமத்துவம் கொண்டவர்கள் எனும் கருத்து மேலோங்கி வரும் இந்நூற்றாண்டில் பெண்கள் பல துறைகளிலும் முன்னேறி வருகிறார்கள். தலைமையேற்கிறார்கள். வரவேற்கிறோம். பொருளாதாரச் சமையைக் குறைக்க தமிழ் கணவனும் மனைவியும் தொழில் புரிய வெளியே செல்கிறார்கள். மாலையானதும் இருவரும் வெவ்வேறு நேரங்களில் வீடு திரும்புகிறார்கள். சிலரிடையே வேலைக் களைப்பும் வேறு சில பிரச்சினைகளும் வேண்டாத விவாதத்தில் ஈடுபட வைக்கும் புரிந்துணர்வுக் குறைவால் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையின்மையால் குடும்ப உறவில் விரிசல் கொள்ள வைக்கிறது. இந்த விரிசல் மேலை நாடுகளில் விவாகரத்து வரை செல்கிறது. மாதவியிடத்து விடுதல் அறியா விருப்புக் கொண்ட கோவலன்சூட இறுதியில் வீடு திரும்பும் தேவைகொண்டவனாக விளங்கினான்.

ஆனால் மேலை நாடுகளில் தமிழர் தாம்பத்தியம் விவாகரத்து வரை பயணம் செல்கிறது! சிந்திப்போம்; சீர் செய்து கொள்வோம் தமிழ் மொழியின் சுவையும் வளமுமே தமிழ் பண்பாட்டிற்கு உயிர் நாடி. “அனுமான் சீதாப்பிராட்டியிடம் தூது சென்ற போது மதுரமான மொழியில் பேசினான்” என்று வால்மீகி முனிவர் சுந்தரகாண்டம் சுருக்கம் 30, சுலோகம் 43ல் எழுதியிருப்பதைக் கொண்டு அம் மதுரமொழி தமிழ் மொழி என்றே கொள்ளலாம் என்று மகாவித்துவான் ரா.ராகவையங்கார் ‘தமிழ் வரலாறு’ என்னும் தம் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மதுர மொழியென்றும், அமுத மொழியென்றும்

அறிஞர்களால் பேசப்படுகின்ற - எழுதப்படுகின்ற எமது தாய் மொழியில் உரையாடுவதே ஒரு தனி சுகம். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுடனும், கணவன் மனைவியிடமும் மற்றும் பெரியவர்களுடனும் அன்புடனும், மதிப்புடனும் உரையாடுவதிலிருந்தே தமிழ்ப் பண்பு ஆரம்பமாகிறது. உலகில் பாவனையில் உள்ள உயர் மொழிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு வகைச் சிறப்புண்டு. தமிழ் மொழியைப் பக்திக்குரிய மொழியென்று பரவசத்துடன் பாடித் தொழுதேத்துவர் இறைவன் துதிபாடும் அடியார்கள்.

பக்திக்குரிய மொழியாகிய தமிழ் மொழி பேசுபவர்களாகிய எமது பண்பாடுகளும் போற்றுதலுக்குரிய சிறப்பு வாய்ந்தவனவன்றோ! பண்பாடுகளின் உறைவிடமாக விளங்கும் எமது தாய்மொழியை மேலை நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள் தத்தம் வீடுகளிலும் விழாக்காலங்களிலும் உறவினர்களுடன் உரையாடும்போதும் பாவனையில் கொள்ளவேண்டும்.

நுனி நாக்கால் ஆங்கிலம் பேசுவதுதான் மதிப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டு எமது பிள்ளைகள் ‘ழ’ ‘ள’ ‘ல’ ‘க’ ‘ர’ வேறுபாடுகளை கருத்தில் கொள்ளாது தாய்மொழிக்குப் புதிய ஒலி வடிவம் கொடுத்துச் சிதைக்கக்கூடாது

மேல்நாட்டுக் கலாச்சாரம் - பண்பு என்பது தாய்மொழியை அலட்சியப்படுத்துவதோ அவமானப் படுத்துவதோ அல்ல! அப்படி நினைப்பவர்களால் தான் எமது பாரம்பரியம் மிக்க பண்பாடுகளும் கலாச்சார வாழ்வும் சிதைக்கப்படுகிறது. சீரழிவுக்குள்ளாகிறது.

‘தமிழன் என்று சொல்லடா! தலை நிமிர்ந்து நில்லடா!’ என்ற கவிதை வரிகள் வீரத்தை மட்டும் வலியுறுத்தவில்லை. பண்பாடு மிக்க மொழிக்குரிய சொந்தக்காரன் தமிழன் என்பதையும் சுட்டி நிற்கிறது.

உலக மொழிகளுள்ளே உயர் மொழியாக உலா வரும் தமிழ் மொழி பண்பாடுகள், வளர்க்கப் பெறுவதற்கும் - வாழையடி வாழையாக எமது இளைய தலைமுறையினரால் காக்கப் பெறுவதற்கும் பழக்கப் படுத்திக் கொள்வதற்கும் இது போன்ற மாநாடுகள்- விழாக்கள் பரந்து பட்டு வாழும் தமிழின மக்களால் நடத்தப்படுதல் அவசியம் என்பதை மக்கள் உணரத் தொடங்கியுள்ளார்கள் என்பது மகிழ்ச்சியான விடயமே!.

பண்புடைய தமிழர்கள்!

நன்றையை தமிழ் நூல்கள் கற்றிடுவீர்!

கற்றதனை நாளைய சந்ததிக் குரைத்திடுவீர்!

நமது மொழி தமிழ் என்று சொல்லிடுவீர்!

சொல்லிடும் தமிழ் மொழியின் மேம்பாடு

பண்பாடு என்றிடுவீர்!

பண்பாடு சொல்லிடும் பல் சுவை விழாக்

களை பாரெங்கும் கண்டிடுவீர்!

அழுக்காறு-அவா-வெகுளி-இன்னாச்சொல்

நான்குமின்றி நடக்காது வேலையென்று,

நடந்திடும் மாந்தர் தனைத் திருத்திடவே

பண்பாடு காத்து நிற்கும் பகுத்தறிவு

வாதியாக உயர்ந்திடுவீர்!

வாழ்க தமிழ் வளர்க தமிழர் பண்பாடு.

செல்வசேகரா

நகைமாளிகை

Selvasegara Jewellers

CANADA LIMITED

2347 Eglinton Ave. East

Scarborough, Ontario

(Kennedy & Eglinton)

Tel: (416) 285-7269

DR. SHAN A. SHANMUGAVADIVEL
RAINBOW VILLAGE
DENTAL OFFICE
SCARBOROUGH

இலங்கையிலும், கனடாவிலும், வெளிநாடுகளிலும்
 இருபத்திமூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக பல்வைத்தியத்
 துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவரும், அனைவரதும் நம்பிக்கைக்குரியவரும்

டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல்
குடும்ப பல்வைத்தியர்

சகல பல் வைத்தியச் சேவைகளும்,
 கிளிப் போடுதல் ஆகியனவும்

General Dentistry, Orthodontics

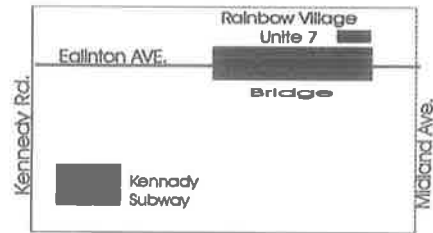
திங்கள், செவ்வாய், புதன்,
 வியாழன், வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில்

(416) 266 5161

Dr. M. இளங்கோ
நிர்மலா சீவா
(Dental Hygienist)

RAINBOW VILLAGE
DENTAL OFFICE

(416) 266 5161
 2466 Eglinton Ave., East,
 (Kennedy & Eglinton)
 unit # 7, Scarborough,
 Ontario M1K 5J8

சப்வேயிலிருந்து நடந்துவரின்
 Mid Scarborough Community Center
 Exit எடுக்கவும்

இலங்கைத் தமிழ் தேசியமும் பாரம்பரிய தமிழர் தாயகமும்

பேராசிரியர் A. சீவராசா

1. அறிமுகம்

தேசியவாதம் என்ற சொல் தேசம் என்ற மூலகவேர்க்க கொப்பிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். தேசம் என்பது ஒருவரது பிறப்புடன் சம்பந்தப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் உண்மையான அல்லது கற்பனையான இரத்தத் தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகக் குழுக்களையே தேசம் என்பது குறித்து நின்றது. நவீன யுகத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் இன ஒருமைப்பாட்டினைக் கவனத்தில் கொள்ளாது தேசம் என்ற சொல் ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் எல்லோரையும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. போலந்து பிரிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, குறிப்பாக பிரான்சியப் புரட்சியின் பின்பு தேசம் என்ற சொல் நாடு என்ற சொல்லுக்கு சமமாகப் பயன்படலாயிற்று. இன்று வரலாற்றியலாளர்கள் தேசத்தினை இனத்திலிருந்தும், அரசியலிருந்தும் மொழியிலிருந்தும் பிரித்து நோக்கிறார்கள். தேசம் என்பதும் இனம், அல்லது அரசு அல்லது மொழி என்பனவும் ஒன்றல்ல.

மேற்கு ஐரோப்பாவில், குறிப்பாக இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலும் அரசினைக் கட்டியெழுப்பும் வழிமுறை என்பது தேசத்தின் தோற்றத்துக்கு முன் ஏற்பட்டதாகும். இங்கு அரசியல் சமுதாயம் என்பதிலேயே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அங்கு தேசமும் அரசும் ஒன்றாகவிருந்தன. ஆனால் ஐரோப்பாவின் மற்றைய பகுதிகளில் மக்கள் பணிவு அரசியல் சமுதாயம் என்பதற்கிருக்கவில்லை. மாறாக மொழி, கலாச்சாரம் என்பவற்றுக்கே வழங்கப்பட்டது. இதனால் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசம் பற்றிய வரைவிலக்கணத்தினை (இவற்றில் தனியொரு தேசிய இன-அரசு எழுச்சி அடைந்தன) பல்இன, பல்தேசிய அரசுகளுக்கு பயன்படுத்த முனையும் போது பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. உதாரணமாக இலங்கை போன்ற பல் இன, பல மதங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் வாழ்கின்ற நாட்டில் மேற் சொன்ன வரைவிலக்கணம் பொருத்தமானதாகக் காணப்படவில்லை. இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது எழுச்சியடைந்த தேசியத்துவ இயக்கம், குறிப்பாக 1919ஆம் ஆண்டில் தோற்றம் பெற்ற இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் இன, மத வேறுபாடுகளின்றி இலங்கை மக்கள் எல்லோரையும் உள்ளடக்கிய தாராண்மை வாதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு இலங்கையர் தேசியவாதம் ஒன்றினை முன் வைத்தது. ஆனால் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப் பகுதியில் இவ்விலங்கையர் தேசியவாதம் என்பதற்குப் பதிலாக சிங்கள மொழி, பௌத்த மதம் என்பவற்றை வற்புறுத்தும் சிங்கள தேசியவாதம் ஒன்று

எழுச்சியடைந்தது. இதன் பிரதித் தாக்கமாக இலங்கையில் தமிழ்த் தேசியவாதம் ஒன்றும் தோன்றி வளர்ந்தது பேராசிரியர் அரசரத்தினம் அவர்கள் இது பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிங்கள தேசியவாதத்தின் எழுச்சியின் தவிர்க்க-முடியாத விளைவு தமிழர்கள் அந்நியமயப் படுத்தப்பட்டமையும் இத்தகைய தேசியவாதத்தில் இருந்து அவர்களைத் தள்ளி வைத்தமையாகும். இதனால் அவர்கள் தமது சொந்தத் தேசிய வாதத்திற்கும் பிரிவினைக்குமான ஒரு மரபு ரீதியான சட்டகத்தினைக் கட்டியெழுப்பினார்கள் ---- எதிர் பார்த்தபடி தமிழ்த் தேசியவாதம் சிங்களத் தேசியவாதத்தின் எதிர் விளைவாகவும் அதன் பலத்திலும் வளர்ந்தது.

இலங்கைத் தமிழ் தேசிய வாதத்தின் தோற்றம் சிங்கள தேசியவாதத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ள போதிலும் அதன் வேர்களை 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை இலங்கையின் வட பகுதியில் ஆட்சி செலுத்திய யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலும், 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்ற இந்து மத மறுமலர்ச்சி இயக்கத்திலும், பிரித்தானியர் ஆட்சிக்கெதிராக தோற்றம் யாழ்ப்பாணச் சங்கம், மட்டக்களப்பு, மக்கள் சங்கம், யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ், அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ், சமஷ்டிக் கட்சி என்பவற்றிலும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. இலங்கையில் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பல காரணிகள் துணை புரிந்துள்ளன. அவற்றுள் பாரம்பரிய தமிழர் தாயகம் என்ற எண்ணக் கருவும் முக்கியமான பங்கினை வகித்துள்ளது. எனவே, இன்றைய எனது உரை தமிழ் தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சியில் 'பாரம்பரிய தமிழர் தாயகம்' என்ற எண்ணக் கருவின் இடம் எது என்பதை கண்டறிதலாகவே அமையும். இதனைக் கண்டறிவதற்கு தேசிய வாதம் என்ற எண்ணக் கருவினையும் அதில் பிரதேசம் அல்லது வாழுமிடம் பெறும் முக்கியத்துவத்தையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

II. தேசியவாதம் என்ற எண்ணக்கரு

(1) தேசியவாதம் பற்றிய தாராண்மைவாத நிலைப்பாடு: தேசியவாதம் என்பது உள்ளத்தின் ஒரு நிலை தனிப்பட்டவன தனது உயர் பணிவினை தான் வாழும் தேசிய அரசுக்கு வழங்கும் நிலையே அதுவாகும். ஒருவன் தனது சொந்த மண்ணின் மீதும் உள்ளூர் மரபுகள் மீதும், வரலாறு முழுவதும் பலபட அமைந்த எல்லைகளுக்குப்பட்ட நிறுவப்பட்ட அதிகாரம் என்பவற்றோடும் கொண்டுள்ள ஆழமான பற்றுதலே அதுவாகும். இருந்தும் 18ஆம்

நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே தேசியவாதம் என்பது மனிதரின் பொது, பிரத்தியேக வாழ்க்கையினை ஒழுங்குபடுத்தும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உணர்வாக வளர்ச்சியடைந்தது.

ஆரம்பத்தில் குல மரபுக்குழு, உறவினர்கள் அடங்கிய குழு, நகர அரசு, போன்றவற்றுக்கும் மானியப் பிரபுக்களுக்குமே மனிதனது பணிவு இருந்து வந்தது. ஆனால் காலப்போக்கில் அத்தகைய பணிவு தான் சார்ந்த தேசிய இனத்துக்கென மாறியது. இத்தகைய பெரும்பாலான குழுக்கள் புலனால அறியக் கூடிய அம்சங்களைக் கொண்டன வாயிருந்தன. இவையே அவற்றை மற்றைய தேசிய இனங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டின. பொதுவான பாரம்பரியம், மொழி, பிரதேசம், அரசியல் ஸ்தாபனங்கள், மரபுகள், மதம் போன்றனவே அவையாகும். ஆனால் மேற்கூறிய அம்சங்களில் ஒன்று கூட தேசிய இனத்தின் வாழ்விற்கு அல்லது வரை விலக்கணத்துக்கு அத்தியாவசியமாகப் படவில்லை. உதாரணமாக அமெரிக்கர்களை ஒரு தேசிய இனமாகக் கொள்வதற்கு அவர்கள் ஒரு பொதுவான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டவர்களல்லர். சுவீதர்சர்லாந்து மக்கள் மூன்று அல்லது நான்கு மொழிகளைப் பேசிய போதிலும் சிறப்பான ஒரு தேசிய இனமாக ஒன்று சேர்ந்துள்ளனர். ஆகவே புலனால் அறியக் கூடிய அம்சங்கள் தேசிய இனங்கள் உருவாவதற்கு முக்கிய காரணிகளாக அமைந்த போதிலும் ஒன்று கூட வாழ்வதற்கான தீவிர விருப்பமே ஒரு தேசிய இனத்துக்கும் மிகவும் அவசியமான காரணியாகவுள்ளமை தெரிய வருகிறது. இந்த விருப்பத்தையே நாம் தேசியவாதம் எனக் கொள்ளலாம்.

தேசியவாதத்துக்கு வரைவிலக்கணம் வழங்கிய கான்ல் ஜே. கெய்ஸ் என்பவர் 'தேசியவாதம் என்பது நாட்டுபற்று தேசிய உணர்வுடன் ஒன்றிணைவாகும். மற்றைய எல்லா பணிகளையும் விட நாட்டுப்பற்றுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவதே இது'. தேசியவாதத்துக்குப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட பண்புகள் சிலவுண்டு. அவை:

'நாம் ஒரே குழுவினைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்ற உணர்வுடன் கலந்த நீண்ட கால சமூகத் தொடர்புகள்.

ஒரே குழுவைச் சேர்ந்ததோர் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தினைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டிருப்பதோடு அதனை வெளியாரிடமிருந்து பாதுகாத்து வருதல்.

அக் குழுவினர் தனியொரு மொழியையோ அல்லது தனியொரு மொழியோடு தொடர்புபட்ட பேச்சு வழக்குகளையோ கையாழுதல்.

கடந்த காலங்களில் பெரும் காரியங்களைச் செய்து முடித்தவர்கள் என்ற உணர்வு எதிர்காலத்திலும் அவ்வாறு காரியங்களைச் செய்வதற்கான விருப்பம்.

ஒன்று படுவதற்கான விருப்பம்.

மேலைத்தேச தேசியவாதம், ஆசிய

தேசியவாதம் என்பவற்றுக் கிடையிலான வேறுபாடுகளை விளக்கிய யோன் கென்னடி என்பவர் மேலைத்தேச செல்வாக்குக்குட்பட்டாத ஆசிய சமூகத்தின் மரபு ரீதியான பெறுமதிகளையும் சாதனைகளையும் ஆசிய தேசியவாதம் வற்புறுத்துகிறது என்றார்.

(11) தேசியவாதம் பற்றிய மார்சிய லெனினிச நிலைப்பாடு:

தேசிய இனப் பிரச்சனை பற்றிய கோட்பாடு, நடைமுறை என்பன பற்றிய ஆய்வுகளில் கார்ல் மர்க்ஸ், வ்.ஐ. லெனின், ஜே.வி.ஸ்ராலின் என்போர் ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தனர். தேசியவாதம் என்பது முதலாளித்துவ யுகத்துக்கே பிரத்தியேகமான ஒரு தோற்றப்பாடு எனவும் முதலாளித்துவத்தின் விழ்ச்சியோடு அதுவும் மறைந்துவிடும் எனவும் மர்க்ஸ் நம்பினார். அதனால் கார்ல் மர்க்ஸ் ஏங்கல்சும் தாம் எழுதிய கொமீயூசு கொள்கைத் திட்டத்தில் எல்லா நாடுகளிலுள்ள தொழிலாளர்களையும் ஒற்றுமைப்படுமாறு அறை கூவல் விடுத்தனர். தொழிலாளர்களுக்கு எந்த ஒரு நாடுமில்லை என்பதால் அவர்களிடம் இருந்து இல்லாததொன்றை எவரும் பறித்துவிட முடியாது என வாதிட்டனர். 'ஒரு தேசிய இனத்தினுள் உள்ள வர்க்கங்களிடையேயான தாழ்ப்புணர்வுகள் எந்த விகிதாசாரத்தில் மறைகின்றனவோ அதே விகிதாசாரத்தில் ஒரு தேசிய இனத்துக்கும் இன்னொரு தேசிய இனத்துக்குமிடையிலான தாழ்ப்புணர்வுகள் முடிவுக்கு வரும்' என மர்க்ஸ் வாதிட்டார். சுருக்கக் கூறின் 'தேசியவாதம் வர்க்க உணர்வின் வளர்ச்சியை தடுக்கும். அதனைக் காலம் தாழ்த்தும். இந்தக் காரணங்களுக்காக தேசியவாதத்திற்கெதிராகப் போராட வேண்டும். ஆனால் இறுதியில் வர்க்க எதிர்ப்புணர்வுகளுக்கும் பாட்டாளி மக்களின் சர்வதேச ஒற்றுமைக்கும் தேசிய வாதம் இடமளிக்க வேண்டி வரும்' என அவர் குறிப்பிட்டார். ஆனால் அவர் தேசிய இனப் பிரச்சினையில் ஒரு பொதுக் கோட்பாட்டை அபிவிருத்தி செய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மர்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் என்போரின் தேசிய இனப்பிரச்சனை பற்றிய சிந்தனைகளை ஒரு விவரமான செயற்திட்டமாக லெனின் அபிவிருத்தி செய்தார். 'புதிய வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளில் பாட்டாளிகள் வர்க்கப் போராட்டம் தேசிய ஒடுக்குதல்களுக்கெதிரான போராட்டங்களோடும் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களது விடுதலைக்கான போராட்டத்தோடும் இணைகின்றது.' என்ற கருத்தினை லெனின் முன் வைத்தார். முரணறுவாத - பொருள் முதல் அணுகு முறையினைப் பயன்படுத்தி லெனின் தேசிய உணர்வு என்பது சுயமாக எழுந்த தொன்றல்ல. மாறாத வர்த்தக, கைத்தொழில் நலன்களிலேயே அது வேர் கொண்டுள்ளது என்பதை விளக்கிக் காட்டினார். மேலும் லெனின் பூர்சுவா ஜனநாயகம் எப்போதும் எங்கும் இனங்கள், தேசிய இனங்கள் என்பவற்றிடையே சமத்துவம் என்பதை வாக்களித்துள்ளது. ஆனால், முதலின் ஆக்கிரமிப்புக் காரணமாக அத்தகைய சமத்துவத்தை

நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அதனால், தொழிலாளர் வர்க்கம் தேசிய அடக்குமுறையை ஒழிக்கவும் எல்லாத் தேசங்களும், தேசிய இனங்களும் சமத்துவத்திற்காகப் போராட வேண்டுமென்று லெனின் குறிப்பிட்டார்.

ஆகவே ஒடுக்கப்படும் இனத்துக்கு தேசிய சுய நிர்ணய உரிமை உண்டு என்றும் வாதிட்டார். மார்க்ஸ், லெனின் என்போரைப் பின்பற்றி ஜே.வி. ஸ்ராலின், சுய நிர்ணய உரிமை என்பது ஒரு தேசம் தனது சொந்த விருப்பப்படி தனது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வதையே குறிக்கும் என்றார். தேசம் ஒன்றுக்கு மற்றைய தேசங்களோடு சமஸ்தி ஒன்றில் சேரும் உரிமையுண்டு. தேசங்கள் இறைமை படைத்தவை. எல்லாத் தேசங்களும் சமமானவை என்றும் குறிப்பிட்டார். ஒரு குறிப்பிட்ட தேசம் எவ்வாறு தனது வாழ்க்கையை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும், எத்தகைய முறைகளை அது எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது அக் குறிப்பிட்ட தேசத்தின் பொருளாதார அரசியல், கலாச்சார சூழ்நிலைகளே தீர்மானிக்க முடியும் என்பதையும் ஸ்ராலின் வற்புறுத்தினார். ஒரு தேசம் உருவாவதற்கு பிரதேசம் என்பது இன்றியமையாத முன் நிபந்தனை என்பதை அவர் 1913ஆம் ஆண்டு வற்புறுத்தினார். ஸ்ராலின் கருத்துப்படி தேசம் என்பது:

மொழி, பிரதேசம், பொருளாதார வாழ்வு, உளவியல் மாதிரி என்பவற்றின் அடிப்படையில் எழுச்சியடைந்து கலாச்சார சமூகமாக வெளிப்படும் வரலாறு ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்த ஒரு குழுவான மக்கள்.

(111) பிரதேசமும் தேசியவாதமும்:

தேசியவாதம் பற்றிய தாராண்மைவாத நிலைப்பாடும் மார்க்சிய நிலைப்பாடும் பல விடயங்களிலும் வேறுபடுகின்றன போதிலும் தேசம் பற்றிய விளக்கத்தில் ஒன்றுபடுகின்றன. குறிப்பாக தேசம் ஒன்றுக்கு பிரதேசம் என்பது இன்றியமையாத முன் நிபந்தனை என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றன.

மேமன் பியசன் என்பவர் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் தேசிய சிறுபான்மையினர் என்ற நூலில் இரண்டு விதங்களில் தேசிய இனங்கள் பிரதேசங்களுக்கு உரிமை கொண்டாடுகின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்:

(1) வரலாற்று ரீதியான உரிமை கோரல்

(11) சனத்தொகை ரீதியான உரிமை கோரல்

முதலாவது, தற்போதைய உரிமை கோரலுக்கு கடந்த காலங்களில் யார் அப்பிரதேசங்களின் உடமையாளர்களாக இருந்தனர் என்பதைக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாதிட இரண்டாவது, யார் பெரும்பான்மையாக வாழ்கிறார்களோ அவர்களே அப் பிரதேசங்களுக்கு உரிமை கொண்டாட முடியும் என வாதிடுகிறது. அதே வேளை வரலாற்று ரீதியான உரிமை என்பது என்ன என்ற கேள்வியினை எழுப்பி பெருமளவு காலப்பகுதியில் தொடர்ச்சியாக உரிமையாளர்களாக

இருந்தார்களா? அல்லது அதிக மிக அண்மைக்காலங்களில் நன்மை தரக் கூடிய ஒரு காலப் பகுதியில் உரிமையாளர்களாக இருந்தார்களா? இவற்றில் எதனைச் சூத்திரமாகக் கொள்வது என்ற பிரச்சினை இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவ்வாறே 'சனத்தொகைச்' சூத்திரத்திலும் பிரச்சனைகள் உண்டு என்கிறார். மேலும் நம்பகமான புள்ளிவிபரங்கள், குறிப்பாக போட்டியிடப்படும், பிரதேசங்கள் பற்றிய சரியான தகவல்கள் இல்லாவிடின் ஒரு நீதியாக முடிவுக்கு வருதல் சிரமம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

111. பாரம்பரிய தமிழர் தாயகம்

மேற்சொன்ன பின்னணியில் நின்று நாம் தமிழ் தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சியில் பாரம்பரிய தமிழர் தாயகம் என்ற எண்ணக் கருவின் இடத்தினை பரிசீலனை செய்யும் போது முதலில் அரசு உதவியுடன் வரண்ட பிரதேசத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பற்றி ஆராய்தல் அவசியமாகும்.

அரசு உதவியுடனான குடியேற்றத் திட்டங்கள் பிரதானமாக 1934இல் அப்போதைய விவசாய அமைச்சராகவிருந்த திரு. டி.எஸ். சேனநாயக்கா அவர்களின் முயற்சியினாலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இத் திட்டங்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக அரம்பிக்கப்பட்டன. உ-ம்: அதிகரித்து வந்த நிலப்பற்றாக்குறை, அதிகரித்து வந்த சனத்தொகை, பெருகி வந்த வேலையின்மை 1930 களில் நாட்டின் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரத்தை பாதித்த பொதுவான பொருளாதார மந்தம் என்பனவாகும். வரண்ட பிரதேசம் என்பது மலைப் பிரதேசங்கள் தவிர்ந்த தீவின் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளை முழுமையாக உள்ளடக்கியதாகும். இது இலங்கையின் நிலப்பரப்பில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியினை உள்ளடக்கியதாகும்.

நாடு அப்போது எதிர்நோக்கிய இரண்டு முக்கியமான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் அப்போதைய கொள்கைகளை தீர்மானிப்பவர்களை இத்தகைய குடியேற்றத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்க செய்திருக்கலாம். முதலாவதாக இலங்கை பெருமளவுக்கு அதன் உணவுத் தேவைகளுக்கு வெளிநாடுகளிலேயே தங்கியிருந்தது. இலங்கையின் ஏற்றுமதி வருமானத்தில் பெரும் பகுதி உணவுப் பொருட்களை வாங்குவதற்குச் செலவிடப்பட்டது. மேற்சொன்ன திட்டங்களின் மூலம் விவசாயிகள் கூடியளவு உணவு பயிரிட ஊக்குவித்தல். சனத்தொகை, நிலமின்மை என்ற பிரச்சினைகளைக் குறைப்பதற்காக புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கு சனத்தொகை கூடிய இடங்களிலிருந்து மக்களைக் கொண்டு செல்லுதல்.

1935இல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஒரு காணி அபிவிருத்திச் சட்டம் குடியேற்றத்துக்கு உபயோகிக்கக் கூடிய பகுதிகளை விளம்பரம் செய்யும்படி கோரியது. இந்நிலங்கள் குத்தகைக்கு விடப்பட்டன. (அவர்கள் அந்நிலங்களை தவறான வேறு தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக விவசாயிகளுக்கு இவை சொந்தமாக வழங்கப்படவில்லை). டபிள்யூ. எச்.

றிக்கின்ஸ் என்பவர் 1945இல் இருந்து 1955 வரை கிட்டத்தட்ட 20,000 ஏக்கர் வரண்ட பிரதேச நிலங்கள் சாகுபடிக்காக புதிதாக உபயோகத்துக்கு வந்தன. சுமார் 100,000 மக்கள் புதிய வீடுகளைப் பெற்றனர்' என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இத்தகைய பல குடியேற்றத் திட்டங்கள் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களில் அல்லது இலங்கைத் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களில் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இக் காரணத்தால் இலங்கைத் தமிழர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சமஷ்டிக் கட்சி இப் பிரதேசங்களில் குடியேற்றப்படும் சிங்கள குடியிருப்பாளர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களின் பாராளுமன்ற பிரதி நிதித்துவத்தினைக் குறைத்து விடுவார்கள் என்பதால் அவற்றை எதிர்த்து உண்மையில் 1949ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 18ஆம் திகதி சமஷ்டிக் கட்சியின் அங்குரார்ப்பண கூட்டத்தில் அதன் தலைவர் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் பேசும்போது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

---- இதனிலும் மேலாக தமிழ் பேசும் மக்கள் எதிர்நோக்கும் அபாயம் அரசாங்கத்தின் குடியேற்றக் கொள்கையாகும். கல்லோயாவில் அதன் ஆரம்பத்தைத் தான் காண்கிறோம்..... இது ஒரு துய்மையான தமிழ்ப் பேசும் பிரதேசம் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு..... அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்தி தற்போதுள்ள தமிழ்ப் பேசும் பிரதேசங்களை குறைப்பதற்கு மிகவும் நீதியற்றமுறையில் செயற்படுகிறது.

இதனால் 'சிங்கள மக்களை பாரம்பரியமான தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களில் குடியேற்றுவது உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும்.' 10 என்பதை சமஷ்டிக் கட்சி தனது முக்கியமான இலக்குகளில் ஒன்றாகவும் கோரிக்கையாகவும் முன் வைத்தது.

சமஷ்டிக் கட்சி தமிழ் மக்களின் தனியான அடையாளத்தினை வற்புறுத்தியதன் மூலம் தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசிய உணர்வினை வளர்த்து வந்தது. தமிழர் தலைமைத்துவம் ஒரு தேசிய இனத்துக்கு இருக்க வேண்டிய ஒவ்வொரு நிபந்தனையையும் கொண்டிருக்கும் தமிழர் ஒரு தேசம் என்பதை அறிவுறுத்தி வந்தது. முதலாவதாக அவர்களுக்கு வரலாற்றுக் கடந்த காலம் ஒன்றிருக்கிறது. இரண்டாவதாக அவர்கள் தனியான ஒரு மொழியினை பேசும் ஒரு குழுவினர் ஆவர். இறுதியாக, தமிழர்கள் திட்டவட்டமான ஒரு பிரதேசத்தினைக் கொண்டிருக்கின்றனர். விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவர் திரு. எம். சிவசீதம்பரம் பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது.

.....இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழ் மக்கள் தனியானதொரு தேசம் ஆவர். எமக்குத் தெரிந்த எல்லா சர்வதேச தராதரங்களின் அடிப்படையிலும் சர்வதேச ரீதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு தேசத்துக்கான எல்லா வரைவிலக்கணத்தின் படியும் தமிழ் மக்கள் ஒரு தனியான தேசம் என்பதற்கான தகைமைகளையும் கொண்டுள்ளனர்'.

ஆகவே சமஷ்டிக் கட்சி தமிழர்கள்

தனியானதொரு தேசம் என்று வாதிட்டபோது அதில் திட்டவட்டமான வாழ்விடப் பிரதேசத்தினை அவர்கள் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை வற்புறுத்தி வந்துள்ளார்கள். இவ்வதிவிடம் அரச உதவியோடு மேற் கொள்ளப்படும் குடியேற்றத்திட்டங்களால் பறி போகிறது என்பதை சுட்டிக் காட்டி அதனுடாக தமிழ் தேசியவாதத்தினை வளர்த்து வந்தது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சிங்களவர்களது தொகை 1946இல் 20.7 வீதத்திலிருந்து 1981இல் 33.6 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. அதே வேளை இலங்கைத் தமிழரின் சனத்தொகை 1946இல் 40.1 வீதத்திலிருந்து 1981இல் 33.8 வீதமாக குறைந்துள்ளமையைக் காட்டுகிறது. திருகோணமலையில் சிங்களவர்களின் சனத்தொகை அதிகரிப்பின் காரணமாக 1976இல் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட தேர்தல் தொகுதி பிரிக்கும் குழு அவர்களுக்கென புதிய தேர்தல் தொகுதி யொன்றினை உருவாக்கியது. அதே போன்று மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 1946இல் 11.5 வீதமாக இருந்த சிங்கள மக்களின் தொகை 1963இல் 32.7 வீதமாக அதிகரித்தது. இவ்வளர்ச்சியானது கிழக்கு மாகாணத்தில் பழைய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தினைப் பிரித்து புதிய மாவட்டமான அம்பாறை மாவட்டம் உருவாக வழிவகுத்தது. திருகோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலும் ஏற்பட்ட சனத்தொகை மாற்றங்களைக் பார்க்கும் போது தமிழ் தலைவர்கள் தெரிவித்த பயத்தில் உண்மையிருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

இத்தகைய அரச உதவியுடனான குடியேற்றத் திட்டங்கள் முதலில் பரீட்சார்த்த ரீதியாக 1932இல் மின்னேரியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பின்னர் அவை 'பொலனறுவை யிலுள்ள பராக்கிரம சமுத்திர, கலாவெவயிலுள்ள ககமாவுக்கும், வடக்கில் இரணாமடுவுக்கும், தெற்கில் யிடிகமவுக்கும், இலங்கையின் மத்திய பகுதிகளிலுள்ள மினிப்பேயில் எலகரவுக்கும் பரவியது.' 1950க்கும் 1977க்குமிடையில் மட்டக்களப்பிலுள்ள கல்லோயா திட்டத்திலும் அருராதபுரவிலுள்ள மகவிலாச்சியாவிலும், குருணாகலையிலுள்ள அத்தறங்காவிலும் கெவத்த ஓயாவிலும், மட்டக்களப்பிலும் உள்ள உன்னிச்சையிலும், வவுனியாவிலுள்ள மாங்குளத்திலும் வன்னிக் குளத்திலும் அரசாங்கம் குடியேற்றத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தது. இத்தகைய பிரதானமான குடியேற்றத்திட்டங்களில் 105 நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் கிட்டத்தட்ட 339, 687 ஏக்கர்களில் 75,212 காணி ஒப்படைவுகளும் இடம் பெற்றன. இத்தகைய திட்டங்கள் குளங்களை அபிவிருத்தி செய்தமையினை அடிப்படையாகக் கொண்டதொரு வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் அரச உடமையாக இருந்தவையாகும்'.

1970 களில் தமிழ்த் தேசியவாதமும் பாரம்பரிய தமிழர் தாயகமும்.

1970களில் தமிழீழத் தேசிய வாதம் என்ற எண்ணக்கருவும் மாற்றங்களுக்குட்பட்டது. 1972 வரைக்கும் சிங்கள தேசிய வாத சிந்தாந்தத்தினால் உந்தப்பட்ட அரசாங்கங்கள்

எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்த்தாக்கமான உரிமைகளை நோக்கியே தமிழ்க் கோரிக்கைகள் முன் வைக்கப்பட்டன. ஆனால், 1972ஆம் ஆண்டளவில் தமிழர்களின் அரசியல் கோரிக்கை சுயாட்சி என்பதிலிருந்து மாறி பிரிவினைக்கான கோரிக்கையானதோடு மொழி ரீதியான தமிழ் பிரதேசம் என்ற எண்ணக் கருவும் எழுச்சியடைந்தது.

உதாரணமாக 1974ஆம் ஆண்டு தமிழர் கூட்டணி அனைத்துலக நீதிச் சபை முன் சமர்ப்பித்த முறையீட்டில் தமிழர்களுக்கெனத் தனியான நிலப் பகுதி இலங்கையில் உண்டு. இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி தொடங்கிய காலங்களில், 1799ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட இளெக்கோன் குறிப்பில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

இலங்கைத் தீவானது இரு வெவ்வேறு நாட்டினங்களால் வெவ்வேறு பகுதிகளாக ஆட்சி செய்யப்பட்டன. இத்தீவின் நடுப்பகுதியும், தெற்குப் பகுதியும், வளைவை ஆற்றில் இருந்து சிலாபம் வரையுமுள்ள மேற்குப் பகுதியும் சிங்களவரால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பகுதியாகும். இத்தீவின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகள், மலபாரிகளால் (தமிழர்களால்) ஆட்சி செய்யப்பட்ட பகுதியாகும். இவ்விரு நாட்டினங்களும், மதத்தாலும் மொழியாலும் வாழ்க்கைப் பண்பாலும் முற்றிலும் வேறுபட்டிருந்தனர்.

அதே அறிக்கை 'சிங்களக் குடியேற்றம்' என்ற பகுதியில் 'அரசு ஆதரவுடன் வளம் பெற்ற குடியேற்றத் திட்டங்கள் மூலம், தமிழரின் பாரம்பரிய நிலப் பகுதிகளில் ஏராளமான சிங்களவர்கள் திட்டமிட்டுக் குடியேற்றப்பட்டனர்' என்றும் சுட்டிக்காட்டியது.

தமிழ் மண் காப்போம் தாயகம் மீட்போம் என்ற பிரசாரத்தில் ஈழவேந்தன் என்பவர் 'தமிழன் தமிழனாகத் தனது தனித்தன்மையைப் பேணி தனியரசு காண்பதற்கு முதற்படியாக அவனின் மரபுவழித் தாயகத்தில்

அரசினாலும் அரசு சார்புடைய நிறுவனங்களாலும் திட்டமிடப்பட்டு நடாத்தப்படும் சிங்களக் குடியேற்றம் உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தனது வாத்தத்துக்கு ஆதரவாக ராதா குழுட்டுக் முக்கேஜி என்பவரின் பின்வரும் கருத்தினை முன்வைத்தார்:

அரசியல் வாழ்விலும் நாகரிகத்திலும் முன்னேற விரும்பும் எந்த இனத்தவர்க்கும் முதலாவதாகத் தேவைப்படுவது தனது தாயகம் எனக் கூறிப் பண்புரிய வரையறை செய்யப்பட்ட நிலையான நிலப்பரப்பினை வைத்திருப்பதே யாகும்....18

அதே போன்று பாகிஸ்தானை உருவாக்குவதில் முன்னின்று செயற்பட்ட முகமது அலி ஜின்னும் பின்வரும் கருத்தினையும் முன் வைத்தார். 'நூற்றுக்கணக்கான மேடைகளில் நாம் சிறுபான்மையினர் அல்லர் என முழங்கியது உண்மையே. நாம் ஒரு தேசிய இனம். உண்மைதான். ஒரு தேசிய இனம் தனக்குரிய நிலப்பரப்பை வைத்திருக்க வேண்டும்.

'தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம்' என்ற நூலில் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் ஆலோசகரான கலாநிதி. ஏ. எஸ். பாலசிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்:

மரபுவழித் தமிழ் நிலங்களின் மேல் தேசிய சுதந்திரத்தின் பின் படிப்படியாக ஊடுருவதும் திட்டமிட்டு அவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் திட்டமும்..... இன்று ஏறக்குறைய ஈழத்தின் 3,000 சதுர மைல்களை விழுங்கியுள்ளன. அரசு இயந்திரத்தின் உதவியுடனும், ஒத்தாசையுடனும் லட்சக் கணக்கான சிங்கள மக்கள் தமிழ் மக்களின் நிலங்களைத் திட்டமிட்டு ஆக்கிரமித்துள்ளனர். அதே நேரத்தில்.

யூட்டானின் தலைநகரான திம்புவில் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கும் தமிழ் குழுக்களுக்கும் இடையில் இன முரண்பாட்டினை சமாதானமாக தீர்த்து வைக்கும் நோக்குடன் நடாத்தப்பட்ட பேச்சு வார்த்தைகளின் போது 'பாரம்பரிய தமிழர் தாயகத்தின் ஒருமைப்பாட்டினை மதித்தல்' என்பதும் ஒரு தத்துவமாக தமிழ்க் குழுக்களால் முன் வைக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன தத்துவம் தமிழ்த் தேசிய வாத்தத்தின் உள்ளடக்கத்தில் மாற்றமேற்பட்டுள்ளது என்பதையே காட்டுகின்றது.

1988இல் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் 1987இல் நடந்த இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின்னரும் அரசு உதவியுடனான சிங்களக் குடியேற்றம் திருகோணமலையில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது என்பதை புள்ளி விபரங்களோடு சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. 1983இலும் அத்தகைய குடியேற்றங்கள் தொடர்ந்து இடம் பெற்றன. உதாரணமாக:

முல்லைத் தீவு மாவட்டத்துக்கு அருகில் உள்ள நிலத்தில் வெலிஓயா வரண்ட பயிரிடுதல் திட்டத்தில் 750 புதிய சிங்கள குடும்பங்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்தினுள் கொண்டு வரப்பட்டனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த நிலங்களிலும் எதிர்காலத்தில் சிங்களக் குடியேற்றங்களை நடத்த முயற்சிசெய்யப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் நோக்கம் வட கிழக்கு மாகாணங்களிடையே புவியியல் தொடர்ச்சியினை உடைப்பதாகும். அல்லை -கந்தளாய் ரோட்டில் சீனிக் கரும்பு தோட்டங்களின் எல்லையில் இருந்து 12ஆவது மைல் கல்வரையுள்ள நிலத்தில் 500 புதிய குடும்பங்கள் இம் மாவட்டத்தினுள் கொண்டு வரப்பட்டன.

அல்லை-கந்தளாய் ரோட்டில் சூரியபுரவில் மகாவலி ஆற்று பாலத்துக்கு எதிராகவுள்ள நிலத்தில் சிங்கள குடும்பங்கள் இம்மாவட்டத்தினுள் கொண்டுவரப்பட்டன.

திருகோணமலை-கண்டி ரோட்டில்

(அ) கந்தளாய்க்கும் அலுத் ஓயாவுக்குமிடையில்
(ஆ) பனம் பொட்டாறுக்கும் தம்பலகாமம் சந்திக்குமிடையில் உள்ள தமிழர்களுக்குச்

சொந்தமான நிலங்களிலிருந்து 1983இலும் பின்னரும் தமிழர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

மேலும்,

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் தமிழ் அகதிகள் இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கைக்குப் பின்பு தமது இருப்பிடங்களுக்கு திரும்பக் குடியமரச் சென்ற போது தாக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக:

தோப்பூர் இராணுவ முகாமுக்கு மிக அண்மையிலுள்ள தமது கிராமங்களுக்கு பல தமிழ் அகதிகள் திரும்ப முயன்ற போது அவர்கள் காணாமல் போய் விட்டார்கள்.

மொறவெவாவிலுள்ள தமது நிலங்களுக்கு தமிழ் அகதிகள் திரும்பியபோது கைது செய்யப்பட்டு பொறவெவ விமானப்படை முகாமுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இவர்களில் சிலர் கொல்லப்பட்டனர். மொறவெவ,

நொச்சிக்குளத்திலுள்ள கிளப்பண்போர்க் அகதிகள் முகாமில் ரொட்டறி கிளப் வழங்கிய உதவியுடன் தமிழ் அகதிகள் திரும்பச் சென்று வீடுகளை அமைத்தபோது அவ்விடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு அவர்கள் மீண்டும் அகதிகள் ஆக்கப்பட்டனர். இதற்கு அண்மையில் ஒரு இராணுவ முகாம் உண்டு.

அத்தோடு, 1985, 1986ஆம் ஆண்டுகளில் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலும் அகதிகளாக்கப்பட்ட ஆன் பல்லாயிரம் தமிழர்கள் இன்றும் தமது வீடுகளுக்குத் திரும்பவில்லை.

தமிழ்த் தலைவர்கள் முன் வைத்துள்ள 'பாரம்பரிய தமிழர் தாயகம்' என்ற கோட்பாடு பலரின் கண்டனத்துக்குள்ளாகியுள்ளது. உதாரணமாக காமினி ஈரியகொல்ல என்பவர் தனி நாட்டுக்கான கோரிக்கை 'ஆதிகால, நவீன இலங்கை வரலாற்றினை அதி துணிச்சலாகப் பொய்யாக்கு வதாகும்' என்றார். மேலும், அவர் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் அல்லது சிற்றரசன் ஆட்சி 'தென்னிந்திய விஜய நகர் சாம்ராச்சியத்தின் வரி செலுத்தும் ஆட்சியாக இருந்தது. மற்றைய நேரங்களில் ஆட்சியிலிருந்த பிரதானி போர்த்துக்கல்லின் அரசரின் அதிகாரத்தினை ஏற்றுக்கொண்டான்.' இக் கருத்தினை எதிர்த்த பேராசிரியர் சீ.ஆர்.டி.சில்வா' 14ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் இவ்வாறு அமைந்திருந்த மாகாணத்தின் பிரதானி இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரத்தினை கிட்டத்தட்ட களனி கங்கை வரை கட்டுப்பாடு செலுத்திய கம்பளையின் மன்னான மூன்றாம் விக்ரமபாகு (1357-1374) வினை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி சிங்கள அரசர்களின் ஆட்சி எல்லைகளுள் தனது வரி சேகரிப்பவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள செய்தான்.23 என்பதை ஈரியகொல்ல சொல்ல மறந்துவிட்டார் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப பகுதி வரை தமிழ் இராச்சியம் ஒன்று நடைமுறையிலிருந்தது என்பதை ஏற்றுக்கொண்ட பேராசிரியர் கே. எம். டி. சில்வா அவ்விராச்சியம் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தினை (மாத்திரம்)யும் அத்தோடு, கிழக்கு கரையோரத்தினை அண்டி இருந்த சில பிரதேசங்களையும் உள்நாட்டில் சில பகுதிகளையும் கட்டுப்படுத்தியது

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், அவர் 'வட்டுக்கோட்டை பிரேரணையிலும் 1977ஆம் ஆண்டு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலும் உரிமை கொண்டாடிய அவ்விராச்சியம் சுதந்திரமான அரசாகவிருந்தது என்பதற்கு தொடர்ச்சியான ஒரு மரபு இருந்தது என்பதற்கு மிகவும் குறைவான அல்லது எந்தவொரு சாட்சியமும் இல்லை' 24. தொடர்ந்து அவர் கிழக்கு மாகாணம் ஒருபோதும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் பகுதியாக இருக்கவில்லை. அது கண்டிய இராசதானியின் பிரிக்க முடியாத பகுதிகளாகவே இருந்தது என்றார்.

பேராசிரியர் பீரிஸ் அவர்கள்:

அடர்த்தியற்ற முறையில் குடியமர்வுகளுள்ள இலங்கையினது கிழக்கு மாகாணத்தின் உட்பிரதேசம் உள்நாட்டின் குடியமர்வு கொத்தணியாக இருக்கவில்லை. .... கரையோர பிரதேசங்களில் எண்ணிக்கையளவில் அதிகமான தமிழர்கள் காணப்படுவதால், மற்றைய இனக்குழுக்களது மரபு ரீதியான உரிமைகளைக் கருத்திற் கொள்ளாது கூட, இப்பிரதேசங்கள் தமிழ் பிரதேசங்களது மரபு ரீதியான உள்நாடாக கொள்வதற்கான கோட்பாட்டு வற்புறுத்தலுக்கு அநுபவ அடிப்படை ஒன்றும் இல்லை.

தமிழ் ஆய்வாளர்கள், நிலங்களில் குடியமர்த்துதல் பற்றிய அரசாங்க கொள்கைக்குத் கெதிரான தமிழர்களின் உரிமைக் கோருதல்கள் தமது அரசியல் பலம், பொருளாதார பாதுகாப்பு என்பன வீழ்ச்சியடைந்துவிடும் என்ற சமகால பயத்தின் விளைவாக எழுந்தமையாகும். உதாரணமாக ராதிகா குமாரசுவாமி அவர்கள் பாரம்பரிய தாயகம் என்ற தமிழர் உரிமைக் கோரலை சரியாக விளக்கிக் கொள்வதாயின் 'அரசின் அதிகாரத்தின் மீது கட்டுப்பாடு செலுத்தாத ஒரு பிரதேசரீதியான இனச் சிறுபான்மை அரசுக்கெதிராக தன்னை வற்புறுத்துகிறபோது விசேடமாக அரசு அத்தகைய இனச் சிறுபான்மை அரசியல் அதிகாரத்தினை குறைக்க முயலும் போது அல்லது அதன் சமூக-பொருளாதார வாழ்க்கை முறையினை மாற்ற முயற்சிக்கும்' தொடர்பில் தான் நாம் அதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். என்றார் அதே வேளை நீலன் திருச்செல்வம் அவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் புராதன கிராமங்கள் (சிங்களம்) இருப்பது கிழக்கு மாகாணத்தின் மற்றைய பகுதிகளில் தமிழர்கள் ஒரு தாயகத்தினை கோர முடியாது என்று அர்த்தந்தராது என்றார்.

மேற்சொன்ன வாதங்கள் முன்வைக்கப்படும் அதே வேளையில் தமிழ்த் தலைவர்கள் வட கிழக்கு மாகாணங்களை தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய தாயகம் என்று உரிமை கொண்டாடி வருகிறார்கள். இந்தத் தொடர்பில் எது முக்கியம் எனின் இவ்விரு மாகாணங்களிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் இப் பிரதேசங்களை தமது பாரம்பரிய தாயகம் எனக் கொள்வதேயாகும்.

ஆகவே இலங்கைத் தமிழர்களின் பாரம்பரிய தாயகம் எது என்பதை நிர்ணயிப்பதில்

கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தினை தலைநகராகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற நிலப் பகுதிகளே கவனத்துள் எடுக்கப்படுகின்றன. திரு. இரா. சிவச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் 'யாழ்ப்பாண பட்டினமென வழங்கிய தமிழரசிலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுப் பகுதி மாத்திரமன்றி பிரதான நிலப் பகுதியின் வடக்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. காட்டார்ந்து காணப்பட்ட இவ்வறண்ட பகுதிகள் வன்னி என அழைக்கப்பட்டன..... இவை யாழ்ப்பாண வன்னிமை, புத்தள வன்னிமை, திருகோணமலை வன்னிமை, மட்டக்களப்பு வன்னிமை என வழங்கப்பட்டன.'

தமிழர் பாரம்பரிய பிரதேசமாகிய வடகீழ் மாகாணம் 7068 சதுர மைல் பரப்பை அடக்கியுள்ளது. இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் இது 28.3 வீதமாகும். இவை எழு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, முல்லைத் தீவு என்பன வட மாகாணத்திலுள்ளும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை என கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ளும் அமைகின்றன. 1982ஆம் ஆண்டின் குடிக்கணிப்பீட்டின்படி தமிழர் பாரம்பரிய பிரதேசத்தின் மொத்தக் குடித்தொகை 2,087,943 பேராகும். இலங்கையின் மொத்தக் குடித்தொகையில் இது 14.1 வீதமாகும்.

முடிவுரை

மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கையில் தமிழ்த் தேசிய வாதம் தோன்றி வளர்ச்சியடைவற்குப் பல காரணிகள் உதவியிருப்பதை அறிகின்றோம். அவற்றுள் அரசு உதவியுடன் பாரம்பரிய தமிழ் பிரதேசங்களில் நடந்த திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் முக்கியமான தொன்றாகும். இலங்கைத் தமிழ் தேசிய வாதம் 1970இல் மாற்றங்களுக்குட்பட்டதும் என்பதும் தெரிகின்றது. அதுவரை காலமும் சிங்கள தேசிய உணர்வுகளின் செல்வாக்குக்குட்பட்ட ஆட்சியாளர் தமிழர்களை பராபட்சமாக நடத்தியதால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர் தமது உரிமைகளை பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு கிளர்ச்சிகள் நடத்தி வந்தனர். ஆனால் இதன் பின்னர் தமிழ்த் தேசியவாதம் பாரம்பரிய தமிழ் பிரதேசங்களை பாதுகாப்பதையும் அப்பிரதேசங்களது பொருளாதார அபிவிருத்தியினை முக்கியத்துவம் படுத்துவதாகவும் மாற்றமடைந்தது. இலங்கையின் இன முரண்பாட்டுக்கு பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்வு காண கூட்டப்பட்ட எல்லா பேச்சுவார்த்தைகளிலும் தமிழர் தரப்பில் இப்பாரம்பரிய தாயகம் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது. 1987இல் நடந்த இந்திய -இலங்கை ஒப்பந்தத்திலும் வடகீழ் மாகாணங்கள் தற்காலிகமாக ஒன்றிணைக்கப்பட்டதோடு அவ்வொப்பந்தம் வடகீழ் மாகாணங்களை இலங்கையின் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் வரலாற்று ரீதியான குடியமர்ந்து வந்த பிரதேசங்கள் என அங்கீகரித்துள்ளது. தற்போது ஆட்சியிலிருக்கும் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கமும் தான் முன் வைத்த அதிகாரப் பகிர்வுக்கான ஆலோசனைகளில் தனியொரு (மாகாணமாக) அலகாக ஆக்கும் பணியினை அது எதிர்காலத்தில் அமைக்க

இருக்கும் மாகாண எல்லைகளை மறுபடி சீரமைக்கும் குழுவிடம் விட இருப்பதாக அறிவித்துள்ளது.

அரசாளுவோர் அறிஞர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கிரேக்கத்து அரசியற் சிந்தனைக்குத் தமிழ் அரசர்கள் பலர் இலக்கணமாக விளங்கியிருக்கிறார்கள். புறநானூற்றியே போற்றப்படுகின்ற அரசர்கள் றைடதம், வெறவேற்கை என்பற்றைப் பாடிய அதி வீர இராம பாண்டிய மன்னன் போன்றோரும் சேர சோழ பாண்டிய, பல்லவ நாயக்க மன்னர்களும் பெரும் அறிவாளிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ் அரசர்கள் சிலர் அறிவாளிகளைத் தம்முடைய முதல் அமைச்சர்களாக நியமத்து அவர்கள் காட்டிய செந்நெறியிலே அரசாட்சி செய்திருக்கிறார்கள். பிற்காலத்தில் ஆஸ்தான புலவர்கள் என்று அரச சபையில் தமிழ் அறிஞர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவை எல்லாம் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வழி மக்களை அழைத்துச் செல்ல எடுத்த முயற்சிகள் ஆகும்.

கவிஞர் ஆகனங்கள்.

பண்பாடல்லாதவர் களுடைய நுண்ணிறவும், செல்வமும் பயன்றறைச என்று ஒதுக்கி வைக்கிறது தமிழ் மறை என நாம் போற்றும் திருக்குறள். கூரிய நுண்ணிய அறிவை அனந்தறிதற்கு இக்காலத்தில் அக நூலார் பல முறைகளைக் கையாளுகிறார்கள். முக்காலத்தில் தமிழ் மக்கள் கூர்ந்த மதியினை அரும் போன்றது என்று கணித்தார்கள். இந்த அரும் போன்ற கூர்மையான அறிவுடையவர்கள் பண்பாடற்றவர்கள் எனின் மரங்களைப் போன்றவர்கள் என வள்ளுவர் பெருமான் கூறுகின்றார்.

“அரம்போலுங் கூர்மையரேனும் மதம் போல்வர் மக்கட் பண்பில்லாதவர்” என்பது அவர்தம் வாய்மொழி

தமிழவேள்

பண்பாடு என்ற சொல் ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் தான் தமிழ் மக்களிடையே வழங்கப்படுகின்றது, இச் சொல்லுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு பொருளைக் கூற முடிவதில்லை. தமிழர் பண்பாடு என்பது தமிழ் மக்கள் வாழும் முறைமை பிறருடன் ஏற்படும் உறவு, தமிழரின் ஈடுபாடுகள் அவர்களின் கலை, கல்வி, சமயம் போன்றவற்றின் பிரதிபலிப்புகள் ஆகியவற்றைச் சுட்டுவதாக அமைகிறது.

க. கணேசலிங்கம்

உலகப் பழமொழிகளின் பருவகாலங்கள் – ஓர் ஒப்பு நோக்கு

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்

1.0 பழமொழிகள்:

“அருபவத்தின் குழந்தைகளே பழமொழிகள்” என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. அவை மக்களின் பழத்த அருபவப் படிமம் அல்லது பிழிவு எனலாம். மானிடத்தின் பல்வேறு வாழ்க்கை அருபவங்களின் வாயிலாகப் பெறப்பட்ட உண்மைகளின் வெளிப்பாடே பழமொழிகள். அவை மனித குலத்திற்கு அறிவு புகட்டும் அறிவுக் களஞ்சியங்கள். வாய்மொழி மூலம் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பிறருக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டு, பழமொழிகள் வழங்கி வந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பழமொழியும் அருபவத்தின் முத்திரை. பல்துறைப்பட்ட அறிவையும் அருபவங்களையும் குறுகிய வடிவில், மனத் திரையில் படையும் வண்ணம் எடுத்துரைப்பதே பழமொழிகளின் சிறப்பியல்பாகும்.

பழமொழிகள் பழைமை வாய்ந்தவை. எனினும், அவை பல்வேறு தேவைகளின் அடிப்படையில் இன்றும் உயிர்த்துடிப்புடன் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் பயன்படுத்தப்பட்டே வருகின்றன. உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்தும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் செய்தித்தாள்கள், வார, மாத இதழ்கள், ஆராய்ச்சிச் சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றிலும் பழமொழிகள் பெரிதும் எடுத்தாளப்பட்டு வருவதைக் கவனிக்கலாம்.

உலகப் பழமொழிகள் பற்றிய ஒப்பாய்வுகள் மூலம் அவற்றிடையே காணப்படும் பல்வேறு பொது வியல்புகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பழமொழிகள் பொதுவாக மக்களின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளோடு தொடர்புடையவை. பழக்க வழக்கங்கள், ஒழுக்கங்கள் என்பவற்றோடு சம்பந்தப்பட்டவை. பொது உண்மைகளைக் கூறுபவை. நடைமுறை வாழ்க்கை அருபவங்களைச் சித்தரிப்பவை, அறிவுரை கூறுபவை, உடல் நலம் பற்றியவை, தொழில்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவை, இயற்கைக் கூறுகள், பருவ காலங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவை. இக்கட்டுரையிற் பல்வேறு மொழிகளில் வழங்கும் பழமொழிகளில் பருவ காலங்கள் பற்றி எத்தகைய கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன என்பது பற்றி விளக்கப்படுகின்றது.

2.0 பருவ காலங்கள்:

பருவ கால மாற்றங்கள், அவற்றின் விளைவுகள் முதலியனபற்றி விஞ்ஞான அடிப்படையில் கணித்து முன் கூட்டியே அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இப்போது உண்டு. ஆனால் இவ்விடயங்களை விஞ்ஞான வசதிகள் வருவதற்கு முன்பாகவே தமது வாழ்க்கை அருபவங்களினூடாக பண்டைக் கால மக்கள் அறிந்திருந்தனர். முக்கியமாக விவசாயம், கடற்றொழில் சம்பந்தமாக, பருவகால மாற்றங்களின்

விளைவுகளில் மக்கள் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தனர். இயற்கையின் நிகழ்வுகளை அருபவவாயிலாக அறிந்து கொண்ட மக்கள் அதற்கேற்பத் தமது வாழ்க்கையையும் அமைத்துக் கொண்டனர்.

பருவ காலங்களும் அவற்றின் செயற்பாடுகளும் மனிதவலுவிற்கு அப்பாற் பட்டவை. இதனாலேயே “கற்றோர் காலக் கணிப்பைச் செய்து கொள்கிறார்கள், கடவுள் பருவ காலங்களை உருவாக்குகிறார்” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி வழங்குவதாயிற்று. “காலநிலையையும் மக்களையும் மனிதன் அவ்வாறே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்ற ஸ்பானியமொழியும் இதனையே விளக்குகிறது.

இயற்கைக் கூறுகளும் அவற்றின் செயற்பாடுகளும் இறை செயல்களே என்பது பல்சமய நம்பிக்கை. பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கும் சக்தியை விஞ்ஞானமும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. “காலம் தான் உலகின் ஆன்மா” என்கிறது கிறிஸ் பழமொழி. “காலம் கடவுளுடையது. நம்முடையதன்று” என்பது இந்தியப் பழமொழி. பருவ காலங்களின் மாற்றங்களும் அவற்றின் விளைவுகளும் இயற்கைச் சக்திகளின் செயற்பாடுகளே.

“பருவ காலங்களில் நல்லதும் கெட்டதும் வந்தே தீரும்” என்பது ஹவாய் நாட்டுப் பழமொழி. இயற்கையோடு இணைந்து வாழத் தொடங்கிய மனிதன் பருவ காலங்களின் தோற்றத்தையும் அவ்வக் காலங்களின் செயற்பாடுகளையும் பட்டுணர்வுகளின் மூலம் நன்கறிந்து அதற்கேற்ப வாழக் கற்றுக் கொண்டான். “காலத்தைப் போல் நன்கு பழிவாங்குவது வேறெதுவுமில்லை” என்ற இலத்தீன் பழமொழியின் உண்மையை அம் மொழி பேசும் மக்கள் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தனர். “காற்றுள்ளபோதே துற்றிக்கொள்” என்ற தமிழ்ப் பழமொழிக்கு அமைவாகப், பருவகாலங்களின் மாற்றங்களுக்கேற்ப எவ்வாறு நடந்து கொண்டால் நன்மையடையலாம் என்பதையும் மக்கள் உணர்ந்து கொண்டனர். அதுவே மனித நாகரிகத்தின் வெற்றியுமாகும். இவ்வுண்மைகளைப் பின்வரும் பழமொழிகளும் விளக்குகின்றன:

‘நம்பிக்கையே உலகை இயக்கி வருகிறது.’ (இந்தியப் பழமொழி)
‘காலத்தை எதிர்பார்த்திரு, காலம் எவனுக்காவது காத்திருப்பதில்லை.’

பருவ காலம் ஒவ்வொன்றும் எப்போது தொடங்கும், எப்போது முடிவுறும் என்பதை மனிதப் பண்பாட்டு வரலாறு கணிப்பிட்டுத் தந்திருக்கிறது. நாகரிக வளர்ச்சி தொடங்கிய காலம் முதலாகப் பருவ காலங்கள் பற்றிய சிந்தனை உடையவர் களாகவே மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். பருவ காலங்களின் மாற்றங்கள், அம் மாற்றங்களுக்குரிய அறிகுறிகள்,

அவற்றின் விளைவுகள், பக்க விளைவுகள் முதலியவற்றையும் அவர்கள் கவனத்தே செயற்பட்டுள்ளனர். பருவகால அறிஞர்களும் அவற்றின் மாற்றங்களும் நன்மையாகவும் தீமையாகவும் செயற்பட்டன. ஆயினும், அவை மனித வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்தன. உலகின் மூதாதையர்கள் தமது வாழ்க்கை அநுபவங்களின் மூலம் அவற்றிக் நன்மை, தீமைகளை நன்கறிந்து, அவற்றை அநுபவித்துத் தம் அநுபவங்களைப் பழமொழிகளாக எதிர்காலச் சந்ததியினர்க்கு அளித்துள்ளனர்.

சுற்றுவட்டத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் பருவகாலங்களில் மனித வாழ்க்கைக்குச் சில சாதகமாகவும் அமையலாம், பாதகமாகவும் அமையலாம். அப் பருவகாலச் சுற்று வட்டத்திற்கமைவாக வாழ்க்கையை வளமாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு மனிதனுடையது. எனவே பருவ காலத்தையும் சூழ்லையும் வென்று மனிதன் வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உண்மையை பின்வரும் பழமொழி உணர்த்துகிறது:

‘சீரற்ற காலநிலையை யன்னலாடாகப் பார்ப்பவனுக்கு அது எப்போதும் தீயதாகவே தென்படும்.’ (ஆங்கிலம்)

பருவகால மாற்றங்களையும் அதன் விளைவுகளையும் பெரிதும் எதிர்பார்த்து வாழ்ந்தோர் மண்ணையும் விண்ணையும் நம்பிய விவசாயிகளே. அவர்களுக்கு அடுத்த படியாகக் கடலோடிகளையும் கடற்றொழிலாளர்களையும் குறிப்பிடலாம். விவசாயம், கடற்றொழில் சம்பந்தமான பழமொழிகளில் அனேகமானவை பருவ காலங்களுடன் தொடர்புடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. இயற்கையை முற்று முழுதாக நம்பிய விவசாயிகளிடம் நாளும் கோளும், நேரமும் சகுனமும் பார்த்துச் செயற்படும் போக்கே பெரிதும் காணப்பட்டது. இது, விவசாயத்துடன் தொடர்புடைய உலகப் பழமொழிகளின் பொதுப் பண்புகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. புனித தினங்களும் புண்ணிய நாட்களும் விவசாயத்திற்குரிய தொடக்க நாட்களாகக் கைக்கொள்ளும் போக்கும் உலக விவசாயிகளின் பொதுப்பண்பு என்பதைப் பழமொழிகள் சான்றுபடுத்துகின்றன.

காலப்போக்கில் மொழி வளர்ச்சி, பண்பாட்டு வளர்ச்சி, என்பவற்றுக்கேற்ப பருவகாலச் சடங்குகள், விழாக்கள் என்பன தோன்றலாயின. ஏர்மங்கலம், ஏர்நாள் விழா, அறுவடை விழா, புதிர் உண்ணல் முதலான மரபுகள் ஏற்படலாயின. அவற்றோடு தொடர்புடையனவாக, நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், புராணக்கதைகள் என்பனவும் பருவகாலச் சடங்குகளுடன் இணையலாயின.

3.0 மாரி காலம் (மழையோடு தொடர்புடைய பழமொழிகள்):

“வானம் சுரந்தால் தானம், தவம் சிறக்கும்” என்ற பழமொழி மழையின் சிறப்பைக் குறிப்பதாகும். இப் பழமொழியின் பொருளையே வள்ளுவர் வான்சிறப்பு என்ற அதிகாரத்தில் விளக்குகிறார்.

‘விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது’. (குறள்:16)

இப் பூவுலகில் அனைத்து உயிர்களும் நிலைத்து வாழ்வதற்கு அடிப்படையாக அமைவது மழை என்பதை வள்ளுவர் இக் குறளில் வலியுறுத்துகிறார்.

“பருவத்தே பயிர் செய்” என்ற பழமொழி பருவகால வருகையையும் அதன் சிறப்பையும் சுட்டி, உரிய காலத்தில் பயிர்செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தையும் குறிக்கின்றது. மரபுவழிப்பட்ட விவசாயம் மழையை நம்பியே நடைபெற்று வந்தது. “வானம் பார்த்த பூமி”. “மானாவாரி” என்னுந் தொடர்கள் இதனை நினைவுட்டும். மழைவளம் குன்றியபோது மழை வேண்டி நடாத்தும் கொடும்பாவி எரித்தல், கொம்பு முரித்தல், மழைக்கஞ்சி காய்ச்சுதல் போன்ற சடங்குகளும், அவற்றுடன் தொடர்புடைய மழை வேண்டிப் பாடும் பாடல்களும் உலகின் அனைத்துப் பண்பாடுகளிலும் இடம் பெற்றே வந்துள்ளன. தமிழ் மக்கள் பல்வேறுபட்ட மழைச் சடங்குகளை நடாத்துவர். அச் சடங்குகளில், “நாடு தழைக்க வேணும் தம்பிரானே, நல்ல மழை பெய்ய வேணும் தம்பிரானே.....” போன்ற பல்வேறு பாடல்களைப் பாடுவர்.

மழைநீரைத் தேக்கிவைத்து, அதனைத் தக்கநேரத்தில் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தும் நீர்ப்பாசன விவசாய நாகரிகம் காலப்போக்கில் ஏற்படுவதாயிற்று. அதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதாகப் பழமொழிகளும் வழங்கலாயின.

‘மழை பெய்யும் பொது நீரை ஏந்திக்கொள்.’

(குருக்கி)

‘மாசி மழையைத் தேக்கி வைக்க அணையை உயர்த்திக் கட்டு.’

(ஆங்கிலம்)

உரிய காலத்தில் மழை பெய்யாதுவிட்டால் நாட்டில் வறுமையும் நோயும் ஏற்படுதல் இயல்பே. இவ்வுண்மையை பழமொழிகளும் எடுத்துரைக்கின்றன.

‘மாசியில் மழைபொய்த்தால் புல்லோ தானியமோ முளைக்காது.’

(ஆங்கிலம்)

‘மழைமுகம் காணாத பயிரும் தாய்முகம் காணாத சேயும்

சுணக்கமாக இருக்கும்.’

(தமிழ்)

பருவகால மழை நல்ல விளைச்சலைத் தரும் என்பதில் விவசாயிகள் அசையாத நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர்.

‘பெரிய வெள்ளியில் மழை பெய்தால் வருடம் முழுவதும் வளம் செழிக்கும்.’

‘ஆனியில் மழை நல்விளைச்சலைத் தரும்.’

‘சித்திரையில் மழைபெய்தால் வைகாசியில்

யூபூக்கும்.’ (ஆங்கிலம்)

மன்னுயிர்களுக்கெல்லாம் நன்மை செய்வது மழை. அதேவேளையில் அது ஆபத்தாக அமைந்து விடுவதுமுண்டு. பருவகாலம் தப்பிய மழையும், அதிவேகம் கொண்ட கரும் மழையும் மக்களுக்கும்,

விலங்குகளுக்கும், தாவரங்களுக்கும் அழிவையே கொடுக்கும். “கடுங் காற்று மழையைக் கூட்டும், கடும் பகை அழிவையுட்டும்” என்ற தமிழ்ப் பழமொழியும் ஈண்டு நோக்கத் தக்கது. “காலத்தைப் போல் பழிவாங்குவது வேறெதுவுமில்லை” என்ற இலத்தீன் பழமொழி மழைக் காலத்திற்கும் பொருந்துவதாகும். எல்லைமீறிய மழை காட்டு வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்து வளங்கள் அழித்துச் செல்வதுண்டு. வெள்ளத்து அழிவுகள் பற்றிப் பல்நாட்டு மத்தியிலும் பழமொழிகள் வழங்கி வந்துள்ளமையைப் பின்வருவன சான்றுபடுத்துகின்றன.

‘வானம் காய்ந்து கெடுக்கும் மழை பெய்து கெடுக்கும்.’ (தமிழ்)

‘காலமும் வெள்ளமும் எவருக்கும் காத்திருப்பதில்லை.’ (ஆங்கிலம்)

‘முத்துமழை பெய்ததென்று வாளிஎடுத்தவர மண்மழை பெய்யலாயிற்று.’ (தமிழ்)

‘வசந்தம் தாய்போல் மெல்ல வருகின்றது: மாரிகாலம் பகைவனைப் போல் மூர்க்கமாய் வருகின்றது.’ (துருக்கி)

‘மாரிகாலம் மாற்றாந் தாய் போன்றது.’ (போலந்து)

மாரி காலத்தில் தொடர்ந்து மழை பெய்தல் வழக்கம். அதனை ‘அடை மழை’ என்பர். அப் பருவ காலத்தில் விவசாயம், காட்டுத்தொழில், கடற்றொழில் என்பவற்றை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துவோர் நிலைமை பொதுவாகக் கஷ்டமானதே. எனவே மாரி காலத்தில் வசதியாக வாழ்வதற்குத் தேவையான சேமிப்புக்களைக் கோடை காலத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. இந்த வாழ்வியல் நடைமுறை உண்மையைப் பின்வரும் பழமொழி நினைவுட்டுகின்றது:

‘மாரிகாலம் வந்தால் உன்னிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கும் கோடைகாலம் முழுவதும் நீ என்ன செய்து கொண்டிருந்தாயென்று.’

(ஸெக்கோசலவேக்கியா)

கோடைகால வரட்சியைப் போக்க மழை அவசியமாகின்றது. “கோடைமழை பெய்ய வேணும் குடிமக்கள் வாழவேணும்...” என்ற தொடக்கத்தனவாகிய உழவர் வழிபாட்டுப் பாடல்களும் இந்த அடிப்படையில் தோன்றியனவே. ஆடியில் பெய்யும் மழையையும் ஆற்றுநீர் பெருக்கையும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று “ஆடிப் பெருக்கு” என்ற பெயரில் தமிழ் நாட்டினர் விழாக் கொண்டாடுவர்.

கோடை காலத்தில் மழை அருமையாகவே பெய்யும். கடவுள் அருளாலேயே அம் மழை கிடைக்கப்படுகிறது என்பது மக்கள் நம்பிக்கை. இதனைப் பின்வரும் பழமொழி சுட்டிக்காட்டுகின்றது:

‘மாரியில் எங்கும் மழை பெய்யும், கோடையில் கடவுள் விரும்பிய இடங்களில் மட்டுமே பெய்யும்.’ (பிரஞ்சுமொழி)

மனித நடைமுறை வாழ்க்கை அநுபவங்களின் வெளிப்பாடே நம்பிக்கை. மழையை எதிர்பார்த்திருந்து, அதனைப் பயன்படுத்தி, அது அளவுக்கு மீறியபோது அதனால் அல்லற்பட்டு, மழை தேவைப்பட்ட போது

மழைச் சடங்குகள், வழிபாடு முதலியவற்றால் மழையை வருவித்து வாழ்ந்து வந்த மக்களின் மத்தியில், மழையோடு தொடர்புடையனவாக நிலவிய பல்வேறுபட்ட நம்பிக்கைகளைப் பழமொழிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சான்றாகச் சில பழமொழிகளை நோக்கலாம்:

‘அந்தி மழை அமுதாலும் விடாது.’ (தமிழ்)

‘அந்தியிற் செவ்வானம் தோன்றினால் அப்போதே மழை.’ (தமிழ்)

‘காலையில் தொடங்கிய மழை நண்பகலுக்கு முன் ஓய்ந்துவிடும்.’ (ஆங்கிலம்)

‘கீழ்த்திசையால் வந்த மழை இரு நாட்களாயினும் நீடிக்கும்.’ (ஆங்கிலம்)

‘வெயிலோடு சேர்ந்த மழை அரை மணிக்கு நீடிக்காது.’ (ஆங்கிலம்)

‘கிழக்கே வானவில் தோன்றினால் மறுநாள் மழை வெளிக்கும்,’

‘மேற்கே வானவில் தோன்றினால் மழைநீர்ப் பெருக்கெடுக்கும்.’ (சீனம்)

‘மதியநேர வானவில் உடன் மழைக்கு அறிகுறி.’ (ஆங்கிலம்)

‘புல்லில் பனியிருந்தால் மழை அங்கு போவதில்லை.’ (ஆங்கிலம்)

‘புனித ஜோன் தினத்தில் மழைவேண்டி வழிபட்டால் தப்பாமல் மழை பெய்யும்.’ (ஆங்கிலம்)

‘புனித ஸ்வித் தினத்தில் மழைபெய்தால் 40 நாட்கள்தொடரும்.’ (ஆங்கிலம்)

‘மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.’ (தமிழ்)

மழையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தத்துவக் கருத்துக்களும் பழமொழிகளினூடாக வழங்கி வந்துள்ளன.

‘மழை ஒருவரது கூரையில் மட்டும் பெய்வதில்லை.’ (மலேமொழி)

‘நல்லமழை மதபோதகரைப் போன்றது, அதற்கு எப்போது நிறுத்த வேண்டும் என்பது தெரியாது.’ (மலேமொழி)

‘மழை நீரைக் குடத்தில் அடக்க முடியாது.’ (மலேமொழி)

‘நீரில் மூழ்கியவனை மழை ஒன்றும் செய்யாது.’ (பேர்சியன்)

‘ஏற நனைந்தவனுக்குக் கூதலென்ன? குளிரென்ன?’ (தமிழ்)

‘கடவுளின் அழுகையே மழை.’ (கனடா)

மழை அளவுமீறித் தொடர்ந்து பெய்யுமேயானால் ஆறு, குளம், நீர்த்தேக்கங்கள் யாவும் நிறைந்து வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தல் வழக்கம். அவ் வெள்ளப் பெருக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பழமொழிகள் தோன்றியுள்ளன.

‘வெள்ளம் வரமுன் அணைபோட வேண்டும்.’ (தமிழ்)

‘வெள்ளத்தோடு வந்ததெல்லாம் வடியும் போது போய்விடும்.’ (ஆங்கிலம்)

‘வெள்ளம் போய்விடும் வண்டலே தங்கி நிற்கும்.’ (துருக்கி)

‘காலமும் வெள்ளமும் எவருக்கும் காத்திருப்பதில்லை.’ (ஆங்கிலம்)

மழை, காற்று, புயல் என்பன ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. பருவக்காற்று மழையைக் கொண்டு வருகின்றது. பருவ மாற்றங்களும் வளிமண்டல அழுக்கங்களும் புயலுக்குக் காரணமாகின்றன.

‘புயலுக்கு முன்பாக முகில்கள் திரள்கின்றன.’
(ஆங்கிலம்)
‘காற்றை விதைத்தால் புயலை அறுவடை செய்யலாம்.’ (எஸ்டேனியா)
‘எதற்கும் அஞ்சாத மாவீரன் றொபின்சுட் புயலுக்கு அஞ்சுவான்.’ (ஆங்கிலம்)
‘தேவகன்னியர் உருண்டால் புயல் வீசும்.’ (கனடா)
‘புயலுக்குப் பின் அமைதி.’ (தமிழ், ஆங்கிலம்)

4.0 பனிக் காலம்

குளிர்வலயப் பிரதேசங்களில் வாழ்வோர் பனியை மிக மகிழ்ச்சியுடனேயே வரவேற்கின்றனர். நத்தார்ப் பண்டிகையில் பார்க்குமிடமெல்லாம் பனிப்படலம் காணப்படுதல், பிறக்கும் புதுவருடத்தின் நற்சகுமமாகும். “நத்தார்ப் பண்டிகையில் பெரும்பனி பெய்தால் பின்னாளில் நாட்டில் விழாக்கள் சிறக்கும்” என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. “ஆண்டவனின் உதிர்ந்த சருமமே பனி”, “தாய் அன்னத்தின் உதிர்ந்த சிறகுகளே பனி” என்னும் கனடியப் பழமொழிகள் பனியை உருவகித்துக் கூறுவதைக் காணலாம்.

குளிர்வலய மக்களுக்குப் பனிக்காலம் மிகவும் கஷ்டம் நிறைந்த காலமாகும். அப் பிரதேசங்களில் குளிரின் கடுமையைப் பனிக் காலத்தில் கண்டநுபவிக்கலாம். “பத்து நாளில் சூடாக்கியது ஒரே நாளில் குளிர்ந்துவிடும்” என்ற ஜப்பானியப் பழமொழி குளிரின் வேகத்தை உணர வைக்கின்றது. பனிக் குளிரின் கடுமையைத் தாவரங்களே தாங்கிக் கொள்ள முடியாது தம்மை ஒடுக்கிக் கொள்கின்றன என்பதை இலையுதிர் காலம் சான்றுபடுத்துகின்றது. சில தாவரங்கள் பனிக் குளிரின் கடுமையால் மடிந்தே போகின்றன. “கோடைகாலம் விட்டுச் சென்றதைப் பனிக்காலம் கண்டு கொள்ளும்” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. பனிக்காலக் குளிரிலிருந்து மனிதன் போர்வைகளால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறான். “குளிர் வந்துவிட்டால் அழுக்குத் துணியும் அவசியம்” என்ற ஜப்பானியப் பழமொழியும் இப் பின்னணியில் தோன்றியிருக்கலாம்.

மார்சுழி, தை மாதங்களில் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் குளிர் இருப்பதுண்டு. சைவ சமயத்தவர்களின் திருவெம்பாவை வழிபாடு தொடர்ச்சியாக 21 நாட்கள் அக் குளிர் நாட்களில் நடைபெறும். வாடைக்காற்றின் குளிர் வேகத்தையும் பொருட்படுத்தாது அதி காலையில் நீராடி, ஊர்வலமாகச் சென்று கோயில் வழிபாடு செய்வதன் மூலம் கூடிய பயனைப் பெறலாம் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. இது போன்ற நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் “குளிர் காலத்தில் கோயிலுக்குப் போகாதவன் கோடை காலத்தில் நரகத்தை அடைவான்” என்ற பின்னிஷ் பழமொழியும் தோன்றியிருக்கலாம்.

“வெள்ளியில் தொடங்கிய பனிக்காலம் புயலுக்குத் தாயாகின்றது” என்கிறது ஆங்கிலப் பழமொழி. பனிக்காலத்தில் பொதுவாகக் காற்றின் வேகம் அதிகரித்துக் காணப்படுதல் வழக்கம். “பனிக்காலத்தில் காற்று அமைதியாக இருந்தால் அது பனிப் புயலுக்குத் தாய்மையாகின்றது” என்னும் ஆங்கிலப் பழமொழியும் வழங்குகிறது. சில வேளைகளில் பனிப்புயல் பேரழிவுகளை ஏற்படுத்துவது முண்டு. அதனால் மக்கள் பேரிழப்புகளுக்கு ஆளாக நேரிடுதலுமுண்டு. இதனையே “பனிப்புயல் ஏழைக்கு மரணம் செல்வந்தனுக்குப் பட்டினி” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி விளக்குகிறது. “பனிக் காலத்தில் பனிப்புயல் வீசினால் கோடைகாலம் அற்புதமாக அமையும்” என்பதும் “இலையுதிர் காலத்தில் புயல் வீசின் பனிக் காலத்தில் பனி குறையும்” என்பதும் நோர்வேஜியன் பழமொழிகள் கூறும் உண்மைகளாகும். “பிந்தி வீசும் பனிப்புயல் ஏழைகளின் வயல்களுக்கு உரமாகின்றது” என்பது அமெரிக்க நாட்டுப் பழமொழி.

“பனி கண் திறந்தால் மழை கண் திறக்கும்” என்ற தமிழ்ப் பழமொழி உலர்வலயச் சூழலைக் குறிப்பிட்டாலும், அது குளிர்வலயச் சூழலுக்கும் பொருந்துவதாகும். கடும்பனி பெய்தால் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் கால மாற்றத்தின் போது பெருமழை பெய்யும் என நம்பப்படுகிறது. உலர்வலய மக்கள் எவ்வாறு மழையை விரும்புகின்றனரோ அவ்வாறே குளிர்வலய மக்கள் பனியை விரும்புகின்றனர். கடும்பனி பெய்தால் கோடைகாலம் நீடித்த இன்பம் தரும் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. பனிக்காலத்தில் மூடுபனி எங்கும் பரந்து காணப்படுதல் வழக்கம். அதனால் எண்ணற்ற வீதி விபத்துக்கள், விமான விபத்துக்கள் ஏற்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகின்றன. வீதியிலுள்ள பனியை அகற்றி வீதிப் போக்குவரத்தைச் செம்மைபடுத்த முடியும். ஆனால் விண்ணையும் மண்ணையும் மூடிநிற்கும் மூடுபனியை எவ்வாறு அகற்றலாம்? இதனாற் போலும் “மூடுபனியை விசிறியால் விரட்ட முடியாது” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி தோன்றிற்று.

பனிக்காலத்தில் அடிக்கடி காலநிலை மாற்றமடைவது வழக்கம். அதன் வெளிப்பாடாக “பனிக்காலத்துப் பருவநிலையும் பெண்கள் சிந்தனையும் விரைவில் மாறும்” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியும் வழங்குவதாயிற்று. குளிர்வலயப் பிரதேசங்களில் மே மாத இறுதியிலும் பருவநிலை திடீரென மாற்றமடைந்து குளிர் வீசுவதுமுண்டு. இதன் விளைவாகத் தோன்றியதே “மே மாதம் முடியும் வரையும் உமது போர்வையை அகற்றாதே” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி.

5.0 வசந்த காலம்:

பருவ காலங்களில் வசந்தமே சிறந்தது. பங்குனி முதல் வைகாசி வரையுமுள்ள காலப்பகுதி வசந்தம் எனப்படும். மரம், செடி, கொடிகள், யாவும் இலையுதிர் காலத்தில் தம் இலைகளை யெல்லாம் உதிர்த்தி, பனிக்காலக் குளிரில் ஓடுங்கி, பொலிவிழந்து காணப்படும். அவை மீண்டும் உயிர்ப்புப் பெற்று, தழைத்துத் துளிர்ந்துப் பூத்துப் பொலிவுற்று விளங்கும் அழகுக் காட்சியே வசந்த காலத்தின் எழிற் கோலமாகும். “கிழக்குத் திசையில் சூடான காற்று வீசினால் வசந்தம் விரைந்து வரும்” என்பது

கோர்ணிஷ் பழமொழி. ஆனால் “வசந்த காலம் பிந்தித் தோன்றுதல் இறைவனின் ஆசியாகும்” என ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழி கூறுகிறது.

பங்குனி மாதத் தொடக்கத்தில் காற்றுக் கடுமையாக வீசுவதும், அம் மாத முடிவில் வசந்தம் வீசத் தொடங்குவதும் வழக்கம். இக் காற்றின் வேகத்தையும் மென்மையையும் உருவகப்படுத்தி, “பங்குனி வரும்போது சிங்கம், முடிவுறும் போது செம்மறியாடு” என ஆங்கிலப் பழமொழி வருணிக்கிறது.

“மழையோடு சேர்ந்த பனிக்காலம் இன்பமான கோடைகாலத்தைத் தரும்” என்பது அமெரிக்க நாட்டுப் பழமொழி. உறைபனி மழையினால் கரைந்து பயிர்களுக்கு நீராகின்றது. அதனால் விரைவில் தாவரங்கள் பயன்தரத் தொடங்குகின்றன. “பங்குனிக் காற்றுக்கும் சித்திரை மழைக்கும் வைகாசியில் பூப்பூக்கும்”. “சித்திரையில் மழை பெய்தால் வைகாசியில் பூ மலரும்” என்பன ஆங்கிலப் பழமொழிகள். அது போன்றே “பனிக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் புயல் வீசுமாயின் வசந்தம் நேரகாலத்துடன் வந்துவிடும்”. “வசந்த காலப் புயல் குளிரைக் கொண்டுவரும்” என்ற நோர்வேஜியன் பழமொழிகளும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கன.

6.0 கோடை காலம்:

கோடை பொதுவாக வெயிற் காலமாகும். இக் காலப் பகுதியிலேயே மனிதன் தனக்குத் தேவையான வளங்களைப் பெருக்கிக் கொள்கிறான். “தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்” என்பது தமிழர் நம்பிக்கை. தமிழர் வாழ்ந்துவரும் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களில் தை மாதத்தின் பின்பு பயிர்வளம் செழிப்பதால் இப் பழமொழி தோன்றியிருக்கலாம். குளிர் வலயப் பிரதேசங்களில் வைகாசி முதல் புரட்டாதி வரையுமுள்ள காலப் பகுதியிலேயே பயிர் விளைச்சல் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. அங்கு ஆனி மாதத்தில் அறுவடை தொடங்கி விடும். “காற்றலைவற்ற ஆனியில் சோளன் அறுவடை சிறக்கும்” என்பது அமெரிக்க நாட்டுப் பழமொழி. “வரண்ட வைகாசியும் துளிமழை பெய்யும் ஆனியும் சிறந்த அறுவடையைத் தரும்” என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. இப்பிரதேசங்களிலுள்ள பழத்தோட்டங்கள் புரட்டாதி வரையும் நல்ல விளைச்சலை வழங்கிக் கொண்டிருக்கும். “புரட்டாதிக்க காற்று அமைதியாக வீசும் வரையும் மரத்தில் பழக்குலையும் உயரத்தே தொங்கும்” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி, அப்பிள், பியர்ஸ் முதலிய பழமரங்களின் பயன்பாட்டு எல்லையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“பனிக்காலம் நன்றாய் அமைந்தால் கோடை காலம் சிறக்கும்” என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. “கோடையில் இரு நாட்கள் மிகச் சிறப்பாக இருந்தால் அடுத்து இடிமுழக்கத்துடன் மழை” என்ற பழமொழி பிரித்தானியாவில் வழங்குகிறது. “கோடை நீடிப்பதில்லை” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியும் நோக்கத் தக்கது.

“சேவல் கூவி பொழுது விடியுமா” என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. ஆனால் சேவல் கூவுதல் பொழுது விடிதலுக்கு அறிகுறி. வசந்தத்தின் வருகையைக் குயிலோசை அறிவிப்பதாக இந்திய இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இது போன்றே ஸ்வலோ (Swallow)

என்னும் பறவைகளின் ஓசை கோடைகாலத்தின் வருகையைக் அறிவிப்பதாகப் பண்டைக் கிரேக்கப் பண்பாட்டில் நம்பப்பட்டது. இப் பின்னணியில் தோன்றியதே “ஒரு ஸ்வலோப் பறவை கோடையை வரவழைக்க முடியாது” என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி. இருப்பினும் இயற்கை நியதிகளை மாற்ற முடியாது என்பதே இப் பழமொழிகள் உணர்த்தும் உண்மையாகும்.

7.0 இலையுதிர் காலம்:

தொல்காப்பியனார் ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களைக் கூதிர்காலம் எனக் குறிப்பிடுவர். இது தென்திசைச் செல்லும் சூரியன் புவியின் நடுநேர்க்கோட்டினைக் கடக்கும் காலமாகும். குளிர்வலய நாடுகளில் இப் பருவகாலத்தை இலையுதிர் காலம் எனக் குறிப்பிடுவர். அக் காலப் பகுதியில் ஆங்குள்ள மரம், செடி, கொடிகள் தம் இலைகளை உதிர்த்தி மொட்டையாகவே காட்சி தரும். புல், பூண்டுகள் குளிர் காலத்தில் வெறுமைமிக்க காய்ந்த மரக் காடாகவே காட்சி அளிக்கும். வர்ணப்பட்டுச் சேலையுடனும், பூவும் பொட்டுடனும், மற்றும் பல அணிகலன்களுடனும் பொலிவுற்று விளங்கிய தமிழ்ப் பெண்மணி ஒருத்தி, விதவையானதும், மரபுவழி எவ்வாறு பொலிவிழந்து காணப்படுவாளோ, அது போன்றே இலையுதிர் காலத்து மரங்களும் தோற்றமளிக்கும். இலையுதிர் காலத்தின் கோலத்தை உருவகித்து, “கைம்பெண் இலையுதிர் காலம்” எனச் சித்திரிக்கிறது போலந்து நாட்டுப் பழமொழி.

இலையுதிர் காலத்தை அடுத்து பனிக் காலம் இடம் பெறும். “இலையுதிர் காலம் பிந்துமாயின் பனிக்காலம் கடுமையாக இருக்கும்” என்ற அமெரிக்க நாட்டுப் பழமொழி பருவ காலங்கள் தத்தம் கால எல்லையை மீறித் தொடருமானால் எத்தகைய விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

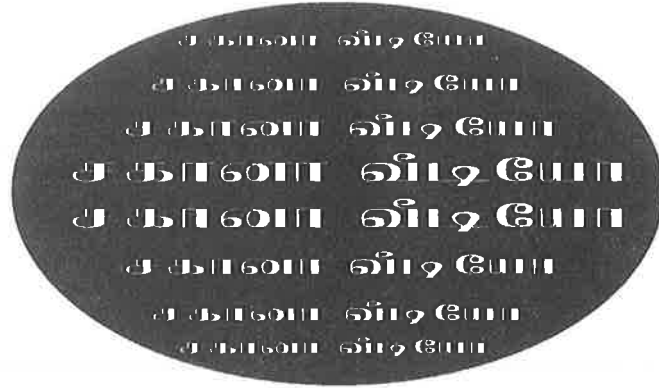
8.0 முடிவுரை:

இக் கட்டுரையில் உலக மொழிகள் அனைத்திலுமிருந்து பழமொழிகளை எடுத்திக் காட்டக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. ஆயினும் இயன்றவரை ஒப்பு நோக்கில் சில மொழிகளிலிருந்து பழமொழிகள் உதாரணமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன. பழமொழிகள் மக்களின் அருபவவாயிலாகப் பெறப்பட்ட உண்மைகளின் வெளிப்பாடே என்பதும், பருவகால நிகழ்வுகளும் அவற்றின் செயற்பாடுகளும் உலக மக்கள் அனைவரதும் வாழ்க்கை நெறிகளோடு தொடர்புடையனவாகவே அமைந்துள்ளன என்பதும், பருவ காலங்கள் பற்றி மக்கள் முழுமையான அருபவங்களையும், வருவது உரைப்பதிலும், அதற்கேற்ப நடந்து கொள்வதிலும் திடமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் என்பதும் உதாரணங்கள் மூலம் இங்கே விளக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கட்டுரையில் வகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு பருவ காலங்கள் ஒவ்வொன்றுடனும் தொடர்புடைய பழமொழிகள் உலக நோக்கில் ஆராயப்படும் போது மனிதப் பண்பாட்டு வரலாற்றின் அறிவியல் வளர்ச்சியைக் கண்டு கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

சாகரணா

வீடியோ கொம்பளெக்ஸ்

திருமணம், பிறந்தநாள், பூப்புனித நீராட்டு வழா,
கலைநிகழ்ச்சிகள் மற்றும் சகல வைபவங்களையும்
கொம்பியூட்டர் ரோஸ்ரர் உதவியுடன் ஒளிப்பதிவு செய்து
கொள்ளவும், டிஜிற்றர் முறையில் ஒலிப்பதிவு செய்து
கொள்வதற்கும் நீங்கள் நாட வேண்டிய சிறந்த இடம்.

Super high Quality video production with 3 CCD broad casting
camera or HI-8 of Wedding, Birthday and any other special events.

Editing & Mixing
by computer
video toaster effect &
still photos

தொடர்புகளுக்கு
A. Rangarajan (Ragu)
Sagana Video Complex
Tel: (416) 282-5376

Security for a Life time

காப்புறுதி செய்து கொள்ளுங்கள்

**SUN LIFE
HAS BEEN
RATED
AAA
FOR
CLAIMS
PAYING
ABILITY**

INSURE YOURSELF

*Sun Life The Right Plan for
You and Your Grand child*

ஒன்றாரியோ கியூபெக்
மாநிலத்திலுள்ள
எவ் வயதினராக
இருந்தாலும்
காப்புறுதி தேவைகள்
எதுவானாலும்
(Term or Permanent)
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

Branches in:
U.K. U.S.A.
PHILIPPINES
& SRI LANKA

**The Special Maturity
Dividend- Only From Sun Life
After 10 Years**

The Financial Post 96 Top 5 LIFE INSURERS

Company	Rank By assets 95	Assets \$ '000s
1. Sun Life Assurance co. of Canada, Toronto		42,286,883
2. Manulife Financial, Toronto		39,861,479
3. The Great-West Life Assurance Co., Winnipeg		27,449,127
4. The mutual Group, Waterloo, ON		24,402,000
5. Canada Life Assurance co., Toronto		20,554,711

The Strength of the Sun is yours.

S.P. KANAGS B.A. (Hons)

Office: 731-3461- Fax: 731-1872

Pager: 988-5198 -Res: 344-4958

5850 COTE DE LIESSE, SUITE 404,
MONTREAL, P.Q, H4T 1B8.

சன்லைவ் கனடாவின் நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு காப்புறுதி ஸ்தாபனம்

கனகஸ்
SUN LIFE

வாழ்க்கை வெறுப்பினர் இல்லறத்தைத் துற்றுவர்; துறவறத்தைப் போற்றுவர்; பிறவாமை வேண்டும் பெருமானே என்பர். வள்ளுவர் 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' என உலகியல் வாழ்வை உயர்த்திப் பேசுகிறார்.

மக்கட் பேறு, அன்புடைமை, சான்றாண்மை, ஈகை, ஒப்புரவு, புகழ், அருளுடைமை ஆகிய கருத்துக்கள் உலகியல் வாழ்வில் அடித்தளங்கள். இவற்றைக் கூறி இன்னாத உலகில் இனியவை கண்டு இன்ப வாழ்வு வாழ்வதற்கான நெறியே வள்ளுவர் வழங்குவது. பெரும்பான்மையான இந்தியச் சிந்தனை மரபு பற்றுக்களை விட்டுத் துறத்தலையே வற்புறுத்த வள்ளுவர் 'இல்லை; வாழ்க்கை வாழ்வதற்கும்' என வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார்.

இயற்கை வளமும் மக்கள் முயற்சியும் உறவாடிப் பயன்தர வேண்டுமானால் 'வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே' என்னும் கொள்கை வேண்டும். அப்போதே உலகம் இன்பம் நிறைந்ததாக மலரும். அந்தக் கொள்கையைச் செய்தியாக வழங்குவதே வள்ளுவர் நோக்கு.

2. நிலையாமையுள் கடமை போற்றுக:

மக்கள் வாழ்க்கையில் நிலையாமை என்பது ஒரு கசப்பான உண்மை.

**இடப்பக்கமே இறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந்தாரே**

என்பது திருமந்திரம்.

**இளமையும் நில்லா; யாக்கையும் நில்லா;
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமும் நில்லா,**

என்கிறது மணிமேகலை.

ஆக்கைக்கே இரைதேடி அலமந்து காக்கைக்கே இரை யாகிக் கழிவரே.

என்கிறது தேவாரம்.

**சுட்டலும் துன்பம்; மற்று சுட்டிய பொருளைக்
காத்தலும் ஆங்கே கடுத்துன்பம்; - காத்தல்
குறைபடின் துன்பம்; செடின துன்பம் ; துன்பக்கு
உறைபதி மற்றைப் பொருள்.**

என்கிறது பொருள்பற்றி நாலடியார்.

ஊரும் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல ; உற்றுப்பெற்ற
பேரும் சதமல்ல பெண்பர் சதமல்ல ; பிள்ளைகளும் சீரும்
சதமல்ல ; செல்வம் சதமல்ல ; தேயத்திலே
யாரும் சதமல்ல ; நிந்தாள் சதம், கச்சி ஏகம்பனை

என்று புலம்புகிறார், பட்டினத்தடிகள். இவைகள் எல்லாம் நம் உள்ளத்திலும் உணர்விலும் ஊறி நிற்கும் சமயத்தின் போதனைகள். நிலையாமை என்னும்

இத்தகைய கசப்பான உண்மையை மாற்றவும் முடியாது; மறுக்கவும் முடியாது. 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தலை' வற்புறுத்தும் வள்ளுவரும் இந்த நிலையாமை உண்மையை நினையாமல் இல்லை.

**கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்;
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று**

எனச் செல்வம் நிலையாமை பற்றியும்

**நெருநல் உள்ளொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ் வலகு**

**உறங்குவது போலும் சாக்காடு ; உறங்கி
விழ்ப்பது போலும் பிற்பு**

என வாழ்க்கை நிலையாமை பற்றியும் வள்ளுவர் பேசுகிறார்.

**நில்லாத வற்றை நிலையின் என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை**

என்றும் அவர் எச்சரிக்கை செய்கிறார்.

நிலையாமை அறிந்தபோது என்ன உணர்வு தோன்றும். பரிமேலழகர், 'புறம்பாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாம் பற்றினை அவற்றது நிலையாமை நோக்கி விடுதல்' வேண்டும் என்கிறார். மற்றொரு புலவர், 'நிலையாமை அறிந்தால் மூன்று வகை ஆசையையும் விட்டுத் துறவறத்திலே நிற்க வேணும்' என்கிறார் 'வாழ்க்கை, நிலையாமை கொண்டதால் வாழ்க்கையையே துறந்திடுக; சந்நியாசம் மேற்கொள்க' என்கின்றனர். இந்தச் சிந்தனையில் வாழ்க்கையில் வாழ்வது என்பதே இல்லை. 'இறப்பு என்னும் மெய்மையைத் துறப் பென்னும் தெப்பம் துணையாகக் கடக்கலாம்' என்கிறார் கம்பர் பெருமான். இங்கு வாழ்க்கை துறவால் பொருளற்றதாகி விடுகிறது.

மற்றொரு சிந்தனையும் உண்டு. வாழ்க்கை, தவிர்க்கமுடியாத நிலையாமையை அடைவதற்குமுன் வாழ்க்கைக்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்றலாம் அல்லவா? நில்லா இளமையும் நிலையிலா உயிரும் போகும் முன்னே வாழ்ந்து தீர்க்கலாம் அல்லவா? பழந்தமிழர் வாழ்க்கை நோக்கு இதுதான்.

**'சென்றோர் முக்பக் பொருளும் கிடையாது;
ஒழிந்தவர் எல்லாரும் உண்ணாதும் செல்லார்;
இளமையும் காமமும் ஓராங்குப் பெற்றார்
வளமை விழைதக்கது உண்டோ? உளநாள்**

**ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை; அரிதிரோ
சென்ற இளமை தற்றகு'**

என்கிறது பாலைக்கவி. 'இளமையில் துய்ப்போம்; பிரிந்து சென்று தேடும் பொருளும் வேண்டாம்' என்பதே

இங்குள்ள நோக்கு; நில்லா இளமையை வெறுத்தலும் தீராக் காமத்தை வெறுத்தலும் இங்கில்லை. பிறப்பு இறப்புகளுக்கிடையே அமைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்துதான் தீர்க்கவேண்டும். அந்த வாழ்க்கை நல்ல வாழ்க்கையாக நடைமுறைப்படுத்துவதுதான் தக்கது; கடமையும் ஆகும். வள்ளுவர் இத்தகைய கடமையாற்றும் வாழ்க்கையையே போற்றுகிறார்.

அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அதுபெற்றால் அறகுப ஆங்கே செயல்.

‘உருண்டோடும் பணங்காசுகள் ஓடாமுன் நிலைத்தவற்றைச் செய்து கொள்’ என்கின்றது இந்தக் குறள். காதல், வீரம், கொடை ஆகியவற்றையும் அவற்றால் வரும் புகழையுமே தமிழர் நிலை பேறுடையவை என்று கொண்டிருந்தனர். வாழ்க்கைபற்றியும் வள்ளுவர் இத்தகைய தமிழர் தம் கடமைக் கருத்தையே வழங்குகிறார்.

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை மேற்சென்று செய்யப் படும்.

சாக்காடு வருமுன் நல்வினை செய்திடுக என்கிறது இந்தக் குறள். நம்பிக்கையும் பற்றும் ஊட்டும் சிந்தனை இது. வாழ்க்கையிலிருந்து தப்பி ஓடும் சிந்தனையை இது வழங்கவில்லை. தப்பி ஓடினால் வாழ்க்கை வளமும் நலமும் பெறமுடியாது. ‘நாளும் நாம்சாகின்றோமால்; நமக்கு நாம் அழாதது என்னே’ என்னும் குண்டலகேசி சாக்காட்டை நோக்கி அழக என்கிறது. இதற்கு மாறாக நலவாழ்க்கைக்கும் வளவாழ்க்கைக்கும் வேண்டிய கடமை ஆற்றுக என்னும் சிந்தனையை வள்ளுவர் வழங்குகிறார்.

இந்திய மரபில் பெரும்பாலான சமயங்கள் நிலையாமையை நினைவுட்டி வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை வறட்சியை நடைமுறையாக்கின. ஆயினும் இந்திய வரலாற்றின் இன்றைய கட்டத்தில் மக்கள் நம்பிக்கை வளத்துடனேயே நடக்கின்றனர். நிலையாமையை யாரும் அக்கறையுடன் பொருட்படுத்தவில்லை. அந்தநாள் முதல் இந்தநாள்வரை இந்தியாவின் அடித்தள மக்கள், வாழ்க்கையில் இன்னல்கள் பல இருந்தாலும் வாழ்க்கையை நம்பிக்கையுடன் ஏற்று வாழ்க்கை வாழ்ந்து தீர வேண்டியதே என வாழ்ந்து வருகின்றனர். மேலை நாட்டின் தாக்கமும் தொழில் வாணிகம் முதலான பொருளாதார வளர்ச்சியும் இதற்கு மேலும் ஊக்கம் தருகின்றன. வள்ளுவர் சிந்தனை அன்றும் இன்றும் கடமையை வற்புறுத்தும் வாழ்க்கை நம்பிக்கை வளத்திற்கு உரமும் ஊக்கமும் தந்து வந்துள்ளது.

3. உலகதியற்கையுள் முயற்சி கொள்க:

“எல்லாம் விதிப்படிதான் நடக்கும்; தலைவிதி; கரும பலன்; ” என்றெல்லாம் நம்மக்கள் அடிக்கடி பேசுவதைக் கேட்கிறோம். இன்று நமக்கு நேரும் எல்லாச் செயல்களும் நாம் முற்பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் பலனால் நேர்கின்றன என மக்கள் நம்புகின்றனர்.

இறந்த பிறப்பில்தான் செய்த வினையைப் பிறந்த பிறப்பால் அறிக- பிறந்து இருந்து

செய்யும் வினையில் அறிக இனிப்பிறந்து எய்தும் வினையின் பயன்

என்கிறது சமணநூல் அறநெறிச்சாரம்.

வறியவர் செல்வர் ஆவர்; செல்வர் பின் வறியர் ஆவர்;

சிறியவர் உயர்ந்தோர் ஆவர்; உயர்ந்துளோர் சிறியர் ஆவர்;
முறைமுறை நிகழும் ஈது முன்னைஊழ் வினையே கண்டாய்

என்கிறது கந்தபுராணம். ‘ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்’ என்பது சிலப்பதிகாரத்தின் நோக்கம். ‘சாதலும் பிறத்தல் தானும் தம் வினைப் பயத்தின் ஆகும்’ என்பது சீவகசிந்தாமணி.

இவ்வாறான சிந்தனைக்கு மாறான மற்றொரு சிந்தனையும் உண்டு. எல்லாம் நாம் செய்த வினையின் பயன் என்பதற்கு மாறாக “அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது,” “ஈசனே அந்த வினைகளையும் அவற்றின் பலன்களையும் எழுதிவிடுகிறான்” என்ற சிந்தனையும் உண்டு.

இடமுடன் என் தலையில் இன்பபடி என்றெழுதி விட்ட சிவனும்

என்பது ஒரு தனிப்பாடல்.

அழுதாற் பயன் என்ன? ரொந்தாற் பயன் என்ன? ஆவதில்லை தொழுதாற் பயன் என்ன? நினை ஒருவர் கூடவுரைத்த பழுதாற் பயன் என்ன? நன்மையும் தீமையும் பங்கயத்தோன் எழுதாப் படி வருமோசலி யாதிஎன் ஏழை நெஞ்சே

என்று புலம்புகிறார் பட்டினத்தடிகள்.

நம் செயல்களுக்கு இருவேறு காரணங்களை நாம் இங்குக் காணுகின்றோம். ஒன்று நம் செயல்கள்; மற்றொன்று ஈசன் செயல். இரண்டு சிந்தனைகளும் எதிர் எதிரானவை என்பது தெளிவாகப் புலப்படும். இருவேறு சிந்தனைகள் இணைந்து சிக்கலில் பட்டுவிட்டன. ஒன்று கடவுள் இன்மைக் கொள்கை. மற்றது கடவுள் உண்மைக் கொள்கை, கருமபலன் என்னும் கோட்பாடு இரண்டிற்கும் பொதுவானது.

இந்த இருவகைச் சிந்தனைகளின் உண்மையும் நடைமுறை ஆய்வுக்கு உட்படக் கூடியதாக இல்லை; அவை காட்சிப் பொருளாக இல்லை; நம்பிக்கையைச் சார்ந்தனவாக உள்ளன. இந்தச் சிந்தனைகளின்படி மக்கள் செய்யும் செயல்களில் அவர்களுக்குப் பங்கிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை; இருப்பினும், அந்தப் பங்கு மிகக் குறைவானதாக இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது.

இந்த இருவேறு நம்பிக்கைக்கான காரணத்தையும் எண்ணிப் பார்க்கலாம். வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் பல நம்

கட்டுக்குள் அடங்காதவையாக உள்ளன; மனித முயற்சிக்கு அப்பாற்பட்டவையாகப் பல உள்ளன. அவற்றை எதிர் பார்க்கவும் இயலவில்லை; ஏற்றுக்கொள்ளவும் இயலவில்லை

ஒன்றை நினைக்கின் அதுஒழிந்திட்டு ஒன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினைபாது முன்வந்து நிர்ப்பினும் நிற்கும்

என இந்த அவலநிலையை விளக்குகிறது
'நல்வழி'

ஆக்கமும் வறுமை தானும் அல்லதும் மகிழ்வும்
எல்லாம்
நீக்கம்இல் உயிராக் கு என்றும் நிலை எனக்
கொள்ளற் பாறோ

என வாழ்க்கையின் உறுதியில்லாத தன்மையை ஒரு பாட்டு விளக்குகிறது. இந்த உறுதியின்மையே அந்த நம்பிக்கைகளுக்குக் காரணமாகிவிட்டது எனலாம்.

மூன்றாவது வகைச் சிந்தனை ஒன்றும் உண்டு. 'இந்த உறுதியில்லா நிலையும், மனித முயற்சி கடந்த நிலையும்தான் உண்மை நிலை ; இவை உலகத்தின் இயற்கை' எனக் கொள்கிறது இந்தச் சிந்தனை. பிறப்பும் இறப்பும் இளமையும் மூப்பும் இயற்கையின் விதி. செல்வமும் வறுமையும் சமூகத்தின் விதி. அறிவும் அறியாமையும் இயற்கையின் விதியும் சமூகத்தின் விதியுமாகும். இலக்கியங்களில் இதனைப் பால் என்பர்; ஊழ் என்பர்; முறை என்பர். 'யாற்று நீர்வழிப்படும் புணைபோல் ஆருயிர் முறை வழிப்படும்' என்னும் பழந்தமிழர் பாட்டு இந்தச் சிந்தனையின்பாற்பட்டதே. இயற்கையின் விதியினையும் சமூகத்தின் போக்கையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். இயற்கையை வெல்லவே எப்போதும் மனிதன் முயன்று வந்திருக்கிறான், சமூகத்தின் போக்கையும் மாற்றி அமைக்க அவன் பாட்டுட்டு வந்துள்ளான் இவை இரண்டுமே காட்சிப் பொருள்கள் இவை முற்பிறப்புக்களின் வினைகளைப் போன்றோ நமையாளும் ஈசன் செயலைப் போன்றோ காணாப்பொருள்கள் அல்ல. ஆகவே மனிதன் இயற்கையையும் சமூகத்தையும் தன் தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைக்க முயற்சி மேற்கொள்ளுகின்றான்.

வினைப்பயன் கோட்பாட்டில் மனித முயற்சிக்கான இடம்குறித்து எப்போதுமே விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்துள்ளது இந்திய மரபில் மனித முயற்சிக்கு இடமில்லை என்பாரும் மனித முயற்சிக்கு ஒருபாதி இடமுண்டு என்பாரும் முழுவதுமே மனித முயற்சி என்பாரும் எனப் பல திறத்துக் கோட்பாட்டினர் இருந்து வந்திருக்கின்றனர். மனித முயற்சி இல்லையெல் வாழ்க்கை, யந்திரம் போன்றதாகிவிடும்; கசப்பும் ஏமாற்றமும் கொண்டதாகிவிடும். இன்பமும் சுவையும் இல்லாததாகி விடும் ஆதலால் மனித முயற்சியால் வாழ்க்கை நடைபெற வேண்டும். இத்தகைய சிந்தனையை உடையவரே வள்ளுவர். மக்களின் கட்டுக்குள் அடங்கா உலகத்தியற்கையை வள்ளுவர் உணர்ந்து காட்டுகிறார்:

இருவேறு உலகத்து இயற்கை; திருவேறு
தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு;

நல்லவை எல்லாஅம் தீயவாம்; தீயவம்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு;

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றும்தன்
உண்மை அறிவே மிகும்;

என்பவை வள்ளுவர் காட்டுவன. இந்தச் சூழலை அவர் ஆகூழ், போகூழ், இழவுழ், உண்மை, இயற்கை, பால் என்னும் சொற்களால் விளக்குகிறார். வினை கருமம், முற்பிறவிகள், ஈசன் செயல் என்னும் கருத்துக்களை அவர் ஊழ் பற்றி வரைந்த பத்துப்பாக்களிலும் காணமுடியவில்லை. ஆயினும் ஊழ் வலிமையானது என்பது வள்ளுவர் கருத்து.

ஊழிற் பெருவலி யாவள; மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும்

என்கிறார் அவர். அதேபோது மக்கள் முயற்சிக்கு அவர் பெரும்பங்கு தந்துள்ளார். அரசியலில் ஆள்வினை பற்றி அவர் பத்துப்பாக்கள் அமைத்துள்ளார். அங்கு அவர்,

முயற்சி திருவினை யாக்கும்; முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்.

என்று முயற்சியின் சிறப்பைப் போற்றுகிறார். அந்தப் பத்துப் பாட்டுக்களில் முயற்சியின் பயனை வள்ளுவர் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறார். மக்கள் வாழ்க்கையில் முயற்சியின் பங்கையும் ஊழின் பங்கையும் அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்:

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர், உலைவின்றித்
தாமாது உஞற்று பவர்.

இது, ஊழிற் பெருவலி யாவள! என்னும் அவர் தந்த பிற்தொரு கருத்தொடு முரண்படுகிறது எனக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஊழிற்கும் முயற்சிக்கும் உரிய பங்கை அவர் வரையறுத்துத் தருகிறார் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருந்தக் கூலி தரும்

என்பது, அவர் மேலும் தரும் விளக்கம். இது, 'எல்லாம் எனைய யாளும் ஈசன் செயல்' என்னும் அவ்வைப்பாட்டிக்கு மறுப்புரையாகவும் இருக்கலாம்.

வினைப்பயன், ஈசன் செயல் என்னும் சிந்தனைகளுக்கு மாற்றாக உலகத்தியற்கையும் முயற்சியும் என்னும் சிந்தனையை வள்ளுவர் வழங்குகிறார். அறிவியல் உலகம் ஏற்கத் தக்கது எது?.

களாகக் கணக்கப்படுகின்றன. 13 ஆந் தரத்திற்கான ஒன்றாறியோ உயர்கல்விசார் கற்கை நெறிக்கான (Ontario Academic Course - OAC) திறமைச்சித்தி, ஒன்றாறியோ பல்கலைக்கழகப் பிரவேசத்திற்குத் தேவையான ஒரு திறமைச் சித்தியாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. இக்கணிப்புக்கள் இருந்தும், இக்கற்கை நெறிகளிற் சேர்ந்து படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை, ஆரம்பநிலை, இரண்டாம் நிலைப் பள்ளிகளிற் கற்கும் எமது மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்பொழுது அவ்வளவு மகிழ்ச்சி தரத்தக்கதாகவில்லை. சென்ற மூன்று பாடசாலை வருடங்களுக்கான பின்வரும் விபர அட்டவணை இதைக் காட்டி நிற்கின்றது. இருந்தாலும், வருடத்திற்கு வருடம் சேர்ந்து படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டு வருவது எமக்கு மனத்திருப்தியைத் தரவில்லை. 95-96க்கான

வருடம்	ஆரம்ப நிலை		இரண்டாம் நிலை	
	மாணவர் எண்ணிக்கை	%	மாணவர் எண்ணிக்கை	%
92-93	1060	8	160	2
93-94	1500	12	325	4
94-95	2050	15	375	5
95-96	2550	18	430	6

பாடசாலை வருடத்தில், ஸ்காபுரோ கல்விச்சபை, இரண்டு இரண்டாம்நிலை பாடசாலைகளின் நாட் பாடவிதானத்தில் தமிழ் மொழியையும் ஒரு பாடமாகச் சேர்த்துக் கொண்ட பொழுதிலும், ஒரு பாடசாலையில் மாத்திரம் போதியளவு மாணவர்கள் பதிந்து கொண்டமையால், வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்றது. அந்தவகையில் பதில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய தமிழ் ஆசிரியர் ஒருவருக்கு ஒப்பந்த ஆசிரிய நியமனம் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. மற்றைய பாடசாலையில் போதிய அளவு மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை ஒரு பாடமாகக் கற்பதற்குப் பதியாமையால், அவ்வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்படாதது மல்லாமல், எமதாசிரியர் ஒருவருக்கு ஒப்பந்த நியமனம் ஒன்று கிடைக்கும் வாய்ப்பும் இல்லாமற் போய்விட்டதென்றே கூறவேண்டும்.

இது போன்ற நிலைமைகளுக்கு, அதாவது தமிழ்மொழி வகுப்புக்களிற் சேர்ந்து படிக்கும் எமது மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, ஆரம்பநிலை, இரண்டாம் நிலைக்கல்வி பெறும் மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையின் சிறு வீதமாயிருப்பதற்கு காரணங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

எமது பெற்றோர்களிற் பலர் ஆங்கிலம் தெரிந்தாலென்ன தெரியாவிட்டாலென்ன, தங்கள் பிள்ளைகள் தாய்மொழியான தமிழில் பேசுவதைவிட ஆங்கிலத்திற் பேசுவதை நாகரிகமெனக் கருதுகின்றார்கள். தமிழைக் கற்பதனால் எந்தப் பயனுமில்லை, ஆனால் ஆங்கிலத்தையோ, பிரான்ஸியத்தையோ கற்றால் எவ்வளவோ பயன் என்ற கருத்துடைய பெற்றோர்களும் இருக்கின்றார்கள். தமிழ்மொழிச் சிறப்புக்களையும் அதன் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் அறியப் பெற்றோர், இந்நாட்டுச் சூழலில் தமிழ் ஏன் என்றுதான் கேட்பார்கள். நாம் எவ்வளவு ஆங்கிலம் படித்தாலும், தமிழ்க் கண்டியராகத்தான் அடையாளம் காணப்படுவோம் என்பதை மறந்து வாழ்பவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி தேவையில்லை என்ற நிலைப்பாடுதான் ஏற்படும். இயல், இசை, நாடகத் துறைகளில் சங்ககாலந் தொட்டு மேலோங்கி நிற்கும் தமிழ்மொழி, நான்காவது துறையான அறிவியலுக்கேற்ற வகையில் வளர்ச்சி பெறவில்லையென்பது உண்மைதான். காரணம் இம்மையைப்பற்றியும் இயற்கையைப்பற்றியும் சிந்திக்காது, மறுமையைப்பற்றியும், இயற்கையைப் படைத்தவன் பற்றியும் கற்பனை செய்து நேரத்தை வீணாக்க, இடைக்காலத்தில் வந்து புகுந்த நாடோடிகளால் பழக்கப்பட்டான் தமிழன். அதன் விளைவே மேற்கு நாட்டவர்கள் மேலோங்கி நிற்கும் அறிவியல்துறையில் தமிழன் மங்கி நிற்கின்றான். அதுவே தமிழ்மொழி அறிவியல்துறையில் வளர்ச்சியடையாததற்கான காரணமாகும். ஆங்கிலம், பிரான்ஸியம் போன்ற மொழிகள் அறிவியல்துறையில் வளர்ச்சி பெற்று நிற்கின்றமையாலும் காலனித்துவ, ஏகாதிபத்திய மொழிகளாயிருந்து, உலகையாண்டு வந்தமையாலும் அவற்றின் தேவையும் அவசியமும் உலகமக்களிடையே உணரப்படுகின்றது. அந்தவகையில்தான் ஆங்கிலத்திற்கு முக்கிய இடங்கொடுத்து தமிழைப் புறக்கணிக்க எம்மில் பலர் முயற்சிக்கிறார்கள். இந்நிலையை மாற்ற தமிழ்மொழியை அறிவியல் ரீதியாக வளர்க்க, அறிவியல் படித்த தமிழ் அறிஞர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் மொழியியல் ரீதியான நவீன மாற்றங்களைத் தமிழ் மொழியில் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

ஆரம்ப நிலை மாணவர்கள் இலகுவாகச் சென்று தமிழைக் கற்கும் வகையில், மொழிக்கல்வி இடம்பெறும் பாடசாலை நிலையங்கள் அமையாமை, அனேக எமது மாணவர்கள் இவ்வகுப்புகளிற் சேர்ந்து கற்க முடியாமைக்கான முக்கிய காரணமாகும். இப்பாடசாலை நிலையங்கள் ஆங்காங்கே மிகத் தூரத்தில் இருப்பதால், அனேக பிள்ளைகள் இவ்வகுப்புக்களிற் சேர்ந்து படிக்க முடியாத நிலையிலுள்ளார்கள். இப்படியான சூழ்நிலைகளில் கல்விச்சபைகளின் ஒத்தாசையுடன் புதிய பாடசாலை நிலையங்களில் புதிய வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்க அப்பகுதிப் பெற்றோர் முயற்சி மேற்கொள்ளலாம். தவறின் சமூக இயக்கங்கள், இவ்வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்க முயற்சி

ASIAN TEXTILE & GIFT SHOP

காஞ்சிபுரம், மணிப்பூர்,
பனாரஸ் மைசூர் சில்க்,
நூல்சேலை, சரீதார்,
பட்டுவேட்டி, ஆண், பெண்,
சிறுவர்களுக்கான ஆடைகள்,
ஆபரண அலங்காரப் பொருட்கள்.
மற்றும் எவர்சில்வர் பரிசுப் பொருட்கள்,
பான்சி பொருட்கள், சிறுவர்களுக்கான
விளையாட்டுப் பொருட்கள் உங்கள்
வசதிக்காக எங்கள் ஸ்தாபனம்
வீஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை
மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன்
அறியத் தருகின்றோம்!

Wedding Sarees,
Garments,
Textiles Gift Items,
Fancy Goods
& Experienced Saree Blouse

ஏசியன் ரெக்ஸ்தரல் லுன் கிவ்ற் சொப்
3601 Lawrence Ave., Unit-23
Scarborough, Ontario
(Markham & Lawrence)
Tel: (416) 438-6568
Fax: (416) 438-6568

ஜெயசாயி நகை மாளிகை JAYASAJI JEWELLERY LTD

(DIVISION OF RAAGA MAALIGAI JEWELLERY SINGAPORE LIMITED)

உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் ஆறாவது மாநாடு
வெற்றிகரமாக நடைபெற எமது வாழ்த்துக்கள்

உங்கள் அனைத்து நகைத் தேவைகளையும் நகரில் சிறந்த
நகை வேலைப்பாட்டுடன் செய்து கொள்ள எம்மை நாடுங்கள்

Finest Quality 22K Gold & Singapore Jewellery
Silver Jewellery
Diamonds & pearls

Expert Birth stone Rings & custom Jeweller repair

3601 Lawrence Ave. East # 14

Scarborough, Ont. M1G 1P5

Tel: (416) 431-1536

Fax: (416) 431-7712

1495 Gerrard Street East

Toronto, Ont M4L 2A4

Tel: (416) 406-1885

Fax: (416) 406-1213

செய்திருக்கிறான். இவர்களைத் தொடர்ந்து பல மன்னர்கள் மற்றும் மூவேந்தர்களும் அரசாட்சி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். சேர மன்னன் கனகவிஜயர்களை வெற்றி வாகைகுடி, இமயத்திலிருந்து அவர்கள் தலையில் கல் சுமந்து வரச்செய்து கண்ணகிக்குச் சிலை எடுத்தான் என்பது சங்ககால வரலாறாகும்.

மூவேந்தர்களான சேரர், சோழர், பாண்டியர் காலத்தில் நம்மினிய மொழியும் பண்பாடும் தலைசிறந்து நிலவியிருந்தமைக்கு முத்தமிழ் சங்ககாலங்களும் அந்நாளில் எழுந்த சங்க இலக்கிய பனுவல்களும் சான்று பகர்கின்றன. சங்க நூல்கள் புறநானூறு, அகநானூறு போன்றவற்றில் மூவேந்தர்களின் செய்திகள் பரக்கப் பேசப்படுகின்றன சிலப்பதிகார காப்பியமானது சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளை தொடர்புபடுத்தும் காப்பியக் கதையாக அன்றையநாள் அரசியல் நிதி பண்பாடுகளைக்குறித்து நிற்பதை அறிய முடியும். பண்டுதொட்டு இன்றைய திருவிடமாம் திராவிடர் மண்ணின் மொழியாக தமிழ் விளங்கி வந்திருக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலமான 2500 வருடங்களில் இலங்கையில் மனுநீதிகண்ட சோழ மன்னனை எல்லாளன் 44 ஆண்டு காலம் இலங்கையை அனுராதபுரத்திலிருந்து ஆட்சிசெய்திருக்கின்றான், என்பது சரித்திர உண்மையாகும், இந்தச் செய்தி சிங்களவரின் சரித்திர நூலாகக் கொள்ளப்பட்டுவரும் மகாவம்சத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கி.பி 5ம் நூற்றாண்டில் சோழ மன்னனொருவன் இலங்கையைத் தனது ஆதிக்கத்தில் வைத்திருந்த வரலாற்றுத் தகவல் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திலிருக்கும் கல் வெட்டில் உள்ளது.

கி.பி 1000 ஆண்டுகளில் தஞ்சையில் அரசாண்ட இராச ராச சோழ மன்னன் காலத்தில் பரதகண்டம் மட்டுமன்றி கடாரம் வரை தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பல அவனுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அவனுடைய மைந்தன் ராசேந்திர சோழன் சிங்கப்பூர் நாட்டைக் கண்டுபிடித்துப் புகழ்கொண்டிருக்கின்றான். இந்தியாவையும் உலகில் பல நாடுகளையும் ஆட்சிபுரிந்த சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் இலங்கையையும் தமது ஆட்சி, ஆதிக்க இறைமையின் கீழ் கொண்டிருந்தனர். சோழ வேந்தர்களான குலோத்துங்கர்கள் (பெரு உடையார்கள்) 15ம் நூற்றாண்டில் தென்னமெரிக்கப் “பெரு” நாட்டில் ஆட்சி செய்துள்ளனர். அங்கே நமது இனம் இன்று செவ்வந்தியர்களாக வாழ்கின்றார்கள்.

அந்நியர் வருகையும் ஆதிக்கமும்

பிற்காலத்தில் பாண்டியர், பல்லவ அரசர்கள் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் அரசு நடத்திவந்தனர். பின்னர் நாயக்கர்களும் இசுலாமியர்களும் தென்னாட்டில் பல பிரதேசங்களில் ஆட்சி செய்து

வந்தனர். அவர்களின் கீழ் சிற்றரசுகள் அமைந்து விளங்கின. 14ம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில்போத்துக் கேயரும், 16ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் டச்சுக்காரரும், 17ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆங்கிலேயரும் இந்தியா, இலங்கை மற்றும் ஆசிய நாடுகளைப் போரில் வெற்றிகண்டு தமது ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டு வந்தனர்.

இதனால் தமிழர்களின் இராச்சியங்கள், குறுநில அரசுகள், சமஸ்த்தானங்கள் போன்றவை இறைமையிழந்து அடிமைப்பட்டன. பாரதத்தைக் கைப்பற்றிய போத்துக்கேயர் 1496ல் இலங்கையில் புகுந்தனர். படிப்படியாக அவர்கள் தென்னிலங்கையிலிருந்த கோட்டை இராச்சியத்தை பிடித்தபின்னர் 1619ல் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் அமைந்த பகுதியை சங்கிலி மன்னனிடம் போர்தொடுத்து வெற்றிகண்டு பறித்துக்கொண்டனர். அக்காலத்தில் கண்டி இராச்சியம் தமிழ் இராச்சியமாக விளங்கி சிறீ விக்கிரமராசசிங்கன் அரசேச்சிவந்தான். இந்த அரசை போத்துக்கேயரும், டச்சுக்காரரும் வெற்றிகொள்ளமுடியவில்லை இவரின் காலத்தில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைப் பகுதிகள் கண்டிராசனின் குறுநில அரசாக குளக்கோட்டன் பரம்பரையினர் ஆட்சி செய்து வந்தனர். வன்னிப் பெருநிலப் பகுதியை பண்டார வன்னியன் என்னும் தமிழ் வேந்தன் ஆட்சிசெய்து வந்தான். இவன்தான் தமிழ் அரசை இழந்த தமிழ் ஈழத்தின் கடைசித் தமிழரசனாவான். 1796ல் இலங்கையைப் பிடித்த ஆங்கிலேயர் கண்டியரசைக் கைப்பற்றிவிட பலமுறை முயற்சி செய்தனர் இது இயலாமல் போன காரணத்தால் கண்டியரசுப் பிரதானிகள் சிலரின் சதி நடவடிக்கை உதவியுடன் ஆங்கிலேயர் 1815ல் கண்டி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிவிட்டனர். பின்னர் இவர்கள் வன்னி மண்ணை பிடிக்கும் நடவடிக்கையில் இறங்கினர்.. 1869ல் நடந்த பெரும் போரில் வன்னித் தமிழ் இராச்சியத்தை பண்டார வன்னியன் என்ற வீர மன்னன் இழக்க வேண்டியதாயிற்று. 1802ல் இலங்கை குடியேற்ற நாடாக்கப்பட்டு இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்டது. கொழும்பு, சென்னை, டெல்லி நகரங்களிலிருந்து ஆங்கிலேயர் அரசு நிர்வாகஞ் செய்துவரலாயினர்.

தென்னகத்தார் அரசியல் உரிமைகள் இழப்பு

இலங்கையில் எவ்வாறு தமிழரசுகளை மேலைத் தேயத்தவர்கள் யுத்தஞ் செய்தும், சதிசெய்தும் பறித்தது போன்று பாரதத்தில் தென்னாட்டில் பல தமிழரசுகளையும், குறுகிய அதிகாரப் பிரதேசங்களையும் வன்முறைப் போர் நடவடிக்கைகள் மற்றும் வஞ்சகச் சதிகளாலும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இவர்கள் வருகைக்கு முன்னர் திப்புசல்தான் போன்ற இசுலாமிய மன்னர்கள் சிலரும் தென்னகத்தில் அரசு ஆதிக்கஞ் செய்தனர். பின்னாளில் வந்த போத்துக்கேயர், டச்சுக்காரர், பிரெஞ்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் போன்றோர் காலப்போக்கில் படிப்படியாகப் பல தனியரசு

இறைமைப்பகுதிகளை கைப்பற்றி அடிமைப் படுத்தினர். புதுச்சேரியை 200 வருடங்களுக்கு மேல் பிரெஞ்சுக் காரர் பிரெஞ்சுக் காலனியாக வைத்திருந்ததுடன் தமிழர்களை கரிபியன் கடல் நாடுகளில் கூலி வேலைகள் செய்யக் கொண்டு சென்று குடியேற்றினர். 17ம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வீரபாண்டியக் கட்டப்பொம்மன் அரசை வெள்ளையர்கள் சூதினாலும் போர் முறையாலும் அபகரித்தனர். தொடர்ந்து சிவகேங்கைச் சீமையும் வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்த வழியில் பல சிற்றரசுகளும் ஆங்கிலேயரிடம் அடிமைப்படலாயின. இந்த நிலைமையால் திராவிடத்தின் இராச்சியங்கள் மற்றும் நாட்டிறைமைகள் அனைத்தும் முடக்கப்பட்டதுடன், காலவோட்டத்தில் ஆங்கிலேயரின் நிர்வாக வசதிக்காக ஒருங்கிணைப்புச் செயல்கள் நடந்து வரலாயின. இதன் வாயிலாக பல இன மொழி பண்பாட்டு வேறுபாடுள்ள பிரதேசங்கள் இணைக்கப்பட்டு இந்தியா ஒரே ஆட்சி என்ற நிலையில் அமையக்கூடலாயின. இந்தச் செயல்கள் பிற்காலத்தில் பாரிய சிக்கல்களையும் உரிமைப் பறிப்புக்களையும் தோற்றுவிக்க ஏதுவாகி விட்டன.

இந்திய தேசிய வீரதலைப் போராட்டங்கள்

18ம் நூற்றாண்டில் இந்திய தேசத்துக்கு விடுதலை வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சிக் கருத்துக்கள் உணர்ச்சிக் கோசங்கள் உருவாகிப் படிப்படியாக விடுதலைப் போராட்டங்கள் நடந்து வந்தன. சாத்வீகம், வன்முறைகள் கலந்த பல கிளர்ச்சிகள், கலவரங்கள் போன்ற நிகழ்வுகளால் ஆங்கில அரசுக்கு இடையூறுகள் ஏற்படலாயிற்று. இதே மாதிரியான சுதந்திரக் கோரிக்கைகள் கோஷங்கள் இலங்கையிலும் 1918ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து பாரதத்திலும் போராட்டங்கள், வன்முறைச் செயற்பாடுகள் வலுப்பெற்று வந்தது. இதனால் ஆங்கிலேயர் அரசியல் நிர்வாகங்களில் சீர் திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தி அரசில் சுதேசிகளும் பங்கு பற்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. இவை இலங்கையிலும் நடந்து வந்தன. முடிவாக 1947ல் இந்தியாவுக்கு விடுதலை வழங்கப் பட்டது பின்னர் 1948ல் இலங்கைக்கும் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் விடுதலையின் பின்னர் பல இனங்கள் மொழிகள் கொண்டமைந்த பாரத நாட்டை ஒரே நாடாக அன்றைய வட நாட்டுத் தலைவர்கள் ஆக்கிவிடச் செயலாற்றினர். சமஷ்டி என்ற இணைப்பு முறையில் பல இன மொழிப் பகுதிகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு மத்தியில் வலுவான நடுவண் அரசுடன் இணைக்கப்பட்டு நிர்வாக முறைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இதனால் தனித்துவம், இறையாண்மை உரிமைகள் வெள்ளையனிடம் இழந்த மாநிலங்கள் திரும்பவும் வட நாட்டார் ஆதிக்கம் கொண்ட மத்திய அரசின் கீழ் திரும்பவும் அதிகாரமிழந்து அடிமைப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

சுதந்திர இலங்கையில் தமிழர் அரசியல் கேடுகள்

இந்தியாவில் எவ்வாறு தென் நாட்டில்

திராவிடர்கள், தமிழர்கள் தனி அரசு அதிகாரங்களை இழந்தார்களோ அந்த வகையில் இலங்கையிலும் சுதந்திரத்துக்கு பின்னர் உரிமைகள் யாவற்றையும் பறிகொடுக்க வேண்டிய துன்பச் சூழ்நிலைகள் தோற்றுவிக்கப் படலாயின. ஆதிக்கம் செய்து வந்த ஆங்கிலேயர் தமது அரசியல் நிர்வாக வசதிக்காக தமிழர் பிரதேசங்களான வடக்கு, கிழக்கு, வடமேற்கு பகுதிகளை மாகாணங்கள் அடிப்படையில் தென்னிலங்கைச் சிங்களவர் மாகாணங்களுடன் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டனர். இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் என்ற ரீதியில் சிங்களவர் கையில் அதிகாரங்கள் போய்ச் சேர்ந்தன.

இருவேறு இனமொழி, பண்பாடு, கலாச்சாரங்கள் கொண்ட தமிழர், சிங்களவர் ஒரே நாட்டவர் என்ற மாயை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதனால் வெள்ளையர் - தமிழர் அரசுகளை கைப்பற்றியபோது இருந்து வந்த நாட்டிறைமை தமிழர்களிடம் கையளிக்கப்படாத நிலையில் கைமாறிக் கொண்டது. இந்தப் பாரதாரமான அரசியல் மாற்றத்திற்கு ஆங்கில மோகத்தில் வீழ்ந்து அரசியல் நாடாதிக்கொண்டிருந்த தமிழ் அரசியல் போலிகளால் சுதந்திரம் சிங்களவர் கைக்கு மாறியபோது ஒத்துழைப்பும் ஒத்தாசையும் வழங்கப்பட்டது. இலங்கையில் 9 மாகாணங்களைக் கொண்டு அமைந்த சுதந்திர நாட்டில் தமிழர்களின் அரசியல், குடியியல், வாழ்வியல் உரிமைகள் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்களால் பறிக்கப்படும் இனவாத அனுசாரணையான சட்டரீதியான கபட நாடகங்கள் நடந்து வரலாயின.

இலங்கையில் தமிழர் உரிமைகள் பறிக்கும் சட்டங்கள்

1949ல் இருந்து முதலில் மலைநாட்டில் வாழ்ந்து வந்த 10 லட்சம் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியரிமை, வாக்குரிமை, சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுப் பறிக்கப் பட்டது. பின்னர் 1951ல் இருந்து கிழக்கு மாகாணமான மட்டக்களப்பு பகுதியில் சிங்களவர் குடியேற்றத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டு வந்தன. இதனால் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் அவர்களைச் சிறுபான்மையாக்கும் நிலைமை உண்டானது. தொடர்ந்து சிங்கள இன, மத, மொழி வாத அரசியல் கூட்பாடுகள் வளர்க்கப்பட்டு வளர்ந்து வரலாயின 1956ல் இலங்கையில் சிங்கள மொழி மட்டும் என்ற சட்டம் ஆக்கப்பட்டு சிங்களம் ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக தமிழ் பேசும் மக்களின் மொழியுரிமை தொழில் வாய்ப்புரிமை, உயர்கல்வியுரிமை மற்றும் பல உரிமைகள் இழக்க வேண்டிய நிலைமை அமைந்தது. இதனால் எழுந்த தமிழரின் சாத்வீக எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகள் யாவும் இனக்கலவரங்கள் மற்றும் அதிகார அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் மூலம் முடுக்கப்படும் நெருக்குதலுக்குள்ளாக்கப் படும் வரலாயின. தமிழர் சொத்துரிமை மற்றும் வாழ்வுரிமைகளும் அழிக்கப்படும் சூழல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 1956ல் இருந்து 1983 வரையிலான காலப்பகுதிகளில் அரசாங்க மற்றும்

மனித நேயங்கள், பண்பாடுகள் போன்றவை உணரப்பட்டு பயனுள்ள செயல் வடிவமைப்புக்கள் ஏற்பட வேண்டும். நம்முன்னோர் நமக்கழித்துவிட்டுச் சென்ற மொழிவழி பண்பாட்டுச் சீலங்கள் பாதுகாக்கப்பட நாம் செயல் காண்பது மறுக்கமுடியாத தேவையாகும்.

தமிழின ஒருமைப்பாடு

தமிழினத்தின் காலம் காலமாக இருந்து வரும் பெருங் குறைபாடு பொதுவாழ்வில் காணப்படும் ஒற்றுமையின்மையாகும். நமது மொழியை வளர்த்து மேம்படுத்துவதில் இழந்த உரிமையை நிலை நாட்டுவதில் மற்றும் அரசியல் வழியிலான செயற்பாடுகளில் தமிழர் சமுதாயம் ஒற்றுமையுடன் உழைத்து பாடுபட்டு பணியாற்றுவதில் பெருங்குறைபாடுகள் இருந்து வருகின்றன. இத்தகைய நடைமுறைகள் உலகில் அதிகமாகத் தமிழ்ச் சமுதாயம் வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் காணப்படுகின்றன. இப்படியான சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் நிலைமையால் மாற்றார் நம்மவரை ஏமாற்றி விடுவதிலும் விலைக்கு வாங்குவதிலும் வெற்றியடைகின்றனர். இந்த நிலைமை நீடித்து வளர்ந்து வந்த காரணத்தால் இன்று தமிழர், ஈழத்தமிழர் சமுதாயம் பேரழிவில் சிக்கி சிதறிக்கொண்டிருக்கின்றது. அரசியலில் மற்றும் சமுதாயப் போக்குகளில் எதிர்மறையான போக்குகளும் கொள்கைகளும் தமிழ் சமுதாயத்தை சிப்பிலியாட்டுகின்றன. இதற்கு காரணம் நம்மவரிடையே பொதுவான சமூக நன்மையில் அக்கறை கொள்ளாத செயற்பாடுகளேயாகும். நம்மினம் அழிவிலிருந்து இருளில் இருந்தும் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமாயின் நமது அரசியலை கடைப்பிடிக்கும் பல்வேறு அரசியலாளர்கள் தம்மிடையே நிலவும் வேற்றுமை, பகைமை காழ்ப்புணர்ச்சிகள், பழிவாங்கும் குணபாவங்கள் கைவிடப்படுதல் மறுக்கமுடியாததொன்றாகும் இவர்கள் ஒற்றுமையெனும் உயர்நிலைக்கு முன்வந்து ஒழுகி வாழவேண்டும்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்ப்படும்”

என்ற திருக்குறள் நீதியின் வழி நம்மவர் தம்மிடையே நிலவி அழிவை உண்டு பண்ணிவரும் அரசியல் ரீதியிலான செயல்களை, முயற்சிகளைக் கைவிட்டு இன அழிவைத் தடுக்கும் ஒற்றுமை என்னும் உயர் ஒழுக்கத்துக்குத் திரும்பவேண்டும். தமிழினத்தை ஒடுக்கும், அழிக்கும் அன்னியரின் செயல்களுக்கு தமிழராய் பிறந்த எவரும் ஆதரவளிக்கக் கூடாது. இது தமிழ்ச் சமுதாய அழிவுகளையும் ஏற்படுத்தப்படும் அல்லல்களையும் தவிர்த்து உதவ முடியும்.

ஆசைவார்த்தை, லஞ்சம், லாவண்யம், கவர்ச்சி வழிகள், சுக போகங்கள் போன்றவற்றால் தமிழர்கள் விலைக்கு வாங்கப்படும் இழிவான நிலை தொடர்ந்து வருவது கவலை தருவதாகும். இத்தகு குணக்கேடான செயல்கள் சமூகச் சீரழிவை

மட்டுமன்றி, வாழ்வியலைத் துயரக் கடலில் வீழ்த்தி விடவும் கூடியவையாகும். தமிழர் தலைவர்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுதலும் பொது நன்மை விழைக்குமென்பது உண்மை. ஆயினும் ஒற்றுமை கொண்டுவரமுடியாத சூழ்நிலை தோன்றினாலும், சம்பந்தப்பட்ட எவரும் தமிழினத்தை அழிக்கும் செயல்களில் ஈடுபடாமல் அவற்றைக் கைவிடுதல் இனம் வாழ நம்பிக்கை தரக்கூடியதாக அமையும். அரசியல் வாழ்வில் தவறிழைத்தல் வரலாற்றில் பதியப்படும் அரசியல் தவறாக அமைந்துவிடும்.

அரசியல்-வாழ்க்கை

மனிதனுடைய வாழ்வும் அரசியல் செயற்பாடுகளும் பின்னிப் பிணைந்தவையாகும். அரசியலானது மக்களுக்காக மக்களால் நடாத்தப்பட வேண்டிய உயர்ந்த கொள்கையான ஜனநாயக தத்துவமாகும். இத்தகைய உயரியதான உன்னத கோட்பாட்டை மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் பிரதிநிதிகள் மறந்துவிட்டு தம் போக்கில் செல்கின்றார்கள். இதனால் மக்கள் விரோதச் செயல்கள் அரசியலிலிருந்து கொண்டு தாராளமாகச் செய்யப்படுகின்றன. அரசியல் வாழ்வில் மக்களைக் காப்பாற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கையை முன்னேற்றும் செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமே ஒழிய, அவர்களை அழிக்க கீழான செயற்பாடுகளில் இறங்கக் கூடாது. அவற்றுக்குத் துணை போகவும் ஆகாது. மக்களை ஏமாற்றி அதிகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டு, அவர்களை அழிவுக்கு இட்டுச்செல்லும் முயற்சிகள் எல்லாம் முறை கேடான காட்டு மிராண்டித் தனமாகும்.

இந்த நிலையில் எண்ணிய இதயங்களான அன்பு நெஞ்சங்களே, தமிழராய் பிறந்து வாழும் அரசியல் வாதிகளே, அறிஞர்களே நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் நமது இன மக்களுக்கு இன்னாளில் நிகழ்த்தப்பட்டு வரும் கொடூரமான அழிவுச் செயல்களிலிருந்து அவர்கள் மீள உங்களின் இதய பூர்வமான பங்களிப்பு நடவடிக்கைகள் இன்றைய முக்கியமான தேவையாகும். நீவிர் தனித்தோ ஒருமித்தோ சார்ந்திருக்கும் நிறுவனங்கள் ஊடாகவோ, உங்கள் செல்வாக்கு மற்றும் சமூக வலிமைகள் வாயிலாகவோ நமது இனம் உய்ய ஏற்றவழிகள், காணப்படமுன் வருதல் நமது சமுதாயத்தின் இன்றைய எதிர்பார்ப்புக்களாக இருப்பதை உணர்ந்து செயல் புரியமுன் வாருங்கள்.

நமது மேலான பண்பாடுகள்

நமது பாரம்பரியம் பண்பாடு பழக்க வழக்க நடைமுறைகள் யாவும் நீதி, நியாயம், அன்பு, கருணை, பரிவுணர்வு கொண்டவையாகும். இதனால் நாம் வேற்று இனத்தவர்களையும் நம் உறவுகள் போல், உடன் பிறப்புக்கள் போல் மதித்தும் மதிப்பளித்தும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். நாம் எந்த சமுதாயத்தின் உரித்துடைய பாரம்பரிய மண்னையோ வாழ்வியலை அழிக்கவோ கபளீகரஞ் செய்யவோ எண்ணிக் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த நல்லியல்புகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து வரும் சமுதாயம் நாம் என்றால்

“உலகை ஒன்றாக்கும் தமிழ்மொழி கூறும் கல்வி”

பண்டிதர் ம. செ. அலெக்ஸ்சாந்தர்

“உலகை ஒன்றாக்கும் தமிழ்மொழி கூறும் கல்வி” என்ற தலையங்கம் கற்றவரையும் திகைக்கவைக்கும். இது இன்றைய உலகின் முக்கியமான தேவையாக இருக்கின்றது. இதனைத் தமிழ்மொழி தரும் கல்விக் கருத்துக்களோடு. இணைத்துக் கரைகாணாத கல்விப் பொருளைக் கூறமுடியுமா என்ற ஆதங்கம் எல்லோர் மனதிலும் ஏற்படும். கல்வி விழுமியங்கள் மனிதனை மாண்புடையவனாக்கி, புரண ஒன்றிணைந்த ஆளுமையை அவனிடத்திலே ஏற்படுத்துவதே கல்வியின் பிரதான நோக்கமாகும். இந்த நோக்கிலே எமது தமிழ் மொழி கூறும் கல்வி எவ்வாறு உலகை ஒன்றாக்கும் என்பதை ஆராய்தல் இக்கட்டுரையின் குறிக்கோளாகும் கல்வி என்பது அமிர்தம் எனப்படுகிறது. அமிர்தம் எல்லா நோய்களையும் மாற்றும் பரம ஓளடதமாகும். கல்வியானது இன்று உலகிலே காணும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும். இன்றைய உலகிலே ஏற்றத்தாழ்வு, சமயப்போராட்டம், இனத்துவேஷம், நிறத்துவேஷம் போன்ற பிரச்சினைகள் கோர நடனம் புரிகின்றன. இவற்றை உலகம் தீர்க்க முடியாது தளம்புகிறது. இந்நிலையிலே தமிழ்மொழி கூறும் கல்வி விழுமியங்களைப் பொருத்தி, மேற்குலக கல்வியாளர்களின் கருத்துக்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்கி, சீரிய பொருத்தப்பாடு காண இந்த ஆய்தல் சிறப்பளிக்கும்.

சங்கத்தமிழ்ப் பனுவலான புறநானூற்றிலே, கணியன் பூங்குன்றனார் என்ற புலவர் எழுதிய பாட்டு அன்றும் இன்றும் என்றும் தமிழ்மொழி கூறும் கல்விக் கருத்துக்களை உலகுக்குக் கூறித் தமிழின் மாண்பை உயர்த்தி நிற்கிறது. “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்ற அக்கருத்து இற்றைக்கு ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் கூறப்பட்டது. இதனை இன்றைய சனநாயகத்தின் முதல் வித்து என்போமா, அன்றேல் கல்வித் தத்துவம் கூறும் விழுமியங்களின் முடி என்போமா! அல்லது மானிட வளர்ச்சியின் மகத்துவம் என்போமா! எப்படி எப்படிக்கூறினும் இது தமிழ்மொழியின் பண்டைய சிறப்பை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும். எல்லா ஊரும் எமது ஊரே, எல்லோரும் எமது உறவினரே என்பது இது கூறும் செய்தி. தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள் இதனை “Every country is my country and Every man is my kinsman” என மொழி பெயர்த்து எல்லா உலகினரும் எமது மொழியின் மாண்பறிய வழிவகுத்தார். இப்புறநானூற்றின் கூற்று, கல்வியில் சமத்துவம், எல்லோருக்கும் கல்வி என இன்று கூறுவோருக்கு, தமிழர் மத்தியிலே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இத்தகைய உயர் விழுமியக் கருத்து இருந்தது என்பது ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும். இத்தகைய கருத்தைக்கூறிய தமிழ் மொழியின் மாண்பு, பழமை, தகைமை இன்றைய கல்வியாளருக்கு எண்ணுந்தோறும் பெருமிதம் அளிக்கும்.

ஜோன் ஏமாஸ் கமினியஸ் என்ற கல்வியாளர்

17ம் நூற்றாண்டிலே, கலவியை எவ்வித பாகுபாடின்றி எல்லோருக்கும் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை முன்வைத்தார். இதனாலே இவரது மேற்றிராணியார்

பட்டம் பறிக்கப்பட்டது. இவர் சேகரித்து வைத்த பெரிய நூல்நிலையம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கப்படலாமா; என்ற விடயத்திலே சிறந்த கல்வியாளர்களான சோக்கிரிடீசும், அவர்தம் மாணவனான பிளேட்டோவும் முரண்பட்டபோதும், தமிழ் மொழி எல்லோரும் உறவினர் எல்லா ஊரும் எம்மூர் என்று கூறியது மிக உச்சமாகும். இது கல்வி வளர்ச்சியிலே உயர்ந்த தத்துவமாகி உலகை ஒன்றாக மனிதனை ஒன்றாகக் காண விழைந்த தமிழ் கூறும் நல்ல விழுமியமாக்கியது. மேலும் உலகை ஒன்றாகக் காண அரிய கருத்துக்களைத் தரும் தமிழ்ப் பனுவல்களும், தமிழ் மொழியின் கல்வி விழுமியங்களை உலகுக்கு அளிக்கின்றன.

“தாமிப்புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காமுறவர் கற்றறி தார்”

(குறள் 399)

உலகம் இன்புறுவதே தமது இன்பம் என்று மகிழ்பவர்கள் கல்வி கற்றவர்கள். தமிழ்மொழி தான் எனது என்று பார்க்காது, உலகம் முழுவதும் வாழவேண்டும் என்று, உலகை ஒன்றாகக் காண விரும்பியது. உலகம் உய்வதற்கு உலக சமாதானம் வேண்டி நிற்பவர்களுக்கு தமிழ்மொழி பண்டு கூறிய கருத்து இன்றும் வழிகாட்டவில்லையா!

“நாடெல்லாம் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை”
கொன்றை வேந்தன் -49

என்று கூறும். கொன்றைவேந்தன் கூறும் கருத்தும் தமிழ்மொழி உலகை ஒன்றாகவே காண விழைந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

கல்வி வளர்ச்சியிலே மனப்பாங்கு வளர்ச்சி முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. பிள்ளைகளின் நடத்தை, சிந்தனை, உணர்ச்சி புலக்காட்சி எமது மனப்பாங்கைப் பொறுத்தே அமைகின்றன. மனப்பாங்கு எத்தகைய நோக்குடையதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை, தமிழ் மொழி தரும் நூலான நாலடியார் சிறப்புறக் கூறுகிறது

“குஞ்சி அழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல- நெஞ்சத்து
நல்லம் யாம் என்னும் நடுவு நிலையையால்
கல்வி அழகே அழகு.”

131 கல்வி

தமிழ்மொழி தரும் கல்வியானது கற்றவனிடத்தே, நல்லவன் யாம் என்ற மனப்பான்மையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கிறது. கல்வி பிள்ளையிடத்தே

வா, வருக, வாருங்கள், நல்வரவாகுக, வருக வணக்கம். வா என்ற அடிவழி வந்த சொற்கள் வரவேற்பதில் எத்தகைய இடைத்தாக்கங்களைக் காட்டும் என்பதறியலாம். இனிய உளவாக இன்னாத கூறல், கனியிருப்பக் காய்கவாந்தற்று என்று குறள் கூறுகிறது. சேவை செய்வது ஆனந்தம் என்கிறது தமிழ். ஆதலினாற் போலும் குதம்பச் சித்தர் தனது பாடலான,

“தாவாரம் இல்லைத் தனக்கொரு வீடல்லை
தேவாரம் ஏதுக்கடி ? - குதம்பாய்
தேவாரம் ஏதுக்கடி” என்று பாடியுள்ளார்.

“மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” இன்முகத்துடன் சேவை செய்தால், சமூக இசைவு வரும், வளரும். “எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதல்லால் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே” எனத் தமிழில் வேண்டப்படுகிறது. சமூக இசைவாக்கத்தை தமிழ் மொழி தனது சொற்களால் தருகிறது. “கடிவது மற” (32 கொன்றை வேந்தன்) “சுழிக்கச் சொல்லேல்” 49 “நொய்ய உரையேல்” 74 என்ற கொன்றைவேந்தன் தரும் கூற்றுக்கள், சமூக இசைவாக்கத்திற்குப் பேச்சு மொழியில் நயம்பட நாம் உரைப்பதால் நல்ல பயனைத் தருவதை அன்றாட வாழ்வில் காணலாம். மனிதன் யாராயினும், அவன் மாண்புமிகு சகோதரன் என்ற கருத்தைக் தருகிறது தமிழ் மொழி. மற்ற மனிதனை நாம் சகோதரன் என மதித்தால், மற்றவரின் பண்பாடு, கலை, இலக்கியம், சமயம் என்ற எல்லா அம்சங்களையும் மதித்து ஏற்றுப் பங்காளிகளாவோம். இதிலே சமூக இசைவாக்கம் ஏற்பட்டு, நாம் எமது சர்வதேசம் சகோதரனை எம்மைப்போல் நேசித்து வாழ்வோம். எம்மை அறியாது எம்மொழி எமக்கீழும் குடியரிமைக் கல்வி இதுவென்று அறிவோம்.

“பகுத்துண்டு பல்லயிரோம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றன் எல்லாம் தலை” குறள் 322

தமிழ் மொழி காணும் அதிசிறந்த கல்வியின் நோக்கம் எது என ஆராய்ந்தால், அது பகுத்துண்டு வாழ்தலையே கருதும். உலகக் கல்வியியலாளர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் “கல்வி வாழ்க்கைக்கே” என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். கல்வியிலே பகுத்துண்டு வாழ்தலைக் கனடாவில் (sharing)

“பகுத்துப் பரவசமூட்டு” என்ற தொனியில் பயன்படுத்தவதைக் காணலாம். கல்வியை, தனத்தை, சேவையை, உணவை, உடையைப் பகுத்து வாழலாம். பகுத்து வாழும் போது சகோதரத்துவம், நேசம் மிளரும்.

“தாளாற்றித் தந்த பொருள் எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” குறள் 212

“மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடுண்”
70 கொன்றைவேந்தன்
இருந்தோம்பி இல்வாழ்வதே விருந்தோம்பும்

பொருட்டு. வேளாண்மை என்பது பகுத்துண்டு வாழ்தலைக் குறிக்கும். பகுக்கல்காரரைக் கட்டாயத்தின் பேரில் பகிர்ப்பண்ணும் அரசுகளும் உண்டு. பகுத்துண்டு வாழ்வது, தனி மனிதனுக்கு மட்டுமன்றி, அது பாருக்கே நல்லறமாம். “யூனெஸ்கோ” உலக நாடுகளிடையே பகுத்துப் பற்றாக் குறையை நீக்க முயல்கிறது. தமிழ் மொழி கண்ட பகுத்துண்ணும் குறிக்கோள், உலகையே ஒன்றாகக் கண்டு, அது உய்ய வழி கூறும். தமிழ் மொழிக் கருத்து. எல்லாமே ஏற்றபடி பகுக்கப்பட வேண்டும் என்ற தமிழ் மொழிக் கருத்தை “சோசலிசம்” என்போமா! “Equity” “சமத்துவம்” என்போமா! இது உலகிற்கு வழிகாட்டும், உன்னத தனிக்கருத்து.

இன்றைய கற்றல் - கற்பித்தல் உத்திகளில் விஞ்ஞான அணுகுமுறை போற்றப்படுகிறது. பிள்ளை செயல் மூலம்தானே கண்டு பிடிக்க வழி காண்கிறது.

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” குறள் 355

எப்பொருளைப்பற்றி யார் சொன்னால் என்ன, எப்பொருளாவது எப்படிப்பட்ட தன்மையாய்க் காணப்படலும், அப்பொருளின் தன்மையைத்தவனே கண்டுபிடிப்பது தான் அறிவு எனப்படும். தானே முயன்று, செயற்பட்டு காணும் அறிவே, அனுபவ அறிவாகிறது: விஞ்ஞான முறைக் கற்பித்தல் பற்றி இரண்டாயிரம் வருடத்திற்கு முன் உள்ளதான திருக்குறள் கூறுகிறது. ஜோன் டியூஇ இன் வாழ்க்கைக் கல்வியும் பிள்ளை செயற்பாடுகள் மூலம் கற்பது பற்றிய சிந்தனையையும் திருக்குறள் கூறி எம்மொழியின் சிறப்பையும் கல்வி ஒப்பீட்டையும் காட்டுகிறது.

“சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப் பழக்கம் வைத்தொரு கல்வி மனப்பழக்கம்--” என்பது எம்மொழிப் பாடல். மொழி கற்றலில், கற்பித்தலில் மீண்டும், மீண்டும் செயற்படு நிலை கூறுகிறது. இன்று இதனைக் கற்றல் விதிகளில் ஒன்றான (Law of exercise) பயிற்சி விதி என்கின்றனர். தமிழ்காணும் கற்பித்தற் கருத்து, உலகளாவிய கருத்தாகக் காண வலியுறுத்துகிறது.

வாழ்க்கை மேம்படச் சமநிலை அவசியம் சமநிலைக் கல்வியைக் கலைத்திட்டத்திலும், கற்றல் கற்பித்தலிலும் காணலாம்.

“உலகம் தமிழ்து ஒட்டம் மலந்தலும்
கூம்பலும் இல்லது அறிவு” குறள் 425

சமநிலைகாண்டல், வாழ்விற்கு அவசியம். எதிலும் அளவுக்கு மிஞ்சிய மனவெழுச்சி காட்டுவதால் இருதய வியாதி கூட ஏற்படுகிறது. ஆதலினாலேயே கல்வி உளவியலில் சமநிலைப்படுத்தப்பட்ட ஆளுமை விருத்தி, கல்வியின் குறிக்கோளாகிறது. “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” -புறம் 192

என்னால் முடியும் என்ற எண்ணக் கருவைப் பிள்ளைகளிடத்து ஏற்படுத்துவதைக் குறிக்கும். “முயற்சிக்கு முன்னாக ஸ்ரீதேவி” என்பதும் “முடியாது என்ற வார்த்தை நெப்போலியனின் அகராதியில் இல்லை” என்பதையும் கருதும். உலகளாவிய கல்வியியலாளரும், உளவியலாளர்களும், “நீயே உனது வாழ்க்கையை ஏற்படுத்துகிறாய்” என்ற கருத்தைத் தந்து உலகின் ஒன்றிய உன்னத கருத்தொடு, பழந்தமிழ் நூலின் கல்விக் கருத்தும் ஒன்றாகிறது. கல்வியில் வழிகாட்டல் பற்றியும், வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வி என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது. இவையெல்லாம் எம் பழந்தமிழ் நூல்களில் உண்டு.

“யாதாபினும் நாடு ஆமால் ஊர் ஆமல் என் ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு”

குறள் 397

“சென்ற இடத்தாற் செலவிடா தீதொரிசு நன்றிப்பா லுப்பகு அறிவு”

சாந்துணையும் கல்வி, வழிகாட்டற்கல்வி என்ற கல்விக் கருத்துக்களை மேலேயுள்ள இரு குறள்களும் முறையே தருகின்றன. “இடுக்கண் வருங்கால் நுகுக” என்பது மனத்தின் கவலைகளை மாற்றும் அருமருந்தாகும் உள வழிகாட்டல்.

கல்வி என்பது கல் என்ற அடியில் இருந்த கல்லுதல், அகழ்தல், ஆய்தல் என்ற பொருள் தருகிறது. “Education” என்பது “Educere” என்ற சொல்லில் இருந்து வந்ததென்பர். பிள்ளையிடத்து உள்ள எதை வெளிக்கொணர்தல், அகழ்தல், ஆய்ந்தெடுத்தல் என்பனவும் ஒன்றாக அமைகிறது.

உலகம் என்ற பாடசாலையிலே ஒவ்வொரு நாளும் கற்றுக் கொண்டேயிருக்கிறோம். கற்றல் என்பது நடத்தையில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதாகும். கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின், நிற்கும்போது, நேற்றைய அனுபவம், இன்றைய வாழ்க்கையை, மேலும் சிறப்புற வாழ உதவுகிறது.

இன்று தமிழினம் பல்வேறு சூழ்நிலைகளால், புலம்பெயர்ந்து வாழவேண்டிய சூழ்நிலைக்காளாகி யுள்ளனர்.

“நிலம் புடை பெயரினும் நின் சொல் பெயரல்”

“இன்னாது அம்ம இவ்வுலகம் இனிய காண்க”

புறம்:

சொல் பல்வேறு உன்னத உயர்ந்த பொருள் தருகிறது. சொல்லைக் காத்து எந்தவுழிற் வாழ்ந்தாலும் சீரியர் ஆவோம். “சான்றாண்மைக்குச் சொல்லே தளம். சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு” என்பதுணர்ந்து, சான்றாண்மை உலகெங்கும் செல்வது

என்பது விளங்கி, உலகச் சான்றோரோடு ஒன்றாகித் தமிழ்காணும் கல்வித் பொருள் உணர்ந்து செயற்படுவோம். “நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்பாமை” கொன்றைவேந்தன் 50. “கல்வி என்பது முடிந்த முடிபல்ல, அது யாத்திரை” ருளோ. தமிழர் தம் வாழ்வில் பல்வேறு இடைத்தாக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால் தமிழ் மொழி தரும் கல்விப் பயன் உள்ளது சிறத்தல் ஆகும். ஒன்றே உலகம் என்பதாகும்.

“நல்லது செய்தல் ஆற்றி ஆயினும் அல்லது செய்தல் ஓம்பின்! அதுதான் எல்லோரும் உவப்பது! அன்றியும் நல்லாற்றுகல் படுஉம் நெறியார் அதுவே”
ஆவூர் மூலங்கிழார்.

“எண்ணித் துணிக கருமம், துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு”
குறள் 467

கல்வியில் தீர்மானம் எடுப்பதற்கு நன்றாக நாலுவளமும் நன்கு பார்த்துத் தீர்மானிப்போம், செயற்படுவோம், உலகை ஒன்றாய்க் காண்போம். சுவாமி விவேகானந்தர் தாம் கற்றதை, உணர்ந்ததை நம்பிக்கையோடு சிக்காக்கோ நகரில் பேசியபோது என்ன நடந்தது?. அங்கீகரிப்பு, ஆரவாரம், ஞானி என ஏற்று ஒன்றவில்லையா! ஆதலின் தமிழ் மொழி கூறும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற கல்விப் பொருளும் பயனும் விளங்குவோம். சுவை புதிது, பொருள் புதிது, சொற் புதிது, சோதியுள்ள தமிழ் தரும் கல்விக் கருத்துப்புதிது; இதையுணர்ந்து எம்மொழியில் எந்நாளும் அழியாத கல்வி விழுமியங்கள் இன்றும் உண்டு, பண்டும் உண்டு, என்றும் உண்டு என்பதை அறியச் செய்வோம். இதனால் எம் மொழியை மேலும் ஆய்ந்து ஒப்புப் பொருள் காண்போம். மேம்படுத்துவோம். “ஒன்றே உலகம், ஒன்றே தேவன்” என்ற உயர் கல்விக் கருத்தை உலகம் நாட தமிழ் மொழி தரும் கல்விக் கருத்தைத் தரணிக்களித்திடுவோம்.

“அறம் அறிந்தோம்;
ஆற்ற பொருள் அறிந்தோம்;
இன்பின் திறம் அறிந்தோம் ;
வீடு தெளிந்தோம்”

என்ற எம்மொழியின் கல்வி விழுமியங்கள் உலகை ஒன்றாக்கட்டும்.

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்பது எங்கு சென்றாலும் தமிழ் பேசுவோர் அந்த நாட்டையும் மக்களையும், ஒன்றாய்க் காண்பார்களாக; உறவினராய் வாழ்வார்களாக. தமிழ் மொழி கூறும் கல்வி உலகை ஒன்றாக்கும் கல்வி என்ற விழுமியம் என்றும் உயர்ந்தது.

JEVIEAGIRIEJIN

-PHOTOS-

Professional Photographers

(AMBULI PHOTO, Nallur, Jaffna)

உங்கள் பொன்னான
நன்நாளை என்றும்
மகிழ்வுடன் நினைவூட்ட
அன்றும், இன்றும், முதலிடம்
பெறுவது புகைப்படமே.
ஆம்! காலத்தால் அழியாத
கண்கவர் படைப்புகளை
அனுபவம், புதிய
கலைநுட்பம், கொண்ட சேவை
மூலம் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

எவகிறீன் போட்டோ சேவிரீஸ்
(அம்புலி போட்டோ, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

Specializes in Sri Lankan,
North Indian, Hindu,
Christian & Sikh Weddings

Puberty Ceremony
Birthdays
Stage Programmes
Commercial Photography
Any other special Occations

சகல வீதமான கேக்
வகைகளும் செய்துதரப்படும்

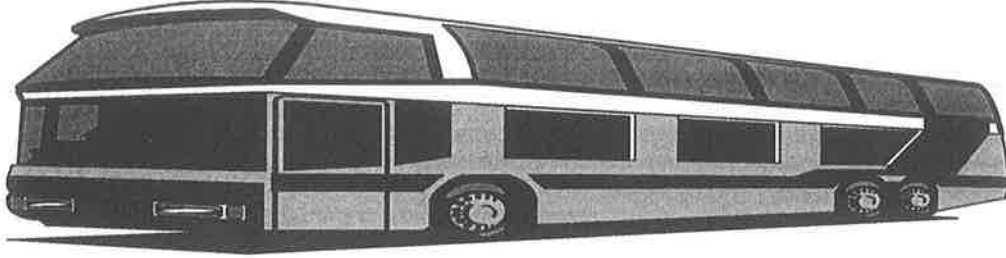
CALL
SIVA SIVARANJAN (RAJ)
(514) 277 9891 (514) 942 0008

CLUB MAX TOURIST

மக்ஸ் டூரிஷ்டர்

சொகுசு பஸ் சேவை

TRAVELLING MAKES PLEASURE

உல்லாசப் பயணங்கள், சுற்றுலாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், கனடா, வட அமெரிக்கா, நகரங்கட்குப் பாதுகாப்பான, அவதானமிக்க சாரதிகளுடன் சேவை வழங்குகின்றோம்.

Montreal - Toronto
Montreal (514) 389 8093

Toronto - Montreal
Kennedy & Finch
Toronto: (416) 281 8005

விமான நிலையங்களுக்கும் சேவை
ரொறன்ரோ, மொன்றியல் ஆலயங்கட்கு விசேட ஏற்பாடு

சேவை செய்வதே ஆனந்தம்

சிறு பொதிகள், வர்த்தகப் பொருட்கள், நம்பிக்கையாக ஒப்படைப்போம்
வீட்டுப் பொருட்கள், தளபாடங்கள், தொகையான பொருட்கள், விசேஷ
ஓழுங்கு

பிரயாணச் சீட்டுக்கள் - Flight Tickets குறைந்த விலைக்கு தெரிவு
செய்து வழங்கப்படும்.

கொழும்பு நகரில் உரியவர்களுக்கு அருகாமையில் Fax விநியோகம்

தங்குமிட வசதிகள்
குறைந்த கட்டணத்தில்

Montreal, Quebec City
Niagara, Ottawa, Pittsburg
நகரங்கட்கு குறைந்த
கட்டணத்தில் சேவை

பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு

துரை மாவீராயன்
பாண்டிச்சேர்

ஆரக்கும் கலங்காத வீரம் - கண்டும்
அஞ்சாமல் வருவார் யார் தமிழர்கள் ஓரம் ?
பாருக்குள் இல்லை நன்றேரம் - இன்றேல்
பகைவரும் கொக்கரிப் பாரோ இன்றேரம்? (1)

ஈதலால் அடைவதே இன்பம் - பணம்
ஈட்டலும் காத்தலுமே பெருந் துன்பம்
ஆதலால் செல்வத்தைத் தின்போம் - எனல்
ஆகாது வாழ்கையே நிலயாமை என்போம் (7)

புறப்பாட்டில் மறப்பாதை உண்டு - வரும்
புகழ்க்கு வாழ்வென்றே எழுவார் திரண்டு
இறப்பாலும் வாழ்வார் புகழ் கொண்டு - நெஞ்சன்
இருப்பதாலே தமிழ் என்னும் கற்கண்டு (2)

விருந்தோம்புகின்ற பண்பாடு - கொண்ட
வெல்லும் தமிழருக்கு ஆர் இங்கே ஈடு
மருந்தான பொருளும் அன்போடு - தந்து
வாழ்பவர் தமிழரே அன்றோ பொறுப்போடு (8)

வாழத்தான் காதலும் வேண்டும் - வாழும்
வகையற்றுப் போய்விடின் சாதலும் தூண்டும்
கோழைப்பிள்ளைகளை தோன்றும் - நிலை
கோதையாக்கே இங்கு வாராது மீண்டும் (3)

கற்பும் ஒழுக்கமும் மேன்மை - தரும்
கட்டுப்பாடும் உற்றார் நல்மனப் பான்மை
அறப் நெறியில் செல்லாமை - வாழவுக்கு
ஆகாத வழியிலே போகாத தூ ய்மை (9)

காதலும் பேசும் நம் மூச்சு - வரும்
காலமும் தாய் நாட்டின் பெருமைக்கென் றாச்சு
ஆதலால் பெண்கள் கண் வீச்சு - யாவும்
அடிமை நிலை போக்கித் தான் இனிப் பேச்சு (4)

ஏழையர் பசி நோய்க்கு இரங்கி - பொருளை
எந்நாளும் சுரக்கின்ற வழியில் விளங்கி
வாழைபோல் தியாகத்தில் ஓங்கி - மண்ணை
வளமாக்கி விழைவாரே அன்பினால் தாங்கி; (10)

அன்புதான் அறம் தோன்றத் துணையாம் - மண்ணில்
அவ்வாறே மறந்தோன்ற அன்பிறகு) ஏதிகையாம்
வன்பாளர் அன்றோ அ.:றிகையாம் - அன்னார்
வளர்ப்பதன்றோ அமைதி இல்லாத வினையாம் (5)

அறுசுவை உண்டிகள் கூட்டி - உடன்
அகம்கொண்ட இன்சொலால் மரியாதை காட்டி
கறிச்சுவை கூட்டிப் பாராட்டி - உள்ளக்
கனிவோடும் விருந்து வைப்பார் எடுத்தா ட்டி (11)

அன்பின்றி வையமே இல்லை - என்ற
அருந்தமிழர்ப் புகழ்க் கில்லையே எல்லை
தன்னலத்தால் பெண்டு பிள்ளை - எனத்
தாம் வாழுகின் றோரால் வந்தது தொல்லை (6)

ஒப்புரவொழுகுவார் ஒன்றித் - தமிழர்
ஒருநாளும் மறவாரே பிறர் செய்த நன்றி
செப்பிடும் உறவினர்க்கு) அன்றி - நன்மை
செய்வதே தமிழர்தம் வாழ்க்கையின் வென்றி; (12)

சீசைமாறிய பறவைகள்

சீவம் சீன்னையா—ஸ்காப்ரோ—கனடா

கனகலிங்கம் படுக்கையில் இருந்து எழு மனமில்லாதவராய் அப்படியும் இப்படியும் புரண்டு கொண்டிருந்தார். மணி ஏழாகிவிட்டது. காலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் எழுந்துவிடும் வழக்கத்தைக் கொண்ட அவருக்கு இன்று ஏழு மணியாகியும் எழுந்திருக்க மண் வரவில்லை. எழுந்திருந்து என்னத்தைச் செய்வது என்ற விருத்தியான ஒரு மனப்போக்கு சில நாட்களாகவே அவரின் அடி மனதில் இருந்து எட்டிப் பார்க்கத் தொடங்கி இருந்தது. இந்தக் கனடாவும் அதன் குளிரான காலநிலையும் ஒரே மாதிரியான இயந்திர வாழ்க்கை முறையும் அவருக்கு இந்த மூன்று வருடகாலத்தில் மிகவும் அலுத்துப்போய்விட்ட ஒரு விஷயம்.

அவர்தான் பிறந்த மண்ணைவிட்டு கனடாவுக்கு வர ஒரு போதும் விருப்பப்பட்டவரல்ல. அவர் இங்கு வர வேண்டி வந்ததற்கு முழுக்காரணமே அவர் மனைவி செல்வநாயகிதான். அவர்களின் ஒரே மகள் ராஜி என்ற ராஜேஸ்வரி திருமணமாகி கனடாவில் இருக்கிறாள். “சொந்தவீடு, கார் என்று மிகவும் வசதியாக இருக்கிறாளாம். எங்களையும் அங்கு வரச் சொல்கிறாள். நாங்கள் இங்கு தனிய இருந்து என்னப்பா செய்யப் போகிறோம். பேரப் பிள்ளைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு அதுகளோட சந்தோஷமாகச் சீவியத்தைக் கழிக்கலாம், என்னப்பா சொல்லுறியள்,” என்று கேட்ட செல்வநாயகியின் கேள்விக்கு ஒரே பதில்தான் தொடர்ந்து கிடைத்து வந்தது. அது “ நான் வரவில்லை, நீ வேணுமெண்டால் போய் உன்னை மகளோட, பேரப்பிள்ளையளோட போய் இருந்து கொள். நான் ஒரு நாளும் இந்த மண்ணைவிட்டு வரமாட்டன். நான் செத்தால் இங்கு தான் சாவன். இந்தக் கனகலிங்க வாத்தி இந்த மண்ணைவிட்டு ஒருநாளும் அசையமாட்டான்,” என்ற அவரது தொடர்ந்த மாற்றமில்லாத ஒரே பதில் செல்வநாயகிக்கு அலுப்பை ஏற்படுத்தியது.

உனது ஐயா அங்கு வரமாட்டாராம். அவர் வராமல் நான் மட்டும் எப்படித் தனிய வாறது. பேரப்பிள்ளையளைப் பாக்கப் பலன் இல்லைப் போலக் கிடக்குது. எங்களைக் கூப்பிடுகிற நினைப்பை விட்டிட்டு வேற வேலை இருந்தாப் பாருங்கோ, என்று மகளுக்குக் கடிதம் எழுதிப் போட்டு விட்டாள். ஆனால் நினைப்பது எல்லாம் நடந்து விடுகிறதா என்ன? அதன்பின் செல்வநாயகியின் நடத்தையில் ஏற்பட்ட மாற்றமும், எதிலும் ஒரு பிடிப்பற்ற போக்கும், விட்டேற்றியான பதில்களும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவளது உடல்நலக் குறைவும் கனகலிங்கத்தின் மனதைச் சிறிது சிறிதாக மாற்றின. இறுதியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராக செல்வநாயகியிடம் “ சரி நானும் வாறன். கனடாவுக்கு போவம். ஆனால் ஒரு விஷயம். அங்கு எனக்கு எப்ப இங்கு திரும்பி வர வேணுமெண்டு நினைக்கிறேனோ அப்ப என்னை இங்கு திரும்பி அனுப்பிவிடவேணும். நீ என்னோட திரும்பி வாறதெண்டால் வரலாம். இல்லை அவையோட இருக்கிறதெண்டால் இருக்கலாம்,” என்ற நிபந்தனையுடன் கனடாவுக்கு வர அவர் இணங்கினார்.

இத்தனைக்கும் மகளிடம் அவர் பாசமில்லாதவரல்ல. சொல்லப்போனால் தாயை விட தகப்பனிடம் தான் மகள் ராஜிக்குச் செல்லம் கூட.

இங்கு வந்தபின்தான் தாங்கள் எதற்காக வரவழைக்கப்பட்டோம் என்ற உண்மை புலப்பட்டது. உண்மையில் மகள் வசதியாகத்தான் வாழ்கிறாள். சொந்த வீடு, கார், நல்ல வேலை, கைநிறையச் சம்பளம். இருவருமே வேலை செய்கிறார்கள். இரண்டு குழந்தைகள். மூத்தவன் அனுஷனுக்கு ஐந்து வயது. இளையவன் தர்ஷனுக்கு இரண்டு வயது. மகளும் மருமகனும் காலை ஏழு மணிக்கு முதலே அரக்கப் பரக்க வெளிக்கிடுவார்கள். மாலை ஆறு மணிக்குப் பின்னர் தான் வீடு திரும்புவார்கள். கனகலிங்கமும் செல்வநாயகியும் கீழறையில் தான் வாசம்.

அவருக்கு வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடக்கும் இந்த இயந்திர வாழ்க்கை பிடிக்கவில்லை. வேறு எங்கேயாவது வெளிக்கிட்டுப் போய் யாருடனாவது கதைத்துப் பேசிப் பொழுதைப் போக்கலாம் என்றாலும் அதுவும் மகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ராஜியை நினைக்கும்போது அவருக்கு மிகவும் வியப்பாக இருந்தது. எப்படி மாறிப் போனாள்? ஐயா, ஐயா என்று ஓடி வந்து கட்டிப்பிடித்துப் பாசத்தைப் பொழியும் ராஜிதானா இது? எப்படி மாறினாள்? அவளது மாற்றத்திற்கு நாடு, சுற்றுச்சூழல் ஒரு காரணமா? நாட்டைக் குறைசூற அவர் விரும்பவில்லை. கட்டுப்பாடாக வாழ்பவர்கள் எந்த நாட்டிலும், எந்த சூழலிலும் கட்டுப்பாடாக வாழலாம், நாடும், சூழலும் அதற்குக் காரணமாக இருக்க முடியாது. கணவன் சுதாகரைக் கூட அவள் பல சமயங்களில் மதிப்பதில்லை. பாசம் என்பது ஒரு வழிப்பாதைதானா? நாம் எமது குழந்தைகளில் பாசம் வைத்தால் அவர்கள் திருப்பி எங்கள் மேல் பாசம் வைப்பதற்குப்பதில் தங்கள் குழந்தைகளில் அன்பு வைப்பார்களா போலும். சரி என்மீதுள்ள பாசம் தான் குறைந்து போனாலும் தாய் மீதாவது பரிவு, பாசம் ஏற்படக்கூடாதா? மகள்தான் அப்படி என்றால் தாய் மொழியே தெரியாத அன்னிய மொழி பேசும் பேரப்பிள்ளைகள்கூட ஒட்டுறவாக இல்லை.

“ என்னப்பா! இன்னும் நித்திரை கொள்ளுறியளே? அனுஷனை பள்ளிக்கூட பஸ்ஸுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிற நோக்கமில்லையா? ” செல்வநாயகியின் எரிச்சலான குரல் அவர் நினைவோட்டத்தை இழுத்துப்பிடித்தது. அவள் குரலில் தென்பட்ட எரிச்சல் அவருக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. அவள் அப்படியான சபாவம் கொண்டவளல்ல சூழ்நிலை அப்படி அவளை மாற்றியிருந்தது. சம்பகாலமாக அவளுக்கு உடல்நிலை சரியில்லை. அவள் யாரிடமும் அதுபற்றிப் பேசியதும் இல்லை. மகளும் மருமகனும் போனபின் அனுஷனைக் குளிப்பாட்டி, சாப்பாடு கொடுத்து, பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பியபின் அடுத்தவனின் அலுவல்கள் பார்த்துப் பின்னர் உணவு தயாரித்துப் பாத்ரம் கழுவி வீடு துப்பரவாக்கி என்று

எப்போதும் அவளுக்கு வேலை இருந்து கொண்டே இருக்கும். அவளுடைய அறுபத்தைந்து வயதுக்கு அது மிக அதிகம். அவளைப் பார்க்கும்போது அவருக்குப் பரிதாபமாக இருக்கும். அவர் அடிக்கடி சொல்வார், “நீ ஏன் எல்லாத்தையும் இழுத்துப் போட்டுக்கொண்டு செய்யிறாய்? ராஜி வந்து செய்யமாட்டாளா? பிறகு நீ வருத்தம் எண்டு வந்து கிடந்தால் யாருக்கு உன்னைக் கவனிக்கிறதுக்கு நேரமிருக்கு. கொஞ்ச நேரமெண்டாலும் ஓய்வு எடன்” என்று. செல்வநாயகி அதற்குப் பதில் பேசமாட்டாள். இப்போதெல்லாம் அவளைப்பற்றி அவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு அவள் பதில் சொல்வதில்லை.

ராஜி வேலையால் வரும்போதே “அம்மா சரியாய் பசிக்கிறது, இண்டைக்கு என்ன சமையல்,” என்று பாய்ந்து கொண்டேவந்து வேலைக்குப் போட்ட உடுப்புக் கூட கழற்றாமல் இருப்பதைப் போட்டுச் சாப்பிட்டு விட்டு மேலே போய்விடுவாள். அல்லது டெலிபோனை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு யாருடனாவது ஊக்கத்தை கதைக்கத் தொடங்கி விடுவாள். குழந்தைகளைப் பற்றி மட்டும் விசாரிப்பாள். மகள் எப்படி இருந்தாலும் மருமகன் சுகாகர் தங்கக்கம்பி என்பது கனகலிங்கத்தின் அப்பிராயம் உரக்கப் பேசமாட்டான் குடி, சிகரட் என்று ஒரு கெட்ட பழக்கமும் இல்லை. சினிமாதிரிகளும் அதிகம் இல்லை. குடும்பத்தில் நிரம்ப பாசம் உள்ளவன். இந்த விஷயத்தில் மகள் மிகவும் கொடுத்து வைத்தவள் என்பது இருவரதும் ஒத்த அபிப்பிராயம்.

குடி என்று சொல்லும் போது சின்னானின் ஞாபகமும்சூடவே வரும். ஓவ்வொரு நாளும் மாலையில் வீட்டு வளவுக்குள் கள் இறக்க வரும் அவனிடம் தனக்கு ஒரு போத்தல் புறம்பாக யாருக்கும் தெரியாமல் எடுத்த வைக்கும்படி சொல்லுவார். அவனும் அப்படியே செய்துவிட்டுப் போகும்போது மெதுவாக அவருக்கிடவந்து “ஐயா எடுத்து வைச்சிருக்குது” என்று தகவல் கொடுத்துவிட்டுக் கும்பிடு போட்டுப் போய்விடுவான். அவர் அவனிடம் அடிக்கடி சொல்வார், “இஞ்சார் என்னைக் கும்பிடாத நான் ஆசிரியத் தொழில் செய்கிறேன் நீ கள் இறக்கும் தொழில் செய்கிறாய். செய்கிற தொழில்தான் வேறு வேறே தவிர மனிசர் எல்லோரும் ஒன்றுதான். எந்த வித ஏற்றத் தாழ்வும் கிடையாது,” என்று எத்தனையோ தரம் சொன்னபோதும் அவன் அவரைச் கும்பிடுவதை நிறுத்தவில்லை. அவர் சொல்வதற்கு ஒரு சிரிப்பையே பதிலாகத் தந்துவிட்டுப் போய்விடுவான்.

கன்குடிப்பது, தான் செய்துவரும் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு இழுக்கு என்பது போக தான் கன்குடித்துக்கொண்டு குடி, குடியைக் கெடுக்கும் என்று பிறருக்கு உபதேசம் செய்வது மனசாட்சிக்கு ஏற்றதல்ல என்பதும் அவரது கருத்தாகும். இருந்தாலும் எப்படியோ தொற்றிக் கொண்ட குடிப்பழக்கத்தை அவரால் விடமுடியவில்லை என்பதும் உண்மை.

கனடாவுக்கு வந்தபின் அதை அவரால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாததற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று மருமகன் குடிப்பதில்லை. இரண்டாவது அவரது கையில் பணம் இல்லாமல். குடிப்பதற்கு அவருக்குக் காசு கொடுப்பதில்லை என்பதில் மகள் பிடிவாதமாக இருந்தாள்.

குடிக்கவேண்டும் போல் சில வேளை எழுந்த ஆவலைக் கட்டுப் படுத்திக் கொண்டார். சில வேளைகளில் குடித்தால் மன வேதனைகளை மறக்கலாம் என்று நினைத்தாலும் மறுகணமே அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டார். ஆனால் அதே சமயம் சொந்த மண்ணுக்குத் திரும்பிப் போகும் எண்ணமும் வலுப்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. திருநெல்வேலியில் உள்ள வீடும் கிளிநொச்சியில் வாங்கிப்போட்ட காணியும் அவரது ஞாபகத்தில் வந்தன.

“என்னப்பா நான் இங்க கிடந்து கத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் அங்க என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.” மீண்டும் கேட்ட செல்வநாயகியின் குரலினால் நினைவுலகத்திற்கு வந்தவராக எழுந்து காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு புறப்படத்தயாராய் மேலே வந்தார். அனுஷனை பள்ளிக்கூட பஸ் வந்ததும் ஏற்றிவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தார். தைமாதத்துக் குளிரும், பனியும் அவரைப் புரட்டி எடுத்தன. நடுங்கியபடி உள்ளே வந்த அவருக்கு குளிரால் ஒரு கணம் பேசமுடியவில்லை. சற்றே சமாளித்தவராக “நான் திரும்பிப் போகலாம் என்றிருக்கிறேன்” என்று அவர் கூறி முடிக்குமுன் தொலைபேசி மணி அடித்தது. ராஜி அல்லது சுகாகர் அடிக்கடி பிள்ளைகளைப்பற்றி விசாரிக்க எடுப்பார்கள். அவர்களில் ஒருவர் தானாக்கும் என்று எடுத்தவருக்குப் பரிச்சயமில்லாத ஒரு குரல் “கனகலிங்கம் இருக்கிறாரா” என்று கேட்டது. “ஓம் நான் கனகலிங்கம் தான் கதைக்கிறேன். நீங்கள் ஆர் கதைக்கிறது” என்று கேட்டவருக்குத் தான் மயில்வாகனம் என்று பதில் வந்தது. அதன்பின்தான் கனகலிங்கத்துக்கு ஞாபகம் வந்தது. கிளிநொச்சியில் இருபது வருடங்களாகச் சேர்ந்து படிப்பித்தவர்கள். இப்போது மயில்வாகனம் திருமணமாகாத கடைசிமகனுடன் இருந்தாகவும் ஒரு இடத்தில் வேலை செய்வதாகவும் மனைவி இறந்தபின் இங்கு வந்து ஐந்து வருடங்கள் ஆகிறதென்றும் சொன்னவர் ராஜியையும் சுகாகரையும் கடையில் சந்தித்த இடத்தில் தொலைபேசி எண் எடுத்ததாகவும் சொன்னார். “நான் என்ற நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போகலாம் என்றிருக்கிறேன், இங்க ஒண்டும் எனக்குப் பிடிக்கேல்ல” என்றார் கனகலிங்கம் “என்ன விசாக்கதை கதைக்கிறாய். அங்க போய் இந்த நிலமையில் என்ன செய்யப் போகிறாய்” என்று மயில்வாகனம் கேட்டார். “எந்த நிலமை எண்டாலும் என்ற நாடு என்ற நாடுதான்,” என்று பதில் சொன்ன கனகலிங்கத்திற்கு, “சரி சரி மகன் வந்திட்டான் போலக்கிடக்கு, நான் ஆறுதலாகக் கதைக்கிறேன்,” என்று கூறித் தொலை பேசியை மயில்வாகனம் வைத்துவிட்டார்.

“ஆரப்பா டெலிபோனில?” என்று கேட்ட செல்வநாயகிக்கு “அது என்ற சினிமாதின் மயில்வாகனம்,” என்று பதில் சொன்னார். மீண்டும் ஏதோ கேட்க வாயெடுத்த செல்வநாயகியைத் தர்ஷனின் வீரிட்ட அழகைச் சத்தம் அங்கிருந்து ஓட வைத்தது.

அடுத்தநாள் சனிக்கிழமை மாலை ஏழு மணி. ராஜியும், சுகாகரும் வீட்டில் இல்லை. தொலைபேசி

மணி அடித்தது. எடுத்வர் மயில்வாகனம். அவர் குரலில் ஒரு அவசரம் தென்பட்டது. “கனகு ஒருக்கா இந்தப்பக்கம் உடன வா” என்றார் “என்ன மயில்வாகனம்! ஏழு மணியாச்சு. இஞ்ச செல்வமும் பிள்ளையளும் தனிய, ஏதும் அவசரமா?” என்று கேட்ட கனகலிங்கத்துக்கு, “ஓம் அவசரம் மாதிரித்தான், உடன திரும்பிடலாம். நீ ஒருக்கா வா” என்றவர் விலாசத்தைக் கொடுத்து உடனே வரச் சொன்னார். சரியென்ற கனகலிங்கம் செல்வத்திடம், “செல்வம் மயில்வாகனம் ஒருக்கா என்ன வரட்டாம். ஏதோ அவசர அலுவலாம். நான் போட்டு உடன வாறன். நீ கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு இரு,” என்றார் “என்னப்பா இந்தக் குளிருக்குள்ள இந்த நேரத்தில் என்ன அவசரம்,” என்றவளுக்கு, “டெலிபோனில் சொல்லேல்லை. நான் இந்தாப் போட்டு உடன வாறன். “ என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டார்.

என்ன அவசரமோ ஏதோ என்று எண்ணிய படி மயில்வாகனத்தின் வசிப்பிடத்துக்குச் சென்று உள்ளே நுழைந்தவர் அங்கு மேசைமீது வைக்கப்பட்டிருந்த மதுப்போத்திலைக்கண்டு திகைத்துப்போனார். “நெடுக தனியதானே இருக்கிறது. அதுதான் உன்னையும் கூப்பிட்டனான். மகன் இண்டைக்கு காலமை மொன்றியாலுக்குப் போய்விட்டான். நாளைக்கு இரவுதான் வருவான். அதோட அவன் வீட்டில் இருக்கிற நேரமும் குறைவு,” என்று சொல்லியபடி இரண்டு கிளாசையும் தண்ணீரையும் கொண்டு வந்து மேசையில்வைத்தார். சற்றே தயங்கிய கனகலிங்கம், “இல்லை மயிலு நான் இங்க வந்து இதுகளையெல்லாம் விட்டுப் போட்டன். மகளுக்குத் துப்பரவாப் பிடிக்காது. வேலையும் இல்லை” என்றார் “இஞ்சார் விசர்க்கதை கதையாத இஞ்ச ஆர் குடிக்காதவை, குடிக்காதவையை விரல் விட்டு எண்ணிரலாம். குடிச்சமா, சாப்பிட்டமா என்று போய்ப்ப படுத்தால் விஷயம் முடிந்தது” என்று சொல்லி மேலும் தயங்கிய கனகலிங்கத்தை வற்புறுத்திக் குடிக்க வைத்தார் மயில்வாகனம். நேரம் போனது தெரியவில்லை. மயில்வாகனம் தான் நினைவு படுத்தினார். “மணி ஒன்பதரை ஆகுது. சாப்பிடன்,” என்றார் “என்ன மணி ஒன்பதரையா. நேரம் போனதே தெரியேல்லை. நான் வீட்டில் போய்ச் சாப்பிடுறன். அடிக்கடி சந்திப்போம்” என்று மயில்வாகனத்திடம் விடைபெற்று வீடு வந்து சேர்ந்தபோது மணி பத்து. அன்று அவர் மயில்வாகனத்தின் வீட்டில் கழித்த இரண்டு மணித்தியாலமும் கனடா வாழ்க்கையின் சந்தோஷமான நேரம் என்று எண்ணியபோதும் மனத்தில் ஒரு குற்றவுணர்வும் ஏற்படாமல் இல்லை. நல்ல காலமாக மகளும் மருமகனும் இன்னும் வந்திருக்கவில்லை. செல்வத்தைச் சமாளிப்பது அவருக்குப் பெரிய பிரச்சனையாக எப்போதுமே இருந்ததில்லை.

வாரத்தில் இருதடவையாவது கனகலிங்கமும் மயில்வாகனமும் சந்திப்பது வழக்கமாகிவிட்டது. முதலில் மயில்வாகனம் கூப்பிட்டுப் போனார். பின்னர் தானாகவே போகத் தொடங்கினார். செல்வநாயகி சாடையாகச் சொல்லிப் பார்த்தாள். ஆனால் அவர் நிறுத்துகிறபாடாக இல்லை. அவள் என்றுமே எதற்குமே

அவரை வற்புறுத்தியவள் அல்ல. அத்துடன் எப்பேனும் திரும்பிப் போகப் போகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர் இப்போது சினேகிதன் என்ற பிடிப்பிலாவது அதை மறந்து கொஞ்ச நாள் இருக்கட்டுமே என்று அவளும் அவர் போக்கில் விட்டு விட்டாள்.

அன்றும் அப்படித்தான் சனிக்கிழமை இரவு மயில்வாகனத்தின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு வீட்டுக்கு வந்தவருக்கு ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. முன் ஹாலில் சுதாசுரன், ராஜி, செல்வநாயகி மூவரும் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் இவரது வரவுக்காகவே காத்திருந்தது போல இருந்தது. அன்று அவருக்குத் தள்ளாட்டமும் கூடவாக இருந்தது. என்னவென்று நிதானிக்குமுன் மகள் வெடித்தாள், “அம்மா நான் ஐயாவோட இதைப்பற்றிக் கதைக்க விரும்பேல்லை. நீங்க சொல்லுங்கோ. இனி அவர் மயில்வாகனம் வீட்டுப்பக்கம் போனாரென்டால், அதுக்குப் பிறகு நான் என்ன செய்வன் என்று எனக்கே தெரியாது,” என்று பொரிந்து தள்ளிவிட்டு மேலே போய்விட்டாள். சுதாசுரன் வாயே திறக்கவில்லை. தள்ளாடி விழப் போனவரைத் தாங்கிப் பிடித்த செல்வம், “மயில்வாகனத்தின்ரை மகன் வசந்தனுக்கு நீங்க அங்கே போறது, குடிக்கிறது ஒண்டும் பிடிக்கேல்லை. அவன்தான் சுதாசுரிட்டச் சொல்லியிருக்கிறான். இப்ப ராஜி கத்திப்போட்டுப் போறான். உங்களுக்கேனப்பா இதெல்லாம் சும்மா பேசாமல் இருக்கிறதுக்கு” என்று அழுத விசாலத்துக்கு “சரியப்பா, நான் இனிமேல் மயில்வாகனம் வீட்டுப்பக்கம் போகவும் மாட்டன், குடிக்கவும் மாட்டன்,” என்று ஆறுதல் கூறினார்.

அன்று உண்மையிலேயே குடிப்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்றுதான் நினைத்தார். ஆனால் கடந்த ஏழு, எட்டு மாதங்களாக குடித்துப்பழகிய பழக்கத்தை அவரால் விடமுடியவில்லை. மூலைக்குமூலை இருக்கும் மதுபானக் கடைகளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவருக்கு குடிக்கவேண்டும் போல இருக்கும். ஆனால் பணம் வேண்டுமே. செல்வத்திடம் கேட்டுப் பார்த்தார் “என்னடையே ஏதப்பா காசு. நானென்ன உழைக்கிறேன்,” என்று கேட்டுவிட்டு அவள் மீண்டும் “ஏனப்பா உங்களுக்குக் காசு” என்று கேட்டதற்கு “ஒன்றுமில்லை” என்று சமாளித்துவிட்டார்.

மீண்டும் அந்தவீட்டில் ஒரு எரிமலை வெடித்தது. மேல் அறையில் மகள், பேரப்பிள்ளைகளின் உடுப்புக்களை மடித்து வைத்துக் கொண்டிருந்த செல்வம் ஹாலில் ஏற்பட்ட கூச்சலைக் கேட்டு கீழே ஓடி வந்தாள். கனகலிங்கம் மகளுக்கெதிரே குற்றவாளியோலத் தலை குனிந்து நின்று கொண்டிருந்தார். ராஜியின் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடித்தன. “நீங்கள் ஏன்யா இப்படிச் செய்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு என்ன குறை வச்சனாங்கள்? எங்கட மானத்தை வாங்கிறதெண்டு முடிவு செய்திட்டீங்களா? அப்படி உங்களுக்குக் குடிக்காமல் இருக்க முடியாதா? “என்று உரத்த குரலில் கத்திக்கொண்டிருந்தாள். ஒன்றும் புரியாமல் விழித்த செல்வநாயகிக்கு சுதாசுரன் விபரம் சொன்னான்.

கனகலிங்கம் சுதாசுரனின் நண்பர்கள் இரண்டு மூன்றுபேரிடம் கடன் வாங்கினாராம். “கடனா? ஏன் கடன்” என்று விக்கித்துப் போய்க் கேட்ட செல்வநாயகிக்கு “வேறு எதுக்கு, குடிக்கத்தான்,” என்று சொன்ன ராஜி கோபத்துடன் மேலும் ஏதோ சொல்லப் போனார். பிரச்சனை பெரிதாகும் போல் தோன்றவே சுதாசுரன் தலையிட்டு “சரி இதைப் பெரிதுபடுத்தவேண்டாம். அந்தக்காசை நான் குடிக்கிறேன்” என்று அன்றைய பிரச்சனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தான்.

மூன்று நான்கு மாதங்கள் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாமல் ஓடின. கனகலிங்கம் வழக்கம்போல் தனது வழக்கமான வேலைகளைச் செய்து வந்தார். அடிக்கடி குடிக்க வேண்டும் போல் தோன்றினாலும் தனது மனத்தைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டார். இனியொருமுறையார் முன்னாலும் அவமானப்பட அவர் தயாராக இல்லை. அது மகளானாலும் சரி மனைவியானாலும் சரி.

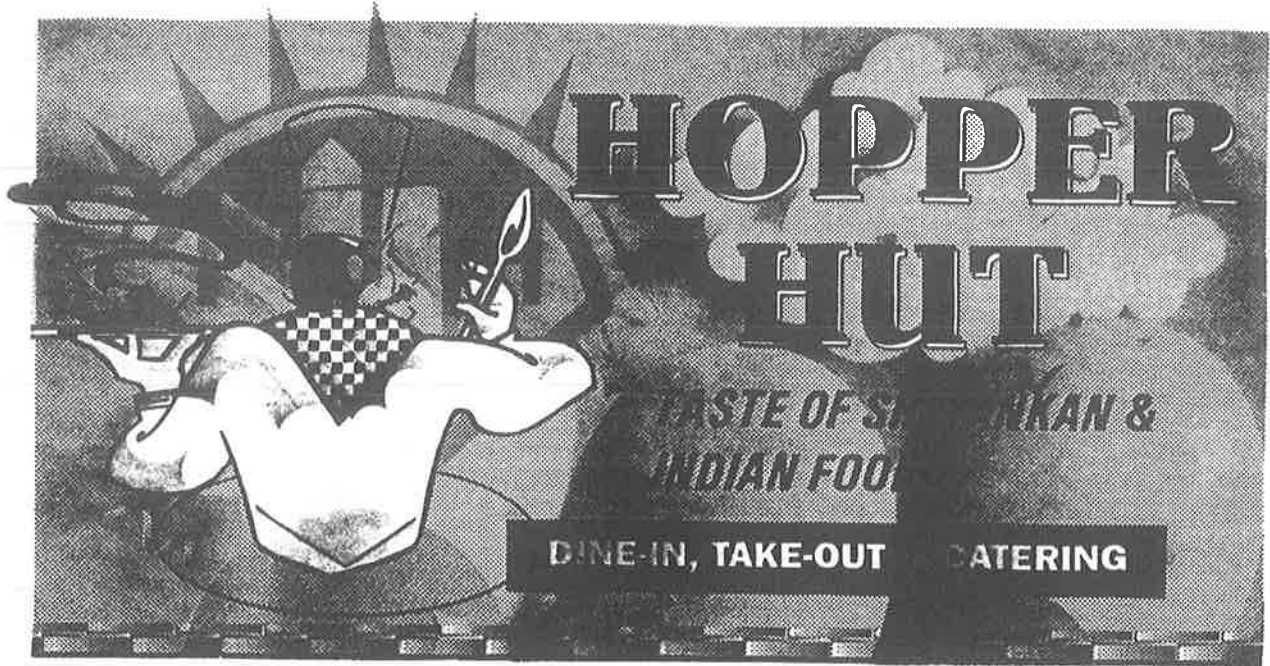
நவம்பர் மாதத்தில் ஒரு நாள். மீண்டும் குளிகாலம் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஏப்ரல் மாத வசந்தகாலம் அவர் மனதில் தோன்றியது. அங்கு குயில்கள் பாடும், செடிகளெல்லாம் பூத்துக்குலுங்கும் வெயில்தான் என்றாலும் சொர்க்கம் ஐப்பசி கார்த்திகையில் மழை பெய்யும். அது அங்குள்ள ஜீவன்களுக்கும், பயிர்களுக்கும் உயிர்த்தேன், என்று யோசித்துக்கொண்டே நடந்து கொண்டிருந்த கனகலிங்கத்துக்கு எதிரே தட்டுப்பட்டது ஒரு மதுபானக்கடை. வேதாளம் மீண்டும் முருங்க மரத்தில் ஏறியது போல அவரது மனம் மீண்டும் அந்தப் பழக்கத்தை நாடியது ‘ சீ வேண்டாம், ’ என்று ஒரு மனம் மறுத்தாலும் இல்லை இந்த ஓரேதரம்தான் என்று மறுமனம் சொல்லியது. சட்டைப் பையைத் துழாவினார். இரண்டு டொலர் ஐம்பது சதம் கிடைத்தது. இதை வைத்துக் கொண்டு எதை வாங்குவது என்று யோசித்துக்கொண்டு நின்றவருக்கு அந்தக் கடையிலிருந்து வெளிப்பட்ட ஒரு இளைஞன் தென்பட்டான். தமிழனாக இருக்கலாம் என்று அனுமானித்த கனகலிங்கம் தம்பி என்று கூப்பிட்டார். அதற்கு அந்த இளைஞனும் “என்ன பெரியவரே! என்ன வேணும்,” என்று கேட்டான். “இல்லைத்தம்பி பஸ்க்குக் கொஞ்சம் காசு குறையுது. ரெண்டு டொலர் இருந்தா தருவீரா?” என்று கேட்டார். “இந்தாங்கோ பெரியவரே, கவனமாப் போய்ச் சேருங்கோ,” என்று அந்த இளைஞன் இரண்டு டொலரைக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டான். இன்னும் அவருக்கு சிறிது பணம் தேவையாக இருந்தது. அந்த வழியால் போன இரண்டு, மூன்று பேரிடம் கேட்டுப் பார்த்தார் யாரும் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு காரின் ‘ கிரீச் ’ என்ற சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தவருக்கு அது அவரது வீட்டுக்குள் என்பதும் உள்ளே இருந்தது ராஜி என்பதும் புரிந்தபோது அந்தக் குளிரிலும் அவருக்கு வியர்த்தது.

பிரச்சனையை எதிர் நோக்கியவராகத் தான் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தார். வீட்டுக்குள் நுழையும்போது தலை தலையாக அடித்து அழுது கொண்டிருந்தான் செல்வநாயகி. அவரைக் கண்டதும் பத்திரகாளிபோல் சீறினார். “இனி நீங்க என்ரு முகத்தில் முழிக்காதீங்கோ”

இப்படியும் குடிக்க வேணுமா? நோட்டீஸ் நிண்டு போறவாறவை எல்லாரிட்டயும் கைநீட்டுறங்களாமே பிச்சை எடுக்கிறத்களும் சாப்பாட்டுக்குத்தான் பிச்சை எடுக்குதுகள். இது குடிக்கிறத்க்குப் பிச்சை எடுக்கிறதை நான் இப்பத்தான் பாக்கிறேன். என்னை விடுங்கோ? நான் எங்கையாவது போய்ச் செத்துப் துலைகிறேன்” மகளின் பிடியிலிருந்து திமிறியபடி வீறிட்டுக் கத்தினாள் செல்வநாயகி. அவரது செயலை அவளால் தாங்க முடியவில்லை. “எனக்கு முன்னால் நிக்க வேண்டாம். எங்கையாவது போய்ச் செத்துத் துலையுங்கோ.”

வீட்டைவிட்டு வெளியே போக எத்தனித்த கனகலிங்கத்தைப் பிடித்து உள்ளே செல்லுமாறு கூறினான் சுதாசுரன். உள்ளே போய்ப் படுக்கையில் சாய்ந்தவருக்கு நெஞ்சைச் சாடையாக வலிப்பது போலிருந்தது. நீண்ட நேரத்துக்கு செல்வநாயகி அழும் ஒலியும், மகளும் மருமகனும் அவளைச் சமாதானப்படுத்தும் சத்தமும் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. அதன்பிறகு ஒரு சத்தமும் இல்லை. அவருக்கு நித்திரை வரவில்லை. மெதுவாக மேலே வந்தார். ஹாலில் யாரும் இல்லை. குளிர்ப்பெட்டியைத் திறந்து குடிக்கத் தண்ணீர் எடுத்தார். பெட்டிக்குமேலே இருக்கும் ரைனோல் மருந்துக் குளிரைப் போத்தலைக் கண்டார். குளிர்ப் பெட்டிக்கு மேலே எப்போதும் அந்தப் போத்தல் இருக்கும். அதை எடுத்தவர் ஒரு கண நேர ஆத்திரத்தில் அதற்குள் மீதமிருந்த பதினைந்து குளிரைகளையும் வாயில்போட்டுத் தண்ணீரைக் குடித்தார். குடித்துவிட்டு சாப்பாட்டு மேசைக்கு அருகில் உள்ள கதிரையில் வந்து அமர்ந்தார். செல்வநாயகியின் பேச்சு அவரது மனதை மிக ஆழமாகப் பாதித்து விட்டிருந்தது. வேண்டாம் இந்த உறவு, வேண்டாம் இந்த வாழ்க்கை ஒன்றுமே வேண்டாம். சுதந்திரமான, நிம்மதியான உலகத்துக்கு போய்ச் சேரலாம் என்று யோசித்தபடியே நினைவு தவறியவாராய் கதிரையிலிருந்து கீழே சரிந்தார்.

அவர் கண் விழித்துப் பார்த்தபோது ஆஸ்பத்திரியில் படுத்திருப்பதை உணர்ந்தார். சுற்றிவர செல்வநாயகி, ராஜி, சுதாசுரன் ஆகியோர் கவலையோடு நின்றிருந்தனர். செல்வநாயகியின் முகம் அமுதமுது வீங்கியிருந்தது. “ ஏன்பா இப்படியெல்லாம் என்னை வதைக்கிறீங்கள்? நான் உங்களுக்கு என்ன செய்தனான்? ஒரேயடியாகப் போறதெண்டால் என்னையும் கூட்டிக்கொண்டு போங்கோவன்” என்று அமுத செல்வநாயகியை ஆறுதல் படுத்திய அவர் “எப்படி நான் இங்கு வந்தனான்” என்று கேட்டார். “சுதாசுரன் கீழே தண்ணி குடிக்க வந்தபோது நீங்கள் கீழே அறிவு நினைவில்லாமல் கிடந்ததைப் பார்த்து உடன் அம்புலன்சுக்கு அறிவிச்ச இங்கு கொண்டு வந்தம். கீழே கிடந்த வெறும் ரைனோல் மருந்துப் போத்தலைப் பாத்ததம்தான் நீங்க முழுக் குளிரையையும் குடிச்சது. தெரிஞ்சது நல்லகாலம் கடவுள் புண்ணியம் நீங்க பிழைச்சது.” என்று சொன்ன செல்வநாயகியை ஆறுதல் படுத்திய கனகலிங்கம். “ இனிமேல் இந்தத் தவறு நடக்காது. என்ர உயிர் போறதெண்டால் அது தமிழீழ மண்ணில் தான், ” என்று கூறியவாறே ஆயாசத்துடன் கண்களை மூடிக்கொண்ட அவர் மாணசீகமாகத் தமிழீழமண்ணில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கினார்.

அப்பம்- HOPPERS

☞ முட்டை அப்பம்
 ☞ பால் அப்பம்
 ☞ வெள்ளை அப்பம்
வாழையில் கட்டிய பொத்சோறு (Lamprice)
 ☞ மரக்கறி, மீன், நண்டு. இறால், கணவாய், ஆட்டிறைச்சி, கோழியிறைச்சி, மரக்கறி சோறு கறி

ரொட்டி வகைகள்

☞ வீச்சு ரொட்டி
 ☞ முட்டை ரொட்டி
 ☞ மட்டின் ரொட்டி
 ☞ மரக்கறி ரொட்டி
 ☞ கொத்து ரொட்டி

தோசை

☞ மசாலா தோசை
 ☞ நெய் தோசை
 ☞ பேப்பர் தோசை

**பரோட்டா
 இடியப்பம்
 பீட்டு
 இட்லி**

☞ Rolls- நோல்ஸ்-மட்டன், மரக்கறி
 ☞ Cutlets-கட்லட்ஸ்-மீன், மட்டன், மரக்கறி
 ☞ Patties-பற்றீஸ்-மீன், மட்டன், மரக்கறி
 ☞ வடை- உழுந்து, கடலை, கீரை
 ☞ சூசியம்
 ☞ போண்டா
 ☞ Buns-பண்-சீனி சம்பல், மீன், மட்டன்
 Desserts- இனிப்பு ஆகாரங்கள்
 பலகார வகைகளும் ஓட்டுக்குச் செய்து கொடுக்கப்படும்

**வெள்ளி ஸ்பெஷல்
 மெட்ராஸ் தாளி-Thali**
 5 மரக்கறிகளுடன் பாயாசம், அப்பளம், ரசம், மிளகாய்ப் பொரியல்

திருமணம், பிறந்தநாள், மற்றும் வைபவங்களுக்கும் சிறந்த முறையில் சீருடையுடன் உணவு பரிமாறப்படும்.

SPECIAL

இடியப்பம்

சொதி, சம்பலுடன் அதி விசேட விலையில்

880 Ellesmere Road (at Kennedy), Unit 215, Scarborough. Tel:(416) 299-4311

6 Kumars SILK HOUSE

அதீசிறந்த உயர்ந்தரக பட்டுபுடவைகளுக்கு நகரின் மத்தியின் நம்பிக்கையுடன் நாட வேண்டிய ஒரே இடம்.

6 Kumars Silk House

தாபனத்தின் 1996 ம் ஆண்டின் கோடைகால புத்தம் புதிய வெளியீடுகள்.

உயர்ந்தரகம் பனாரஸ் சற்றின் கூறை (முத்துமணி குஞ்சம் வேலைப்பாட்டுடன்)

உயர்ந்தரகம் பனாரஸ் சற்றின் கூறை (தங்கம் வெள்ளி, குஞ்சம் வேலைப்பாட்டுடன்)

உயர்ந்தரகம் பனாரஸ் சற்றின் கூறை (புத்தம் புதிய நவீன டிசைன்களில் குஞ்சம் வேலைப்பாட்டுடன்)

உயர்ந்தரகம் பனாரஸ் சற்றின் சில்க் Designer சாறிகள் (புத்தம் புதிய நவீன டிசைன்களில்)

தூய காஞ்சிபுரம் சேலைகள் (1000க்கு மேற்பட்ட தெரிவுகள்)

கௌரி, காயத்திரி சாறிகளின் புத்தம் புதிய வெளியீடுகள்.

மைசூர்சில்க் சேலைகள்

காஸ்மீர் சில்க் சேலைகள்

கோலம் றங்கோல சில்க் சேலைகள் (நவீன டிசைன்களில்)

GOLDEN Tissue சாறிகள், Supreme

Golden Tissue சாறிகள் (நவீன சிற்பகலை வேலைப்பாட்டு

டன்) இவற்றுடன் அதிவசேடமான.

அபூர்வா, கிரீஜா ரீசு சாறிகள் (முசுப்த்தபுடவைகள்)

இவற்றுடன் மாப்பிளைக்கு தேவையான சேலம் பட்டுவேட்டி, சால்வை, சர்வானிகூட் தலைப்பாகை உத்தரீயம் வாடகைக்கும் வீற்பனைக்கும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பரதநாட்டியத்துக்கு தேவையான நகைகள்,

பரத நாட்டிய ஆடைகள், ஆபரணங்கள்,

சாறிகள்.

அனைத்து வகையான எவர்சில்வர் பொருட்கள்.

ஆண்களுக்கு தேவையான புத்தம் புதிய Pants Shirts,

Denim Jeans வகைகள்.

சிறுவர்சிறுமியருக்கான றெடிமேட் ஆடைவகைகள்.

SAREES, FABRICS,

STAINLESS STEEL HOUSEWARE,

GOLD COVERED ORNAMENTS,

CITIZEN WATCHES FOR GENTS & LADIES

1394 Gerrard Street East

Toronto, Ontario, Canada M4L 1Z4

Tel: (416) 465-7131 - Fax: (416) 465-7131

இருக்கிறது இவ்வுலகு

நீதிபதி மு. மு இஸ்மாயில்

சுற்றுலா

சொல்வளம்:

நாம் எழுத்திலும், பேச்சிலும் பல சொற்களை வழக்கின் காரணமாகப் பயின்று வருகிறோம். அவற்றிற்குரிய பொருள்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படிப் புரிந்து கொள்ளாததின் காரணமாகச் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் எந்தப் பொருளை உணர்த்த விரும்புகின்றோமோ அதற்குப் பொருத்தமான சொல்லை நம்மால் எடுத்தாள முடிவதில்லை.

'மொழி' என்பது எண்ணத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக உண்டான ஒரு கருவியே. அந்தக் கருவி, அதற்குரிய செயலைச் செய்யாவிட்டால், அது உண்டான நோக்கமே நிறைவேறாமல் போய்விடும் என்ற பொழுதிலும் நாம் ஒருவருக்கொருவர் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, நம்முடைய கருத்தை மற்றவர்க்கு விளக்குவதிலும் மற்றவர் கருத்தை நாம் அறிந்து கொள்வதிலும் வெற்றியடையவே செய்கின்றோம்.

சிற்சில சமயங்களில், இந்த வெற்றியை அடைவதற்கு ஒரு சொல்லுக்குப் பதிலாகப் பல சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கும். ஆனால், எழுதும் பொழுதும், பேசும் பொழுதும் சொற்களைத் தோற்றெடுத்துப் பயிலவோமானால், சிறப்புமிக்கப் பேச்சும், எழுத்தும் அமையும்: அதே சமயத்தில், கருத்தும் தெளிவாக விளங்கும்.

தோற்றமும் மறைவும்:

இதனை விளக்குவதற்குப் பற்பல மேற்கோள்களைக் காண முடியும், பிறப்பு, இறப்பு; இவ்வுலகம், மறு உலகம்; பூமி ஆகாயம்; நீர்; நிலம் என்பன போன்ற சொற்களை நாம் மிகச் சாதாரணமாக அன்றாட வாழ்க்கையில் உபயோகிக்கத்தான் செய்கின்றோம். ஆனால், இவற்றினுடைய பொருளைத் திட்டவாட்டமாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. பிறப்பு, இறப்பு என்னும் பொழுது இவை இரண்டும் இரு தொழில்களையோ, பண்புகளையோ உணர்த்தும் சொற்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன.

ஒரு குழந்தை, தாயின் வயிற்றிலிருந்து வெளி வந்த உடனே அது 'பிறந்தது' என்று கூறுகின்றோம். அதே குழந்தை, அப்பொழுதோ, பின்னர் வளர்ந்தோ மரணம் அடையும்பொழுது, அது 'இறந்தது' என்று கூறுகின்றோம். ஆக, இந்தப் பிறப்பு, இறப்பு என்ற சொற்களிலிருந்து எதை

உணர்ந்து கொள்கின்றோம் என்றால், இரண்டு தொழில்களை அல்லது பண்புகளைத்தான் உணர்ந்து கொள்கின்றோம் என்று சொல்ல வேண்டும். 'பிறப்பு' என்பது தோற்றம். ஆக முன்னால் நாம் கண்ணால் காணாத ஒரு குழந்தையைத் தாயின் வயிற்றிலிருந்து வெளிவந்த பிறகு காணுகின்றோம்: ஆகவே தோற்றமாகின்றது. அதே குழந்தை, அப்பொழுதோ, அல்லது பின்னர் வளர்ந்தோ இறக்கும்பொழுது அது இறந்துவிட்டது என்று நாம் சொல்லுமிடத்து, அக்குழந்தை மறைந்துவிட்டது என்ற பொருளில் சொல்லவில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக, அந்த உயிற்றை சடலத்தைப் புதைக்கவோ, எரிக்கவோ செய்கின்ற வரையில், அவ்வுடலானது இருக்கத்தான் செய்கின்றது. இருந்தாலும், அது இறந்த உடலாக ஆகின்றது.

ஆக 'இறப்பு' என்பதைப் 'பிறப்பு' என்ற சொல்லுக்கு நேரெதிர்ச் சொல்லாக நாம் இங்கே உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லமுடியாது. உயிர் என்ற ஒன்று அவ்வுடலிலிருந்து நீங்கிய உடன், அந்தக் குழந்தையையோ, அது வளர்ந்து மனிதன் ஆன பிறகோ, இறந்துவிட்டான் என்று சொல்லுகின்றோம். அவ்வயிற்றை உடல் சிலகாலம் இருக்கத்தான் செய்யும், இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக அவ்வயிற்றை உடலைப் பதப்படுத்திப் பலகாலம் வைத்திருக்கவும் செய்யலாம்.

அப்படி இருக்கும்பொழுது 'இறப்பு' என்பதை 'பிறப்பு' அல்லது 'தோற்றம்' என்பதற்கு நேர்மாறானதாக 'மறைவு' என்று சொல்லமுடியாது. ஆனால், அந்த உடலில் இருந்து ஒன்று மறைந்துவிட்டது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். எனவே, பிறப்பு, இறப்பு என்பதை நாம் சர்வசாதாரணமாக எதிர்மாறான நிலையையோ. அல்லது பொருளையோ உணர்த்தும் வகையில் பயன்படுத்தினாலும், உண்மையில் அது அப்படியன்று.

அம்மை பற்றி அறிவார் யார்:

இவ்வுலகம், மறு உலகம் என்ற சொற்களும் அப்படியே, இவ்வுலகம் என்னும்பொழுது எதைக் குறிக்கிறோம்? மறு உலகம் என்னும்பொழுது எதைக் குறிக்கிறோம்? என்று சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயம்: இவ்வுலகம் என்பதைப் பற்றி நாம் என்ன தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றோமோ, அதைப்போல மறு உலகம் என்பதைப்பற்றி நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. இந்தப் பூவுலகம் என்னும் பொழுது இங்கிலாந்தையோ, இப்பூமியையோ அல்லது இப்பூமியில் நாம் வாழ்கின்ற விதத்தையோ குறிப்பாகக் கொண்டாலும் மறுஉலகம் என்னும்பொழுது எதைக் குறிக்கிறோம் என்று

நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. நாம் வாழ்கின்ற இம்மாதிரியான ஒரு நிலமோ அல்லது பூமியோ இருக்குமானால், இந்நிலத்திலோ பூமியிலோ இதுபோன்ற ஒரு வாழ்வு இருக்குமா? அல்லது வேறுவிதமான வாழ்வாக இருக்குமானால், அது எந்தவிதத்தில் வேறுபட்ட வாழ்வு என்பது பற்றி நிச்சயமாக நாம் தெரிந்திருக்கவில்லை: ஆகையால் சொல்வதற்கு வழியில்லை என்ற போதிலும், இவ்வுலகம், மறுஉலகம் என்ற சொற்களை ஏதோ எதிர்மாறான இரண்டினை உணர்த்தும் வகையில் பயன்படுத்தவே செய்கின்றோம்.

வரம்பில் வானம்:

அது போலவே பூமி, ஆகாயம் என்று நாம் பயன்படுத்தும் சொற்களும். 'பூமி' என்னும்பொழுது ஏதோ இந்நிலத்தை, தரையைக் குறிப்பிடுகின்றோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் 'ஆகாயம்' என்று சொல்லும்பொழுது அப்படி ஒன்றை நாம் குறிப்பிடுகின்றோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. காரணம், நாம் கண்ணால் காணுகின்ற அளவுக்கும் அதற்கு அப்பாலும் ஆகாயத்திற்கு ஒரு எல்லையுண்டு, வரம்பு உண்டு என்று சொல்ல முடியாது. விண்வெளி என்று தான் இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த விண்வெளி எந்த அளவுக்கு இப்பூமிக்கப்பால் பரந்து நிறைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. பூமியிலிருந்து மற்றக் கிரகங்கள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கின்றன என்று விஞ்ஞானிகள் அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் தூரமும் எங்கோ ஓரிடத்தில் முடிவடைந்து, அந்த முடிவின் காரணமாக பூமியை, ஒரு வரையறுக்குப்பட்ட விண்வெளி சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்வதற்கில்லை.

நீரில் நிலம்:

இதுபோலவே, நிலம், நீர் என்பன, கடற்கரையிலோ, நதிக்கரையிலோ, குளக்கரையிலோ, நாம் நின்று கொண்டிருக்கும்பொழுது, நாம் நின்று கொண்டிருக்கும் இடம் நிலமாகவும், நமக்கு எதிரிலிருப்பது நீராகவும் தென்படுகின்றன. ஆனால், அந்த நீருக்கடியிலும் நிலமேயிருக்கின்றது. எனவே, நிலம், நீர் என்று நாம் பிரித்துச் சொல்லும் பொழுதும் கூட, அந்த நீரும் ஒரு நிலப்பகுதியில் மேல் இடம் பெற்றிருப்பதாக ஆகுமே தவிர, நிலத்திற்கப்பாற்பட்டதாக ஆகாது. நாம் எதை இப்பொழுது நிலம் என்று சொல்கின்றோமோ, அதுவே தோண்டப்படுமேயானால் நீர் வெளிவர, அதுவும் நீர்ப்பகுதியாக ஆகும். எனவே, நீரின் அடிமட்டம் நிலமும், நிலத்துக்குக் கீழே நீரும், இரண்டும் பின்னிக் கொண்டும் இணைந்து கொண்டும் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக, நிலம் நீர் என்று நாம் பிரித்துச் சொல்லும் பொழுது, ஏதோ முழுமையாக வேறுபட்ட, தனித்திருக்கின்ற இரண்டு பொருள்களை நாம் குறிப்பிடுகின்றோம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. என்றாலும், இவ்விதச் சிந்தனை எதுவுமின்றி, இந்தச் சொற்களையெல்லாம்

நம்முடைய அன்றாட வாழ்வில் மிகச் சாதாரணமாக, எவ்விதமான தங்குதடையுமின்றி, பயன்படுத்திக் கொண்டேதான் வருகின்றோம். அப்படி பயன்படுத்திக் கொண்டுவருவது தவறு என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆயினும் இப்படி நாம் ஆளும் சொற்களின் பொருளை, உள்ளத்தே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுவது அவசியமேயாகும்.

'உலகம்'

இங்கு 'உலகம்' என்ற சொல்லினுடைய பொருளை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கலாம். 'உலகம்' என்ற சொல்லை எந்தப் பொருளிலே நாம் பயன்படுத்துகின்றோம் என்பது முதலிலே தோற்றும் கேள்வியாகும். இவ்வுலகம், மறுஉலகம் என்று நாம் முன்னிப்ப பார்த்ததிலேயே, 'உலகம்' என்ற சொல் அடங்கியிருக்கின்றது. அப்படி அடங்கியிருக்கும் 'உலகத்தை' காண்பதாயினும் சரி, அப்படியில்லாமல் வெறுமனே 'உலகம்' என்று நாம் சொல்வதைக் காண்பதாயினும் சரி, அது எதைக் குறிக்கின்றது என்று பார்ப்பது பயனுடைத்தாகும்.

வெறும் அகராதிகளையும் நிகண்டுகளையும் புரட்டிப் பார்ப்போமேயானால் 'உலகம்' என்ற சொல்லுக்குப் 'பூமி' 'நிலப்பகுதி' என்ற பொருள்களோடு வேறு பல பொருள்கள் இருப்பதையும் காண்கின்றோம். 'ஆகாயம்' என்ற பொருளும் இச்சொல்லுக்கு உண்டு என்பதைப் பிங்கல நிகண்டிலிருந்து காணும்பொழுது நாம் வியக்கவே செய்வோம். பூமிக்கு மாறானதாக ஆகாயத்தை எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் நாம், 'உலகம்' என்ற சொல்லுக்கு இவ்விரண்டு பொருள்களுமேயுண்டு என்னும்பொழுது ஆச்சரியப்படுவது நியாயமேயாகும். அதற்கும் மேலாக, இச்சொல்லுக்கு, 'திக்கு' என்ற பொருளும் உண்டு.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் 57-வது சூத்திரம் அடியிற்கண்டவாறு உள்ளது:

காலம், உலகம், உயிரே, உடம்பே
பால்வரை தெய்வம், வினையே, பூதம்
ஞாயிறு, திங்கள், சொல், என வருஉம்
ஆயர் ஐந்தொடு பிறவும் அன்ன
ஆவயின் வருஉம் கிளவி எல்லாம்,
பால் பிரிந்த இசையா, உயர்திண மென.

காலமோடு உலகம்:

இந்த சூத்திரத்தின் முதல் அடியிலேயே 'காலம்' என்ற சொல்லும் 'உலகம்' என்ற சொல்லும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. சேனாவரையார், தம்முடைய உரையில் இவ்விரண்டு சொற்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது 'காலம்' என்பது காலக்கடவுளை, உலகம் என்றது ஈண்டு மக்கட் டொகுதியை' என்று கூறுகின்றார். இப்படிச் சொல்லுமிடத்துக் காலக்

கடவுளும், மக்கள் தொகுதியும் உயர்திணையின்பாற் பட்டவையாயினும் அவை அ.:றிணையாகவே இசையும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக 'இவற்குக் காலம் ஆயிற்று' 'உலகம் பசித்தது' என்பன கொடுக்கப் பெறுகின்றன. நச்சினார்க்கினியரோ தம்முடைய உரையில் 'இவற்றுக்கு காலம் ஆயிற்று' என்று காலக் கடவுளை 'உலகம் பசித்தது' என்றது உலகத்தாரை' என்று கூறுகின்றார். ஆக இவ்விருவருமே 'உலகம்' என்ற சொல்லுக்கு கொடுக்கும் பொருள்கள் ஒன்றாயமைகின்றன.

உரையாசிரியர் சொல்வது:

சேனாவரையர், 'மக்கள் தொகுதி' என்கின்றார். நச்சினார்க்கினியரோ 'உலகத்தார்' என்கின்றார். எனினும் இவ்விருவருமே 'உலகம்' என்ற சொல்லுக்கு மக்களையே குறிப்பிடுகின்றார்கள். இதுபோலவே, இளம்பூரணர் தம் உரையில் 'உலகம்' என்பது உலகத்தார் மேற்று: உடம்பு என்பது உடம்புடையார் மேற்று என்கிறார். கல்லாடனார் உரையும் 'காலம்' என்றது காலனை; உலகமென்றது உலகத்தாரை என்றே கூறும். இதற்கு மாறாக, தெய்வச் சிலையாரோ தம்முடைய உரையில் 'உலகம்' என்பது மேலும் கீழும் நடுவுமாகி எல்லா உயிரும் தோற்றுதற்கு இடமாகிய பொருள்' என்று கூறுகின்றார்.

நக்கீரர் நோக்கு:

இதைவிடச் சிறப்பாக திருமுருகாற்றுப்படை, தொடக்கத்திலேயே 'உலகம்' என்ற சொல்லை இன்னும் பரந்த பொருளில் பயிலும். அதில் இடம்பெற்றிருப்பது 'உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு' என்பது. இங்கே 'உலகம்' என்ற சொல் எல்லா உயிர்களையும் அனைத்து ஜீவராசிகளையும் குறிக்கும். இந்தச் சொல்லாட்சியின் பொருள் என்னவென்றால், 'உயிர்கள் அனைத்தும் மாமேருவை வலமாக எழுந்து திரிகின்ற பலரும் புகழா நின்ற ஞாயிறு அல்லது சூரியன்' என்பது தான். சூரியனுடைய உதயத்தினாலே மகிழாத உயிரேயில்லை என்பதின் காரணமாக, இந்த அடியிலே இடம்பெற்றிருக்கும் 'உலகம்' ஜீவராசிகளனைத்தையும் குறிப்பிடுவதாக இருக்கின்றது.

வழக்கமே உலகம்:

இதுவல்லாமல் மாறன் அலங்காரம், இந்தச் சொல்லை 'வழக்கம்' என்ற பொருளில் ஆள்கின்றது. அதாவது, 'ஒழுக்க நடையே உலகமாகும்' என்று சொல்லும் அது. கடைசியாக இச்சொல்லுக்குரிய வேறொரு பொருளையும் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் பொருளையும் பிங்கல நிகண்டே கொடுக்கின்றது.

அதுதான் 'உயர்குணம்' என்பது.

சொல் வழக்கு:

எனவே, 'உலகம்' என்ற இந்தச் சொல் முக்கியமாக மூன்றைக் குறிப்பதாகச் சொல்லலாம். ஒன்று, இடம்; இரண்டு, அந்த இடத்திலே வாழும் உயிர்கள்; மூன்று, அந்த உயிர்களிடத்தே நிலவும் அல்லது நிலவவேண்டிய உயர் குணம். ஆனால் நாம் வழக்கிலே இந்தச் சொல்லை ஆளும் பொழுது இத்தகைய உயர்ந்த பொருள் வேறுபாடுகளையெல்லாம் உள்ளத்தில் கொள்வதில்லை. எனினும் நம்முடைய பழம்பெரும் கவிஞர்கள் தங்களுடைய இறவாப் படைப்புகளை ஆக்கியபொழுது, இத்தகைய சொற்களையெல்லாம் நாம் இன்று ஆளுவது போலச் சாதாரணமாக ஆளாமல். தாங்கள் கூறவந்த கருத்திற்குப் பொருத்தமாகவே ஆண்டிருக்கின்றார்கள்.

நிலமும் உயிரும்:

சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமேயானால், நாம் கூட ஓர் உண்மையை உணரத்தான் செய்வோம். 'உலகம்' என்பது வெறும்பூமியாக, நிலப்பரப்பாக மாத்திரம் இருக்கமுடியாது. அதுபோலவே, அதில் வாழும் உயிர்களாகவும் இருக்க முடியாது. மேலும் அந்நிலப்பரப்பில், வாழும் உயிர்களுக்குச் சில உயர்ந்த பண்புகளும் ஒழுக்க சீலங்களும் இருக்கவேண்டும் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். இன்னும் கூட மழையின்மையின் காரணமாக நம்முடைய பூப் பரப்பிலுள்ள கொடி, செடிகளனைத்தும் வாடி வதங்கி, காய்ந்து அழிந்து விட்டாலோ, வெள்ளம் அல்லது சூறாவளியின் காரணமாக நிலப்பரப்பிலுள்ள மரம், வீடு, மனை அனைத்தும் அழிந்துவிட்டாலோ; பூகம்பத்தின் காரணமாக பூமியின் மேலிருக்கும் அனைத்தும் சரிந்து, இடிந்து ஒழிந்துவிட்டாலோ, அத்தகைய நிலப்பரப்பினால் எவ்வித பெருமையும் கொள்வதற்கில்லை. அதுபோலவே, அந்த நிலப்பரப்பில் உயிரினங்கள் மக்கள், விலங்குகள் தாவரங்களும் கூட இருக்கலாம், ஆனால் அவற்றினுடைய வாழ்வு கட்டுப்பாடற்ற வரையறைக்கு உட்படாத, ஓர் ஒழுங்குக்கு அடங்காத வாழ்வாக அமையுமேயானால், அதைப்பற்றி பெருமையாகப் பேசுவதற்கும் இடம் இருக்காது.

உலகெனில் உயர்ந்தோர்:

இவ்வாறு நிலப்பரப்பிலே வாழ்கின்ற உயிரினங்களிடையே, குறிப்பாக மனிதர்களிடையே நற்பண்பும் உயர்ந்த ஒழுக்கமும், சிறந்த சீலமும் மிளிருமேயானால், அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு பெருமைப்படுவதற்கு இடமுண்டு. அவர்கள் உயிர்வாழ்வதற்குப் பொருள்கண்டு. அவர்களைப் பற்றிப் புகழ் உண்டாவதற்கு வாழ்ப்பு உண்டு. எனவே உலகம் என்பது ஒரு நிலப்பரப்பையோ உயிரினங்களையோ மாத்திரம் தனித்தனியாகக் குறிக்காமல் இம்மூன்றையும் சேர்த்துக்

குறிப்பாகத்தான் கொள்ள வேண்டும். அப்படிக்கொள்ளும் பொழுது தான் 'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே' என்ற முதுமொழி, பொருள் சேறிந்ததாக ஆகின்றது.

இந்த 'உயர்பண்பு' 'நற்குணம்' என்பவை பரம்பரையாக மக்களிடையே இருக்குமேயானால், அவையே அவர்களுடைய வழக்கமும், பழக்கமுமாகி விடுவதன் காரணமாக மாறன் அலங்காரத்திலிருந்து பெறும் பொருளும் பொருத்தமாக ஆகும். எனவே இந்த மூன்றும் ஒருங்குசேர்ந்த ஒன்றை, 'உலகம்' என்று நாம் கூறுவது தான் பொருத்தமுடையதாக ஆகும்.

கவிஞனின் கருத்து:

இத்தகைய உலகம் ஏன் வாழ்கின்றது? ஏன் இருக்கிறது? ஏன் அதைப்பற்றி பேசுகின்றோம்? என்று ஒரு கவிஞன் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கேட்டிருக்கிறான்; விடையும் கண்டிருக்கிறான். அவனுடைய கணக்குப்படி, இந்த உலகம் இப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா? தனக்குச் சாகாவரத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக, தன்னை இந்திர பதவிக்கு உயர்த்துவதாக, ஆன ஒன்று கிடைக்குமாயினும், அதை அந்த மனிதன் தனியாக உண்ணமாட்டான். அதற்கு மாறாக, அதைப் பிறரோடு பகிர்ந்து உண்ணவே செய்வான். காரணம், நலம் பயக்கக்கூடியது இன்பம் விளைவிக்கக்கூடியது, மகிழ்ச்சி உண்டாக்கக்கூடியது எதுவாயினும் அது ஒருவனுடைய ஏகபோக அனுபவத்துக்குரியதாக இல்லாமல் எல்லோராலும் பகிர்ந்து உண்ணக்கூடியதாக, அனுபவிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான். இன்றும் கூட, நாம் காண்கின்ற ஓர் உண்மையை நினைத்துப் பார்க்கலாம்.

உதவீடும் உவகை:

நாம் செய்கின்ற ஒரு காரியத்தின் காரணமாக பிறருடைய உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி உண்டாகி, அந்த மகிழ்ச்சி அந்தப் பிறருடைய முகத்திலே தெற்றென விளங்குமாயின் அதைவிட மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடியது நமக்கு வேறொன்றும் இருக்க முடியாது. ஆக, நற்காரியங்கள் நற்பண்புகளினுடைய மிகத்தெளிவான பலன் ஒன்று உண்டென்றால், அது பிறரை மகிழ்வுறச் செய்வது என்பது தான். பிறருடைய மகிழ்ச்சியினாலே நாம் பெறுகின்ற இன்பத்திற்கு ஈடானதாக வேறொரு இன்பத்தை இவ்வுலகில் பெரும்பாலும் சொல்ல முடியாது.

செய்வானும் செயலும்:

அதுபோலவே பெரியோர்கள், தாம் எந்த மக்களிடையே வாழ்கின்றனரோ அந்த மக்களிடத்தே வெறுப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஒருவருடைய செயலினால் பிறர்க்குத்துன்பமும் துயரமும் உண்டாவதாக இருந்தால், அச்செயலைக் கண்டித்து, அதைச் செய்பவருக்கு உபதேசம் செய்யலாம்.

அத்தகையவரைத் தண்டிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்தவிடத்தும், அவரைத் திருத்துவதற்காகத் தண்டிக்க வேண்டுமே தவிர, அவரை வெறுக்கக் கூடாது. வெறுப்பிருந்து என்றுமே நலன் பிறவாது. ஒரு மனிதனை வெறுக்காமல் அவனுடைய செயலை மாத்திரம் வெறுப்போமாயின், அவன் தன்னுடைய தவற்றை உணர்ந்து திருத்திக் கொண்டு நல்லவனாக ஆவதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆனால், அவனையே வெறுப்போமாயின் அந்த வெறுப்பின் காரணமாகத் தன்னுடைய செயலைக் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமே அவனுக்கு உண்டாகாமல் போக, அவன் திருந்தி நல்லவனாக வாழ்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமற் போய்விடும்.

நல்லவராக்கும் நற்கடன்:

மூன்றாம் ஒன்றையும் அவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள். பிறர் அஞ்சக்கூடிய துன்பத்திற்கு தாமும் அஞ்சி அதை தீர்ப்பதற்குச் சோம்பியிருக்க மாட்டார்கள். ஒருவன் துன்பம் தரும் ஒன்றினைத் துடைக்க அஞ்சுகின்றான் என்பதற்காக எல்லோருமே அதனைத் தீர்ப்பதற்குச் சோம்பியிருப்பார்களேயானால், அதை யாரும் தீர்க்கும் வாய்ப்பேயின்றி, எல்லோருமே துன்பத்தில் உழல்கின்ற நிலைமையுண்டாகும். யாராவது ஒருவராகிலும் துணிந்து அதனைத் தீர்க்க முயன்றால்தான், அதனால் பிறருடைய அச்சமும் துன்பமும் தீரும்.

உண்டால் அம்ம உலகம்:

நான்காவதாக, அத்தகைய மக்கள், புகழ் ஒன்று உண்டாகுமாயின், தம்முடைய உயிரையே அதற்காகக் கொடுப்பார்கள், அதற்குமாறாக, பழி ஒன்று உண்டாகுமென்றால் உலகம் முழுவதையும் பெறுவதாக இருந்தாலும், அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு பழியினை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஐந்தாவதாக, அவர்கள் மனக்கவற்சியில்லாதவர்கள். ஆறாவதாக, இவை அனைத்துக்கும்மேலாக, தமக்கு என்று முயலாது பிறர் பொருட்டே இருப்பார். இந்த ஆறு தன்மைகளையும் உடைய மக்கள் வாழ்வதின் காரணமாகத்தான் இந்த உலகம் ஒன்று இருக்கின்றது; இல்லாவிட்டால் இந்த உலகம் இருக்காது. இந்த அருமையான கருத்து புறநானூற்றில்.

“ உண்டால் அம்ம, இவ் உலகம் - இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும், 'இனிது' எனத் தமிழர் உண்டலும் இலரே: முனிவு இலர்: துஞ்சலும் இலர், பிறர் அஞ்சவது அஞ்சி புகழ் எனின், உயிரும் கொடுக்குவர், பழிஎனின், உலகுடன் பெறினும், கொள்ளலர் அயர்வலர் அன்ன மாட்சி அணையர் ஆகி, தமக்கு என முயலா நோன் தாள், பிறர்க்கு என முயலுநர் உண்மை யானே” என்ற பாடலின் மூலம் விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இந்திரருடைய அமிழ்தம் என்பது

மனிதர்களுக்குக் கிடைப்பது அவ்வளவு இலகு அன்று. அப்படி அது கிடைப்பதாயிருந்தால், தெய்வத்தின் அருளினால் கிடைக்க வேண்டும்; அல்லது தவத்தின் வலிமையினால் கிடைக்கவேண்டும். யாராவது ஒருவன் தான் செய்த தவத்தின் வலிமையினாலோ அல்லது இறைவனுடைய கருணையினாலோ இந்த அமுத்தைப் பெறுவானேயானால். அது இனிது என்பதற்காகத் தனியே உண்ணமாட்டான். 'தமியன்' என்ற சொல்லுக்குத் 'தனித்திருப்பவன்' என்று பொருள். ஆக எவ்வளவோ முயற்சிக்கும் கஷ்டத்திற்கும் பிறகு தனக்கு உயர்ந்த பொருள் ஒன்று கிடைக்குமாயினும், அதைத் தானே உண்ணாமல் பிறரோடு பகிர்ந்து உண்ணுகின்ற பண்பு முதன்மையாக வைக்கப்பெறுகின்றது.

இரண்டாவது பண்பு; 'முனிவு இலர்' என்று கூறுவதாகும். 'முனிவு' என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குக் 'கோபம்' 'வெறுப்பு' என்ற இரு பொருள்களுமே உண்டு. இருந்தாலும் வெறுப்பு என்ற பொருளே இங்கு சிறந்ததாக அமையும். 'முனிவு இவல்' என்பதற்கு 'வெறுப்பு' இல்லாதவர் என்று பொருள் கொள்ளுதல் சிறப்புடைத்தாகும். 'கோபம் இல்லாதவர்' என்று பொருள் கொள்ளினும் தவறாகாது.

மூன்றாவதாக, நான்காவது வரியில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'துஞ்சல்' என்பதற்கு 'தூங்குதல்' 'சோம்பியிருத்தல்' 'சோர்ந்திருத்தல்' என்ற பொருள்கள் உண்டு. ஆனால் இங்கே 'துஞ்சலும் இலர், பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சி' என்ற சொல்லாட்சியில், 'தூங்குதல்' 'சோம்பியிருத்தல்' 'சோர்ந்திருத்தல்' என்ற பொருள்கள் பொருந்தும்.

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளல்:

இவ்வெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மிகச் சிறப்புப்பெற்ற சொல்லாட்சி 'புகழ்' எனின், உயிரும் கொடுக்குவர்; பசி எனின் உலகுடன் பெறினும், கொள்ளல் என்பதாகும். 'கொடுத்தல்', 'பெறுதல்' என்ற இரண்டையும் வைத்துக் கொண்டு இங்கே கவிஞர் பாடுகின்றார். நாம் கொடுத்தலில் மிகக் கண்டிப்பாக இருக்க விரும்புவோம். அதாவது, நமக்கு அதிகமாக தேவையில்லாத ஒன்றைத்தான் கொடுக்கத் தயாராக இருப்போம். அதுபோலவே, நமக்கு எது அதிகமாகத் தேவையோ அதைத் தான் பெற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருப்போம், அதற்காக எதையும் செய்யத் தயங்க மாட்டோம். இங்கே கவிஞர் இரண்டிற்கும் ஒரு எல்லையை வகுத்துவிடுகின்றார். நாம் விரும்புகின்ற எதிலும் நம்முடைய உயிரைவிட அருமையானது நமக்கு வேறெதுவுமில்லை. அந்த உயிரைக்கூட கொடுக்கத் தயங்க மாட்டார்கள், புகழ் வரும் என்றால், ஆசை என்பது அளவோடு நிற்குமாயின், அது உண்மையில் ஆசையே ஆகாது; தேவையாகவே ஆகிவிடும். அதற்குமாறாக சாதாரண

மனித இயல்பு எதையும் தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எதுவும் தன்னிடம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான், ஆனால் அது எப்படிக்கிடைக்கின்றது என்பதுபற்றிக் கவலைப்படுவது இல்லை. ஒரு பொருளின்மேல் மனத்தை வைத்துவிட்டால் அதை எப்படியாவது அடைய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றோமே தவிர. அதை அடைகின்ற வழியைப் பற்றியோ, பின்பற்றுகின்ற வழியினால் உண்டாகும் விளைவைப் பற்றியோ கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால், கவிஞர் இந்த வழிக்கும் ஒரு விதி வகுக்கின்றார். அதுதான், பழி என்ற ஒன்று பலனாக விளையுமாயின், உலகம் முழுவதுமே கிடைப்பதாயிருப்பினும், அதனைப்பெற்று, அப் பழியைப் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது.

எவ்வளவு உயர்ந்த வாழ்க்கை வழியை அவர் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று பார்க்கும்பொழுது, அவருடைய உயர்ந்த உள்ளத்தை நாம் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்வதோடு, அவருடைய குறிக்கோளின் உச்ச நிலையையும் காணவே செய்கின்றோம்.

இயந்திரப் படிவம் ஒப்பான்:

இங்கே இடம்பெற்றிருக்கும் 'புகழ் எனின் உயிரும் கொடுக்குவர்' என்ற சொல்லாட்சியைக் கம்பன் மிக அருமையாக ஓரிடத்தில் ஆளுவான். அசோக வனத்தில் தன்னைக் கண்டுபிடித்த அனுமனிடத்தில் இராமனது வரலாற்றைச் சீதை வினவ, அவன் அதைப் பல பாடல்களில் எடுத்துக் கூறுவான். இராமன் சீதையைக் காணாமல், அவளைத் தேடிச் சென்றதையும், சீதையின் பிரிவினால் அவன் பட்ட துயரையும் விளக்குமிடத்து, அப்படி சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற பொழுது சடாயுவைச் சந்தித்ததை அடியிற்கண்டவாறு கூறுவான்:

அங்நிலை ஆய அண்ணல், ஆண்டு நின்று அன்னை!
நின்னைத்
தன் இருங் காணும் யாறும், மலைகளும் தொடர்ந்து
நாடி,
இன் உயிர் இன்றி ஏகும் இயந்திரப் படிவம் ஒப்பான்,
தன் உயிர் புகழ்க்கு விறற் சடாயுவை வந்து சார்ந்தான்"
பாடல், எளிய சொற்களாலானது. (5305)

நாம் இங்கு கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது இறுதி அடியில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'தன் உயிர் புகழ்க்கு விறற் சடாயு' என்ற சொல்லாட்சி தான். ஏதோ புகழைப் பெறவேண்டும் என்பதற்காகச் சடாயு தன் உயிரை விடவில்லை. இராவணனிடத்தில் இருந்த சீதையைக் காப்பாற்றுவது தன் கடமை என்ற உணர்வில்தான், அவனோடு போர் செய்து சடாயு உயிர் நீத்தான். அவனைத்தான் அனுமன், 'தன் உயிர் புகழ்க்கு விறற் சடாயு' என்று கூறுகிறான்.

அயர்விலர் யார்?

அடுத்தது 'அயர்விலர்' என்ற சொல் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. இந்த நாட்டினுடைய தத்துவங்கள் அனைத்தும் 'ஆசையே எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் மூலகாரணம்' என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கின்றன. 'ஆசையை விடுதலே முக்திக்கு முதன்மையான வழி' என்பது இந்நாட்டின் தொன்மையான கொள்கை. தேவையைத் தேடிக்கொள்வது வேறு. தேவையற்றதின் மேல் ஆசைப்படுவது வேறு. இத்தகைய ஆசை இல்லாதவிடத்து மனதில் அமைதியும் நிறைவும் என்றும் பொங்கிக் கொண்டிருக்கும். இந்தக் கருத்தில் 'அயர்வு இலர்' அதாவது 'ஆசை யில்லார்' என்று கவிஞர் பாடியிருக்கிறார் எனப் பொருள்கொள்வது தவறாகாததோடு சிறப்புடையதாகவும் ஆகும்.

இவற்றிற்கு மேலாக இன்னொன்றையும் இந்தக் கவிஞர் கூறுகின்றார். முன்னே குறிப்பிட்ட மாட்சிமை பெற்ற தன்மைகளை யுடையவர்களாகித் தமக்கு என்று முயலாத வலிய முயற்சியுடைய, பிறர் பொருட்டென முயல்பவர்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். சொற்கள் எளிய சொற்கள் தாம். 'நோன் தாள்' என்பதில் இடம்பெற்றிருக்கும் 'தாள்' என்ற சொல்லுக்கு 'முயற்சி' என்றுதான் பொருள்.

உண்டென உலகம் செய்வோர்:

இப்பொழுது பாட்டின் இறுதியில் இருக்கின்ற 'உண்மையானே' என்ற சொல்லைப் பாட்டின் தொடக்கத்திலே இருக்கின்ற 'உண்டால் அம்ம, இவ்வுலகம்' என்ற சொற்களோடு சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது காரண காரியம் நன்றாக விளங்கும். இத்தகைய மக்கள் உண்மையானே இருத்தலினால்தான், 'உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம்' - இந்த உலகம் இருக்கின்றது. அத்தகைய மக்கள் இல்லாவிட்டால் இந்த உலகம் இருக்காது. இங்கே ஓர் அற்புதமான நயத்தைக் காண்கிறோம். 'உண்டால்' என்று பாடல் தொடங்குகிறது: 'உண்மையானே' என்று பாடல் முடிகிறது. 'உண்மை' என்ற சொல்லுக்கு 'உள்ளது' 'உளதாகை' என்று பொருள். அதாவது உளதாகிற, அல்லது இருக்கிற தன்மை. இந்தப் பொருளில்தான் ஈற்றடியில் 'உண்மை' என்ற சொல் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இதே பொருளைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் வினைச்சொல்லாக 'உண்டு' என்ற சொல், முதலடியின் முதற்சொல்லாக அமைந்திருக்கிறது. ஒரே பொருளையுணர்த்தும் ஒரே சொல்லின் வினைவடிவை பாடலின் முதற்சொல்லாகவும், பெயர்வடிவை பாடலின் இறுதிச் சொல்லாகவும் அமைத்திருக்கும் திறன் வியந்து பாராட்டுதற்குரியது.

ஆகவே, இதை இப்படிப் பார்க்கும்பொழுது 'உலகம்' என்ற சொல்லினுடைய பொருளை நாம் உணர்ந்து கொள்வதோடு, அந்த 'உலகம்' என்ற சொல்லில் அடங்கியிருக்கும் மக்களினுடைய

தன்மையையும், பண்புகளையும், முயற்சிகளையும், குறிக்கோளையும் உணர்ந்து கொள்கின்றோம். 'உண்டால் அம்ம' என்ற சொற்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'அம்ம' என்ற இடைச்சொல் அசை நிலையாக வந்தது என்று உரையாசிரியர்கள் கூறுவார்கள். அதே சமயத்தில் 'அம்ம' என்ற சொல் ஓர் அதிசயத்தைக் குறிக்கும் சொல்லுமாகும். 'இத்தகைய மக்கள் இருப்பதினால்தானே இவ்வுலகம் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றது!' என்ற அதிசயத்தைக் கூறுவதாக உள்ளது எனவே பொருத்தமாகும். உலகில் அநியாயமும் சுயநலமும் வஞ்சனையும் இருந்து கொண்டதான் வந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயத்தில் இவை மிகுதியாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருந்திருக்கலாம். இவை முழுமையாக இல்லாத காலம் ஒன்று இருந்திருக்கும் முடியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே, இக்கவிஞர் காலத்திலும் அத்தகைய அநியாயமும், சுயநலமும், வஞ்சனையும் இருந்துதான் இருக்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் பார்த்த கவிஞருக்கும் இவையாவும் நிலவும்பொழுது எப்படி இந்த உலகம் வாழ்கிறது? என்ற வியப்பு ஒன்று தோன்றியிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பெற்ற மக்கள் வாழ்வதினாலேயேதான் இவ்வுலகம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற உறுதி அவர் உள்ளத்தில் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

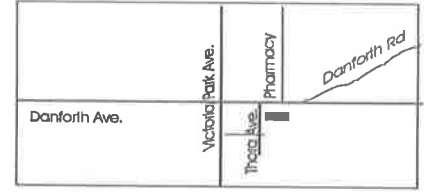
இதைக் குறிக்கும்பொழுது முதல் வரியில் 'உண்டால்' என்ற சொல்லுக்குப் பின்னால் காணப்படும் 'அம்ம' என்ற சொல்லும், ஈற்றடியில் 'உண்மையானே' என்ற சொல்லுக்குப் பின்னால் காணப்படும் 'ஏ' என்ற எழுத்தும் அமைந்திருக்கின்றன. ஈற்றடியில் வந்திருக்கும் 'உண்மையானே' என்ற சொல்லாட்சிக்கு 'இத்தகைய மக்கள் இருந்திருப்பதனால்தான், வேறு எதனாலும் இல்லை' என்ற பொருள் தெளிவாக உண்டு.

இளம்பெரு வழுதி:

இதைப் பாடியவர் 'கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி' என்பவராகும். இவரைப் பற்றிய குறிப்பு மிகச் சிறிய அளவிலேயே கொடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. பரிபாடலிலுள்ள திருமாலுக்குரிய 15ஆம் பாடலை இயற்றியவர் இவர் என்று குறிப்பிடப் பெற்றிருக்கின்றது. இவர் பாடிய இப்பாடல் சொல்லாலும், பொருளாலும் இனிமை வாய்ந்தது என்றும். புறநானூற்றைப் பதிப்பித்த டாக்டர் உ.வே.சுவாமி நாதையர் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாழ்ந்த ஒருவர் பாடியது இன்றும்சூட நாம் எண்ணி, சிந்தித்து நம்முடைய வாழ்வில் தேவைப்படுவனவாக இருக்கின்றதே என்று கவலைப்படுகின்ற நிலையில், இந்தப் பாடல் அமரத்துவம் பெற்றிருப்பதுதான், இதனுடைய ஒப்பற்ற சிறப்பாகும்.

PROUS

Auto Tech

"INSURANCE CLAIMS ARE OUR SPECIALTY"

- ⊙ சகல விதமான இயந்திர மின்சார திருத்த வேலைகள்
- ⊙ முழுமையான ஸ்பிரே பெயின்ட் வசதிகள்
- ⊙ ஸ்ராட்டர், ஒல்ரினேற்றர் திருத்த வேலைகள்
- ⊙ COLLISION & COMPLETE BODY WORK
- ⊙ வாகனங்களுக்கான அத்தர்ட்சிப் பத்திரங்கள் வழங்குதல்
- ⊙ WE PAY A PERCENTAGE OF YOUR INSURANCE DEDUCTIBLE
- ⊙ எயாகொன்டிஷன் காஸ் நிரப்பதலும் திருத்தவேலைகளும்
- ⊙ UNDER COAT & RUST PROOF
- ⊙ ஓயில் மாற்றுதல்
- ⊙ TOWING SERVICE
- ⊙ இலவச வாகன வசதிகள்

**FREE PICK-UP & DELIVERY, FREE ESTIMATES
BEST PRICE IN TOWN, HONEST & RELIABLE SERVICE.**

பயஸ் ஒட்டோ ரெக்

கனடாவில் 1 வருட அனுபவம் வாய்ந்த எம் சேவையை
பெற்றிட நாடுங்கள்

TEL: (416) 698-0727

11 Thora ave., Scarborough, Ont (Victoria Park & Danforth)
விக்ரோறியாபாக் - டன்போர்த் சந்திப்புக்கு அருகாமையில்

உதயாஸ்

சுப்பர் மார்க்கட்

உங்களுக்குத் தேவையான
இலங்கை, இந்திய
உணவுப்பொருட்கள், வாசனைத்
திரவியங்கள், மற்றும்
இலங்கையில் தயாராகும் பழ
ஜாம், பழரசங்கள், பனம்
பொருட்கள் அத்துடன்
தென்னிந்திய, பாவனைப்
பொருட்களையும் பெற்றுக்கொள்ள
சீறந்த நிறுவனம்

உடன் மரக்கறி வகைகள், பால்
பழ வகைகள், ஆட்டிறைச்சி,
கோழி இறைச்சி என்பவற்றையும்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

UTHAYA'S SUPER MARKET

Tel: (416) 740-7971 Fax: (416) 740-8568
5010 STEELES AVE. WEST # 14
ETOBICOKE (Steeles & Kipling)

உலக இசையில் தமிழ்சையின் தொன்மை வளம்

எஸ். கே. சீவபாலன் M.A

தமிழிசை பண்டைக் காலத்திலிருந்தே, திராவிட நாகரிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ச்சியுற்ற, பண்பாட்டின் பின்னணியில் தோன்றி வளர்ந்த இசை மரபாகும். திராவிடர் நாகரிகமொன ஆராய்ச்சி அறிஞர்களால் கருதப்படும், சிந்துவெளியில் காணப்பெற்ற இசைப் படிமங்கள், தமிழர் இசையின் தொன்மையை நன்கு வலியுறுத்தும் அகச் சான்றுகளாகும். உலக இசை வரலாற்றில் தமிழிசையே முதலில் தோன்றிய இசை என, அண்மைக்கால உலக இசைகளின் ஆராய்ச்சியின் மூலம் தெரிய வருகின்றது. பொதுவாக உலக இசை வரலாறு, கிரேக்க நாட்டிசையின் தொடக்கத்திலிருந்தே ஆராயப்படுகின்றது. பழம் பெருமை உடைய கிரேக்க நாடு, தமிழ்நாட்டுடன் மிகப் பழங்காலம் முதல் பல்வகைத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது என்பதனையாவரும் நன்கு அறிவர். தமிழிசையின் பண்பும், பழமையும் கிரேக்க நாட்டிசையில் காணப்படுவதை நாம் பெருமையுடன் அறியலாம்.

தமிழர்கள் தங்கள் இசைக்குப் 'பண்' எனப் பெயர் வைத்தமையும் சிறப்புக்குரியதாகும். அதாவது பண்பட்ட சமூக அமைப்பில் இருந்து வெளிவந்த இசை மரபு என்றும் பொருள்படும். சிறப்பாக இன்று எமக்குத் தமிழிசை பற்றிய ஏராளமான செய்திகள் கிடைக்கப்பெறும் நூல்களாவன: தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், பஞ்சமரபு, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பிங்கலநிகண்டு, கல்லாடம், பெருங்கதை, சீவகசிந்தாமணி, பன்னிரு திருமுறைகள், திவ்விய பிரபந்தம், கருணாமீர்த சாகரம், யாழ் நூல் போன்றவைகளாம்.

கி.மு.7ம் நூற்றாண்டில் எழுந்த தொல்காப்பியத்தில் ஒலியானது உள்ளத்தெழும் எண்ணத்தைக் கொண்டு எழுந்ததாகக் கருதப்படும் பொழுது அது இசையாகப் பெயர் பெறுவதாகக் கூறுகின்றது.

**'அளப்பிந்து உயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீலும்
உளவெனமொளிப
இசையொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய என்மணர்
புலவர்'
(எழுத்ததிகாரம் 88 செய்யுள்)**

எனும் வரிகளால் பாடலில் ஒலி நீள்வது இசை நீட்டமாகக் கருதப்படுவதையும், அளபெடை எழுத்துக்களுக்கும் இசைக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினையும் அறியலாம். மேலும் சங்க கால இலக்கியங்களிலிருந்து, பண்டைத் தமிழர்கள் ஒலியை ஏழாகப் பகுத்து முறைப்படுத்தி, அவற்றை ஏழிசையென அழைத்து அவற்றில் பண்களை (இராகங்களை) உருவாக்கினர் என அறியலாம்.

தமிழர்கள் தங்கள் ஐவகை நிலத்திற்கேற்பப் பண்களை, முல்லைப் பண், மருதப்பண், பாலைப்பண், குறிஞ்சிப்பண், மற்றும் நெய்தல்பண் எனச் சமார் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெயரிட்டு அழைக்கலாயினர். தமிழர் இசை முறைப் பகுப்பைப்போல், பழைய கிரேக்கர்களும் எகிப்தியரும் அவர்களின் நிலப்பகுதியில் 'தோரியன் மோட்' எனும் இசை முறையை கையாண்டனர். கிரேக்கர்களின், 'மோட்களை' இசைக்கும் 'மெலடிக் சிஸ்டம்' (MELODIC SYSTEM) ஒரு சுர இசையமைப்பைக் கொண்டதாகும். இவ்வமைப்பே தமிழ் இசையிலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. மேலும் தமிழ் இசையில் காணப்படும் 'பண்ணுப் பெயர்த்தல் முறை' (கிரஹபேதம்) கிரேக்க இசையில் காணப்படுவதையும் நாம் அறியலாம். பிற நாட்டிசைகளில் குறிப்பாகப் பண்டை கிரேக்க நாட்டிசையில் தான் 'பண்ணுப்பெயர்த்தல் முறையில்' (கிரஹபேதம்) (CHURCH MODELS) எனப்பெறும் திருக்கோயில் பண்களை கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டில் கண்டறிந்தனர்.

தமிழிசையில் ஏழிசை கொண்ட இசையமைப்பு அதாவது குரல் (ஸ), துத்தம்(ரி) கைக்கிளை (க), உழை (ம), இளி (ப), விளரி (து), தாரம் (நி), வரையுள்ள ஏழிசை ஒலிகளில் இசை அமைப்பைப் பற்றி தமிழ் இசை நூல்களில் தான் முதன் முதல் காணப்படுகின்றது. மேலாட்டு இசையிலுள்ள DO, RE, MI, FA, SOL, LA, TI எனும் SALFEGIO அல்லது சுர எழுத்துக்கள் (GAIDODE AREZZO) என்பவரால் 10ம் நூற்றாண்டில் தான் அறிமுகப்படுத்தியதாக மேலாட்டு இசை வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வேழு இசை ஒலிகளுக்கும் சமமாக ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, எனும் உயிரெழுத்துக்கள் தமிழர் இசையில் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. இவ்வேழுத்துக்கும் ஏழிசைக்குரியன எனச் சேந்தன் திவாகரமும், பிங்கலநிகண்டும் கூறுகின்றன. எனவே ஏழிசைச் சுரங்கள் உயிரெழுத்துக்களாகவே பாடப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பது தெளிவு. மேலும் ஏழிசைகளின் பெயர் மட்டுமின்றி அவற்றின் எழுத்துக்களையும், சங்க காலத்திலேயே அறிந்திருந்தனர் என்பதை, பஞ்சமரபின் வங்கிய மரபில் செய்யுள் 28ல் காணலாம். இதுவே பன்னாட்டு இசைக்கும் அடிப்படையான ஒலிகளாகும். மேலும் உலக நாடுகளின் இசை வரலாற்றில் பன்னிரண்டு சுரத்தானங்களை, முதன்முதலில் விளக்கிய பெருமையும் தமிழிசையையே சாரும். இன்று உலக இசையில் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் செந்துருத்திப் பண்ணும் (மத்தியமாவதி இராகம்) பழந்தக்க ராகமும், (சுத்த சாவேரி இராகம்) மேற்காசிய நாடுகளில் செந்துருத்திப் பண்ணும், காந்தாரப் பண்ணும் (நவரோஜ் இராகம்) காணப்படுகின்றன. (AFRIO AMERICAN MUSIC)

உலகின் முதன் மொழி துமிழே!

பேராசிரியர் சீ. எஸ். எஸ். சோமசுந்தரம்

“கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த தமிழ்” என்று பலரும் பலவாறாகப் பேசவும், எழுதவும், கண்டும் கேட்டுள்ளோம். ஆனால் இது உண்மையான ஒரு கூற்றுதானா? என்றும் இன்றும் பலர் மனதிலே சந்தேங்கள் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இன்றைய தமிழர் இதை வெறும் அடுக்குமொழி வார்த்தை அலங்காரம் என்று கூடச் சிந்திக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைக்கு இன்று தமிழினத்தின் நோக்கும் நோக்கும் தொய்வு ஏற்பட்டு, தேய்வு ஏற்பட்டு மங்கிய மயங்கிய மிகவும் தயங்கிய ஓர் இக்கட்டான கட்டத்திலே தள்ளப்பட்டு இருக்கிறது இதையிட்டு நான் மிகவும் வேதனை அடைகிறேன்.

உலகில் முதன் முதல் தோன்றிய மொழி தமிழ். இது சத்தியம், நிச்சயம். அகில உலக மொழி ஆராய்ச்சியாளர்களின் உறுதியான முடிவு இதுவே. இதில் இரு வேறு கருத்திற்கு இடமில்லை. குப்பையிலே போனாலும் குண்டு மணி மங்குவதில்லை. முள்ளிடையே வாழ்ந்தாலும் ரோஜாவின் பெருமை குன்றுவதில்லை. அதே போற் தான் நம் மொழியும் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக, மூன்றாம் சங்கம் அழிவுற்ற காலத்தின் பின் ஏற்பட்ட அந்நியப் படையெடுப்புகளாலும் அவர்களின் கலாச்சார சமயமாற்று இன்னோரன்ன ஆதிக்கத்தாலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது தமிழர்களும் இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை என்பது போல நாடும் மொழியும் தமது இரு கண்கள் என்ற உயர்ந்த இலட்சியத்தை விடுத்துக், கண் மூடித்தனமாக, விளக்கை பழமென்று நினைத்து விட்டில் பூச்சி அதில் விழுந்து சாவது போல் தன்னிலை குன்றியுள்ளனர் இந்த இன்றைய நிலை மிகவும் வருந்தத் தக்கதே! இது யாவரும் அறிந்ததே!

தமிழ், சமஸ்கிருதம், சீனம், இலத்தீன், ஹீபுரு, கிரேக்கம் ஆகிய ஆறுமொழிகளே உலகின் மிகப் பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்தவைகளாகும். இந்த ஆறுமொழிகளுக்குச் சிகரம் வைத்தாற் போல், பொன் குடத்திற்கும் பொட்டிட்டாற் போல் இவை பிறப்பதற்கு. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதன் தொடக்கம் எங்கே என்று எவராலும் கூறமுடியாத அளவிற்கு தமிழ்மொழி மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது என்று கூறினால் அது மிகைப்படக் கூறியதாகாது. இதற்கு விழுரியா வரலாறு கட்டியம் கூறும் இன்றைய தமிழின் நிலை! தமிழன் நிலை! மிகவும் இரங்கத் தக்கதக்கதாக உள்ளது. முச்சங்கம் வைத்து முழுமையாக வளர்க்கப்பட்ட செழுமையான

மொழி தமிழ் மொழி.

தமிழே உலக முதல் மொழி. அதன் தொடக்க காலம் 50,00,000 முதல் முதல் நாடகத் தமிழ் (Gesture Language) ஆக இருந்தது. பின் இசைத் தமிழ் ஆகி அதற்குப் பின் இயற்றமிழ் ஆயிற்று. மொகஞ்சதாரோ பழந்தமிழ் நாகரிக சிறப்புகளை அடுக்காகச் சொல்லும் அரும்பெரும் கருதுவம். தமிழர்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னோடிகளாக விளங்கியிருக்கிறார்கள். மொழித் துறையில் உலக மொழிகளுக்கு எல்லாம் முன்மொழி தமிழ்மொழி என்பது எல்லா நாட்டு அறிஞர்களாலும் ஏற்றுக் கொண்ட கொள்கை.

குமரிக் கண்டத்தில் (Continent of Lamurai) தோன்றிய ஐந்து மானிட வர்க்கத்தினர் தமிழர், ஆரியர், மங்கோலியர், திருதர், அரக்கர். இவர்கள். ஆதிநாளில் பேசிய முதல் மொழி தமிழே. அப்போது தமிழ் முதிர்ச்சி அடையாத பிள்ளை மொழியாக இருந்தது. காலம் செல்ல இந்த ஐவகை இனத்தவர்களும் குடியிருந்த பகுதிகளும் வேறு வேறாகப் பிரிந்தன. தப்ப வெப்ப நிலைகள் மாறுபாடு அடைந்தன. இவர்கள் பிரிந்தனர். அந்தக் கால கட்டத்தில் பழந்தமிழ் மொழியிலிருந்து பிரிந்தன. தமிழ் Tamil, Family, ஆரியர் Aryan Family, மங்கோலியம் Mongolic Family, நிருதம் சேசரவாமை Family or Tumashak Family, அரக்கியம் Arakkaiam Sommainc or Semetic Family இக்குடும்பங்கள் இருப்பது லக்கம் ஆண்டுகள் முன்பு பிரிந்தன. வரலாற்று ஆசிரியர்கள் சொல்லியது. ஆசிரியர் கால்ட்வெல் (Caldwell) ஆசிரியர் ஏக்கல் (Haeckel) மொழி நூலாய்வாளர் P. கயில்ஸ் (Giles) N. ஆண்டர்சன் (Anderson) H. சுவிட் (Sweet) பாப் (Bopp) டெயிலர் (Taylor) F. ஆம்மல் (Hammal) முதலியோர் பேசிய மிகப் பழமை சார்ந்த மொழிகள் அனைத்தும் ஒரு மொழியினின்றும் குமரிக் கண்டத்தில் முதலில் பேசப்பட்டது என்றும், ஒருங்கிணைந்து தமிழ் மொழியின் சொற்கள் உலகில் பேசப்படும் அனைத்து மொழிகளிலும் கலந்து இருப்பதே அதன் பழமைக்கும் பிறப்பிற்கும் சான்று ஆகியிருப்பதைக் காணலாம்.

மொழி நூல் ஞாயிறு பெரும் புலவர் நா. தேவநேயர் பாவாணர் பின்வறுமாறு எழுதியுள்ளார். கி.மு. பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தலைச் சங்கத்தமிழ் முத்தமிழாயிருந்ததினால் அம்முத் தமிழும் ஒன்று சேருதற்கும், அவற்றுக்கு மூலமான இயற்றமிழின் இலக்கணம் அமைவதற்கும், அவ்விலக்கியத்தின் சிறந்த வடிவான செய்யுள்

தோன்றற்கும், அச் செய்யுட்கு எத்தனையோ வழிகள் சென்றிருத்தல் வேண்டும்.

வரலாற்று நூல் நில நூல் (Geology) கடல் நூல் (Oceanography) உயிர் நூல் (Biology) மாந்த நூல் (Anthropology) முதலிய பன்னூல் ஆய்வாளரும் குமரிக் கண்டமே (Lemurica) மாந்தன் பிறந்தகமாவிருந் திருத்தல் வேண்டுமென ஓரிரு நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே கூறிப் போந்தனர். குமரிக் கண்டத்தொன்முது பழமை விளக்குவதற்குகருவியாக பயன்படுவது தமிழ் மொழிதான் என்று போவான் இங்கிலாந்து (John England) கூறுகின்றார். செவ்விர்தியரின் முன்னோரும் எக்சிமோவரின் முன்னோரும் தொன் காலத்தினின்றே ஆதியில் வட ஞாலத்திற்குச் சென்றதாகத் தெரிகின்றது. அவ்விதம் சென்றோர் தொன்மைத் தமிழைப் பரப்பிடும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள். கால நாகரிக மாற்றத்திற்குத் தக்கபடி பேசும் மொழி எழுதும் மொழி வேறுபாடு அடைந்தாலும் அம்மொழியில் தமிழ்ச் சொற்களில் வேர்களை ஆய்வு செய்யும் போது காணமுடியும், அது போல் சொற்களுடைய ஒலிகளும் தமிழ்ச் சொற்களின் ஒலியை ஒத்தே ஒலிக்கின்றன. வடிவம் மாறுபட்டிருக்கலாம். ஓசை வேறுபாடு அதிகம் இருக்காது.

தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், ஆங்கிலம், லத்தீன், உருது, ஓரியா, எகிப்து, பிரான்ஸ் முதலிய மொழிகளில் தமிழ்ச் சொல் திரிந்து இடம் பெற்றிருக்கின்றன. சால ஒன்றுக் தமிழ்ச் சொல் தெலுங்கில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. பறைதல், சுங்காடி, பீடகை, களபம் முதலிய விழுமிய தமிழ்ச் சொற்கள் பின் தோன்றிய மலையாளத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. Mango மாங்கே, எனும் தமிழ்ச் சொல்லே ஆங்கிலத்தில் உச்சரியப்படுகிறது. ஊறுகாய் கன்னடத்தில் உள்ள தமிழ்ச் சொல். உலக மொழிக்கு முதன் மொழி தமிழிலுள்ள சொற்கள் பின் தோன்றிய பிற மொழிகளில் இணைந்திருப்பதைக் கொண்டு தமிழே முன் தோன்றிய மூத்தமொழி என்பதை ஆணித்தரமாகச் சொல்ல முடியும்.

மொழியமைப்பு:-

உலகத்தில் பிற உயிர்கள் எல்லாம் தோன்றியவுடனேயே மக்களும் தோன்றினர். பிற உயிர்களுக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் பகுத்தறிவு எனப்படும் ஆறாவது அறிவாகும். மனிதர்களைத் தவிர மற்றவற்றிற்கு எல்லாம் ஐந்து அறிவு தான் ஆதலால் மனித இனம் என்பது பகுத்து மனத்தால் உணர்ந்து கொள்ளும் அறிவு ஜீவிகள் எனப்படும்.

முதன் முதலில் தோன்றிய மனிதர்கள் எல்லா உயிரினங்களோடு சேர்ந்து காட்டில் வாழ்ந்தனர். அவர்களுக்கென்று தனி உரிமை ஏதும் இல்லாமல் வாழ்ந்து, வந்தனர். விலங்குகளை

வேட்டையாடியும் மற்றும் காட்டிலுள்ள மரங்களின் பழங்களையும் காய்களையும் பறித்தும் உண்டு கொண்டிருந்தனர். அப்போது நாம் இதைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து ஒவ்வொருவராக வாயால் கருத்தைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். அவர்களுக்குள் பேச்சு ஏற்பட்டது. பின் எதோ அவர்களுக்கென்று தனியாக பேசிக் கொண்டனர். இதுவே மொழியாயிற்று.

பிற உயிர்கட்கு இல்லாத பகுத்தறிவு, மொழியறிவு ஆகிய சிறந்த ஆற்றதல்களை மனித இனம் பெற்றுள்ளன. எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக நம் முன்னோர் விட்டுச் சென்ற செய்திகளை நம்மால் அறிய இயலாதாயின் அத்துறைகளில் ஒரு அடிகூட முன்னேற முடியாமல் பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த நம் முன்னோர்களைப் போன்றே நாமும் வாழ்ந்திருப்போம். பின் மக்கள் அவர்களுக்கென்று தனி ஒரு குடும்பம் அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். தனியாக இருந்த மக்கள் ஒவ்வொரு குழுவாகப் பிரிந்து சென்று தனக்கு வேண்டிய உணவுகளைக் காட்டில் வேட்டையாடி அதை உண்ண ஒரு தனிய கொட்டகை போட்டு வாழ்ந்து வந்தவர்களுக்கு என்று ஒரு தனி மொழி அமைத்துக் கொண்டனர். அதே போல் ஒவ்வொரு குழுவினரும் ஒவ்வொரு மொழி அமைத்துக் கொண்டனர். மனிதனை மனிதனாக்கும் இத்தகைய பேச்சு பல மாதிரியாக இருக்கக் காணலாம். கன்னியாகுமரியில் வாழும் தமிழ் மொழி பேசுவோரும், இமாலயத்தில் வாழும் இந்திமொழி பேசுவோரும் பெங்களூரில் வாழும் கன்னட மொழிகாரரும் ஒரே மொழியில் பேசிக் கொள்வதில்லை. இவர்கள் பேசப் பயன்படுத்தும் உறுப்புகளில் ஒற்றுமை காணப்படலும் அவற்றால் வெளிவரும் பேச்சில் வேற்றுமையைக் காண்கிறோம். இது போன்றே அவர்கள் சொல்லும் கருத்தில் ஒற்றுமை இருப்பினும் அவர்கள் அதைத் தெரிவிக்க பயன்படுத்தும் ஒலிகளில், ஒலிகள் இணைந்து நிற்கும் சொற்கூறுகளில், அக்கூறுகள் இணைந்து வரும் சொற்களில் அச்சொற்களின் இணைப்பில் வேற்றுமைகள் பல காண்கிறோம். தனித்தனியாக நிற்கும் இவ்வமைப்புகளையே தனித்தனி மொழி என்கிறோம். இத்தகைய மொழிகள் ஆயிரக்கணக்கில் காணக்கிடக்கின்றன. உலகில் எத்தனை மொழிகள் உள்ளன என்ற வினாவிற்கு விடையளிப்பது சற்றுக் கடினந்தான். உலக மொழிகள் அனைத்தையும் பற்றிய சரியான அறிவு இன்னும் கிடைத்திலது. மலைகளிலும், காடுகளிலும் சிறுசிறு கூட்டமாக வாழும் எத்தனையோ மக்களின் மொழிகளைப் பற்றி நாம் நன்கு அறிந்திருக்கவில்லை. மேலும் எது முதலில் தோன்றிய மொழி, எது பின் தோன்றிய மொழி எனத் திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிக்க வேண்டிய நிலைகள் பல உள்ளன. எனினும் பல அறிஞர்கள் உலகில் எத்தனை மொழிகள் உள்ளன என்ற எண்ணிக்கையை நிர்ணயிப்பதில் தொடர் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதர மொழிகள் தங்கள் அமைப்பில் ஒற்றுமையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஒலிகளிலும் ஒலிகள் இணைந்து நிற்கும் சொற்களிலும் (Morphesne) சொற்களிலும் (Words) சொற்கள் இணைப்பிலும், அவை தரும் பொருளிலும் ஒற்றுமை காணலாம். இத்தகைய மொழிகளுக்குள் ஏதோ ஒரு விதமான தொடர்பு இருக்கிறது என முடிவு கட்டுகிறோம். இத் தொடர்பினை இனத் தொடர்பு (Genetic seletion) என்றும், இரு மொழிகள் ஒரே இனம் அல்லது குடும்பத்தைச் சார்ந்தன என்றும் கூறும்.

இது போன்றே உலகில் காணப்படும் மொழிகளில் வெறும் அமைப்பில் மட்டும் சில ஒற்றுமைகள் காணப்படும். இலக்கண கூறுகளிலும், அவற்றைக் காட்டும் விதத்திலும் இவ்வொற்றுமைகள் உள்ளன. ஆனால் இம்மொழிகளிடையே ஒலி பொருள் ஒற்றுமையிருப்பதில்லை. இவற்றின் அமைப்பில் மட்டும் ஒற்றுமை இருப்பின் அதை அடிப்படையாக வைத்து பல்வேறு வகைகளாக (Types) பிரிப்பர். இதனை அமைப்பு வகைப்பாடு (Typological Classification) என்பர்.

கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் மொழிகளை அவற்றின் அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு வகைகளாக பிரித்திருப்பதைக் காணலாம். 19ம் நூற்றாண்டிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியிலும் வாழ்ந்து வந்த மொழியியல் அறிஞர்கள் பலர் இவ்வாறு மொழிகளைப் பிரிப்பதில் ஆர்வம் காட்டி வந்தனர். எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளத் தகுந்த முறையில் இம்முறைப் பாகுபாடு பயன் தரவில்லையாயினும் ஒவ்வொரு மொழியைப் பொறுத்தமட்டிலும் அது எத்தகைய அமைப்புக் கொண்டது எனக் கூறுவதற்கு மிகவும் பயன்படும் என்பர். எனினும் இன்றைய மொழியியல் அறிஞர்கள் பலர் இத்தகைய வகைப்பாடு அதிகப் பயன் தருவதில்லை என்றே கருதுகின்றனர். மேலும் உலக மொழிகள் அனைத்தையும் குறிப்பிட்ட சில அமைப்பு மொழிகளின் கீழ்க்கொண்டு வருதல் மிகவும் கடினமாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியே பல பண்புகளைக் காட்டி நிற்பதால் திட்டவாட்டமான முடிவு எதையும் கூறுதல் முடியாது. பல்வேறு அறிஞர்கள் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுப் பின்னர் கைவிட்ட நிலையினையும் காணலாம்.

வரிவடிவம்:-

வாய்மொழியாக இருந்த எழுத்துக்கள் வரிவடிவமாக வந்ததைப் பற்றி நாம் பார்ப்போம். எழுத்து மொழி மனித வரலாற்றில் சமீப கால கண்டுபிடிப்பே என்பது மேலே குறிப்பிடப்பட்டது. அதில் முக்கியமானது வரிவடிவம் அமைப்பது தான் இன்று நாம் எல்லோரும் பேசக் கூடிய உலக மொழிகளில் தொன்மையானது. ஏழு என்று கூறுவர். 1. சுமேரியன் 2. தொல்-ஏலமைப் 3. மொகஞ்சதாரோ ஹர்ப்பா 4. சீனம் 5. எகிப்து 6.

க்ரேட்டன் 7. ஹிட்டைப் ஆகிய ஏழும் கீழை நாடுகளில் உண்டானவைதாம் வரிவடிவத் தொடர்பு ஒவ்வொரு எழுத்து முறையும் முழு வளர்ச்சியடைய எடுத்துக் கொண்ட காலம் சுமேரியன் 500 ஆண்டு வளர்ச்சி உடையது ஆனால் சீனத்திலும் ஹிட்டைட்டிலும் முற்கால எழுத்து மொழிக்கும் பிற்கால எழுத்து மொழிக்கும் வேறுபாடு அதிகம் காணப்படாததால் முழு வளர்ச்சி வெகு விரைவில் அடைந்திருக்க வேண்டும். எழுத்து முறை (உயிரெழுத்துக்களை குறிக்கும் முறை தனி வரிவடிவத்தின் மதிப்பு) வரலாற்றின் அடிப்படையில் ஆராயும் போது அது சுமேரியன் எழுத்து முறையிலிருந்து உண்டானது என்று கருதுவது தவறில்லை என்றே 'கெல்ப்' நினைக்கிறார். ஏனெனில் கிரேக்க வான இயல் பாபிவோனியன் முறையை கடனாண்டது (Borrowing) என்பதை நிரூபிக்கும் காரணங்களைப் போலவே எல்லா எழுத்துக்களும் சுமேரியன் எழுத்து முறையிலிருந்து உண்டானது என்பதற்கு காரணங்கள் உள்ளன என்பது அவருடைய வாதம்.

எனவே வரிவடிவம் மொழிக்கு மொழி வேறுபடுவது போலத் தோன்றினாலும், அது புறநிலை மாயமே. மேலும் வரலாற்றுக் காலத்திலும் ஒரு மொழிக்கு ஏற்பட்ட வரிவடிவத்தைப் பிற மொழிகள் நேரடியாகவே தழுவிக்கொண்டுள்ளதைக் காணலாம். இன்று ஆங்கிலமொழி பயன்படுத்தும் ரோமன் எழுத்துக்கள் இடைக்காலத்தில் ரோமன் மொழியை ஒட்டி அமைக்கப்பட்டதே. அதையே பின்னர் பல ஐரோப்பிய மொழிகளும் தழுவிக்கொண்டன. இந்த நூற்றாண்டிலும் இந்தோனேஷியா, பிலிப்பின்ஸ் போன்ற ஆசிய மொழிகளும், பல ஆப்பிரிக்க மொழிகளும் ரோமன் எழுத்தை மேற்கொண்டுள்ளன. எனவே எழுத்தின் வரிவடிவம் மொழி எழுதப் பயன்படும் கருவியே. எப்படி ஒரு தனி மனித கண்டுபிடிப்பையோ, சமூகப் பழக்கத்தையோ, பிற சமூகங்கள் ஏற்றுப் பின்பற்றுகின்றனவோ அப்படியே ஒரு மொழிக்குரிய எழுத்தின் வரிவடிவத்தையும் பிறமொழிகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றன.

இன்று இந்தியாவில் எட்டு எழுத்து முறைகள் உள்ளன அவையாவன 1. தமிழ் 2. மலையாளம் 3. கன்னடம், தெலுங்கு 4. நாகரி, ஹிந்தி, மராத்தி, சமஸ்கிருதம் 5. வங்காளம் அஸ்ஸாமி 6. பாரசீகம், உருது காஷ்மீர் 7. பஞ்சாபி 8. ஏரியா அசோகனுடைய பிராமி எழுத்துக்களாகிய இவை யாவும் இடைக் காலத்தில் பல மாற்றங்கள் பெற்று குஷானா பிராமி, குப்தா பிராமி என்றெல்லாம் பல வடிவங்களை உடையதாகி இன்று பல மொழிகளுக்குரிய எழுத்துக்களாகப் பிறவி எடுத்துள்ளன. இந்த பிராமி எழுத்தின் மூலம் என்ன? இந்திய மொழிகளில் பல எழுத்துக்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் வாசிக்கப்படாததால் பிராமி எழுத்துக்களுக்கும், போனிடீஷியன் எழுத்துக்களுக்கு முள்ள தொடர்பு புலனாகவில்லை. என்றாலும் இவ்விரு எழுத்து முறைகளும் ஒப்பு உடையது என்ற கருத்தை குறிப்பிட்டு வரலாறு கூறுகிறது கி.மு 1.000 ஓட்டிய காலத்தில் இந்திய

வணிகக் கடல் வழியே இவர்கள் பாபிலோனுக்குச் சென்று வியாபாரம் செய்திருக்கிறார்கள் என கருதப்பட்டாலும் இரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசம் இந்த கருத்தை ஒத்துக் கொள்ளத் தடையாக இருப்பதாக சட்டர்ஜி (1960-9) கூறியுள்ளனர். ஆனாலும் மொகங்சாதரோ ஹரப்பா எழுத்தை திருப்தியான முறையில் கண்டு பிடித்த பின்பே இந்த ஆராய்ச்சியில் முழு தெளிவு பிறக்கும்.

தமிழ்-பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்:-

தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கும் பிராமி - தமிழ் கல்வெட்டுக்கள் என்று அழைக்கப்படுவன குகைக்கல் வெட்டுக்களே. அவை பாண்டி நாட்டில் மிகுதியாகவும் சோழ, கொங்கு, தொண்டை நாடுகளில் குறைவாகவும் காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் கிடைக்கும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் ஒன்றிரண்டு வரிகளை உடையனவாக மதுரை திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. அவை அசோக மன்னன் காலத்தையோ அல்லது அதற்கு சற்று முந்திய காலத்தையோ சேர்ந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றன (ப. 18) என்று தி. நா சுபரமணியன குறிப்பிட்டார்.

தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வரும் விகிகள் பிராமியினின்றும் வளர்ந்தன, இக் கல்வெட்டுக்களே தமிழ் நாட்டில் கிடைப்பவற்றுள் மிகவும் பழமையானவை (ப.19)

தொல்காப்பியர் காலத்தில் வழக்கிலே இருந்த லிபி வடமொழியாளர் வழங்கி வந்த ஒருவகை லிபியே என்பது தெரியவரும். அவ்விதம் அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்தது பிராமியே ஆகும். ஆதலின் தொல் காப்பியனார் காலத்தில் வழக்கில் இருந்ததும் பிராமியே ஆகும் என்று ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறுவதால் தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுக்களே மிகப் பழைய எழுத்துச் சான்று என்பது அவர் கருத்து என்று கொள்ளலாம்.

கல்வெட்டு ஆய்வாளர்கள் எல்லோரும் தமிழ் பிராமியே தமிழுக்கு கிடைக்கும் மிகப் பழைய எழுத்துச் சான்று என்று கொண்டாலும் அதன் காலம் பற்றிய கருத்தில் வேறுபட்டு நிற்கின்றனர் எழுத்தாக்கம் பற்றியும் மாறுபட்ட முறையில் விளக்கியுள்ளார்கள். இவர்களில் கிருஷ்ணனும் (1972-1983) இல் பட்சி ரோமனியும் (1982-1983) பிராமிக் கல்வெட்டுக்களே தமிழுக்கு மிகப் பழைய எழுத்துச் சான்று என்றும் அவை அசோகன் பிராமியை விட காலத்தால் முந்தியது என்ற கருத்தையும் உடையவர்கள். இது இவ்வாறிருக்க தமிழக வரலாறு 1969 வரை என்ற புத்தகத்தில் திரு. ஆலால சுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதையும் கூற விரும்புகின்றேன்.

தமிழ் அரசுகளை பற்றி நமக்கு கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுச் சான்றுகளில் மிகமிகப் புராதனமானது அசோகனது பாறைக் கல்வெட்டுக்களே. அவரது இரண்டாவது பாறைக் கல்வெட்டில் சோழ பாண்டிய சத்ய, புத்ர, கேரள புத்தர மற்றும் தாமிர பருணி (இலங்கை) அரசுகள் மௌரியப் பேரரசுக்கு அப்பால் அண்மையில் இருந்தன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அசோகனோடு இவை நெருங்கிய நட்பு

பூண்டிருந்ததோடு தம் மக்களுக்கும் கால் நடைகளுக்கும் மருத்துவ வசதி செய்வதற்கும் பௌத்த தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் இவை இவை அனுமதித்தன. தமிழகத்தில் கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டிலேயே நான்கு அரசுகள் இருந்தன என்பது இச்சான்றின் மூலம் தெளிவாகிறது. சத்திய புத்திரர்கள் அதிகமான்களே என்பதை திருவண்ணாமலை யருகில் ஐம்பையிலுள்ள கல்வெட்டு ஒன்று உணர்த்துகிறது எனினும் மற்ற தமிழ் அரசுகளோடு இவர்களும் ஒரு தனியரசாகக் குறிப்பிட்டதும் சேரம் என்ற பெயரை விடுத்து கேரள புத்திரர் என்று குறித்துள்ளதும் சிந்திப்பதற்குரியன. மூன்றாம் நந்திவர்ம பல்லவனது வேலூர் பாளையச் செப்பேடுகளில் ஆண்ட ஆதி வேலூர் அரசர்களில் அசோகவர்மனும் ஒருவன் என்று கருதப்பட்டுள்ளது. இவர் மௌரிய அரசராகவே இருத்தல் கூடும். தமிழகத்தின் வடமேற்குப் பகுதி மௌரிய அரசில் சேர்ந்திருக்கலாம் என்று கருத இடமுள்ளது.

இவ்வாறு கூறியிருப்பதில் அசோகர் கல்வெட்டுக்கள் மௌரிய ஆட்சியரின் காலத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும். என்று உணர முடிகிறது. மேலும் பாண்டி நாட்டிலும், சோழ கொங்கு நாட்டிலும் கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 5-6ம் நூற்றாண்டு வரை எழுத்திலும் மொழியிலும் சில வளர்ச்சிப் படிகளை உடையதாக உள்ளன. மகாதேவன் (1970-12) அவைகளை அசோகன் பிராமியிலிருந்து உண்டாகியிருக்க வேண்டும். என்பதையும் அறிஞர் விளக்கியுள்ளார். இவற்றை நோக்கும் போது தமிழ் மொழி அசோகர் காலத்தில் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் இருந்திருக்கிறது என அறியலாம்.

வாழும் மொழி:-

மனிதன் ஒருவனே தனக்கென்று வரலாற்றை எழுதி வைக்கத் தெரிந்தவன். பிற உயிரினங்களிடமிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்துவது, மொழி. இச் சக்தி வாய்ந்த கருவியே மனிதகுல வரலாறு ஏற்படக் காரணமாகும், என ஏற்கனவே நாம் படித்தோம்.

The palest list is better than a retetive memory என்பது சீனப் பழமொழி. அதாவது நீடித்த நினைவுகளை விடவும் வெறியமையே சிறந்தது நினைவுகளை சேமித்து வைக்க இயலாது மனிதன் மறையும் போது அவையும் அழிந்து விடுகின்றன. ஒரு மொழி வெறும் பேச்சு வழக்கோடு நிற்காமல் சிறந்த எழுத்துருவம் பெற்றால்தான் முழுமையும் இலக்கியத் தகுதியையும் அடைகிறது. இது அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் உண்மை. ஆனால் இவ்வாறு பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு ஆகிய இரண்டிலும் உயர்ந்து விளங்கிய ஒரு பழமையான மொழி காலத்தின் கோலத்தால் தன் நிலைகெட்டு பேசப்படுவோரின்றிச் சிதைந்து ஒழிந்தால் எம் மொழியில் உயர்ந்த இலக்கிய நூல்களும் சமய தத்துவ நூல்களும் மிகப் பல இருப்பினும் அது 'இறந்த மொழி' என்றே அழைக்கப்படும். லத்தீன், கிரேக்கம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மூன்றையும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாக கூறுவர். ஓப்பமொழியையும்

இன்று பேசுவோர் இல்லை அதிலிருந்து பிறந்த இவ்வித மொழியையே இஸ்ரேவில் பேசுகின்றனர்.

ஒரு மொழி வழக்கிலிருந்து போவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அரசியல் காரணமாக, பிற இனத்தவர் படையெடுப்பால் தாக்கப்பட்டு நாடிழந்து அடிமைகளாய் வாழும் காலத்தில் வேறு வழியின்றி அந்நிய மொழியினைக் காலப் போக்கில் ஏற்க நேர்கிறது. மேலும் ஒரு மொழி புதிதாகத் தோன்றக் காரணமும் உள்ளது. மிகவும் இலக்கான கட்டுப்பாடு கொண்ட ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்கள், மொழிச் சட்டமெனும் குறுகிய எல்லைகளிலிருந்து வழுவி வட்டார மொழிகள், கிளை மொழிகள், ஆகியவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் போது புதியதொரு மொழி பிறப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. பழைய மொழி வழக்கிறந்து போகிறது. இலத்தீன் மொழியிலிருந்து கொச்சை இலத்தீன் மொழியும் நாளடைவில் ரொமன்ஸ் மொழிகள் எனப்படுமு் பிரஞ்சு, ஸ்பானியம், போர்த்துகீசியம், ருமேனியர் ஆகிய மொழிகளும் உருவெடுத்தன, இலத்தீன் நூல் வடிவம் மட்டுமே தங்கிவிட்டது. இவ்வாறே சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து இந்துஸ்தான, வங்காளம், மாரத்தியம், ஏரியன ஆகிய மொழிகள் தோன்ற சமஸ்திருதத்தை விட்டு மக்கள் மற்ற மொழிகளைப் பேச ஆரம்பித்தனர். இந்துஸ்தானியும் பிரிந்து (பாகிஸ்தானின்) உருதுவாகவும் (இந்தியாவின்) இந்தியாகவும் மாறியது.

தொன்மையான மொழிகள் (Classical Languages) என்பவை சொல்திறனும் வளமும், பிற சிறப்புக்களும் கொண்டிருந்தாலும் வாழும் சமுதாய வாழ்க்கை முறையில் செயலற்று நிற்பதாலேயே அவை வழக்கிறந்து போகின்றன. ஆனால் அம்மொழியைப் பேசிய மக்கள் கொண்டிருந்த உயர்ந்த பண்பாட்டின் காரணமாக அம்மொழிகள் வழக்கிறந்த பின்னரும் பண்பாட்டிலுயர்ந்த பிற மக்களால் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன.

உலகிலுள்ள மொழிகளைப் பற்றி ஓர் கணக்கைக் கொள்ளலாம். பல பேர் பலவாறு கணக்குகள் எடுத்துள்ளனர். அந்தக் கணக்குகள் ஒன்றின்று ஒன்று வேறுபடுகிறது. பல அறிஞர்கள் கூறும் ஆராய்ச்சியைப் பார்க்கலாம்.

ஸ்டார்ஸ் சேஸ் என்பவர் கிளை மொழிகளை விட்டு பழக்கத்தில் உள்ளவற்றையை கணக்கெடுத்தால் 2,500 மொழிகள் உள்ளன, என்றார். ஹாக்கட் என்பவர் தோராயமாக மூவாயிரத்திலிருந்து நாலாயிரத்திற்குள் இருக்கும் என்கிறார். இதே கருத்தை லாட்ஸ் என்பவரும் வெளியிடுகிறார். பிரெஞ்சு விஞ்ஞான கழகத்தின்படி 2,800 மொழிகள் உள்ளன என்பார் ப்னாடி. மெர்மரியோ பை கிளை மொழிகளை தவிர்த்து 2, 7, 96 என்று கூறுகிறார். டைம் இதழோ இந்த கணக்கை ஊகித்து கூறத்தான் இயலும் என்றும் அது ஏற்க்குறைய மூவாயிரத்திலிருந்து ஆறாயிரத்திற்குள் இருக்கும் என்று பேசப்படுகிறது.

மிக அதிகமாக பேசப்படும் மொழிகளில் சில நாடுகள்

தென் அமெரிக்கா	558 மொழிகள்
ஆப்பிரிக்கா	800 மொழிகள்
தென் சஹாரா	500 மொழிகள்
இந்தியா	200 மொழிகள்
பர்மா	126 மொழிகள்

ஆனால் இந்த மொழிகளில் 200 மட்டுமே ஒரு கோடி பேசும் மக்களைக் கொண்டுள்ளன. ஜெஸ்பர்ஸன் 13 அல்லது 14 மொழிகளே மூன்று கோடி அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட மக்களால் பேசப்படுகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சில முக்கிய மொழிகளைப் பேசுகின்ற மக்கள் தொகையைக் காண்போம்.

ஆதாரம் A Sociology of language - Joyce hertzler p 211)

ஆங்கிலம் தாய்மொழியாக 25 கோடி மக்கள்
ஆங்கிலம் 2வது மொழியாக 25 கோடி மக்கள்.

சீனமொழி 19 கிளைகளோடு	60 கோடி மக்கள்
இந்தியாவில் இந்தி	15 கோடி மக்கள்
ரஷ்யா மொழி, தாய் மொழியாக	15 கோடி மக்கள்
2வது மொழியாக	15 கோடி மக்கள்
ஜெர்மன் மொழி	10 கோடி மக்கள்
ஸ்பானிய மொழி	14 கோடி மக்கள்
ஐப்பானிய மொழி	9-1/2கோடி மக்கள்
அராபிய மொழி	9 கோடி மக்கள்
போர்த்துகீசிய மொழி	7-1/2கோடி மக்கள்
பிரெஞ்சு	6-1/2கோடி மக்கள்
இத்தாலியம்	6-1/2கோடி மக்கள்
தமிழ்	8 கோடி மக்கள்

அண்மைக்கால கணக்கெடுப்பில் இந்தத் தொகை மிகுதியாயுள்ளது. தமிழ், சிங்கப்பூர், இலங்கை, மொரிஷியஸ் ஆகிய நாடுகளில் வாழும் தமிழர் எண்ணிக்கையும் சேர்ந்து இன்று 6 கோடி மக்களால் பேசப்படுகின்றது என்பர்.

இவ்வாறு உலகின் முதல் மொழியான தமிழ் சில பல தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால், கடந்த 600 வருடங்களாக ஏற்பட்ட அந்நிய நாடுகளின் ஆதிக்கத்தால், பாதிக்கப்பட்டு இன்று வளர்ச்சி குன்றி, ஒரு மங்கிய நிலையிலேயே ஒரு மனிதனுக்கு பெற்ற தாயும் அவனது தாய்மொழியும் இரண்டு கண்கள் போன்றன. தன் தாய்மொழியை நன்கு ஆளுமை செய்யாதவன் ஒரு அர்த்தமற்ற வாழ்வையே வாழ்பவன் ஆவான்

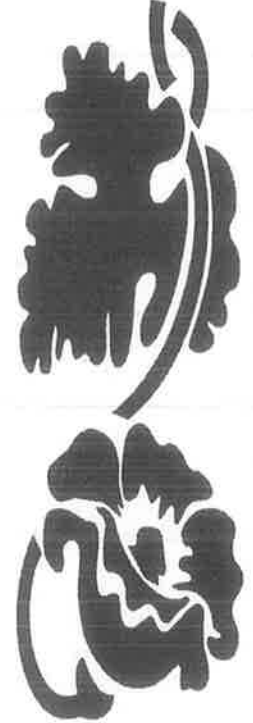
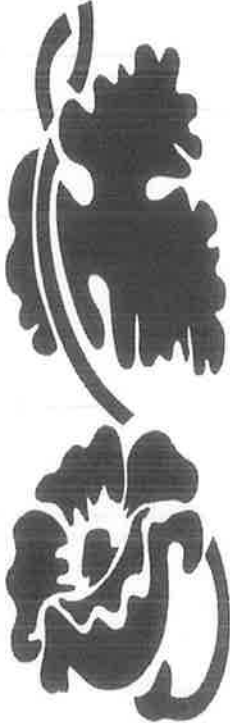
ஆகவே, உலகெல்லாம் பரந்து வாழும் இனிய தமிழ் மக்களுக்கு என் அன்பான வேண்டுகோள் என்னவெனில் தமிழின் பெருமையை மறவாது தமிழருடன் தமிழிற் பேசி, தமிழைப் படித்து, எழுதி நன்கு பாண்டித்தியம் பெற்று உலகெல்லாம் தமிழின புகழைப் பரப்புவது உங்கள் கடமையாக கருதி செயற்படுங்கள்

உலகெல்லாம் வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழ்!

VIJAYA'S SILK

விஜயாஸ் சில்க்

மங்கையர் மனம் கவரும் நவநாகரிக பட்டாடைகள், கூறைப் புடவை, காஞ்சிபுரம் மணிப்புரி சாறிகள், சிறுவர் சிறுமியருக்கான ரெடிமேட் உடைகள், ஆண்களுக்கான பட்டு வேட்டிவகைகள், பெண்களுக்கான பஞ்சாபி, சல்வார்கமிஸ் உடைகள், எந்த நிறமானாலும் ஏற்ற சாரிபிளவுஸ் துணிகள், அன்பளிப்பு அழகுசாதனப் பொருட்கள், எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்.....

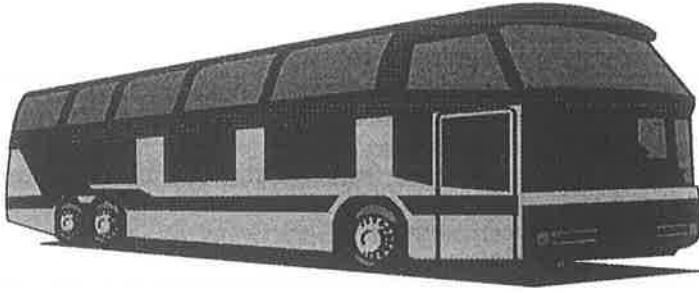

27 Dundas St. East suit 1. Mississauga, Ont.

Tel: (905) 273-7997 Fax: (905) 273-7323

INTER-CITI TOURS

FUN
FILLED
EXCITING
TOURS

Tel: (416) 491-6075

- ☛ Pittsburgh & West Virginia
- ☛ Florida
- ☛ Atlantic City

CITI-FOTO

Weddings
Birthdays
Arangatram
And For All Other
Occations

கோல் அபே, கோலாப
26 ஆகா அபிபுலா
47 ஆகா அபிபுலாபுலா
பேருடா பஸ் அங்ககளை
பிந்திபேரு அபகைக்கு
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

என்றென்றும் உங்கள்
மங்கள நினைவுகளை மனதில்
பதித்திட

CM-FOTO

Tel: (416) 491 6075

Fax: (905) 427-1232

235 Yorkland Blvd. Suite 300, North York, M2J 4Y8

கேளு தமிழ்ப் பாப்பா

சூர்ய விசயகுமார்-பாண்டிச்சேர்

மாங்குட்டி போலவே மகிழ்வொடும் துள்ளிடும்
மணித் தமிழ்ப் பெண்ணே நீ கேளாய்
தேன் கட்டித் தமிழினைத் தெளிவுறச் சுவைப்பாய் நீ
என்று சொன்னே நான் பலநாளாய் (1)

ஒற்றுமை நமக்குள்ளே உருவாதல் இல்லாமல்
உலை வைப்பவர்களே உண்டு
கற்றவர் நாமெலாம் கருதியே வருமுன்னர்
காத்துக் கொள்ளுதலே நன்று. (6)

கிளிப்பிள்ளை போல் தமிழ் கிளத்திடும் கண்ணேநீ
கேட்டு நலங்கொள் என் சொல்லை
குளிர் தமிழ்ச் சொல்லிலே குற்றம் கலந்து நீ (2)
கூறுவதால் சிறப் பில்லைப் பெண்ணே

பொறுமையை அறத்தினைப் போற்றிடும் பண்பினால்
புகழேணி ஏறினோம் அந்நாள்
சிறுமையார் செய்திடும் தீவினைப் பெருக்கினால்
தீயினுள் விழுந்தோமே இந்நாள் (7)

இனித்திடும் தீந்தமிழ் இசைத் தமிழ்ப்பொன்னே
ஏந்துகொள் என்அறி வுரையே!
தனித்தமிழ் போல்ஒரு தவத்தமிழ் உண்டாமோ
தமிழிடம் காட்டு அக்கறையே! (3)

உலகத்தவர்க் கெலாம் உயர்ந்த பண்பாட்டினை
ஓடோடித் தந்தவர் நாமே!
நிலவு பேருலகத்தில் நின்றாட்சி புரிய ஓர்
நிலுன்றித் தாழ்ந்து கெட்டோமே! (8)

நமக்குள்ள வலிமையை நாமறி யாமலே
வாழ்க்கையில் தாழ்வதா பெருமை?
சுமைக்குண்டு பலபட்டும் சுடர்கின்றோம் இன்றெனில்
தொடரவே வேண்டும் இங்கு ஒருமை (4)

அறம்போதும் முறைபோதும் அறிவியல் துறை
நோக்கு
அகத்தமிழ் நிலையை முன்னேற்று
புறம்பாடி வைத்திட்ட புகழ்போதும் பெண்ணேநீ
புதுவீரம் கொண்டதோர் நாற்று (9)

வாய்ச் சொல்லில் வீரத்தை வல்லடி வழக்கினை
வளர்ப்பதா நமக்கின்று தேவை?
ஓய்வின்றி உழைப்பதால் உயர்ந்திடும் நம் வாழ்வு
உண்மையாய் உழைத்திடு பாப்பா (5)

ஓயாமல் தமிழெண்ணி ஒளிரப்போம் எதிர்காலம்
ஒன்றினையே நிலை நாட்டு
பாயாமல் பதுங்கிடும் பண்புள்ள வேங்கை என்று
பார்மக்கள் உணரவே காட்டு (10)

ஈழத்து மட்டக்களப்புப் பிரதேச பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

ஒரு பிரதேசத்தினுடைய பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பெரும்பாலும் அப்பிரதேசத்தின் புவியியல் அமைப்பு, மக்கள் குடியேற்றம் அவர்களது வரலாற்றுப் பின்னணி, தொழில் என்பவற்றை அடியொற்றியதாகவே அமையும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் எனக் கொள்ளப்படுவது ஈழத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் தற்போதைய மட்டக்களப்பு, அம்பாரை எனும் இரு பெரும் மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கி வடக்கே வெருகல் ஆறு தொடக்கம் தெற்கே குமுக்கன் ஆறு வரையான சுமார் 200 கிலோ மீற்றர் நீளத்தையும் 6000 சதுரக் கிலோ மீற்றர் நிலப் பரப்பையும் கொண்ட பரந்த பிரதேசமாகும். நெய்தல், மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய நானில அமைப்பையும் உள்ளடக்கிய இப்பிரதேச மக்கள் நெடுங் காலமாக வேழாண்மை, மீன்பிடி, சேனைப் பயிர், மந்தை வளர்ப்பு போன்ற தொழில்களை மேற் கொள்பவர்களாக உள்ளனர். மேலும் தனித்துவமான பாரம்பரியத்தையும் சிறப்பியல்புகளையும் கொண்டவர்களாகவும் நீண்டகால வரலாற்றுப் பின்னணியை உடையவர்களாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் இல்லாத அல்லது அருகிவிட்ட குடிப்பிரிவு என்னும் சமூக அமைப்பினை இன்றும் பேணிக் காப்பது மட்டக்களப்புத் தமிழகமே. குடிப்பிரிவு அமைப்பானது தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே நிலவி வந்ததாக ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். புறநானூறல் கூட குடிபேதம் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணமுடியும். சாதிப் பகுப்புகள் மற்றும் உட்பிரிவுகளான குடிவழிகள் என்பவை ஆலய நடைமுறைகள், திருமணம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் தொழில் துறைகளை ஒழுங்குறப் பேணவே வகுக்கப்பட்டிருப்பது இப்பிரதேச மக்களது தனிச்சிறப்பாகும்.

மட்டக்களப்பினுடைய வரலாறு, குடியேற்றம், ஆட்சிமுறைகள் என்பன பற்றி பல அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை காலத்திற்குக் காலம் வெளிக் கொணர்ந்திருக் கிறார்கள். இவை பொதுவாக காய்தல் உவத்தல் இன்றிய முழுமையான வெளிப்பாடாகத் தெரியவில்லை. சிலர் தங்கள் கருத்துக்களில் தாங்களே முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டு நிற்பதையும் காணமுடிகின்றது. இந்தியாவில் இருந்து காலத்திற்கு காலம் இங்கு வந்த முக்குகரே மட்டக்களப்பு என்னும் பெயரை சூட்டியவர்களென்றும் இவர்களே காடழித்து கிராமங்களை உருவாக்கி மட்டக்களப்பு மண்ணை வளப்படுத்திய முதல் மக்கள் என்றும் தமிழறிஞர் வி. சி. கந்தையா குறிப்பிடுவார். எது எவ்வாறாயினும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம்வரை அதாவது உரோமன் ஒல்லாந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வரும்வரை முக்குக தேசமாகவே இருந்து வந்துள்ளமை புலனாகின்றது. மேலும் சேர நாட்டினை அடியொற்றிய பண்பாட்டுடன் கூடிய முக்குகச் சட்டமே இங்கு நீண்டகாலம் நிலைபெறலாயிற்று.

16ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்

மட்டக்களப்பை கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயர் முக்குகச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாகவே இருந்தனர். 1650க்குப் பிறகு டச்சுக்காரரின் ஆட்சியில் அவர்கள் தமது ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்தவும் வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ளவும் மட்டக்களப்பு போடிமாரின் நிலபுலங்களை அபகரித்து நடை முறையில் மாற்றங்களை தோற்றுவிக்கவும் முற்பட்டனர். எனினும் 1685ல் டச்சுக்காரருடன் பணியாற்றிய பேர்னாட் என்னும் பிரான்சுக்காரரின் தொகுப்பின் பிரகாரம் குற்றவியலில் றோமன் டச் சட்டமும் குடியியலில் முக்குகச் சட்டமும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. 1798ல் இங்கு வந்த முதலாவது பிரித்தானியக் கவர்னர் சேர் ஹன்றி பிறவின் ரிக் (Sir Henry Brown Rigg) சொத்துரிமைச் சட்டத்தை ஆதரிக்கவே செய்தான். 1871ல் தான் பிரித்தானியச் சட்டம் மட்டளக்களப்புப் பிரதேசத்தில் சகல மட்டத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. இருப்பினும் 1871ற்கு முன்னைய சொத்துரிமை விடயங்கள் இன்றைய சட்ட நடவடிக்கைகளிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவே செய்கின்றன. இதன் எச்சொச்சமான 'பெண்டி முதிசம்' என்னும் தாய்வழிக் காணியுரித்துக் கொள்கை இன்னும்சூட போரதீவு மற்றும் கன்னங்குடாப் பகுதியில் நடைமுறையில் உள்ளதை அவதானிக்க முடியும். திருமணம், தொழில்துறை, ஆலய நடைமுறைகள் போன்றவற்றிலும் இச்சட்டம் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவே செய்தது. மட்டக்களப்பாரின் பண்பாடுகளுக்கு இவ்வழமைகளும் அடித்தளமென்றே கொள்ள வேண்டும். இப்பின்னணிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே நாம் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தினுடைய பண்பாட்டுக் கோலங்களை கண்டறியத் துணிய வேண்டும். இத் துணியானது ஒரு ஆரம்ப முயற்சி யென்பதால் இக்கருத்துக்கள் சீர்திருத்தப் படவும் விரிவு படுத்தப்படவும் நிறைய வாய்ப்புண்டு.

பண்பாட்டுக் கோலங்கள் என்னும் இவ்விடயத்தினை மூன்று பிரிவுகளில் அணுகலாம்:

01. வாழ்வியல் கருமங்கள்
02. தொழில்சார் கருமங்கள்
03. ஏனையவை

ஏனையவை என்றும் பிரிவினில் பாரம்பரிய கலைகள், சீர்வரிசைகள், குல விருதுகள், ஆலய நடைமுறைகள், வருடப் பிறப்பு, வீடுகளில் செய்யப்படும் வழிபாட்டுக் கருமங்கள், மாந்திரிகம், சாத்திரம், சகுனம் மற்றும் உபசரிப்பு போன்றவை பற்றி சுருக்கமாக விபரிக்கப்படும்.

01. வாழ்வியல் கருமங்கள்

வாழ்வியல் கருமங்களை பெண் கர்ப்பவதியாவது, குழந்தையினுடைய பிறப்பு, கல்வி, பருவமடைதல், திருமணம், மரணம் என அடக்கலாம். பெண் கருவுற்ற காலம் முதல் அவளுக்கு அளவு கணவனுக்கும் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுவிடும். வீட்டில் விளக்கு வைத்ததும் அப்பெண் வெளியில் செல்லக்கூடாது. அப்படி வெளியில் செல்ல வேண்டியேற்பட்டால் ஒரு இரும்புத்

துண்டை கையில் எடுத்துக் கொள்ளவோ அல்லது கரியினால் கன்னத்தில் புள்ளியிட்டுக் கொள்ளவோ வேண்டும். இரவுபட்டதும் வெளியிலிருந்து வரும் உணவுகளை உண்ணக் கூடாது. கிரகண நாட்களில் கிரகண தோசம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் உணவை உட்கொண்டு பூட்டிய அறையில் தங்கிவிட வேண்டும். உடம்பில் ஒரு ஈ எறும்புகூட கடிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நீர்கூட பருகக் கூடாது. கிரகண தோசம் நீங்கிய பின்னர் தான் குளித்து முழுகி ஆகாரம் உட்கொள்ள முடியும். இல்லையேல் இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் குழந்தையை அங்கவீனப்படுத்தி விடும் என்பது நம்பிக்கை. மேலும் குழந்தை பிறக்கும் வரைக்கும் அப்பெண் தனது கையால் உப்பு, சுண்ணாம்பு என்பவற்றை எடுத்துக் கொடுக்கக் கூடாது.

கணவனைப் பொறுத்த மட்டில் வீடு கட்டுதல், ஆடு, கோழி போன்றவற்றைக் கொலை செய்தல், தென்னை, மா, பலா போன்ற நீண்ட காலத்திற்கு பயன் தரும் மரங்களை நடுதல் போன்றவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குழந்தை பிறக்கும் வேளையில் அக் குழந்தையினுடைய தாய் மாமன், மாமி அங்கேயே இருப்பார்கள். பிறந்த குழந்தை ஆணானால் மாமன் உலக்கை ஒன்றினை எடுத்து வீட்டின் முன்கூரையில் தட்டிவிட்டு வீட்டின் பின்புறம் நோக்கி மேலால் எறிவார். பெண்குழந்தையானால் மாமி ஈர்க்கில் கட்டையெடுத்து இதே போல் எறிவார். இச் செய்கையானது அவர்களது வாழ்வில் ஒரு உரிமைப்பதிவாகியும் விடுவதுண்டு.

சில இடங்களில் “சாணக்கூறை” போடும் வழக்கமும் உண்டு. இதனை சாணக்குறி என்றே கிராமத்தவர்கள் அழைக்கின்றனர். பிறந்தது பெண் குழந்தையென்றால் அக்குழந்தையின் மாமன் மாமிக்கு ஏற்கனவே ஆண்குழந்தையொன்று பிறந்திருந்தால் பெண் குழந்தையின் பெற்றோரது சம்மதத்துடன் மாமன் ஒரு பட்டுத்துண்டை வீரிக்க மாமி அதில் குழந்தையை வளர்த்தி விடுவார். இதை ஒரு ஆரம்ப நிச்சயதார்த்தமாகக் கொள்வர்.

குழந்தை பிறந்த பின்னர் வரும் ஒற்றைப்படு நாள் ஒன்றில் அதாவது 3ம், 5ம், அல்லது 7ம் நாளில் சோதிடரிடம் சென்று வெற்றிலை வைத்துக் கேட்பது வழக்கம். இதில் நட்சத்திரம், இலக்கினம், இராசி, கிரகநிலை, நாம எழுத்துக்கள் போன்றவை கணிக்கப்பட்டு பிறந்த பலனும் சுருக்கமாகக் கூறப்படும். நாம எழுத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே அனேகமாகப் பெயர் வைப்பர். சிலர் பாட்டன் பாட்டி பெயர்களையும் சூட்டுவர்.

குழந்தை பிறந்த 31ம் நாள் மருங்கை விழா கொண்டாடப்படும். அன்றைய தினம் அயலவர், உறவினர் ஆகியோருக்கு விருந்து வைக்கப்படும். அக்குடும்பத்தின் குடியானவர்கள் (வண்ணார், நாவிதர்) இதில் தவறாது பங்கேற்பர். அன்றைய தினமே தலைமயிர் வழித்தல், காது குத்துதல் என்பனவும் இடம் பெறும். நேர்த்தி வைப்பவர்கள் உரிய இடம் சென்று அதை நிறைவேற்றுவதும் உண்டு. சில வசதி படைத்தவர்களின் வீட்டில் சாதகம் படித்தலும் இடம்பெறும். இத்தினத்திலேயே பெரும்பாலும் குழந்தையைத் தொட்டிலிலும் போடுவர்.

குழந்தைக்கு மூன்று வயது முடிவற்றதும் ஏடு தொடங்குதல் இடம்பெறும். விஜயதசமியில் அல்லது ஒரு சுப நாளில் கோயிலிலோ அல்லது பாடசாலையிலோ ஏடு தொடங்கப்படும். அரிசி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தட்சணை என்பவற்றை ஒரு தட்டில் வைத்து வெள்ளைத் துண்டால் முடி குழந்தையின் கையால் கொடுத்து பாத நமஸ்காரம் பண்ணியதும் கோவில் குரு அல்லது ஆசிரியர் ஏட்டினை முறையாகத் தொடங்கி வைப்பார்.

பெண்குழந்தை வளர்ந்து பூப்பெய்தலை புத்தியறிதல், சாமர்த்தியப்படல் அல்லது பெரிய பிள்ளையாதல் என அழைப்பர். குழந்தையினுடைய பிறப்பைப் போன்றே இந் நிகழ்வும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பூப்பெய்தியதும் நெருங்கிய உறவினர்கள் அங்கு வந்துசேர்வர். அன்று மாலைபட்டதும் பட்டாசு கொழுத்தி பெண்ணை நீராட்டுவர். இது “கண்ணடதண்ணீர் வார்த்தல்” எனப்படும். அவள் தங்குவதற்கான அறையில் வெற்றிலை மடை, தென்னம் பாழை கொண்ட நிறைகுடம், நிலைக்கண்ணாடி என்பன வைக்கப்படும். அத் தென்னம் பாழையில் காணப்படும் குரும்பைகளைக் கணக்கிட்டு அப்பெண்ணினது பிள்ளைப் பலனையும் சொல்வர்.

பிள்ளைப் பேறு, பூப்பெய்தல் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் நேரம் பார்க்க வசதியற்ற இடங்களில் வாழ்பவர்கள் பகல் வேளையில் நிழலைக் காலடியால் அளப்பதும் இரவு வேளைகளில் வாழை மரத்தை வெட்டி விட்டு பின்னர் மறு நாளில் சோதிடர் மூலம் நேரத்தைக் கணிப்பதும் உண்டு. சோதிடத்தின் மூலம் அப்பெண்ணின் எதிர்காலம், வரப் போகும் கணவன், வாழ்வு, குழந்தைப் பேறு என்பன குறித்து விபரமாக அறிவர். அத்துடன் நீராட்டு விழாவினுக்கும் நாள் குறிப்பர். பெண் பருவமடைந்த நாள் முதல் நீராட்டு விழாவரை உறவினர்கள் பிட்டு, களி போன்றவற்றைக் கொண்டு வருவர். வீட்டு வாசலில் பட்டாசு கொழுத்தி குரவையிட்டு பின்னர் உள்வருவர். இச்சந்தர்ப்பங்களில் மைத்துனி உறவானவர்கள் மஞ்சள் நீர் ஊற்றி விளையாடுவர். பூப்பு நீராட்டு விழா பிட்டுக்களி அல்லது சாமர்த்தியக் கல்யாணம் என்றே அழைக்கப்படும். உறவினர், அயலவர், நண்பர்கள் இதற்கு அழைக்கப்படுவர். குடியானவரான கட்டாடியார் இதில் முக்கியத்துவம் பெற்றவராக இருப்பார். இவரே கூரைமுடி வைப்பதோடு வரவேற்புப் பந்தல், நீராட்டுப் பந்தல் என்பவற்றுக்கும் வெள்ளை கட்டுவார். பெண்ணின் தலையில் முதலில் தாய் மாமன் அறுகும் பாலும் மஞ்சளும் கலந்த அரப்பினை வைப்பார். தொடர்ந்து உறவினர்கள் பெண்ணின் தலையில் நரை ஊற்றுவர். அதன் பின்னர் ஆடையலங்காரம் செய்வித்து வீட்டு முற்றத்தில் வெள்ளை விரிக்கப்பட்ட பலகையில் வைத்து கண்ணாறு கழித்து ஆரத்தியெடுப்பர். அப்போது பட்டாசு கொழுத்திக் குரவையொலிப்பர். கண்ணாறு கழிக்கும் பலகார வகைகள் மற்றும் உணவுப் பண்டங்கள் என்பன ஒரு புதிய ஓலைப் பெட்டியில் வைக்கப்பட்டு நெல், அரிசி, பணம், சேலை என்பவற்றுடன் அது கட்டாடியாருக்கு வழங்கப்படும்.

சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்வரை வயது வந்த ஆணுக்கு ஒரு நல்ல நாளில் நாவிதர் வந்து முகத்து மயிர் களைதலும் பின்னர் கடுக்கன்

அணிவித்தலும் கன்னக்குடுமி கட்டுதலும் புதிய வேட்டி உடுத்தலும் ஒரு விழாவாக அமைந்திருந்தது. தற்போது இது முற்றாகவே அருகிவிட்டது.

மட்டக்களப்பாரின் திருமணச் சடங்கு பொதுவாக ஆரியக்கலப்பற்றதும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததுமாகும். தற்போது சிலர் ஓமம் வளர்த்து ஆரிய முறைப்படி தாலிகட்டுதலை பின்பற்றத் தொடங்கினாலும் கிராமப் புறங்களில் முன்னைய நடைமுறைகளே அனேகமாகப் பின்பற்றப்படுகின்றன. பெண் திருமண வயதையடைந்து விட்டால் பொருத்தமான மாப்பிள்ளையைத் தேடுவது ஆரம்பித்துவிடும். பெரும்பாலும் உறவு முறைக்கே முன்னுரிமை அளிப்பர். “வைக்கோலில் விளைந்ததை வைக்கோலில் தான் கட்டவேண்டும்” என்பது மட்டக்களப்பில் கூறப்படும் பழமொழியாகும். இம்மக்கள் ஒரே குடியில் சம்பந்தம் வைப்பதை விரும்பவே மாட்டார்கள். ஆரம்பப் பேச்சுகள் முடிவுற்றதும் பொருத்தம் பார்ப்பர். அதன்பின் பெண் பார்க்கச் செல்வர். அதன்பின் பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை கேட்டுச் செல்வர். கொழுக்கட்டைப் பெட்டி, பலகாரப் பெட்டிகள், வாழைக்குலை, தயிர்ப்பானை என்பன கொண்டு செல்லப்படும். கொழுக்கட்டைப் பெட்டியினுள் பெரிதாக ஒரு கொழுக்கட்டையிருக்கும். அதனுள் தங்க மோதிரம் ஒன்றும் வைத்து அவித்திருப்பர். அதுவே, “மாப்பிள்ளைக் கொழுக்கட்டை” யாகும். அக்கொழுக்கட்டையை மாப்பிள்ளையின் கையில் கொடுப்பர். அவர் அதை சாப்பிடுவதோடு மோதிரத்தை எடுத்து அணிந்து கொள்வார். பெரும்பாலும் அங்கு வைத்து திருமணநாளும் நிச்சயக்கப்படும். பின்னர் “வெற்றிலை பாக்கு வைத்தல்” என்னும் திருமண அழைப்பு இடம்பெறும். வெற்றிலை பாக்கைப் பெற்றவர்கள் கண்களில் அவற்றை ஒற்றிக் கொண்டு விடை கொடுப்பர். சில நெருங்கிய உறவினர்கள் வட்டாவினுள் பணமும் வைப்பர்.

திருமண நாளில் மாப்பிள்ளை வீட்டார் தாலி கூறைப் பெட்டியுடன் பலகாரப் பெட்டிகள், வாழைக் குலைகள், தயிர்ப் பானைகள் என்பவற்றோடு பெண்வீட்டுக்கு வருவர். தாலி கூறைப் பெட்டியை மாப்பிள்ளையின் சகோதரி அல்லது சகோதரி முறையானவர் கொண்டு வருவார். படலைக்கு வந்ததும் குரவையொலித்து பட்டாசு கொழுத்தி தங்கள் வரவினைத் தெரிவிப்பர். உடனே பெண் வீட்டாரும் குரவையொலித்து பட்டாசு கொழுத்தி தங்கள் மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவிப்பர். பெண்ணின் சகோதரி முறையானவர்களும் உளவினர்களும் பெண்ணின் சகோதரனும் (மாப்பிள்ளை தோழன்) நிறைகுடம், குத்து விளக்கு, குடை என்பவற்றுடன் வெள்ளை பிடித்து படலைக்கு வருவர். இருபக்கமும் குரவையொலிக்க மாப்பிள்ளை வீட்டுப் பொருட்கள் பெண் வீட்டாரிடம் கைமாறப்படும். மாப்பிள்ளையின் சகோதரி கொண்டுவந்த கூறை தாலிப் பெட்டியை பெண்ணின் சகோதரி பறிப்பார். அப்போது பெரும் இழுபறி நிலவும். இறுதியில் பெண்ணின் சகோதரி பெட்டியை எடுத்துக் கொள்ள பெண்ணின் சகோதரன் மாப்பிள்ளையை குடையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு செல்வார். பெண்ணின் தந்தை மாப்பிள்ளையின் தந்தையையும் பெண்ணின் தாய் மாப்பிள்ளையின் தாயையும் கையைப் பிடித்து அழைத்துச் சென்று அலங்கரிக்கப்பட்ட

பந்தருள் புதிய பாயில் அமரச்செய்வர். அதேபோல் வந்தவர்களும் அமர்த்தப்படுவர். அதன் பின்னர் மணமகளின் தந்தையும் தாயும் வெள்ளையால் மூடிய வெற்றிலை வட்டாவையும் தண்ணீர் செம்பையும் மணமகளின் தந்தைக்கும் தாய்க்கும் வைப்பர். அவ்வாறே வந்தவர்களுக்கும் வட்டா, செம்பு வைக்கப்படும். பின்னர் பலகார வகைகள் பரிமாறப்படும். அதன்பின் தாலிகட்டும் வைபவம் இடம் பெறும். வீட்டின் முன்புறத்தில் மஞ்சள் நீரால் கழுவிய பலகை போட்டு அதன்மேல் வெள்ளை விரித்து அதில் நின்றவாறே மண்கள் பெண்ணுக்கு தாலி கட்டுவார். அப்போது பெண்கள் குரவையொலிக்க நெற்பொரி, வெள்ளையூட்டி என்பவற்றை மணமக்களுக்குத் தூவி சபையிலும் அள்ளியள்ளி எறிவர். பின்னர் கைப்பிடித்துக் கொடுத்தல் இடம் பெறும். அதனையடுத்து ஆரத்தியெடுத்து கண்ணாறு கழிப்பர். பின் மணமக்கள் அறையினுள் சென்று பால்பழம் அருந்துவர். ஒரு பாத்திரத்தில் உள்ள பாலை இருவரும் மாறி மாறி ஊட்டுவர். பின்னர் கலத்தில் போடுதல் இடம்பெறும். சேவரக்கால் மேல்வைத்த பெரிய வட்டியில் ஏழு மரக்கறி கொண்ட உணவு படைக்கப்பட்டு மாப்பிள்ளை பெண்ணுக்கும் பெண் மாப்பிள்ளைக்கும் மூன்று முறை மாறி ஊட்டுவர். அதன்பின் இருவரும் பந்தருக்குள் வந்து வெள்ளை விரிக்கப்பட்ட புதிய பாயில் அமர்வர்.

முதலில் மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கும் பின்னர் பெண் வீட்டாருக்கும் உணவு பரிமாறப்படும். அதன்பின் தாம்பூலம் வாழ்க்காட்டும். மாப்பிள்ளையின் பெற்றோருக்கு பெண்ணின் பெற்றோர் வெற்றிலை மடித்துக் கொடுப்பர். அதன்பின் வாசல்வரை சென்று வழியனுப்பி வைப்பர். அத்துடன் புதிய ஓலைப் பெட்டியில் பலகார வகைகளை வைத்து வெள்ளைத் துணியால் பெட்டியைச் சுற்றிக்கட்டி மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு அனுப்புவர். திருமணம் முடிந்து 5ம் அல்லது 7ம் அல்லது 9ம் நாளில் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு மணமக்கள் கால் மாறிப்போவர். திருமணத்தின் போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொண்டு வந்த பெட்டிகளில் பலகார வகைகள் மற்றும் வாழைக்குலைகள், தயிர்ப்பானைகள் என்பவற்றை பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு கொண்டு போவர். மணமக்கள் அங்கு சில நாட்கள் தங்கியிருந்து விட்டு பின்னர் பெண் வீட்டுக்கு திரும்பி வருவர். மணமக்களுக்கு பெண் வீட்டில் ஆறு மாதங்களுக்கு சோறு கொடுப்பர். இது ஆறுமாதச் சோறு கொடுத்தல் எனப்படும். இக்காலத்தே பொதுவாக மணமக்கள் கோயில் குளத்திற்கு செல்லல் தடைசெய்யப்படும்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் சாவீடுகளில் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. உயிர் பிரியும் தருணம் மனைவி, மக்கள் மற்றும் உறவினர்கள் அருகிலேயிருந்து பால் பருக்குவர். சாவீட்டிற்கு முதலில் அயலிலுள்ள உறவினர்கள் வந்து சேர்வர். அதன்பின் உற்றார் உறவினர் நண்பர்களுக்கு சாவியளம் கொண்டு செல்வர். அதனிடையே குடியானவர்களான வண்ணார், நாவிதர், பறையர் ஆகியோர் வந்து சேர்வர். வண்ணார் கூரைமுடி வைக்கும் பணியில் ஈடுபட பறையர் மேளமிட்டுவர். நாவிதர் மரணமானவர் ஆண் எனின் அவருக்கும் உறவினர்களுக்கும் முகச்சவரம் செய்வதிலும், வாய்க்கரிசி தயாரிப்பதிலும், கொள்ளிக்குடம் வைக்கும் முக்காலி

கட்டுவதிலும் ஈடுபடுவார். சவம் பாதையில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அடக்கம் செய்யப்படுதலே இப்பிரதேசத்தின் நீண்டகால வழக்கமாகும். சவம் தூக்கப்படும் பாதைகள் குலச்சிறப்பின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படும். வாழைத்தண்டில் தென்னை ஓலைகளை வளையம் வளையமாக பொருத்தி கும்பங்கள் தயாரிப்பர். மாடித்தட்டுகள் போல் அமைக்கப்பட்ட பாதையின் கூரிய தடிகளில் இக்கும்பங்கள் குத்தப்பட்டு வெள்ளைக் கடதாசி ஆரிக்கைகளால் பாடை அலங்கரிக்கப்படும். பாதையின் தள அமைப்பு, கும்பங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு மரணமானவரின் குலம், குடி என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியும். குடியானவர்களுக்கு தலைப்பாகை கட்டுவதற்கென வெள்ளைத்துணிகள் கொடுக்கப்படும். கொள்ளிக்குட முக்காலியிலும் வெள்ளைத் துணி சுற்றப்படும்.

நீராட்டி அலங்கரிக்கப்பட்ட பிரேதம் தென்மேற்கு திசைநோக்கி வைக்கப்பட்டு தலைமட்டில் குத்துவிளக்கு ஏரிந்து கொண்டிருக்கும். முக்கிய உறவினர்களின் வருகை முடிந்து குறிப்பிட்ட நேரம் வந்ததும் பிரேதம் பாதையில் தென்மேற்கு திசைநோக்கி வைக்கப்பட்டு பட்டம் கட்டுதல் இடம்பெறும். இறந்தவரின் குடிசார்ந்த ஒருவர் முன்னேயும் அதன்பின் குடிகளின் முதன்மைப் படையும் இது நிகழும். முன்னும் பின்னும் இருவர் வெள்ளையைப் பிடித்துக்கொள்ள அதனுள் ஒவ்வொரு குடியிலும் ஒவ்வொருவராக அவரின் தலையில் வெள்ளைத்துண்டு போட்டு அதன்மேல் வாய்க்கரிசியுள்ள பாத்திரத்தை வைத்து நாவிதர் பிடித்துக் கொள்ள பிரேதத்தை மும்முறை வலம் வருவார். மூன்றாம் வலத்தின் முடிவில் பிரேதத்தின் தலைப்பக்கம் முன்பார்த்தவாறு நின்று நாவிதர் எடுத்து வைக்கும் வாய்க்கரிசியை பின்பக்கத்தால் பிரேதத்தின் வாயில் போடுவார். பட்டம் கட்டுதல் முடிவுற்றதும் நெருங்கிய உறவினர்கள் மஞ்சள் நீரால் பிரேதத்தின் கால்களைக் கழுவுவர். அதன்பின் பெண்கள் வாய்க்கரிசி போடுவர். பெண்கள் சவக்காலைக்கு செல்லமுடியாது என்பதாலேயே இந்நடைமுறை பேணப்பட்டு வருகின்றது.

தந்தைக்கு மூத்த மகனும், தாய்க்கு இளைய மகனும், பிள்ளைக்கு தந்தையும் சாக்கடமை புரிவர். இவ்விறுதிக் கிரியை மேற்கொள்பவர் வெள்ளாடையுடுத்தி தலையில் ஒரு குடம் நீருற்றி வாய்ச்சீலை கட்டி கொள்ளிக் குடத்தை தலையில் வைத்தவாறு பிரேதத்தின் முன்னே நடந்து செல்வார். பிரேதம் வீட்டிலிருந்து வெளி வரும் போது கடப்பில் வேலிக் கட்டைகள் சில பிரிக்கப்பட்டு பிரேதத்தின் கால்பக்கம் முன்னோக்கியவாறு பிரேத ஊர்வலம் புறப்படும். "தலையால் வந்ததை காலால் கொண்டு செல்ல வேண்டும்" என்பதே இதன் விதி முறையாகும். பட்டாசு கொழுத்துதல், பாடைக்கு மேலால் சீலைப்பந்து எறிதல் என்பனவும் பிரேத ஊர்வலத்தில் இடம்பெறும். சந்தி மற்றும் முக்கியமானவர்களது வீட்டுப் படலைகள் என்பவற்றிலும் பறையடிப்போர் தரித்து நின்று தாளத்திற்கேற்ப வளைந்து ஆடுவர். இது சந்தி மறித்தல் எனப்படும். இவ்வாறு ஆடும்போது வீட்டிலுள்ளவர்கள் பணம் கொடுப்பர். கூடலையில் வெட்டப்பட்ட பிரேதக் குழிக்கு மூப்பானார் எனும் பறையர் தலைவரால் விலை வைக்கப்படும்.

அடக்கம் செய்யப்படவுள்ள நிலத்திற்கான விலை பத்து இறைசாலில் இருந்து ஆரம்பமாகும். ஒரு இறைசால் 75 சதமாகும். உறவினர்களால் விலை வைத்து முடிந்ததும் அதற்கான பணம், அரிசி, முழுத்துண்டு என்பன மூப்பனாருக்குக் கொடுக்கப்படும். அதன்பின் அவர் பிரேதத்தை அடக்கம் செய்யும் அனுமதியை வெளிப்படுத்துவார். பின்னர் பாதையைத் தூக்கி குழியை மும்முறை வலம் வந்தபின் பிரேதத்தை குழிக்குள் இறக்குவர். குழியும் தென்மேற்குத் திசை நோக்கியே வெட்டப்பட்டிருக்கும். அதன்பின் கொள்ளிக்குடம் உடைத்தல் இடம்பெறும். கொள்ளிக்குடமானது மும்முறை வலம் வரும். வலம் வரும் போது பிரேதக் குழியின் தலைப்பக்கம் கத்தியுடம் நிற்கும் நாவிதர் அதைக் கத்தியால் கொத்துவார். மும்முறை கொத்தப்பட்டதும் கொள்ளிக்குடம் உடைப்பவர் குழியின் தலைப் பக்கமாக அதைப் போட்டு விட்டுத் திரும்பிப் பாராமல் செல்வார்.

கூடலையிலிருந்து திரும்பியதும் அனைவரும் ஊர்ச்சந்தியில் ஒன்று கூடுவர். அங்கு மாற்றுப் போடுதல் இடம்பெறும். நெருங்கிய உறவினர் களுக்கு உரவர்களுக்கும் குடியானவரான கட்டாடியார் வெளுத்த வேட்டிகளைப் போடுவார். முதலில் தேசம் என்றும் பின்னர் மட்டக்களப்பு என்றும் அதன்பின் அப்பகுதி வன்னிமைப் பிரிவைக் கூறியும் மாற்றுப் போட்டபின் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேட்டிகளைக் கொடுப்பார். இந்நடைமுறையானது கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச் சரத்தில் முட்டிகூறுதலை நினைவுபடுத்தும்.

போதுவாக முதல் எட்டு நாட்களும் சாவீட்டில் சமையல் இடம்பெறாது. உறவினர்களே சமைத்துக் கொண்டு கொடுப்பர். முதலிரண்டு இரவும் படலைக்கு வெளியில் இளநீர், வெற்றிலை, வெட்டப்பட்ட பாக்கு என்பவற்றை வைப்பர். மூன்றாம் இரவு பூக்கை (பொங்கல்) வைப்பர். அதன்பின் ஏறாம் நாள்வரை இறந்தவருக்குப் பிடித்தமான உணவுவகைகள் தயாரிக்கப்பட்டு படையல் வைக்கப்படும். பூக்கை மற்றும் படையல் வைக்கப்படும் போது வீட்டினுள் வெள்ளைச் சீலையால் அறையொன்று அமைத்து அதனுள் வைப்பர். அத்தோடு தண்ணீர்ச் செம்பு, தாம்பூலம், இறந்தவர் புகைப்பவராக இருந்தால் பீடி, சுருட்டு என்பனவும் வைக்கப்படும். முதல் இரவு தொடக்கம் முப்பதாம் இரவு வரை வைகுந்த அம்மானை படிக்க உறவினர்கள் அதைச் சோகத்துடன் கேட்டுக் கொண்டு இருப்பர். எட்டாம் நாள் எட்டுச் சோறும், முப்பத்தோராம் நாள் அமுதும் கொடுக்கப்படும். அதன்பின் அவரவர் கருமங்களில் ஈடுபடத் தொடங்குவர்.

02. தொழில்சார் கருமங்கள்

இப்பிரதேச மக்கள் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டாலும் வேளாண்மைச் செய்கையே இவர்களது முதன்மைத் தொழிலாக இருந்து வருகிறது. இதனை வாழ்வில் கலந்துவிட்ட தெய்வீகத் தொழிலாகவே இவர்கள் கருதுகின்றனர். வயல் நிலத்தை வட்டை என்றே இப்பிரதேச மக்கள் அழைப்பர். உரிமையாளர் போடியார் எனவும், மேற்பார்வை செய்பவர் முல்லைக்காரன் எனவும், வயலில் வேலை செய்பவர்கள் செய்கைக்காரர்கள் எனவும், வேலையின்

போது தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுப்பதோடு விளைச்சலின் போது குருவிக் காவலையும் பார்க்கும் சிறுவன் குருவிக்காரன் எனவும் அழைக்கப்படுவர்.

வயலில் போடியாருக்கான புகுதி இலவிசம் எனவும், முல்லைக்காரனுக்குரியது முல்லை வயல் எனவும், குருவிக்காரனுக்கானது குருவிமுலை வரவை எனவும் அழைக்கப்படும். செய்கைக்காரர்களுக்கு பொருத்தம் பேசப்பட்டு வாரத்திற்கு ஒரு தடவை மூன்று அல்லது நான்கு மரைக்கால் நெல் வீதம் படி வழங்கப்படும். வயல்கள் ஒன்றுசேர்ந்து கண்டம் கண்டமாக இருக்கும். சில கண்டங்களில் 500 ஏக்கருக்கு மேலும் வயல் நிலங்கள் இருக்கும். கண்டங்கள் தோறும் வட்டை விதானைமார் உள்ளனர். முன்னர் போடிமார் ஒன்றுகூடி அதிகாரிகளை நியமித்தனர். இந் நிருவாக முறையானது தற்போதும் சில இடங்களில் பின் பற்றப்படுவதைக் காணமுடியும்.

வயல்வேலை ஆரம்பம் நாளுக்கு கொத்துதலில் தொடங்கும். ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து போடியார் அல்லது முல்லைக்காரன் சிறிய ஓலைப்பெட்டி ஒன்றில் நெல்லைக் கொண்டு சென்று குறிப்பிட்ட வரவையின் வடகிழக்கு மூலையில் மண் வெட்டியால் கொத்திப் பண்படுத்தி அதில் பாக்கு, வெற்றிலை, பழம் என்பவற்றால் மடை வைத்து, தேங்காய் உடைத்து, கற்பூரம் கொழுத்தி வழிபட்ட பின்னர் நெல்லைத் தூவி மண்வெட்டியால் சாடி விடுவார். பின்னர் நாளுக்கு உழவுசெய்வார். நிலையெடுப்பு எனும் முதல் உழவு முடிந்த பின்னர் வரம்புகட்டி இரட்டிப்பு எனும் இரண்டாம் உழவை மேற்கொள்வர். அதன் பின்னர் விதைப்பு இடம்பெறும். காலபோக வயலானால் எருமை மாட்டினால் மிதித்துச் சேறாக்கி விதைப்பர். இக்காலத்தே தங்களுக்கும் மாடுகளுக்கும் அலுப்பேற்படாது இருக்க இனிமையான பாடல்களைப் பாடுவர்.

வயல் விதைத்து அறுவடை முடியும் வரை இரவு வேளைகளில் வட்டைவளைத்தல் என்னும் காவல் முறை மேற் கொள்ளப்படும். ஒரு கண்டத்தைச் சுற்றி வயலுக்கு ஒன்று என்ற ரீதியில் காவல்பரண் அல்லது சிறாம்பி கட்டப்பட்டு இருக்கும். வயலுக்கு ஒருவர் வீதம் இராக்காவலுக்கு அனுப்பப்படுவர். ஒருவர் ஒரு தகரத்தை அடித்தடித்து பாடிகொண்டு மற்றைய பரணில் அத் தகரத்தை வைத்து விட்டுத் திரும்புவார். அப்பரணில் உள்ளவர் அவ்வாறே அத்தகரத்தை மறு பரணில் வைத்துவிட்டு வருவார். இவ்வாறு அக்கண்டத்தைச் சுற்றி தகரம் வலம்வரும். இதை கண்டத்தின் அதிகாரி ஓரிடத்திலிருந்து அவதானித்து கொண்டிருப்பார். சில வேளைகளில் காவல்பரணில் உள்ளவர் தூங்கி விட்டால் தகரத்தைக் கொண்டு செல்பவர் பேசாமல் வைத்துவிட்டுத் திரும்புவார். தகரம் மறுபரணுக்குச் செல்லாதிருப்பது அதிகாரிக்குத் தெரியவர மறுநாள் காலையில் எல்லோரது முன்னிலையிலும் உரியவருக்குப் பிரம்படி தண்டனையாகக் கிடைக்கும். அத்தோடு இது பற்றிச் சம்பந்தப்பட்ட போடியாருக்கும் அறிவிக்கப்படும்.

பயிர் வளர்ந்ததும் பூச்சி புழுக்களில் இருந்து பாதுகாக்க தீர்த்தம் எரிதல் இடம் பெறும். அவ்வூர் ஆலயத்திலிருந்து தீர்த்தம் கொண்டு செல்லப்படும். தீர்த்தம் கொண்டு செல்பவர் பெரும்பாலும் முல்லைக்காரனாகவே இருப்பார். பொதுவாக வெள்ளிக்கிழமைகளிலேயே தீர்த்தம் எடுப்பர். தீர்த்தம்

எடுப்பவர் வியாழன் காலையில் குளித்து முழுக்கி மரக்கறியுடன் மதிய உணவை உண்டபின் அன்றிரவு கோயிலுக்குச் சென்று அங்கேயே தங்கி அதிகாலை எழுந்து உடுத்த ஆடையுடன் முழுக்கி, குருவி கொக்கு பறக்கும் நேரம் வாயில் வெள்ளைச்சீலை கட்டி அர்ச்சகரால் மந்திரிக்கப்பட்ட இளநீரில் தீக்குழிச் சாம்பல் அல்லது மடைப்பள்ளிச் சாம்பலையும் கலந்து, தலையில் இளநீரை வைத்த வண்ணம், கையில் வேப்பங்குழையுடன் வயலுக்குச் செல்வார். அங்கே ஒவ்வொரு வரைவையாக வேப்பங்குழையால் தீர்த்தத்தைத் தெளித்துக் கொண்டு வருவார். அந்த நேரத்தில் சில மிளகுகளையும் வாயில் போட்டுக் கொள்வார். வெறும் வயிற்றில் மிளகை மென்று தின்னுவதால் ஏற்படும் குடல் ஏரிவின் போது பூச்சி புழுக்கள் அழிந்து விடுவதாக நம்புவதே இதற்குக் காரணமாகும். தீர்த்தம் எரிந்து முடிந்ததும் செய்கைக்காரனுக்கு மாத்திரம் தெரிந்த இடத்தில் அன்று மாலை வரை இருந்து கொள்வார். மதிய உணவினை செய்கைக்காரன் அங்கு கொண்டு கொடுப்பார்.

குடலையிலிருந்து கதிர் வெளிவரத் தொடங்கும் காலம் பிள்ளையாருக்கு முடிப்பு கட்டி, நாகதம்பிரானுக்கு பொங்கல் பொங்குவர். மஞ்சள் நீரில் வெள்ளைத் துணியைத் தோய்த்து அதில் காசி முடிந்து விண்ணாங்குக் கம்பொன்றை நடு வயலில் நட்டு வேளாண்மையையும் சேர்த்து அச்சீலையால் கட்டிவிடுவார்கள். பொதுவாக இக்காலத்திலேயே அழகுண்ணி என்னும் நோயும் ஏற்படும். துவட்ட தெய்வங்களினாலேயே இந்நோய் ஏற்படுவதாகக் கருதும் இவர்கள் அவற்றைத் துரத்துவதற்காக பழஞ்சளகு, தேய்ந்த ஈர்க்கில்கட்டு என்பவற்றையும் வரவையினுள் கம்பை காட்டி கட்டுவிடுவதும் உண்டு. வயலில் உள்ள ஒரு மரத்தடி புற்றில் நாகதம்பிரானுக்கு பொங்கிப் படைத்து பால் பழம் கரைத்து ஊற்றுவதோடு வயலிலும் தெளிப்பர்.

கதிர் முற்றியதும் நல்ல நாள் பார்த்து சில கதிர்களைக் கொய்து கற்றை ஆக்கி முதலில் வீட்டிற்கு புதிர் கொண்டு செல்வர். அதன்பின் களவெட்டி வரவையில் சூடு வைக்கும் புகுதி அறுவடை செய்யப்பட்டு அவை உப்பட்டிகளாகத் தலைகீழாய் கம்பொன்றில் கட்டப்படும். இதிலிருக்கும் நெல்லைக் கொண்டு தான் சூட்டிக்கும் போது வயிர்வருக்கு உரொட்டி சுட்டு வைப்பர். அறுவடை காலப் புகுதியில் புதிர் உண்ணுதலும் இடம்பெறும். புதிய நெல்லை அரிசி ஆக்கி முதலில் கோயிலுக்குக் கொடுத்து விட்டு நல்லதொரு நாளில் வீட்டில் பொங்கிப் படைத்து உண்பர்.

சூடு வைத்து, வேலியடைத்து அக்கினிநாள் கழியும் வரை காத்திருப்பர். அதன்பின் களவெட்டி எனும் சூட்டிக்கும் களம் துப்பரவு செய்யப்பட்டு நீர் தெளித்து சமப்படுத்தப்படும். நான்கு பக்கமும் சமமாக அளக்கப்பட்டு மத்தியில் ஒரு முழ நீள அகலத்திற்கு குறுக்கு நெடுக்காக வெட்டி அதில் இரு பக்கமும் நெற்கதிர்கள் வரத்தக்கதாக வெட்டு வாயில் வைத்துக்கட்டி, சீவிய முதிரைக் கம்புடன் தேய்ந்த மண்வெட்டியும் வைத்து மத்தியில் பதிக்கப்படும். இன்னொரு முதிரைக் கம்பு நான்காகப் பிளக்கப்பட்டு, குறுக்கு நெடுக்காக கதிருடன் பிணைக்கப்பட்டு பாக்கு, வெற்றிலை, பழம் என்பன சேர்த்து அதே இடத்தில்

பதிக்கப்படும். இதுவே அரக்குப்பதித்தல் ஆகும். போடியார் அல்லது முல்லைக்காரன் தலைப்பாகை கட்டி, சூட்டிலிருந்து ஒரு உப்பட்டியை எடுத்து கைகளில் ஏந்திய வண்ணம் அரக்குப்பதித்த இடத்தை மும்முறை வலம் வந்து வடக்குப் பார்த்தவாறு அரக்கின் மேல் வைப்பார். அதன்பின் மற்றையோர் கைகளினாலும் வேலைக்காரன் கம்புகளினாலும் உப்பட்டிகளை எடுத்து களத்தின் மத்தியல் குவிப்பர். இது போரேற்றுதல் எனப்படும்.

அந் நாளில் எருமைக் கடைக்களைக் கொண்டே சூட்டிப்பதால் இது இரவிலேயே இடம்பெறும். சில களங்களில் சூட்டித்தல் வாரக் கணக்கிலும் தொடரும். ஒன்றுடனொன்று பிணைக்கப்பட்ட வாரிக்காலனுகள் எனும் ஆறு மாடுகளை போரின் மேல் ஏற்றி மத்தியில் நிற்கும் அரக்கு மாடு நின்ற இடத்தில் நின்று சுழல ஏனைய மாடுகள் வலம்வரத் தொடங்கும். ஆரம்பத்தில் “தாயே பொலி! நம்பிரானே பொலி! பூமியே பொலி! பூமாதேவி அம்மா! மண்ணின் களமே, மாதாவே பொலி அம்மா பொலியே!...” என்னும் பொலிப் பாடலை எல்லோரும் பாடத் தொடங்கி, பின்னர் மாடு சாய்ப்பவரால் அப்பாடல் தொடர்ந்து பாடப்படும்.

பொலிக்கொடி என்னும் வைக்கோலை கிளறுதலை வாட்டுதல் என்றும், அதற்குப் பாவிக்கப்படும் வளைந்த தடியை வேலைக்காரன் கம்பு என்றும் அழைப்பர். இதேபோல் நெல்லைத் தூற்றுவதற்காகப் பயன்படும் முக்காலி அவரி எனவும், பிரம்பினாலான கைப்பட்டி குஞ்சுவாயன் எனவும், கடகம் பெருவாயன் எனவும், மரைக்கால் கணக்கன் எனவும், அழைக்கப்படும். தண்ணீரை வெள்ளம் என்று கூறுவர்.

அதிகாலை வேளையில் வைக்கோல் நீக்கப்பட்ட நெல் களத்தில் குவிக்கப்பட்டு மட்டமாக்கப்பட்டபின் அதன்மேல் மண்வெட்டி, வேலைக்காரன் கம்புகள், காயான்மிலாற்று கோலம், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பூ என்பனவும் வைக்கப்பட்டு வைக்கோல் புரியும் வளைத்துப் போடப்படும். பூதம் நெல்லை அள்ளிக் கொண்டு செல்லாதிருக்கவே இது செய்வதாகக் கருதப்படுகிறது.

நெல் தூற்றப்பட்டதும் நல்ல நெல் வைரப்பொலி என்றும் இணைந்தவாறு கிடப்பது கந்தமுறி என்றும் அரைப்பகுதி அரிசி உள்ளது அரைவயிறன் என்றும், மண் கட்டிகளுடன் கலந்து கிடக்கும் நெல் மண்ணாங்கட்டி என்றும், கழிபட வேண்டியது பதக்கடை என்றும் வேறுபடுத்தப்படும். நெல் பட்டறையில் அடையப்பட கந்தமுறி, அரைவயிறன், மண்ணாங்கட்டி என்பன அருகருகாகக் குவிக்கப்படும். சூட்டிப்பு முடிவுற்றதும் விதைப்புக் காலம் தொடக்கமாக உள்ள கூலிகள் மற்றும் நிலுவைகள் அனைத்தும் கணக்குப் பார்த்து நெல்லாக வழங்கப்படும். இதுவே சில்லறைதேறல் ஆகும். களவெட்டிக்கூ வரும் ஏழை எளியோருக்கும் போடியாரால் பங்குகள் கொடுக்கப்படும்.

மறுநாள் இரவு அரக்குக் கிளப்புதல் இடம்பெறும். களத்தில் பொங்கிப் படைத்து அரக்கைத் தோண்டியெடுப்பர். சீனியும், உப்பும சேர்த்து பொங்கிய களவெட்டிப் பொங்கலை தூசி நீக்கிய வைக்கோலில் கட்டி வீட்டுக்கு எடுத்து வருவர். இப் பொங்கல்

மிகவும் கவையாக இருக்கும்.

வயலைக் குத்தகைக்குச் செய்வோர் உரியவரிடம் அதைக் கேட்டுச் செல்லும் போதும், பின்னர் சூட்டித்து முடிவுற்ற போதும் கோட்டை காவுதல் வழக்கம். அழகாக வைக்கோலினால் பின்னிப் பின்னிக் கட்டிய கோட்டையினுள் நெல்லை கட்டி, அதை வண்ணக் கடதாசியினால் அலங்கரித்து காவுதலில் ஒரு புறம் தொங்கவிட்டு மறுபுறத்தில் வாழைக்குலை, தயிர்ப்பாணை என்பவற்றைக் கட்டி காவிக்கொண்டு செல்வர். கோவில் காணிகளைக் குத்தகைக்குச் செய்வோரும் கோவிலுக்கு இவ்வாறு கோட்டை காவுவர்.

03. ஏனையவை

1. சீர்வரிசைகளும் குலவிருதுகளும்

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம், கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம், கோவில்போரதீவு சித்திர வேலாயுதர் ஆலயம், மண்தீர் கந்தசுவாமி ஆலயம், வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம் என்பன திருப்படை ஆலயங்களாகும். இவற்றினது நிருவாகம், தொண்டுகள், பராபரிப்பு, என்பவற்றை அடியொற்றியே சீர்வரிசைகளும் குலவிருதுகளும் எழலாயின. இவ்வாலயங்களின் நடைமுறைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட அனைவரும் திருப்படைக் குடிகளாயினர். கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் தேர்த் திருவிழா மற்றும் தீர்த்தம் முடிவுற்ற போதும் மண்தீர் கந்தசுவாமியின் தீர்த்த உற்சவம் முடிவுற்ற போதும் குடுக்கை கூறுதல், மாலை கூறுதல் போன்ற குலவிருது நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறும். திருப்படைக் களஞ்சியக் கல்வெட்டு, குடுக்கை கூறும் கல்வெட்டு, சாதித் தெய்வக் கல்வெட்டு என்பன இவைபற்றி விபரமாகக் கூறும்.

கூரைமுடி:

கூரைமுடியெனும் கும்பகுட அலங்கார முறைகளும் குலவிருதுகள்பால் அடங்குவன. குலச்சிறப்பின் குறியீடாகக் கொள்ளப்படும் கூரைமுடி வைத்தல் என்னும் இம் முறையானது சேர நாட்டிலிருந்து வந்ததாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. நீண்டகாலப் பண்பாட்டுடன் கூடிய சிறப்பான வரலாறு மட்டக்களப்பிற்கு உண்டெனினும் கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டு வாக்கிலேயே கூரைமுடி வைக்கும் பழக்கம் இங்கு வேரூன்றத் தொடங்கியுள்ளது. இக்காலம் மாகோனின் ஆட்சிக்காலமாகும். திருமணம், நீராட்டு விழா, மரணச் சடங்கு போன்ற நல்லது கெட்டது நடக்கும் போதெல்லாம் கூரைமுடி அலங்கார முறையும் இடம்பெறும். இந்நடை முறையினைப் பேணாத குடி மரபினரைச் சமூகம் மதிக்காத தன்மை இப்பிரதேசத்தின் பல இடங்களிலும் இன்னும் இருந்து வருகின்றது. “பார்பெற்ற பரிதிசுல கலிங்க மரபினோர் பதின்மூன்று கும்பமும்.....” என ஆரம்பிக்கும் கும்பவரிசை பற்றிய கல்வெட்டுப் பாடலின்படி ஆரம்பத்தில் முக்குகர், வேளாளர் மற்றும் பதினேழு சிறைக் குடிகளும் கும்பவரிசை பேண உரித்தாக்கப்பட்டிருந்தனர். பின்னர் இது காலத்திற்கு காலம் ஏனைய குடிமரபினருக்குமாக விரிவுபடத் தொடங்கியது. முன்னர் வீடுகள் பொதுவாக

உயரம் குறைந்தும் வைக்கோலினால் வேயப்பட்டிருந்தன. வீட்டின் முகப்புக்கு நேராக கூரையோடு இணைந்தாற் போல் கால்கள் நாட்டி அதிலிருந்து கூரையின் மேற்பாகத்தே தள அமைப்பில் (கோபுர அமைப்பு) முக்கோண வடிவில் வரிசை வரிசையாக தேங்காயும், மாவிலையும் பூவும் கொண்ட கும்ப குடங்கள் வைக்கப்படும். மேலே ஒரு கும்பத்தில் தொடங்கி அடுத்தடுத்த வரிசைகளில் அவை ஒவ்வொன்றாக அதிகரித்தும் காணப்படும். பின்னர் வர்ணச் சேலைகள் கொய்யப்பட்டு கும்பங்களை வளைந்து வளைந்து அழகு செய்யப்படும். முகப்புப் பக்கத்தே நடப்பட்ட இருகால்களின் முன்புறமும் கொய்யப்பட்ட சீலைகள் தொங்க விடப்பட்டு, இரு பெரிய கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டு அவற்றின் பக்கத்தில் குத்து விளக்குகளும் ஏற்றி வைக்கப்படும்.

கடந்த 700 ஆண்டுகளாக கல்வெட்டுப் பாடல்களிலிருந்து இந்நடைமுறையானது பல்வேறு மாற்றங்களைக் கண்டே வந்துள்ளது. காலமும் சூழலும் இம் மாற்றங்களுக்கு ஏதுவாக அமைந்து விட்டன. எவ்வெவ் மரபினர் அவ்வப் பகுதிகளில் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்தும் செல்வாக்குப் பொருந்தியவர்களாகவும் இருந்தனரோ அதன் அடிப்படையிலேயே இம்மாற்றங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. இது காலத்தின் கட்டாயமாகவே தென்படுகின்றது. இந்நடைமுறை மாற்றங்கள் கடைசிக் கலிங்ககுல மன்னனான எதிர்மன்னசிங்கன் காலம் வரை (கி.பி. 1625) இடம் பெற்றுள்ளமை புலனாகின்றது. இம்மன்னனது ஆட்சிக் காலத்தில்தான் சேர நாட்டிலிருந்தும் தென்பாண்டி மண்டலத்திலிருந்தும் மாகோனால் கொண்டு வந்து குடியேற்றப்பட்ட பணிக்கரின் தோன்றல்கள் எனக் கருதப்படும் பணிக்காரர் குடியினர் கரவாகு மற்றும் பாணமைப் பிரதேசங்களில் நிருவாக உயர்நிலைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு ஆலயங்களின் தலைமைப் பேற்றையும் பெற்றார்கள்.

ஆரம்பத்தில் கல்வெட்டுப் பாடலின்படி 13 கும்பகுடங்கள் வைத்தலே கூடிய தொகையாகக் கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் இது இடத்திற்கிடம் கூடியும் குறைந்தும் வந்துள்ளது. திருக்கோவில், அக்கரைப்பற்று, கல்முனை, எருவில், போரத்தீவு, கிரான்குளம், ஏறாவூர், சிற்றாண்டிப் பகுதிகளில் இவ்வரிசை 21 ஆக அதிகரிக்கப்பட கன்னங்குடாப் பகுதிகளில் இது ஏழாகக் குறைவுபட்டது. எனினும் கொக்கட்டிச் சோலைப் பகுதியில் கல்வெட்டின்படி 13 கும்பகுடமே தொடர்ந்தும் நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றது. காலத்திற்கு காலம் வந்து குடியேறிய ஏனைய மரபினருக்கும் கும்பவரிசை கொடுப்பதில் ஏற்பட்ட சிக்கலை நிவர்த்தி செய்யவே சில இடங்களில் கும்பவரிசை அதிகரிக்கப்படவும் குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரே தொடர்ந்தும் வாழும் சில பகுதிகளில் சிறைக் குடியினரின் பணிகளை செவ்வனே பெறுவதில் ஏற்படும் சிரமங்களையும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சன்மானங்களை (படி)யும் குறைக்கின்ற நோக்கிலேயே கும்பவரிசை குறைவுபடவும் காரணமாய் அமைந்து விட்டதுபோல் தோன்றுகின்றது. இது மேலும் விரிவான ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதாகின்றது.

ஆ. குலவிருதுக் குறிகள்

இப்பிரதேசத்தே வாழுகின்ற ஒவ்வொரு

சாதிமரபினருக்கும் தனித்தனியாகக் குலவிருதுக் குறிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும். இக்குறிகள் முன்னர் கொடிகளிலும் இடம் பெற்றிருந்தன. தற்போது இவற்றை அவர்களது மாடுகளுக்கு கூடப்படும் குறிகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஒரு மாட்டில் பிரதேசக்குறி, குடிக்குறி, ஊர்க்குறி, உரிமையாளர் முதலெழுத்து என்பனவும் குறிகளாகச் கூடப்பட்டிருக்கும்.

தோணி கரையார்க்கு தொப்பி துலுக்கருக்கு
காணியுழு மேழிகளி காராளர்க்கு
நாணி வில்லம்பு நாட்டிலுள்ள வேடுவர்க்கு
எழுத்தாணி களி முக்குகர்க்கு

கமலமலர் கோவிலார்க்கு கைப்பிரம்பு பண்டாரப்
பிள்ளைக்கு
திமிலர்க்குப் பால்முட்டி சேணியர்க்கு நூலச்சு
அமலர்க்கு தேர்க் கொடிகள் அம்பட்டருக்கு
கத்தரிக்கோல்
விமலர்க்கு மத்து வேதியர்க்குப் பூநூல்

வண்ணார்க்கு கல்லு வாணிபர்க்கு செக்கு
சண்ணாம்பு சுடும் கடையர்க்கு கூடை
வேந்தர்க்கு செங்கோல் மேளமது வள்ளுவர்க்கு
சேர்ந்த குயவர்க்கு கும்பகுடம்

தட்டார்க்கு குறடு சாணார்க்கு கத்தி
செட்டி குலத்தோர்க்கு தோடு தராசுபடி
இட்டமுடன் இந்த விதிப்படிக்கு எல்லாம் விருதென
பட்டமது கட்டிவைத்தான் பாண்டி மன்னன்.....

இவ்வாறு கல்வெட்டுப்பாடல் குறிப்பிடும். இப்பாடலிலே வேளாளருக்கென குறிப்பிடப்பட்ட மேழிகளியுடன் கோவிலாருக்குரியதான கமல மலரும் தற்போது சேர்ந்துகொள்ள கோவிலாரோ சங்கையும் விருதையும் தங்களது குலக்குறியாக்கிக் கொண்டனர். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை தொப்பியே அவர்களது குலக்குறியாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களிடையே வழங்கும் குடிகளைப் பொறுத்து குலம், இளம்பிறை, கெக்கி, பால்முட்டித் தூக்கு, எழுத்தாணி, யானைத்துறட்டி, காக்காக் கால் என்பன குலக்குறிகளாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

02. பாரம்பரிய கலைகள்
மட்டக்களப்புப் பிரதேசமானது நாகரீக வளர்ச்சியில் தன்னை இன்னும் ஆட்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றே கூறவேண்டும். கூத்து, கவி, கொம்புமுறி, வசந்தன், குரவை, கரகம், கும்மி, காவடி, போன்ற கலை வடிவங்கள் இன்றும் நிலைத்து மணம் வீசவே செய்கின்றன. இப்பிரதேசத்தின் மக்கள் கலையாகவும் இயற்கையோடு ஒட்டி வாழும் உள்ப் பண்பினைக் கொண்ட இம்மக்களது உணர்வினை வெளிக் கொணரும் ஊடகங்களாகவும் இக்கலை வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலும் வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் இம்மக்கள் தமது ஓய்வு நேரங்களில் இவற்றைப் பழகி அறுவடை முடிவுற்று மகிழ்ந்திருக்கும் காலத்தில் அரங்கேற்றம் செய்வர். ஆடலும் பாடலும் சேர்ந்து இன்ப மூட்டத்தக்க இக்கலைகள் இப்பிரதேசத்தின் பட்டி தொட்டி களிலெல்லாம் நிகழ்த்தப்பட்டே

வருகின்றன.

அ. கூத்து

கூத்துக்கள் வடமோடி, தென்மோடி என இருவகைப்படும். இவை நாட்டுவளத்தின் சின்னங்களாவும் புத்தகம் படிக்க நேரமில்லாது தொழில் செய்வோர்க்கும் படிப்பறிவற்ற பாமர மக்களுக்கும் நல்லறிவு புகட்டுவனவாகவும் உள்ளன. அண்ணாவியாரே கூத்தின் இயக்குனராவார். இவர் கூத்துக் கலையில் தேர்ந்த அனுபவசாலியாக இருப்பார். ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகத்தினை தெரிவு செய்து கூத்தின் பால் ஆர்வமுள்ளவர்களை அழைத்து ஊர்ப் போடியார் அல்லது கோவில் வண்ணக்கர் முன்னிலையில் ஒன்று கூடுவர். ஆற்றல், குரல்வளம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பாத்திரத் தெரிவு நடைபெற்று “சட்டம்” கொடுக்கப்படும். சட்டம் என்பது ஒவ்வொருவருக்கு முரிய கூத்துப் பகுதியாகும். இரவு முழுவதும் கூத்துப் பழக்குதல் இடம்பெறும். சில களரிகள் பயின்ற பின் “சலங்கை கட்டுதல்” எனும் சதங்கையணி விழா இடம்பெறும். இதில் உறவினர்கள், நண்பர்கள் கலந்து கொண்டு சால்வை கட்டி உற்சாகப்படுத்தி ஆட்டக்காரரை வாழ்த்துவர். அதன்பின் நான்கைந்து களரிகள் பழகியதும் அடுக்குப் பார்த்தல் இடம் பெறும். இதில் அரங்கேற்றத்திற்கான தகுதி கண்டறியப்படும். குறைகள் இருப்பின் ஒரு சில களரிகளில் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு அரங்கேற்றம் நிச்சயிக்கப்படும். ஆலய முன்றலில் அல்லது ஒரு பொது இடத்தில் வட்டக்களரி அமைத்து அதன்மேல் குடைவடிவில் வண்ணச் சிலைகளினால் மேறத்தடி கட்டி சரிகைக் கடதாசியினால் அலங்காரம் செய்து அம் மண்மேடையில் அரங்கேற்றம் பெருவிழாவாக விடிய விடிய இடம்பெறும். மறுநாள் வீடு வீடாகச் சென்று கூத்தாடுவர். அங்கு ஊரவர்களால் பானங்கள், சிற்றுண்டிகள், சன்மானம் என்பன வழங்கப்படும்.

இக்காலத்தே கிராமங்களில் திருமணங்களும் நடைபெறுவதுண்டு. நன்றாகக் கூத்தாடும் இளைஞர்களை கன்னியர்கள் விரும்புவதும் வாழ்வில் இணைத்துக் கொள்வதும் சாதாரண நிகழ்வாகும். இக்கலையில் சிறந்து விளங்கும் பலரை இப்பிரதேசத்தில் காணமுடியும். சிலர் அவர்களது பெயரிலும் பார்க்க அவர்களால் ஆடிப் புகழப்பட்ட பாத்திரங்களின் பெயர்களாலேயே அழைக்கவும் படுகின்றனர்.

மகிழக் கூத்து

இது நகைச்சுவை மிகுந்த ஒரு கூத்துக் கலையாகும். அமிர்தகழி, ஆரையம்பதி, வெல்லாவெளி, அக்கரைப்பற்று போன்ற பகுதிகளில் இக்கூத்து ஆடப்பட்டுவருகின்றது.

ஆ. கவிகள் (நாட்டார் பாடல்கள்)

பொதுவாக இம்மண்ணின் வாசனையையும் வாழும் மக்களது உளவளத்தினையும் கலை உணர்வினையும் வெளிக் கொணரும் சிறந்த சான்றுகள் நாட்டார் கவிகளிலே நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. இம்மக்கள் கிராமியக் கவிவளத்தின் செழுமையில் திளைத்தே வாழ்ந்துள்ளனர். இப்பாடல்களிலே குழந்தைகளை தூங்க வைக்க அல்லது அரவணக்க தாலாட்டும்

பாடல்களும் மரண வீட்டில் துயரங்களைச் சொல்லியழ பெண்களின் ஒப்பாரிப் பாடல்களும் கடலிலே மீனவர்களால் பாடப்படும் அம்பாப் பாடல்களும் வயல் நிலங்களில் ஆண்பெண் உறவுகள் பற்றிப் பாடப்படும் காதல் பாடல்களும் என நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களைக் காணமுடியும். சமூக நிகழ்வுகளில் போட்டிக்கு கவிபாடும் வழக்கம் இப்பிரதேசத்தின் சில பகுதிகளில் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளன. வாதுகவி, வசைக்கவி, பள்ளுக்கவி என இப்பாடல்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. இன்றைய சமூகச் சூழலில் நாட்டார் பாடல்கள் இப்பிரதேச பண்பாட்டின் எச்சங்களாக நமது முன்னோர்தம் கலாரசனையின் பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்கின்றன. இப் பாடல்கள் நூல் வடிவங்களாக வெளி வந்திருப்பினும் நாட்டாரியல் ஆய்வு நெறி முறைகளுக்குப் பொருத்தமான முறையில் சேகரித்துத் தொகுக்கப் படவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இ. குரவை

இப்பிரதேசத்தின் ஆலய விழாக்களிலும் மற்றும் மங்கல நிகழ்ச்சிகளிலும் குரவை இடம்பெறும். இது இப்பிரதேசப் பெண்களது தனிக்கலையாகும். சில முருகன் ஆலயங்களில் இடம்பெறும் முருகன், வள்ளி திருமணச் சடங்கினை குரவைத் திருநாள் என அழைப்பர். பொதுவாகக் கண்ணகி வழிபாட்டுடனேயே குரவைக்கலை நெருக்கமுறப் பிணைந்தள்ளது.

ஈ. கரகம்

கோவில் சடங்குகள் மற்றும் திரு விழாக்களிலும் பொது வைபவங்களிலும் கரகாட்டம் ஆடப்படும். வேப்பங்குழை மற்றும் மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கரகச் செம்பினை உச்சந்தலையில் வைத்து உடலை அழகாக வளைத்து, கைகளை அசைத்துத் தாளத்திற்கு ஏற்றவாறு இவ்வாட்டம் அமையும். கரகப் பாடல்கள் பல்வேறு வடிவங்களில் அமைந்துள்ளன.

உ. காவடி

காவடி ஆட்டமும் ஒரு சமயக் கலையாகவே இங்கு கொள்ளப்படுகின்றது. பொதுவாக தங்களது நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றவே காவடி எடுப்பர். காவடி எடுப்பவருக்கு வாயில் அலகு ஒன்றினைப் பாய்ச்சி கூட்டுமுள் அலகுகளை முதுகுத் தோலில் கொழுவுவர். அதில் இணைக்கப்பட்ட செடில் கயிற்றினை ஒருவர் பிடித்துக் கொள்ள காவடிச் சிந்துக்கும் தாளத்திற்கும் ஏற்றவாறு காவடி ஆட்டம் இடம் பெறும். இது பக்திமயமான நிகழ்வாகவே அமையும்.

ஊ. கொம்புமுறி

கிராமங்களில் நோய், நொடிகள் ஏற்படாதிருக்கவும் மழைவளம் பெருகி ஊர் சிறக்கவும் கொம்புமுறி விளையாட்டுகள் நடாத்தப்படும். இது கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்பு கொண்ட ஒரு சமயக் கலையாகும். இவ்விழாவின் போது ஊர்மக்கள் இரு பிரிவினராகப் பிரிவர். கோவில் விழாக்களில் தாய்வழி நாடும் பிள்ளைகள் இதில் தந்தைவழி செல்வர். ஊர் வடசேரி தென்சேரி என இரண்டாகப் பிரியும். வடசேரி கோவலன் கட்சி என்பதால் ‘சாமிர

கட்சி' என்றும் தென்சேரி கண்ணகி கட்சி என்பதால் 'அம்மாள் கட்சி' என்றும் கிராம மக்களால் அழைக்கப்படும். கொம்புகளில் கொழுக்கொம்பு, கூடாரக் கொம்பு, கொம்புத் தட்டுக் கொம்பு, ஏடகக் கொம்பு எனப் பலவகையுண்டு. கொம்புகள் உறுதிமிக்க கரையாக்க மரத்தினாலானவை. வடசேரிக் கொம்பு செங்கோண அமைப்பிலும் தென்சேரிக் கொம்பு சற்று ஓடுங்கியும் காணப்படும். பூட்டப்பட்ட கொம்பினை இரு சாராரும் இருபக்கமும் நின்று இழுப்பர். கொம்பு முறிந்ததும் வென்ற பகுதியினர் பெரும் ஆரவாரம் செய்வர். அதன்பின்னர் அலங்கரிக்கப்பட்ட யூப்பந்தரில் கண்ணகி அம்மனின் சிலையுடன் கொம்புகளையும் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்து வருவர். அதில் கும்மி, குரவை, வசந்தன் ஆட்டம் போன்றவையும் இடம் பெறும். கொம்பு முறிப் பாடல்கள், உடுக்குப் பாடல்கள், ஊர் சுற்றுக் காவியம் என்பவையும் அங்கே பாடப்படும்.

எ. வசந்தன்

மத்தளம், சல்வாரி என்னும் இசைக்குப் பொருத்தமாக பாடி ஆடப்படும் வசந்தன் கூத்தும் தெய்வ வழிபாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டது. பிள்ளையார் வசந்தன், அம்மன் வசந்தன், அனுமார் வசந்தன், வேளாண்மை வெட்டு வசந்தன் எனப் பல வகைப்பட்ட வசந்தன் கூத்துக்கள் உண்டு. இவை தென்மோடிக் கூத்து போல் தென்படும்.

03. வருடப்பிறப்பு

இப்பிரதேசத்தில் சித்திரைப் புத்தாண்டே பொதுவான வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. முன்மாரி அறுவடைமுடிந்து விவசாயப் பெருமக்கள் ஓரளவு ஓய்வு பெற்றிருக்கின்ற இக்காலத்தில் இவர்களது உள்ளமும் இல்லமும் நிரம்பியிருக்கும். புத்தாண்டு தினத்தில் மருத்துநீர் வைத்து நீராடி, புத்தாடையுடுத்தி, ஆலய வழிபாடியற்றி, விருந்துண்டு, கைவிசேடம் பெற்று மகிழ்தலும் உற்றார், உறவினர், நண்பர்களது இல்லங்களுக்குச் சென்று வாழ்த்துதலும் இம்மக்களால் பேணப்பட்டுவரும் நடைமுறைகளாகும். ஊஞ்சல் கட்டி ஆடிப் பாடலும் சிறுவர், சிறுமியர் பாக்கு விளையாட்டு, தட்டு மறித்தல், பாடுகாவடி, ஊமைக் காவடி, கட்டைப் பந்து, கிட்டிப் புள்ளு, வாரடித்தல், ஆடு புலி ஆட்டம் போன்ற விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு மகிழ்தலும் இப் புத்தாண்டு காலத்தில் நிகழ்வனவாகும். இத்தகைய இனிய ஆடல்களும் பாடல்களும் உள்ளத்திற்கு நிறைவினைத் தருவனவாகும்.

04. ஆலய நடைமுறைகள்

இப்பிரதேச மக்கள் ஏனையவற்றிலும் பார்க்க ஆலய நடைமுறைகளுக்கு முன்னுரிமையளிப்பவர்களாக உள்ளனர். நாளாந்த பூசைகளைக் கொண்ட ஆலயங்களும் வருடத்திற்கு கொருமுறை கதவு திறத்தலுடன் உற்சவம் நிகழ்வுகளைக் கொண்ட ஆலங்களும் இங்குள்ளன. ஊர்கள்தோறும் ஏதேனும் ஒரு அம்மனுக்கு கட்டாயம் ஒரு கோவில் இருக்கும். உற்சவத்திற்கு குறைந்தது ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் கோவில் கூட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்படும். அவ்வூர் தண்டைக்காரன் அல்லது கட்டாடியார் மாலைப்பட்டதும் ஊர் வீதிகள், ஒழுங்குகள், சந்திகள் போன்றவற்றில் நின்று கூட்டத்திற்கான அறிவித்தலை

உரக்கச் சொல்லிக் கூவுவார். கோவில் கூட்டத்தில் உற்சவகால நடைமுறைகள் பற்றி தீர்மானிக்கப்படும். அதன்பின்னர் வீதிகள், வீடு, வாசல்கள் துப்பரவு செய்யப்படும். உற்சவ ஆரம்பத்திற்கு எட்டு நாட்களுக்கு முன்னர் இதே போல் மீண்டும் அறிவித்தல் கொடுக்கப்படும். அது ஒரு எச்சரிக்கையாகவும் அமையும். உற்சவம் ஆரம்பித்து முடியும்வரை மச்சம், மாமிசம் சமைத்தல், வீட்டில் மா இடித்தல், மது அருந்துதல் போன்றவை தடை செய்யப்படும். தொடக்குற்ற பெண்கள் ஊர்க்கோடிக்கோ அல்லது அயற்கிராமங்களுக்கோ செல்வதற்கு இது வழியமைக்கும். உற்சவம் ஆரம்பவதற்கு முதல்நாள் ஊர்க்காவல், மனைக்காவல் செய்யப்படும். ஆலயத்திலிருந்து குடத்தில் மஞ்சள்நீர் கொண்டு சென்று வேப்பங்குழையால் வீதிகள் மற்றும் வீடுகளில் தெளிப்பர். வீடுகளில் நிறைகுடம் வைப்பதோடு வீட்டுப் படலைகளிலும் பந்தல் போட்டு அதனுள் நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, மஞ்சள் நீர்ச் சட்டி என்பன வைப்பர். உற்சவம் முடிவுற்ற எட்டாம் நாளில் எட்டாம் சடங்கு என்னும் வைரவர் சடங்கு இடம்பெறும்.

05. வீட்டுச் சடங்கு

இப்பிரதேச மக்கள் நீண்டகாலமாக அம்மனையும், வைரவரையும் வீட்டுத் தெய்வங்களாக வைத்துப் பூசிக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். பொதுவாக எல்லாக் கிராமங்களிலேயும் வீட்டின் முன்புறத்தே வைரவர் பந்தலைக் காணமுடியும். சர்க்கரை அமுது, வைரவர் பூசை, தண்ணீர்ச் சோற்று பள்ளியம் என வீட்டுச் சடங்குகள் அமையும். சர்க்கரை அமுதில் கமுகம் பானை, வேப்பிலை என்பவற்றைக் கொண்டு மூன்று கும்பங்கள் வைப்பர். நடுவில் இருக்கும் பெரிய கும்பத்தில் மாரி அம்மனின் சிலையும் வெள்ளிய் பிரம்பும் பதிக்கப்பட்ட இரு பக்கத்திலுமுள்ள கும்பங்களில் காளி மற்றும் பேச்சியின் சிலைகள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். ஒரே அளவுடைய பருவமடையும் நிலையிலுள்ள மூன்று சிறுமிகளுக்கு பட்டாடை உடுத்தி, நகைகள் அணிந்து, பூச்சூடி கைகளில் சிலம்பும் அம்மாளைக் காயும் கொடுத்து கும்பத்தின் இடப்பக்கமாக வரிசையில் அமர்த்துவர். கும்பங்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும் சர்க்கரைப் பொங்கல், துள்ளுமா, பாணக்கம், பலகார வகைகள், பழவகைகள், தயிர் என்பன படைத்து உடுக்கடித்துப் பாடுவர். சிறுமியர் சிலம்பையும் அம்மாளைக் காயையும் இசைத்து ஒலியெழுப்பிக் கொண்டுநடப்பர். இதில் தெய்வம் ஆடுதலும் வீட்டின் நன்மை தீமைகள் பற்றிக் கட்டுச் சொல்லுதலும் உண்டு.

அன்றிரவு வீட்டின் முன்புறத்திலுள்ள வைரவர் பந்தலில் வைரவர் பூசை இடம் பெறும். சில வீடுகளில் பேச்சியம்மனுக்கு அதிகாலை வேளையில் தண்ணீர்ச் சோற்று பள்ளியம் கொடுத்தலும் இடம் பெறும்.

06. பிதுர்கடன்

மரணமான தமது உறவினர்களை நினைவு கூர்தலே பிதுர் கடனாகும். இது உத்தியாக்களுக்கு செய்தல் என்றே கிராமங்களில் அழைக்கப்படும். புரட்டாதி மாதத்தில் இது இடம்பெறும். குடும்பத்தில் வயதில் மூத்த ஆணை இக்கடமைகளைச் செய்வார். ஒரு முன்னீரவில் பொங்கல், தயிர், பழவகை, பலகார வகை, நீரும் தாம்பூல வட்டாவும் வைக்கப்படும். குடும்பம், தாய் வழி, தந்தை வழி, தாயின் தந்தை வழி,

தந்தையின் தந்தைவழி என இவ்வைந்து பிதர் மடைகளும் அமையும். அவ்வேளை வீட்டிலுள்ள சிறுவர் சிறுமியரைப் பக்கத்து வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடுவர். பின்னர் பல்லி சத்தமிடும் வரை அமைதியாக இருப்பர். பல்லி சத்தமிட்டதும் இறந்த ஆத்மாக்கள் வந்து உரிய படையல்களில் உண்டு வீட்டுச் சென்றதாக இவர்கள் நம்புகின்றனர். பின்னர் மடையில் தண்ணீர் தெளித்து குழந்தைகளையும் அழைத்து உறவினர்களுடன் கூடியிருந்து உண்பர்.

07. மந்திரமும் மருந்தும்

மட்டக்களப்பாரின் மந்திர ஆற்றல் நாடறிந்ததே. மந்திரத்திலும் அதனோடு கூடிய மருந்துப் பயிற்சியிலும் தங்களை இறுக்கமாகப் பிணைத்துக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். பல்வேறு மந்திர வித்தைகளை இப்பிரதேசத்தின்கண் நாம் கண்டே வந்திருக்கின்றோம். சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர்வரை வெல்லாவெளி நாதனையில் இடம் பெற்று வந்த வில்லைக்கட்டிச் சடங்கு இப்பகுதி மந்திரவாதிகளின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாக இருந்து வந்துள்ளதை வரலாறு புலப்படுத்தும். இச் சடங்கின் போது பல மந்திரவாதிகள் வந்திருந்து தங்கள் ஆற்றலை வெளிப்படத்துவர்.

நன்கு மந்திரம் பயின்ற ஒருவனை 'நல்லாப் படிச்சவன்' என நமது கிராமங்களில் கூறுவதை காணலாம். விஞ்ஞான வளர்ச்சியாலும் நாகரிகத்தின் பிணைப்பாலும், கூட மந்திரத்தை அசைக்க முடியவில்லை. படித்தவர்கள் பெருகி வாழும் நகரச் சூழலிலும் மந்திரங்கள் வலிமையுடனேயே வாழுகின்றன. மந்திரங்களுக்கு ஏற்றவாறு அட்சரங்கள் அல்லது யந்திரங்கள் கீறப்படும். இவை முக்கோணம், ஐங்கோணம், அறுகோணம், சூலம், சக்கரம் போன்ற வடிவங்களில் அமையும்.

நோய் என்று வந்துவிட்டால் முதலில் இம்மக்கள் நாடுபவர் பூசாரியாகவோ அல்லது மந்திரவாதியாகவோ இருப்பார். திருநீறு ஓதுதல், தண்ணீர் ஓதிக் கொடுத்தல், நூல்கட்டுதல், பேய்பார்வை நீக்குதல், காய் வெட்டுதல், கழித்தல் போன்ற மந்திர முறைகள் நோயாளர்களுக்கு பரிகாரமாக அமையும். சில வேளைகளில் பில்லி, சூனியம், மருந்து போடல் போன்றவையே நோய்க்குக் காரணமெனின் அது பற்றிக் கண்டறிய குறிபார்த்தல், மைபோடுதல் போன்றவையும் மேற் கொள்ளப்படும். இதன் பின் அதற்கேற்ப வேறு பரிகாரங்கள் காணப்படும். எதிரியை ஒழிப்பதற்கு அல்லது நோய்நொடியில் வீழ்த்துவதற்கு படுசெய்கை மற்றும் ஏவல் செய்கையும் பெண்ணையோ அல்லது ஆணையோ வசியப்படுத்த வசியச் செய்கையும் விரும்பாத பெண்ணை தொல்லைப்படுத்த மோகினிச் செய்கை மற்றும் காடேறிச் செய்கையுமென சூனியச் செய்கை பலதரப்படும்.

தன்னைத் தாக்கவரும் எதிரியை ஒரேயடியில் வீழ்த்த நெட்டை சொல்லி அடிப்பதும் ஆபத்தை உண்டு பண்ணவரும் மிருகங்களை விரட்ட உறுக்குதலும் மந்திர முறைகளில் அடங்கும். வீடு வளவு, தோட்டம், வயல் என்பவற்றைக் காவல் செய்யவும் மந்திரம் பயன்படும்.

08. சாத்திரம் பார்த்தல்

இம்மக்களது வாழ்வில் மையமாகத் திகழ்வது அவர்களது மனங்களில் ஆழப் பதிந்துவிட்ட நம்பிக்கைகளே. நல்லது கெட்டது எது நடந்தாலும் சாத்திரம் கேட்பது அவர்களது வழக்கமாகி விட்டது. குழந்தை பிறந்ததும் பாக்கு வெற்றிலையுடன் சாத்திரியார் வீடுநோக்கிச் செல்லும் இவர்கள் நோய்நொடி, கல்வி, பிரயாணம், தொழில், பருவமடைதல், காணிவாங்குதல், வீடுகட்டுதல், குடிபுகுதல், இறப்பு என எதுவானாலும் சாத்திரம் பார்க்கா விட்டால் அது காலம் முழுவதும் பெரும் குறையாகவே தென்படும்.

09. சகுனம் பார்த்தலும் நம்பிக்கைகளும்

சகுனம் பார்த்தலும் இதேபோன்ற நம்பிக்கையின் பாற்பட்டதே. சகுனம் சரியாக இருந்தால் போறகாரியம் தடை, பிசகின்றி நிறைவேறும் என்பதில் பலர் இன்னும் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவே யுள்ளனர். ஒரு காரியத்தின் நிபித்தம் வெளியில் செல்லும் போது நெற்றியில் கதவற்றலை யடித்தல், கால் இடறுதல், பின்னால் கூப்பிடுதல், பூனை குறுக்கிடல், விலக்கப்பட்டவை எதிர்வரல் எல்லாம் காரியத் தடையைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதால் பிரயாணத்தைத் தாமதிக்கவோ அல்லது தவிர்க்கவோ செய்வர்.

நாய் ஊழையிடுதல், ஆந்தை அலறுதல், கோட்டான் கத்துதல், கண்ணாடி விழுந்துதடைதல் போன்ற தீக்குறிகளைக் கொண்டு ஏற்படப் போகும் தீமைகளை ஓரளவு முன்கூட்டியே அறியும் பழக்கம் இவர்கள் பால் உண்டு. காகம் கரைதல், பல்லி கத்துதல், பல்லிவிழுதல் ஆகியவற்றினுக்கும் உரிய பலனை இவர்கள் தீர்மானிப்பர். காணுகின்ற கனவுக்குக் கூட பலனுண்டு என்பதிலும் இவர்கள் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

ஒருவர் பஞ்சமித் திதியில் இறந்து விட்டால் அவரது ஆவி பஞ்சமிப்பேயாக வந்து தொடர்ந்தும் பல மரணங்களை விழைவிக்கும் என இவர்கள் கருதுகின்றனர். புத்தாடை அணிவதாயின் திங்கள், புதன் போன்ற தினங்களையே விரும்புகின்றனர். புது வருடம், விசேட தினங்கள் மற்றும் வைபவங்கள் தவிர்க்கப்பட்ட தினங்களில் வந்தால் வீட்டு முற்றத்திலுள்ள தென்னை மரத்தில் அவ்வுடைகளை சுற்றி வைத்து பின்னர் எடுத்தணிவர்.

10. விருந்தினரை வரவேற்பதிலும் உபசரிப்பதிலும் வழியனுப்புவதிலும் மட்டக்களப்பாரின் பண்பாடு போற்றத்தலுக்குரியதாகும். "வந்தாரை வாழவைக்கும் மட்டுள்ளாடு" எனும் அடைமொழி இதனால் ஏற்பட்டது போலும். விருந்தினரை அன்போடு வரவேற்று கற்பன் பாய்விடுத்து அதில் அமரச் செய்து, பால்பழமோ சீனி கலந்த தயிரோ கொடுத்து வெற்றிலை வட்டா, எச்சில் படிக்கம், தண்ணீர்ச் செம்பு என்பன வைத்து உபசரிக்கும் பழக்கம் இன்றும் கிராமப் புறங்களில் நிலைபெறவே செய்கின்றது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பண்பாடுகளை வழிமுறை வழி முறையாகக் கட்டிக் காத்துப் பேணிவரும் பெருமையும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் காலமுள்ளவரை மட்டக்களப்பின் சிறப்பை நிலை நிறுத்தவே செய்யும்.

பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு

வவசை ப.கணேசன்— சிற்றகாடு தமிழ்காடு

1. நித்திரையின் நிழல்தன்னைத் தேடிச் சாய்வோர்
நாட்டுநலம் சிறிதேனும் நினைக்க லாதார்
வித்தகரின் நிழல்தன்னை விரும்பிச் செல்வோர்
உடலென்றும் நாட்டிற்கேச் சொந்த மாகும்
கொத்துமல்லி தனைப்போல மணக்க வேண்டும்
கொஞ்சுதமிழ் சுவைபோன்று நிலைக்க வேண்டும்
முத்தையை தொண்டுபல செய்ய வேண்டி
முழங்குவதே பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு!

4. உழைப்பாலே உயர்வெய்தும் சிறந்த போக்கில்
உறுதியினைக் கொள்ளாத உலுத்தர்; சொந்தப்
பிழைப்பொன்றே கொள்கையெனும் சிந்தை கொண்டார்
பிறரின்பால் அன்புதனைக் காட்டா நெஞ்சர்
பழுப்பான காவியுடைப் போர்த்தித் தன்னைப்
பெருஞானி எனக்கூறும் பொய்யர் பூண்ட
இழுக்கான வேடமதை வெளிச்சம் போட்டு
இயம்புவதே பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு!

2. ஒன்றுக்கு முக்காலாய் அளந்து போட்டு
ஒன்றுக்குப் பலவாகப் பணத்தை ஈட்டி
நன்றுக்கு ஒருபோதும் உதவி டாது
நீதிக்கும் நோமைக்கும் குழியைத் தோண்டி
என்றைக்கும் பணமொன்றே இதய மூச்சாய்
இருக்கின்ற வணிகர்தம் ஈனப் போக்கைக்
குன்றாக வளர்க்காமல் அதன்வே கத்தைக்
குலைப்பதுவே பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு!

5. இல்லாதார் மகிழ்வெய்த வழங்க வேண்டும்!
இருப்பவற்றை பகிர்ந்துண்ணும் எண்ணம் வேண்டும்!
கொல்லாமை கொள்கையினை வளர்க்க வேண்டும்!
கொடுந்தீயாம் சினம்புகையா தடக்க வேண்டும்!
நல்லோர்தம் செயல்மீது நாட்டம் வேண்டும்!
நல்லறிஞர் அறஉரையைப் போற்ற வேண்டும்!
சொல்லாலும் செயலாலும் இவற்றைப் பேணி
துலங்குவதே பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு!

3. உடல்தன்னை மறைப்பதற்கே உடைக ளென்ற
உண்மையினைக் காற்றினிலே பறக்க விட்டு
உடலழகை யெடுப்பாக காட்டு தற்கே
உடைதன்னை அணிகின்றோம் என்ற நோக்காய்
இடைதெரிய சடைவிரித்து நடைப யின்று
இந்நாட்டுப் பண்புதன்னைப் புதைத்து; மானம்
கடைச் சரக்காய் மதிக்கின்ற பெண்கள் போக்கைக்
களைவதுதான் பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு!

6. சுயநலத்தில் நாட்டமதைச் செலுத்த வேண்டாம்!
துயர்வரினும் பொதுநலத்தை மறக்க வேண்டாம்!
கயமைதனைக் கடுகளவும் வளர்க்க வேண்டாம்!
கற்றோர்தம் அறிவுரையை இகழ வேண்டாம்!
பயஉணர்வு நெஞ்சிலென்றும் அரும்ப வேண்டாம்!
பகட்டிற்கும் பொய்மைக்கும் பணிய வேண்டாம்!
தயவென்னும் கருணையுடன் இவற்றைக் கொண்டால்
சத்தியங்காண் பைந்தமிழர் போற்றும் பண்பு!

MARK WOOD

GENERAL CONTRACTOR'S BUILDER RENOVATOR
RESIDENTIAL COMMERCIAL INDUSTRIAL

CARPENTRY

FIRE
WALL
FRAMING
DOORS
PROTECTION

FLOOR
CARPET
HARDWOOD
CERAMIC

DO IT ONCE & DO IT RIGHT

MECHANICAL

PLUMBING & SPRINKLER
COMMERCIAL KITCHEN EXH.
HEAT LOSS CALCULATION
FIREALARM.

BUILT
CUSTOM HOME
GARAGE
RESTAURANT & STORE
COMMERCIAL PLAZA

CALL MARK-PAGAVATH SING

440 BRIMLEY ROAD UNIT 5 SCARBOROUGH, ONTARIO M1J 1A1

TEL: BUS (416) 492 6888, RES: 492 5136, PAGER: 379 4864, FAX: 492 1291

MARK WOOD

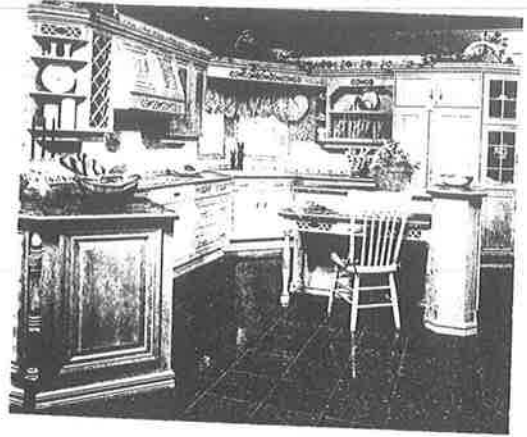
நம்மவரின்
தரமான
சேவை

GENERAL CONTRACTOR'S BUILDER RENOVATOR

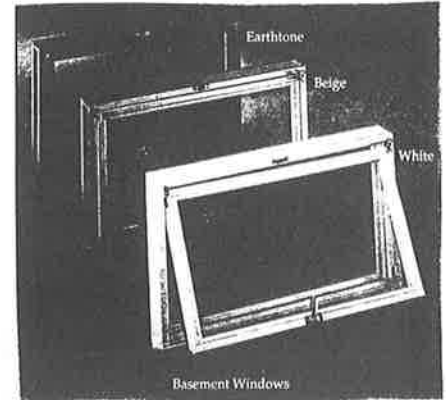
RESIDENTIAL COMMERCIAL INDUSTRIAL

சகலவிதமான வீட்டு வியாபார நிர்மாண திருத்த வேலைகளுக்கும்
தொடர்பு கொள்க.

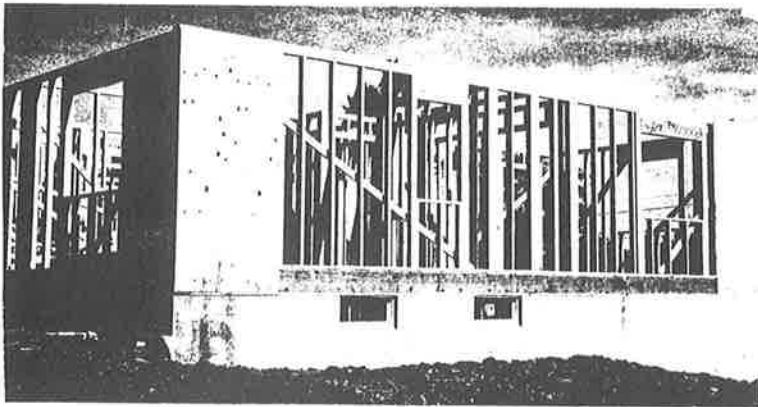
KITCHEN

BATH ROOM

FRAMING

WINDOWS

440 BRIMLEY ROAD UNIT 5 SCARBOROUGH ONTARIO M1J 1A1

TEL: BUS:(416) 492 6888, RES:492 5136, PAGER:379 4864, FAX:492 1291

RADHIKA TRADE INC

Sarees-suits-children's clothes-cookware-wholesale & Retail

முசூர்த்தப் புடவைகளுக்கு ராசியான இடம்.

சுத்தமான காஞ்சிபுரம்
கூறற்புடவைகளை
நியாய விலையில் பெற்றுக்
கொள்ள சிறந்த இடம்.

கௌரி காயத்ரி, கோலம்,
றங்கோலி, கிரியா சாறிகளின்
புதிய வடிவங்களை
உடனுக்குடன் பெற்றுக்கொள்ள
சிறந்த இடம்.

அசல் சேலம் பட்டு
வேட்டிகளை பெற்றுக்கொள்ள
சிறந்த இடம்.

ஆன் பெண்களுக்கான அனைத்து
உடைகளையும் அலங்காரப்
பொருட்களையும் சிறுவர் சிறுமியரின்
உடைகளையும்
பெற்றுக்கொள்ள சிறந்த இடம்.

அனைத்து வயது
பெண்களுக்கும், தேவையான
நவீன பஞ்சாமி உடைகள்
(லெங்கா) சூட் ஆகியவற்றை
எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

RADHIKA TRADE INC

3850 Finch Ave. East, Unit G7

(Kennedy & Finch) Scarborough, ON

Tel: (416) 291 9050

Fax: (416) 291 8801

RADHIKA SILK HOUSE

1396 Gerrard St. East, Toronto, ON

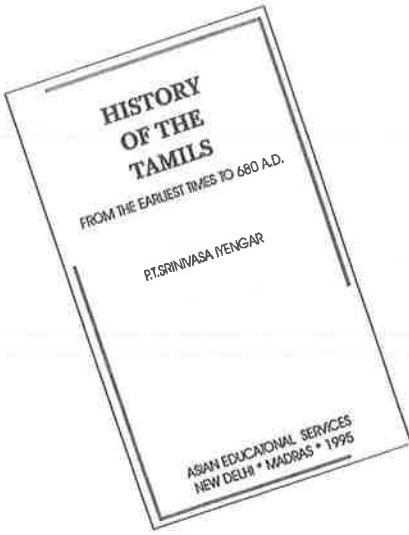
Tel: (416) 461 1141 Fax: (416) 291 8801

கலைமகள் புத்தக நிலையத்தினர்

தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு சிறப்புற வாழ்த்துகின்றனர்

இப்பொழுது விற்பகையாகக்ருக

இவற்றுடன் இன்னும் பல நூல்கள்
விற்பகைக்குகர்ரு.

கலைமகள் புத்தகநிலையம்

Kalaimahal Book Depot
595 Parliament St.,
Toronto, Ont M4X 1P9
TEI / Fax: (416) 944-1818 944-3424

3852 Finch Ave. East
Scarborough. Ont
Tel: 321-3743

மனிதனுடைய நம்பிக்கைகளும், ஐதீகங்களும், சடங்குகளும் சமயங்களாக உருவெடுக்கின்றன. சமயநெறி மனிதனை நீதிவழுவா நெறிமுறையில் இட்டு வாழ்வாங்கு வாழ வழிப்படுத்துகிறது. இதனால் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடு மான நல்லதோர் வாழ்க்கைமுறை அமைகின்றது. சமயக் கோட்பாடுகள் பல. சில சடவாதமாகவும் சில ஆன்மீகவாதமாகவும் செயற்படுகின்றன. பொதுவாகச் சமயத்தின் நோக்கம் மனதைப் பண்படுத்துவது. தமிழரது சமயநெறி ஆன்மீக தத்துவம் சைவநெறி. இது என்று தோன்றியது? எவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றுணர முடியாத அளவுக்கு தமிழினத்துடன் தானும் வளர்ந்து, வாழ்க்கை அம்சங்களுடன் இரண்டறக்கலந்து நிலைத்திருக்கின்றது.

சமய தத்துவங்களின் அடிப்படையில் தோன்றிய நம்பிக்கைகள் ஆழவேரூன்றி ஆல்போல் தழைத்துப் பரந்திருப்பதால் அவற்றைத் தகர்த்தெறிய எடுத்த முயற்சிகள் அனைத்தும் ஈற்றில் விழலுக்கிறைத்த நீராயின. ஆனால் சமயநம்பிக்கைகளும் ஐதீகங்களும் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே நிலைக்கின்றன. எனவே எந்தச் சக்தியாலும் அகைக்கவோ அழிக்கவோ முடியாத சக்தியாக தெய்வநம்பிக்கையோடு கூடிய சமயம் விளங்குகின்றது. உள்ளது என்றும் அழிவில்லது.

ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும், மேலைலக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பவை அவ்வினத்தின் மொழியும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும் சமய நெறியுமேயாகும். மனிதனுடைய அறிவு மொழிவளர்ச்சிக்கும் நாகரிக மேம்பாட்டுக்கும், விஞ்ஞான விருத்திக்கும் உறுதுணையாக நிற்கின்றது. அறிவு உலகை உணர்த்தும். அறிவின் வழித்தோன்றிய ஆராய்ச்சி எண்ணங்களை விரிவுபடுத்தும், ஆனால் புலன்களை நெறிப்படுத்தி உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தவும், தன் நோய்போல் பிறிதின் நோயை உணர்ந்து நினைந்து நினைந்து உருகவும், மன்னுயிரை நேசிக்கவும் உதவுவது அறிவன்று; உணர்வே. மனிதன் தான் பெற்ற அறிவின் துணைகொண்டு உணர்வைப் பெருக்கிப் பண்பாட்டை ஆக்க வழியில் ஊக்க வேண்டும். பாதுகாக்க வேண்டும். இன்றேல் கற்றதனாலாய பயன் இல்லையாம்.

“அரம்போலும் கூர்மையரேனும், மரம்போல்வர் மக்கப்பண் பில்லா தவர்” - திருக்குறள்

எந்த ஒரு பாரம்பரியமும் பண்பாடும் அந்த இனம் கடைப்பிடிக்கும் சமயத்தின் அடிப்படையிலேயே நிலைகொண்டுள்ளன. சமயநோக்கிலேயே சமூக நோக்கும் அமைந்து காணப்படுவதை உலகமெங்கும் காணலாம். சமூகத்தின் பாரம்பரியமும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியும் சமய அடிப்படையிலேயே தங்கியுள்ளனவென்பது வெளிப்படை.

மிக நீண்டதொரு பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட ஈழத்தமிழினம் 17ம் நூற்றாண்டில் தன்னாதிக்கம் இழந்தது. அந்நிய ஆட்சியாளரால் கைக்கொள்ளப்பட்ட மதங்களும் மதங்களின் அடிப்படையிலான அவர்களது பண்பாடும் ஈழத் தமிழினத்தின் பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தை நசுக்க ஆரம்பித்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இந்நிலை மேலும் மோசமாயிற்று. ஈழத்தமிழர் மூர்க்கமான பிறசமயப் பிரசாரத்தினைத் தாங்கி நிற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. தமிழர் தமது மொழி பாரம்பரியம், பண்பாடு என்பவற்றை பேணவேண்டியதும் தாக்கத்திலிருந்து மீட்க

வேண்டியதுமான, இக்கால கட்டத்திலேதான் ஆறுமுகம் அவர்கள் நல்லூர் கந்தப்பிள்ளைக்கும் சிவகாமியம்மைக்கும் இளைய மகனாகப் பிறந்தார்.

பாரம்பரியப் பண்பாட்டுச் சிதைவு:

எந்தெந்த நாடுகளில் நீண்ட நெடுங்காலமாக மொழியறிவும் இலக்கியங்களும் கலைகளும் செழித்தோங்கி அவற்றின் பயனாக மக்கள் சிறந்த பழக்க வழக்கங்களையும் வாழ்க்கை முறையையும் மேற்கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அந்த நாடுகளைப் பாரம்பரியமுள்ள நாகரிகம் படைத்த நாடுகளாகக் கருதுகின்றது உலகம். இந்த வகையில் தமிழினமும் தனித்துவம் மிக்க நாகரிகமுள்ளவர்களாகக் கணிக்கப் படுகிறார்கள் என்பது வரலாற்று உண்மை. பரம்பரை அறிவுத்திறனும், பண்பாடும் வாய்ப்பளித்தால் வளரும். இன்றேல் மங்கிவிடும். உலகிலேயே மிகச் சிறந்த பண்பாட்டைப் பரம்பரையாகப் பெற்றிருந்த நமது சமுதாயம் அன்பு, மரியாதை, பணிவு, பரோபகாரம், பொதுநல நாட்டம், பக்தி ஆகியவற்றைச் செயற்படுத்தி வந்தது.

இராம இராவண யுத்தம், இராவணன் மூலபலம் முழுவதும் இழந்து வெறுங்கையோடு நிறங்கிரந்திட நிலம் விரல் கிளர்த்திட நிற்கின்றான், அப்பொழுது இராமன் கோசலநாடுடை வள்ளல் “இன்றுபோய் போர்க்கு நாளைவா” வென உயிர்ப்பிச்சை கொடுக்கிறான். இதுவே தமிழரின் நயத்தக்க நாகரிகம். வீரத்தில் ஈரம்.

“பேரண்மை எப்ப தறுகண் ஒன்று உற்றக்கூல் ஊரண்மை மற்று தாதன் எஃகு” - திருக்குறள்

தறுகண் - கண்ணோடாது செய்யும் போர்
பேரண்மை - மிக்க ஆண்தன்மை
ஊரண்மை - உபகாரியாந்தன்மை

மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் வியாபார நோக்குடன் வந்த மேலைநாட்டவர் விஞ்ஞான விந்தைகளால் கிடைக்கப்பெற்ற புதிய ஆயுதங்களுடன் வந்து, நாட்டைத் தமது உடைமையாக்கிக்கொண்டு ஆளத் தொடங்கினர் ஆட்சி நீடித்து நிலைப்பதற்கேற்றவாறு சில அரசியல் சட்டங்களையும், கல்வி முறையையும், மத போதகர்களையும் கொண்டுவந்து மக்களுக்கு ஒரு அமைதியான வாழ்க்கையையும், போக்குவரத்து வசதிகளையும், தங்கள் ஆங்கில மொழிக்கல்வி கற்றவர்களுக்கு ஒரு தனி அந்தஸ்தையும் வழங்கினார்கள். பலவித தொல்லைகளால் தறி கெட்டு நின்ற மக்கள் செய்வதறியாது நிம்மதியைத் தேடினர்.

மெய்ஞ்ஞானத்தின் வழியில் சிறப்பற்றிருந்த தமிழர் பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறையில் நடையுடை பாவனைகளிலும், பழக்கவழக்கங்களிலும் சிறு மாற்றங்கள் அமைந்து விட்டன. உணவுக்காகத் திண்டாடும் நிலையில் மொழி, மதம், பண்பாடு என்பவற்றை மக்கள் சீந்திக்கத் தவறினார்கள்.

மிஷனரிமார் சகிப்புத்தன்மை, தன்னலமின்மை, மனவறுதி எனப்பெற்றுடன் மக்கள் மொழியில் இனிமையாகப் பேசிப் பழகித் தமது திட்டங்களை நிறைவேற்றினார்கள். கிறிஸ்துவ பாதிரிமார் தமிழுக்குப் பல வழிகளில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தி அச்சுயந்திரங்களை வருவித்துப் பழகுதமிழில் உரைநடையில் நூல்களை

வெளியிட்டு மக்களுக்குக் கல்வியில் ஆர்வத்தை ஊட்டினார். மதமாற்றத்துக்கு இம்முறை இலகுவாக அமைந்தது. நவீன விஞ்ஞான உபகரணங்கள், வசதிகள் புகுத்தப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் ஆரம்பகல்வியிற் கவனம் செலுத்தினார். வாசிப்பு, எழுத்து, கணிதம், கிறிஸ்தவம் என்பன தமிழிலேயே போதிக்கப்பட்டன. பின் உயர்கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் குறைவாகவே காணப்பட்டன. மிஷனரிமார் ஒற்றுமையாகச் கிறிஸ்தவ மதம் பரப்புவதில் ஒத்துழைத்தமையால் சதேசிய சமயம் வலுக்குறைந்து நின்றது. அச்சுயந்திரம், பேனா கடதாசி எழுத்து, கற்பலகை, கடதாசி உபயோகம் என்பன கிறிஸ்துவ மத அடிப்படையில் மற்றைய பாடங்களைப் போதிக்க உதவின. மதம்மாறி ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் பலவித மனச் சிக்கலுக்கு ஆளானார்கள். பாரம்பரியமாக நடைமுறையில் இருந்து வந்த சமய விரத அனுட்டானங்கள், பிதுர்க்கடன்கள் போன்றவற்றில் நம்பிக்கை மிகுதியாக வைத்திருந்தவர்கள் அவற்றை வெளிப்படையாகச் செய்ய முடியாத நிலையில் அஞ்சி அஞ்சி மறைமுகமாக கிரியாம்சங்களைச் செய்தார்கள் 'சிவாயநம' என்ற திருவைந்தெழுத்து ஓதிய வாயால் சம்பளம் எனும் ஐந்தெழுத்தே எப்பொழுதும் உச்சரிக்கப்பட்டன. பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் மருள் கால அவலநிலையில் கணிப்புப் பெற்றது. பணமே வாழ்க்கை; அதனைப்பெறும் வழியே வாழ்க்கைமுறை என்ற நிலை உறுதியானது.

தமிழ் ஈழத்தில் பாரம்பரியம் அருகிப் பண்பாடு சிதைந்து நிலை கெட்டுத் தளர்ந்து செல்வதைக் கண்ட ஆறுமுக நாவலர் மனம் நொந்தார். 'சைவத்தைக் காப்பாற்ற ஈசன் எவரையும் ஆட்படுத்தவில்லையே' என ஏங்கினார். பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கிப் புன்னெறியிற் செல்லும் மாந்தரைக் கண்டு நெஞ்சம் புண்ணானார். ஈழத்தமிழரின் தாழ்வுற்ற நிலையைத் தடுத்து தலைநிமிர்ச் செய்ய எண்ணினார். வளமான மொழியறிவும், நிலையான சைவ சமய உணர்வும் ஒழுக்க நெறியும் ஓரினத்தின் பண்பாட்டு நிலையைச் செம்மைப்படுத்த அவசியமானவை. எனவே தாய்மொழியான தமிழையும் வாழ்க்கை நெறியாம் சைவ சமயத்தையும் கமழச்செய்யக் கல்வியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினார்.

தமிழ் நாட்டில் இருந்தது போல் தமிழீழத்தில் போதியளவு தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கவில்லை. இருந்த பாடசாலைகள் அனைத்தும் மிஷனரிமாரின் முகாமையின் கீழிருந்தன. அதனால் சைவமுந் தமிழும் உயிர்த்துடிப்புடன் செழுமையுற வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார். அரசாங்க உதவி பெற முடியாத சூழ்நிலை. எனவே வீடுதோறும் பிடியரிசி பெற்று அதன் மூலம் ஆசிரியர்களுக்கு சிறுதொகையான வேதனத்தை வழங்கினார். சிதம்பரத்திலும் சைவப்பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். இந்தியாவிலிருந்து அச்சுப் பொறியைத் கொண்டுவந்து வித்தியானுபால அச்சுயந்திர சாலையை நிறுவினார். ஏட்டிலிருந்த தமிழ்ச் சுவடிகளை அச்சிற் பதித்தார். செய்யுள் நூல்களுக்கு உரையெழுதியும், உரை நடைப்படுத்தியும் அச்சிற் பதிப்பித்தார்.

பழைய கல்விமுறையில் நல்ல அம்சங்களையும், புதிய கல்விமுறையில் பாரம்பரியமான பண்பாட்டுக்கு உகந்த அம்சங்களையும் சேர்த்துப் பாரம்பரிய பண்பாட்டினைப் பேணும் கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்கினார். பாட

நூல்களின் குறையைப் போக்க பாலபாடம் என்னும் பெயரில் நூல்களை யாத்தார். இரண்டாம் பாலபாடப் புத்தகத்தில் ஆரம்பத்திலேயே 'இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்' என்ற ஆன்மீக தத்துவார்த்த வாசகத்தை வரைந்துள்ளார். இவரது பாலபாட நூல்கள் ஈழம்வரும் அந்நிய நாட்டினரும் ஈழத்தமிழரின் பழக்க வழக்கங்களையும் பண்பாட்டுச் சிறப்பினையும் அறிய உதவுகின்றன. ஈழத்தமிழர் கைக்கொள்ள வேண்டிய சமய ஒழுக்க நெறிகளையும் பாரம்பரியச் சிறப்பினையும் பிரசங்கமூலம் விளக்கி வந்தார். சைவ சமயத்தின் தொன்மையையும், அதன் மெய்யியல் கோட்பாட்டையும் புராணங்கள் மூலம் பதிய வைத்தார். அதற்காக பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் போன்றவற்றை உரைநடையில் எழுதி வெளியிட்டார். மாணவர்க்கு ஏற்றவகையில் முதலாம் இரண்டாம் சைவவினாவிடைகளை எழுதிப் பதிப்பித்தார். ஆலயங்களில் புராணபடனத்தை ஆரம்பித்தார். நாவலர் காலத்தின் பின்பும் தொடர்ந்து ஆலயங்களில் புராணப் படப்பு நடைபெற்று வருகிறது. இதனால் படித்தறிவில்லாத பாமரரும் இலக்கண இலக்கிய அறிவுடன் சமய அறிவையும் பெற்றனர். கந்தபுராண கலாச்சாரம் ஈழத்தில் நிலைகொள்ளக் காலாயிருந்தவர் நாவலரவர்களே. ஈழத்தமிழர் செந்தமிழ் பேசவும் எழுதவும் கூடிய பெருவாய்ப்பைப் பெற்றனர். பக்திநெறியைப் பரப்பும் நோக்குடன் இந்தியாவிலிருந்த ஓதுவாரை வரவழைத்துப் பண்ணிசையைப் பரப்பினார். திருக்குறள், ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் போன்ற நீதி நூல்களையும், இலக்கண நூல்களையும், எழுதி வெளியிட்டு கல்விக்குத் தொண்டாற்றினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பஞ்சமும் பேதிநோயும் பரவிய காலம். மக்களின் அவல நிலையைப் போக்கப் பலவகையில் உதவி புரிந்தார். அரசாங்கத்திடமிருந்து வலிந்து உதவிகளைப் பெற்றுச் சகலருக்கும் வழங்கினார். தொண்டினைப் புரியும் பொழுது சாதி, சமய வேறுபாட்டைப் பாராத பெருந்தகை. எல்லோரையும் ஒரே படித்தாய் அருள்நோக்குடையராய் விளங்கினார். சைவ நெறி தழைத்தோங்கவும், பரசமயங்களின் செல்வாக்கைத் தடுத்து பக்திநெறியை வளர்க்கவும் சமய குரவர்களைப் போல் தொண்டாற்றியமையால் ஐந்தாங் குரவர் எனப் போற்றினார்.

நாவலரவர்களின் பணி 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலே தமிழ் மரபுக் கல்வி சிறப்பிடம் பெற வழிவகுத்தது. வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை காவிய வகுப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கம், சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், சைவ பரிபாலன சபை, கொழும்பு விவேகானந்த சபை என்பன இயக்கரீதியில் நாவலர் வழியைப் பின்பற்றித் தமிழையும், சைவத்தையும் செழித்தோங்கச் செய்து வருகின்றன. இதனால் நாவலர் வட்டம் தொடர்ந்து பணிசெய்து நாவலரவர்களின் சேவையும் தேவையும் உய்த்துணர்ச் செய்து வருகின்றன.

“ நல்லை நன் நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழெங்கே சுருதி யெங்கே”

என சிறப்பிட்ட சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை வியர்ந்து நிற்கின்றார். எனவே ஈழத்தில் பண்பாட்டின் பாதுகாவலனாக விளங்கியவர் ஆறுமுக நாவலரெனில் மிகையாகாது.

7.இப்பொழுது தமிழர்சில மதங்கள் சார்ந்தே
இழிவான நிலையினிலே வாழுகின்றார்;
தப்பாகப் பிறர்மதத்தைப் பற்றிப் பேசித்
தகராறு செய்கின்றார் மாளு கின்றார்;
இப்புவிவில் தமிழர்மதம் சார்ந்தி டாமல்
இராமலிங்க அடிகள்சன் மார்க்கம் போற்றல்
அப்பழக்கில் லாப்பண்பே ஆகும்; என்றும்
அருந்தமிழர்க் கதுவேதான் சீர்பண் பாகும்.

கூடவர்

8.எத்தனையோ இறைசிலைகள் ஏத்து கின்றார்;
இலங்கு)ஆடு மாடுபலி யாக்கு கின்றார் ;
இத்தரைக்கே ஓர்இறையே என்று மூலர் இயம்பியதை
எவருமே எண்ண வில்லை
சித்தர்நம் இராமலிங்க அடிகள் சொன்ன
தெய்வக்கோள் புறக்கணித்து வாழுகின்றார் ;
சித்துருவாய், ஒளியுருவாய் வயணங்கும் தெய்வம்
தீவினைசெய் வார்க்கருளைத் தருவதுண்டோ?

9.“ஒள்ளியனாம் இறைவணங்கச் சமயம் வேண்டாம்
உளமாரத் தியானத்தில் மட்டும் போதும்
உள்ளஇடர் நீக்கஅருள் வேண்டும் எல்லா
உயிர்க்குமன்பு காட்டினருள் கிடைக்கும்” என்றே
வள்ளல்பெரு மான்விளக்கி யுள்ளார் தீபம்
வணங்கிடுக இறையாய்என் றியம்பி யுள்ளார்
நள்ளியே அருள்சோதி இறையாய் ஏத்தல்
நமக்குநலம் அளிக்கின்ற சீர்பண் பாகும்.

பெண்

10.பெண்ணுக்கே அச்சம், மடம் நாணம் என்று
பெருந்தகைதொல் காப்பியனார் விதிவ குத்தார்
மண்ணிலந்த விதிபெண்ணை அடிமை யாக்கும்;
மாதர்முன் னேறஅதை நீக்கல் நன்றே;
பெண்ணுக்கோர் ஆணென்றும் ஆணுக் கும்தான்
பெண்ணொருத்தி தானென்றும் வாழ்தல் வேண்டும்;
மண்ணில்வாழ் தமிழினத்திற் கிந்தப் பண்பே
மகிழ்வுதரும் பண்பாகும்; சீர்பண் பாகும்.

தாய்மொழி

11.செந்தமிழைப் பேசுகின்ற தமிழருக்கே
சிறிதளவும் தம்மொழிமேல் பற்றே இல்லை;
எந்தவகை யிலும்தமிழ்க்குப் பணிசெய் யாமல்
ஏதிலரின் ஆங்கிலமே நலமென் கின்றார்;
இந்தஇழி நிலையில்வாழ் தமிழர் நெஞ்சில்
இனியேனும் மொழிப்பற்றுத் துலங்க வேண்டும்;
சிந்தையிலே தாய்மொழிமேல் பற்று வைத்துச்
சீராகத் தொண்டுசெய்தல் சீர்பண் பாகும்.

புகழ்

12.துறக்கமுண்டே, நிரயமுண்டே என்றே கூறித்
தூயஅற நெறியோடு வாழ்க என்றார்;
இறப்புக்குப் பின்துறக்கும் நிரயம் என்றே
இயம்புதல்பொய் என்றுசிலர் கூறு கின்றார்;
துறக்கமில்லை, நிரயமில்லை எனக்கொண் டாலும்
தூயஅற நெறியோடு வாழ்தல் நன்றே;
பிறப்பெடுத்த மாந்தர்அற நெறியில் வாழ்ந்து
பெரும்புகழை நிலைநாட்டல் சீர்பண்பாகும்.

முப்பால் : திருக்குறள். மறநெறி : வீரநெறி. தீபண்பாம் :
தீமைதரும் பண்பாம்.

தூரவற்ற : குற்றமற்ற. மண்டலம் : நாடு. இரந்து :
பிச்சையெடுத்து.

அறுசமயங்கள் : சைவம், வைணவம், காணபத்தீயம்,
சாத்தேயம், கௌமாரம், செளரம்,

ஆறுதேவர்கள் : சிவன், திருமால், கணபதி, உமை,
முருகன், சூரியன்.

சரவணாஸ் மார்க்கெட்

SARAVANA'S

Market

தரமான இலங்கை, இந்திய
உணவுப்பொருட்களும், தரமான
விடியோப்பலங்கள் வாடகைக்கும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உடன் இறைச்சி மீன் மார்க்கெட்
வகைகள் சினைத்தையும் ஒரே
இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Specialize in Sri Lankan, East-West
Indian Food Products & Spices

Fresh Meat, Fish & Vegetable

Tel: (416) 439 5727 Fax: (416) 439 9632

1023 Markham Road, Scarborough, Ontario M1W 2Y5

ரேஸ்ட் ரெஸ்டோரன்ட் TASTY Restaurant

TAKE OUT & CATERING

வாரத்தில் 7 நாட்களும் 11:00 மணி முதல்
இரவு 1:00 மணிவரை திறந்திருக்கும்

சுவையான தரமான அறுசுவை உணவுகளுக்கு என்றும் மக்கள் மனதில்
நிலைத்துவிட்ட பெயர் ரேஸ்ட் ரெஸ்டோரன்ட்.

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெறும் அனைத்து வகையான
விழாக்களுக்கும் அறுசுவை உணவு படைத்திட நீங்கள்
அழைக்க வேண்டிய தொலைபேசி 416 752 0510

இடியப்பம் சம்பல் சோதி என்றும் அனைவரினதும் இதயத்துடன் இணைந்து விட்ட
உணவகம் **TASTY RESTAURANT TAKE OUT AND CATERING**

3வது ஆண்டில் பாதம் பதிக்கும் **TASTY RESTAURANT**
நிறுவனத்தினர் தற்பொழுது தமது வாடிக்கையாளருக்கு ஒரு மாதகால மலிவு விற்பனை ஒன்றையும்
மகிழ்ச்சியுடன் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.

1179 Victoria Park Ave.
(Victoria Park / St. Clair)
Scarborough, Ont.
TEL: (416) 753-0510

திருமணம், பிறந்ததினம் மற்றும் விசேட
வையங்களிற்குத் தேவையான உணவுவகைகள்
தயாரித்து வழங்கப்படும்

சீதனம் என்ற சொல் இன்று பலராலும் மிகச் சாதாரணமாக உச்சரிக்கப் படுகிறதே இதன் அர்த்தத்தான் என்ன? நம்மில் யாராவது இதன் சரியான அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள விளைகிறோமா? அல்லது விரும்புகின்றோமா இதன் சரியான அர்த்தத்தைப் புரிந்து அதற்கேற்ப நாமெல்லோரும் செயல்படுவோமேயானால் வாழ்வில் மாத்திரமல்ல மனித வாழ்விலேயே தனது கோரத்தனைத்தைக் காட்டி நிற்காது. நங்கையர் பலருக்குக் கண்ணீருடனும் பெருமூச்சுடனும் சமுதாயத்திடமிருந்து ஒதுங்கி நடைப் பிணமாக வாழும் இன்றைய நிலையேற்படமாட்டாது. அதுமாத்திரமல்ல இந்நங்கையுடன் கூடிப்பிறந்த ஆண்களுக்கும் இவர்களைப் பெற்றோருக்குத்தானும் ஏக்கமே வாழ்வாகும் நிலையும் வாராது. ஆகவே சீதனம் என்பதைச் சரியான வகையில் நாம் விளங்கி அதற்கேற்ப செயல்படவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

சீதனம் என்ற சொல் எப்படி வந்தது? இதன் பொருள்தான் என்ன? ஸ்திரீதனம் என்ற சொல்லே பேச்சுவாக்கில் மருவி சீதனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்திரீதனம் என்று சொல்லும்போதே இதன் அர்த்தம் தெளிவாகிறது. ஸ்திரீ + தனம் என்று வெளிப்படையாகவே காட்டி நிற்கிறது. அதாவது பெண்ணின் பொருள் என்று சொல்லி நிற்கிறது.

வாழப்பிறந்த உலகில் நல்லபடி வாழ்க்கை வாழவேண்டும். தக்க பருவமடைந்த ஓர் ஆணும் பெண்ணும் குடும்ப பந்தத்திலொன்றிய தாம்பத்திய வாழ்வில் இணைந்து வாழ்வதுவே வாழ்க்கை. இதுவே இல்லறமாக நல்லறமாகப் போற்றப்படுவது. “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” ஓளவையார். உலகிலே மனிதனுடைய வாழ்க்கைப் படத்துறைகள் நான்கினுள்ளும் இல்லறமே மேலானதாகக் கருதப்படுகிறது

“இல்வாழ்வா னென்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை”

என்னும் வள்ளுவர் மொழி இதற்குச் சான்றாகும். ஓர் ஆணையும் ஒரு பெண்ணையும் தம்பதிகளாக்கித் தாம்பத்திய வாழ்வில் இணைய வைத்து இல்லறவாழ்வு வாழவைப்பது திருமணம் ஆகவே பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் நிறைவேற்றி வைத்தலே பெற்றோருக்குத் தம் பிள்ளைகள்பாலுள்ள மிகப் பெரிய கடமையாகின்றது. இதைத் தமிழ் சமுதாயமே மிகவும் பொறுப்புடன் ஏற்றுச் செயல்பட்டு வந்தது. இன்றும் வருகிறது. திருமணத்தின்போது ஒரு பெண் தான் விரும்பிய அல்லது தனது பெற்றோராற் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவனுக்குத் தன் பெற்றோரால் மணம்முடித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றாள். இதனால் அவள் தனது பெற்றோருடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, பிறந்த இடம், சுற்றம், பழகிய சூழலெல்லாம் விட்டு, இன்னாரின் மகள் என்ற பெயர் நீங்கி, இன்னார் மனைவியென்ற புதுப்பெயர் தாங்கி முற்றிலும் புதுமையான ஒரு சுற்றம் சூழலில் தனக்கென ஒரு புதிய வாழ்க்கைவாழத் தன் கணவனுடன் புக்ககம் செல்கின்றாள். அவளுக்கு வாழ்க்கையென்பது

அப்போதுதான் தொடங்குகின்றது. ஆகவே இப்படியான ஒரு மேலான புதியவாழ்க்கை வாழத் தங்களைப் பிரிந்துபோகும் தங்கள் பெண்ணை வெறுமனே அனுப்பாது தங்களாலியன்ற ஆடை, ஆபரண அலங்காரங்கள் புனைந்து, சீர்வரிசைகள் செய்து பரிசீலகளுடன் பெற்றோர் புக்ககம் அனுப்பிவைத்தனர். இது அரசனிலிருந்து ஆண்டிவரை ஒவ்வொரு பெற்றோரின் தகமைக்கேற்பத் தங்கள் பெண்களுக்குச் செய்யப்பட்டது இது தமிழ் மக்களிடையே தொன்றுதொட்டே இருந்துவந்த ஒரு வழக்கம். இது பெண்களை ஏற்கும் ஆண்களுக்கோ அன்றி அவர்கள் தராதரத்தைக் கணித்தோ கொடுக்கப்பட்டதல்ல. அதோடு பெண்களிடம் பொருள் இருந்தால் அது காலத்தில் அவளுக்குக் கைகொடுக்கும். அதாவது அவள் கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டோ, அல்லது அவள் ஏதாவது வல்லமை குன்றியவளாகவோ, அன்றி வேறு கஷ்டங்கள் துயரங்களுக்கு அவள் ஆளாகியோ பாதிப்புக்களேற்பட்டால் அவளின் வாழ்க்கை கஸ்டமின்றிப் போகவேண்டுமெயென்ற நோக்கத்துடனும் அவளுக்குத் தங்களாலியன்ற கூடிய தனத்தை கொடுத்து வாழவைத்தார்கள். எது எவ்வாறாயினும் இது பெண்ணின் பெற்றோரின் இயல்பிற்கும் விருப்பிற்குமேற்பத் தங்கள் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆதனால் இது ஸ்திரீதனம் எனப் பெயர்பெற்றது. இதுவே இன்று பேச்சுவாக்கில் மருவி சீதனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பாரதத்திலே இதன் செய்கைமுறைகளில் சிலசில மாற்றங்களுடன் இது சீர்வரிசை என்படுகின்றது.

ஓர் பெண்ணை ஒருவனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்போது அவளதுபெற்றோர் அவள்பாலுள்ள தங்கள் உரிமையை இழந்து அவனுக்கேயுரியவளாகத் தாரை வார்த்துக் கொடுப்பதே இந்து தர்ம மணவினை. இது கன்னிகாதானம் எனப்படும். ஒரு தானத்தின்போது அதை ஏற்பவருக்கு அதைக்கொடுப்பவரின் இயல்பிற்கேற்பத் தட்சணை கொடுப்பது விதிமுறை. இதனால் கன்னிகாதானத்தின் போதும் கன்னியை ஏற்பவருக்குத் தட்சணை கொடுக்கப்படுகிறது. இது வரதட்சணை எனப்படும். வரதட்சணை இந்துமத மணவினைகளிலே எங்கும் நிகழ்ந்தாலும் வரதட்சணையென்ற சொல் பெரும்பாலும் பிராமணர்களிடையேயும், பாரதத்திலுமேயே பாவனையிலுள்ளது. சீதனம், சீர்வரிசை, வரதட்சணையாகியவை வெவ்வேறு கருத்துடையவையாயினும் இவையாவும் ஒரு பெண்ணின் திருமணத்தின்போது அவளின் நல்வாழ்வு கருதியே செய்யப்படுவதால் இவை பொதுவாகச் சீதனமென்ற பேரிலேயே அடங்குகின்றன.

ஒரு கன்னியையேற்று அவளுக்கு வாழ்வுகொடுத்து அவளை வாழ்நாள் முழுவதும் காப்பாற்றுவது ஓர் ஆணின் சிறப்பு. ஒரு பெண் கொடிபோன்றவள். கொடி ஓர் ஆதாரத்தில் பற்றிப் படர்ந்தாற்றான் அது துவண்டுவிடாமல் செழிப்பாக, அழகாக இருக்கும். நற்பலனையும் கொடுக்கும். இதனாற்றான் அன்று தன் தேரை முல்லைக்கொடிக்கு கொடுத்தான் பாரி. வள்ளல் என்று இன்றும் போற்றப்படுகின்றான். கொடிபோன்ற பெண்ணும் பற்றிப்படர்ந்து சிறப்பாகவாழக் கொழுகொம்பாக ஓர் ஆண் தேவை. அவளுக்கு நல்வாழ்வும், சிறப்பும் அவனாலேயே

கிடைக்கிறது. அதனால் அவனே மேன்மையடைகின்றான். ஆகவே இவ்வாறு தனது வாழ்க்கைக்குத் துணையாக ஒருத்தியை ஒருவன் எடுக்கையில் அதற்குச் சன்மானமாக எதையும் கேட்பது கௌரவக் குறைவு என்ற கொள்கையுங்கொண்டு முற்காலத்தே எவரும் சீதனம் எதையும் கேட்டுப்பெற்றதில்லை. சீதனத்திற்காக விவாகஞ் செய்யவுமில்லை. சீதனமில்லையேல் வாழமுடியாது என்ற நிலையும் அன்றிருந்ததில்லை. பெற்றவர்கள் தங்கள் பெண்களுக்கு ஏதோ தங்களாலியன்றதைத் தாங்கள் விரும்பியவாறு சந்தோஷமாகச் செய்கிறார்கள் என்ற கருத்தோடு அன்று சீதனம் இருந்தது. அதனால் மாப்பிள்ளை பகுதியினர் எவரும் அன்று சீதனத்தை முக்கியப்படுத்தவில்லை.

உலகிலே மாண்புடனாகப் பிறந்த பலனாகத் தானதருமங்கள் செய்யவேண்டும். புண்ணியங்கள் தேடவேண்டும். இவை தலைமுறை தலைமுறையாகக் காக்கப்படல் வேண்டும் என்பது எம் முன்னோர் கருத்தே. இதற்குச் சந்ததி இருக்கவேண்டும்.

“தக்கார் தகவில ரென்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காண்படும்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கேற்ப ஒருவரின் எச்சங்களாய் பிள்ளைகளாற்றான் பெற்றோரின் பெயர் விளங்கும். பிள்ளைகளைப் பெற இவ்வாழ்க்கை வாழவேண்டும். இந்த இவ்வாழ்க்கை நல்வாழ்க்கையாக அமைந்தாற்றான் வாழ்வில் மற்றவையெல்லாம் நல்லபடி அமையும்.

“இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாததொன்றில்லை” என்றும் “பாத்தாவக்கேற்ற பதிவிரதையாமாயின் எத்தாலும் கூடியிருக்கலாம்.”

என்றும் தூய அன்பே வாழவைக்கும் என்றும் முன்னோர் நம்பினதாலும் எவரும் சீதனத்தைக் கருத்தில் கொள்ளவுமில்லை. அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவுமில்லை. குடும்பம் இனிதே நடாத்தக்கூடிய அன்பான, பண்பான பெண்ணையே தேடினர். இன்னும் தாங்களே இன்னும் அவளுக்குச் சீர் செய்து எடுக்கும் பண்பும் அன்று ஆண்களிடமும் அவர்கள் குடும்பத்தினரிடமும் இருந்தது. குடும்பங்கள் அன்பும் பண்பும் நிறைந்த இல்லறமாக மனம்போல வாழ்ந்தார்கள். ஒற்றுமை நிலவியது. எந்த ஒருவரது வாழ்க்கையையும் எந்த நிலையிலும் அந்நாளில் சீதனம் பாதிக்கவில்லை. சீதனம் இல்லாததால் ஒரு பெண் வாழ்வின்றி இருந்தாளென்ற நிலையும் அன்று இருக்கவில்லை.

காலப்போக்கில் சிறிதுசிறிதாக மாற்றங்கள் ஏற்பட தொடங்கின. அதிக பூமி, தனம் படைத்தவர்கள் தங்கள் பெண்களுக்குக் கொடுத்த அதிக சீதனம்பற்றி மற்றையோரால் புகழ்ச்சியாகப் பேசப்பட்டது. அப்பெண்களுக்குச் சமுதாயத்தில் ஓர் உயர்ந்த நிலை இருந்தது. ஆதனால் ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் சீதனத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்நிலை உருவாகியது. படிப்படியாக உலகிலே தொழில் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுப் பண்புமுக்கமும் கூடவே வீடுகள் கட்டிச் சீதனமாகக் கொடுக்கத் தொடங்கினர். இதோடு சேர்ந்து சீதனம் கொடுப்பாரிடையே ஒரு போட்டி மனப்பான்மையும் வளர்ந்தது. இது நாளடைவில்

பெண்வீட்டாரிடமிருந்து ஆண்கள் சீதனத்தை எதிர்பார்க்கும் ஒரு நிலையை உருவாக்கியது. இதனால் ஏதுமில்லாதவர்கள் கூடத் தங்கள் பெண்களுக்குக் கடன்பட்டோ அன்றி இரந்தோவாயினும் ஏதாவது கொடுக்காவிட்டால் பெண்ணிற்கு மதிப்பில்லையென்ற ஒரு கருத்து ஏற்பட்டது. காலம் ஓடியது. மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே கல்வி, உத்தியோகம், பண்புமுக்கம், அதிகரித்தது. பணம்படைத்த பெற்றோர் தமது பெண்களுக்குப் பெருந்தொகை சீதனமாகக் கொடுத்து வரண்கள் தேடினர். இவர்களிடையே போட்டியில் வரண்தேடும் நிலையும் தோன்றியது. இது பெண்வீட்டாரிடமிருந்து எவ்வளவு கூடிய தொகையை எதிர்பார்க்க முடியுமோ அவ்வளவையும் கேட்டுப்பெறும் ஒரு வன்மையைப் பிள்ளைவீட்டாரிடையே ஏற்படுத்தியது. இது பின்பு பெண்வீட்டாரது இயல்பைக்கூட பாராது சீதனம் கேட்கும் பண்பைப் பிள்ளைவீட்டாரிடையே வளர்த்துவிட்டது ஆகவே ஆண்களிடையே சீதனமோகத்தை ஏற்படுத்தி இன்றைய நிலைக்குக் கொண்டுவந்தமை ஓரளவு பெண்வீட்டாரையே சாரும்.

போட்டிபோட்டு சீதனம் கொடுப்பாரும், போட்டிபோட்டு சீதனம் பெறுவாரும் இந்நமட்டிலும் நிற்கவில்லை. பிள்ளைவீட்டார் கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கப் பெண்வீட்டாரும் சிலர் இருந்தமையால் கேட்கப்பட்டவையும் கரைகடந்தன. பெண்ணிற்குக் கொடுப்பனவற்றுடன் பிள்ளைக்கு வேறு பரிசுகள், இனாம் என்று தொடங்கிப் பிள்ளையின் சகோதரிக்கு, பெற்றோருக்கு என்று பின் பிள்ளை பெண்ணுக்கும் பரிசாகவும் தன் மனைவியென்ற அடையாளமாகவும் கொடுத்து கட்டும் கூறை தாலியுடன் கல்யாணச் செலவுரை எட்டிவிட்டது. சீதனம், சீர்வரிசையென்றும் வரதட்சணையென்றும் பெண்வீட்டாரால் அவர்கள் இயல்பிற்கேற்ப கொடுக்கப்பட்டவையெல்லாம் இப்போ முறைமாறி மாப்பிள்ளை வீட்டாரின் விருப்பின்படி அவர்கள் கேட்பதெல்லாம் பெண்வீட்டார் கொடுத்தாற்றான் விவாகம் நடைபெறும் என்ற அளவிற்கு இன்று சீதனத்தை வற்புறுத்தி நிற்கின்றனர். இங்கேதான் உண்மையான கணவன்மனைவி இல்லற பந்தத்திற்கும், அன்பிற்கும், பெண்ணின் பண்பிற்கும், சீதனத்தின் அன்றைய கொள்கைக்கும், சாவுமணி அடிக்கப்படுகிறது.

ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் தொடர்ச்சியாக இரண்டு வருடங்கள் இந்தோனேசியாவில் வாழும் வாய்ப்பைப்பெற்றவர்கள். அதன்பலனாக அங்குவாழும் பல இன, மத, கலாச்சார மக்களுடன் பழகி அவர்கள் பழக்கவழக்கங்கள், கொள்கைகள் கருத்துக்கள்பற்றி உரையாடும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கப்பெற்றவர். அவர் சொல்வார், இப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு போது எம்மவரிடையே தற்போது நிலவியவரும் சீதனமுறைபற்றி, பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் மாப்பிள்ளைக்குத் தாலி கூறைச் செலவுகளுக்குக்கூட கொடுக்கவேண்டியுள்ளது என்று தான் கூறியபோது, “அப்படியான நிலையிலுள்ள ஒருவனுக்குப் பெண் எதற்கு?” என்று அவர்கள் கேட்டார்களாம். உண்மைதான். ஒருத்தியை ஒருத்தனுடைய மனைவியென்று காட்டுவது அவளுக்கு அவன் கட்டும் தாலி, தனது மனைவியென்று தான் ஏற்பவளுக்குத் தமது சொந்தப் பணத்தில் வாங்கிக் கட்டாவிட்டால் அந்தச் தாலிக்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? தான் தாலிகட்டியவள், அவள் தன்பெண்டாட்டி யென்று சொல்லத் தனக்கு என்ன கௌரவம் இருக்கிறது? என்று அந்த மாப்பிள்ளையும்

நினைப்பதாக இல்லை. தன்மனைவியென்று எடுப்பவளுக்குப் பரிசாகவும் அடையாளமாகவும் தானே செய்யவேண்டிய கூறைய தாலிச் செலவுக்குமே எங்களிடம் கேட்கும் ஒருவர் காலம்முழுவதும் எங்கள் பெண்ணை எப்படிக்க- காப்பாற்றி வாழவைப்பார்? பெண்ணின் தேவைகளை எப்படிப் பூர்த்திசெய்வார்? இவர்கள் குடும்பத்தில் சென்று எமதுபெண் எப்படி வாழ்வாளோ!! என்று அவள் பெற்றோர்தானும் சீந்திப்பதாக இல்லை. அல்லது தமது பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை கட்டுகிற தாலிவரை மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு என்று அவர்கள் கேட்டதெல்லாம் தாங்கள் கொடுப்பதனால் கல்யாணத்தின்பின் அவருக்கு அவர்பக்கத்து கடமைகளென்று ஒன்றுமில்லாததானேயென்று அதிலேயே பெண்வீட்டார் முடிவுசெய்து விடுகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால் இப்படியான கொடுப்பனவுகள் நிகழ்ந்த இடங்களில் விவாகத்தின்பின் இத்தகைய நிகழ்வுகளையே காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சீதனம் என்ற போர்வையுள் மாப்பிள்ளையின் சகோதரிக்கு இன்றும் கேட்கிறார்களே! ஒரு பெற்றோருக்குக் குழந்தை பிறந்தபோதே அது ஆணா, பெண்ணா என்று தெரிந்துவிடுகிறது. பெண்ணென்றால் பின் சீதனம் வேணும் என்றும் தெரியும் அப்போதிருந்தே தாங்கள் பெற்ற பெண்ணுக்கு தங்களால் தேடமுடியாததை இன்னொருவர் தமது பெண்ணிற்கும் அவளையேற்கும் மாப்பிள்ளையின் சகோதரிக்கும் சேர்த்துத் தேடமுடியுமென்று எப்படி எதிர்பார்க்கிறார்கள்? ஒரு சிறிது சீந்தித்தாலும் போதும். இப்படியான கொடுப்பனவுகளுக்கு இல்லாததால் பல பெண்கள் வாழ்க்கையற்றிருக்கும் நிலை ஏற்படமாட்டாது.

பெருந்தொகை சீதனமாக வலிந்து பெறப்படுவது மாத்திரமல்ல. ஒரு சில பணம்படைத்தோர் தங்களுக்குப் பிடித்துவிட்ட ஒருவரனை எப்படியும் தங்கள் பெண்ணுக்கு எடுத்துவிடவேண்டுமென்று ஒருவித போட்டி மனப்பான்மையுடன் செயல்படுகின்றனர். இப்படியான செய்கையால் வசதியற்ற பெண்களின்நிலை மாத்திரமல்ல, அந்தப் பணம்படைத்தோர் தோற்றதெடுத்த ஆண்களின் நிலையுமே யரிதாபத்துக்குள்ளாகி விடுகிறது. பெருந்தொகை சீதனம் கொடுக்க முன்வரும் பெற்றோர் செயலில் எவ்வளவு கொடுத்தும் அந்த மாப்பிள்ளையை எடுத்துவிடவேண்டுமென்ற கருத்தே நிலவுகிறது. மாப்பிள்ளைகளின் பெற்றோரும் சந்தாப்பத்தை பயன்படுத்தி எவ்வளவு வாங்கமுடியுமோ அவ்வளவும் வாங்கிவிடவே முன்விற்கின்றனர். இந்நிலையில் மாப்பிள்ளைகள் கல்யாணச் சந்தையில் ஏலவிற்பனையில் நிறுத்தப்படுகின்றனர். அதாவது ஒரு நிர்ணயதொகையை வைத்து அதற்குமேலாகக் கூடிய தொகை கொடுப்போரைச் தேடுகின்றனர். கூடியதொகை கொடுப்பவர் மாப்பிள்ளையை வாங்கிவிடுகின்றார். இங்கே பிள்ளை பெண்ணை எடுக்கும்நிலை மாறி பிள்ளையை பெண்வீட்டார் எடுத்துவிடுகின்றனர். இப்போ பிள்ளை பெண்வீட்டார் சொத்து. பெண்ணுக்குப் புக்ககவாழ்வு என்றநிலை மாறிப் பிள்ளைக்குத்தான் புக்ககவாழ்க்கை என்றநிலை. அதிக சீதனத்துடன்கூடிய பெண் இன்று புக்ககத்தில் வாழ்வதில்லை. மாப்பிள்ளையும் அவன்வீட்டாருமே அவள்சொத்தில் வாழும்போது அவளேன் புக்ககம் போய் வாழவேண்டும்? என்றநிலை. இங்கேதான் சீதனத்தின் அன்றைய நோக்கமும், இன்றைய ஆக்கதாக்கங்களும் உணரமுடிகிறது. இரு குடும்பங்களுக்கிடையேயும் ஒற்றுமை, அரவணைப்புக்கள் ஆதரவுகள் இருப்பதில்லை. பெருந்தொகை கட்டாயப்படுத்தி வாங்கப்பட்டதால் அக்குடும்பத்தினர்-

மேல் பெண்ணுக்கே ஒருவகை வெறுப்பு, விரக்தியேற்படுமதேவேளை பெருந்தொகை கொடுத்ததால் ஒருவித விம்பும் பணமிடுக்குங்கூட ஏற்பட்டுவிடுகிறது. மாப்பிள்ளைவீட்டாரைத் தாங்களே வாழவைப்பதாக ஒரு வீராப்பும் வந்துவிடுகிறது. இந்த மாறுபட்ட மனநிலைகளால் வாழ்க்கையின் தன்மை மாறிவிடுகிறது. மாப்பிள்ளைவீட்டாரை மதியாமை, அவர்களுடன் ஒத்துப்போகாமை, அவர்களை ஆளுமைபோன்ற செய்கைகள் பெண்ணிடம் ஏற்படுகின்றன. தம்பதிகளுக்கிடையேயும் அன்பு, பாசம், இல்லறப்பந்தம் குறைந்துவிடுகின்றது. பெருந்தொகை கேட்டுப்பெற்றதால் மாப்பிள்ளைக்கும் தனக்கும் சரியெனப் பட்டதைக்கூடப் பேசமுடியாத வாயற்றநிலை. இன்றைய பேச்சில் சொல்வதானால் அவனுக்கே அங்கே No Voice. மாப்பிள்ளையின் பெற்றோரும் இதைச் சிறிதும் சீந்திப்பதாயில்லை. சீதனம் வாங்கும்போது தங்கள்பிள்ளை சாண்பிள்ளையென்றாலும் ஆண்பிள்ளையென்று நிற்பவர்கள் விவாகத்தின்பின் தங்கள் அந்த ஆண்பிள்ளை சாண்பிள்ளையக்கப்பட்டு விடுவதைப் பற்றிச் சிறிதேனும் சீந்திப்பதாகவோ கவலைப்படுவதாகவோ இல்லை.

சீதன மோகம் அதிகரித்துவிட்ட இக்காலத்தே அன்பிற்காகக் காதலிப்போரும் வாழ்வோரும் அருகிவிட்டனர். சீதனத்திற்காக காதலிப்போரை சீதனத்திற்காக வாழ்வோரையுமே கூடுதலாகக் காணமுடிகிறது. சீதனத்தால் இன்று எத்தனையோ காதலர் தாம் காதலித்தவரை மணந்துகொள்முடியாது வாடுகின்றனர். எத்தனையோ பேரின் காதல் முறிந்துவிடுகின்றது. ஒருத்தியை ஒருத்தன் “உன்னைப் பிரியேன் நீயில்லாது உயிர் வாழேன்” என்று சொல்லிக் காதலிப்பதும் பின் “நான் என்ன செய்வேன்! அப்பா அம்மா நிறைய சீதனத்துடன் எனக்குப் பெண்தேடுகிறார்கள். ஆபாடியால் என்னை மறந்துவிடு” என்று வெகு சாதாரணமாகக் கூறிப் பிரிந்துவிடுவதும் நாம் சகஜமாகக் காணமுடிகிறது. எத்தனை சொந்தப்பந்தங்கள் சிறுபராயத்திலிருந்தே ஒன்றாக விளையாடி, ஒன்றாக வளர்ந்து, பெற்றோராலேயே அவனுக்குத்தான் அவள் என்றிருந்து வளர்ந்த காதல்கூடச் சீதனத்தால் சிதைக்கப்படுகிறது. காதலும் சொந்தமும் மண்மீது மண்ணாகி மடிந்துவிடுகிறது. பல இடங்களில் திருமணத்தின் பின்பும் குழந்தைகள் பிறந்தபின்புங்கூட சீதனத்தால் வாழ்க்கை அழிந்துவிடுகிறது. இதனால் பலரின் வாழ்க்கை வேதனை நிறைந்ததாகிவிடுகிறது. பலபெண்களின் வாழ்வில் அவர்கள் காணும் ஆனந்தமே கண்ணீர்தானோ என்றாகிவிடுகிறது. பலர் வாழ்வில் இன்பம் என்பது கானல்நீராகிவிடுகிறது.

எத்தனையோபேரை இன்று சீதனம் ஓடோட விரட்டுகிறது. ஓடுவோர் வாழ்க்கையின் விளிம்பிற்கே ஓடுகிறார்கள். ஒரு ஆசிரியை, திருமணமாகி இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தாயானபின் அவள் கொண்டுவந்த சீதனம் போதாதென்று மேலும் வாங்கிவரும்படியும் ஏதுமில்லாமல் வரக்கூடாது என்றும் சொல்லி அவளைப் பெற்றோரிடம் அனுப்பினான் கணவன். இதில் நியாயமுமில்லை பெற்றோரிடம் கொடுப்பதற்குமில்லை என்று தன் உயிரையே மாய்த்துக் கொண்டாள்.

வேறொரு ஆசிரியை சுமாரான நிலை. போதுமான பொருள்வசதியுடன் உத்தியோகமும் உள்ள ஒரு வாலிபன் காதலித்தான். பலரறிந்த காதல். உத்தியோக உயர்வுபெற்றான் மன்னவன். தனது உத்தியோகத்திற்கேற்ற

சீதனம் தன் காதலியிடம் இல்லை என்பதால் காதலியைக் கைவிட்டான். பாவம். காதலி என்ன செய்வாள்! நம்பியிருந்த காதல் இலவகாத்த கிளியானாள். சீதனத்திற்காக காதலனாலேயே கைவிடப்பட்டவள் துயரந் தாளாது தற்கொலை செய்துகொண்டாள்.

கடற்கரையொன்றிலே ஓரதிகாலை ஓரிளம்பெண்ணின் சடலம் கூறையுடுத்தி, நகைகள் அணிந்து அங்கிங்கு வழுவாவண்ணம் ஊசிகள் குத்தப்பட்டிருந்ததாம். தற்கொலையெனத் தெரியவந்தது. ஏன்? வசதியான குடும்பத்திற் பிறந்தவள். நிறைய சீதனத்துடன் வந்தவள். பின்பு வாங்கிவரும்படி பலமுறை அவளைப் பெற்றோரிடம் அனுப்பிக்கொண்டே இருந்தார்களாம். கணவன் வீட்டார் இரண்டு வருட இத்தகைய வாழ்க்கையில் மனம் சலித்தவள் ஓரிரவு ஊரே துயில்கையில், இவர்களுடன் வாழமுடியாது. நான் உன்னுடனேயே வாழவருகின்றேனென்று மணக்கோலத்தில் கடலன்னையிடம் சரண்புகுந்துவிட்டாள். வாழும் வயதில் ஓர் இளைஞன். கூடப்பிறந்த சகோதரிகளுக்குச் சீதனம் போதாமால் வயதாகியும் வாழ்வு கிடைக்கவில்லை. கேட்கப்பட்ட சீதனத்தொகையைத் தேடவோ அவனால் முடியாது. சகோதரிகளின்நிலை அவனை வருத்தியது. நஞ்சிடம் தஞ்சம் புகுந்துவிட்டான். இவையெல்லாம் எமக்குத்தெரிய நடந்த நிஜமான சம்பவங்கள். சீதனத்தாலேற்பட்ட கொடூர விளைவுகள் இவையெல் எத்தனை எத்தனையோ!

ஒரு படித்த குடும்பத்திற் பிறந்து மிகச்சிறிய வயதில் பெரும்படிப்புப் படித்துப் பட்டம்பெற்ற ஓர் இளைஞன், சீதனத்திற்காகத் தன் அண்ணியைத் தன் குடும்பத்தினருடன் சேர்ந்து மிகவும் கொடுமைப் படுத்தியதாகவும் அந்த விவகாரம் கோடேறி நிற்பதாகவும் பத்திரிகையில் வெளிவந்ததே. யாருக்கு எந்தவிதத்தில் இதனால் ஆதாயம் ஏற்பட்டுள்ளது? இந்தக் குடும்பம் அந்தப் பெண்ணின் வாழ்வை மாத்திரம் கசக்கிச் சாக்கடையில் வீசவில்லை. தங்கள் படிப்பின் பெருமை, கௌரவம், வாழ்வு எல்லாவற்றையுமே இதனால் பாழாக்கிவிட்டனர். அண்ணியென்பவள் ஒருவனுக்கு அன்னையைப்போன்றவள். அவளே சீதனத்திற்காக கொடுமைப்படுத்தப் பட்டாளென்றால் வரப்போகும் காலத்தில் இந்தச் சீதனம் பெண்ணின் நிலையை எங்கு வைக்குமோ! ஒருத்தியை மனைவியாக்கி மகிழ்ந்தபின்பு சீதனத்திற்காக ஓடோட விரட்டுகிறார்களே! பெண்ணென்றால் பேயுமிரங்குமென்றார்கள் அன்று. இன்று சீதனத்திற்காக பெண்ணைப் பேயாகக் கி ஓட்டுகிறார்களென்றால் மண்ணில் பெண்ணாகப் பிறந்ததே பாபமாம்.

சீதனம் கூடாதது, ஆகாதது என்பதல்ல. ஒரு குடும்பத்தின் தேவைகளுக்குச் சீதனம் பல வகைகளில் உதவுகிறது என்பதை மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. அன்னை கொண்டு வந்த சீதனம் அவள் பெண்களுக்குக் கொடுப்பதில் ஒரு பகுதியை ஈடுசெய்கிறது. வியாபாரத்திற்கு முதலிட, வெளிநாடு சென்று பொருளிட்ட, பிள்ளைகளின் கல்வித்தேவைக்கு என இவ்வாறு பல வகைகளில் சீதனம் கைகொடுக்கிறது. ஆயினும் சீதனமில்லாத குடும்பங்களில் எவருமே இப்படியான தேவைகளைச் சந்திக்கவில்லையா? முன்னேற்றம் காணவில்லையா? வேறு பணம், வழி இல்லாதவனுக்குத்தான் சீதனம் ஒரு சாதனம். அதனாற்றான் அன்று வல்லமை குன்றியவருக்கு

வாழ்க்கையில் உதவவேனத் தம்மாலியன்ற கூடிய சீதனம் கொடுத்தார்கள். சீதனந்தான் வாழ்வைக்கும் என்பதல்ல. வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுதம் என்பதுபோல வல்லமை, அறிவு முயற்சி இருந்தால் பொருளிட்டலாம். வாழலாம். இவையில்லாதவன் பெரும் சீதனத்தைக் கொண்டும் பொருளிட்ட முடியாது.

பெண்வீட்டார் கொடுக்கும் சீதனம் பெருந்தொகையாக இருந்தாலும்கூட மேலும் கேட்டு ஒரு சிறுதொகையாவது அதனிலுங் கூட்டி வாங்காவிட்டால் மாப்பிள்ளைக்கு ஏதோ குறைபாடு இருப்பதாக எண்ணிவிடுவார்கள். இதனால் மாப்பிள்ளைக்கு கௌரவக்குறைவு ஏற்பட்டுவிடும். அதனால் சீதனம் கேட்டு வாங்கவேணும் என்னும் காலம் வந்துவிட்டது. சீதனம் வற்புறுத்தி வாங்குவது பறித்தெடுப்பது போன்றது. கேட்டு வாங்குவது இரந்துபெறுவது போலாகின்றது. இரண்டுமே கௌரவக் குறைவானவை. எந்தப் பெற்றோரும் தமது பெண்ணின் நல்வாழ்வையே விரும்புவர். ஆதனால் எப்படியும் தம்மாலியன்றைக் கொடுக்கத் தவறமாட்டார்கள். அப்படி மனமுவந்து கொடுப்பதை ஏற்படுத்துதான் ஆணுக்குக் கௌரவமாகும்.

எங்களின் நாகரிக வாழ்வு சமுதாயத்தில் சீதனத்தை நாடுகின்றது. ஒரு மனிதனின் கௌரவமே அவன் வாங்கும் பெரும் சீதனத் தொகையிலேதான் தங்கியிருப்பதாக எமது நாகரிக சமுதாயம் நினைக்கிறது. இந்த நாகரீகத்தை யாரிடமிருந்து பெற்றார்கள்? மேலை நாட்டவரிடமிருந்துதானே! அவர்கள் சீதனம் வாங்கியா விவாகம் செய்கிறார்கள்? வாழ்க்கையென்றா வாழ்கிறார்கள்? அவர்கள் இன்பமாக நன்றாக வாழவில்லையா? இல்லை உலகிலுள்ள செல்வந்தர்களெல்லாம் சீதனத்தால்தான்செல்வந்தர்களானார்களா? அப்படியாயின் சீதனம் கொடுப்பவன் அந்தப்பெருந்தொகையை எப்படிப் பெற்றான்.

ஆகவே சீதனந்தான் வாழ்க்கையை ஈடேற்றும் என்பதல்ல. ஒருத்தியை அழகுபடுத்தும், வாழ்வைக்கும், மேம்படுத்தும் ஆக்கத்திற்கு உதவும் என்று முன்பு ஸ்திரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இன்று தனது மருவியெயராய் சீதனத்திற்கேற்ற கருத்துடையதாய் மாறிநிற்கிறது. அதாவது "சீ" என்றால் தமிழிலே கூடாதது, ஆகாதது, சீப்பிடித்தது, வெறுக்கத்தக்கது என்று பல கருத்துக்கள் உண்டு அதன்படி இன்று சீதனம் சீ + தனமாகிப் பலர் வாழ்க்கையில், பல வழிகளில் அழிவுகளையேற்படுத்தும் விரும்பப்படாத, வேண்டாத தனமாகி நிற்கிறது. ஆனால் நன்கு சீந்திக்குமிடத்து இந்த அழிவுகளை உண்மையில் சீதனம் செய்யவில்லை. சீதன மோகமே, சீதன வெறியே செய்கிறது. ஆகவே சீதனமோகத்தையும் வெறியையும் விட்டு, சீதனம் ஒருவர் வாழ்வில் பக்கபலமேயன்றி அதுவேதான் வாழ்வைக்கும் என்பதல்ல என்பதை நாமெல்லோரும் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும். எத்தனையோ பேர்களின் வாழ்வில் புகுந்து எத்தனையோ வித அழிவுகளை யேற்படுத்திப் பலரைக் கண்ணிரில் வாழ்வைக்கும் இச்சீதனத்தை இன்று அது போய்க்கொண்டிருக்கும் அழிவுப்பாதையில் தொடர்ந்தும் போகவிடாமல் அதன் உண்மையான நோக்கத்தைப் புரிந்து ஆக்கநிலையில் ஏற்று எமது சமுதாயத்தையும் காப்பாற்றி எல்லோரும் அன்புடன் இன்புற்று வாழ்வோமாக.

ஏட்டின் வரலாறு

தங்கராணி நடராசா

கவையாகிக் கொம்பாகி காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் சபை நடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனே நல் மரம்!

என்ற செய்யுளை வாசிக்கும் கனடாப் பிள்ளைகள், 'ஓலையை எப்படி வாசிப்பது?' என்று திணறுவர். ஓலை என்பது இக்காலத்தில் 'புத்தகம்' என்று சொல்லப்படும் பண்டைய ஓலைச்சுவடி.

ஓவ்வொரு தேசத்தின் சூழலில் கிடைத்த பொருளில் தான் ஆதி மக்கள் எழுதத் தொடங்கினர். யூரிற்றிஸ் ரைகிறிஸ் நதிப்பள்ளத்தாக்கில் வாழ்ந்த சுமேரியர் ஈரக்களிமண் தகட்டில் கூரான கோலால் கணக்கு வழக்கை எழுதிக் காய வைத்தனர். அவ்வெழுத்துக்கள் Cuneiform எனப்படும் ஆப்பு எழுத்துகள். உலகத்தின் முதற் காவியமாகிய சுமேரிய கில்காமேஷ் Gilgamesh ஐ துண்டு துணுக்காக புதை பொருள் ஆய்வாளர் கண்டு, அம்மொழியை விளங்கி, நூலாக வெளியிட்டனர் (50 ஆண்டு களுக்குமுன்). கி.மு. 3000 ஆண்டளவில் எகிப்தியர் நைல்நதிக் கரையில் வளர்ந்த பப்பிரஸ்ட் (Cypus Papyrus) என்ற தட்டையான நாணற் புல்லில், மெல்லிய குழாயான மற்றொரு நாணற்புல்லால் எழுதினர். மனிதர், மரங்கள், மிருகங்கள், பறவைகள் ஆகிய எகிப்திய எழுத்துக்கள் Hieroglyphis. திருநிலை எழுத்துக்கள் - சமய ரீதியானவை. இஸ்ரவேல் தேசத்து சாக்கடலுக்கு அண்மையில் எதிரிகளுக்கு பயந்து சமயத்துறவிகள் கும்றான் குகைகளில் கி.மு. 300 ஆண்டளவில் ஆட்டுத் தோலில் பொறித்து மட்பாத்திரங்களில் ஒளித்து வைத்த நூல்கள் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன.

தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் பனை மரங்கள் செழித்தோங்கி வளர்கின்றன. பனையின் சிறப்பை உணர்ந்தே சேர மன்னர் பனைமரத்தை தம் சின்னமாக்கினர். பனையோலையிலிருந்து செய்த ஏட்டுச் சுவடிகளில்தான் எமது முன்னோர் இலக்கண, இலக்கிய, சோதிட வைத்திய நூல்களை எழுதி வைத்தனர். புலவர்கள் மன்னர்களுக்கு பாடல் எழுதிக் கொடுத்ததும் ஒரு மன்னன் இன்னுமொரு மன்னனுக்கு அறை கூறிச் செய்தி அனுப்பியதும் ஏட்டுச் சுவடியில் தான்! இலங்கையில் முதற் சிங்கள மன்னனாகிய விஜயன் சுதேச குவேனியை ஏமாற்றி மணம் முடித்து, நாட்டை தனதாக்கிய பின், குவேனியையும், பிள்ளைகளையும் காட்டுக்கனுப்பி விட்டு, பாண்டிய நாட்டு மன்னிடம் தனக்கும் தனது எழுநூறு நண்பர்களுக்கும் பெண் கேட்டு எழுதிய கடிதமும் ஏட்டுச் சுவடியிற் தான் என்பது சிங்கள வரலாறு!

பனையோலையிலிருந்து ஏட்டுச்சுவடிகள்

செய்வது ஒரு நுட்பமான காரியம், குருத்தோலை விரியமுன் அது வெட்டப்பட வேண்டும், ஒரு பனையோலையில் 80முதல் 100வரை மென்மையான கீற்றோலைகள் இருக்கும். இவற்றை விரித்து ஈர்க்கைக் கவனமாக அப்புறப்படுத்திச் சுருளாக்கி ஒரு பாணையில் நீரைக் கொதிக்கவிட்டு, பின் வெண் சூட்டில் மூன்று நான்கு மணிநேரம் விடவேண்டும். தென்னிலங்கையில் ஓலையைப் பிலப்படுத்த அன்னாசி இலை, அல்லது பப்பாசி இலையைச் சேர்த்து அவிப்பர். அவிந்த ஓலைக் கீற்றுக்களை மூன்று நாட்களுக்கு வெயிலிலும் பனியிலும் உலரவிட்டு ஓர் உருளையால் அழுத்தி, மட்டப்படுத்தி மூன்றாக மடிக்கவேண்டும். மடித்த இடங்களில் துளைகளிட்டு எல்வார் சட்டங்களையும் சமமாக்கி, தளைகளினூடாக நார் கோத்துக்கட்ட, ஏட்டுச் சுவடியாகும்!

ஏட்டுச்சுவடியைப் பாதுகாக்க இரு புற மட்டைகள் தேவை. கருங்காலி, புளி, பலா போன்ற வைர மரங்கள் மட்டைகளுக்கு உதவும். அரசாங்கங்களுக்கு எழுதப்பட்ட ஏடுகள் வெள்ளி, பித்தளை, யானைத் தந்தத்தால் செய்யப்பட்டதை ஆய்வேட்டு நிலையங்களில் (archive) காணலாமாம்.

ஏட்டில் எழுதும் கருவி எழுத்தாணி. எழுதி முடிய எழுத்துகள் துலக்கமாகத் தெரிவதற்காக முருக்கமிலைச்சாறு, கடம்ப மரச்சாம்பல் அல்லது பருத்தியிலைச் சாம்பல் பூசப்படும் என்று எம் முன்னோர் கூறுவர்.

கொழும்பு ஆய்வேட்டுச் சாலையில் (archive) ஆயுள்வேத வைத்தியம், சிற்பம், சோதிடம், சமயம் பற்றிய ஏறத்தாழ 4000 ஏடுகள் உண்டு. எமக்குக் கிடைத்த முதல் தமிழ் நூல் சரசோதிமாலை. குருநாகற் பகுதியைச் சேர்ந்த தம்பதேனியாவில் நாலாம் பாரக்கிரம பாசு காலத்தில் அவன் சபையில் போசராசன் என்னும் வேதியப் புலவன் சரசோதி மாலையை ஏட்டில் எழுதி அரங்கேற்றினான்

'மனுநெறி நடாத்தி வாழு மங்கல வாண்டோ
ரெழில்
இனியசோ திடநன் னுலைத் தமிழினால்
இயம்பு'

என்று சிங்கள மன்னன் கிபி 1232 ஆணையிட்டது அக்காலத்தில் தமிழ் மொழிக்கு ஈழத்திலிருந்த சிறப்புநிலை தெளிவாகிறது! ரொபேற் நொக்ஸ் சுழடிநசவ முழெஓ என்னும் ஆங்கிலேயன் இருநூறு ஆண்டுக்கு முன் இலங்கைக்கு வந்து எழுதிய இலங்கை வரலாற்று நூலில், கடதாசியிற் பார்க்க இலங்கையில் உபயோகிக்கப்படும் ஏடுகள் அழிவற்றன என்று குறிப்பிட்டார்.

சிங்களவர் ஏட்டில் கடிதம் எழுதும் பொழுது சில சம்பிரதாயங்களை அனுட்டிப்பர். பகைவருக்கு

அனுப்பும் பொழுது ஏட்டை ஓர் ஓலையால், நண்பர்களுக்கு இரு ஓலைகளால் இனத்தவருக்கு மூன்று ஓலைகளால், குடும்பத்தவருக்கு நான்கு ஓலைகளால் பெற்றாருக்கு ஐந்து ஓலைகளால், ஆசிரியருக்கு ஆறு ஓலைகளால், மன்னருக்கு ஏழு ஓலைகளால் சுற்றிக்கட்டுவது மரபு!

ஏட்டில் 'அம்மா அடுக்களையில் சமைத்தாள்' என்று எழுத முடியாது. அம்மா அடுக்களையில் சமைத்தாள் என்று தான் எழுத முடியும். ஏனெனில் புள்ளிபோட எழுத்தாணியாற் குத்தினால் ஏடு பிழந்து விடும். தமிழ்ப்பற்றுள்ள இத்தாலிய மதகுருவான பெஸ்கி அடிகள் **Father Beschi** தான் அச்சிடும் பொழுது மெய்யெழுத்துகளுக்கு புள்ளிகளையும், நிறுத்தக்குறிகளையும் உபயோகித்து பாமர மக்களும் தமிழ் நூல்களை வாசிக்க இலகுவாக்கினார்.

நிகண்டுகளை மனப்பாடமாகக் கூற வல்லவர்கள் வெகு சிலரே. ஏடுகளில் அவை பொறிக்கப் பட்டிருந்தால்தான் அவற்றை பிரதியாக்கி பல மாணவருக்குப் போதிக்கக் முடிந்தது. அதன் விளைவாகத்தான் மேனாட்டார் அகராதிகளை எங்களுக்குப் பழக்கமுன், பல நிகண்டுகளை தமிழ் நாட்டில் ஏடுகளில் எழுதி வைத்தனர்.

நம்முன்னோர் ஏட்டுச்சுவடியில் இலக்கிய இலக்கணங்களை எழுதி வைத்திருக்காவிடில், தமிழ்மொழி வளராமல் பாட்டிகளின் கதைகளாக நின்று விட்டிருக்கும், 'சுருதிகள்' கேட்கப் படவேண்டியன, 'ஸ்மிருதிகள்' மனனம் செய்யப் படவேண்டியன, என்று வடமொழியாளர் ஏட்டில் பதிவு செய்து வைப்பதில் பின் தங்கினர். அதனாலன்றோ சமஸ்கிருதம் வழக்கற்றுப் போய்விட்டது! (Dead language) தமிழ்மொழி அன்று போல் இன்றும் கன்னித் தமிழாக விளங்குவதற்கு ஏட்டுச் சுவடிகளே காரணம் என்று கூறுவது மிகையாகாது.

முதலாம் இரண்டாம் சங்க காலங்களில் தலை நகரங்களான வடமதுரையையும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தையும் கடல் கொண்ட பொழுது கடல் எத்தனையோ ஏடுகளையும் அள்ளிச் சென்றுவிட்டது. இதைக் கருத்தில் வைத்து நாவற்குழியூர் நடராசா மத்தித்தரைக் கடலுக் கூடாக கப்பலில் செல்லும் பொழுது, கடலை நோக்கி

'வித்திட்டு நாகரிகம்
விளைத்த பிரதேச
மத்தித்தரைக் கடலே!
கன்னித் தமிழ் நூல்களை
கவ்வீச் சுவைத்தனாற்
கன்னற் தமிழ்ப் பேசக்
கடலே! நீ கற்றிருப்பால்'
என்று பாடினார்.

கடல் கொண்டது போக, தமிழ்மீத்தில் நம்முன்னோர் காப்பாற்றி வைத்த ஏடுகள், நூல்களெல்லாம் கொடியின் தீக்கு இரையாகி விட்டன! அந்தோ!!

சிவை.தாமோதரம்பிள்ளை, ஆறுமுக நாவலர், சாமிநாதையர் ஆகியோர் ஏடுகளைத் தேடித் துருவி

ஆக்கிய தமிழ் நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. வெளிநாட்டில் வாழும் தமிழ் இளைஞர்களே, தமிழ் நூல்களாகிய அருஞ் செவ்வங்களை நீங்கள் தான் காப்பாற்றித் தமிழ்மொழியை உலகெலாம் பரவச் செய்ய வேண்டுமென்பது எனது வேண்டு கோள், பிரார்த்தனை.

ஒரு தேசத்தின் அரசியல் பண்பாடு என்பவற்றைப் பற்றிய உயர்ந்த நோக்கு கவிஞர்களிடத்தே அமைய வேண்டும். இந்த வகையில் கம்பர் மனத்தான இலக்கியப்பணியை ஆற்றியுள்ளார். நாட்டிலே ஒருகுல உணர்ச்சி, பொருள் வாய்ப்பு, ஒழுக்கம் அறந்தழுவிய அரசியல், சகோதர ஒற்றுமை, நிறைகாக்கும் காப்பு கற்பினத்திண்மை ஆதியன இடம் பெற வேண்டும் என்பதையே தலை காவியம் மூலம் வலியுறுத்தியுள்ளார். கம்பகாவியத்தைப் படித்துச் சுவைப்பதோடு அது காட்டும் தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் நம்முள் படிய வைத்துப் பயன் பெறுவோமாக.

அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

நம் முன்னோர் உயர்ந்த கொள்கையும் பரந்தநோக்கமும், சிறந்த நாகரீகமும் உடையவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் நமக்கு அறிவுறத்தியா யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவனும" முயற்சி திருவிளையாக்கும் "பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்" முதலிய சிறந்த பொன் மொழிகளைக் கூறிக் கூறி, நாம் பெருமிதமடைகிறோம். இக்கருத்துக்களை உடைபவர்களான நம்முன்னோர். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பிற நாட்டு மக்களினாலும் சிறந்தயர்ந்த வாழ்க்கையினை நடத்தியதற்குகாரணம் அவர்களுடைய பண்பாடே ஆகும்

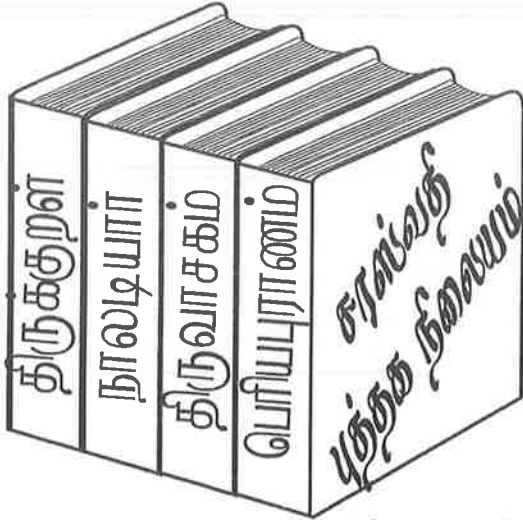
யாரோ

பண்பாட்டில் வளர்ந்தவர்கள் கடவுளின் ஆளுகைக்கு அடங்குவர். கடவுளின் சிறந்த இயல்புகளைப் பெற்று வாழ்க்கையில் காட்டுவர். உயிர்க்குலத்தை நேசிப்பர். வாழ்வித்து வாழ்வர். இந்தப் பண்பாடு என்பது தமிழினத்திற்கு வழிவழி வந்த வளம் உடைமை.

தெய்விகாமணி

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

உலகத்தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் வெது மாநாடு
சிறப்புற நடந்திட எமது நல்வாழ்த்துக்கள்

தமிழ் வாசகர்கட்கு ஓர் அரியசந்தர்ப்பம்
சிறுவர்கள் வளர்ந்தோர்கள் அனைவர்க்கும் தேவையான சகல புத்தகங்களும்
எமது நிறுவனத்தினரால்
இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன. இலங்கை இந்திய எழுத்தாளர்களின்
புதிய பழைய நூல்களையும் உங்கள் வசதி கருதி பின்வரும்
இடங்களில் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்குகள் செய்யப் பட்டுள்ளன.

சிவாஸ்ரீரடிங் கொம்பனி (416) 321 2739 (கென்னடி-பிளூச்)
லக்கி குறோசுளி (416) 321 8310 (மக்கோவன்-செப்பட்)
டெய்லி நீடஸ் (416) 4907703 (பாமசி-பிளூச்)
உதயன் வெளியீட்டு நிறுவனம் (416) 431 1681 (மார்கம்-எஸ்ஸெமெயர்)
சங்கர் அன் கொம்பனி (416) 759 4916 (கென்னடி-எக்லிர்ன்)

**பிரகாஷ் இறக்குமதியாளர்களும்
சரஸ்வதி புத்தகநிலைய
மொத்த விற்பனையாளர்களும்**

31A Passmore Ave
Scarborough, Ont.,
Canada

Tel: (416) 321 1805
(416) 321 3833

உலகத்தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம் மலர் நீட்டம் மாந்தர் தம்- உலகத்தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம்

We Cater For All Occasions

BLUE RIBBON

RESTAURANT (LICENSED UNDER LLBO)

DINE IN-TAKE OUT

கோடைகால விடுமுறையினையொட்டி
Blue Ribbon வழங்கும் Special

BLUE RIBBON SPECIAL

Malaysian Style Meegoreng Noodles
Singapore Style Noodles
Fried Rice

Biryani
Egg Rotti
Muttaba
Spicy Fries
Mutton Rolls

Hot Chicken Wing
Curry Dishes (all meat)
Devilled Dishes (Beef, Chicken, liver, shrimp, Squid, crab)

Blue Ribbon Special
விச்ச ரொட்டி \$0.99

LUNCH SPECIAL
All meat + Rice \$3.99
(chicken, mutton, beef)
Vegetable Rice \$3.49
(Fridays)

எல்லாவிதமான
கொத்திரொட்டி \$3.99
(றால்கொத்து தவிர)

Daily

வெவ்வேறுவிதமான
Special உணவுகள்
பரிமாறப்படுகின்றன

சிறுநாள் வகைகளும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
100 பேருக்கு உட்பட்ட Partyகளுக்கு ஒழுங்கு செய்து தரப்படும்
Lic. Under L.L.B.O.

(416) 267 4048

210 Markham Road, Scarborough (Markham & Eglinton)

தொட்டால் சுகம் உறவு

ந. ராமசீருஷ்ணன்—மலேசியா

“பளார்” என்று ஒரு அறை கன்னத்தில் விழுந்தது.

அறை விழுந்த கன்னத்தை இடது கையால் தாங்கியபடி திகைத்து நின்றாள் மலர்விழி!

“ஏன்டி உனக்கு என்ன தைரியம் இருந்தா இப்படி இரவு பதினோர் மணிவரை வெளியே சுத்திட்டு வருவே” என்று கோபமாகக் கத்தினாள் அவளின் அம்மா லட்சுமி.

பதில் பேசாமல் தன் அறைக்கு ஓடி படுக்கையில் விழுந்தாள் அந்த இளங்குமரி.

இப்ப என்ன நடந்திருச்சினு இந்த அம்மா இப்படி கோபப் படறாங்க?

கம்பியூட்டர் கிளாஸ் முடிஞ்சு வரும்போது தோழியைப் பார்த்தேன். “ஐப்பலி பார்கிலே, பன்பேர் போட்டிருக்காங்க அதை பார்த்திட்டு போகலாமடி ” என்று அழைத்தாள். எனக்கும் பாக்கனும் போல இருந்துச்சு போனோம்.

அங்கே, போய்ஸ்கம், கேஸ்கமா எங்கள் பிரின்ஸ் நிறைய பேருங்க இருந்தாங்க. நாங்க பத்து பதினைஞ்சு பேர் ஒன்னா சேர்ந்திட்டோம். அப்புறம் ஒரே கும்மாளந்தான்.

கையில் இருந்த காசு முடிகிற வரைக்கும் ராட்டினம், குதிரை ஏற்றம், வளையம் போடல் என்று விளையாடினோம். நேரம் போனதே தெரியலை அதான் லேட்டு.

கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு அம்மா உள்ளே வருவது தெரிந்தது. மலர்விழி கோபமாய் அம்மாவை பார்க்காமல் வேறு புறம் திரும்பி படுத்துக்கொண்டாள்.

“வாம்மா சோறு எடுத்து வைத்திருக்கிறேன் வந்து சாப்பிடு”

“வேண்டாம் போ, எனக்குப் பசிக்கலை”

“ஏன் பசிக்கலை”

“வரும்போது நானும் என் நண்பர்களும் சீனன் கடையில் மீ கோரிங் சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் வந்தோம்”

“ஓ கோ... வெளியில் சாப்பிடும் பழக்கம் கூட இருக்கா?”

மலர்விழி நாக்கை கடித்துக்கொண்டாள். வெளியே கடைகளில் சாப்பிடக்கூடாது என்று அம்மா எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறாள். இப்போது வெளியே சாப்பிட்டேன் என்று சொல்லுகிறோமே என்ற அச்சத்தால் துணுக்குறறாள்.

மலர்விழிக்கு அம்மாவை ரொம்பப் பிடிக்கும். இவள் ஒரே செல்லப் பெண். அப்பா முகத்தை இவள் பார்த்ததில்லை, ஆனாலும் அது ஒரு குறையாக எப்போதும் மலர்விழிக்குத் தெரிந்ததில்லை.

அந்த அளவுக்கு. அவளுக்கு எல்லாழம் அம்மாதான். ஐந்து வயது குழந்தையாக இருந்த போதும் சரி, இப்போது பதினைந்து வயது பெண்ணாக வளர்ந்து விட்ட போதிலும் சரி அவள் கேட்டதெல்லாம் கிடைத்தது.

எங்கோ இருக்கும், அம்மாவுக்குச் சொந்தமான எஸ்டேட்டிலிருந்து மாதம், மாதம், பணம் வந்து கொண்டிருந்தது. அதைப் பற்றியெல்லாம் மலர்விழிக்கு அதிகம் எதுவும் தெரியாது.

எஸ்டேட்டை பொறுப்பாக ஒரு நிர்வாகி இருந்து நடத்துவதாகவும்; அவரிடமிருந்து பணம் வருவதாகவும், அம்மா யாரிடமோ சொல்லும் போது கேட்டிருக்கிறாள்.

ஊர் ஆலம் பகுதியில் பங்களா, கார், வேலையாட்கள், வசதிக்கு எந்தக் குறைச்சலும் இல்லை. அம்மாதான் இந்த வசதிகளைச் சரியாக பயன்படுத்தி கொள்வதில்லை. எப்போதாவது கோவிலுக்குப் போவாள். தன் வேலைகளைத்தானே செய்து கொள்வாள். முகத்தில் எப்போதும் எதையோ பறிகொடுத்து விட்டதை போல ஒரு சோகம் படர்ந்திருக்கும்.

“அம்மா அடிச்சேனு உனக்கு கோபம் வருது. ஆனா, அம்மா ஏன் அடிச்சேனு ஒரு நிமிசம் நினைச்சுப் பாரம்மா! எல்லாம் உன் நன்மைக்குத்தான் நீயும் என்னைப்போல வாழ்க்கையை பாழ்பண்ணிக்க கூடாது என்பதற்காகத்தான்”

அம்மாவின் குரல் தழுதழுத்தது. கண்களில் நீர் துளிர்ந்தது. மலர்விழி கதறிப்போய் ஓடிவந்து தாயை அணைத்துக் கொண்டு அவளின் விழி நீரைத் துடைத்தாள்.

“என்னம்மா! என்னென்னவோ சொல்லுங்கள்”
அவள் குழப்பமாக கேட்டாள்.

“ஆமாம்மா இத்தனை நாள் நீ சின்ன குழந்தை என்று எண்ணி உன்னிடம் எதையும் நான் சொல்லவில்லை. இப்போது நீ குமரியாகிவிட்டாய் என்பது எனக்குப் புரிகிறது. புதிய, புதிய உலகத்தை காண துடிக்கும் வயது இது. இப்போது தான் ஒரு பெண் எடுத்து வைக்கின்ற ஒவ்வொரு அடியும் மிக கவனமுடன் வைக்க வேண்டும்.

நாம் ஓரளவு வசதியான குடும்பம் என்பதை நீ உணர்ந்தே இருப்பாய். ஆனால் வசதியும், பணமும் மட்டும் வாழ்க்கையில் நிம்மதியைத் தந்துவிடாது அதற்கு ஒழுக்கமும் பண்பாடும் இருக்கவேண்டும். அதற்கு நானே நல்ல உதாரணம்.

பெற்றதாய் தன் இளமைக்கால கதையை, அதுவும் தான் வழிதவறிய கதையை தன் பெண்ணிடம் சொல்லக் கூடாதுதான். அதனால், அவள்தன் மதிப்பும், மரியாதையையும் இழப்பாள் என்பது நான் அறிந்ததுதான் - ஆனால் எனக்கு என் மதிப்பைவிட உன் நல்வாழ்வே முக்கியம். அதனால் என் கதையை சொல்கிறேன் கேள்.” என்று தொடங்கினாள்.

என்னுடைய அப்பாவுக்கு எஸ்டேட் நிர்வாகத்தைப் பார்ப்பதுவும் ‘பாரில்’ போய் குடிப்பதற்குமே பொழுது சரியாக இருந்தது. அம்மா, லேடீஸ் கிளப், பொது சேவையென்று வெளியே சுற்றிவிட்டு இரவு பத்து மணிக்கு மேல்த்தான் வீட்டுக்கு வருவாள். சில சமயம் அவளும் கொஞ்சம் போதையோடுதான் வருவாள்.

எனக்கு எல்லாம் ஆயா சின்னம்மா தான். என்னை பள்ளியிலே விடவும், அழைத்து வரவும் தனியே ஒரு காரும், டிரைவரும் உண்டு.

தாயன்பு கறுப்பா, சிவப்பா என்பது கூட எனக்குத் தெரியாது. கேட்டது எல்லாம் கிடைக்கும். பெற்றோரின் பாசத்தைத் தவிர.

கால வளர்ச்சியில் நானும் வளர்ந்தேன். என் வளர்ச்சிக்கேற்ப தோழர்களும், தோழியர்களும் எனக்கு நிறைய பேர்கள் இருந்தார்கள். பள்ளிக்கு மட்டும் போட்டுவிட்டு ஊரைச் சுற்றுவதும், சினிமா பார்ப்பதுவும் பொழுது போக்காயிற்று.

விபரம் தெரிய-தெரிய இந்த பொழுதுபோக்குத் தரமும் உயரலாயிற்று. சூதாட்ட மையங்களுக்குச் செல்வது, இரவு விடுதிகளில் நண்பர்களுடன் ஆட்டம் போடுவது, ஏன் சகிரட் கூட புகைப்பேன். என்னைத் தட்டிக் கேட்போர் கிடையாது.

எப்போதாவது அம்மாவோ, அப்பாவோ ஏதாவது கேட்பார்கள். சமயத்துக்குத் தக்கபடி

ஏதாவது பொய் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்வேன். நான் சொல்வது பொய்யா, மெய்யா என்று ஆராய்ச்சி செய்வதெற்கெல்லாம் அவர்களுக்கு நேரம் கிடையாது.

எனக்கு இருபது வயதானபோது ஒரு நாள் கார் விபத்தில் அம்மா போய்விட்டாள்

‘குடித்துவிட்டுக் காரோட்டக்கூடாது’ என்று இப்போது இருக்கும் சட்டம் அப்போது கிடையாது. கிளப்பில் குடித்துவிட்டு காரோட்டி வந்த அம்மா சாலையோரத்து மரத்தில் மோதிவிட்டாள்.

அம்மாவின் கடைசி காரியங்களை முடித்துவிட்ட அப்பா சோகத்தில் மூழ்கிப் போனார். ஆனால், அவளின் இழப்பு எனக்குள் எந்த மாறுதலையும் ஏற்படுத்தவில்லை. ‘அம்மா செத்துப் போனாள்’ என்ற உண்மை இரண்டொருநாள் என்னுள் உறைத்தது. அப்புறம் அது, அவள் இருந்த காலத்திற்கும் இல்லாத காலத்திற்கும் வித்தியாசமில்லாமல் போய்விட்டது.

நான் வழக்கப்படி காரை எடுத்தக் கொண்டு வெளியே கிளம்பிவிட்டேன். வழக்கப்படி ஊர்சுற்றுவது, சினிமா பார்த்தல் இரவு விடுதிகளில் டான்ஸ் ஆடுதல் என்று பொழுது கழிந்தது.

சில சமயங்களில் ‘எனக்கு தூக்கம் வருகிறது’ என்று நான் வீட்டுக்கு புறப்பட எத்தனிக்கும் போது:

‘ஏய் இதை வாயில் போட்டுக் கொள் தூக்கம் வராது’ என்று கூறி நண்பர்கள் ஏதோ மிட்டாய் போன்றவற்றைக் கொடுப்பார்கள். அதை வாயில் போட்டுக் கொண்ட கொஞ்ச நேரத்தில் உற்சாகம் பீரிட்டு கொண்டு எழும்.

எல்லாம் கொஞ்ச நேரந்தான். மறுபடி கை கால்கள் சோர்ந்து போகும்.

இனி இயலாது என்று எண்ணி வீட்டுக்குப்புறப்பட்டால் கார் வீடு போய் சேராது. வழியிலேயே ஏதாவது பார்க்கில் காரை போட்டுவிட்டு நண்பர்களுடன் காரிலேயே தூங்கிப் போனது உண்டு.

எப்போது எழுந்தேன், எப்படி வீட்டுக்குவந்தேன் என்பது எதுவும் நினைவுக்கும் வராது மதிய உணவை ஆயா அறைக்கே கொண்டு வந்துவிடுவாள். சாப்பிட்டு விட்டு மறுபடி தூங்குவேன்.

பொழுது சாய - சாய மறுபடி அந்த நண்பர்கள், அந்த உற்சாக மிட்டாய் எல்லாம் நினைவுக்கு வர புறப்பட்டு விடுவேன். வெகு நாள் வரை அந்த உற்சாக மிட்டாய் ‘டாடா’ எனக்குத் தெரியாமலே இருந்தது.

இதுநாள் வரை நான் பார்த்தது உலகித்தின் ஒரு பக்கத்தைத் தான். அதற்கு இன்னொரு பக்கம் இருப்பது எனக்குத் தெரியாமலே போய்விட்டது.

அழுக்கை- அசிங்கத்தைக் கண்டால் ஒதுங்கிப் போவது மனிதக் குணம். அதற்காக நான் வருத்தப்பட்டு ஆகப்போவது ஒன்றுமில்லை.

அப்பாவுக்கு விசயம் தெரிந்து போயிற்று.

“அழுகிறாயா அம்மா, மனதைத் தேற்றிக்கொள். நீ பார்த்த நான்கைந்து பேர்கள் மட்டுமே உலகம் என்று எண்ணிவிடாதே!

உன்னை நிராகரித்தவர்களை நீயும் நிராகரித்து விட்டு வேறு நல்ல மனிதர்களை நேசிக்கத் தொடங்கு” என்றார்.

‘அவர்கள் என்னை நிராகரிப்பது இருக்கட்டும். முதலில் நான் அவர்களைக் காதலித்தேனா? இல்லையே. ஏதோ சந்தர்ப்ப உணர்வுகளுக்கு அடிமைப்பட்டு அவர்களுடன் பழகினேன். அவ்வளவுதான்!’ அப்பா தொடர்ந்தார்.

“அம்மா படத்தில் இருப்பவனைப் பார். இவன் நமது எஸ்டேட்டில் கிராணியாக வேலைபார்க்கிறான். அமைதியான நல்ல பையன் உனக்கு அவனை பிடித்திருந்தால் மணம் செய்து வைக்கிறேன்”.

“என்னப்பா இது முன்னே, பின்னே தெரியாத ஒருவரை, அதுவும் அவரது விருப்பம் தெரியாமல் எப்படி நான் மணந்து கொள்ள முடியும்.”

“உனக்குத் தான் அவனைத் தெரியாது! அவனுக்கு உன்னைத் தெரியும். நீ என் மகள் என்பதும் தெரியும். உன் பழக்க வழக்கங்களும் தெரியும், இப்போது நீ திருந்திவிட்டாய் என்பதும் தெரியும்”

“எப்படியப்பா.....” நான் ஆச்சரியத்துடன் அப்பாவைப் பார்த்தேன்.

“குமார்” அப்பா குரல் கொடுத்தார். உடனே ஒரு அழகிய இளைஞர் அறைக்குள் வந்தார்.

“அட..... இவரை நான் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேனே”

“ஆமா, நீ பார்த்திருப்பாய். உன் அம்மாவின் மறைவிற்குப்பின் நான் விழித்துக் கொண்டேன் நீ வழி தவறிப் போகிறாய் என்பதையும் உணர்ந்தேன். எவ்வளவோ நான் எடுத்துச் சொல்லியும் நீ கேட்டபாடில்லை. ஆகவே உன்னை உன்

போக்கிலேயே விட்டுப் பிடிக்க குமாரை தோட்டத்திலிருந்து வரவழைத்து உனக்குப் பாதுகாப்பாக, உனக்குத் தெரியாமலேயே உன்னைத் தொடர்ந்து வரும்படி செய்தேன்.

நீ போதையில் நிதானமிழந்த போதெல்லாம் உன்னை உன் ஆண் நண்பர்களிடமிருந்து விடுவித்து வீடு கொண்டு வந்து சேர்ந்தவன் இவன்தான்.”

“நான் நன்றியுடன் கை குவித்தேன் அவரின் பதில் ஒரு புன்னகையாக மலர்ந்தது.”

‘ஜெயித்துக் காட்டவேண்டும்’ என்ற ஆதங்கம் என்னுள் ஓங்கி நின்றது அதனால் வேறு எதைப்பற்றியும் யோசிக்காமல் அப்பாவின் விருப்பப்படி குமாரையே மணந்து கொண்டேன்.

அவர் மிகவும் நல்லவராக இருந்தார். அடக்கம், ஒழுக்கம், தமிழ் பண்பாடு அவரிடம் நிறைந்திருந்த குணங்கள்.

சிலர் காதலித்து மணந்து கொள்வதுண்டு. நான் அவரை மணந்து கொண்டு காதலித்தேன். ஆம் மனதாரக் காதலித்தேன். அவர் நல்லவராக இருந்தது எனக்கு மகிழ்ச்சியே. ஆனால், அதுவே என்னுள் பிரச்சனையாகவும் இருந்தது.

என் பழைய நண்பர்கள் அவரைப் பார்த்து கபடமாக சிரிக்கும் போது என் மனச்சாட்சி என்னுள் குத்தும். அவரின் குணநலன்களுக்கு நான் பொருத்தமானவள் அல்லள். நான் அவரை வீம்புக்காக மணந்து கொண்டது போல் தோன்றும்.

“அவன் மானங் கெட்டவன், கார் பங்களா என்று ஆசைப் பட்டு அவளைக் கட்டிக் கிட்டான்” என்று சிலர் முணுமுணுப்பது என் காதிலும் விழுவதுண்டு.

கல்யாணம் என்பது இரண்டு உடல்கள் இணைவது மட்டுமல்ல. இரு மனங்களின் இணைவு. அதையும் தாண்டி ஒரு புனிதத் தன்மை அதில் புதையுண்டிருக்கிறது. என்பது எனக்குப் புரிந்தது. அதுதான் கற்போ?

என்னைத் தொட்டுப்பழகிய நண்பர்களின் கைகள் இப்போது எதார்த்தமாக என்மீது பட்டால்க் கூட கைபட்ட அந்த இடம் நெருப்புச் சுட்டதைப்போல் தகிர்க்கிறதே அது ஏன்?

அவர் காட்டிய அன்பிலும் அரவணைப்பிலும் நான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாளடைவில் முழுமையாக அவருடையவளாகிப் போனேன்.

வெறும் ‘தாலி’ மட்டும் கணவன் மனைவியென்ற உரிமையை நிலை நாட்டி விடுவதில்லை. அதற்கு மேலே அது மனத்துள் எழுதப்பட வேண்டும்.

ஈழத்தமிழர் இணையல்லா வீரம்!

எஸ் குணரத்தினம் - மட்டக்களப்பு

நரையேறி உடல்மாறி
நலிந்திடாலும் - இரும்பு
திரைமூடி சிறைக்குள்ளே
திணித்திட்டாலும்
குரையாழி போல் வீரம்
குதித்துப் பாயும் - தமிழன்
குரதிவீண் போகாமல்
கொற்கை பாடும்! (1)

விழிகளை இழக்கின்ற
விதிவந்தாலும் - வீண்
பழிகளைச் சமக்கின்ற
பலன்வந்தாலும்
மொழிக்கேதும் இடர்வந்தால்
முறங்கிப்பாய் வான்! தமிழ்
விழியென்னும் விளக்கேற்றி
வீழ்ந்து சாய்வான்! (4)

படகேறி வெளிநாடு
போய் வாழ்ந்தாலும் - கால்
முடமாகி; மனம்நூறாய்
முறிந்திட்டாலும்
புடம்போட்ட தங்கம்போல்
பண்பு, மாணம் - தமிழன்
உடலோடும், உணர்வோடும்
உயிராய் வாழும்! (2)

படைவந்து நிலம்வீட்டை
பாழ் செய்தாலும் - இனப்
பகைகொண்டு இனம்சாகப்
போர் செய்தாலும்
தலைசாய்த்து அடிமையாய்
தமிழன் வாழான்! - ஈரல்
குலை வீழ்த்தி; இனம்வாழ
களத்தில் பாய்வான்! (5)

வறுமைநோய் பேய்போல
வதைத்திட்டாலும் - பாழும்
கொடுமை வாய் நாய் போல
குரைத்திட்டாலும்
உரிமையை இழக்கின்ற
ஒருநாள் வந்தால் - தமிழன்
பொறுமையை இழந்தன்றே
பொங்கிப் பாய்வான்! (3)

தமிழினம் தனியினம்
தமிழன் வீரம் - இந்த
புவியிலே புதிதல்ல
போர்கள் சொல்லும்!
இமியேனும் இனத்திற்கு
இன்னலென்றால் - என்றும்
துடியாது அவன்வீரம்
திமிறிப் பாயும்! (6)

Pillayar

Traders

பிள்ளையார் டிரேடர்ஸ்

3630 Lawrence Ave., East,

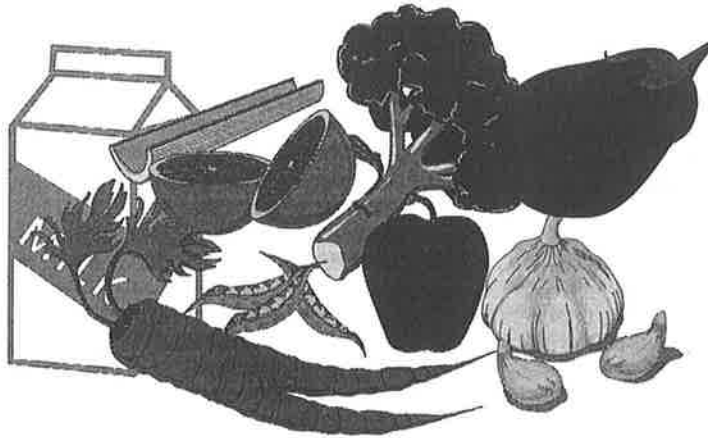
(at Lawrence and Markham)

Scarborough, Ontario, M1G 1P6

Tel: (416) 438 7746

Sri Lankan - East & West Indian Groceries & Textiles

இலங்கை, இந்திய, கனேடிய உணவுப் பொருட்கள்.
 உடன் ஆட்டிறைச்சி, கோழியிறைச்சி, மீன், இறால், கணவாய்.
 இந்தியாவில் இருந்து தருவிக்கப்பட்ட காஞ்சிபுரம் (Kanchipuram Silk)
 சேலைகள்.
 காஷ்மீர் சேலைகள்.
 கூரைச்சேலைகள்.
 சல்வார் கம்ஸ்.
 மணப்பெண் அலங்காரப் பொருட்கள்.
 சகல தேவைகளுக்குமான எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்.
 தமிழ் Video Audio கசட்டுக்கள், CD இசைத்தட்டுக்கள்.

என்பவற்றை குறைந்த விலையில் நிறைந்த திருப்தியுடன் பெற்றுக்
 கொள்வதற்கு ஸ்காபிரோ நகரில் நீங்கள் நாட வேண்டிய துனிப்பெரும் ஸ்தாபனம்.

6 வது உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு
வெற்றிகரமாக நடைபெற
கனடா சிலோன் ஜெம்ஸ் ஸ்தாபனத்தாரின் நல்வாழ்த்துக்கள்

சிலோன் ஜெம்ஸ் Ceylon Gems

தமிழ் தாய்க்கு எங்கள் வணக்கங்கள்
-சிலோன் ஜெம்ஸ்

N. MAHESAN
PROPRIETOR
5 BIGGIN CRES # 213
TORONTO, ONT.
M4A 1M2
TEL: (416) 759-2427
FAX: (416) 759-2466

MUJITHABA
BERUWELA
SRI LANKA

தமிழன் என்றொரு இனமண்டு - தனியே அதற்கொரு பண்புண்டு

தி. பவானந்தராஜா - டீலர்மன்

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்றார் ஓளவையார். உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் மூலம் நிலையில் இருப்பது மனித இனந்தான். மனித இனம் தோன்றி பலகோடி ஆண்டுகளாகி விட்டன. ஆனால் மனிதன் எங்கு, எப்படித் தோன்றினான் என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்த பலரும் பலவிதமான யூகங்களை தெரிவிக்கின்றனர்.

பேராசிரியர் லூக்கா சவாலி ஸ்போசா (Prof Luca Cavalli Spozza) என்பவர் சுமார் பதினாறு வருடங்களுக்கு மேலாக உலகெங்கிலுமுள்ள பல்வேறு இன மக்களின் இரத்த மாதிரிகளைச் சேகரித்து கலப்பரிசோதனை செய்து கிடைத்த முடிவுகளின்படி உலகம் முழுதும் இரண்டாயிரம் வேறுபட்ட மனித இனங்கள் வாழ்ந்தாலும் இந்த இனங்கள் அனைத்தும் ஆதி ஆபிரிக்க மனித இனத்தில் இருந்து உருவாகியவைகளே. இதன்படி மனித இனம் தோன்றிய இடம் ஆபிரிக்காவே என்ற முடிவை வெளியிட்டார். இதைவிட ஒரு காலத்தில் ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, தென்னகம், இலங்கை என்பன இணைந்த நிலப்பரப்பாக இருந்தனவென்றும், குமரிக் கண்டம் என அழைக்கப்பட்ட இப்பகுதியில்தான் முதல் மனித இனம் தோன்றி பல்வேறு இடங்களுக்கும் பரவியது என்ற கருத்தையும் சிலர் முன்வைக்கின்றார்கள். எது எப்படியிருந்தபோதிலும் இன்று உலகெங்கும் வாழும் அனைத்து மனித இனங்களும் பல்வேறு மனித இனங்களின் கலப்பாய் உருவாகியவையே. உதாரணமாக ஐரோப்பியர்கள், 65% ஆசிய நாட்டவர்களினதும், 35% ஆபிரிக்க நாட்டவர்களதும் கலப்பால் உருவாகி காலநிலை வேறுபாட்டினால் வெண்ணிறமடைந்தவர்களே. இப்படித் தோன்றிய அனைத்து மனித இனங்களும் நீக்ரோயிட் இனம், காக்கேசிய இனம், மங்கோலிய இனம் ஆகிய மூன்று தலைமை இனங்களிலிருந்து உருவாகியவைகளே. இதில் ஆபிரிக்க நீக்ரோ இனத்தவர் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர், திராவிடர்கள் அனைவரும் நீக்ரோயிட் இனக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்களே. தமிழர்கள் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் தமிழ் இனமும் நீக்ரோயிட் எனும் இனத்தின் சந்ததியினரே.

மனித இனம் தோன்றியது பற்றிப் பலரும் பலவிதமாகக் கூறுவது போலவே திராவிட இனத்தின் தோற்றம் பற்றியும் பல அறிஞர்கள் பல யூகங்களைத் தெரிவிக்கின்றார்கள். சுவாமி விவேகானந்தர் திராவிடர்கள் பற்றிக் கூறுகையில் இவர்கள் ஆரியர்களின் இந்தியப் படையெடுப்பிற்கு முன்னர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து குடியேறியவர்கள் என்றும், இவர்கள் கி.மு 1500 ல் இந்தியாவில்

வடமேற்குப் பகுதியில் சிந்துவெளி நாகரீகத்தைச் தோற்றுவித்தவர்களென்றும், ஆரியரின் படையெடுப்புக்குப் பின்னர் தென்னிந்தியா நோக்கி நகர்ந்தனர் என்றும், அங்கு திராவிடர்கள் மிகவும் நாகரிகம் நிறைந்தவர்களாக வாழ்ந்தார்கள் என்றும், அவர்களின் ஆண்களைவிட பெண்கள் மேன்மையுற்றிருந்தார்கள் என்றும், பிற்காலத்தில் இவர்கள் பிரிந்து சிலர் பாபிலோனியவிற்கும், சிலர் எகிப்திற்கும் பிரிந்து சென்றுவிட எஞ்சியோர் இந்தியாவிலேயே நிலைத்து நின்று விட்டனர் என்றும் கூறுகிறார். இருந்தபோதிலும் பல வரலாற்று அறிஞர்கள் திராவிடர்களின் ஆதித் தாயகம் தமிழகம் என்ற கருத்தையே முன்வைக்கின்றனர். பிரபல தமிழறிஞர் டாக்டர் அறவாணன் அவர்கள் திராவிடர்கள் வட இந்தியாவிலிருந்தோ, அல்லது வடமேற்கு இந்தியாவிற்கு அப்பாலுள்ள ஆசியப்பகுதியிலிருந்தோ, அல்லது நடுநிலக் கடற்பகுதியிலிருந்தோ வந்தவர்கள் என்று ஊகிப்பதற்கு வலுவான சான்று எதுவுமில்லை மாறாக திராவிடர் தென்னிந்தியாவில் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வரும் பழங்குடிகள் என்பதற்கு பல சான்றுகள் உள்ளன என்று கூறுகிறார்.

இலங்கைத் தமிழர்களை எடுத்துக்கொண்டால் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் தமிழர்கள்தான். ஒரு காலத்தில் இலங்கை மற்றும் தென் இந்தியா போன்ற பகுதிகளில் வாழ்ந்த “நாகர்” என்ற திராவிடப் பழங்குடியினரின் சந்ததியினரே இலங்கைத் தமிழர்கள் என்று தமிழ் வரலாற்றாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

தொல்காப்பியக் காலம் தொட்டே இலங்கை தமிழ் பேசும் நாடாக இருந்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. அக நானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை போன்ற பழைய இலக்கிய நூல்களில் சில பாடல்களை ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் என்ற புலவர் இயற்றியுள்ளார். இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும், தென்னகத்தமிழர்களுக்கும் கி.மு 3ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தொடர்புகள் இருந்தன, பெளத்த சிங்களவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள்மீது படையெடுத்த போதெல்லாம், பல்லவ, பாண்டியமன்னர்கள் ஈழத்தமிழர்களுக்கு துணையாக நின்றார்கள். கி.பி 9ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் தமிழரசை அமைப்பதற்கு சோழமன்னர்கள் உதவியுள்ளார்கள்.

தமிழினம் சிறந்த வரலாற்றுப் பின்னணியும் தொன்மையும் உள்ள இனம். தமிழர்களின் தொன்மை பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகையில் தமிழர்களின் தொன்மையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் ஆரியர்களும், செமிட்டியர்களும் வெறும்

குழைந்தைகளே. மேலும் தமிழர்களைப்பற்றி அவர் கூறுகையில் தமிழர்களின் ஒரு பிரிவினர் சமேரியர்கள். அவர்கள் யூபிரட்டஸ் நதிக்கரையோரத்தில் பெருமளவு தங்கள் நாகரிகத்தைப் பரப்பினார்கள். இவர்களது வாசாஸத்திரம், சமயஞானம், பக்திநெறி சமயச்சடங்குகள் முதலியன அசீரிய, பாபிலோனிய நகரீகங்களுக்கு அடிப்படையை பரப்பினார்கள் இவர்களின் புராணங்களே கிறிஸ்தவர்களின் பைபிளுக்கு மூலமாக அமைந்தன. இவர்களின் மற்றொரு பிரிவினர் மலபார்க்கரை யோரத்தில் வாழ்ந்து எகிப்திய நாகரிகம் உருவாகுவதற்கு உதவினர். பலவகையிலும் ஆரியர்களும் இவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களே என்று கூறுகிறார்

இந்தியத்திருநாடு உலகத்தின் ஆன்மீக வீடு என அழைக்கப்படுகிறது உலகத்திலுள்ள பக்தி நூல்களில் அரைவாசிக்குமேல் இந்தியாவில்தான் உள்ளன இதில் அரைவாசி தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவையே. தொன்று தொட்டு வேதங்களின் வீடாக இருப்பது தமிழ் நாடே. இந்த வேதங்கள்பற்றி ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் பட்டினத்தாரர், தாயுமானவர், திருவள்ளுவர் போன்றோரும் தமது நூல்களில் அழகாக எடுத்து கூறுகின்றார்கள். உலகத்திலேயே ஈடு இணையற்ற நீதிநூல்களையும், பக்திநூல்களையும் நிரம்பக் கொண்டிருப்பதால் தமிழ்மொழி பக்திமொழி என அழைக்கப்படுகிறது இப்படிச் சீரும் சிறப்பும் பெருமையுமுடைய தமிழ்மொழியும், தமிழ் இனமும் தனது நீண்ட வரலாற்றில் பல சோதனைகளையும் துன்பங்களையும், ஏற்ற இறக்கங்களையும் சந்தித்தாலும் உலகெங்கும் தமிழினம் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. தமிழினத்திற்கு தாயகங்களாக தென் தமிழ்நாடும், இலங்கையின் வட, கிழக்குப்பகுதிகள் இருந்தாலும் முற்றுமுழுதான சுய ஆதிக்கமுள்ள நாடுகளாக இல்லாதபடியினால் தமிழினம் தனது சொந்தக் கலை கலாச்சாரம் மொழி பண்பாடு நாகரிகம் போன்றவற்றை சுதந்திரமாகக் கட்டிக்காப்பதற்கு முடியாமலுள்ளது.

ஒரு இனத்தை மற்றைய இனத்திலிருந்து பிரித்துக் காட்டுவது மொழியும் அந்த இனத்திலுள்ள விசேட பண்பாடுகளும் தான் மனிதன் விலங்கிலிருந்து பரிணாமமடைந்தவன். அவன் எவ்வளவுதான் கல்வி, செல்வம், நாகரிகம் போன்றவற்றில் உயர்ந்து நின்றாலும் அவனுக்குள் இருக்கும் விலங்குக் குணங்கள் தலையெடுக்கவே செய்யும். இந்த விலங்குக் குணங்களிலிருந்து அவனை விடுவித்து அவனுக்குள் இருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையை வெளிக்கொணர உதவுவதே சிறந்த பண்பாகும். பண்பாடு என்பது மனிதனின் மனம், ஆன்மா என்பவற்றோடு சம்பந்தப்பட்டது. தமிழ்மக்களும் பண்டுதொட்டு மொழியை விட மதப்பற்றுள்ளவர்களாகவே இருந்துவந்துள்ளார்கள். இதனால் தமிழர்களின் பண்பாடு பெரும்பாலும் ஆன்மீகத்தையும், சமயத்தையும் அடிப்படையாக கொண்டது. ஓர் இனத்தின் சிறந்த பண்பாட்டிற்கு

ஆதாரமாக இருப்பது அந்த இனத்தின் அறிஞர்கள் சிந்தனாவாதிகளால் ஆக்கப்பட்டு காலத்தை வென்று நிற்கும் நூல்களே. இப்படித் பலநூல்கள் தமிழர்மத்தியில் இருந்தாலும் முதல்நூலாக திகழ்வது “திருக்குறள்” என்ற மாபெரும் நூலேதான். உலகத்து இனங்களெல்லாம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற சிறந்த வாழ்க்கை நெறியை தமது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கு முன்னரே தமிழினம் இந்த உன்னத வாழ்க்கை முறையை கடைப்பிடித்து வாழத்தொடங்கிவிட்டது நாகரிகத்தில் முன்னேறிய பல மேலைநாடுகளில் இந்த உன்னத வாழ்க்கைமுறை இன்று ஆட்டங்காண தொடங்கிவிட்டாலும் தமிழினம் இன்னும் இந்த வாழ்க்கைமுறையைக் கடைப்பிடித்து வாழ்கின்றதென்றால் அதற்கு திருக்குறள் போன்ற அறநூல்களே காரணம் என்று உறுதியாகக் கூற முடியும்.

இன்று மேலை நாடுகளில் நடக்கும் திருமணங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு விவாகரத்திலேயே முடிகின்றது. நகர்ப்புறங்களில் இது மூன்றில் இரண்டுபங்காக உள்ளது. இப்படியான நிலைமைக்குக் காரணம் இவர்களது ஒழுக்கமின்மையும் பாலியல் திருப்தியின்மையுந்தான் எமது தமிழர்களின் திருமணவாழ்க்கையில் விவாகரத்து மிகமிக அருமையாகவே காணப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் எமது தமிழினம் பண்டுதொட்டு “கற்பு” என்ற சிறந்த நெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வதுதான்.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது”

இல்லறவாழ்க்கையானது அன்பும் அறமும் உடையதாக இருக்கவேண்டும். இப்படியான வாழ்க்கை முறைதான் பயனுடையதும், பண்புடன் கூடியதும் என்பது வள்ளுவன் வாக்கு. இன்று பொதுவாக மேல்நாடுகளில் குடும்ப வாழ்க்கை சுயநலமும், காமநோக்கமும் கொண்டதாக மாறிவிட்டது. இதனால் இவர்கள் ஒருவரையொருவர் விரும்பி, பலவருடங்கள் ஒன்றாக இருந்து நெருங்கிப் புறகி ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டுதான் தமது திருமணவாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டாலும், இவர்களது குடும்ப வாழ்க்கை நீடிப்பதில்லை. இப்படியான இவர்களது சீரற்ற வாழ்க்கைமுறையினால் மிகவும் பாதிக்கப்படுவது இவர்களது குழந்தைகள்தான். மேலை நாடுகளில் வருடந்தோறும் லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் சொந்தத் தாய் அல்லது தந்தையின் பராமரிப்பின்றி வாழவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். ஜேர்மன் நாட்டில் பதினேழு வயதுக்குட்பட்ட இளங்குற்றவாளிகள் மத்தியில் எடுக்கப்பட்ட கருத்துக்கணக்கெடுப்பில் சுமார் 75% விகிதமானோர் சொந்தத் தகப்பனின் பராமரிப்பில்

வளராமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நம்மவர் இப்படியான நிலைமை மிகக்குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் நாம் ஒருவருக்கு ஒருத்தி என்ற உயர்நெறியை கடைப்பிடித்து வாழ்வதுதான்.

எமது தமிழ் மக்கள் பெரும்பாலும் அன்பு, ஒழுக்கம், கற்பு, கட்டுப்பாடு போன்ற நல்ல பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவர்கள். அதேபோல் தமது குழந்தைகளும் வளரவேண்டுமென்று விரும்புவார்கள். ஒழுக்கம் ஒரு சிறந்த பண்பாடு.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒப்பும்”

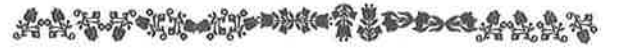
ஒழுக்கம் மக்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளிப்பதனால் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட ஒழுக்கத்தை மிக மேலானதாகக் கருதி காக்கவேண்டும் என்பது வள்ளுவன் வாக்கு. சுகூடாட்டிற்குப் பின்னாலும் நம்மைத் தொடர்ந்து வரும் ஒரே நண்பன் நல்லொழுக்கமே மற்றவையாவும் மரணத்துடன் முடிந்துவிடும் என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். வாழ்வில் உயர்நிலையடைந்து இறந்த பின்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து மனிதர்களும் தமது சொந்த வாழ்க்கையில் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்களே.

இன்று உலகம் முழுவதும் பாலியல் ரீதியிலான ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள் பரவி வருகின்றன. சிறந்த பண்பாடுகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த இனங்கள் கூட இன்று சீரழித் தொடங்கி விட்டன. பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி போன்ற உலகரீதியிலான தொடர்புகளால் ஒரு நாட்டு நாகரிகம் மற்றைய நாட்டு நாகரிகத்தின் மேல் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பல மூன்றாம் மண்டல நாடுகளில் காம உல்லாசப்பிரயாணம் பெருகி பல ஏழைப்பெண்கள் “ஏயிட்ஸ்” என்ற ஆட்கொல்லி நோய்குப் பலியாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்ல உலகம் முழுவதும் லட்சக்கணக்கானோர்கள் இந்த நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு மரண நாட்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியான நோய்கள் மனிதனின் ஒழுக்கக்கேட்டிற்கு கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட பெரும் தண்டனை என்றுதான் கூற வேண்டும். தென் தமிழ் நாட்டிலும் இப்படியான நோய்கள் பரவிவருவது தமிழினத்திற்கு பெரும் தலைகுனிவு. இலங்கையின் வட, கிழக்குத் தமிழர்மத்தியில் இப்படியான நோய்கள் அரிது. காரணம் நம்மவர்களின் ஒழுக்கமான வாழ்கைமுறைதான்.

இன்று மேல் நாடுகளில் நமது இளம் சந்ததியினர் இப்படியான ஒழுக்கச் சீர்கேடுகளுக்கு அடிமையாக நிறைய வாய்ப்புகள் உண்டு.

இவ்விடையில் நாம் மிகவும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். தன்னைக் கட்டுப்படுத்தத் தெரிந்தவனிடந்தான் உயர் பண்பாடு இருக்கிறது என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். மனிதன் மனத்தால் வாழ்வான். அவன் மனது அலைபாயும் தன்மை கொண்டது. சரியான கல்வியூட்டப்பட்டு பயிற்சிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு பண்படுத்தப்பட்டால் ஒழிய, அவனை சீர்திருத்தமுடியாது என்பதை நன்குணர்ந்த சிறந்த சிந்தனாவாதிகளினாலும், மனிதநேயம் கொண்ட மகான்களின் தீர்க்க தரிசனம் மிக்க முடிவுகளினாலும் உருவாக்கப்பட்ட பல நல்ல நெறிகளைக் கொண்டதே நம்மதமிழர் பண்பாடு. இன்று நம்மவறிப்பலர் தமிழர் பண்பாடுகளைப்பற்றி பலவிதமாக விமர்சிக்கின்றார்கள். முக்கியமாக நமது பண்பாடுகளில் பெண்ணடிமைத்தனம் நிறைந்துள்ளது என்கிறார்கள். உண்மையில் இதில் பெண்ணடிமைத்தனம் என்று கூறுவதற்கு எதுவுமேயில்லை. இது அன்பின் அடிப்படையில் வாழும் கட்டுப்பாடான வாழ்க்கைமுறைதான். கணவனின் அன்பிற்கும் குழந்தைகளின் பாசத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு மனைவி வாழுகின்றாள். ஒருவருக்கொருவர் அன்பாகவும், நம்பிக்கையாகவும் விட்டுக்கொடுத்தும் வாழும்வாழ்க்கை முறைதான் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறை இது தமிழர்கள் மட்டுமல்ல உலகமக்கள் அனைவரும் கடைப்பிடித்து வாழவேண்டிய ஒரு சிறந்த வாழ்க்கை முறை.

உலகிலுள்ள அனைத்து இனங்களின் பண்பாட்டிலும் நன்மையும் தீமையும் கலந்தே காணப்படுகின்றது. நமது இனமும் பண்டுதொட்டு அன்னிய இனங்களின் படையெடுப்புகளினால் அந்தக் காலத்திற்கேற்ப பல பண்பாட்டு மாற்றங்களை செய்தே வந்துள்ளது. இது எல்லா இனங்களுக்கும் ஒரு பொதுவான தன்மைதான். சில பண்பாடுகள் பரம்பரை பரம்பயாக நம்மோடு வருபவை. இவற்றிலிருந்து இலகுவில் நம்மால் விடுபட முடிவதில்லை இரு ந்தபோதிலும் நமது பண்பாட்டிலுள்ள சீதனமுறை, சாதிமுறை போன்றவற்றோடு ஒருசில மூடநம்பிக்கைகளையும் விட்டால் நமது பண்பாடு மேலும் சிறக்க வாய்ப்புக்கள் உண்டு.

பார் எங்கள் பண்பாடு பாப்பா

எஸ். நாகேசந்திரம் இலண்டன்-இங்கிலாந்து.

ஏர் ஏந்தும் ஏழைகளைக் கண்டால்
எள்ளி நகைக்காதே பாப்பா
தார் ஏந்தும் தலைவர்களைக் கண்டால்
தலை குனிந்து நிற்காதே பாப்பா
பூர் வீக்சு சொத்துனது தமிழ்த்தாய்
புரிந்துகொள்ளத் தயங்காதே பாப்பா
மூர்க்கமுடன் மடியாதே பாப்பா - என்றும்
மதியோடு ஒன்றுபடு பாப்பா.

ஓர் நாடு ஓர் நாடு என்று
ஓதித் திரியாதே பாப்பா
தோர்வுகள் உனக்கில்லைப் பாப்பா
தூங்கியது போதுமினிப் பாப்பா
பேர் பெற்ற மனித வரலாறு என்றும்
பேரழிவின் வரலாறே பாப்பா
பேர் பெற்ற வரலாறு பாப்பா
பாரின் வரலாறே பாப்பா.

கூர் மேவும் கத்தியேன்தான் உனக்கு
கூர்மையுள்ள புத்தி வெல்லும் பாப்பா
ஆர் என்ன சொன்னாலும் பாப்பா - நீ
ஆராய்ந்து நம்பிடுவாய் பாப்பா
சேர்ந்த தாய் தந்தை யாசான்
சோர நடக்காதே பாப்பா
ஈர் நாலு திசைகளிலும் உனக்கு
ஈற்ற புக்ழ தேடு பாப்பா.

நீர்மேவும் நீளுலகம் எல்லாம் - நீ
நீதியுடன் நகரவேண்டும் பாப்பா
சோர்வற்ற சோதி வடிவாளன் - உன்னைச்
சோதித் தருளுவான் பாப்பா
சூர் உன்னைப் பிடித்தாலும் பாப்பா
சோம்பேறி யாகாதே பாப்பா
மோர்தான் கிடைத்தாலும் உனக்கு
மோகனமாய் இட்டுண்ணு பாப்பா.

ஊரொடு பகைக்காதே பாப்பா
உரிய நிலம் பேணு பாப்பா
கீர்த்தியுடன் வாழ்வதற்கு என்றும்
கல்வியுடன் கலைவேண்டும் பாப்பா
சார்ந்து பயனில்லை யென்றால்
சீறியெழுத் தயங்காதே பாப்பா
தோர்ந்த மதி கல்வி வீரம்
துயரத்தைத் துடைத்துவிடும் பாப்பா.

வார் கடல் ஊற்றைப் போல் நீயும்
வையகத்தில் கருணை கொள்ளுபாப்பா
மார்பை மலராக்கு பாப்பா - உன்னை
மேதினி மண்டியிடும் பாப்பா
நார் சேரும் பூமணத்தைப் போலும்
நமக்கு அந்நிய நாகரீகமேனோ
வேர் போல வழுவாத பண்பை
விட்டுத் தவிக்காதே பாப்பா.

நூர்த்த நீறென்ன கோபம் - நிலைப்பின்
நேசத்தைக் குலைத்துவிடும் பாப்பா
தீர் வென்றும் உன்கையில் பாப்பா
துக்கமுடன் தேம்பாதே பாப்பா
சீர்மேவச் செயலாற்ற உனக்கு
சுத்தமுள்ள கரம்வேண்டும் பாப்பா
கார்மேகங் கவிழ்ந்தாலும் பாப்பா
காரியத்தில் கண்ணாயிரு பாப்பா.

ஆர் இடர் செய்தாலும் பாப்பா
ஆர்ப் பரித்துக் கொள்ளாதே பாப்பா
நேர் வழி ஒன்றுதான் நீதி - என்று
நேர்மையை நாடிவா பாப்பா
தூர்ந்த தமிழ்ப் பண்பை மீட்டு
தூய தமிழ் பரப்பு பாப்பா
பார் புகழை எட்டிவிடும் பாப்பா - ஓர்நாள்
பார் எங்கள் பண்பாடு பாப்பா.

சுமீழ் வாசனை

கவிவேழம் பாரதீபாலன்

புழுதி மணத்ததையோ, கடல் மணத்தையோ கொண்டு, மழைவரும் அறிகுறியை முன்சூட்டியே உணர்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். வாசனை நிறைந்த பூக்கள், இலைகள், மூலிகைகள் முதலிய இயற்கைப் படையல்கள் சிலவற்றை முகரும் போது, அல்லது, சிலவகையான வாசனைத் திரவியங்களை, குளியல் சாதனங்களை முகரும் போது, அந்த வாசனையின் வழித் தடத்தின் ஊடாக எம்மைப் பாதித்த, எம்மிடையே எப்போதோ பதிவாகிப்போன, இன்ப, துன்ப நிகழ்வுகளுக்குள், அல்லது சுமை ஏறாத சுகந்தமான இளமைப் பருவத்திற்குள் சஞ்சரிக்கிறோம்.

இவ்வாறு, உலகின் மனிதக் குழுவின் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு வாசனையுடன் அல்லது வாசனைகளுடன் தொடர்பு பட்டுக் காணப்படுகின்றனர். எனது சிறுவயதில் ஏற்பட்ட சுகயீனம் ஒன்றிற்காக மிகவும் வெறுப்புடன் உட்கொண்ட “அஸ்பிரின்” துகளின் வாசனை, பாடசாலை நாட்களில் பயன் படுத்திய அப்பியாசப் புத்தகங்களில் வீசுவதாக இனங்கண்டு குமட்டல் எடுத்து இருக்கிறேன். எனது சிந்தனையைச் செம்மைப்படுத்த மாற்று நடவடிக்கையாக எனது பாடசாலை உபகரணங்களுக்கு எனக்குப் பிடித்தமான வாசனைகளை ஊட்டி உவகை பெற்றும் இருக்கிறேன்.

சில சமூகக் குழுவினருக்குப் பிடித்தமான வாசனை, வேறு சமூகக் குழுவினரை மூக்கைப் பிடிக்கும் படியாகச் செய்து விடும். எமது இன்றைய மேற்குலக வாழ்வில் புழுங்கல் அரிசி வேகுவதும், மீன், கருவாடு முதலியன பொரிவதும், வேகுவதும், எம்மை ஊர் நினைவுகளுக்கு இட்டுச் சென்று இன்பம் தரும். இனிது கவைத்து இன்ப நினைவுகளில் மிதப்போம். அதே வாசனைக்கு மேற்குலகோ மூக்கைச் சுழித்துக் கொள்ளும். அதேபோல் மேற்குலகம் உபயோகிக்கும் ஒருவகைப் பாற்கட்டி எம்மவரைத் திக்குமுக்காட வைத்திருக்கிறது. “கழுதைக்கு வேண்டுமா கற்பூர வாசனை?”, “சாக்கடை வாசிக்குப் பூக்கடை வாசமா?” என்பவை தமிழர்தம் பொன்மொழிகள்.

சைவ சமயிகள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் கற்பூரம், சாம்பிராணி, ஊதுபத்தி, சந்தனம் முதலிய வாசனைகளில் தெய்வ சுகம் பெற்றுத் திளைப்பார் முன்னைய ஊர்க்கோயில், விழாக்கள், சம்பவங்களுக்குள் வலம்வருவர். அதேபோல் பெளத்தர்களும், இசுலாமியரும் வேறு சில மதத்தவரும் ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி, அத்தர் முதலிய வாசனைகளுடாக தெய்வானுபவம் பெற்றுத் திளைப்பார்.

1977ல் மறைந்த எனது குருநாதரின் வாசனையை ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் வாழ

வைத்து இருக்கிறேன்.

எப்படி என்று கேட்கிறீர்களா?

குருநாதர் மறையும்வரை தமது உடல் ஈரம் ஒற்ற உபயோகித்த துண்டை (துவாய்), அவரது வாசனையை இழக்கவிடாது எனது பெட்டிக்கு அடியில் பாதுகாத்ததுதான். கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த நான், நாட்டின் வன்முறைச் சம்பவங்களால் அந்தப் புனித வாசனையை இழந்து விட்டேன். குருவினுடைய சீடர் ஒருவரால் யாழ் / கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதியில் குருவின் மறைவின் பின் எழுப்பப் பெற்றதே இராமச்சந்திர இலிங்கேஸ்வரர் என குருவின் நினைவாக விளங்கும் சிவாலயம்).

எனது அறிவுக்கு எட்டிய காலப்பகுதிகளில் இருந்து ஒரு வகை இனிய வாசனையை அனுபவித்து வந்து இருக்கிறேன். அந்த வாசனை நான் உபயோகித்த ஏதேதோ பொருள்களில் தோன்றியும், தோன்றாமல் நின்று உள்ளத்திற்கு இனிமை தடவி வந்திருக்கிறது. அந்த வாசனையின் வழித் தடத்தின் ஊடாக, அதற்குரிய சம்பவக் கோர்வைகளை இனங்காண முயன்று, தோல்விகளையே தழுவி இருக்கிறேன். எனது அறிவுக்கு எட்டாத குழந்தைப் பருவத்திற்கு உரிய ஏதோ இனிய சம்பவத்துடன் அந்த வாசனை தொடர்பு பட்டு இருக்க வேண்டும். அந்த இனிய அனுபவத்தை ஏதோ ஒரு பூவில் இருந்து உணர்வதாக “கவிதைக் கனவுகள்” எனும் எனது நூலில் வரும் குறுங்காவியத்தில் அதற்குரிய சம்பவத்திற்கு ஏற்றாற்போல் புனைந்துள்ளேன். (பூவாசம் தரும் போது புளிக்கும் நினைவொன்று புரியாத இன்பத்தை ஊட்டும்’ கவிதைக்கனவுகள் பக். 76).

நீண்ட காலம் தேடிய, என்னுடன் தொடர்பு பட்ட அந்த இனிய வாசனை, “சைவர்களுடன் தொடர்புடைய வாசனையோ?” என்ற ஐயப்பாட்டை டென்மார்க்கே கிளப்பி இருக்கிறது.

இரு ஆண்டுகளுக்கு முன் டென்மார்க் வீபோ நகரத்தில் இரு டெனிஸ் துறவியரைச் சந்தித்தேன். “சந்தித்தேன் என்பதைவிட “தரிசித்தேன்” என்பதை பொருந்தும்.

ஒருவர் ஆண் மற்றவர் பெண். காவி உடை, சடாமுடி, கமண்டலம் கொண்ட சிவத் தோற்றம். பல காலமாக என்னைப் பிரமிப்பில் ஆழ்த்தி வந்த அதே வாசனை அவர்களில் இருந்து வீசுவதாக உணர்ந்தேன். மீண்டும் அந்த நறுமணத்தின் வழித்தடத்தைப் பின்பற்ற விழைந்தேன். முடியவில்லை எனது உள்ளமோ கரைகாணாத களிப்பில் துள்ளியது. அந்தத் துறவியருடன் பேச வேண்டும் போல் ஆவல் எழுந்தது. எப்படி பேசுவது? என்ற தயக்கம்.

ஒருவாறு ஆங்கிலத்தில் “காலை வணக்கம்”

தெரிவித்தேன்.

பதிவுக்கு ஆங்கிலத்திலேயே “வணக்கம்” தெரிவித்த டெனிஸ் சைவத் துறவிகளிடம் இருந்து பின்வரும் தகவல்களைப் பெறமுடிந்தது. அவர்கள் சிவ வழிபாட்டினர், இந்தியா முழுவதும் சென்று சிவத்தலங்களைத் தரிசித்து இருக்கிறார்கள் மலைக்குகைகளில் தவம் இயற்றியும் இருக்கிறார்கள் டென்மார்க்கில் ஓர் ஒதுக்குப்புறமான காட்டுப் பிரதேசத்தில் ஆச்சிரமம் அமைத்து வாழ்கிறார்கள். ‘அணுவுக்குள் அணுவான சிவனே உலகிற்குப் பொதுவான தெய்வம்’ என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். ஒரு சைவ மதக் குடும்பத்தில் பிறந்ததை இட்டு என்னையும் புகழ்ந்தனர்.”

“என்னப்பா! டென்மார்க்கை நன்றாக அனுபவிக்கிறாயா?” என்றும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு வைத்தனர்.

“இல்லை எனது நாட்டின் விடியலை எதிர்பார்க்கிறேன்.” என்ற எனது பதிலால் திருப்தியும் தெரிவித்தனர்.

அந்த டெனிஸ் துறவியர் இறுதியாக, “புலம் பெயர்ந்து வாழும் நீங்கள், உங்களது உண்மை வேடத்தை உணராது, “கோமாளி வேடம்” பூணுவது உங்களது நிரந்தர நிம்மதியையே பறித்துவிடும். எச்சரிக்கையாக வாழுங்கள்” என்று விட்டு “சிவசிவ” என்று கூறியபடி விடைபெற்றனர்.

துறவியர் கூறிய சென்ற “கோமாளி வேடம்” எது பற்றியதாக இருக்கும்?

அந்ததக் கோடை நேரத்தில் அவர்கள் காவி உடைக்கும் முன்னால் இந்த நாட்டிற்கு ஏற்றாற்போல நான் அணிந்திருந்த எனது குளிர் உடை பற்றியதா?

அல்லது, தங்களுடாக பரிமாறிய அந்த அழர்வ வாசனையை இணங்காணத் தவறிய எனது அறியாமை பற்றியதா? ஒன்றும் புரியவில்லை. ஒரே குழப்பம்.

14.03.96ல் பாரிசில் இருந்து வெளியான “ஈழமுரசு” பத்திரிகையே குழப்பத்தை தெளிவித்து இருக்கிறது. பாரிசில் சைவ ஆசாரக் குடும்பத்தில் பிறந்த புலம்பெயர்ந்த தமிழ் வாலிபர், மதம் மாறிக் கர்ப்பிணியான தமது சொந்தத் தமக்கையை “நாத்தான்” என ஏசி கத்தியால் குத்திக் கொலை செய்தார்.” இதுவே எனது குழப்பத்தை தெளிவித்த பத்திரிகைச் செய்தி. துறவிகளால் இணங்காணப்பட்ட “கோமாளி வேடம்” இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் வில்லத்தமமாக விசுவரூபம் எடுத்து விட்டதா?

துறவியர் எனக்காகக் கூறியதாக தவறுதலாக என்னால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கோமாளி வேடம், நான் சார்ந்த புலம் பெயர் தமிழர்களில் சிலரின் தீவிர மதமாற்றங்கள் பற்றியதா? ஆம், அதுவே தான்.

டெனிஸ் சைவத் துறவியரின் எதிர்பார்ப்பில் கோமாளி வேடம் இல்லாத, பாரம்பரியம் மிக்க தமிழ்ச் சைவர்களின் உண்மை வேடத்திற்கான

பக்குவ நிலை எம்மவரை எப்படிச் சென்றடையக் கூடும்?

இவ்வாறான சிந்தனையின் போது மனக்கண் முன்தோற்றம் தருபவர்கள் எமது புலம் பெயர் தமிழ்க் குழந்தைகளே!

அவர்கள் மேற்குலகின் அறிவியல் சிந்தனைக்கு ஏற்றாற் போல, தமது பெற்றோரிடம் எழுப்பும் பண்பாடு, வழிபாடு, கலாச்சாரம் பற்றிய சந்தேகங்களுக்கு அறிவியல் விளக்கம் அளித்துவர அவர்களது பெற்றோர்களே முன்வரல் வேண்டும். அப்போது தான் தமிழராகப் பிறந்ததை இட்டு எமது பிள்ளைகள் மகிழ்வர், தமது வழிபாடு கலாச்சாரங்களை மானசிகமாக ஆதரிப்பர்.

வெறுமனே நிறங்களைக் குழைத்து உடல் முழுவதும் பூசி நடனமிடும் காட்டுவாசிகளின் நவீன தோற்றமாக இல்லாது, தமிழர்தம் பாரம்பரியம் விஞ்ஞான காரணங்களுடன் அமைந்ததே என்ற அறிவியல் சீரணிப்பு பெற்றவர்களாகிய எம்மிடை எழவேண்டும். தற்போதைய உலகின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்குத்தக தம்மை புதுமை செய்து உலக அரங்கை அலங்கரிக்கும் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக தமிழர்களே மேன்மை பெறல் வேண்டும். அறிவியல் பூரணத்துவம் பெறாதவர்களிடையே நிலவும் போட்டி, பொறாமை, பழிவாங்குகை போல அல்லாமல் சிறந்த பாரம்பரியப் பின்னணி கொண்டதே தமிழினம் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உதயமாக, சகோதர வாஞ்சையுடனும், தியாக மனப் பான்மையுடனும் ஒன்று கூடல் வேண்டும்.

“நாங்கள் ஏன்தாம் பிறந்தோம்?” என்ற வினாவை எமக்குள் நாமே கேட்டுவரல் வேண்டும்.

போலிமை நீங்கி நாம் வணங்கும் தெய்வத்திடம் அன்பு (Love), நம்பிக்கை (Faith), அடைக்கலம் (Surrender), எய்திய பக்தர்களாகி ஆலயங்களில் ஒன்று கூடும் போது அகமும், முகமும் “பளிச்” என்று துலங்கவேண்டும்.

ஆத்மிக தேட்டத்தில் நின்று எமது தாய் மண்ணின் சுதந்திரக் காற்றின் இனிய சுவாசத்திற்காகக் கூட்டிப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

அதுவே, தமிழர்தம் சுகந்த மூச்சு.

பாண்டிய மன்னனின் தேவியின் கூந்தலில் இருந்து வீசிய நறுமணம் இயற்கையானதா? செய்கையானதா? என்ற வாதில் “இயற்கையானதே” என்பதை நினைப்பிக்க எமது இறைவனுக்கு நெற்றிக் கண்ணைக் காட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதாம். பண்டு தொட்டே இயற்கையான வாழ்வமைப்பில் பக்குவப்பட்ட தமிழினத்திற்கு “சொந்தமான வாசனையும் உண்டு” (தமிழ் மணம்) என்பதை உணர்த்தப் புகுந்த கதைகளே இறைவன் திருவிளையாடல்கள் ஆகின போலும்.

“சங்க காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரையுள்ள காதலர் நிலை”

செல்வீ மாதுமை சீவசுப்பிரமணியம்—தற்கோணமலை

வந்த தோழியோ “ஏன் அழுகிறாய்” என்று கேட்டதற்கு

உணர்ச்சிகளை வெறும் அனுபவங்களாக நுகர்ந்து மறந்து விடுகிறார்கள் மனிதர்கள். உணர்ச்சிகளைக் காவியம் செய்கிறார்கள் கவிகள். இன்பமும், துன்பமும், காதலும் ஏக்கமும் வாழ்க்கையில் வரும் போது வெறும் உணர்ச்சிகளாக இருக்கின்றன. இலக்கியத்தில் வரும் போது அழகும், அறிவற்ற தன்மையும் பெற்ற பேருணர்ச்சிகளாகின்றன. உணர்ச்சிகள் தாம் கவிகளின் வியாபாரத்துக்கு முதல். இந்த உணர்ச்சிகளில் பெரும்பான்மைப் பங்கு வகித்தது காதல் என்றால் மிகையாகாது. எனவே இலக்கியங்கள் வாயிலாக சங்க காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரையிலான காதலர் நிலைகளை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் எண்ணங்களின் கலப்பில் உண்டாகும் தெய்வீகப் பேருணர்ச்சியையே, இக் கவிகள் எல்லாம் காதல் என்று பாடி வைத்திருக்கின்றார்கள். நியாயமான காதல் உணர்வு என்பது உலகத்திற்கே அழகு செய்கின்ற புனித சக்தி. அவ்வாறான புனித சக்தியானது காதலர்களிடையே எவ்வாறு இருந்தது என்பதை நாம் கால வரையறைகள் மூலம் அறிந்து கொள்கின்றோம்.

மனிதன் அறிந்து, முதலில் வகுக்கப்பட்ட காலம் கி. பி முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியான சங்ககாலம் ஆகும். இக்காலம் நிலங்களின் தன்மைக்கேற்ப ஒழுக்கங்களும் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு காலப்பகுதியாக காணப்படுகின்றது. அதாவது குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, நெய்தல், மருதம் என்ற ஐவகை நிலங்களுக்கும் அக ஒழுக்கமான காதல் ஒழுக்கம், புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் எனப் பிரிக்கப்பட்டு காதலர்கள் நிலை சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதில் குறுஞ்சிக் காதலர் நிலையினை குறந்தொகையில் செம்புலப் பெய்நீரார் கீழ்வருமாறு சித்தரிக்கின்றார். “கண்ணா, என்னைக் கைவிடுவாயோ?” என்று உள்ளமும், உடலும் கருத்தும் ஒன்றாயின ஒரு காதலி கேட்கிறாள். அவளுக்கு இனிப் பிரிந்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்று அச்சம். குறிப்பறிந்த தலைவன் “எனது தாயும் உனது தாயும் முன் பின் தெரியாதவர்கள். எனது தந்தையும் உனது தந்தையும் உறவு முறை அற்றவர்கள். எம் இருவருக்கும் கூட முன்பு பழக்கமில்லை. இருந்தும் செம்மண் நிலத்திலே நீர் வார்த்த தன்மையைப் போல் புணர்ந்து காதல் செய்கின்றோம் கவலைப்படாதே கண்ணே” என்கின்றான். இதுவே “யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ.....” என்ற பாடலடிமூலம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

அடுத்து பாலை நில காதலர் ஒழுக்கமான பிரிதல் என்பதை குறந்தொகையில் சேரமான் எந்தை என்பவர் காட்டியுள்ளவற்றை நோக்குவோம். அழகு கொண்டிருக்கின்றாள் தலைவி ஒருத்தி. அருகில்

“நான் என்ன செய்வேன் அவர் பிரிந்து போகப் போகின்றார் பொருள் தேட. எவ்வாறு பிரிந்து வாழ்வேன்”? எனக் கூறி மறுபடியும் அழுகின்றாள். உடனே தோழி “போடி பைத்தியம்! போனால் உன்னையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு போக மாட்டாரோ! தனியாக உன்னை விட்டு எவர் தான் போவார்? அதெல்லாம் ஒன்றும் போக மாட்டார்! கவலைப்படாதே, கண்ணைத்துடை!” என்கின்றாள். இங்கு பாலை நில ஒழுக்கமான பிரிதல் காட்டப்பட்டு அதன் ஒருவகையான உடன்போக்கு நிகழ்வும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவே “நீர் வார் கண்ணை! நீ இவண் ஒழிய” என்ற பாடல் அடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மேலும் முல்லை நில ஒழுக்கமான இருத்தலை கோக்குளமுற்றான் என்ற கவி குறுந்தொகையில் அழகுறச் சித்தரிக்கின்றார். “நமக்கு வேண்டியவர் யாரும் இல்லையே என வருத்தப்படுகிறாள் தலைவி. தோழியின் ஏன் என்ற கேள்விக்கு விடை பகர முற்பட்ட தலைவி. “தோட்டத்திலே பீர்க்கு பூத்துவிட்டது. அதனை அவருக்கு காட்டவேண்டும். நீ புறப்பட்ட போது அழகாக இருந்த உன் காதலியின் நெற்றி அழகு இழந்து பீர்க்கம் பூப் போல் பசலை படர்ந்து விட்டது. கார் காலத்தின் தொடக்கத்திலேயே வருவேன் என்றவன் கார் காலம் வந்து. பீர்க்கையும் பூத்தும் வரவில்லை. நானே வீட்டில் இருந்து துயரமுறுகின்றேன்” என்கின்றாள். இங்கு இருத்தல் ஒழுக்கமான “இன்னள், ஆயினள், நன்னுதல் என்று....”. என் தொடங்கும் பாடல் அடி அழகுற எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

நெய்தல் நில ஒழுக்கமான இரங்கலை இதே குறுந்தொகையில் தாமோதரன் மிக உருக்கமாக சித்தரிக்கின்றார். கதிரவன் மறைகின்றான். பறவைகள் தம் கூடு நோக்கிச் செல்கின்றன. ஆனால் கடலுக்குச் சென்ற காதலன் இன்னும் வரவில்லை தலைவியோ ஏங்கிக் கண்ணீர் வடித்தாள். ஏன் அழுகிறாய்? என்று கேட்ட தோழிக்கு அதோபார் மாலை வந்து விட்டது. பறவைகள் கூட்டில் அடைகின்றன. ஆனால் அவர் வரவில்லையே என்று கரையில் நின்று கூறி இரங்கி கண்ணீர் வடிக்கின்றாள் கடலை நோக்கி. இக் காட்சியே “ஞாயிறு பட்ட அகல் வாய் வானத்து” என்ற பாடல் அடி விளக்கி நிற்கின்றது.

சங்க ஒழுக்கங்களில் அடுத்தது மருத நில ஒழுக்கமான ஊடல் ஆகும். இதனைக் குறுந்தொகையில் யேயன் என்பவர் அழகுற சித்தரிக்கின்றார். ஆடல் மகளிர் வீட்டிலேயே இவ்வளவு நாளும் இருந்த தலைவன், தலைவிக்கு மகன் பிறந்ததைக் கேட்டு வருகின்றான். தலைவி கோபித்துக் கொள்ளவில்லை. வயலிலே

மலர்ந்த களைகள் பிடுங்கிப் போட்டாலும் இங்கே மலரக் கூடாது என்று அவை எண்ணுவதில்லை. மீண்டும் பயிராகி அவ்விடத்திலேயே மலர்கிறது. அதுபோல் தலைவன் மீண்டும் மீண்டும் இடர் செய்தாலும் தலைவி மீண்டும், மீண்டும் அன்பு செய்யத் தவறுவதில்லை. ஊடல் தணிந்து தலைவனை ஏற்றுக் கொள்கின்றாள். இது “கண்டிசின் -பாண பண்பு உடைத்து அம்மா” என்ற பாடல் அடி மூலம் அழகுற எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக சங்க காலக் காதலர்கள் ஒருவருக்கு கொடுவர் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வந்ததனை எடுத்துக் காட்டும் இலக்கியங்கள் இக் காலகட்டத்தில் தோன்றியதை அறியமுடிகின்றது. உலகின் கால கட்ட வரையறைக்குள் காதலின் உச்சக்கட்டம் நிலை பெற்றிருந்த ஒரு இனிமையான காலப்பகுதி சங்க காலம் என்றால் மிகையாகாது. காதல் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்த காரணத்தினால் காதலர் நிலையும் மிக உன்னதமாக இருந்தது என்பதை எம்மால் ஊகிக்க முடிகின்றது.

இலக்கிய வரலாற்றிலே அடுத்த காலப்பகுதியான சங்க மருவிய காலம் ஓர் அறநெறிக் காலமாகக் காணப்பட்ட போதிலும் காதலர்க்கும் இங்கு பஞ்ச மிருக்கவில்லை. இங்கு எழுந்த இலக்கியங்களுள் ஐம் பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் போற்றுகின்றது. இங்கு காதல் மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. மாதவி என்பாள் ஒரு நடன மாதாக இருந்த போதிலும் கோவலனில் தீராக காதல் கொண்டிருந்தாள் என்பது கோவலன் அவளை விட்டு நீங்கிய போதிலும் அவன் நினைவால் ஒன்றி வாழ்ந்தமை அவளது பிற்பட்ட கால வாழ்க்கை அவளது காதல் நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அத்தோடு மட்டுமல்லாது கணவன் மாற்றானைத் தேடிச் சென்ற போதிலும், மீண்டு தன்னிடம் வரும் போது உயரிய தமிழ்ப்பண்பாட்டுடன் கணவனை ஏற்கும் கண்ணகியின் கற்பின் வலிமை இங்கு காதலால் உணர்த்தப்படுகின்றது. இவ்வாறு சிலப்பதிகார இலக்கியமானது தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் கூடிய காதல் தன்மையை விளக்கி நிற்பதை அறியலாம். காதலில் பெண் என்பாள் எப்போதும் தியாக சிந்தை உடையவளாக இருந்தால் மட்டுமே காதலர் வாழ்க்கை சிறப்புற்று அமைந்துவிடு கிறது. மேலும் சங்க மருவிய காலப்பகுதியில் எழுந்து பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களிலே திணைமாலை நூற்றைம்பதும் ஒன்றாகும். இதில் வரும் பாடல்களும் சங்கமருவிய காலக் காதலர் நிலையினை தெளிவு படுத்திக் கூறுகின்றது. தோழி தலைவியிடம் தலைவன் வராததையிட்டு அவனை கல்நெஞ்சன் என்று வசைபொழிகிறாள். ஆனால் தலைவியோ தனது நினைவோடு ஒன்றியவனான தலைவனை விட்டுக் கொடுக்காமல் “அவர் எவ்வித இடையூறுக்கும் வழியில் ஆளாகாதபடி என்னிடம் வருவாராக” என்று கூறி ஆற்றியிருந்த கற்பு நிலையினை கவினுறக் காட்டுகிறது இப் பாட்டு. “ஒருகை இரு மருப்பின் மும் மதமாய்.....” என்பதாய் அமைகின்றது.

இவற்றை எல்லாம் தொகுத்து நோக்கினால் நிச்சயமாக சங்க மருவிய காலகட்டம் பொதுவாக அறநெறிக் காலம் எனக் கூறப்பட்ட போதிலும் காதலர் நிலை மிக வைராக்கியத்துடன் எடுத்துக்

காட்டப்படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில கிபி ஆறாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலமே பல்லவர் காலம் எனப்படுகின்றது. இக்காலம் ஓர் பக்தி இலக்கிய காலம் எனப்படுகின்றது. முன் குறிப்பிட்ட காலத்தில் காணப்பட்ட உலகியல் காதல் இக்காலத்தில் இறை காதலாகப் பரிணமித்தது. இங்கு நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தம்மைக் காதலியாக உருவகித்துக் கொண்டும் இறைவனை காதலனாக உருவகித்தும் பாடிய பாடல்கள் காதலின் அதி உன்னத கட்டத்தை விளக்கிக் கூறத் தவறவில்லை.

கண்ணபிரான் மீது தீராத காதல் கொண்டிருந்த ஆண்டாள் நாச்சியாரோ பக்தி விரகத்தின் உச்சிக்குப் போய்.

“மாதவன் தன் வாய்ச் சுவையும் நாற்றமும் விருப்புற்றுக் கேட்டதோடும் மைத்துனன் நம்பி மதுகுதனன் வந்து கைத்தலம் பற்றவும். கணாக் கண்டதோடும் நின்று விடாமல். அரசினை நீக்கி அடி அதிர்ப் புததக் கணாக் கண்டேன் தோழி நான்” என்று ஆவிக் கலப்பின் அமுத சுகங் கண்டவள் போல் கூவிப் பிதற்றவுஞ் செய்கிறாள்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தம் தேவாரத்திலே.

“முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்.....
.....தன் நாமம் கெட்டாள். தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே”

என்று பரவசப்பட்டு உலகியற் காதல் உணர்வின் உச்சத்தில் கொண்டு போய் தெய்வீக காதலை தெரியப் படுத்துகின்றார்.

இக்காலத்திலும் காதலர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள் முன்னைய காலகட்டத்தில் காதல் உலகிய லோடும் மட்டும் சம்மந்தப்பட இங்கோ காதல் இறைவனோடு சேர்ந்த தொன்றாகிறது. இக்கால கட்டக் காதலர்கள் நினைவால் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இக்காலகட்டக் காதலர்கள் ஊடாக நாம் அறிந்து கொள்ளும் மிகப் பெரிய உண்மை யாதெனில் உடம்பால் வாழும் வாழ்க்கையை விட மனத்தால் வாழும் வாழ்க்கை சிறந்தது. எண்ணங்களில் வாழும் வாழ்வு உயர்வுடையது என்பதே ஆகும்.

இப்பல்லவர் காலத்தினை அடுத்து வந்த காலம் சோழர் காலமாகும். இக் காலம் தமிழ் மன்னர்களின் செங்கோல்தவறாத மாட்சியின் காரணமாக மாதம் மும்மாரி பொழிந்து நாடு செழித்து கலைகள் வளர்ந்தன. இந்த வகையில் அங்கு காதலர் நிலையும் சிறப்புடையதாக காணப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. இக்கால கவிச்சக்கரவர்த்தியான கம்பர் இக்காதலினை மிகவும் சிறப்பாக தனது கம்பராமாயணத்தில் சித்தரிக்கின்றார்.

“கண்ணோடு கண்ணினை நோக் கொக்கின் வாய்ச்

சொற்கள்

என்ன பயனும் இல்”

என்ற ஈரடி வெண்பாவான திருக்குளுக்கு ஒப்புமை காட்டக் கூடிய வகையில் கம்பர் தனது கவி வளத்தைக் காட்டுகின்றார். இது தான் அழகின் எல்லையோ என்று கூட எண்ணிட முடியாத எழிலுருவாக நின்ற அவளுடைய கண்களோடு மற்றொரு வருடைய கண்களும் ஒன்றினை மற்றொன்று கவர்ந்திழுப்பது போன்ற நிலையில் ஒன்றுபட்டு விட்ட தன்மையில் அண்ணலாகிய இராமனும் பார்க்கும் அதே சமயத்தில் சீதையும் இராமனைப் பார்க்கிறாள். இவ்வாறு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே காதல் வயப்பட்ட இருவரும் காம நோயினால் படும் துன்பங்களை கம்பநாடார் பல பாடல்களில் மிக அற்புதமாக படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் அதில் ஒரு பாடல் வருமாறு

” என்ன அற நலத்தினாள்.....
.....அண்ணலும் நோக்கினாள்; அவளும் நோக்கினாள்”

இங்கு கம்பர் காட்டும் காதலர் நிலை மிக அபரிமிதமானது. கண்டதும் காதல் கொண்ட இருவரதும் அன்பின் இறுக்கம் இத்தால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது அன்றியும் சோழர் காலக் காதல் நிலையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

இது போலவே சோழர் காலத்தில் எழுந்த காதல் காவியங்களுள் ஒன்று நள மகாரஜனை பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப் பெற்ற நளவெண்பா ஆகும். இங்கு நளனும் தமயந்தியும் தம் முள் காதல் கொண்டு சயம்வரம் மூலம் இணைகின்றனர் அன்னத்தை தூதாக அனுப்பிய காதலின் கனிவு இவர்கள் கதை மூலம் எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றது. பின்பும் வேறு ஓர் இடத்திலும் இவர்களின் காதல் திறம் அழகுற எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. தமயந்தியை துன்பத்தினின்றும் விடுவிப்பதற்காக நடுக்காட்டிலே அவளை விட்டு நீங்கும் நளனின் துடிதுடித்த தன்மை காதலின் உச்ச நிலை போன்றது. இதுவே புகழேந்தியால், “கானகத்துக் காதலியை காரிருளில் கைவிட்டு.....” என்ற பாடல் அடி மூலம் விளக்கி வைக்கப் படுகின்றது.

இவ்வாறு சோழர் காலக் காதலர்கள் காதலில் கை தேர்ந்தவர்கள். மேலும் காதலின் பண்பு அறிந்தவர்கள். காதலுக்காக எதையும் இழக்கத் தயாராக இருக்கும் மனோபாவம் உடையவர்கள். தலைவன் தலைவிக்காகவும், தலைவி தலைவனுக்காகவும் மட்டுமே வாழும் அவர்களது ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயர்ந்த பண்பினை நாம் இக் காலக் காதலர்கள் ஊடாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இதைனைத் தொடர்ந்து வந்த காலப் பகுதி நாயக்கர் காலம் எனப் படுகின்றது. இக் காலம் ஏனைய கால கட்டத்தில் நின்றும் பெரிதும் விலகிக் காணப்படுவதற்குரிய முக்கிய காரணம் வெளி நாட்டவர்கள் படை எடுப்பே ஆகும். இதனால்

இவ்வளவு காலமும் காலா காலமாகக் கட்டிக் காத்து வந்த தமிழர் பண்பாடுகள் யாவும் தம்முடைய உயர் நிலையில் இருந்து விலகத் தொடங்கின. இதனால் முன்பிருந்த கால கட்டங்களில் உள்ளது போல் காதலர்கள் நிலையும் இலக்கியங்கள் மூலம் சிறப்பித்துக் காட்டப் படவில்லை இலக்கியங்களில் சிறப்பித்து கூறப்படாததற்காக இங்கு காதலர் நிலை இல்லை என்ற முடிவுக்கு நாம் உடனடியாக வரமுடியாது. இங்கு எழுந்த இலக்கிய வகையான பிரபந்தங்களிலே ஆங்காங்கு காதலர் நிலை எடுத்துக் காட்டப் படுகின்றது. உலா, தூது பரணி முதலியவைகளிலேயே இவ்வாறாகக் காதலர் நிலை விளக்கப்படுகின்றது. மேலும் இக்காலத்தில் எழுந்த குற்றாலக் குறவஞ்சி, பள்ளு முதலிய இலக்கிய மாதிரிகளிலே வாழ்க்கை நிலை மிக எளிமையாகக் காட்டப் பட்ட போதிலும் அங்கு நிலவிய காதல் நிலை மிக அழகுற விளக்கப் படுகின்றது. குறவன் குறத்தியரிடத்தே நிலவிய காதல் நிலை உயிர்த் துடிப்புள்ளதாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது. இவர்களின் வாழ்க்கை முறை ஏனைய கால கட்டக் காதலர்களில் இருந்து பெரிதும் வேறுபட்ட போதிலும் காதலர்கள் மனமொருமித்து வாழ்ந்ததாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது இவற்றை நோக்கும் இடத்து இக் காலகட்டம் ஏனைய காலகட்டத்தைப் போல் சிறப்புற்று காணப் படாவிட்டாலும் கூட, காதலர் நிலை ஓரளவு சிறப்புற்று இருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

நாயக்கர் காலத்தை அடுத்துத் தோன்றிய காலப் பகுதியை ஐரோப்பியர் காலம் என்று அழைப்பர் இக் காலம் சமுதாயம் பல துறைகளில் விருத்தியடைந்த ஒரு காலம். ஏனைய காலம் போல வாழ்க்கை பூராகக் காதல் இருக்காவிட்டாலும் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி காதலாக கணிப்பிடப் பட்ட ஒரு காலம் ஆகும்.

இக் கால இலக்கியக் கவிகளிலே பாரதியார் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்திருப்பதை காண முடிகின்றது. இங்கு வாழ்க்கையானது ஒரு நடைமுறைத் தன்மையோடு கூடியதாக ஆகி விட்டிருந்தது என்பதை நாம் சமுதாயச் சூழலிலிருந்து அறிய கூடியதாக இருக்கின்றது. பாரதியாரின் காதல் கவின் மிகு கவிதைகள் தனித்துவமானவை. அக் கவிதைகளை கொண்டு நோக்கும் போது இக் கால கட்டத்தில் காதலர் நிலை மிக நன்றாக அறியப்படும். நாயக்கர் காலத்தில் முன்பிருந்த நிலையினை விட காதலர்கள் நிலை ஓரளவு பின் நிலையில் காணப்பட்ட போதிலும் ஐரோப்பியர் காலத்தில் காதலர்கள் நிலை மீண்டும் உச்ச நிலைக்கு வந்தடைந்ததை நாம் பாரதியார் கவிதைகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

“சுட்டும் விழிச் சுடர் தான் கண்ணம்மா! சூரிய சந்திரரோ.....
பார்த்த விடத்திலெல்லாம் - உன்னைப் போல பாவை தெரியுதடி”.

என்ற பாடல் அடி மூலம் கண்ணம்மாவின் அழகும் பார்க்கும் இடமெல்லாமே அவளது உருவமே தெரிவதாகவும் பாடி இருப்பதில் இருந்து காதல் நிலை மிகவும் உணர்ச்சி பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது. வெண்ணிலவு நீ எனக்கு மேவு கடல் நான் உனக்கு என்றும் வீணையடி நீ எனக்கு மேவு விரல் நான் உனக்கு என்று பல்வேறு உதாரணங்கள் மூலம் காதல்

உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். காதலர்களின் கருத்தொருமித்த தன்மையினை காட்ட வந்தவர்கள் “ நல்லுயிர் நீ எனக்கு, நாடியடி நான் உனக்கு ” என்ற ஈரடியினால் மிக ஆழமாகப் புலப்படுத்துகின்றார். ஐரோப்பியர் காலத்திலும் காதலர்களின் பண்பாடு அளவிட முடியாததாக காணப்பட்ட தன்மையினை இதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். மேலும் மற்றோரிடத்தில் காதலியின் மலர்ப் பாணங்களால் காதலன் துடிக்கும் நிலை அமுகுற எடுத்தக் காட்டப் பட்டுள்ளது. “மாரணம்புகள் என் மீது வாரி வாரி வீசவே” என்பதே இப் பாடல் அடியாகும். இவற்றைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்து ஐரோப்பியர் காலமானது, அன்னியர் ஆட்சி நிலவிய ஒரு காலமாகக் காணப்பட்ட போதிலும் காதலின் தன்மை சற்றேனும் குறையாமல் காதலர்கள் நிலையானது அமுகுற எடுத்துக் காட்டப் படுவதில் இருந்து காதலர் நிலை உச்ச இடத்தில் காணப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

ஐரோப்பியர் காலத்திற்கு அடுத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கணிப்பிடப்படும் ஒரு காலப் பகுதியே நவீன காலமான தற்காலம் ஆகும். இக் காலத்தில் காதலை உறுதிப்படுத்தும் பல இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ள போதிலும் நடைமுறைத் தன்மை கொண்டு காதலர்கள் நிலையினை ஆராய முற்படுதல் சிறப்பானது. இன்றைய காதல் நிரம்பவே சினிமாத்தனம் நிறைந்து விட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. சினிமா இன்றைய நடை முறை வாழ்க்கையில் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுவதால் அதில் உள்ள காதலும் ரசமுமே வாழ்க்கையில் காணப்படுவதாக இக்காலத்தவர் நினைக்கின்றார்கள். இன்று ஏதோ ஒரு அவசரமான ஆசையில் பிறக்கின்ற மனிதர்களின் காதல் சத்தியங்கள், வேறு ஏதோ ஓர் அவசரத்தில் எத்தனை விரைவாய் பொய்யாய் விடுகின்றன. இவ்வாறு காதல் சத்தியங்கள் பொய்யாய் விடுவதற்கு காதலிக்கும் ஆணும், பெண்ணுமே காரணமாய் இருந்து விடுகின்றனர். ஒரு மனிதனுடைய உறவை அடைவதிலும் விலக்குவதிலும் இன்று பெண்ணுக்குத் தான் எத்தனை யாக்கிரதை? எத்தனை முன்னெச்சரிக்கை? எத்தனை சம்பிரதாய பயங்கள்? பெண்கள் பிறக்கும் போதே முன்னெச்சரிக்கையோடு கூடப் பிறந்திருக்கின்றனர். ஆனாலும் பார்க்கப் போனால் நீண்ட வாழ்க்கையின் எந்த நிலையிலும் எந்த இடத்திலும் பெண் என்பவள் ஓர் அபலை தான். ஆண்கள் மட்டுமென்ன தமது வாழ்க்கையிலும் அவர்கள் தடம் புரண்டு கொண்டு இருக்கின்றார்கள் இந்த உலகத்தில் ஆண்களில் ரொம்பப் கயவர்கள் யார் தெரியுமா? தான் காதலித்த பெண்ணை மணக்காதவனும், மணந்து கொண்ட பெண்ணை காதலிக்காதவனும் தான். இரு தர்ப்பு உறவுகளுக்கும் முதல் படி இரண்டு தரப்பிலேயும் நம்பிக்கை வளர்க்க வேண்டும். ஆனால் அவ நம்பிக்கைகளுக்கும் சந்தேகங்களுக்கும் இடையில் தான் வாழ்க்கை இருக்கும் போது எங்கே நம்பிக்கை தோன்ற முடியும். ஆண் பெண் இருவரும் நெருக்கமாக வேண்டுமானால் அன்பு என்ற கயிறால் பிணைக்கப்பட வேண்டும். அது ஒருத்தரிடம் இன்னொருத்தருக்கு உண்டாக வேண்டிய வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத உணர்ச்சி. அப்போது தான் அந்த ஆண் பெண் சேர்க்கை மகோன்னதமாய் இருக்கும். ஆனால்

இன்றைய நடைமுறை வாழ்க்கையில் இத்தகைய தூய்மையான காதலை அன்பான காதலர்களை காணவே முடிவதில்லை. இன்று காதல் எனப் பெயர் பெறுவது எதிர்பாலர்களிடையே தோன்றும் வெறும் உணர்ச்சி மாத்திரமே. இன்று இளைஞர்களும் யுவதிகளும் தம் உடல் உணர்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் அக்கறை உடையவர்களாக இருக்கின்றார்களே ஒளிய மன உணர்ச்சிகளுக்கு இடமே இல்லாது போய்விட்டது. ஒருவர்க்கு மற்றொருவர் அர்ப்பணமாகி விடுகின்ற நிச்சயமான காதல் என்பது முனிவர்களின் தவச் சாலைகளில் பக்தி சிரத்தையோடு அணையாமல் காக்கப் படும் வேள்வித் தீயைப் போல் என்றும் அவியாமல் உள்ளே கனியும். ஆனால் இத்தகைய காதல் இன்று வெகுதூரம் போய்விட்டது என்பது அனுதாபத்திற்குரிய விடயமாகும். இன்று காதல் வேறு திருமணம் வேறு என்ற நிலையை தான் உலகில் பார்க்க முடிகின்றது. எதைப் பற்றியும் சிந்திக்காமல் தீவிரமாகக் காதலிப்பது சிலரது பழக்கம் பிறகு பெற்றோரால் முடிவு செய்யப்பட்ட திருமணத்திற்கு உடன்பட நேர்வது ஒரு சிக்கலாக மாறி விடுகின்றது. இடம் மாறி உறவை ஏற்படவர்கள் மனம் மாறி வாழ முற்படுகின்றார்கள். அப்படி மாற முடியாமல் தவிர்க்கும் வாழ்க்கை எத்தனை துயரமானது துன்பமானது இன்றைய நிலையில் இவ்வாறு வாழ்க்கை காணப்படும் பொழுது காதலர் நிலை எவ்வாறு உன்னதமாக இருக்க முடியும்? காதல் என்ன என்று அர்த்தம் தெரியாமல் காதலிப்பவர்களுடைய காதல் எல்லாம் ஒலியாக வெளிப்பட்டு அபிப்பிராயங்களையும் தேடாமல் மனத்தினுள்ளே அடக்கி விடுகின்ற கற்பனையான சங்கீதத்தைப் போல் நினைப்பின் எல்லையிலே தங்கி மரியாதை செய்ய வேண்டிய பொருளாகி விட்டது இவற்றைப் பார்க்கும் பொழுது இன்றைய நிலையில் காதலர் நிலையானது எந்தளவு தூரம் பாதிப்படைந்து விட்டதென்பதை அறிய முடிகின்றது. இரண்டு உயிர்கள் சேர்ந்து மூன்றாவது உயிரை உண்டாக்கின்ற வாழ்விற்குத் தான் உலகம் அவசரப்படுகின்றதே ஒழிய இரண்டு மனங்களின் மெல்லிய மன உணர்வுகளில் பிறக்கும் நுணுக்கமான காவியக் காதல் வேரோடு அறுந்து விட்டது. இன்றைய முற்போக்கான சமுதாய போக்கில் காதலுக்குக் கொடுக்கப்படும் கௌரவம் என்ன என்பதை நோக்கின் ஒன்றுமே இல்லாததாகவே உள்ளது. அமுகு நிறைந்த சந்ததியினரும், வேறுபாடுகளில்லாத சமூக உறவும் வளர்வதற்கு நேர்மையான காதல் மனங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றது. ஆனால் இன்று நேர்மையான காதல் மனங்கள் இல்லாத காரணமே இன்றைய உலகின் போர் அமைதியின்மை, அடக்குமுறை போன்ற தோன்றக் காலாகி விட்டது. எனவே இனிவரும் இளஞ் சமுதாயமானது காதல் என்ற பண்பினை முற்றும் உணர்ந்து அதற்குரிய கௌரவத்தினை வழங்கி சமுதாய த்தை சீர்படுத்துவோமாக! ஆனாலும் இவ்வாறு காதல் சீர் கெட்டுப் போய்விட்ட போதிலும் அதற்குரிய கௌரவத்தை காப்பாற்றி வாழத் தெரிந்தவர்களும் நம்மிடையே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் நெல்லில் உமி கலந்து இருப்பது இயற்கை தானே ஆனால் உமியில் அல்லவா நெல் கலந்து காணப்படுகின்றது. எனவே இனி வரும் சமுதாயமாவது இவற்றைச் சீர்படுத்துவதில் முனையுமாக!

சீகான் றேட்ஸ் லிமிற்றெட்

CEYCAN TRADES LIMITED

IMPORTERS & WHOLE SALE DISTRIBUTORS

இலங்கை, இந்தியா, அமெரிக்கா ஆகிய
நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
பலசரக்கு வகைகளின் இறக்குமதியாளர்களும்
மொத்த விற்பனையாளர்களும்

Try Our Name Brand Products

CEYCAN LIQUID GOLD TEA

Proudly announce the introduction of
Ceycan's

GOLD TEA!

We also import varieties of Sri Lankan
food items, Soya meat, 100% Pure Sasame oil,
Pure Cow Gee, Ceycan Brand Rice Flour,
Samba Rice, Red Raw Rice, and
canned food

FOR QUALITY AND TASTE

TRY OUR

CEYCAN BRAND FOOD ITEMS!!

Available in all Sri Lankan shops.

Visit our Showroom at
5320 Finch Avenue East, Unit # 16A
Scarborough, Ont M1S 5G3
Tel: Fax: (416) 609-2001

AFFORDABLE ELECTRONICS SERVICE CENTER

REPAIRS-SALES- SERVICE-BUY-SELL-TRADE

Repairs to All Makes of :

TVs,

VCRs,

Audios,

Microwaves

and other Electronic Equipments

உங்கள் சகலவிதமான Electronics வாளு்களையும்
மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் நம்பிக்கையுடனும்
உத்தரவாதத்துடனும் திருத்திப் பெற்றுக்கொள்ள
நீங்கள் நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

2466 Eglinton Ave. East, Unit 10

Scarborough, Ontario M1K 5J8

TEL: 261-3424

SP IMPORTERS

FRESH FISH & MEAT

Wholesale & Retail

2853 LAWRENCE AVE. East
(Brimley/Lawrence)

Scarborough, Ont. M1P 2S8

Tel:(416) 261-4737

Fax:(416) 261-5483

ABBIRAMI CATERING

COMPLETE SERVICE & DELIVERY

மணம், சுவை கூடிய அறுசுவை உணவுகள்

Weddings, Birthday Parties
& Special Events

We are specializing in
Indian, Sri Lankan
& Chinese Foods

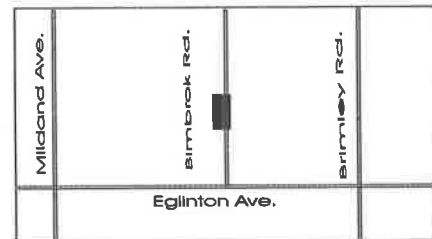
இத்துறையில் கைதேர்ந்த
நிபுணர்களே உணவுகளைத்
தயாரிக்கிறார்கள்.

மணமகள், மணமகளுக்குரிய
சோடனை வகைகள்
வாடகைக்குத் தரப்படும்.

100 பேர் வரை
Parties

செய்வதற்கு சகல
வசதியும் ஒழுங்கு
பண்ணித் தரப்படும்.

Photos மிகத்தரமாக
ஒழுங்கு பண்ணித்
தரப்படும் அத்துடன்
வீடியோ முதலியனவும்
ஒழுங்கு பண்ணித்
தருவதுடன்
மணப்பெண்ணையும் மிகச்
சிறந்த முறையில்
அலங்கரித்துத் தரப்படும்

Tel: (416) 266 5372 (416) 266 6480

16 BIMBOK RD., UNIT #10, SCARBOROUGH, ONTARIO M1K 4T7

இது ஒரு அரசாங்க அங்கீகாரம் கிடைக்கப்பெற்ற நிறுவனம்.
PROUD TO PRODUCE TASTY FOODS

VJS AUTO SALES

HONDA TOYOTA NISSAN MAZDA

- ☛ தரமான பாவித்த கார்கள்
- ☛ நியாயமான விலை
- ☛ உத்தரவாதம் (Warranty)
- ☛ கடன் ஒழுங்குகள்
- ☛ Trade வசதிகள்

Call: (416) 292 9291

4181 Sheppard Ave. E. (at Midland) Scarborough

GOBI EMPORIUM

கோபி எம்போரியம்

அழகாபரணங்கள்
அன்பளிப்பு பொருட்கள்
எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்
லீடியோ, ஓடியோ, C.D. க்களை விற்பனைக்கும் வாடகைக்கும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்
லீடியோ பிரதி மாற்றம்
Fax: & Photo copy சேவை

கோபி எம்போரியம் ஒரே கிடத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது

எக்கினிங்ரூக்கும் செல்கிளையருக்கும் கிடையில் (Eglinton & St. Clair)

629 AN. KENNEDY RD.
CORVETTE PLAZA
SCARBOROUGH, ONT.
M1K 2B2

TEL: (416) 267-9800

FAX: (416) 267-9800

கரையேறி மீண்ட அலை

ச. மைக்கல்சுதாஸ்

அதிகாலை எழுந்து கதிர் விரித்த கதிரவன் வாணம் விட்டு கடலுடன் சங்கமித்து கொண்டிருந்தான். கலைந்த கூந்தலாய்க் கார்மேகங்கள் அங்குமிங்கும் அசைந்தோடி ஆலாபித்து கொண்டிருந்தன. மருதமும் நெய்தலும் இரண்டறக் கலந்தது சோழமுனைக் கிராமம். மீனவர்கள் வலைகளும் தொழிற் கருவிகளுமாக படகுகளை நகர்த்தி ஏலஏலோ இசைத்து அணிவகுத்தபடி சென்றனர். இயற்கை வனப்பின் கண்கொள்ளாக் காட்சி. குமரன் ஏழை மீனவன் வயது முதிர்ந்த புருவம். வலைகளை தோளில் சுமந்தபடி நடக்க மரக்கோல்களை சுமந்தபடி மகன் சேகர் பின் தொடர்ந்தான். துறைமுக தங்கு விடுதி கடந்து கரையோரம் நெருங்க நடை வேகம் குறைந்தது. போழுது மங்கும் அந்த ஒளியில் குமரன் இமையின் மேல் பகுதியில் கை வைத்தபடி கூர்மையாக தென் திசை நோக்கி கடலை அவதானித்தார். எல்லோரும் வேளைக்கு சென்று பாடுபிடித்து விட்டனர் தூர இடம் தான் போக வேண்டும் மனம் எண்ணமிட வாய் முணுமுணுத்தது. தோணியை நெருங்கியதும் சேகர் கடவுளை வேண்டியபடி அணியக் கொம்பை கழுவி கயிறுகளை வளைத்து நங்கூரத்தை உள்ளே வைத்து தொழில் ஆரம்ப கடமைகளை முடித்தார். பின் இருவரும் மரக்கோல்களை எடுத்து தோணியை கரையோர பாறைக்கற்கள் தாண்டும் வரை அவதானித்துடன் நகர்த்தி கடந்தபின் பாய் வலிக்கும் படலம் ஆரம்பமாகியது. பருவ காற்று வாடைக் கச்சாள், வேகமாய் காற்று பாயில் படர், அலைகள் பிரித்துக் கொண்டு படகு எகிறி பாய்ந்து ஓடியது. ஒரு கையில் சுக்காணை திசை சரிபார்த்து பிடித்தபடி மறுகையால் மடுப்பெட்டியை திறந்து வெற்றிலை பாக்கை வாயில் ஊட்டி மென்று கொண்டிருந்தார் குமரன். வயது 60ஐ தாண்டினாலும் அதை மீறிய தொழில் அனுபவம். முற்றாக இருள் சூழ்ந்து விட்டதினால் நாலா புறமும் அடிக்கடி பார்வையை நோட்டம் விட்டார். எங்கும் அலைகளின் ஆர்ப்பரிப்பு சப்தம் படகும் முன்னேறிக் குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்து விட்டது போலும். கண்ணைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு வடக்கு திசையை நோக்கினார். காவல் துறையின் கடற்கோட்டை வெளிச்சம் கோவள மேற்பகுதியால் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தது. மறுபுறமாக திரும்பித் தென் திசையை அவதானித்தார். குறிகாட்டுவான் ஈச்சாமுனையை விட்டு வெளித்துக் கொண்டிருந்தது. கடல் எல்லையின் கணிப்பு சரி. நயினாதீவு அம்பாள் கோவிலை நோக்கி படகின் முன்புறத்தை திருப்பியபடி மகனே ஆஞ்சான் இளக்கிறேன் பாயைச் சுருக்கு என்று கூறி கயிறை இழக்க, காற்று

கொள்கிறது மெதுவாக பதிலளித்த சேகர் பாயை

செம்மைப் படுத்தி விட்டு, நங்கூரத்தை கடலில் இட்டு நன்றாக அவதானித்த படி வடக்கு பக்கமாக நீர் ஓடுகிறது என்றான். குமரனும் பதிலுக்கு நாம் வலைகள் இளக்கி முடிய நீர் தணிந்து மாறி விடும், வலைகளை செம்மைப் படுத்து என்றார். மேல் வலை மிதப்புக்கள் சிக்காடியுள்ளது மெதுவாக வலியுங்கள் அவசரப்பட வேண்டாமென சேகர் அழுத்தமாக கூற, சரி தம்பி என்று மெதுவாக தண்டினால் வலித்தபடி ஊரில் மேடை போட்டு போடும் தமிழரின் பாரம்பரிய கலை வடிவமான நாட்டுக் கூத்தில் வரும் படகோட்டி பாடும் வரிகளான வயல்வெளியில் மண்ணை ஏர்பிரிக்கும், வரும் கடல் அலையை துடுப்பு தாள்பிரிக்கும். இராகத்துடன் அசை போட்டு பாடலானார். காற்று அடங்கி கொண்டிருந்தது பாடல் கேட்டு கடலும் அமீழ்ந்து உறங்கியது வானத்தில் விண்மீன்கள் கண் சிமிட்டிக்கொண்டிருந்தன. குடலில் மீன்கள் அதிகமாக அகப்பட்டு தாளமிடும் ஓசை இருவரும் காது கொடுத்து உன்னிப்பாக அவதானித்தனர் தம்பி கட்டா கிளை நீர் தணிவோடு அகப்பட்டு விட்டது. குமரன் மீன்கள் அலசும் சப்த குறிப்புணர்ந்து கூறினார். பனிக்காலக் குளிரின் விறைப்பு மீன்கள் அலம்பும் ஓசையினால் மறைந்து மனதிற்கு தெம்பூட்டும் விதமாக அமைந்தது.

கீழ்வானம் சிவந்து விடியலான நேரம் குமரனின் படகும் கரை சேர்ந்தது. சந்தையில் மீன்கள் கூறுபோட்டு விற்கும் ஆரவார சப்தம் திருவெம்பாவை முடிந்தபடியால் அதிக வியாபாரிகளின் வரவினால் அவர்களுக்கு நல்ல விலை போனது. கூடுதல் மீன்பாடு அவர்களுக்குத்தான் சக கடற்கொழிலாளரிடையே முணுமுணுப்பு, பிந்தி தொழிலுக்கு வந்தும் கூடுதல் மீன் பிடித்த ஆச்சரியம் கடலோர மணற்பரப்பை தாண்டி இருவரும் வீட்டை அடைந்தனர். சேகர் வீட்டின் கதவை பலமாக தட்டினான். தாள்பாளை நீக்கியபடி 18 வயது பருவ மங்கை மீனா மேக கூட்டத்தை நீக்கிய விண்ணிலவாக மெல்ல தலை நீட்டினான். தலையில் சூடியிருந்தன மல்லிகை வாசனை வசந்தமாய் மணம் பரப்பியது. முகத்தில் சலனமற்ற மகிழ்ச்சி கரை புரண்டோடியது. நகரில் படித்து கொண்டிருந்த பெண் விடுமுறைக்காக வீடு வந்திருந்தாள். குமரனின் இரு கண்மணிகள் சேகரும் மீனாவும். மீனாவின் பேறு காலத்தின் போது தாய் காலமாகினாள் அன்னை இல்லா குறை இருவரையும் எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது வளர்த்தார். வெகு நேர நிசப்தம் கலைந்தது. மீனா அடுப்பங்கரை சென்று தேநீர் தயாரித்து இருவருக்கும் கொடுத்தாள் தந்தையை நோக்கியபோது நெற்றியால் வியர்வை வடிவது தெரிந்தது. நெற்றியைத் துடைத்தபடி அப்பா மிகவும்

களைப்பாக இருக்கிறதா பரிஷடன் வினவினாள் நம் வாழ்க்கையின் ஆதாரமே உவர் நீரில் தோன்றும் வியர்வைதான்மீனா ஆனால் வயது கூடுவதால் மனக்கவலை உண்டு படிப்பு போதும் வேலை தேடி உங்களை காப்பாற்றுவேன் துயரத்துடன் சேர்ந்த உறுதி அவள் முகத்தில் தெரிந்தது கேலிச் சிரிப்புடன் முறுவலித்தார் மகளே நீ உழைக்க வேண்டுமென்பதல்ல கிழவனின் ஆயுளிலே உன் வாழ்வு மலர்வதை பார்க்க வேண்டும் திருமணப் பேச்சை நினைவுபட்டியபடி நம் உறவுக்காற படித்த பையன் ரவியை உனக்கு மணம் முடித்து வைக்க விரும்புகின்றேன் எண்ணக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்தியபோது அதிர்வால் முகம் மாறி இனம் புரியா பயம் தோன்ற மீனா பதில் சொல்லமுடியாமல் தலை குனிய கண்கள் கலங்கின. அமைதியாயிருந்து அவதானித்தவர் நிலைமையை உணர்ந்தவராய் சுதாகரித்துக் கொண்டு மகளே நீ படித்தவள் மனதில் உள்ளதை கூறு என்றார். குனிந்தவள் தந்தையின் காலைப் பற்றியபடி கல்லூரியில் ஒருரைசைக் காதலிக்கிறேன், மேற்கொண்டு பேசமுடியவில்லை கண்களினின்று கலங்கிய நீர் பாதங்களில் விழுந்தது, குமரன் மகளின் கண்ணீரை துடைத்து கைவிரல் கண்ணில் குத்தினால் வெட்டுவதில்லை உன் எதிர்கால வாழ்வை நீ ஏற்றபடி தீர்மானித்தால் தவறில்லை, நாளை யே பையன் வீட்டாருடன் பேசி முடிவெடுக்கிறேன், கலங்காதே கண்மணி, உரையாடல் கேட்டபடி நின்ற சேகர் அருகே வந்து தங்கையை தூக்கிநிறுத்தி, மனமென்ற கோவிலிலே நீ தேடிய துணையை தடுக்கமாட்டோம். விழிகளில் நீர்ப் பெருக்கோ முகத்தில் துயரமோ இனி தோன்றக்கூடாது நிம்மதியாய் ஓய்ந்திரு. அமைதிப்படுத்தி அனுப்பிவைத்தான். மீனா கட்டிலில் சென்று புரண்டாள். கோடையில் வரண்ட நிலத்தில், மழை வீழ்ந்த குளிர்ச்சியான நிலைமை காதல் கைகூடிய இனம்புரியா மகிழ்வு திருமணத்தை எண்ணி கற்பனை வானில் சிறகடித்து பறந்தாள்.

பாலு மீனா திருமணம் ஆடம்பரமாக நடந்தது நாட்கள் மாதங்கள் நகர்ந்தன மீனா தாய்மை அடைந்தாள் என்றாலும் மணவாழ்வின் பின் எதிர்பாரா திருப்பு முனைகள் நீ தான் என் உயிர் உலகம் என்ற காதல் வார்த்தை இளமை வேகத்தின் துள்ளலானது, திசைமாறிய படகாய் மிதமிஞ்சிய குடியும், வேறு பெண்களை நாடிச் செல்லும், தவறான நடத்தையும், வீடு வந்து கொடுமைப்படுத்துவதும் நாளாந்த நடவடிக்கைகள் மறுபுறம் மாமியார் ராதாவின் சீதன நச்சரிப்பும் சேர்ந்து தொடர் கதையாக நீண்டது. பேதைப்பெண் தனிமையில் துயரங்களை இறக்கி வைத்து அழத்தான் முடிந்தது. பின்னப்பட்ட சதி வலையில் சிக்கிக் கொண்டாள். அன்று மீனாவின் பேறுகால மகிழ்வை கொண்டாட குமரனும் சேகரும் உறவினர்களுடன் புறப்பட்டனர். அவர்கள் வருவதை அறிந்தும் பாலு எள்ளி நகையாடிவிட்டு நண்பர்களுடன் வெளியே சென்றுவிட்டான். அப்போது உறவினர்கள் வரும் அரவங் கேட்டு நிதானமாக எழுந்தாள் வந்த

விருந்தினர் வியப்புற ராதா வரவேற்று உபசரித்தாள். மீனா ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினாள் குமரன் வந்ததும் வராததுமாக சம்பந்தியிடம் கூறினார் தாயற்ற பெண் தலைப் பிரசவம் நீங்கள் தான் தாய் போல பார்க்க வேண்டும் என்றும் பெண் இல்லாக் குறை மருமகன் மூலம் மகளாக ராதாவின் பதில் வைரத்தை பட்டை தீட்டிய ஒளியாய் பிரகாசித்தது. எல்லோரும் அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். குமரனுக்கு தன் பெண்ணை நல்ல இடத்தில் கரை சேர்த்த பெருமிதம் உதடுகளில் புன்னகை தவள மகளின் அருகில் சென்று காதோரமாக மாப்பிள்ளை எங்கேயம்மா என்று கேட்க மீனாவும் மெதுவாக அவசர அலுவலாக வெளியே போய்விட்டார் சப்தம் வெளியே கேட்காத தொனியில் கூற துரத்தில் நின்ற ராதா இதனை அவதானித்து ஏதோ ரகசியம் கூறுவதாக கற்பனை பண்ணினாள் குமரன் மகளின் கரங்களை எடுத்து நெற்றியில் ஒற்றினார் இருவருக்கும் ஏக காலத்தில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகியது கையெடுத்து போற்றிய தெய்வங்கள் கைவிடவில்லையம்மா அவரின் நா தளுதளுத்தது சேகர் தங்கையை கட்டி அணைத்தபடி காதல் வாழ்க்கை பொருத்தமாய் அமைந்ததாக எண்ணி வாயும்வயிறுற்ற சமையான மகிழ்வில் நம் குலம் தளைக்க மகவைப் பெறுவாய் வாழ்த்தினான். ஆனால் அவள் வாழ்வோ இங்கு சிறையிருப்பின் மறுவடிவம். மறுநாள் காலை நேரம் பக்கத்து வீட்டு பையன் அவசரமாக வந்து பாலு அண்ணன் கார் விபத்தில் காயமடைந்து மருத்துவ மனையில் இருக்கிறார் எனக் கூறிவிட்டு வந்த வேகத்தில் சென்று விட்டான். என்னவோ, ஏதோ மீனா பரிதவித்தபடி அதை வைத்தியசாலைக்குப் போவோமா என்றாள். நீ வீடு வந்த நாளிலிருந்தே எமக்கு சோதனைகள், உறவினர்களை கூட்டியும் அமாக்களம் இதில் அவனைப்பற்றியும் கவலையா, அத்தையின் வார்த்தைகள் நெஞ்சில் சுருக்கெனக்குத்தியது. ஏன் இந்த பழியும், சோதனையும். இறைவனை வேண்டினாள், அதை எதைக் கூறினாலும் நேரில் சென்று கணவனை பார்க்க வேண்டும் என்ற அங்கலாய்ப்பினால் விம்மியபடி மன்றாடியாவது அதைகையை கூட்டிச்செல்லும் எண்ணத்தில் நெருங்க, ராதா தவறாக எண்ணமிட்டாள். மின்னல் வேகத்தில், சிலிர்த்த சிங்கமாகி கொடுமாய் தலைமயிரை கோதிப்பிடித்து மீனாவை தள்ளினாள், கணியுக்கள் தவறாகின எதிர்பாராதவிதமாய் மீனா கீழே விழ கண் இமைக்கும் நேரத்தில் கால தேவனின் சதி நடந்தது. மீனா அடிபட்டு ரணமாகிய நிலையில் மருத்துவமனை போக கரு கலைந்துவிட்டதாக அதிர்ச்சிச்செய்தி கூறப்பட்டது.

மருத்துவமனையிலிருந்து பாலு முதலில் வீடுவந்தான் ராதா துயரில் மூழ்கியவளாய், உறவினர்கள் சந்திக்க வந்த அன்று மீனா தடுக்கி வீழ்ந்ததில் கரு கலைந்து விட்டதாகக் கதை புனைந்து ஒப்புவித்து விட்டாள், உடலும் மனமும் புண்பட்ட நிலையில் மீனா வீடு வந்தாள்.

முன்வராந்தாவில் கணவன் காயங்களுக்கு கட்டுப்போட்டபடி கதிரையில் சாய்ந்திருந்தார். ஆருகில் சென்றவள் பதறியபடி அத்தான் எப்படி இருக்கிறீர்கள், பலமான காயமா? தலையை கோதியபடி அரவணைத்தாள். நொடிக்குள் அவன் முகம் விகாரமாகியது. அரவணைத்த கைகளை உதறினான். ஏன் வாரிசை அளித்து விட்டு நாடகமா ஆடுகிறாய் காலால் உதைத்தபடி முகத்தில் அறைந்தான், அடிபெயர்ந்த மரம் போன்ற நிலையானான் - தினசரி மது போதையில் நடக்கும் அடி உதைகள் சகஜமானவை-- ஆனால் இன்றோ உண்மை திரிக்கப்பட்டு அபாண்டமான பழி, மீனா சப்த நாடியும் ஒடுங்கி நிலத்தில் அமர்ந்தாள், கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாய் கண்ணீர் சொரிந்தது, உண்மை ஒன்று உண்டு மறுபுறமாக திரும்பி அத்தையை நோக்கினாள், மகன் நடத்தும் அநியாயத்தில் மகிழ்ந்திருப்பது தெரிந்தது, காதலித்து ஏற்ற வாழ்க்கை கண்ணீராய் ஆனது. கண் கொண்ட ஆசை நெஞ்சத்தில் இல்லையே, மனம் உறுத்தியது நடந்ததை கூறும்படி- சொல்வதை பொறுமையுடன் கேளுங்கள், காலைப் பற்றியபடி கணவனை கெஞ்சினாள், பாலு மீண்டும் காலால் எட்டி உதைத்தவன் உன்னைப்போல் எத்தனையோ வகை பெண்களுடன் பழகிவிட்டேன்- ஊரறிய தாலிகட்டியதால் பார்க்கிறேன், காலம் பூராவும் கண்ணீர்வடி - கணவன் கூறிய வாசகங்கள் மீனாவை விழிப்படையவைத்தன. தாலியை காரணம் காட்டி பெண்ணினத்தை அடிமைப்படுத்துவதா- தவறிடும் ஆணுக்கு தண்டனை இல்லாத சமூகத்தின் அநீதி முறைகளை- இளமைக் காலத்தில் மீனா படிக்கும் போது- இந்த ஆணாதிக்க அடக்குமுறையை எண்ணி வேதனைப்பட்டதுண்டு. நிஜ வாழ்வில் தனக்கு அரங்கேறுகிறது, உணர்வலைகள் சிதறி இரத்தம் கொதித்தது மனதிற்குள் ஓர் உறுதியான தீர்மானம் எடுத்தாள். தாலி மங்கலமானது, பெண் இதனை கற்புக்கு வேலியாய் எண்ண, ஆண் மட்டும் வேலியை தாண்டும் வெள்ளாடு ஆனால், விரகதியின் வெள்ளம் அணை கடந்தது. தாலியைக் களற்றி கணவனிடம் கொடுத்தவள், இல்லறத்தின் உடன்படிக்கையை ஆண் மீறும்போது சாதாரணமாகிறது இந்த வாழ்வு எனக்கு வேண்டாம் என்றான். படி தாண்டி சென்றாள் நடத்தை கெட்டவள் என உலகம் துற்றவைப்பேன், பாலு ஆணவத்துடன் கூறினான். ஆண்மை ஆணவத்தை வெளிப்படுத்தியது. பெண்மை சக்திவடிவெடுத்து இருவரும் சரிபாதி என வெளிப்படுத்தினாள். அன்று நீங்கள் விபத்தில் தவறி இறந்திருந்தால் சமூக கட்டமைப்பு பெண், பூவும் பொட்டுமிழந்து விதைவக்கோலம் பூண வேண்டும். ஆரம்பத்தில் எத்தனை இரவுகள் இதயங்கலந்து உறவாடினாய் அதே இதயம்தானே காமமேறி, அலையாகி, கடல்தாண்டி காயமுற்று. நான் கருவை அளித்தேன் நம்பிய நீயும் கணவனா? நம் வாழ்வு இன்றுடன் முடிகிறது, எனக்குள் ஓர் வட்டமிட்டுவிட்டேன். விடை பெறுகிறேன் இருவரும் நிலை குத்தியபடி நிற்க மீனா புதுமைப் பெண்ணாக வெளியேறினாள்.

சோழமுனை கிராமத்தை மீனா நெருங்கி நடந்து கொண்டிருந்தாள், அப்பாவும் அண்ணனும் ஆண்கள் தானே குரூரத்தனம் இல்லையே, ஆண்மையிலும் எத்தனை வகை எண்ணம் மனதிலாடியது. மாலை நேரம் அண்மித்து கொண்டிருந்தது. கடலோர காற்று தென்னங் கீற்றுக்களுடன் உரையாடி உராய்ந்து ஓசை எழுப்பிக் கொண்டிருக்க. கடற்கரையோரத்தில் வழமைபோல் ஈரம்காய ஏற்றப்பட்டிருந்த மரக்கலங்களை மீனவர்கள் ஆரவாரத்துடன் நகர்த்தி தொழிலுக்கு புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தொலை தூர கடலோடிகளுக்கான குறிகாட்டு விளக்கை தங்குமட

விடுதியிலிருந்து ஒருவர் சென்று ஏற்றிக்கொண்டிருந்தார். மீனா கடலோரம் இறங்கி கடல் நீரில் காலை கழுவினாள். வெண் நுரை தவழ அலைகள் மணலோடு விளையாடி ஏற்ற இறக்கமாய் கொட்டிப்படி இருந்தன. மேல் மணல்பரப்பில் நடக்கும்போது கால் பதித்த ஓசை கேட்டு சீறுநண்டுகள் பொந்தில் ஓடிமறைந்தன. அப்போது தூரத்தில் அலையொன்று பேரிரைச்சலுடன் கரை நோக்கி தாவியபடி வந்து கொண்டிருந்தது. நிதானமாக நின்று அவதானித்தாள். கரையேறி மோதிய அலை அதே வேகத்தில் மீண்டும் கடலுடன் சென்று இணைந்தது. மீனா பிறந்த வீட்டை நோக்கி நகர்ந்தாள்.

சமயப் பண்பு என்றால் அவரவர் சமய மரபுகளை விட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதில்லை. தன்னுடைய சமயத்தில் ஈடுபாடும் விருப்பமும் காட்டுதலுமே வேண்டற்பாலது. இன்று பொதுவாக நோக்கின் தமக் குரிய சமய நெறிகளில் விருப்பார்வம் காட்டாமல் சமய ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழாமல் வெறும் விளம்பரப்போக்குகளால் வெறுப்பு விதைகளை விதைத்து மக்களைக் குழப்புவது நடைபெறுகிறது. இது விரும்பத்தக்கதல்ல. ஆண்ணல் காந்தியடிகள் ஒரு இந்துவாகவே வாழ்ந்தார். “நான் ஒரு இந்து” என்று பகிரங்கமாகவே ஒத்துக்கொண்டார். அதே போழ்து மற்ற மதங்களிடத்தில் அளவிற்ற மதிப்புவைத்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் சைவநெறிக் காப்பாளராக வாழ்ந்தார். பணிசெய்தார். ஆதெபோழ்து அவர் கிறிஸ்தவமதத்து வேத நூலாகிய பைபிளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்; இத்தகைய சமயப் பண்பு எல்லோரிடமும் வளர்ந்தால் அமைதியும் இன்ப அன்பும் ஒற்றுமையும் ஓங்கி மனிதகுலம் வாழ்வாங்கு வாழமுடியும்

—அராங்காதுஅடிகள்

கலைமகனான தமிழ் மகள் வாழ்க!

பாஸ்க்

தரணிதனில் தானுயர்ந்து தலைநிமிர்ந்த தாரகையே
தமிழுணர்வும் தமிழ்க்கலையும் தமிழ்ச்சுவையும் தழைத்தோங்க
நித்தியமும் நிந்நினைவால் நிறைவுபெற்று நிற்பவர்கள்
நின்பெருமை உலகறிய உச்சியிலே நீ உலவ
கலைவாணி தனைவாழ்த்தக் கனடாவில் விழாவெடுத்து
கலைமகளைக் கண்ணிமைபோல் காலமெல்லாம் காத்திடுவார்.

கன்னித்தமிழுடனே கலந்திடும் கலைகலாச்சாரமதை
கற்றோரும் மற்றோரும் கண்டு களித்திடவும்
பண்பாட்டை பண்புகளை பாரிலுள்ள பல்லினமும்
பாராட்டிப் பயன்பெறவே பாடுபட்டபைந்தமிழர்
தமிழ்ப் பற்றுத் துறக்காதோர், பலமொழிகற்றும் தமிழ் மறவாதோர்
தரணி தலைவணங்கும் தமிழறிஞரானவரே.

விதியென்றும் வினையென்றும் விலையில்லா வாழ்வைவிட்டு
வீடுவிட்டு வந்தாலும் விட்டதில்லைத் தமிழார்வம்
தாங்குகொணாத் துயரால் தன்மான உணர்வால்
தரணிபுகழ் தமிழ்வீரம்- தமிழீழம் தனில் தாகம்- என
எமதுரிமை கோரித் தமதுயிரை நீத்தோர்
எமதன்னை பெற்ற எமதருமை வீரரன்றோ.

காலைக்கனவினிலே கற்பனையைத் தானெழுப்பி
காதினிலே கானமிட்டு கருக்கொடுத்து உருக்கொடுத்து
வாய்தனிலே வாசமென்று வல்லமையை வளரவைத்து
வண்ணக்கவிதையெல்லாம் வரவழைத்த வல்லவளே
நாடிவந்து ஏடுதந்து நல்ல எழுத்தாணி தந்த
நாமகளை, நற்றமிழை, நாமென்றும் வாழ்த்திடுவோம்.

உறுவுகள்!

ம. சீர்தீவியாயகம் - கொரொன்ரா

சில்லிட்ட காற்றும், வானத்து வெண் முகிலைப் பூரிக்குப் பெயர்த்துக் கொட்டும் பஞ்சப் பனிக்குவியலும், கன்னத்தை வீங்கவைக்கும் கடும் குளிர்மாய் மீண்டுமொரு பொழுது..... வெளியே நீல வெளிச்சத்தை உமிழ்ந்தபடி றோட்டில் குவிந்திருந்த வெண் பனிக்குவியலைத் தள்ளிவிட்டுக்கொண்டும், படிவுப் பனிகளைக் கரைப்பதற்காக உப்பை விசிறிக்கொண்டும் செல்லும் வாகன இரைச்சல். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் விரையும் கார்கள். இவற்றை விட அந்த அதிகாலைப் பொழுதை அலைக்கழிக்காமல் அமைதி மூடிக்கிடந்தது.

மரங்களினமீது படிந்திருந்த பனியினால் மரங்கள் எல்லாம் வெள்ளி முலாம் பூசிப் பொலிவாய் இருப்பதாய் தோன்றியது. உள்ளே இருந்து பார்க்கும் போது அழகாய்த் தெரியும் இந்தப் பனிதான் எவ்வளவு கொடுமையான குளிர். இந்தப் பனியையும், குளிரையும் ரசித்துப் பார்க்கும் பக்குவம் மனதில் இப்போது எனக்கில்லை. இறுகிப்போன மனதிற்குள் எப்படி இந்த மெல்லிய இரைவுகளை அவதானிப்பது. உலகத்தில் சமரசம் உலகுகின்ற இடம் என்று மயானத்தைச் சொன்னவர்களை கேலியாக்கி இந்த பவலோ (Buffalo) வின் அகதி மண்டபம் சமரசத்தால் நிறைந்து கொண்டிருந்தது. முதியோர், இளைஞர்கள், யுவதிகள், குழந்தைகள் கறுப்பர்கள், வெள்ளையர்கள் என்று பாகுபாடில்லாமல் அந்த மிஷனுக்குச் சொந்தமான மண்டபம் நிறைந்து போயிருந்தது.

“ஜெனஸிஸ்” ஸ்ரவுட்டை உடைத்தபடி முனகினான் கிறிஸ்தி “வாங்கோ ஒரு ரவுண்ட் அடிச்சிற்றுச் சமைக்கத் தொடங்குவம்” சசி, கந்தசாமி, சித்தி, தபோ, ராஜன், மாஸ்ரர் என்று எல்லோரும் வட்டம் போட்டுக் குடிக்க உட்கார்ந்தார்கள். பனிக்குளிர்வுக்கு இதமாக உள்ளிறங்கியது “ஜெனஸிஸ்”. லண்டன் காரன் எங்கட நாட்டை மட்டும் அடிமைப்படுத்தேல்ல, நாவையும் அடிமைப்படுத்திற்றான்! ஸ்கொட்லாந்து விஸ்கி குடித்துப் பழகினவங்களுக்குத்தான் தெரியும் அதோட அருமை... வலன்டைன்..... பிளாக்அன்வைற்..... ஜொனிவாக்கர்..... ரீச்சேஸ்..... வாற்..... எண்டு எத்தனை கண்டு பிடிச்சிருக்கிறாங்கள். கந்தசாமி சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார். ஸ்ரவுட்டுக்கு ஐரிஸ் காரனை அடிக்கேலாது சசி தன்பக்க நியாயத்தைச் சொன்னான்.

உள்ளே ஏறிய “ஸ்ரவுட்” வேலை செய்திருக்கவேண்டும் மாஸ்ரர் ஒரு பாடல் பாடத் தொடங்கினார்.

“ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே - ஒருவன் போட்டானாம் வெள்ளரிக்காய் காசுக்கிரண்டாய் விற்கச் சொல்லி

காகிதம் போட்டானாம் வெள்ளைக்காரன்” யாரோ போட்டுவைத்த வெள்ளரிக்காய்களுக்கே தங்கள் உரிமை கொண்டாடி வித்தவங்கள் வெள்ளைக்காரர். அவங்கட விஸ்கியை தெரிஞ்சு வைச்சிருக்கிற அளவில், எங்கட பிரச்சனையள பேசிறீங்களில்லையப்பா என்று பெரிய பீடிகையோடு சிகரட்டை மூட்டினார் மாஸ்ரர். பிரச்சனை எதற்கு இந்த ரவுண்டோடு எல்லோரும் சமைக்கத் தொடங்குவம்..... முதலில் எழுந்தவன் சசிதான்.

குளிரில் விறைத்த கோழிகள் சுடுநீரில் குளித்துக் கொண்டிருந்தன, பைக்கற்றில் அடைபட்ட அரிசி கொதி நீரில் இறங்குவதற்குத் தயாராயிருந்தது. வெங்காயம், கிழங்கு, மிளகாய், உள்ளி என்று ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றாக தங்கள் பங்கிற்கு தூக்கிக்கொண்டு சமையலில் இறங்கினார்கள். கோழியை ஓங்கி வெட்டும்போது மாஸ்ரர் சொன்னார் “தம்பியவை கைவிரல்களை வெட்டிப்போடாதையுங்கோ ஆஸ்பத்திரிச் செலவு அரசாங்கம் பொறுக்காதாம். அமத்தி நசித்து வெட்டினால் கையில் வெட்டாது, போனமாதம் நின்ற பொடியன் இப்படித்தான் கோழி வெட்டுறதெண்டு கைவிரலை வெட்டிப் போட்டான். பிறகு அம்புலன்ஸ் வந்து ஆளைக் கொண்டு போனது. அப்புறம் பார்த்தா 1700 டொலர் எண்டு கணக்கு வந்திருந்தது..... “யாரண்ண அந்தக் காசைக் கட்டினது” தபோ குறுக்கே விழுந்து கேட்டான், மாஸ்ரர் தொடர்ந்தார் “அகதியாய் நிண்டவனாலை 1700 டொலர் கட்டேலுமே? பிறகு மிஷன்தான் செற்றில் பண்ணியிருக்க வேணும். அதால பார்த்து வெட்டுங்கோ.... “ மாஸ்ரரின் பிரச்சங்கம் முடிந்தது சாப்பாடும்சூட ஒருவாறு தயார்.

இலங்கையில் இருந்து அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுது கண்ணீர் விட்டு கடன்களுக்கு மத்தியிலும் கனடாபோய் புதுவாழ்வு வாழலாம் எனக்களவு கண்டவர்களும், கனடாவில் வழக்கு நிராகரிக்கப்பட்டு 3 மாதகாலம் கெடு கொடுத்து அமெரிக்காவிற்குள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டவர்களும் தங்கிய மண்டபமே அது என்பதை வாசகர்கள் இப்போது உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

“பூனைக்கு விளையாட்டு எலிக்குச் சீவன் போகுது” 60 வயதான பூரணி ஆச்சி முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தாள். என்னண ஆச்சி... என்ன நடந்தது.... ராஜன் பரிவோடு ஆச்சியை வினவினான். தம்பி இவங்கட வேலையைப் பார்... மூன்று பொடியனும் ஒரு பெட்டையும் எனக்கு.... எல்லாம் கவியாணம் கட்டி கனடாவில் நல்லா இருக்குதுகள், ஸ்பொன்ஸர் கிடைக்கிறதுக்கிடையில மகளிர் பிள்ளைப்பேறு பார்க்க என்னை அவசரமாய்க் காசு

கட்டி எடுத்ததுகள். பிள்ளையள் இரண்டினரை பிள்ளைப் பேறும் பார்த்து முடிச்சாச்சு. மூன்று வருஷம் கனடாவில் முடிச்ச பிறகு, கனடாக்காரன் என்ற கேசை இழுத்தாச்சு 3மாதம் அமெரிக்காவில் போய் நிண்டு போட்டு வா, எண்டிட்டாங்கள், இப்ப உந்தகுளிருக்க ஒரு மாதம் போக்காட்டிப்போட்டன்... இனித்தான்.....

மூன்று வருஷம் கனடாவிலிருந்தானன் என்று சொல்லறாய் ஆச்சி. அப்ப நல்ல லோயர் மாராய் ஆரையும் வைச்சிருக்கலாம்தானே?.... ராஜன் வினாவினான்.

தம்பி..... அதுகளில் மினக்கெட ஆருக்கு நேரமிருக்கு? மருமக்கள், பிள்ளையள் எல்லாம் வேலை வேலை.... எண்டு ஓடியிடுவினம்..... சின்னப் பிள்ளையளா இருக்கேக்க. பேரப்பிள்ளையளோட இருந்தன்..... இப்ப அதுகளையும் பிள்ளையள் கிட்ட விடுகிளமில்லை, என்னோட சேர்ந்தா தமிழைப் பழகியிடுவினமாம். குழந்தையிலே இங்கிலிஸ் படித்தால்தான் அதுகளுக்கு நல்லதாம். பிள்ளைப்பேறு பாக்கமட்டும் தான் என்னைத் தேவைப்பட்டது. இப்ப அவையள் என்னை ஒரு தொந்தரவாய் நினைச்சிருக்கினம். நான் இங்கு வந்து ஒரு மாதத்தில் அம்மா எண்டு ஒரு பிள்ளையளும் வந்து பார்க்கேல்லைப்பாரும்..... ஆச்சி அழுதாள். நீயேன் அழுகிறாய்ணை ஆச்சி... கவலைப்படாதே... தேற்றினான் ராஜன்.

பிரசரும், மாரடைப்பும், சர்க்கரை வியாதியும் கலந்த சேர்வை வருத்தங்கள் எல்லாம் இளசுகளை கொள்ளை கொண்டு போகும் இந்நாட்களில் ஒரு தொந்தரவாக உள்ள என்னை மட்டும் ஏன் இறைவன் இப்படிச் சோதிக்கிறான். நான் செத்துப் போனால் நல்லது என்பது போலத்தான் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். நானும் அதையே விரும்புகின்றேன். சாவென்பதும் வாழ்வென்பதும் நம்முடைய விருப்பு வெறுப்பிலா இருக்கிறது. நான் தற்கொலை செய்து கொண்டால் கூட மனதார வருத்தப்பட எவருமில்லை. பிள்ளைகள் எல்லோரும் வரட்டுத்தனமான கௌரவக் கோட்டிற்குள் தங்களைப் புகைத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். சாகின்ற வயதில் பேரப்பிள்ளைகளினர்... செல்லக்கதைகளைக் கேட்கத்தான் ஒவ்வொரு வயதானவர்களும் விரும்புவார்கள். அந்தப் பாக்கியம் கூட எனக்கில்லை. இந்தக் குளிர்க்க கிடந்து வயது போன காலத்தில் சாகப்போறன்.... ஊரில் இருந்தாலும் உறவுகளோடு இருந்து..... நான் பிறந்த மண்ணில சாகலாம்..... இங்க அன்னிய மண்ணில ஆருமற்ற அனாதையா..... ஒரு கேட்பாரில்லாத தெருநாயைப்போல சாகப்போறதை நினைச்சாத்தான் கவலையா இருக்கு..... கிழவி இருமி... இருமி... அழுத்தி.....

ராஜன் பாசத்தோடு கிழவியின் நெஞ்சை தடவி விட்டான். பூரணி ஆச்சி நித்திரையாகும்வரை பக்கத்திலிருந்தான் ராஜன். பாவம் கிழவிக்குத்தான் எத்தனை கவலைகள். சுயநலத்திற்காகப் பெற்ற பிள்ளைகள் கூட தாயை எட்டி உதைக்கிற

சமூகமாக நமது மக்களும் மாறிவிட்டார்களா? என்று நினைத்தபோது நெஞ்சில் ஒரு இனம் தெரியாத வலி வந்து போனது.

ஆகாயமளவிற்கு உயர்ந்ததாய் ஆயிரம் கனவு கண்ட அமெரிக்கா என்னும் கற்பனை இராட்சியம் அவர்கள் முன் சட சடென ஒரு உளுத்துப்போன கட்டிடம்போல நொறுங்கிப் போயிருக்கவேண்டும். வழிப்பறியும் கொள்ளையும் நிறைந்து.... தெருவில் எவனும் சுதந்திரமாய் நடக்கமுடியாமல் போதை ஊசியும், குடியும் கும்மாளமும், பாலியல் வன்மையுமாய் சீ.... இவர்களது வாழ்க்கையை நேருக்கு னீர் பார்க்கிறபோதுதான் எவ்வளவு கேவலமாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது. "ஓய்யாரக் கொண்டையாம் தாளம் பூவாம்- உள்ளே இருக்குதாம் ஈரும் பேறும்" அந்தப் பழமொழிதான் இவர்களுக்கு எத்தனை தூரம் உண்மையான உதாரணம்.... தபோ துக்கத்தோடு முணுமுணுத்தான்.

நேற்றும் கூட சிலோன் பிள்ளையினர் சங்கிலியை சந்தியில பறிச்சப் போட்டாங்களாம்.... கூட்டமாய் போனா ஒண்டும் செய்யாங்கள்.... தனிய எண்டாத்தான் அவங்கட சேட்டையள்..... பவலோ (Buffalo) ரோட்டில் பகலில் கூட நடமாட முடியாமல் இருக்கு.....

தூரத்தே இரண்டு தமிழர்கள் வருவது தெரிந்தது. புது அட்மிசன் போலும். தூரத் தெரிகின்ற அந்த இனத்தெரியாத புதுத் தமிழர்களைச் சந்திக்கப் போகின்றோம் என்ற ஓர் உறவுமுறையான உணர்வோடு எல்லோரும்... இடம், சூழல் மொழி யாவும் புதியதாயினும் இவற்றுள் மனித நேயம் என்னும் நட்புறவோடு கூட்டாய் வாழ முற்படும் நல்ல இதயம் படைத்தவர்கள் அவர்கள். தமது மனிதர்களைச் சந்திப்பதிலும் அவர்களுக்கும் எப்படியாவது உதவ வேண்டுமென்பதிலும் சுயநலமில்லாத உணர்வு பொருந்தியவர்களாயிருந்தார்கள். வந்தவர்கள் தந்தையும் மகளும் இருக்க வேண்டும். மகள் சிவப்பு நிறம் தலையையிரைக் கட்டையாக வெட்டி பொப்பாக்கி இருந்தாள். லிபிஸ்டிக், கைப்பைக்கேற்ப ஜீன்ஸ், பெனியன் மேற்கத்தைய பெண்களின் மொத்த வாரிசாக மாறியிருந்தாள். அருகே அவள்தந்தை கறுப்புக் கண்ணாடியோடு, உயரம், கொஞ்சம் விபரம்புரிந்தவர். அவரே முதலில் வாய்திறந்தார். நான் கனடாவில் இருக்கிறேன், பிள்ளை இப்பதான் புதிதாய் அகதியாய் வருது.... இங்க தங்க இடமிருக்கா?... சசி முந்திக்கொண்டு பதிலளித்தான். இங்க கொஞ்சத் தமிழ்ப் பொம்பிளையள் இருக்கினம்.... கொஞ்சநாள்தானே..... அவையளோட தங்கலாம்.... சாப்பாடு எல்லாம் பொது..... பிரச்சனையள் இல்லை.... ஒரு பொதுநலவாதி போல பேசினான் மனித உணர்வோடு.

வந்தவள் முகத்தைச் சுளுக்கினாள். பின் ஆங்கிலத்தில் தன் தந்தையோடு தமிழே தெரியாதவள் போலப் பேசினாள் "இது சரிப்பட்டுவராது.... எனக்குத்தனி Room வேணும்....

இவர்களைப்பார்த்தா அன்எடிகேற்றற (Uneducated) மாதிரிக்கிடக்குது... எங்கயும் (Hotel) விடுதிகளில் தங்கலாம் வாங்கோ... அவள் விறு விறு என்று திரும்பி நடந்தாள் தந்தை தொடர்ந்தார்.

கந்தசாமி கேட்டார் அன் எடிகேற்றற (Uneducated) என்றால் என்ன தம்பியவை?... சசி சொன்னான் ஆத்திரத்தைக் கிளப்பாதையண்ண! அதுக்குப் படிப்பறிவில்லாதவர்கள்... காவாலி... கடைப்புளி... சோமாரி... என்று பல அர்த்தம் அண்ண... ஆங்கிலத்தின் ஒரு சொல்லுக்கு தமிழில் படும் அர்த்தங்களை அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்ப்பது நோக்கமல்ல. அந்தக்கணத்தில் அந்த நல்ல மனிதர்களுக்கு அவள் ஏற்படுத்திய ரணம் இன்னமும் மனதை உறுத்தியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனை பெரிசும், சிறிசுமாய் மூட்டை முடிச்சோட கிளிநொச்சி, உருத்திரபுரம், வவுனியா, மாங்குளம், என்று திக்குத் திசை தெரியாமல் அகதிக் கொட்டில்களிலும், மரங்களின் கீழும், எவ்வளவு கஸ்ட்ப் படுகிறார்கள். இவர்கள் மனிதாபிமானத்தை விட்டுத் தனி ருமிற்கு ஆசைப்பட்டால் வீட்டில் இருந்திருக்கலாமா? அப்படிப்பட்ட தன்னலமற்ற சுதந்திர மனிதர்களிடையே இப்படியும் ஒருபெண்ணா? மனம் குளம்பியது. அகதி முகாம்களில் எவ்வளவு அன்னியோன்னியமாய் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாய்... வெள்ளைக்காரனின் விடுதியில் அவளை நம்பி நிற்கப்போறா பிள்ளை, தமிழ்ப் பெண்களை நம்பி அதுகளோட நிற்காதாம் எண்டால் என்ன நியாயம்?... .. மாஸ்ரர் சொன்னார்..... கண்டாவில் இப்படித்தான் சொந்தம் உறவெண்டு கொண்டாடுவது

கருமைச் சிறகை
அடிக்காதே - உன்
கால்கள் கட்டிக்
கிடக்கிறது!
கீழ்திசையிருந்து
மேற்காய்
மனிதாபிமானச்
சுனைதேடி,
நிராயுதபாணியாய்,
சிறகை விரித்தாய்!!
கால்கட்டி,
வயிற்றிற்குத்தீனி!
கண்கட்டி,
மெத்தை விரிப்பு!

மிகக்குறைவு. எப்படியும் சப்வே (Subway) யில் அல்லது கடைகளில் கண்டால் தலையாட்டுவாங்களாம். அதோட சரி சொந்தமும் உறவும்..... நின்றவர்களின் நெஞ்சிற்குள் தாய் நாட்டு நினைவு முள்ளாய்வந்து தைத்தது. என்ன இருந்தாலும் சொந்தம் உறவுகளை விட்டிட்டு அன்னிய மண்ணுக்கு வந்திருக்கப்படாது... அன்றைய பொழுதும் அத்தோடு முடிந்தது. குளிர் மேலும் மேலும் கொடியதாகி -30C க்கு மேல் இருக்கும். போதியளவு போர்வைகள் கூட இல்லை. இருப்பதை வைத்துச் சமாளிக்கவேண்டியதுதான். காலைப் பொழுதிலும் கனத்துப்போன இருள் மண்டிக்கிடந்தது. என்றாலும் எல்லோரும் எழும்பியாயிற்று பூரணி ஆச்சியை காணவில்லை. சசிதான் முதலில் தேனீர் கப்போடு ஆச்சி படுத்திருந்த இடத்திற்குப் போனவன். ஆச்சி..... ஆச்சி..... எழுப்பினான் பதிலில்லை. முகத்திலிருந்த போர்வையை பதட்டத்தோடு விலக்கினான். கண்கள் நிலைகுத்திப் போயிருந்தன. கைகளைத் தொட்டுப் பார்த்தான். விறைத்து மரக்கட்டைகளைப்போல இறுகியிருந்தன. உறவிற்காக ஏங்கி உள்ளம்நொந்த பூரணி ஆச்சி உறவுகளைத்தேடி உலகைவிட்டுப் போய்விட்டாள். ஆச்சி..... ஆச்சி..... கத்தினான் சசி. அவன் மட்டுமல்ல அவர்களெல்லோரும் தான் அழதாரர்கள் அந்த தொலைத்துவிட்ட உறவுக்காக. ஆச்சியின் தலைமாட்டு அட்டையில் இக்கவிதை:-

உள்ளங்குளிர்ந்ததாய்
உன்னிடத்தே - ஒரு
பெருமூச்சு!
ஏதற்கும் ஏன்
என்பதில்லை -நீ

வெள்ளைத்தோலின்
வெளிப்பில் - உன்
நம்பிக்கையைத்
தொலைத்தாய்!
சொல்!!
கழுத்திலே கத்தி,
வரும் போது,
இப்போது மட்டுமென்ன,
சிறகடிப்பு?
கருமைச்சிறகை அடிக்காதே! - உன்
கால்கள் கட்டிக்கிடக்கின்றன!!

நிறைவு

N.K.S WINDOW FASHIONS

உங்கள் வீடுகளுக்குத் தேவையான
சகலவிதமான யின்னல் திரை வகைகளுக்கு
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

CUSTOM MADE .....

VERTICAL BLINDS
VENETIAN BLINDS
DRAPERIES
WINDOWS
DOORS
SOFA
CURTAIN
SHUTTERS

N. KETHESWARASIVAM

N. கேதா

Tel: (416) 650 1035

Fax: (416) 665 0073

JAFFNA TAILORS & TEXTILES

WE SELL READYMADE CLOTHING

Specializes in .....

Gents Suits,

Pants,

Blazers

and

any Kind Of Alterations.

தொடர்புகளுக்கு

Raj

Tel: (416) 750 3634

Fax: (416) 750 0198

Birkdale Plaza

(Sri Lankan Plaza)

(inside of Variety Store)

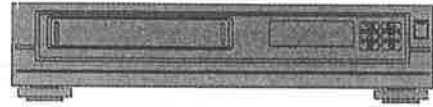
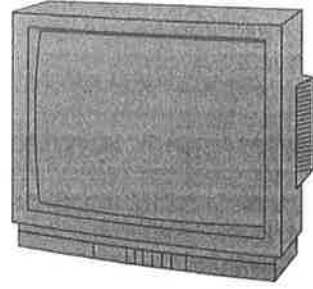
1235 Ellesmere Rd. Scarborough, Ontario

சுமித் சவுண்ட்ஸ் இங்க்

SUMITH SOUNDS INC.

ஸ்காபுரோவில் பிரமாண்டமான எலக்ரோனிக் வியாபார ஸ்தாபனம்
விசாலமான காட்சியறையுடன்

New TV, VCR, STEREO Sale
TV, VCR Repair
Car Radio Fitting
Video Filming & Rental
Editing with Video Computer
Video Transfer to any System

REPAIRS/ திருத்துதல்

எலக்ரோனிக் என்றதும்
உங்கள் மனதில்
நிற்கவேண்டிய பெயர்

SUMITH

குறைந்த விலையில் உத்தரவாதத்துடன்
அனுபவம், திறமை வாய்ந்தவர்களால்
உங்கள் **TV, VCR, Car Radio**
மற்றும் எலக்ரோனிக் பொருட்களைத்
திருத்த நாடுங்கள்

பரிசுப்பொருட்கள்
GIFT ITEMS
சிறுவர்களுக்கான
விளையாட்டுப் பொருட்கள்.

3160 Eglinton Ave. East Suit # 10,B
Scarborough. Ontario.

TEL: (416) 266-1758 FAX: (416) 266-9818

பல்வேறு இனமக்கள் இணைந்து வாழ்கின்ற போது அவர்களை இனங்கண்டு கொள்ள பல்வேறு ஏதுக்கள் உதவியபோதும் அவற்றுள் முக்கியமானவை அவர்களது மொழியும் பண்பாடும் ஆகும் பெருந்தொகையான தமிழ்மக்கள் உலகின் பலபாகங்களிலும் பரந்து வாழ்கின்றனர். இதனால் பல்வேறு மொழி, கலாச்சாரம் பண்பாடு முதலியன தமிழர்வாழ்விலும் கலந்து அவர்தம் மொழி கலாச்சாரம் பண்பாடு போன்றவற்றிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இந்நிலை பெருகிச்சென்றால் தமிழரின் தனித்துவமும் அவர்கள் பேணிவளர்த்த பண்பாடும் எங்கே அழிந்து போய் விடுமோ என்ற ஓர் அச்சமும் அதனால் எவ்வராயினும் அதனைக் கட்டிக்காக்க வேண்டும், வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் தமிழரிடம் மத்தியில் தோன்றியுள்ளது.

தமிழர் பண்பாட்டின் தனித்துவம், மேம்பாடு முதலிய இன்னோரின் சிறப்புக்கள் யாவும் அவர்கள் தம்வாழ்வில் கடைப்பிடித்த உயரிய சில வாழ்க்கை நெறிகளிலேயே தங்கியிருக்கின்றன. இத்தகைய உயர்ந்த வாழ்க்கை நெறிகளில் "ஒருவனுக்கு ஒருத்தி இறுதிவரை உறுதி" என்பது முதன்மையான ஒரு இடத்தைப் பெறுகின்றது. இது பண்டைக்காலம் முதல் தமிழரின் பண்பாட்டின் ஆணிவேராக- உயிர்மூச்சாக இருந்து வந்துள்ள ஓர் உயரிய கோட்பாடாகும், தமிழரின் வாழ்க்கைத் தத்துவம் என்றும் இதனை அழைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்நெறி அவர்தம் வாழ்வைப் பண்படுத்தி வந்துள்ளது. இதனைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் அதனால் எம் பண்பாட்டினைப் பேணுவதற்கும் இன்றைய சூழலில் எதிர்நீச்சல் போடவேண்டிய நிலைக்கு தமிழ்மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். எனவே இன்றைய நிலையில் எம் பண்பாட்டினைக் காப்பதில் "ஒருவனுக்கு ஒருத்தி இறுதிவரை உறுதி" எனும் கோட்பாடு எத்தகைய பங்கினை வகிக்கிறது என்பதை ஆராய்தல் மிகவும் அவசியமான ஒன்றேயாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் மக்கள் கூட்டுக் குடும்பங்களாக வாழ்ந்த காலத்துக்குப்பின் நாகரிகம் சற்று வளர்ச்சி பெற்றுத் தனிக்குடும்பங்களாக வாழத் தலைப்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஒருவனுக்கு ஒருத்தி எனும் வழக்கும் வளர்ச்சியடைந்திருக்கலாம் என்பது வரலாற்றாசிரியரின் கருத்தாகும். இவ்வழக்கே பின்னர் தமிழர் வாழ்விலும் இடம்பெற்று பின்னர் பெருவழக்காக நிலைபெற்றிருக்கலாம் என்பது அவர்தம் துணிவாகும்.

இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் தாம் தோன்றிய காலத்து மக்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பவையாகும். இவ்வாறாக நோக்கும்போது தமிழ் இலக்கிய நூல்களின் சான்றுப்படி பண்டைக் காலத்திலிருந்தே ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதே உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கொள்கை என்பது தெளிவாகின்றது. ஆனால் காலத்துக்கு காலம் மக்கள் ஒழுக்கத்தில் நின்ற வழிவீச்சென்ற போதெல்லாம் சில விதிவிலக்குகளும் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. அதுவும் ஆண்களுக்கே விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது என்பது தமிழர் பண்பாட்டிற்குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் பெண்கள் ஒழுக்கத்தில் நின்ற தவறினால் அவர்களைச் சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது

தண்டித்து வந்துள்ளது. தவறியவர்கள் கணிகையர், விலைமாதர் என்று தள்ளிவைக்கப்பட்டனர். கற்பில் சிறந்த பெண்கள் தெய்வங்களாக உயர்த்தப்பட்டு வணங்கப்பட்டு வந்தனர். கண்ணகி அம்மன் கோவில் தமிழ் நாட்டெங்கிலும் காணக்கிடப்பது இதற்குத் தக்க சான்றாகும். உற்றுநோக்குமிடத்து ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதை விட ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்பதே தமிழர் பண்பாட்டில் ஊறிக்கிடந்த பொருளாகும்.

ஆண்கள் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற நிலையிலிருந்து விலகிச் சென்ற போது அது அவனது இயல்பு என்று ஏற்கப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் சித்திரிக்கப்படுவது இதற்கு உதாரணம். அதேசமயம் கண்ணகி, கோப்பெருந்தேவி, மாதவி முதலிய பெண்களின் உயர்ந்த ஒழுக்கம் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றது. திருக்குறள் ஒன்றே இருபாலாரின் (ஆண் பெண்) கற்பையும் வற்புறுத்தியுள்ளது. கம்பராமாயணம் இராமனை ஏகபத்தினி விரதனாக காட்டி ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழ்வதன் பெருமையினைச் சிறப்பித்துள்ளது. எனவே விதிவிலக்குகளைத் தமிழர் ஏற்றுக்கொண்டபோதும் அவர்தம் பண்பாட்டு நெறியாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டது, ஒருவனுக்கு ஒருத்தியே என்ற உயர்ந்த கோட்பாடே என்பது இதனால் தெளிவாகின்றது.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்ககாலத்திலே ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதே பெருவழக்கிலிருந்தது என்பதற்கு சங்கத் தமிழ்ப் பாடல்கள் சான்று பகர்கின்றன. சங்ககாலத்தில் அன்பினைத்திணை என்றும் ஐவகைத் தூய காதல் ஒழுக்கங்கள் தமிழ் மக்களால் போற்றப்பட்டன. ஒருவனும் ஒருத்தியும் காதல் வயப்பட்டு இன்புறுவதையும், அக்காதல் வாழ்வில் ஏற்படும் ஊடல் பிரிதல் முதலிய காதல் அனுபவங்களையும் அக்கால நூல்கள் கூறுவன. இவையெல்லாம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதே தமிழர் வாழ்வின் உறுதியான கொள்கை என்பதை நிலைநிறுத்து கின்றன.

சங்ககாலத்துக்குச் சற்றுப் பிற்பட்ட சங்கம் மருவிய காலத்தில் உயர்காதலொழுக்கம் வழுவற்று, ஒருவன் தன் ஒரே தலைவியை விடுத்தபு பிற பெண்களோடு வாழ முற்படுகின்றான். இதனை அக்காலத்திற் தோன்றிய நூல்கள் பரத்தையிற்பிரிவு எனும் ஒழுக்கமாக வர்ணிக்கின்றன. திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய நூல்களில் இவ்வொழுக்க நெறியும் அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இந்நூல்கள் கூடா ஒழுக்கத்தினாலும் பரத்தையர் ஒழுக்கத்தினாலும் ஏற்படும் இழிவுகள், துயரங்கள் முதலியவற்றை எடுத்துக் கூறி நல்லொழுக்கத்தை வற்புறுத்தி ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதை நிலைநாட்ட முயன்றுள்ளன. தமிழரின் தனிப்பெரும் வேதமான திருக்குறளில் வாழ்க்கைத்துணை நலம், ஒழுக்கமுடைமை, பிறனில் விழையாமை முதலிய அதிகாரங்களில் ஆண் பெண் இருபாலாரின் கற்புநிலையும் வற்புறுத்தப்படுவதுடன் நல்லொழுக்கத்தின் மேன்மையும் கூறப்பட்டு ஒருவனுக்கு ஒருத்தியே உயர்வானது என்பதுவும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

சைவம், வைணவம் முதலான சமயங்கள் போற்றப்பட்ட பல்லவர் காலத்திலும் ஒருவன் ஒருத்திக்கு இடையேயுள்ள தூய காதல் ஒழுக்கமே வாழ்க்கை நெறியாகப் போற்றப்பட்டது. முன்னர் தலைவன் தலைவியர்கிடையில் ஏற்பட்ட காதல் இப்போது இறைவனுக்கும் பக்தனுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட தூய காதலாக வர்ணிக்கப்படுவதொன்றே வேறுபாடு. இறைவனின் அன்புக்கு ஆட்பட்ட அடியான் ஒருவன் அவனை அடைவதையே தன் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக்கொண்டு வாழ்வதைச் சித்தரிக்கும் பக்திப்பாடல்கள் எல்லாம் உயரிய காதல் ஒழுக்கத்தைக் கூறுவதுமூலம் ஒருவனுக்கு ஒருத்தியே உயிர்வாழ்வின் பயன் என்பதை வற்புறுத்துகின்றன.

தமிழர் வரலாற்றின் பொற்காலம் என வர்ணிக்கப்படும் சோழப் பெருமன்னர் காலத்தில் தமிழர்தம் பண்பாடு, கலை, கலாச்சாரம் முதலிய யாவும் உன்னத நிலையில் இருந்தமைக்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. அக்காலத்திலே பலதார மணங்கள் வழக்கில் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அரசியல் தந்திரோபாயங்களுக்காக அக்கால மன்னர் பல பெண்களை மணந்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. சீவகசிந்தாமணி எனும் நூலிலே சீவகன் பல பெண்களை மணந்த வரலாறு கவிநயத்தோடு கூறப்படுகிறது. தமிழ்த் தாயின் இரு கண்களென்ப பாராட்டப்பட்ட மகாபாரதம், இராமாயணம் முதலிய நூல்களிலெல்லாம் பலதார மணங்கள் பேசப்படுகின்றன. உலக மகாகாவியமான மகாபாரதத்தில் திரௌபதி எனும் பெண்ணே ஐந்து கணவர்களோடு கற்புநிலை தவறாது வாழ்ந்த கதை கூறப்படுகிறது. ஆனால் அந்த ஐவரும் ஒரே தாயின் புதல்வராய் ஒத்த நல்லியல்பு, ஒத்த மனம், ஒரே தன்மையராய் காட்டப்படுவதன் மூலம் திரௌபதியும் ஒரே கணவனுடையே வாழ்ந்தாள் என்பதை நிலைநாட்ட ஆசிரியர் முயன்றுள்ளார் என்பது கண்கூடு. சோழர்காலத்தில் எழுந்த காவியங்களில் எல்லாம் மிகப் புகழ்பெற்ற இராமாயணத்தின் காவியநாயகன் இராமன், தன்னிகரில்லாத் தலைவன் ஏகபத்தினி விரதனாக, தன்மனைவியைத் தவிர வேறொரு பெண்ணை ஏறெடுத்தும் பாரதவனாக ஒருவனுக்கு ஒருத்தியே என்பதற்கு உதாரண புருஷனாக சித்தரிக்கப்படும் பெருமையே பெருமை. இவ்வாறு ஒருவனுக்கு ஒருத்தியே இறுதிவரை உறுதி என்பதை உயாத்திக் கூறும் ஆசிரியர் பிறர்தாரத்தில் அவாக்கொண்ட இராவணன் அடையும் சிறுமையையும் அவன் இணம் அழிந்து படுவதையும் எடுத்துக்கூறி தீய ஒழுக்கத்தினால் ஏற்பாடும் தீய விளைவுகளை மிகமிக வற்புறுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு தமிழர்தம் பண்பாட்டு வரலாற்றினை நோக்கும்போது பல்வேறுபட்ட ஒழுக்க நெறிகள் இடையிடையே குறுக்கிட்டாலும் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது உறுதியான, இறுதியான கருத்தாக கொள்ளப்பட்டு வந்தமை வெள்ளிடை மலையாகும்.

இவ்வாறு ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக ஏன் வாழவேண்டும். இச்சைகளின் படி வாழ்வதற்குத்தானே இறைவன் மனிதனுக்கு உணர்வுகளைக் கொடுத்தான் எனவும் சிலர் வாதிடுவதுண்டு. மனிதன் தன் உணர்ச்சிகளுக்குட்பட்டு இச்சையின்படி வாழத்தொடங்கினால் அவனுக்கும் விலங்குக்கும் என்ன வேறுபாடு. நாகரீகம் வளர்ச்சியடையாத காலத்தில் மனிதனும் விலங்குகள் போலவே வாழ்க்கை நடாத்தி வந்தான் ஆனால் நாகரீகம் விருத்தியடைய மனிதவாழ்விலும் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது கணவன் மனைவி அவர்கள் குழந்தைகள், அவர்களது குடும்பம் என்ற

கருத்துக்கள் உருவாகி நிலைபடத் தொடங்கின. இதற்கு அடிப்படையாக ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது அமைந்தது எவ்வாறாயினும் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது உயர்ந்த ஒரு நாகரீகத்தின் முதிர்ந்த நிலை எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

“ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரவான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒப்பும்”

ஒழுக்கம் ஒருவனுக்கு உயிரினுமேலானது. ஒருவன் கற்புநிலை தவறி வாழும்பொழுது அவன் எத்தகைய நல்லபண்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் அவனை உயர்ந்தவன், ஒழுக்கசீலன் என யாரும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை கற்புநிலை தவறாது வாழ்வது என்பது ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழும்போதே சாத்தியமாகும். கற்பிற் தவறாத கண்ணகி, சீதை, தமயந்தி அருந்ததி முதலிய பெண்களெல்லாம் போற்றப்பட்டனர். புகழப்பட்டனர் ஆனால் கற்புநெறி பிறழ்ந்தவர்கள் தூற்றப்பட்டு, இகழப்பட்டு வந்ததுடன் அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தமையும் எமது பண்பாட்டின் ஒரு அம்சமாகும்.

தமிழர் போற்றிய சமயங்கள் எல்லாம் கற்புநிலை தவறுதல் கூடா ஒழுக்கம், விபச்சாரம் எனவும் அது ஒருவனை நரகத்திற் சேர்த்துவிடும் எனவும் கூறுகின்றன. இந்துமதமல்லாத கிறிஸ்தவம் முதலிய மதங்களும் கற்பினைப்போற்றி கற்பில்லாதவரை தூற்றுகின்றன. உடல் என்பது இறைவன் வாழும் ஆலயம் அதனை அசுத்தப்படுத்தக்கூடாது என்றும் ஒருத்தியை ஒருவன் இச்சையோடு பார்த்தாலே தன் மனதில் கற்புநிலை பிறழுகிறான் என்றும் கிறிஸ்த மதம் கூறுகிறது. இவ்வாறு உயர்ந்தோர் ஒழுக்கமாகப் போற்றப்படும் கற்பு எனும் மேன்மை ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழும் போதே கிட்டும், அதை விடுத்து பல பெண்களை ஆடவரும் பல ஆடவரை பெண்களும் இச்சிக்கும் போது அறநெறி தவற நேரிடுகிறது.

நம் தமிழ்க் கடவுளர்க்கெல்லாம் இரு மனைவியர் இருக்கும்போது நாம் மட்டும் ஏன் ஒருத்தியுடனேயே வாழ வேண்டுமென்று வாதிக்கின்ற ஆண்களும் உண்டு. இரு மனைவியர் என்பதெல்லாம் இறைவனின் சக்தியைக் குறிக்கும்ல்லாமல் அவர்கள் இரண்டு உடலமைப்பைக் கொண்டவர்களல்ல எனச் சமயவாதிகள் கூறுவர் உண்மையை நோக்கினால் ஒழுக்க நிலை தவறும் மனோநிலை உள்ள ஆண்களுக்கு இது ஒரு சாட்டேயன்றி வேறொன்றில்லை.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது” என்பது திருக்குறள்.

கணவன் மனைவியர்கிடையே தூய அன்பு ஒருவர் மற்றவர்க்கு துரோகமிழைக்காது ஒருமனப்பட்டு வாழும் அறப்பண்பு, நம்பிக்கை, முதலியன இருக்கும்போதே அவர்களது இவ்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் உடையதாக அமையும். எனவே ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக இறுதிவரை ஒன்றுபட்டு வாழும்போதுதான் இனிய மணவாழ்வையும் அதன் இன்பங்களையும் ஆணும் பெண்ணும் பெறமுடியும்.

இல்லறவாழ்வின் நற்பேறுகளில் முதலிடம் பெறுவது நன் மக்கட் பேறாகும். மக்களை பெறாதாரின் இல்லறம் பயனற்றது. அன்பிலும் அறப்பண்பிலும்

இணைந்து வாழும் கணவன் மனைவியற்கே நன்மக்கட்பேறுண்டாகும். அவர்களாலேயே நன்மக்களை உருவாக்க முடியும். தற்காலத்தில் மேலைநாடுகளில் இளவயதினரின் குற்றச்செயல்கள் மிகுதியாகிச் செல்வதற்கு அவர்களது குடும்ப அமைப்பே காரணமாகும் கணவன் மனைவி கருத்தொருமித்து வாழாது பிளவுபட்டு பிரிந்து வாழும் போது பிள்ளைகளின் நிலைமை பரிதாபத்துக்குரியதாகிறது. பெற்றோரின் அன்பு, அரவணைப்பு, ஆதரவு இன்றி பிள்ளைகள் நிற்கதியாய் விடப்படும்போது அவர்களிடம் கவலை கஸ்டம் விரக்தி மனப்பான்மை முதலியன உண்டாகிக் கெட்ட நடத்தைக்குத் தூண்டப்படுகிறார்கள். சிறுவயதிலேயே குடிவெறி புகைபிடித்தல் போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாதல் முதலிய தீச்செயல்களில் ஈடுபட்டு காலப்போக்கில் கொலை, கொள்ளை, கற்பளிப்பு போன்ற பாதகச் செயல்களிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இத்தகைய நிலை அதிரித்துச் செல்லும் போது அதுவே அரசியற் பிரச்சனைகளுக்கும் மூலகாரணமாக அமைந்துவிடுகிறது “நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக் கழகம்” நற்சமூகம், நல்லரசியல், நற்பொருளாதார விருத்தி முதலிய யாவற்றுக்கும் ஆணிவேராக அமைவது நல்லார் குடும்பங்களே. இதனாற்றான் நல்ல குடும்ப அமைப்பை முதலாளித்துவ அரசாங்கங்கள் எப்போதும் பேணி வந்திருக்கின்றன என அரசியல் வாதிகள் கூறுவர். நல்ல குடும்ப அமைப்பைப் படுவது ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக இணைந்து வாழ்வதும் நன்மக்களைப் பெற்று வளர்ப்பதுமே ஆகும்.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழாத நிலையில் இச்சைகளின்படி வாழுகின்ற கணவன் மனைவி வாழ்வில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளும் ஏராளமாகும், கணவன்மனைவி ஒருவருக்கொருவர் துரோகமிழைக்கும்போது நிம்மதி இழக்கப்படுகிறது. அமைதி சந்தோஷம் பறிபோகிறது. விவாகரத்து, தற்கொலை, சண்டைச்சர்சரவு கொலைவெறி முதலிய பல தீமைகளுக்கெல்லாம் அமைதியற்ற இல்லற வாழ்வே அடிப்படையாகிறது. மேலைநாடுகளில் இந்நிலை பெருகிக் காணப்படுவதுடன் தற்காலத்தில் நமது தமிழ்மக்களிடமும் இத்தகைய நிலை அதிகரித்துச் செல்வது தயாரத்துக்குரியது. இவ்வாறு இளமைக் காலத்தில் நல்ல இல்லறவாழ்வின் பெறுமானங்களை உணராது மனம் போனபடி வாழ்ந்தோரின் முதுமைக்காலமும் பரிதாபத்துக்குரியதாகிறது. முதுமையில் எவரதும் ஆதரவற்ற நிலையில் தனிமையில் தள்ளப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழ்வது நந்தமிழ் பண்பாடு எனக்கூறப்பட்டாலும் நடைமுறையில் அது எவ்வளவு சாத்தியமாகும் என்பது பரவலாக எழும் ஒரு கேள்வியாகும். மனத்தளவில் ஒன்றிக்காத கணவனும் மனைவியும் இறுதிவரை ஒன்றாக வாழ்வது என்பது யதார்த்த ரீதியில் சாத்தியமாகாது. மனம் ஒவ்வாது கூரையின்கீழ் போலியாக இணைந்து வாழ்வதால் மேலும் பிரச்சனைகளே உருவாகும். அதைவிட அவர்கள் பிரிந்து வாழ்வதோ அல்லது தமக்கு ஏற்புடைய பிறர் ஒருவரைத் தெரிந்து கொள்வதோதான் சாலச்சிறந்தது என்பது தர்க்கரீதியிலான வாதமெனச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழ்தல் எனப் பொதுவாக பேசப்படும் பெண்ணே இறுதிவரை இதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென அன்று முதல் இன்றுவரை கட்டாயப்படுத்தப்பட்டாள். இக்கோட்பாட்டினின்று சிறிதே வழுவிப்போதும் பெண் தண்டிக்கப்பட்டாள். ஆணுக்கு

எப்போதும் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. இதனை நோக்குமபோது இக்கோட்பாடு ஆணாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவும், ஒருதலைப் பட்சமானதாகவும் இருக்கின்றது.

இக்கொள்கையின் நடைமுறைப் பெலவீனமாக இன்னொரு குறைபாடும் உண்டு. மனைவி இறந்தபின் கணவனுக்கு மறுமணம் செய்ய எவ்வித தடையுமில்லை. ஆனால் விதவை ஒருத்தி மறுமணம் செய்வதைச் சமூகம் அனுமதிக்கவில்லை. மாறாக உடன்கூட்டையேற்றுதல் எனும் மாபெரும் அநீதிக்கு அவள் உட்பட்டாள். உடன்கூட்டையேறாதவிடத்து அலங்கோலப் படுத்தப்பட்டு வாழ்வின் எந்தச் சுகத்தையும் அனுபவிக்க முடியாதவளாக்கப்பட்டாள். எனவே இது பெண்ணுக்கு அநீதியிழைக்கும் ஒரு கோட்பாடு எனக் கொள்ள இடமுண்டு. தற்காலத்தில் இந்நிலை சற்றுத் தளர்த்தப்பட்டு விதவைகள் மணம் பரவலாக ஏற்பட்டு வருகின்றமை போற்றுதற்குரியதாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் “இறுதி” என்பது “உயிர்வாழும்வரை உறுதி” என்ற அர்த்தத்தை இழந்து மனைவி உயிர்வாழும்வரை கணவனும், கணவன் உயிர் வாழும்வரை மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பிலே இணைந்து வாழ்வது என்ற அடிப்படைக் கருத்து மாற்றம் ஏற்கப்படுவது உணரத்தக்கது. இவ்வாறு தேவைகருதியும் அவசியங்கருதியும் எந்தக் கோட்பாட்டிலும் மாற்றங்கள் செய்யப்படுவது வரலாறு கண்ட உண்மை. தற்காலத்தில் பல கலாச்சாரம் பண்பாடுகள் கொண்ட சமூகங்களில் தமிழர் வாழும்போது எமது பண்பாட்டு விதிகளிலும் குறிப்பிடக்கூடிய சிலமாற்றங்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்கமுடியாததே. இந்நிலையிலும் எமது பண்பாட்டு மரபினை இயன்றவரை கட்டிக்காப்பது மிகமிக அவசியமாகும்

எனவே ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழ்வதை இறுதிவரை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமாயின் நல்ல இல்லறவாழ்வை அமைப்பது அடிப்படையாகும். அழகுக்கும் உடற்கவர்ச்சிக்கும் உட்பட்டு திருமணம் செய்தால் அவை அழிந்துபோக மணமுறிவு ஏற்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். பெற்றோரின் வற்புறுத்தலுக்காகவும் சீதனத்துக்காகவும் திருமணங்கள் நடைபெற்றால் அவர்கள் கதியும் இதுவே. எனவே ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் தமக்கேற்ற துணைகளைச் சரியாகத் தோந்தெடுக்க வேண்டும். திருமண பந்தத்தில் இணைந்த பின்னர் ஒருவர் ஒருவர்குத் துரோகமிழைக்க மனதாலும் நினைக்கக்கூடாது. இல்லறத்தின் கடமைகளை இருபாலாரும் உணர்ந்து நடக்க வேண்டும். அன்பு, தியாகம் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, மன்னிக்கும் இயல்பு முதலியவற்றை அணிகலன்களாகக் கொண்டு வாழவேண்டும். இத்தகைய நற்பண்புகள் வாழ்க்கப்பெறும் மணமக்கள் வாழ்வில் பிரிவு -பிளவு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

இன்றும் பல குடும்பங்களில் குடும்பப் பொறுப்புக்கள் எல்லாம் பெண்களிடையே சமத்தப்பட்டு ஆண்கள் சுகவாசிகளாய் வாழ முயல்கின்றனர். இது இக்கால நடைமுறைக்கொவ்வாதது. ஆனால் ஆணும் பெண்ணும் சமமாக வாழ்கிற இக்காலத்தில் இருவரும் எதிலும் ஒருங்கிணைந்து வாழ்ந்தால் ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழ்வது இறுதிவரை உறுதியாகும். எமது தமிழ் பண்பாடும் தழைத்தோங்கும்.

' பார் எங்கள் பண்பாடு பாப்பா '

என். இராமச்சுருஷ்ணன்

பார் எங்கள் பண்பாடு பாப்பா - அது
பாரினிலே சிறந்ததடி கேட்பாய்
யாரும்நம் பகையில்லை பாப்பா - அன்பு
யாவருக்கும் சொந்தமடி பாப்பா. (1)

பள்ளியெங்கும் கட்டிடுவோம் பாப்பா - எம்மில்
படியாதோர் இல்லையென்போம் பாப்பா
எல்லாமும் நாம்கற்போம் பாப்பா - எவரிடத்தும்
யாசகமாய் கைநீட்டோம் பாப்பா. (7)

தமிழெங்கள் உயிர்மூச்சு பாப்பா - அது
தழைத்தோங்கத் தோள்கொடுப்போம் பாப்பா
தமிழர்கள் என்கிருந்த போதும் - அவர்நம்
சகோதரரென் றுணர்ந்திடுவோம் பாப்பா. (2)

தாயின்றி நீயில்லை பாப்பா - என்றும்
தட்டாதே அவர்சொல்லைப் பாப்பா
தாயோடு உணைகாக்கும் தெய்வம் - உன்
தந்தையடி மறவாதே நாளும். (8)

வாழ்கின்ற நாட்டுக்குப் பாப்பா - விசுவாசம்
வழங்கிடநீ தவறாதே பாப்பா
வீழ்கின்ற நிலைவந்த போதும் - நேர்மை
விறறிங்கு வாழாதே பாப்பா. (3)

பிழைசெய்தால் திருந்திடணும் பாப்பா - எவர்க்கும்
பிழை செய்யத் துணியாதே பாப்பா
உழைத்தென்றும் பிழைத்திடணும் பாப்பா - என்றும்
உன்கையே உனக்குதவி பாப்பா. (9)

அன்புக்கு அடங்கிவிடு பாப்பா - எவரையும்
அதிகாரம் செய்யாதே பாப்பா
பண்பாட்டை காத்திடுவாய் பாப்பா - தமிழ்
பண்பாடே உயர்ந்ததடி பாப்பா. (4)

கண்ணிரண்டு போதாது பாப்பா - கல்விக்
கண்ணதுவும் வேண்டுமடி பாப்பா
நின்றிங்கு உன்பெயரும் நிலைக்க - சாதனை
நிகழ்த்திடவே வேண்டுமடி பாப்பா (10)

எம்மதமும் சம்மதமே பாப்பா - மனிதர்
எல்லோரும் ஓரினமே பாப்பா
எம்மதத்தில் எவர்நின்ற போதும் - கடவுள்
எல்லோருக்கும் ஒருவனடி பாப்பா. (5)

முயன்றிடவே வேண்டுமடி பாப்பா - முயன்றால்
முடியாத தொன்றில்லை பாப்பா
இயன்றவரை நன்மைசெய் பாப்பா - இன்பம்
என்றுமுனை நாடிவரும் பாப்பா. (11)

பசித்தோர்க்கு உணவளிப்போம் பாப்பா - எதையும்
பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்திடுவோம் பாப்பா
நசித்தோர்க்கு உதவிடுவோம் பாப்பா - அவர்
நல்வாழ்வில் மகிழ்ந்திடுவோம் பாப்பா. (6)

THE REBIRTH OF ANCIENT TAMIL LITERATURE

PREMA NANDAKUMAR

M.A., Ph.D.

21st October 1880 is a date that should be remembered with gratitude by every lover of Tamil literature. It was on this date that U.V. Swaminatha Iyer met Salem Ramaswamy Mudaliyar at Kumbakonam. A powerful official of the British Government, Mudaliyar; a struggling Tamil pundit, Iyer. But they conversed on equal terms in the democratic domain of Tamil literature. Iyer has described the scene vividly in his autobiography, En Charithiram. Though he was already well-read in the classics, it appears that only on this day he learnt the existence of epics like Jeevaka Chintamani and Manimekalai that were written centuries before Kamban appeared on the scene.

Iyer was a true scholar. He did not try to bluff his way out of the lacuna in his Tamil scholarship. With humility as well as boldness, he assured Mudaliyar that if he were given the palm-leaf manuscripts, he would surely make an attempt to get at their significance.

A few days later, Mudaliyar gave him a paper manuscript of Jeevaka Chintamani. The first glance was disheartening. What a jumble, what strange words, what a coiled mix-up of an epic! Being a hero in the world of letters, he was undeterred. He read the poem several times along with the commentary of Nachinarkiniyar that was mercifully appended to it. Mudaliyar and Iyer read it together and the former was pleased with the pundit's transparent sincerity. He helped Iyer get a few more manuscript versions. Iyer himself went to the houses of Jains in Kumbakonam, learnt in detail about Jainism and had his doubts cleared. He collated several manuscript versions and arrived at a definitive one. As advised by Mudaliyar, he decided to publish a good edition of the epic.

No easy task. Financing the project was a big headache. Iyer's friends and Tamil scholars came forward to help him. Subramania Desikar, the pontiff of the Tiruavaduthurai Mutt, sustained Iyer with financial and moral support. And then there was the monumental job of preparing the copy for the press. Iyer had no models but his absorption was total, of those days when he worked hard as a pundit in the Kumbakonam College during daytime and delved deep into Jeevaka Chintamani at nights, Iyer says in En Charithiram:

"I would sit self-lost on the pial of our house in front of a tiny table and open the Chintamani manuscript. Research would proceed with Chintamani and myself keeping one another company.

Once a College lecturer went past our house after playing cards in a friend's house till midnight. He was surprised to see me sitting on the pial all alone in that dark night. What is this? You are still here? You were in the same posture when I went this way earlier. What is the matter? I sent him away after some slight explanation.

In that solitude, Tiruthakka Dhevar would take me to strange lands. Show me scenes of Rajamapuram. Lead me to the zenana of Satchandan. Relate the deeds of Kattiyankaran.

Jeevakan would speak;

play; perform heroic deeds; lave in romantic escapades; Gandharvadattai would appear; Gunamalai would enter. Amidst all these scenes, my body alone would be found on that pial in the solitude of the night. But my mind would pleasurable absorb the action of the Chintamani world. In between I would remember my research. Doubts and difficulties would then hasten to converge upon me inducing mental confusion. The Jeevaka Chintamani scenes would vanish. Books and letters would clutter across my vision. Conflicting readings tantalise me. I would be stupified. Again, as suddenly, a new light would shine. Things would then grow clear. Once again books and textual problems vanish. 1

The first edition of 500 copies was published in 1887. That was more than a hundred years ago. With this publication the world of Tamil letters had entered an era of unprecedented expansion; The Tamils had stumbled upon an infinitely rich literary past. The Sangham Age stood unveiled. The 1887 edition of Jeevaka Chintamani by Dr. Swaminatha Iyer remains unsurpassed even today. Sumptuous and through, it has all the appurtenances of a perfect edition including an exhaustive index and a detailed bibliography. The foreward gives a brief account of Iyer's struggle and victory with the work. The lives of Thiruthakka Dhevar and Nachinarkiniyar as well as a synopsis of the epic help even the common reader approach the poem without hesitation. And what unbelievable riches lie hidden in this epic of 3145 quatrains divided into an introduction (Padikam) and thirteen cantos! Romance, chivalry, religious fervour,

statecraft, sadhana, music, poetry: here's God's plenty!

Thiruthakka Dhevar is not a poet in a hurry. The description of Emangada in the first canto envisions a luscious Utopia:

“As the generous to the needy
The floods rushed on the land
Down the hills, to present
Its precious wares to the people.
Like the elephant in triple rut
Eating the fruits, raising the dust
And using sandalwood. The floods
Made forestst poor and rushed on.²

The birth of Jeevakan to Queen Vijayai in a cremation ground at midnight has been commemorated in an immortal image by Dhevar:

“Are children of royalty
Born in such environment?
Here the jackals howl as pipe music
While pyres aglow give illumination.
On the cremation-ground as stage
The ghosts execute a shadow dance.
The owl hoots in appreciation.
What a royal welcome!”

Dhevar's vast knowledge of man and Nature is amazing. For instance, the Canto of Gandharvadattai strive for supremacy in a music contest. When she tests Jeevakan's knowledge of the instrument by giving him different lutes, he rejects one after the other. This lute has grown weak due to proximity with water; this lute has been prepared with wood which was cut untimely by a sword; this lute is faulty as its wood came from a tree struck by lightning; yet another lute has been constructed from wood obtained from a tree smoked by farmers; this lute has been made from the wood of a tree destroyed by an elephant and so on. Gandharvadattai is, of course, taken aback by Jeevakan's sensitive reactions and gives him what she considers a finely made, well-tuned veena:

“Ah! Mother Earth brought this wood
to life; foster-mother sky
through the cloud ornamented by lightning
gave the milk of seasonal rains;
the tree escaped the four-fold diseases
of heat, wind, heavy rain and dark shadow;
when grown to right size in health
it as cut properly and made into a lute.
Wonderful indeed is this instrument!”

So saying Jeevakan takes up the lute. However, assailed by a doubt he inspects it carefully. As Gandharvadattai looks on flabbergasted, he loosens

one of the screws and takes out a strand of hair that had got entwined in it. Then Jeevakan takes a perfect string from his friend Napulan, and fixes it to Gandharvadattai's lute. Even as he twangs it, a mass of superb notes rises and creation comes to a standstill, as it were. The scene etched by Dhevar is unforgettable.

In spite of the several romantic turns in the epic, Dhevar never loses sight of his main aim which is to extol the life of renunciation advocated by Jainism. What reverberates in our memory long after the epic has been laid aside is not the amorous dalliance of Jeevakan with Kanakamalai and Suramanjari, but his renunciation of power and pleasure at the height of success. The Queen Mother Vijayai and her friends also offer shining examples of such withdrawal. One gets to know what holiness is watching these matrons leaving their worldly possessions, discarding their tresses and dressing themselves in lowly garments:

“As golden vessel filled with precious stones
They filled their skin-covered body
With numerous habits pure.
Now to the way of grace-laden life
Ordained by the Ancients they went,
Ministering with love
To the pain-racked souls of the world.”

Dr. Swaminatha Iyer had perceived this truth about the epic, and commended its high seriousness and superb poetry. He was himself a Saivite by birth and followed the family rituals with sincere devotion. But he also believed in the unity of all religions. Were not all religions but ethical scriptures to help man attain perfection? The opening verse of Jeevaka Chintamani pleased him as much as any hymn to Shiva. He entered so fully into the spirit of the epic that he was called a 'bhavya jeevan' (a realised soul) by a Jain scholar.

Iyer's edition of Jeevaka Chintamani in 1887 opened a new era of Tamil scholarship. In the one hundred years since Iyer's publication of the Jain epic, a tremendous literary heritage of Tamilians has been discovered from the dusty, crumbling bundles of palm-leaves flung carelessly in the obscure corners of old houses and libraries. One is filled with humility and gratitude at this shower of Goddess Saraswati's grace upon the vistas of Tamil literature.

1. Translated by Prema Nandakumar.

2 All translations from Jeevaka Chintamani are by Prema Nandakumar

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் இலங்கைக் கிளை

தமிழ் மக்களின் இன்றைய துன்பகரமான இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இருக்கும் எம்மக்களின் உண்மை நிலமையை சர்வதேசத்துக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இம்மாநாடு சிறந்த அடித்தளத்தை ஏற்படுத்தித் தருவது திண்ணம்.

தமிழ் மக்களின் சிறப்புவாய்ந்த யாழ் நூல்நிலையம் அறிக்கப்பட்ட பின்னர் நூல் நிலையத்தின் அவசியத்தையும் தேவையையும் உணர்ந்து அதற்குரிய நூல்களை பொதுமக்களிடம் சேகரித்து உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் இயக்கம் இலங்கைக் கிளை ஒரு நூல் நிலையத்தை ஆரம்பித்துள்ளது இதற்குரிய நூல்களை யாழ் மாவட்ட சாரணர் சங்கம் மூலம் பத்தாயிரம் நூல்களை வைபவரீதியாக பெற்றுக் கொண்டோம்.

16-02-1995

யாழ் மாவட்ட சாரண ஆணையாளரும், யாழ் இந்துக் கல்லூரி அதிபருமான திரு இ.மகேந்திரன், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க இலங்கைக் கிளைத் தலைவரும், உலகத் தமிழர் குரல் ஆசிரியருமாகிய திரு ஆ.சண்முகலிங்கத்திடம் கையளிப்பதையும் இணைச் செயலாளர் திரு ஆறுமுகசாமி, திரு இ.சற்குருநாதன், திரு இ.ராஜ்குமார். ஆகியோருடன் யாழ் இந்துக் கல்லூரி கடற் சாரணர்களையும் காணலாம்.

ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு சிறக்க உதவிய தமிழ் ஆர்வலர்கள் அபிமானிகளின் ஒத்துழைப்புடனும் ஆதரவுடனும் இம்மாநாட்டு வெற்றிக்கு உழைத்தவர்களின் சேவை என்றும் தமிழ் அன்ணையின் ஆசீர்வாதத்தடன் நிலைத்து நிற்கும்.

பேரும் புகழும் விரும்பாது மக்கள் சேவையே ஆண்டவனது சேவை எனக் கருதி இம்மாநாட்டின் வெற்றிக்கு அதி முதன்மையானவராக உழைத்த உதவிச் செயலாளர் திரு அ.செளந்தரராஜன் அவர்களை பாராட்டவேண்டியது தமிழன்னைக்குச் செய்யும் சேவையாகும்.

RG ஆர் ஜி கல்வி நிலையம் Education Centers

பள்ளிப்பாடம்

calculus
Chemistry, Biology
English, French
Math, Finite
Physics

கொம்பியூட்டர்கல்வி

Computer Science
Data Entry, Typing
Dos, Windows, Windows.95
Lotus 123, Excel
Page Maker

கலைகள்

புரதநாட்டியம்
கிட்டார், வயலின்
கராட்டி
மிருதங்கம்
பியானோ

Web: <http://WWW.rgeducation.com>
email: selvan@rgeducation

Tel: (416) 609 9508

3852 Finch E. Suite 401 Scarborough M1T-3T9
Mon-Fri 9:30 am-12 noon 4:00 pm 8:30 pm.
Saturday 9:00 am to 6:00pm

INTERNATIONAL INSURANCE FINANCIAL SERVICES BROKERS

சர்வதேச காப்புறுதி & நிதிச்சேவை

We represent oldest, largest, leading well managed mutual and stock insurance companies. we shop around, the BEST for our clients needs, affordability, and choice.

We arrange all type of Insurance

எம்மால் சகல வித காப்புறுதிகளும், உலகில் சிறந்த காப்புறுதி ஸ்தாபனங்களில், நியாயமான விலையில் உத்தரவாதத்துடன், உங்கள் விருப்பத்திற்கமைய, உங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத்தக்க வண்ணம் ஒழுங்கு செய்து வழங்கப்படும்

ஆயுள் காப்புறுதி விசேட ஆலோசனைகள் உண்டு

Life Insurance All kinds	ஆயுள் காப்புறுதி
Commercial	வர்த்தகம்
Auto	வாகனம்
Disability	வலது குறைந்தோர்
Home	வீடு
Travel	பிரயாணம்
Industrial	தொழிற்சாலை
Mortgage	அடமானம்
Education	கல்வித் திட்டம்
Mutual Funds	முதலீட்டுத் திட்டம்
Segregated Funds	நிதி சேமிப்புத் திட்டம்
Health	சுகாதாரம்
RRSP	ஒய்வூதியத்திட்டம்
Investments	மூலதனம்

A. Veluppillai (Vel)

(Life Consultant & Insurance Broker)

காப்புறுதி ஆலோசகர்

சர்வதேச காப்புறுதி
நிதிச்சேவை

Call or Write - Vel

அழையுங்கள்:- வேல்

2190 Warden Ave., Suite # 203,

Scarborough, Ont. M1T 1V6

Tel: (416) 499-9596

Fax: (416) 499-9382

Life Section- Under International Insurance Property Section -Under BST Insurance
Twelve Continuous Years in Canadian Insurance industry

கனடாவில் 12வருட காப்புறுதி அனுபவம்முள்ள தமிழரின் ஸ்தாபனம். எப்பொழுதும் சிறந்த சேவைகள் உண்டு சகலகாப்புறுதி வீளக்கங்களும் தமிழில் வழங்கப்படும்.

“THE ANATOMY OF SPIRITUAL EXPERIENCE:
HOW TO LIVE FROM AN INNER FOCUS”

by Swami Vignanananda
Berkeley, California U.S.A

So, we have just finished a wonderful meditation. You see, the meditation makes your body become very flexible and the mind is going to become settled. Thoughts, problems, any difficulties, ‘over-creations’ - this is all going to be controlled when you do long-time meditations. Spiritual success, the foundations of spiritual practicals, all depends upon the mental state - balanced mind.

Spiritual practice, or the ‘Self-practical’, we call it - this is all very good *food* for our Self-developments. Our body is growing, we are eating wonderful meals, time to time, sleeping, resting, then we are developing a lot of habits - *outside* focus. If you don’t practice and if you don’t find *inner* culture or inner Self, and let it be, naturally, growing-way to develop, then the body and mind become very stiff. Then we do a lot of exercise and we try to control the diet - all for *physical* directions - but that will never help us unless we touch in the heart, definitely touch in the *inner* directions.

The practicals are very important. That is - meditation, exercise, proper breathing exercises, or try to read some spiritual, holy books to *tame* your mind to come to the definite, spiritual directions. The practicals are such a wonderful Divine Tonic, or Divine Food.

While I was staying in the Himalayas, about 30 years ago, in the extreme cold, or in the summer - always, we tried to wake up at a particular time to practice, to find within, definitely, our Self-directions, the meaning of the ‘Soul’, or, after finding that, what is the the ‘mind’ and the ‘body’. When we don’t find it, we always complain so much - worries, sadness, difficulties, a lot of gossiping, criticizing - so much talk. When we find, through the practical way, the *Self*, then the mind and body *connect* with it, and all the complaining, gossiping - all are going to disappear because that’s the limit.

When we try to practice daily to come to a particular level, then the pain is going to disappear, gradually. For example, today we sat for about 45

minutes meditation - very wonderful meditation. I could see some people were feeling extremely uncomfortable - they should try their best to sit *longer*. If you try to sit for meditation, or any breathing exercise, when you do any spiritual practicals, always try to connect with the Self. Definitely connect with the Self, then the body is going to disappear, then you can sit for a longer time.

Sometimes people say they have too much ‘aching’. “I cannot sit a long time”, they are always complaining. The reason: 1) the person is not deep enough and 2) the person does not have enough *strength* to sit for the particular spiritual directions.

If we just suddenly come to listen to a lecture then try to start - we cannot. We have a very small infant ‘child’ within us - this is called the ‘Self’ or the ‘Soul’. When we find the ‘child’ inside, then the body and mind become soft and flexible. Then you can easily bear the physical pain, or whatever, and you can go more deeply in the spiritual directions. The suffering, pain - all are going to disappear - then you will get wonderful experiences and, naturally, Self-knowledge, River-of-knowledge comes to you, to help you.

That is the practical way to find our Self-culture, or Self-knowledge. That’s why we are all doing the practicals. Proper diet, proper way to digest, certain time you have to wake up, certain things you have to practice - a lot of things you have to do. Of course, we have to have tremendous discipline and tremendous devotion when we try to plunge in the definite, practical directions.

You see, in a free country like America, mostly ordinary people are not concerned about discipline or devotions. Whatever they love to do, whatever they can, they want to do - they think that’s freedom. But that’s not really freedom because, when the person does not have a beautiful, balanced mind, then the body will be the same - no balance, very stiff.

One thing, very important for spiritual development, is the nerves. When the nerves are purified, through by the practicals, and through by the proper diet, they you can easily tame the mind, by and by, toward the spiritual directions. It will take months and years, then, according to the mind, the body becomes very soft and flexible and you always look very young and youthful. If you make your mind and body very stiff, then it is very, very difficult to come to either the practicals or the spiritual directions. Very difficult.

That is why, first of all, keep some proper rules for your own right directions. Proper diet, proper time to wake up - first of all try to clear up your bowel movement. Try to always focus inwardly, upon certain spiritual mantras. Daily, continue the routine, repeating the mantras mentally for 30 minutes or an hour. Continue more and more, repeating mentally during meditation - that will gradually release your mental and physical problems. Then, also, you can easily adjust your diet - what is really appetite or over-eating - because this all depends upon the mind. When we are living the 'freedom' way, without any discipline, devotions - the mind is always jumping toward some other directions. Then you are losing and it is very, very hard to come to the spiritual directions.

For example, 30 years ago, when I stayed in the Himalayas, Winter or Summer, always had to wake up, practice certain spiritual practicals - meditations - then we went to the Ganges to take a bath - of course, in the Ganges, you cannot stay a long time because it is extremely cold, tremendous current, very deep - just dunk the body, come up, then again return to the place to meditate, or for breathing exercises, then more and more develop for several months, then you become full of strength to sit for a long time - one hour or two hours, you can sit for meditation.

However long you sit for meditation, always try to repeat mentally, the mantras. However long you repeat the mantras, it always gives you a wonderful benefits. Try more and more, to keep going on - that makes you feel so nice and light.

Another subject. When we are sitting for meditation, or any spiritual practicals, the Lotus pose is very important - cross the legs in padmasan. The padmasan will cure a person's sin, so many obstacles, difficulties, everything - all kinds of diseases are cured with the Lotus pose. The ancient, great yoga

books all say this, and we are always sitting for any spiritual practical in the Lotus pose. In that way, try to build up more and more. You can release your difficulties and problems and lift up more and more in the spiritual directions with the Lotus pose. Also, your mind is going to become balanced, then you really succeed in the spiritual direction, to find the meaning of the Self.

Simply, the 'Self' means - for example - no thoughts. The mind is still, just still. No thoughts, and no comparisons. You are somewhere beyond that. What purpose you are sitting, what reason, what you want - all naturally comes to you. In that way, you try to find your own Self, inside. While in the stage, you may sit a long time - two or three hours - you will never feel any aching, mentally or physically. This all, you can easily find.

The spiritual experiences, you cannot get through by reading books - the intellectual way - a person has to practice daily. If you change your mind many times, you cannot get any kind of spiritual experiences. It's not like eating food daily, just for the flavor or taste. Not like that. Once you get it, through by someone, then try to stick with it, to keep going on, until your life ends. The spiritual experience really comes to help you. If you doubt yourself - what you are practicing, what you are doing - just like evaporation, you will lose all. Never doubt yourself, or what you are practicing. Never compare what stage you are at. "That many years I've been practicing. Am I doing it correctly or not? What is all this?" Not to concern, not to compare, not to think. This is not just a physical flavor or mental flavor. All depends upon the inner feeling. We must completely focus inwardly to fulfill our life and goal. Build up tremendous faithfulness and positivity. Then, natural strength comes to you.

You see, ordinarily, people are always concerned about their own future or the past. Always going back and forth, back and forth, back and forth - won't ever stick one way. However much we are concerned about the future, we are always involved with the wandering mind. 'Wandering mind' means you cannot stop. The mind is always pulling, pulling, pulling towards something - always expectations. Many, many more expectations like we are always hungry, not enough water to drink - something like that. Stick within your own Self-directions, spiritually practical way to develop more, and to practice, then all the weaknesses of the wandering mind will stop, then your life is so worthy-ful,

meaningful. Then you can easily see how much better you are.

However much you are fulfilled by the practicals, that much, naturally, you can easily develop your health, wealth, property - all comes to you. Why can't we get it all now? Because - a lot of doubtfulness, un-satisfaction, more expectations, a lot of future thoughts and problems. These things make us to doubt ourselves more, we cannot trust ourselves strongly so we are always miserably, uncomfortably living. This, you can easily release and cure and fly away through the Self-practical, spiritual directions.

Because, whatever we get, we never think 'enough', we always expect, expect, expect, more and more, on and on, going on - that causes you to always feel very poor. According to the way of thinking and expecting, we are always losing. The spiritual practicals make you to accept what comes, and what goes. Full-feeling-ly, heartfully we try to accept what comes - "OK, our life, that's the way. That's fine. Very nice feeling. Well that's all, that's the way so what big deal! Oh I see, that's the way, very difficult - Oh that's fine, that's the way we have to go, must go. That's the way."

If we try to accept to go like that, we feel so nice and light. "Oh, that's difficult. Oh, this is too hard. Oh, this is too painful. Oh, I cannot walk. Oh, that's too hot. Oh, that's too cold." Too much comparing, too much expecting, that kind of thinking causes you more troubles and problems and you cannot really become fulfilled and satisfied.

You see, the nerves are very important because, the mind depends upon the nerves. Become completely involved with the nerves - that makes you calm. For example, if a person has some misunderstanding, that causes you to get angry. When the anger starts, the nerves become very hot, the blood becomes boiling, then the peace disappears. When this happens, that makes too many disturbances, then you have mental problems. The way to get full satisfaction - try to control the anger. Repeat some mantras, or long practice of meditation or breathing techniques - these things will help you to stop that.

That's why the nerves are very important for spiritual development and spiritual balance. The spiritual way to keep one-definite, one-goal directions, the nerves become very strong, then all the functions go very well, without any difficulties,

without any sicknesses or diseases. The way of thinking, unbalancefully, the nerves also have a lot of problems, then the whole life is going to be very miserable. First of all, like a big link, a strong pole - try to connect with the Self, and try to develop the discipline, devotions. Then gradually build up the faith and positiveness. With the four combinations, you can stop the way of thinking in the mental directions.

You see, the mental directions are limited. One who has the practical way to develop, the spiritual strength is greater than anything. You can get tremendous strength, you can get tremendous power, you can get anything you want - everything you can do. When you become spiritually involved, the practical way, and get some extended period of strength and energy, that will show you how much better you are and you can cure so many weaknesses of your own life patterns. All, you can easily find.

Simply, I'm telling you - dialy try to wake up in the morning at a certain time, according to when is best for you - not too late - an try to go to the bathroom, clear up the bowel movements, then wash your teeth and mouth, then drink a cup of cold water, then come to sit for meditation. After the meditation, try to do some basic breathing exercise, or, before, some yoga exercise, then try to develop, over several months, meditations and breathing exercises - keep going, on more and more, for six months or one year - you can see, your mind and body, how much better you are. The bowel movements become very easy, and your diet becomes well-balanced, easy digestion - such a wonderful 'medicine' feeling. Then you can really cooperate and communicate with many people, you can do plenty of work. When you settle yourself with definite directions, that gives you tremendous strength and energy to do so many good things.

If you do not settle in the spiritual directions, you always have a selfish feeling. When we become selfish, we become exhausted, we are not really satisfied, and that brings so many different kinds of mentalities. That's why the spiritual practical is very important. When you are settled in the practical directions, then naturally, all comes to you - your diet, your way of thinking, your life, your future - all naturally comes to you.

Another subject. That which we do not know, we do not want to be too concerned about it. Let it be. We are growing. When we grow well, what we want to know comes naturally. Do not be

too concerned, "I'm going to that place, I don't know what's going to happen. I have to take this and that...", or something - not to be too concerned. If you have decided to do certain things, do it. Do not concern too much about it - that will cause you many obstacles and problems.

The way of finding the Inner Self, is not so easy unless the person knows faith, positive, discipline, devotions - the four things are very, very important. The faith, positive, discipline, devotions - the four combinations make you feel very free and that makes you to develop more in the spiritual directions, and that shows you yourself, inside.

For example, great masters, yogis and saints, when they are spiritually practicing, during their spiritual development period, they aren't concerned in so many ways, so many directions. Just carefully considerably listen inwards and practice more hours. The main thing, spiritually, is the the meditation - so important. Try to focus the nerves in one definite direction to come to the point - that brings you tremendous power and strength and when you develop in that way, you can see what is right and wrong, how far you have to go - all comes to you. We have to carefully try to focus inwardly, all the time. To develop, that's the main thing.

Questions and Answers

Q: Swami-ji, you spoke about correct diet. Could you please elaborate?

A: The vegetarian diet is very good. Not to eat too much chilli - easily digestible foods - and, after eating, not to practice on a full stomach. Balancefully, eat a light meal, not a full stomach. If you practice, it will be helpful to you. Also, drink plenty of water - that's very good. This will make the bowel movement easy, also the body will become more flexible and the mind will become fit for the spiritual practices.

Another subject. Don't eat all the time, little by little. When you want to eat, eat as much as you want. Between that, don't eat so many other things. For example, peanuts, apples, bananas and oranges - all the time eating little, little - not to eat like that. Once you eat, finish.

Sometimes I practice about 100 to 150 double-breaths. It takes two and a half to three hours at one sitting. The body becomes extremely hot. If I

start in the morning around 7 or 7:30 am, what happens is that all day long I cannot eat. I feel hungry, but it's not real hunger. That much energy, controlling the systems, the heat inside is always there. The heat has to evaporate naturally, you have to wait so many hours, you cannot eat at once. If I do that, I may eat at around 5 or 6 pm. Between that, I cannot eat, except for drinking water. If we go more deeply in the spiritual direction, then we also have to give respect for that. If we practice more, then eating all the time so many things, then cannot grow spiritually.

Q: Can you say something about the different kinds of vegetarians. Some don't eat eggs, some don't eat dairy products...?

A: Yes. You see, I am a pure vegetarian. I don't eat eggs, but I can eat milk, yogurt, butter because it's all natural. 'Vegetarian' means, you don't want to hurt any animals. Milk, cheese and butter is all natural - we didn't hurt any animals. Killing animals to get the meat - that's called 'non-vegetarian'.

Some people don't want to become vegetarian - it's not a big deal, if they don't like it, that's fine. Vegetarian means you can eat milk, butter, cheese - it's all natural. Concerning eggs, sometimes the chicken naturally produces eggs and they also have another kind too - but you don't want to compare too many kinds of things. If you compare too much, too much confusion comes. Vegetarians should not eat eggs. Dairy products you can eat, according to your appetite. If you eat too much, it can make you dull.

Q: How long should you wait between when you have a meal and when you practice asanas?

A: It varies according to your age and what kind of food you eat. Generally, I would say four or four and a half hours later you'll really feel hungry, much lighter. Sometimes four hours is not enough.

Q: Someone told me that it is best not to eat right after the asanas, especially not to eat after the pranayamas. Is that true?

A: Yes. As I was telling you, if I do 100 or 150 pranayamas in the morning, it will take three or three and a half hours, then all the day, I cannot eat food. I have to wait. It looks like hunger, but it's not really hunger. All the energy inside is 'floating'. I have to wait until all the energy is settled. It takes a long

time. If you eat at once, you can really injure yourself. You have to wait. If a person is really practicing deeply, then it is easy to know this. They have experiences and, naturally, they know.

Q: I find that, when I sit for long periods of time, I shake.

A: Yes. The reason is because you are not experienced. You are not accustomed to sitting a long time. Before you come to sit, try to drink one or two cups of water. Then when you sit, the shaking will disappear.

Q: This is my first experience with meditation when I felt extremely restless. I've meditated for years, sometimes four or five times a day with no problems but this time I felt extremely restless. I could not relax.

A: You may have a wandering mind - so many thoughts, so many things. You came with some other ideas, some plans. That's why it happened. If you have enough experience, then naturally, you can sit a long time. Also, before you come to sit for meditation, don't have a full stomach. If it happens, then drink a cup of water then everything will disappear. It will be much better.

Q: Could you say something about mantras - what kind of mantra is best to use?

A: If a person doesn't have any mantra then the AUM is very helpful. If you were given a mantra by someone then you can repeat that mantra during meditation.

Q: Does that mean you have to think of the AUM sound during meditation? What exactly is a mantra?

A: Mantra means, anything spiritual that you imagine mentally - like the Sun or Moon or any Buddha or anything holy - it's all for setting up our minds for the deep, deep directions. That's why, for someone who does not have a mantra, I tell them "focus upon your heartbeat, focus upon inwards" - that is a mantra also.

Q: Do you recommend that we do the meditation daily, first thing in the morning? Is it the kind of thing that the more you do it, the more it will help you?

A: Yes. Daily in the morning is very good. A regular time is good - first wake up, go to the

bathroom, clear up the bowel movement, wash your teeth and mouth, drink a cup of water, then come to sit for meditation. In the beginning, new people can't easily sit cross-legged, but try to practice 5 minutes, 10 minutes, 15 minutes, daily. Then it will be, gradually, much better. Also, before going to bed at night, don't eat a full meal. It will be very hard to wake up in the morning. Eat a little less food, then, after a month or two, it will be much easier to wake up and digestion will improve.

We have to try and 'off' our own habits. If you are too involved with the mental habits, that will make it very hard to do spiritual practices. One thing is the diet, the other is the wandering mind - too much expecting. You read some intellectual books then you think, "I want that, I want this", you keep going on more and more and you cannot get spiritual things. You have to really keep your mind blank and also you have to feel that definitely you want to practice, definitely you want to do something. Definite - everything. You asked about the morning - a certain time to wake up to practice or something. You have to be definite about everything. Sure. "Oh, two or three days will do. Oh, the aching pain - I cannot do it...", or something. If you give up, then the spirituals cannot come. Be definite about everything.

Q: What would you about sitting in a chair?

A: That's fine. You can sit in a chair, but the feet should not touch the floor.

Q: What if you rest the feet on a pillow?

A: That's fine. Also, the spine should not rest on the back of the chair. The reason is, if you rest the back against the chair, then you will be resting; it won't really be meditation. Also, if the toes touch the floor, then the positive and negative energies will connect from the body to the earth, and you will become drowsy and you cannot meditate. That's why also, sometimes we sit with the hands in 'chinmudra' - the fingers cannot touch the floor, the positive and negative effects will make it very difficult to meditate. You can spread a nice cloth to sit on, or a deerskin.

Q: Buddhists practice meditation with the eyes slightly open, looking down...

A: They are not really looking down - they focus upon the tip of the nose. This is also good for the

eyes and it helps to control the mind to focus inward. That's the idea.

Q: So the eyes don't have to stay closed for meditation?

A: Yes, that's right. If you are looking at the tip of the nose, you don't have to close the eyes. Otherwise you can focus upon the AUM, or the heartbeat.

Q: What about meditating in the corpse pose?

A: Yes, you can do that. Spread the legs a little apart, place the right hand over the chest, then the left hand over the right. Keep the head straight, without turning, then you watch upon your heartbeat.

Q: At my home, I have a shelf with some things on it - that's where I meditate. Then I read a book that said that nobody should ever come near the place where you meditate. Sometimes children come in and I'll show them the things on my shelf. My feeling is that no disruptive people should come there - does it have to be such a totally secret place?

A: You see, it all depends upon you. Nobody will come in Swami-ji's room when I'm practicing or whatever, except Saraswathi or Tampa - they are all such sweet children. It all depends upon how you feel about the children. Whoever comes, it all depends on how you feel about them. You have to decide. When the mind is settled, you can do spiritual practices anywhere. It all depends upon the mind. Don't care about the people. You can't find good people anywhere unless you are good. Fix our mind correctly, wherever we want to practice. Don't care about the people. Of course, it is very hard to find a pure-hearted person, but we have to keep our hearts pure, to practice wherever we want. Let it be - whatever the people do - they can't do anything. That's the way we have to go.

Q: Which spiritual books would you recommend?

A: 'Hatha Ratnavali' is very good. Very deep and very strong. Also, the 'Patanjali Yoga Sutras'. 'Raja Yoga' by Swami Vivekananda is a good book. It explains about the mind, practicals and all that. Naturally, the Gita and other books are also very good.

Q: Swami-ji, once you said that it takes a lot of lives to deserve a human birth. How do animals get so that they deserve a human birth?

A: You see, for example, it is not easy to become human and secondly, for humans, spiritual understanding is also very hard. So many births, born different ways to become human but all the humans are not real humans - the form looks human, but mentally, they are entirely different.

If a person is not fit, the life is very difficult. That's why many yogis and swami-jis find it very, very difficult to communicate with all the people - because they look human but they are not human. Because of the person's habits and characters, to approach them is very difficult.

'Animal', means what? Most people think of dogs and cats - but they are not really animals. Why can't you keep lions and tigers and snakes as pets - they are really animals! People think that dogs and cats are animals, but they always stay in the house; they are more like children. They are animals, but the people treat them like children.

For example, I saw a big raven. We threw away a lot of bread - the raven was so hungry, they ate so much bread, filled up the beak and flew away - such a nice feeling! That's why I can see that also they have a human's feeling - such a big appetite.

Some people say, "Oh, this ant - kill it", "Oh, this crow - take a stone to throw.." We don't want to do like that. They also have a human feeling. They are very pleased if we give them a nice meal. We have to give respect to the animals. Animals are not really animals, they also have human feelings. If we have the capacity to understand, then we can easily see the animal's feelings too.

If a person really sticks with the development of Self-culture, that really makes you flourish. That makes you like a super-man.

HAPPY TEXT

ஆடவர் மங்கையர், சிறுவர், சிறுமியர் மற்றும்
அனைவருக்கும் ஏற்ற சகல விதமான ரெடிமேட்
ஆடைகளும் மலிவு விலையில் விற்கப்படுகின்றன
என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

❦❦❦

அன்றிலிருந்து இன்றுரை
யாழ்நகர் நவீன சந்தையில் இயங்கிவரும் நாங்களே
கனடாவிலும் எமது கிளையினை ஆரம்பித்துள்ளோம்.

❦❦❦

சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா போன்ற
நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ரெடிமேட்
ஆடை வகைகளிற்கு நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

❦❦❦

Textiles & Money Transfer

Tel: (416) 269 5040, 266 1877 Fax: (416) 269 5163

Rainbow Village

2466 Eglinton Ave. East, Unit 12B

Scarborough, Ontario M1K 5J7

And

Happy Text

ஹப் டெக்ஸ்ட்

191 Rue de Faubourg Saint-Denis

75010 Paris, France

M^o: GARE DU NORD OU LA CHAPELLE

Tel: 40 05 08 09 Fax: 40 05 08 68

THIRUVALLUVAR

This world is a world teemed with saints
 Even among them we behold frauds
 I pity you souls who are badly caught
 In the traps of such sanctimonious cats.

Jungle hair on the head and around the mouth
 Is no yardstick to gauge one's mind
 Beware of such "wolves in sheep's clothing"
 They are human parasites and deceitful beings.

Our Guru of implicit faith is Thiruvalluvar
 Who never proclaimed himself a saint
 He had his counterpart that chaste Vasuki
 With whom he lived a divine life.

Valluvar was an open book of no secrets
 Who showed this world a righteous way
 Thirukkural his book of precepts of everlasting time
 Is spiritual guide of thirteen hundred and thirty couplets.

Thirukkural's first of a hundred and thirty three chapters
 Begins with a prayer to the Supreme Being
 Each of the great chapters with ten couplets
 Embraces all do's and don'ts of life.

They have an all - inclusive character
 And have dealt with everything on earth
 Lust, greed, ingratitude and many other sins
 Are contrasted with love, selflessness and such virtues.

William Shakespeare the Bard of Owen
 Is the only comparison to Thiruvalluvar
 The pearls in the ocean of Shakespeare's works
 Are difficult to gather even by skillful divers.

We encounter not such difficulties in Thirukkural
The holiest of holy books of compressed form
All the seven oceans of knowledge as Avaiyar put it
Are locked up in the atom of Kural.

“Some books are to be tasted; some to be chewed”
While Kural should be chewed and digested
You need not run to forests and renounce
But be at home living Valluvar’s life.

Give vent to your good pent up feelings
And soften yourself down to equanimity
Give up all your desires “drinking life to the less”
And attain ‘moksha’ step by step.

Thiruvalluvar our Guru is the World’s as well
Let reading of Thirukkural be part of your life
Mere reading of Thirukkural cannot take you far
But act on its noble precepts throughout your life

He who lives in this world a perfect life
Will be placed in Heaven according to him
Think of our sacred Guru Thiruvalluvar
He’ll bind you with our Father in Heaven!

E. SANGARAPILLAI (GODSON)

For Your Complete Financial Needs
Call us First
Save \$\$\$\$\$\$

AUTO, HOME, LIFE, BUSINESS -INSURANCES

R.R.S.P. MUTUAL FUNDS.

LOW LOW RATES
REPRESENTING OVER 100 LIFE INSURANCE
& 15 GENERAL INSURANCE COMPANIES

தமிழ் முதியோர் மன ஆறுதல் திட்டம்

TEN CONTINUOUS YEARS IN CANADIAN INSURANCE INDUSTRY

உங்கள் இன்சூரன்ஸ் தேவைகள் எதுவானாலும்
குறைந்த செலவில் கூடிய பாதுகாப்பு பெற

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.....

Tel: (416) 750-9450

Fax: (416) 750 9509

RAJAH (ROGER) BALENDRA

Insurance Broker

Hughes & Associates Insurance Brokers Inc.

2390 EGLINTON AVE, E., SUITE 205

(NEAR KENNEDY SUBWAY)

SCARBOROUGH, ONT., M1K 2P5

Sangam Poets As Biologists

A new perspective

Sinniah Sivanesan B.Sc , B.Ed.

If you carefully go through the verses of some of the Sangam poets you will be astonished to note their vivid and meticulous description of the movements and behaviors of some of the animals and plants. They must have been observing the activities of these animals like the biologists of today and recorded their observations in poetry. Even though these poems are two to three thousand years old, we are really fortunate in knowing their scientific approach to living beings around them. I intend selecting some of those outstanding poems which elaborately describe the activities of some of those animals, which lived during their time.

By going through some of the Sangam poems we are able to infer that white stork occupied a prominent place in most of the poems. The pure white colour of its feathers are compared to a limestone wall soaked in the rain (Ahanaanooru) Another poet compares them to the colour of an old lady's grey hairs (Purananooru). Thiruvalluvar the famous poet describes the patient waiting of a stork at the edge of a pond for a big fish to catch. It allows all the small ones to pass-by.

ஒடுமீன் ஓட ஊறுமீன் வருமளவும்
வாடி இருக்குமாம் கொக்கு. (குறள்)

I presume he must have closely watched the action of storks over the years like that of a biologist. Stork has a sharp and powerful eye sight says another poet in his poem (Pathitru pathu 21)

Another poet describes a harrowing tale of a stork's family in his poem very vividly.

குடுமிக் கொக்கின் பைங்காற் பேடை
இருஞ்சேற் றள்ளல் நாள்புலம் போகிய
கொழுமீன் வல்சீப் புன்றலைச் சிறார்
நுண்நாண் அவ்வலைச் சேவல் பட்டென
அல்குறு பொழுதின் மெல்கரை மிசையாது
பைதற் பிள்ளை தழீஇ ஓய்யென
அங்கட் பெண்ணை அன்புற நரலும் (அகம்)

**Crowned Male crane left to fetch food -
got**

caught in a trap laid by cruel children

Never returned even at night -

Female crane and her young one

**wept and waited in vain without eat-
ing**

Though food was in the nest

They spent their night weeping

**not knowing of the illfate of their dar-
ling.**

This may seem to be the imagination of the poet but not without atleast an iota of truth in it. This may be due to the careful observation of the poet during his spare time. Most of them lead a peaceful and happy life with the environment. Admired and adored nature. They never cared about material benefits. They were fed by the people and the king. Hence they lived a care free life admiring the wonders of nature and the happy and cheerful life of animals around them.

Another poet describes about the act of a herd of elephants and their effort to save a cow elephant caught in a ditch, dug by hunters.

கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற் பட்டெனக்
களிறு விளிப்படுத்த கம்பலை வெரீஇ
ஓய்யென எழுந்த சேவ்வாய்க் குழவி
தாதொரு மறுகின் முதூர் ஆங்கண்
எருமை நல்லாள் பெருமுலை மாந்தம்
(அகநாநூறு).

**The ox found the cow in a ditch
Set up by hunters to catch
Trumpeted so loud that the sound
Reverberated throughout the forest**

**around
The herd came running to the spot
Trampled the clay with their feet
Brought in branches and leaves
Which filled the ditch in minutes
and pulled the cow out kissing
But found the calf missing
Went in search of it and saw
It among a group of buffaloes
Sipping milk from a cow.**

This particular poem by Nakkiranar conveys a few lessons worthy of note by humans. The spontaneous reaction of the male elephant on seeing its loved one in distress and the flocking of all the other elephants to help one of their members in danger. We speak of advancement and civilization of homosapiens but how many will run to help a fellow being in danger. We have got to learn to help our bretheren in distress. This poem also describes the coexistence and cooperation among the animal kingdom. A calf elephant drinking milk from the udder of a buffalo. How many of us are prepared to do this. Think well. Is it possible with our women folk. An impor-

tant lesson to emulate. Tales of this nature are abundant in our Sangam literature. The broad mindedness of the animals could easily throw light on the nature and type of people who lived during those by gone era. Let us see another incident potrayed by a poet in the anthology Nattinnai.

This is a scene happening on a stretch of white sand near the sea shore. Jaumoon (Naval) trees are in abundance in this land. A Black Jaumoon fruit was on the sand (this fruit is like black berry but slightly bigger). This looked like a sapphire on a golden plate. A black beetle seeing this fruit thought it may be another one of it's kind and came rushing to meet it. Simultaneously a crab looking for food also moved towards it. Now the fight is on for the fruit between the crab and the beetle. Crab is stronger than the beetle hence it is trying to drag the fruit. Beetle felt helpless, but still grabbed it with all its might. This fight is between the strongest and the weakest. As usual the strongest one will prevail. At this juncture there appeared a crane looking for food. It saw both the crab and the beetle and advanced towards them. As soon as they saw the crane, crab ran into its hole and the beetle flew away. The fight was over.

Fighting is there all over the world. This is happening non-stop in some parts of the world. You have to fight to stop a fight. Fighting results in distress and destruction. The poet Annovanar describes this natural phenomenon in Nattinnai by his careful observation and tries to emphasise a striking point to put an end to unending fights succinctly. I am sure he is as good as a modern biologist in his careful observation of movements of animals.

பொங்குதிரை பொருத வார்ப்பணல் அடைகரைப்

புன்கால் நாவல் பொதிப்பற இருங்கனி
கிளை செத்து மொய்த்த தும்பி பறகுசெத்துப்
பல்கால் அலவன் கொண்ட கோட் கூர்ந்து
கொள்ளா நரம்பின் இயிரும் பூசல்
இரைதேர் நாரை எய்தி விடுக்கும்
(நற்றிணை).

**There lies a black berry
on the sand dunes of a seashore.
Black beetle moves to meet its clan
while a crab came to grab it clean
Resulting in a fight between the**

two

**and struggle to possess it by force.
While a crane looking for food
came towards them.
Crab and the beetle suddenly quit,
putting an end to a never ending
fight.**

Let us look at another interesting episode. A male monkey saw a beautiful female and fell in love with her. So did the female. Both were in deep love. They were in a group but decided to meet alone, one day. The forest in which they lived was full of dense bushes and trees. On the trees were pepper creepers. So the surroundings were suitable for their surreptitious meeting. The cosy surroundings made them to mate in secret. In that process the male grapped the female's head and dispersed the hairs.

After they came out of the hiding place the female was worried that the dispersed hairs on the head, may lead to trouble, when she joins the group. The red face of the female turned reddish due to shyness. She decided to fix the hairs before joining group. Looked around and saw a big neem tree by the side of a pond. She jumped on to a lowlying branch overlooking the water. Lowered her head and fixed the hairs by looking at the image on the water. She is now happy that

everything is fixed and left the tree to join the group.

This is a discription of the highest order and observation of the highest degree. This recording is from a poet with the profound sense of a biologist. The poet Ilanaganar's wealth of knowledge of the behaviour of monkeys is astounding. Pains taking efforts of the poet deserves a doctorate in zoology. Even now it is not too late to confer a degree on him posthumously. Now let us see his recording .

-----கடுவன்
முறியார் பெருங்கிளை அறிதல் அஞ்சிக்
கறிவளர் அடுக்கத்தில் களவில் புணர்ந்த
செம்முக மந்தி செல்குறி கருங்கால்
பொன்னிணர் வேங்கைப் பூஞ்சிணைச் செலியார்
குண்டு நீர் நெடுஞ்சுனை நோக்கிக் கவிற்ற்துதன்
புன்றலைப் பாறு மயிர் திருத்தும் (நற்றிணை)

**Having mated in a thick bushed hiding
redfaced female monkey, turned reddish
since her hairs on head needed fixing
Thought for a while and looked peevish.
Found a big neem tree beside a pond
,leaning.
Jumped on the branch near the water ,
turned upside down and fixed the hairs.
Happy and contended, joined her group
later.**

I have tried to point out a few stanzas taken at random from various Sangam literatures, to bring out the scientific approach of some of our poets, with regards to the discription of various activities of the animal and plant kingdom which prevailed during their time. We are also in a postion to gather some startling facts of a few extinct species of animals and plants from these stanzas. A careful and intensive research on this line may bring out many more biological evidences of the animal kingdom of the Sangam period.

Stages of Ethnicity and Academic Achievement of Immigrant Tamils

ANTHONY GNANARAJAH, Ph. D.

Although scattered communities of Tamils of both Indian and Sri Lankan origins have been living in western societies for several generations, for the most part, they have lived as an invisible minority little known to the general population. More recently Tamil immigration increased remarkably after the Tamils fled Sri Lanka because of ethnic strife. Since 1983, waves of Sri Lankan Tamils have arrived as political refugees in Western countries like Australia, Canada, France, Germany and the United States of America. During the last two decades many Tamils both from India and Sri Lanka, have also immigrated to some of these countries as professionals and entrepreneurs or as family members sponsored by relatives. However the largest proportion of recent Tamils immigrated as refugees. All Tamil immigrants, whether professionals or manual workers, fluent English speakers or with no English language skills, experience distress from immigration as strangers from a foreign shore living in unfamiliar surroundings.

Tamils who have migrated to western countries have left a rich language and culture that can never find full expression in their adopted country. In spite of varied possibilities and opportunities the host countries may offer, Tamil immigrants will always live in fear of erosion of their ethnic identity and culture in later generations.

Sociocultural Dissonance:

While new immigrant Tamil parents are struggling with problems of dislocation and uprootedness, their children who attend school in their host countries have to contend with sociocultural dissonance caused by belonging simultaneously to two different cultures, the Tamil culture of their parents and the dominant

culture of their school. Sociologist Dolores Norton refers to this concept in terms of the dialectic forces of two cultural environments, namely the sustaining environment and nurturing environment 1. For the Tamil immigrants, the existing ethnic Tamil community will be the nurturing environment and the dominant society of the host country which provides means of survival in terms of goods, services and economic resources, will be the sustaining environment. When this concept is applied in the context of schooling, the school represents the sustaining environment, providing resources for education and the parental home provides emotional and economic support as the nurturing environment.

For an immigrant Tamil student, not unlike other ethnic immigrant counterparts, social cultural-dissonance could be devastating due to their minority status, cultural differences and discriminatory treatment at school. The process of resolving this tension may give rise to conflicts, conformity or deviant behaviors. The school and the family should be sensitive to the struggle of the student to cope with the stress of sociocultural dissonance.

School Climate

It is true that Tamils, especially from Sri Lanka have emigrated from a country where ethnic diversity was considered a threat to national unity to western democracies, where culture diversity and multiculturalism are accepted and promoted at least at the policy level. However, it cannot be denied that in almost all Western countries, the climate of the school is significantly closer to European culture than the culture of immigrant students.

In spite of good intentions and a variety of programs to curtail discrimination against

diverse cultural groups, providing a truly multicultural school climate has been a challenge in most western countries. Historically, educational institutions in western countries have had assimilation rather than acculturation as their major goal. 2 Creating a school climate reflective of the ethnic diversity within a society with teachers and administrators educated in monocultural settings is a challenge. It cannot be denied that teachers bring their own prejudices, stereotype misconceptions and world view to the classroom. Canada as a nation preceded the United States in enacting policies to support multiculturalism. However, existence of multicultural policies does not ensure sound practice. Tator and Henry cite the Toronto Board of Education's Evaluation of its Race Relations program as an example. They observed that one of the major barriers to effective policy implementation was the collegial culture of bureaucrats. 3

Demographic Trends

In countries like Canada and the United States, the Asian Pacific American student population has seen unprecedented growth. In the United States between 1980 and 1990, the number of school age Asian Pacific students have increased over one hundred percent in States like California, New York, New Jersey and Pennsylvania. Three times more Asians than Europeans immigrated to the U.S. during the 1980's. In 1992, Vancouver, British Columbia, reported that of 46% of the students in school, English was a second language. Toronto has a larger population with 47% of the students with English as a second language. It is extremely difficult to obtain an accurate number of Tamils living in Canada and the United States. Since Asian Pacific immigrants encompass a variety of highly diverse groups, the U.S. Bureau of census categorizes smaller Asian Pacific groups under "all other Asians." Tamils from India are included among Asian Indians. Against this background, it will take time for demographers to identify and categorize Tamils as a distinct ethnic group. In the interim, unless research is conducted and published to inform teachers regarding school experiences of Tamil students, their academic achievement and parent-school

communication patterns, there is always a danger of Tamil immigrants being perceived as 'model minority' or math 'whiz kids'. 4 In the absence of research on the various stages of ethnicity of Tamil students, educators from the dominant culture will tend to overgeneralize and fail to distinguish between the experiences of a Canadian or U.S. born Tamil student and a new immigrant student struggling with his or her ethnic identity.

Research Needs

There is an acute dearth of research studies specific to Tamils or Tamil students in Western cultures. There is no book or article in research journals that deals exclusively with academic achievement of Tamil students. The stages of ethnicity among Tamils and its impact on student achievement remains an unexplored field. From a comparative perspective, very little research has been done on Tamils and practically none on Sri Lankan Tamils in Western countries. Until recently Tamil immigrants have been a very insignificant minority. Scholars interested in South Asians such as Gibson⁵ and Ghuman⁶ have instead focused their attention on the relatively large number of Sikh immigrants living in Canada, Great Britain and the United States for a considerable period of time. Another reason for this paucity of research is the tendency of educational researchers interested in multicultural issues to study 'at-risk minorities' for which research funds are comparatively easy to obtain.

Research findings indicate that neither families nor school alone can socialize and educate children to function as productive citizens in society.⁷ The concept of partnership between schools and families is differently interpreted between and among families of different cultural groups. The influence of family on school achievement of immigrant Tamil students has not been researched. In order to fill this void, the writer conducted a semi-structured interview among 32 Tamil families living in Canada and the United States. This was a pilot project for a more elaborate study of home-school linkages. In rank-ordered responses giving reasons for immigration, Tamil parents selected education of their children as one of the top three reasons.

There was no difference between legal immigrants and those who came as refugees.

The writer in his contact with teachers and administrators in the schools of Washington state in the United States found most of them to perceive Asian Pacific students, as well adjusted to the school climate and achieving. They seem to be unaware of the stress, strain and incongruence caused by belonging to two cultures. Tamil parents, like other Asian parents strongly advocate academic achievement but expect their children to achieve this goal without loss of Tamil cultural values.

Stages of Ethnicity Among Tamils

Although Tamils as an ethnic group may share a common set of values, traditions, history, language and world view, it is not possible to generalize these attributes across all individuals. Tamils born in Western countries and others who have lived for a considerable time isolated from Tamil communities are more likely to be assimilated into the culture of the host countries than recent immigrants. The basis for this assumption is found in studies conducted on Asian families in transition and other studies related to the psychological development of minority group children. In addition, differences based on socioeconomic and education levels may also be prevalent among immigrant Tamils. Against the background of this complexity within the Tamil communities, the author selected the ethnic typology presented by the prolific multicultural theorist James Bank as a useful model to examine the influence of ethnicity on the home-school relationship and academic achievement of Tamil students. Analyzing all six stages of ethnicity identified by Banks in detail is beyond the space restrictions of this paper.

Ethnic Psychological Captivity:

In this stage, the ethnic individuals have explicit awareness that they are considered a low-status group. Hence they have a tendency to absorb negative images and beliefs institutionalized within the society about their culture. Members of a stigmatized ethnic group

may be ashamed of their ethnic identity and may strive extremely hard to be culturally assimilated. School-aged children become ashamed of their language and ethnic food and attempt to become 100 percent American or Canadian. In the city of Vancouver in British Columbia, one percent complained that students are not only rejecting their culture but also their parents. Unfortunately, there is more research on how majority group members perceive minority group members than how minorities view themselves.⁸

Ethnic Encapsulation:

Ethnic exclusiveness and voluntary separatism is indicative of this stage. Another characteristic of this stage is ethnocentrism. The individual believes that one's culture and way of life are superior to all others and interacts within one's own ethnic community. Many individuals at this stage judge other groups or even other cultures by standards of their own group. The characteristics of this stage are most extreme among individuals who suddenly begin to feel that their ethnic group and its way of life are being threatened.⁹ Tamils interviewed by the author believe that several aspects of their culture such as classical music, literature and food habits are superior to European culture.

3. Ethnic Identity Clarification

This stage is characterized by the ability of individuals to clarify their personal attitudes and ethnic identity. The individual learns self-acceptance and is in a position to accept both positive and negative attitudes of his or her ethnic group.¹⁰ Immigrant Tamils who have attained considerable level of economic security and have positive experiences with members of the dominant group are likely to be at this stage. Their ethnic pride is genuine rather than contrived.

4. Biethnicity

The individual within this stage has skills and a desire to function successfully between two

cultures. Immigrants have to become biethnic to attain economic and social mobility. If the immigrant Tamils are to succeed in the host country they have to acquire the skills to function in the dominant culture during the formal working hours. In private these individuals could live highly ethnocentric lives.

5. **Multiethnicity**

The individual within this stage lives a more enriched life. They are able to function within several ethnic cultures and have classified, reflective and positive personal, ethnic and national identifications.¹¹ These individuals view countries like Canada or the United States as a nation of nations. Operation at a superficial level in several ethnic cultures by eating ethnic food and viewing ethnic films should not be mistaken as multiethnicity. It should be the desire of all immigrants to reach this level or at least provide opportunities for their children to reach this stage.

6. **Globalism and Global Competency**

Individuals at this stage have acquired three levels of identifications that are balanced. These include ethnic, national and global identifications and related cross cultural competencies.¹² Tamil parents living in a pluralistic and wealthy society should expose their children to experiences that will enhance their ability to live a productive life, with positive and reflective ethnic, national and global identifications. All these ethnic stages should be considered as dynamic and multidimensional rather than as static and linear.

Academic Achievement

Undoubtedly, ethnicity will be stronger and conscious among new immigrants than

among those who immigrated earlier. Majority of the new immigrants are likely to be at the first two stages of ethnicity. Second-generation Tamils are more likely to be at the third and fourth stages than the first two. Immigrants with limited English proficiency are unlikely to involve themselves in their children's school affairs. Without exception, all Tamil parents believe strongly in the value of education and contribute substantially towards their academic success. Education is considered as the only means to economic security and social mobility. A considerable number of immigrant parents have little understanding of the school system of their host country to become involved in the schooling of their children.

The literature examining academic achievement indicate that better school performance is associated with frequent parental participation in school functions. Gibson cautions us against accepting the middle-class notion of involvement being the model for all parents. — Bhachu who studied Punjabi Sikh families suggests that parents fall into two main categories; interventionist and non-interventionist. Interventionists are parents who are actively involved in helping their children in academic achievement. These parents have access and knowledge of the educational system. Non-interventionist are comparatively less educated but with similar aspirations for their children. The children of non-interventionist too are likely to achieve academic success as those of the interventionist.¹³

Several studies have found a strong relationship between teachers' expectation and students' academic performance. This relationship is often cited to explain the disparities between the academic performances of minority students and white students. However, teacher expectation is not the cause for the differences, found between various minority groups. Gibson observed that teacher expectations and prejudices are only one of the many variables and are not as critical as home, community and peer forces

Portes and Rumbaut found that within linguistic minority groups, students who were bilingual and fully proficient in English outperformed students who were monolingual in English.¹⁵ The advantage of the bilinguals persisted even when socioeconomic background was controlled.

The Challenge

To what extent the schools of the dominant culture will acknowledge and accommodate the cultural differences of new Tamil immigrants is unknown. Experience of other minority immigrants indicate that accommodation will be limited and conflictual. Additional empirical research is needed to discover the effects of strong parental control and pressure on the psychological, social and educational development of Tamil children.

Current educational reforms will require more parent involvement. What happens to the immigrant parents with limited proficiency in English when their children bring 'family math' or 'family science' which requires parental participation. Another product of the educational reform movement is 'authentic assessment'. This form of assessment will be more subjective than standardized tests. This will also require teachers with knowledge about the culture of the Tamils including their child rearing methods. The learning styles of Tamil students also need to be studied.

Another area of concern is the absence of role models for Tamils in the school they attend. The Tamil community must organize itself to achieve the necessary political clout to request the school administration to provide these role models. Lastly, the challenge is to preserve the Tamil identity by supporting accommodation without assimilation.

References

1. Dolores, Norton, "The Dual Perspective," in The Dual Perspective: Inclusion of Ethnic Minority Content in Social Work Curriculum, ed.

Dolores Norton, (New York: Council on Social Work Education.)

2. James A. Banks, A. Teaching strategies for Ethnic Studies ALLYN & BACON. INC. 1988 pp. 55-57

3. C, Tator, & F. Henry Multicultural Education: Translating Policy into Practice, Ottawa, Ministry of Multiculturalism 1991

4. Mizokawa, D & Rychman, D. Attributions of academic success and failure: A comparison of six Asian-American ethnic groups. Journal of cross-cultural Psychology 21(4), 434-451, 1990

5. Gibson, A.M. Accommodation without assimilation. Cornell University Press. 1988

6. Ghuman Singh P.A. Coping with two Cultures Multilingual Matters Ltd. 1994

7. Caplan, N., Choy, M. & Whitmore, J. Children of the Boat People: A Study of Educational Success. Ann Arbor: University of Michigan Press, 1989

8. Hidalgo, M.N, et al "Research on Families, Schools and Communities: A multicultural Perspective" in Handbook of Research on Multicultural Education" Simon & Schuster, New York. 1995.

9. Ibid.

10. Ibid

11. Ibid.

12. Ibid.

13. Bhachu, P The case of Punjabi Sikhs in Britain, Research Papers in Ethnic Relations No. 3. Warwick: Center for Research in Ethnic Relations. 1985

14. Ibid.

15. PORTES, A & RUMBAUT, R.G. Immigrant America: A PORTRAIT. Berkeley: University of California Press 1990

“Krishna At Sri Valli’s Pond” A Poem by Kalikanri of Sri Mangai

Translated and Discussed by D. Dennis Hudson

The 8th century Tamil poet Kalikanri, better known as the Alvar Tirumangai, wrote at least five poems about the liturgical acts of his emperor, Nandivarman II Pallavamalla (731-796). Among them Periya Tirumoli 2.3 celebrates the Vishnu house at Tiruvallikkeni, which is the Parthasarathi Koil of Triplicane in contemporary Madras. The tenth stanza reveals that the emperor enlarged it in the late 8th century after he had conquered the Pandyan, or “Southern Lord,” in a decisive mid-century battle in the Kaveri delta.

The following translations attempt to render the meaning of the poem in contemporary North American English, but without concern to replicate rhythm or rhyme. It presupposes an audience familiar with the stories used by the poet and omits diacritics. Since my concern is with the poem’s religious meaning, I have followed the narrative sequence of each stanza closely, because I am certain that it contains the key to understanding why the poet wrote the poem and organized it he did. The discussion will provide reasons for that interpretation, but first, let us consider the poem by itself. I have used the Tamil edition by P.B. Annangaracharyar, “Tirumangai’s Periyatirumoli (the first 400 stanzas) belonging to the Second Thousand of the Four Thousand Divine Poems, with a summary gloss,” published at Little Kanchi by the Granthamala Office in 1966.

1.
**The God who ruins the great festival of the
 Bow and Kamsa
 and wrestler
 the elephant and driver,
 And the sorrows of Siva
 who burned the killer’s city,
 Who taking the enemy-slaying scepter in
 hand stood in Partha’s chariot at the front,
 Who by his step-mother’s order renounced
 the crown,
 I saw him, At Sri Valli’s pond I saw him.**

2.
**Eminently wise men devour Veda
 and the taste of Veda’s meaning
 As earthly people worship and bless
 the perfectly sweet fruit,
 Worthy Nanda’s elephant bull
 The First, the Deathless
 The Father who owns me as slave
 And I saw him,
 In great Mayilai
 where matchless women live in palaces
 At Sri Valli’s pond I saw him.**

3.
**The demon took a mother’s form
 And came to deceive
 But fell to the ground shrieking
 When the Lord
 nursing at her breast smeared with poison
 Ended her life,
 For he is Death himself
 Who in a woman’s form
 Astonished Vidyadharas, Caranas and
 Siddhas into praise
 When that day he fed the fearful life
 And I saw him,
 At Sri Valli’s pond I saw him.**

4.
**“This is for Indra”
 the cowherds said
 Taking up the great festival
 in the ancient way,
 Yet in the mantra rites
 he received no worship
 And poured rain down for havoc,
 But the weary cowherds said,
 “By our Lord’s grace
 our running and leaping herds
 won’t grow sick”
 And he used the mountain without an end
 to block the rain
 And I saw him,
 At Sri Valli’s pond I saw him.**

5.

To his sweet companion
 the Goddess of the lotus blossom
 he is joy,
 he the Master of good Earth,
 To his companion the cowherd lady
 lovely Pinnai
 he is husband
 and to all others
 A firm companion
 as he was to Pandu's five sons
 when walking as messenger
 to speak their words,
 My companion
 the Lord of my father and his father
 And I saw him,
 At Sri Valli's pond I saw him.

6.

For the sake of the kingship of the king
 who was the blind man's son
 His younger brother approached her
 who wore the jeweled necklace
 And said, "Serve me"
 But not standing for that
 She said, "My Lord's grace"
 she with the dark curling hair,
 And to send her misery to the wives
 of all one hundred sons
 to snap their marriage threads
 He stood at the front of the chariot
 that belonged to Indra's boy
 And I saw him,
 At Sri Valli's pond I saw him.

7.

Bharata, his younger brother Satrugna,
 and the princess of Mithila with Laksmana
 Night and noon praise Ravana's slayer
 our Master
 Where kurava blossoms perfume cool groves
 as peacocks cry out with kuyil birds
 over and over
 and the sun's rays don't know how
 to force themselves in
 At Sri Valli's pond where I saw him.

8.

His boy recited in school,
 then came

And made the one thousand names in his
 mouth clearly known
 But unable to bear anyone
 belonging to the Ocean of Wisdom
 He grew angry at his son, hateful
 Struck a pillar
 And crescent fangs, glowing eyes
 a vast mouth
 Gleamed in the lion that emerged
 From the God at Sri Valli's pond
 And I saw him.

9.

Wandering with a craving
 to pluck the flowers of dawn
 in a pond full of fish
 The jungle elephant waded in
 then raised his trunk shrieking
 When the alligator seized his leg
 and ravaged it,
 And to end the elephant's grief
 He mounted the bird, flew, stood
 and threw his discus
 At Sri Valli's pond
 in great Mayilai of palaces
 and groves of honey
 Where I saw him.

10.

Perpetually cool groves
 wells, walls
 storied palaces
 and halls
 Were built by the Sovereign
 of the Southern Lord and Pallava people
 In lovely Mayilai
 at Sri Valli's pond where he stands,
 And the leader of Mangai's people
 who have a beautiful storied house for the
 Virgin, Kalikanri
 whose wealth is the taste of loving desire,
 Spoke his garland of words about him,
 And those skilled in reciting its ten stanzas
 Will, with endless happiness
 rule the realm of heaven.

Discussion:

The Bhagavata religion is the basis of all o Kalikanri's poems. Its central belief is that Krishna was the full embodiment of the primordial God Narayana through his formation (vyuha) as Vasudeva, "the God who dwells in all things and in whom all things dwell." The Bhagavan, Vasudeva Krishna, was not only the son of the man named Vasudeva who belonged to Mathura, but also the embodiment of the Bhagavan named Vasudeva who encompasses and pervades the entire universe. As embodiment of Narayana's Vasudeva formation, Krishna also embodies all of Narayana's acts at other times and places, so that Krishna can be said to be the same God that took the form of Rama, or Vishnu, or a man-lion, or a courtesan. Stories of those acts are most fully detailed in the Srimad Bhagavata Purana (hereafter BP), which the emperor Pallavamalla had illustrated by the sculpted panels of his imperial Vishnu-house (Parameccuravinnagaram) in Kanchipuram now known as the Vaikuntha Perumal Temple. I have studied the temple in detail in *The Body of God* (forthcoming from Oxford University Press in New York), and the following discussion is based on it.

The poem divides into ten stanzas, and the thematic parallels between the first and the sixth stanzas indicates that the first five stanzas form one thematic unit as do the final five stanzas. The themes are the two crucial events in the career of Nandivarman II Pallavamalla. The first event was his exile from the Kanchi throne shortly after he received the unction c.731. The second was the beginning of the war against Pandya-led forces in the Kaveri delta that led to his recovery of it. That war itself began with Pallavamalla's consecration (diksa) as Bhagavata emespror c.745-46.

Stanza 1 introduces Krishna as the primary actor and focus of attention throughout the poem. The central icon standing in the inner sanctum of the Tiruvallikkeni temple embodies him as the charioteer of Arjuna, the son of Partha (Parthasarathi). The poet describes Krishna in three stages of his career: In the first stage, he is

the cowherd adolescent who went to the festival of the Bow in Mathura and conquered the elephant Kuvalayapida and his driver, then the wrestler Canura in the arena, and finally Manthra's illegitimate ruler Kamsa. Kamsa had sponsored the Bow festival, which included the wrestling match, as a way to kill Krishna and Balarama. Krishna replaced Kamsa with the legitimate ruler Ugrasena (BP 10. 42-44). In the second stage, Krishna is the mature ruler of Dvaraka who served as Arjuna's chariot driver in the great Mahabharata war when he taught him the famous lessons of the Bhagavad-gita. In the third stage, Krishna is the supreme Narayana in the realm of Vaikuntha who freed Siva, destroyer of the Three Cities (BP 7.10.52-71), from his sorrows. The Bhagavata Purana tells the story of Siva foolishly granting a boon to the asura Vrika and of his rescue from it by Narayana (BP 10.88.12-40).

In light of Pallavamalla's own career, the poet's use of those stories in that order suggests that they represent the first stage of his emperor's career: Pallavamalla had ascended the throne at age 12 despite the violent opposition recorded by the inscription in the Vaikuntha Perumal Temple. The poet represented that historical fact by the great festival of the Bow that Kamsa had sponsored as a means to kill Krishna and Balarama, which included attacks on them by Kamsa's elephant and by wrestlers. Those events ended, however, in Kamsa's death at Krishna's hands, which was followed by Ugrasena regaining the throne. Like Ugrasena, Pallavamalla ascended the Pallava throne in place of an "evil" impostor. Most likely he was Mahendra, a devotee of Siva and the heir apparent of the emperor Narasimhavarman ("Rajasima") who had built the great Kailasanatha Temple in c.720. The poet's use of the story of Narayana rescuing Siva from his own sorrows may have alluded to the defeat of Saivas in Kanchipuram who opposed Pallavamalla taking the throne. He came from a Bhagavata family, which means that he would have thought of himself as a dependent of Krishna. The poet therefore represented him by Arjuna in whose chariot stood Krishna as the driver (Parthasarathi). Krishna was the driver of Pallavamalla's career.

After that positive assertion, however, the stanza suddenly shifts to the banishment of Rama from Ayodhya by his step-mother Kaikeyi. It introduces the next dramatic moment in Pallavamalla's history. Not long after his consecration as Kanchi's ruler he was exiled by his rival backed by the Chalukyans and did not regain the throne for about 12 to 14 years and then with the help of Rashtrakuta forces. The Rama story naturally fits such a long exile and Kalikanri used it in at least one other poem to refer to Pallavamalla (Periya Tirumoli 5.10.6). Here he uses the Rama story differently from his use in stanza 7. There Rama represents the emperor's acharya, but here the emphasis on Rama's exile as a righteous son represents Pallavamalla's own exile.

Although the poem is organized according to the emperor's remembered career, the poet focuses the reader's or listener's attention on the iconic embodiment of Krishna as the true actor of that recollected history. The voice of the poem is first of all Kalikanri's. He had gone to the temple at Mayilai to see Krishna to whom both he and the emperor were devoted. Probably he went during a visit by the emperor to see the results of his lavish patronage of the temple and wrote the poem to commemorate that event. If so, the emperor's voice is also implied, as if he were recollecting the way Krishna's strategies as his "driver" had brought him to the position of "Sovereign of the Southern Lord and Pallava People."

Stanza 2 describes the liturgical context of that visit. The scene describes two types of ritualists: Those who use the Sanskrit texts of Veda and those who perform puja to the icon with vernacular texts and songs. The metaphor of eating the Veda and tasting its flavor suggests recitation and discussion by Brahmins. Perhaps the ceremony was a celebration of Pallavamalla's newly expanded temple and of the emperor's devotion to Krishna, ceremonies that involved dancing and singing by devadasis, the "matchless women" who live in "palaces" near the temple. The sequence that moves from the child Krishna to the transcendent Narayana as the First and the Deathless, and then to him as

the speaker's own "father" who owns him as "slave" suggests a commemoration of initiation. The metaphor of sonship implies that a rebirth ceremony through diksa had once taken place, and the metaphor of slavery implies that it had made him Krishna's property. The rite may have been a predecessor of the contemporary Pancasamskara ceremony of the Sri Vaishnavas. The speaker is participating in the puja rites at the temple at Sri Valli's pond as Krishna's slave, but that slavery is as intimate and protective as that of the relationship of son to father.

Stanza 3 then describes the way the father and master protects the slave and son by shifting to the mother who feeds. The poet uses two different guises of feeding females to represent those acts of protection. In the first, the female guise is assumed by a demon sent by Kamsa to kill the baby Krishna, "worthy Nanda's elephant bull" from the previous stanza, who nurses him with the poisoned nipple of her breast. The baby Krishna sucks the life out of her (BP10.6). In the second, the female guise is assumed by Vishnu who takes on the form of the courtesan Mohini. She plays on the natural lustfulness of the asuras in order to get them to give her the elixir of "non-death" (amrta), which she then feeds to the devas (BP 8.8.31-9.29; and 12). The Mohini story implies the Churning of the Milk Ocean (BP 8.6-11), which itself signifies initiatory rites of kingship that have already taken place. It appears to me that the stanza alludes to liturgical acts conducted within the context of the temple ceremony for the purity, longevity and prosperity of their sponsor, who was the emperor. Whatever rite is represented by Krishna's infantile sucking the demon to death protects the sponsor's interior subtle body of consciousness, because that is where Krishna as cowherd acts. In contrast, the rite represented by Mohini's use of lust to feed protects the sponsor's exterior gross body, which is composed of "food" and is impelled by lust. Mohini may represent, for example, the "forbidden" rites of the "Five M's" (pancamakara) that royal purohitas performed with the aid of devadasis to generate brilliant conquering power (tejas) for the king's protection. As noted, the "matchless women" in stanza 2 may refer to devadasis.

Stanza 4 continues the theme of liturgical celebration by making the point that the ceremonies are ancient and traditional, but done with the belief that Krishna is their Lord and the recipient of their acts. At issue is faith in Agama rather than in Veda alone or in local custom alone. In Agama, Veda and local custom are both encompassed by theologies and liturgies that the Bhagavan Vasudeva revealed through his various formations (vyuha) for the Kali Yuga and that by the 8th century were recorded in Pancaratra Samhitas and in the Bhagavata Purana. In the context of this stanza, the story of Indra and the mountain Govardhana (BP 10.24-27) represents Agama's authority, a story whose importance to the Pallavas is attested by the 7th century cave illustrating it at Mamallapuram. Moreover, Indra's annual kingship festival is an old theme in Tamil literature, notably in the two Tamil kavyas of the 5th-6th centuries, Cilappatikaram and Manimekalai. In those Jaina and Buddhist framings of ancient lore, individual action and the law of karma reign supreme over Indra in the way Krishna reigns supreme over Indra in the Govardhana story. Indra's rain that Krishna stops by using Govardhana as an umbrella refers, I think, to waters of delusion purified by the emperor's faith in Krishna that expressed itself through the patronage of Agama and resulted in prosperity for the empire.

Stanza 5 develops the theology of Agama by introducing Narayana's three female companions, each a form of his primordial Sakti. The first is Sri or Lakshmi, who dwells as his eternal companion in the supreme realm of Vaikuntha and is his sense of "I". The second is the Goddess Earth who is our manifest realm of matter that exists patiently in a dependent relation to him and bears both the endless wars between the devas and asuras and his gracious descents to end them. The third is Pinnai, the cowherd wife of Narayana when he entered Bharata in the previous age. As cowherd, Krishna was husband to her; and with his brief statement, "and to all others," Kalikanri suggests that he is husband to all souls if they only knew it.

The poet's stress, however, is on the theme of companionship and he stressed Naray-

ana's wholeness as male and female together, because that wholeness is the basis of his reliability as a firm companion. The notable example of that was his service to the Pandavas as their messenger to Duryodhana in an attempt to avert the Mahabharata war. At the Kaurava court he manifested his identity as the God of gods who was the "driver" of the Mahabharata story. Krishna's reliability is important, because the speaker in the poem tells us that Krishna is his companion, just as he had been to his father and to his father's father.

An important cultic fact stands behind this stanza. One of the ancient Bhagavata icons of Kanchipuram is a seated stucco image of Krishna about 25 feet tall facing east called the "Pandava Messenger" (Pantavatutar). The Alvars who wrote about Kanchipuram referred to the temple housing that icon as Patakam, meaning the temple in the elite section (patakam) of the city. In his arrangement of the stanza, Kalikanri moves from the transcendent Narayana through the cowherd Krishna to the mature Krishna as messenger. Then he brings the reader to that huge stucco icon at the city's ancient center. Once there, he links the speaker to that icon for two previous generations of fathers. Kalikanri may have meant his own patrilineage, but more likely he had in mind the lineage of his emperor, who claimed parilineal descent from Kanchipuram's Bhagavata emperors through his father Hiranyavarman. Pallavamalla had taken the enthronement name Nandivarman after another "father," a previous Bhagavata Pallava king by that name. Since we know that Pallavamalla had been brought to the throne from a long distance at the age of 12 and had to overcome local opposition when he arrived, Kalikanri appears to be making a point of the fact that Pallavamalla had not been alien to the capital, but had come there from a branch of royal Kanchi Bhagavatas. The stress on Krishna's firm companionship has now been established as the basis for the second half of the poem.

Beginning with the first stanza, Kalikanri has moved us from Pallavamalla's young enthronement and exile to a statement of his patrilineal connection to the Patakam temple in the

Pallava capital. His claim to the throne is legitimate and he has a firm companion that will give that throne back to him, just as he gave it back to the Pandavas. The second half of the poem now moves to the war that led to his resumption of the throne, and records liturgical events that were crucial to it.

Stanza 6 begins by a response to stanza 1. Since the first stanza ends with exile--Rama's banishment by means of Kaikeyi--this stanza begins with the war that ends exile--the 18 day of battle on the Kuru field when, as Arjuna's charioteer, Krishna used deceit to return the Pandavas to the throne. Just as a woman is the cause of exile in that first stanza, here a woman is the cause of restoration. The woman, of course, is Draupadi, whose royal marriage necklace is of jewels. When Dushasana tried to claim her as his property in the Kaurava court, she relied on Krishna's grace and went into exile with her Pandava husbands. Still, the misery she experienced at Dushasana's hands was what caused the wives of the one hundred Kauravas to become widows fourteen years later through Krishna's strategies as Arjuna's driver. Parthasarathi is present in both the first and the sixth stanzas as the guiding hand. The parallel to Pallavamalla is obvious: The Kaveri delta battles recorded by Kalikanri in Periya Tirumoli 2.9, and by the emperor's own copper plate grant of c.752-53 (E.Hultzsch, South-Indian Inscriptions 2 [1984]pp.361-374) resulted from Krishna leading and protecting his enslaved "son" Pallavamalla through a bloody war to a righteous restoration to the throne. He had indeed been a firm companion.

The opening statement, "For the sake of the kingship of the king who was the blind man's son," refers of course to Duryodhana. During the Mahabharata war, he was the king whose father was the blind Dhritarashtra and who had exiled the Pandavas. That way of phrasing the parallel to Pallavamalla, however, puts the emphasis on Duryodhana's younger brother, Dushasana, as the source of the problem. He had abused Draupadi for the sake of his brother's kingship. Possibly Kalikanri phrased it that way to make an important historical point.

According to the Vaikuntha Perumal Temple inscription (T.V. Mahalingam, Kanchipuram in Early South Indian History [Madras, 1968], pp.139-155), when Pallavamalla was brought to the throne at age 12 and opposed, the opponent was killed. Perhaps that was Mahendra, heir to Rajasimha. If so, then Skandasisya, who later ousted Pallavamalla with the aid of the Chalukyas, may have been Mahendra's younger brother who sought his deceased brother's kingship. Kalikanri's use of the Mahabharata story, then, would be precise: Dushana represents Skandasisya, Duryodhana represents the deceased Mahendra, and the blind Dhritarashtra represents their deceased father Rajasimha. The poet thereby recorded a Bhagavata belief that Rajasimha had been "blind" despite the magnificence of the temple that he built for Siva, and that his sons Mahendra and Skandasisya were sons of his blindness.

The next three stanzas allude to the rites that Pallavamalla underwent when he received diksa as the Bhagavan's "son" and slave, probably in 745-46, while Rashtrakuta forces of Dantidurga surrounded Kanchipuram after they had routed Skandasisya from the city. By that time, Dantidurga was Pallavamalla's father-in-law. The ceremonies took place in the temple of Vishnu With Eight Arms (Attapuyakarattan/Astabhujasvamin) in the settlement called Attigiri south of the city's walls. Today it is enclosed within the expanded city as "Little Kanchi" or "Vishnu Kanchi." Kalikanri described those ceremonies in Periya Tirumoli 2.8.

Stanza 7 is a simple description of Rama worshipped as the slayer of Ravana by the other members of the kinship group that in Valmiki's Ramayana embodied Vishnu. In the Vaikuntha Perumal Temple and in Kalikanri's poem about it (Periya Tirumoli 2.9), Rama standing at the ocean to cross to Lanka to slay Ravana signifies the acharya in relation to the disciple who seeks initiation. The ocean that initially rages against Rama's crossing represents the consciousness of the refugee that initially rages against the acharya's discipline. In this case, the refugee is the emperor. The stanza describes a diksa setting at

Attigiri recollected years later in the presence of Parthasarathi in Mayilai.

Stanza 8 records the mantriac rites that the acharya performed on Pallavamalla during diksa to kill one part of himself in favor of another. The favored part has faith in Krishna, represented by the child Prahlada, as asura who fell in love with the Krishna story while still in his mother's womb (BP 7.1-10). Because of his faith, Pallavamalla recited Vishnu's one thousand names. Yet still there was a part of him that had to be slayed, the self-centered arrogance represented by Prahlada's father, Hiranyaksipu, who denies Vishnu's reality and seeks worship for himself. The problem of self-worship, it seems, was especially important to kings in a civilization that believed a king became an "Indra among men" (narendra) through the unction rites of enthronement. Pallavamalla had received such rites c.731 when he assumed the throne as a boy. Yet Bhagavata king became Krishna's devout and intimate slave. Two devout asuras represented the Bhagavata king's consciousness as initiate: Prahlada, who ruled the asuras after his father was slain (BP 7.1-10), and his grandson Bali, who ruled with Narayana as his protecting gatekeeper after he had given his entire realm to him and had taken refuge in him the form of Dwarf (BP 8.15-23). Narayana's appearance here as Man-lion signifies the rite that purifies the devotee who had gone to the acharya for refuge, as represented in the previous stanza by Rama at the ocean. It may in fact refer to the Man-lion Consecration (Narasimhadiksa) found in the Satvata-samhita of the Pancaratra Agama.

Stanza 9 records the next stage. After his arrogant independence has been slain, the initiate takes formal refuge in Narayana through the acharya, seeking freedom from the ignorance that binds him to the death and birth of family life. That is the point of the story of the royal elephant Gajendra caught by the alligator hiding in the pond of sexual pleasure (represented by his trunk plucking lotuses) and fertility (represented by plenteous fish). Significantly, Vishnu slew the grasping emblem of desire (Kama) in response to Gajendra's request to be

freed from ignorance, not from death (BP 8.2-4). The knowledge embodied in mantra (most likely a form of the eight-syllabled Om namo narayana) is what the royal initiate sought from the acharya, and it would be given in a subsequent rite. The poet and emperor believed that the "churning" of that mantra through his liturgical implementation of it is what had led Pallavamalla back to his imperial throne. Krishna's Shakti had worked through the mantra embedded in his own consciousness.

Stanza 10 brings us to the results of Pallavamalla's enslavement to Krishna as his "driver," namely, the conquest of his enemies and ascension to the throne as Sovereign of the Pandya king and the Pallava people. In response, he enhanced Parthasarathi's house near the sea, which he then visited. Kalikanri imaginatively recreated the emperor's consciousness when he saw his Master there, using it to express the ideal of a devout Bhagavata ruler. What Pallavamalla actually thought, of course, we do not know. At the same time, Kalikanri presented himself in the stanza as the faithful servant of his emperor, himself a small ruler with his own temple to Durga. Her presence here identifies the Shakti that had operated on Pallavamalla's behalf.

Through the presentation of himself as a ruler subordinate to the emperor, Kalikanri is suggesting that the vision he had of Krishna at Sri Valli's pond was subordinate to that of the emperor and that it is Pallavamalla's autobiographical consciousness that is paradigmatic, not his. He carried that paradigm even further. Just as the emperor will be reborn into a kingdom in heaven because of his conscious enslavement to Krishna, so will the skillful and devout reciter of the poem. Such rebirth is not a fruit restricted to kings. One does not have to be a Bhagavata ruler, Kalikanri is saying, but one does have to have a Bhagavata consciousness. That consciousness is what Arjuna possessed during the war when he relied on Krishna to drive him, to protect him, and to free him from the sin he generated as Krishna had promised in Bhafavadgita 18.65-66.

Smith College Northampton,
Massachusetts -

ஸ்டீபன்ஸ்

பெமிலி ரெஸ்டிரான்ட்

இலங்கை இந்திய கனேடிய உணவுவகைகள் பல வருட அனுபவமிக்கவரால் சிறந்த முறையில் தயாரித்து வழங்கும் ஒரே உணவகம்

STEPHENS

Family Restaurant
Any beer or liquor
at special price

(416) 431 6113
3420 Lawrence Ave. E. Unit #2
(Markham & Lawrence)
Scarborough, On.

வெது உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு வெற்றிகரமாக நடைபெற
எங்களுடைய வாழ்த்துக்கள்.

RAJ NADARAJAH

Financial Planner/Manager

Planning for your future today
with
several years experience in the Financial Industry

Top performing Mutual Funds
RRSP'S

Low Cost Life & Health Insurance Plans
Education Fund

Disability Income Insurance

Term Insurance

Mortgage Insurance

For your free consultation, please call:

Versatile Financial Group

Tel: (416) 626-5044 Fax: (416) 626 5068

Pager:(416) 608-8299 Mobile:(416) 254-3226

உங்களது அனைத்து உணவுத் தேவைகளையும்
உடனுக்குடன் நிறைவு செய்ய

நியூ தேவி உணவகம்

Fast food Take out Delivery

இலங்கை, இந்திய
உணவு வகைகளில்
கை தேர்ந்த
நியுணர்கள்

உங்களது அனைத்து
பிறந்தநாள், கல்யாண மற்றும்
விசேட நாள் வைபவங்களின்
உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய...

(416) 288 0303

**1877, LAWRENCE AVE. EAST
SCARBOROUGH ONTARIO
M1R 2Y3**

TEL: (416) 288-0303 FAX: (416) 288-1885

கனடாவில் தமிழர்.

இ. இராஜசுமார்

செயலாளர்

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் கனடா.

தமிழ் மக்களின் துன்பகரமான சூழ்நிலைகளினால் அல்லற்பட்டு உயிர்ப்பாதுகாப்புக் கோரி தமிழ்மக்கள் உலக நாடுகளில் அரசியல் தஞ்சமடைந்தும், வேறுபலவழிகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ் நாடுகளில் முதன்மையானதாக கனடா திகழ்கின்றது. கனடாவில் பெரும்பான்மையாக குடியேற்ற வாசிகளைக் கொண்டும் சிறுபான்மையாக ஆதிவாசிகளை முதற்குடியாகக் கொண்ட இன்னாட்டின் அரசு கருமொழியாக ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சும் உள்ள அதே நேரத்தில் சர்வதேச மொழிகள் பலவற்றுக்கும் உரிய அந்தஸ்த்தும் இடமும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதுடன் ஊக்குவிப்பும் கொடுத்து வரும் கனேடிய அரசியற் கொள்கை மிக மிக சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். உலகநாடுகளில் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்து கனடாவில் குடியேறி நிரந்தரவாசிகளாகவும் குடியரிமை பெற்றவர்களாகவும் வாழ்ந்து வரும் மக்களின் மொழி கலை பண்பாடுகளை அரசு கருமொழியுடன் முரன்படாத வகையில் சிறப்பாகப் பேணுவதற்கு ஏற்ற வகையில் சட்ட அமைவுகள் காணப்படுகின்றன பல் இனக் கலாச்சாரக் கொள்கைக்கு சிறப்பான இடம் வழங்கப் பட்டுள்ளதை காணலாம்

கனடாவில் பத்து மாகணங்களும் இரண்டு யூனியன் பிரிவுகளும் சிறப்பான ஆட்சிமுறைக்கு உட்பட்டு காணப்படுகின்றன இம்மாகணங்களில் ஒன்றாயினாலும் மாகாணத்தில் தமிழ் மக்கள் ஒரு லட்சத்து நாப்பதினாயிரம் வாழ்வதாக புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. கியுபெக் மாகாணத்தில் முப்பதினாயிரம் தமிழ் மக்கள் வாழ்வதாகவும் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் பத்தாயிரம் தமிழ் மக்கள் வாழ்வதாகவும் கனடா முழுவதும் இரண்டு லட்சம் மக்கள் வாழ்வதாக அண்மைக் காலப் புள்ளி விபரங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

கனடாவின் கால நிலை மாற்றங்களினால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் இன்று அதற்கேப்ப நெகிழ்ந்து கொடுக்கக்கூடிய மன ஆற்றலைப் பெற்று கால நிலைகேற்றவாறு மாறி மனவலிமையுடன் சிறப்புமிக்க கடினமாக உழைக்கும்வர்க்கமாக இன்று தமிழினம் உயர்ச்சி அடைந்த சிறப்புடன் காணக்கூடியதாக உள்ளது. கனடாவில் உயர் தொழில்களும் கணிசமான தொகையினர் உயர் சிறப்புத் தகமையுடன் சிறப்பான மரியாதையுடனும் வாழும் எம்மதமிழ் மக்களின் உயர்ச்சி கண்டு தமிழ் அன்னை உவகையடைகின்றாள். கனடியத் தமிழராக இன்று வளர்ச்சியும் உயர்ச்சியும் பெற்று உயர்ந்து வரும் எமது சமூகத்தின் தாயகமாக மாறும் அதேவேளையில் கனடியத் தமிழர்களாக மாற எமது தாயகத்தில் பல தியாகங்களையும் உயிர் அற்பணிப்புகளையும் செய்த எம்மவரின் தியாகங்களை எம்மனத்தில் ஆழமாக நிறுத்தி அவர்களுக்காகவும் தமிழ்மொழி அர்பணிப்புக்காவும் தலைவணங்குவோமாக!

தமிழ் மொழிக் கல்வி:

தாய்நாடு தாய்மொழி மீதான அளவற்ற பற்றினால் தமிழ் மொழிக்கான ஊக்குவிப்பும் ஆதரவும் உயர்ந்தே காணப்படுகின்றது. தமிழ் ஆர்வலர்கள், புலவர்கள், பண்டிதர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் தமிழ் மக்கள் ஆகியோரின பூரண ஒத்துணைப்புடன் தமிழ்மொழிக்கான போதனையும் ஊக்குவிப்பும் சிறப்பாக கனடாவில் தமிழர் வாழும் இடங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது குறிப்பிடத் தக்கது.

மத்திய, மாகாண அரசுகளின் சர்வதேச மொழிக்கான ஒத்துணைப்பைப் பெற்றும் ஆதரவுடனும் தமிழ் மொழிக் கல்வி நடைமுறைப் படுத்தப் பட்டுவருவது சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும். தமிழ் மொழிக்காக அல்லும்பகலும் பாடுபடும் தமிழ் ஆர்வலர்களின் உன்னத சேவை என்றும் வரலாற்றில் இடம்பெறும் என்பது திண்ணம்.

உலகில் முதல்மொழி தமிழ் என வலாற்றுந்தியான சான்றுப்பாடுகளுடன் இன்றும் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் சிறப்பாக நிலைத்து நிற்கும் தமிழ் மொழியின் மகிமைகண்டு பூரிப்படையும் கனடாவாழ் தமிழ் மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை தமிழ் மொழி வகுப்புகளுக்கு அனுப்பியும் தமிழில் உரையாடியும் சிறப்பாக பங்காற்ற முடியும் ஆரம்பக் கல்வி நிறுவனங்களிலும், இடை நிலைக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் தமிழரின் பாரம்பரிய தமிழ் மொழிக்கான வகுப்புகள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன அத்துடன் பத்து பதினொராம் தரங்களுக்கான திறமைச் சித்திகளை (Credit) பெறவும் மற்றும் இடைநிலைக் கல்வி டிப்ளோமாவுக்குத் தேவையான திறமைச் சித்தியாகவும் பதின்மூன்றாம் தரத்துக்கான திறமைச் சித்தியாகவும் ஒன்றாயியோ கல்விசார்தராதரப் பத்திரத்துக்கான (OAC) ஒரு திறமைச் சித்தியாகவும் கணிக்கப்படும் அளவுக்கு தமிழ் ஆர்வலர்களின் முயற்சியும் அரசின் ஆதரவும் பெற்று தமிழ்ப் பெற்றோரும் மாணவர்களும் பூரண ஒத்துணைப்பு வழங்கி கனடிய மண்ணில் தமிழ் நிலைத்து நிற்க உதவவேண்டிய வரலாற்றுக் கடமையை உணர்ந்து செயற்பட வேண்டிய தக்க தருணம் இதுவாகும்.

கனடாவில் தமிழ் மொழிக்கான ஊகருவிப்புக்கள் தொடர்ந்தவண்ணமே உள்ள தமிழ் மொழிப் போட்டிகள் பட்டி மன்றங்கள் பாடசாலைகளில் வெளிவரும் வெளியீடுகள் போன்ற விடயங்கள் கூட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியவையாகும் பாடசாலைகள் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆகியவற்றில் இயங்கும் தமிழ் மாணவ மன்றங்கள் சிறப்பாக தமிழ் மொழிக்கான சேவையை கடைமைப்பாடுதலும் ஊக்கத்துடனும் செய்துவருவதைக் கண்டு அனைவராலும் பாராட்டப்படும் அதேவேளையில் ஊக்கத்தையும் வழங்கவேண்டும்.

தமிழ்க் கலையும் பண்பாடும்:

கனேடியத் தமிழர்கள் இன்றும் எம் பண்பாட்டை பேணிக் காக்கும் உள்ளதமான உயர்ந்த பொறுப்பை பல்வேறு வழிகளில் சிறப்பாகவே செய்து வருகின்றனர். கலை உணர்வுடனும் பண்பாட்டுடனும் கலைநிகழ்வுகள் கனடா மண்ணில் விதைக்கப்பட்டுள்ளன. வாரந்தோறும் நடைபெறும் கலை நிகழ்ச்சிகள் மூலம் உள்ளூர்க் கலைஞர்களின் திறமையை சிறப்பாக வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. கலைகளுக்கான வகுப்புகுகள் அதற்குரிய திறன்படைத்தவர்களின் அயராது முயற்சிகளினால் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. பல அரங்கேற்றங்களை இன்று நாம் காணக்கூடியதாக சிறப்பாக கலை உயர்ச்சி அடைந்து காணப்படுகின்றது. இவ்வள்ளத பணியைச் செய்வோரை என்றும் தமிழ் உலகம் மறக்காது.

சமயப்பெரியோர்கள், சிவாச்சாரியர்கள், மதகுருமார்கள், ஆகியோர் தமது மதத்தின்மூலம் தமிழ்ப் பண்பாடுகாக்க தன்னலமற்ற சேவையை வழங்கிவருவது குறிப்பிடப்படவேண்டிய விடயமாகும். தமிழ்க் கோயில்கள் கனடாவில் தமிழ் மக்கள் வாழும் இடங்களில் அமைக்கப்பட்டும், புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டும் வருகின்றது. இக்கோயில்கள் மூலம் பண்பாட்டுக்குரிய உயரிய பணியை சிறப்பாகச் செய்வதுடன் எமது தாயகத்தில் நடைபெறுவதுபோன்று திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்று எமது தாய் நாட்டின் உணர்வை ஏற்படுத்தி எமது தமிழ்ப் பண்பாட்டை சிறப்பாக நிலைநிறுத்தகின்றன. கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் கூட தமிழ்மொழிமூலம் வழிபாடுகளைச் செய்து பண்பாட்டுக்கும் உறுதுணையான பல்வேறு செயற்பாடுகளை செய்துவருகின்றன. இசுலாமிய தமிழரும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும், தமிழ்மொழிக்கும் அளப்பரிய சேவை செய்துவருகின்றனர்.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், மாத வெளியீடுகள், சஞ்சிகைகள்:

கனடாவில் வெளியிடப்படும் தமிழ் வெளியீடுகளினால் கனடாவாழ் தமிழ் மக்களை திகைப்படையச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வெளிவரும் தமிழ் வெளியீடுகள் மக்களுக்கு சகல வழிகளிலும் உறுதுணையாற்றுவதை காணலாம். பல வெளியீடுகள் இலவசமாகவே மக்களைச் சென்றடைவது குறிப்பிடத் தக்கது. புலம்பெயர்ந்து வாழும் கனேடிய மண்ணில் இவ்வெளியீடுகளின் உள்ளதமான சேவைமூலம் இவர்கள் தாய்நாட்டுப் பற்றுடனும், தமிழ் மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றுக்கு சிறப்பாகப் பணிசெய்து உள்ளதமான சமுதாய மேம்பாடுமிக்க வரலாறுகாணாத சேவையை செய்கின்றன. இவ்வெளியீட்டாளர்களுக்கு தமிழ் மக்கள் பூரண ஒத்துணைப்பையும் ஆதரவையும் வழங்கவேண்டியது ஓர் சமுதாயக் கடமையாகும்.

வானொலிச் சேவை, தொலைக்காட்சிச் சேவை:

எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ், என்றும் தமிழ் என்று இச்சேவைமூலம் தாய்நாட்டுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பண்பாட்டுக்கும் அளப்பரிய சேவை செய்வதுடன் அதற்கான ஊக்கத்தையும் சிறந்த முறையில் செய்து வருகின்றன. தமிழர் புகழ்பாடி எம்மவரின் திறமைகளைச் சிறப்பாக வெளிக்கொணரும் உள்ளத பணியுடன் மேலும் தமிழ் மக்களின் மொழி கலை,

பண்பாடு கல்வி மற்றும் சகல துறைகளிலும் தமது பங்களிப்பை உன்னதமாகச் செய்யும் இன்னிநிறுவனங்களுக்கு சகல தரப்பினரும் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்கி இன் நிறுவனங்களின் உயர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

தமிழர் நலன்பேணும் சங்கங்களும் இயக்கங்களும்:

கனடாவாழ் தமிழ் மக்களின் நலனை அடிப்படையாகவும் தாய் நாட்டின் அலலங்களை நீக்கும் பொருட்டும் மற்றும் பல்வேறு சேவைத் திட்டங்களைக் கொண்டும் பல சங்கங்களும் இயக்கங்களும் உன்னதமான சேவையைச் செய்து உயர்ந்த பங்களிப்பையும் ஆதரவையும் வழங்கி தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு மேலும் புத்துணர்வை தரவல்ல உயர்ந்த பணிகளைச் செய்துவருகின்றன. தமிழ் மக்கள் தாங்களின் சமய மன்றங்கள் சங்கங்கள்மூலம், சமுதாய மேம்பாட்டு வேலைத் திட்டங்களையும் பல சமய வெளியீடுகளையும் காற்புணர்ச்சியின்றிவெளியிட்டும் சமூக மேம்பாட்டு நோக்கத்துடன் தமிழ் சமுதாயத்துக்கு பெரிதும் உதவி வருகின்றன.

தாயக்தில் எம்மை உருவாக்கிய இன்றைய அறிவினை சிறப்பாகத் தருவதற்கு ஊறுதுணைபுரிந்த பாடசாலைகள் தாம் வாழ்ந்த கிராமங்கள் ஆகியவற்றின் மேல்கொண்டபற்றினால் பழைய மாணவர் சங்கங்களும், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களும் பல்வேறு செயற் திட்டங்களைச் சிறப்பாக செயற்படுத்திவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதேபோன்று பல்வேறு துறைசார்ந்த சங்கங்களும் தமிழர் நலன்பேணி தமது பங்களிப்பைச் செய்கின்றன.

புலம் பெயர்ந்து வாழும் கனேடிய மண்ணிலும் தமிழ் மக்கள் விளையாட்டுத் துறையிலும் மற்றும் சகல துறைகளிலும் கழகங்கள் அமைத்தும் சங்கங்களின்மூலம் நடாத்தப்படும் சுற்றுப்போட்டிகளில் பங்குபற்றியும் சிறப்பான தரத்தில் காணப்படுகின்றனர்.

தமிழ் வர்த்தகத் துறை:

கனடாவில் தமிழ் வர்த்தகர்கள் இல்லாத துறையே இல்லை என்றளவுக்கு மிகவும் வளர்ச்சியும் உயர்ச்சியும் கண்ட வர்த்தகர்களை இன்று எம்மிடையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவர்களின் ஒத்துழைப்புடனும் ஆதரவுடனும் பல்வேறு தமிழ் சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு இவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. இவர்களின் உயர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் எம்மக்கள் அனைவரும் உதவுவதன் மூலம் அவர்களின் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் அவர்களின் ஆதரவு மேலும் பெருகும் எனலாம். வர்த்தகத் துறையை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் வர்த்தகக் கண்காட்சி வர்த்தக வெளியீடுகள், தொலைபேசிமூலம் விளம்பரம் என்பன சிறப்பாக செய்யப்படுவதை சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இன்றைய கனேடியத் தமிழ்ச் சமுதாயம் மேம்பாட்டுடனும் செயலத்திறன் மிக்கவர்களாகவும் வாழ்ந்துவரும் வேளையில் எமது தாய்நாடு எமது தாய் மொழி கலை பண்பாடு ஆகியவற்றை சிறப்பாகப் பேணிக் காத்து இளம் சந்ததியினருக்குச் சிறப்பாக கையளித்து எமது சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் என்றும் பாடுபட ஒன்றிணைவோமாக.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழர்தம் பண்பாடு!

1974 தைமாதம் 8ம்திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் உதயமாகியது.

1வது மாநாடு சென்னை தமிழ்நாடு

2வது மாநாடு மொறிசியஸ்

3வது மாநாடு சேலம் தமிழ்நாடு

4வது மாநாடு கோலாலம்பூர்- மலேசியா

5வது மாநாடு சிட்னி அவுஸ்திரேலியா

6வது மாநாடு ரொரன்ரோ கனடா - ஆகஸ்ட் 24,25,26 1996

தென் ஆபிரிக்காவில் தமிழர்கள்.

தென் ஆபிரிக்கா பல வளங்களைக் கொண்ட ஒரு சிறந்த நாடு. ஆபிரிக்கா கண்டத்தின் கலங்கரை விளக்கு என்பர். தென் ஆபிரிக்கா தற்போது கறுப்பர் ஆட்சியில் உள்ளது.

1886ல் இங்கு நெட்டால் (NATAL) என்ற மாகாணத்திற்கு இந்தியர்கள் வெள்ளையர்களால் கொண்டுவரப்பட்டனர். இதில் வெள்ளையர் சூழ்ச்சி செய்ததாகச் சிலர் தெரிவித்தனர் சூழ்ச்சியாலும் சூதாலும் இவர்கள் இங்கு அடிமைகளாக கொண்டுவரப்பட்டனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழர்கள். இவர்கள் குடும்பத்தோட்டங்களிலும் பொன் சுரங்கங்களிலும் சீமக்கரிச சுரங்கங்களிலும் வேலை செய்தார்கள் இவர்கள் மனித எண்ணமின்றி அடிமைகளாக கருதப்பட்டனர்.

கொடுமையும் துயரமும் இவர்களை தொடர்ந்து வாட்டியது:

தம் வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கு இந்த அப்பாவி மக்கள் அடிமைகளாக பல துறைகளில் தொழில் புரிந்தனர். இவர்களுடைய ஐந்தாண்டு ஒப்பந்தம் முடிந்தவுடன் இவர்களுக்கு இந்த நாட்டில் தங்க உரிமை தரப்பட்டது. சிலர் பிறந்தகம் சென்றனர், பலர் இங்கு தங்கினர்.

தற்போது இங்கு ஓர் இலட்சம் இந்தியர்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் அறுபது விழுக்காடு (60%) தமிழர்கள். அக்காலத்தில் பலர் வெள்ளையரின் கொடுமையைத் தாங்காமல் தற்கொலை செய்துகொண்டனர். பலர் கொலை செய்யப்பட்டனர். எல்லாவற்றையும் எதிர்த்து இவர்கள் போராடினார்கள். போராடியவர் வெற்றியுடன் முன்னேற்றம் அடைந்தனர்.

அடிமைகளாக வரும்போது நமது மக்கள் தம் தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியையும், தமிழ்க் கலைகளையும் பண்பையும் கைவிடாமல் வளர்க்க முயன்றனர். தத்தம் இல்லங்களில் தமிழ் மொழியை வளர்க்க பள்ளிகளை அமைத்தனர். சிறு சங்கங்களை அமைத்தனர். கோயில்களைக் கட்டினார்கள். நாடகக் குழுக்களை அமைத்தார்கள். தெருக்கூத்து. மேடையில் நாடகம், இசை ஆகிய கலைகளை வளர்க்க முயன்றனர். ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ள சிறு பள்ளிகளைக் கட்டினார்கள். பிறகு அரசாங்க உதவியால் பெரிய ஆங்கிலப் பள்ளிகளையும் அமைத்தார்கள். இப்பள்ளிகளில் இவர்களுடைய பிள்ளைகள் படித்து பயிற்சி பெற்று ஆசிரியர்கள், தலைமையாசிரியர்கள், வியாபாரிகள், தொழிலாளர்கள் ஆகிய பல துறைகளில் முன்னேறினார்கள். பலர் மருத்துவராக விளங்கினார்கள். இங்கு மருத்துவராகத் தோச்சி பெற்றவர்களில் திருமதி ககுணமும் ஒருவர் (D.K.GOONAM) இவர் இந்த நாட்டின் விடுதலைக்குப் போராடியவர்களில் ஒருவர். விடாமுயற்ச்சியுடன் இவர்கள் முன்னேறினார்கள். பலர் வெளிநாடு சென்று உயர்ந்த கல்வி பயின்றனர். முன்னேறினார்கள்.

தற்போது இந்த நாட்டில் தமிழர்கள் நெட்டால் (NATAL) றான்சிவால் (TRANSVAL) கேப் போறவின்ச் (CAPE PROVINCE) என்ற மாகாணங்களில் குடியேறி பல துறைகளில் முன்னேறிவருகிறார்கள்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம், வள்ளுவர் ஆண்டு, பொங்கல், அண்ணாவின் நினைவுநாள், பாவேந்தரின் நினைவு நாள், கல்விக் கருத்தரங்கு ஆகிய நல்ல நாட்களை கொண்டாடி வருகிறது.

அரசாங்கப் பள்ளியில் தமிழ்:

ஏறக்குறையபதினமூவாயிரம் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் அரசாங்கப் பள்ளிகளில் தமிழ் பயின்று வருகின்றார்கள். இரண்டாம் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரையில் அரசாங்கச் செலவில் தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் தமிழ்த் துறையில் பலர் தொண்டு புரிந்து வருகிறார்கள். தமிழ் மக்கள் பெரும்பாலோர் அவர்களுடைய இல்லங்களில் தமிழ் பேசுவதில்லை. ஆனால் தமிழ் பேசும் படங்களைப் பார்க்கிறார்கள். தமிழ்ப் பாட்டுகளை ஆர்வத்தோடு கேட்கிறார்கள்.

இசைக் குழுக்கள்:

இங்கு பல தமிழிசைக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. திருமணங்களில், பிறந்தநாள் விழா ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில் தமிழிசைக் குழுக்கள் பல நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்துகின்றன.

வானொலியில் தமிழ்:

இந்தியர்களுக்கு ஓர் வானொலி தரப்படுகிறது. இந்த வானொலியில் தமிழ்ப் பாடல்கள் திங்கட்கிழமைதோறும் இரண்டரைமணிவரையில் ஒலிபரப்பப் படுகின்றன. மற்ற நேரங்களில் ஒலி நாடாக்கள், வாயிலாக தமிழ்ப் பாடல்கள் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

தொலைக் காட்சி:

தொலைக் காட்சியில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை தமிழ்ப் படங்கள் காட்சியில் காட்டப்படுகின்றது. இங்கு படக்காட்சி அரங்குகளில் தமிழ்ப் படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன. தமிழ்ப் பெண்கள் பரத நாட்டியக் கலையைக் கற்றுக்கொண்டு பரத நாட்டியக் கலையைப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

கழகங்கள், சங்கங்கள்:

இங்கு பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. வழிபாட்டுக் கூட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை இங்கு குறிக்கின்றேன்:

1. தென் ஆபிரிக்கக் கூட்டிணைப்புக் கழகம்
2. உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்.
3. அருட்பாக் கழகம்
4. சைவ சித்தாந்த சங்கம்
5. மேயர் பெல் தமிழ்ப் பாடசாலைச் சங்கம்
6. தமிழ்சைக் கழகம்
7. சைவ வழிபாட்டுக் கழகம்
8. நெட்டால் தமிழ் வைதிகச் சபை.
9. பிரிட்டேரியா தமிழ்ச் சங்கம்.
10. றான்சுவால் (TRANSVAL) தமிழ்க் கூட்டிணைப்புக் கழகம்

ஆகியவை, இன்னும் பல சிறு சிறு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இச்சங்கங்கள் ஞாயிறு, திங்கள் ஆகிய நாட்களில் வழிபாடுகள் செய்கின்றன. தேவாரம், திருவாசகம், அருட்பா ஆகிய பாடல்களைப் பாடுகிறார்கள்.

கோயில்கள்:

ஒளவையார் சொன்ன “கோயிலில்லா ஊரில் குடி இருக்கவேண்டாம்” என்ற மொழிக்கிணங்க நமது மக்கள் இந்த நாட்டில் பல கோயில்களைக் கட்டினார்கள். இக்கோயில்களில் சிவன் வழிபாடு. இலிங்க வழிபாடு, இன்னும் பல குட்டித் தெய்வங்கள் வணங்கப்படுகின்றன.

பிரிட்டேரியா என்ற நகரத்தில் சிதம்பரத்தில் உள்ளதுபோல் உயர்ந்த கோபுரம் அமைந்த கோயில் ஒன்று உண்டு. இன்னும் சிறு சிறு கோயில்கள் எங்கும் உள்ளன.

விழாக்கள்:

பொங்கல், தைப்பூசம், சிவராத்திரி, கார்த்திகை விளக்கு ஆகிய விழாக்களும் இன்னும் பல இந்து பண்டிகைகளை நமது தமிழர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள்.

உலகப் பண்பாட்டு இயக்கம் ஆண்டுதோறும் பொங்கல் விழாவையும், வள்ளுவர் புத்தாண்டையும் கொண்டாடி வருகிறது அண்ணா, பாவேந்தர் ஆகிய தமிழ்த் தலைவர்களின் நினைவு நாட்களையும் கொண்டாடி வருகிறது. உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் வள்ளுவர் ஆண்டிணை கொண்டாடுகின்றது.

மூடநம்பிக்கை:

எங்கள் நாட்டில் மூடநம்பிக்கைக்கு அளவே கிடையாது. சுருங்கக் கூறினால் மூடநம்பிக்கை எங்கள் நாட்டில் தலைவிரித்தாடுகிறது. காவடி ஆட்டம், கரகாட்டம், கோலாட்டம் ஆகிய ஆட்டங்கள் ஆடப்படுகின்றன.

நமது மக்கள் இந்து மதத்தை நம்பி வருகிறார்கள் அறியாமையும் மூடநம்பிக்கையும் அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிறது. மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் பள்ளியாசிரியர்கள் ஆகியவர் இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபடுகின்றார்கள்.

முடிவு:

தமிழ் மக்கள் இந்த நாட்டில் நல்ல வசதி கொண்டு வாழ்கிறார்கள். எல்லோரிடமும் உந்துக்கள் (CARS) இருக்கின்றன. பலரிடம் உந்து இல்லை பலர் பேருந்துக்களில் தொழிலுக்குப் போகிறார்கள். தொழிலாளிகள் தொழில் சாலைகளிலும், இன்னும் பல நல்ல தொழில்களைச் செய்தும் வருகிறார்கள். ஏழைகளும் உண்டு எல்லோரும் பணக்காரர் இல்லை.

சிசெல்சில் தமிழ் வளர்ச்சி

மு. நடுசன்

சிசெல்சில் தமிழ் வளர்ச்சி என்பது இந்நாட்டின் வரலாற்றில் துவக்கம் முதலே தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தாலும் 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை எந்த விதமான முயற்சிகளும் எடுபடவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் 1994ம் ஆண்டு சிசெல்சு இந்துக் கோவில் சங்கம் என்று பதிவு பெற்ற அமைப்பு செயல்பட தொடங்கிய பிறகு அச்சங்கம் சீட்டுக்களிலும், பிரசுரங்களிலும் தமிழ் மொழி பதிய ஆரம்பித்தது பின்னர் மலர் வெளியீடுகள், பத்திரிகை விளம்பரங்கள் போன்றவற்றிலும் தமிழ் அமையப் பெற்றது.

ஆனால் அவையாவும் இங்கு தமிழ் மொழி அச்சுக்கூட வசதியின்மையால் கையால் எழுதி பின்னர் அச்சிடப்பட்டன. அல்லது சிங்கப்பூர் மற்றும் இந்தியாவில் தயாராகி இங்கு தருவிக்கப் பட்டன. பின்னர் பிள்ளையார் கோவில் கட்டப்பட்டு 92ம் ஆண்டு வைத்த அறிவிப்புப் பலகையில் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டது. இக்கட்டுரையாளரின் தீவிர தமிழ்ப்பற்றின் காரணமாக இவரின் வணிக நிறுவனத்தின் பெயர்ப் பலகை வணிக கையேடு, பேரேடு. ரசீது போன்றவை தமிழால் அலங்கரித்து வருகின்றது. முன்பு சிறிய அளவில் நடைபெற்ற தமிழ்ப் பள்ளி, கோயிலில் உருவான பின்பு முறையாக பாடத்திட்டங்களுடன் கல்வி கற்பித்து வருகின்றது.

93ஆம் ஆண்டு இக்கட்டுரையாளர் ஜெர்மனி பெர்லினில் நடைபெற்ற பன்னாட்டுத் தமிழ். மன்ற மாநாட்டில் கலந்துகொண்டமை சிறப்பாக குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்று. அதன்மூலம் பண்பாட்டு தமிழர்களுக்கும் சிசெல்சு பற்றிய அறிமுகம் கிடைத்தது. தொடர்புகள் ஏற்பட்டன பின்னர் இதன் விளைவாக சிசெல்சு தமிழ் மன்றம் தொடங்கப்பட்டு தமிழ்ப் பணி செய்து வருகிறது. சிசெல்சு மலர் என்ற மாத இதழ் கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

மொரிசியசிலும் தஞ்சாவூரிலும் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளில் சிசெல்சு சார்பில் பேராளர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். கோவில் மண்டபத்திலே தமிழ்நூலகம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டு நடந்துவருகிறது. பின்னர் கணனி மென்பொருள் பயன்பாடு வழியாக கவிதை கட்டுரை தகவல்கள் உள்ளூர் முக்கிய செய்திகள் “நேசனில்” தமிழில் சிறப்பாக அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப் படுகின்றது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் இவ்வருடம் பிர்வரி மாதத்தில் கோயில் குடமுழுக்கின் நான்காம் ஆண்டு நிறைவு சிறப்பித்து “நேசன்” பத்திரிகையில் வெளிவந்தது மெச்சத் தகுந்தது.

ஆனால் தமிழர்கள் அனைவரும் இன உணர்வு கொண்ட தமது வணிக நிறுவனங்களில் தமிழை பயன் படுத்த வேண்டியது அவசியம். சிசெல்சு தமிழ் மன்றமும் சிசெல்சுமலரும் இதனை தொடர்ந்து வலியுறுத்திவரும்- விநாயகர் பாமாலை என்ற சிறிய நூல் சிசெல்சில் வெளிடப்பட்ட முதல் நூலாகும். இதனைப் போல் தொடர்ந்து நூல்கள் வெளியிட வேண்டியது அவசியம். தமிழர்கள் மொத்த மக்கள் தொகையில் 1 சதவிகிதம் இருந்தாலும் பொருளாதாரத்தில் , வணிகத்தில் சிறந்து விளங்கி வருகின்றனர் எனவே முயற்சி செய்தால் முடியாதது எதுவுமில்லை. எனவே சமீப காலங்களில் நிறைய தமிழ் மொழி ஆர்வலர்கள் உருவாகி இருப்பதால் நமது செம்மொழி சிசெல்சு நாட்டில் நல்ல வளர்ச்சி காணும். தொடர்ந்து ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு பணி செய்தல் வேண்டும். உ.த.ப.இ தலைவர் ந. வீரப்பன் அவர்கள் தமது வெளியீடுகளிலும் - மாநாடுகளிலும் எமது சிசெல்சு நாட்டைப் பற்றியும், தமிழர்கள் வாழ்வு பற்றியும் சிறப்பாக குறிப்பிட்டு எம்மை பிரபல்யப் படுத்தி வருகிறார்கள். அன்னாருக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக. இவ்வழியை மற்ற அமைப்புகளும் பின்பற்றி எம்மை மற்ற நாட்டு தமிழர்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தி தமது வெளியீடுகளையும் அனுப்பி உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

கோவிலில் மாதாமாதம் நடைபெறும் கலை நிகழ்ச்சி யாவும் தமிழில் நடத்தப்படுகின்றன. பட்டிமன்றம் நாடகம் நடனம் முதலான கலை நிகழ்ச்சிகள் மூலம் தமிழ் மொழி சிறப்பான வளர்ச்சி அடைவதுடன் எமது குழந்தைகளும் நமது பண்பாட்டைப்பற்றி அறிய நல்ல வாய்ப்பாக உள்ளது.

வெல்க தமிழ்!

Tamils in Seychelles

V. SIVASUPRAMANIAM

Seychelles is an archipelago of 115 islands, located between four and five degrees south of the equator on the western part of the Indian ocean. It is a paradise of islands floating like tiny gems in the clear waters of the Indian ocean. It is unique by a little over thousand miles from India and Sri Lanka in the northeast, from the eastern coast of Africa in the west and from Mauritius in the south. The population is almost 75,000, 90% of whom live on the mainland of Mahe with Victoria as its capital. The rest of the population is spread over in about thirty islands that are only habitable.

Seychelles is unique in its rich fauna, flora and marine life and 49% of the land area is designated as nature reserves and so are large areas of marine national parks. Seychelles could boast of having some of the world's finest sea bird colonies where well over 250,000 bird migrations are there per year.

Tourism and fisheries are the two mainstays of the country's economy. Tourism brings in more than half of the country's earnings and visitor arrivals total more than 120,000 per year.

Two World Heritage sites have been declared by the UNESCO in Seychelles. One is the Aldabra atoll situated 622 miles south of Mahe which is the home for the famous endangered species of the giant tortoises. It has the world's largest population of more than 150,000 tortoises in addition to a variety of marine ecosystem and varied bird life. All facilities are provided for scientific research in Aldabra.

The other is the world famous CoCo de mer (coconut of the sea) plantation in the Vallee de Mai in the island of Praslin 21

miles away from Mahe. This plant has a fascinating history and is not found anywhere in the world. The leaf and nut are considered the largest. It takes 25 years for a female tree to mature to a height of 80 feet whereas it takes 100 years for a male tree to mature to a height of 100 feet. A nut could weigh 10 to 15 kilos and could take almost seven years to mature. The shell of the nut has religious significance for the Hindus and were in great demand in the eastern countries like Java, Sumatra, Maldives and India long before Seychelles was discovered. The oldest trees found here are more than 800 years old.

Although recorded history has it that the Portuguese first sighted these islands and French settlers landed in 1770 there is ample evidence by way of tombs and treasure holds in the different islands to show that these islands were visited by Asians such as Arabs, Chinese and Tamils during the 15th and 16th centuries. From the Malabar coast in India, Kunjali a Tamil pirate who had a flotilla of armed vessels was in the employ of the Nayakkar kings used to criss-cross the Indian ocean attacking Portuguese and Dutch cargo vessels and protecting the Asian traders. From time immemorial timber from Seychelles were transported to Pondicherry for ship-building and rich Tamil merchants from Cauvery delta had trade dealings with Seychelles.

The first Tamil, Ramalingam from Reunion came to Seychelles in 1789 as an advisor to the Governor and he was endowed with large areas of land for his services. In 1864 Naiken family established their business followed in 1874 by Kandasamy Chetty in business. Now we could see the Tamil influence here on the usage of common Tamil names such as Pillai, Chetty, Govindan, Naiken, Kandasamy and

Vadivelu and a large number of them are in the business community.

For well over 200 years the Tamil settlers got well integrated with the local population resulting in inter-marriages and a few getting converted too. They became well versed in the local Creol language also. Now a large number of business houses are owned by the Tamils. In the course of this development their traditional values such as language, religion and culture took a back seat in the land of their settlement. The inter-mingling of races British, French, African and Asian - and mixed marriages without any barrier of colour created a multi-faceted and almost unparalleled community - a peaceful community which is a good example of other countries. Another important feature is the acceptance of three languages - English, French and Creol - as the official languages of the country. In 1901 there were 332 Tamil Hindu families out of a population of 19, 237 and now there are about 3500 Tamil speaking people.

The organization of the Seychelles Hindu Kovil Sangam in 1984 and the consecration of the Navasakthi Vinayagar Temple in May 1992 are landmarks for the resurgence of Tamil cultural activities apart from the religious awakening. The Kovil Sangam is the rallying base for all the Tamils, irrespective of religions for the promotion of Tamil culture in this country. Active participation in Tamil classes, debates, dramas and other cultural events are on the increase.

Ten years back one cannot dream of any Tamil publication in this country. Since the Sangam came into being two sets of PAMAALAI (religious compositions) in Tamil and a souvenir for the opening of the temple were released. Thanks to computer fonts in Tamil from devotees overseas all our publications are done in Tamil and English. For the fourth commemoration of the temple this April a pictorial 14 page supplement in Tamil and English was

published together with the national daily NATION on that day. Tamil cultural activities are well covered by the national dailies and are telecast over the TV both of which are popular and well patronized. The newly formed TAMIL MANRAM publishes a hand-written monthly newsletter "SEYCHELLES MALAR".

Another highlight was the Thai Poosam Kavadi festival on the 4th of February. There were more than 30 participants in the Patkavadi and the Alahukavadi accompanied by a group of Thavil and nathaswaram artistes. The procession around the outer courtyard of the temple for the first time in Seychelles was well appreciated by all as a great event for the promotion of inter-cultural understanding.

Cultural ties are strengthened by talks and recitals by popular figures like Shivasankari, Lena Thamilvaanan, Pithukuli Murugadas and Dr. Seerkhalzi Sivasithamparam and are becoming popular and routine events.

Finally for the National day celebrations on the 19th of June, the Sangam had a traditional illuminated car Ratham, in the float procession of thirty which not only won great applause and appreciation but also was placed first with a handsome award. These activities go to show that there is Tamil cultural flowering in the multi-lingual, multi-religious paradise island which is promoting better inter-cultural appreciation and understanding.

பிரித்தானிய நாட்டுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் நெடுங்காலத் தொடர்பு உண்டு, திருக்குறளுக்கும், திருவாசகத்துக்கும் உரை எழுதிய ஜியூபோப்பையரும், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எழுதிய கால்டுவெல் பாதிரியாரும் பிரித்தானிய நாட்டவரே என்பதோடு, இந்நாட்டுப் பொது மொழியான ஆங்கிலத்தில் ஏறத்தாழ ஈராயிரம் தமிழ்ச் சொற்கள் எடுத்துக்காட்டு: அரிசி (RICE) ஆனைகொன்றான் (ANACONDA), (பாம்பு) கயிறு (COIR) காசு (CASH) காசாளர் (CASHIER) கூலி (COOLIE), சரட்டு (CHEROOT), பட்டறை (FACTORY), நாவாய் (NAVY) போன்றவை ஏறி அம்மொழியை வழப்படுத்தியுள்ளது. இலண்டன் மாநகரத்திலுள்ள பிரிட்டிசு நூல்நிலையத்தின் கீழ்நாட்டுப் பகுதியில் தமிழ்மொழியில் வெளியிடப்பட்ட நூல்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை பாதுகாத்து வைக்கப்பெற்றுள்ளன. சில பணையோலை வடிவில் உள்ள அருஞ்சுவடிகள் - இன்னும் அச்சேறாதவை - உள்ளன. இலண்டன் பல்கலைக் கழகப் புகழக நிலை வரை தமிழ் பயின்றவர்கள் தமிழில் பட்டப் படிப்பும் தொடர்ந்து முனைவர் பட்டம் பெறும் நிலை வரைப் பயிலும் வசதியுள்ளது. முன்பெல்லாம் நம் தாய்நாடுகள் விடுதலையுறாதிருந்த நிலையில் நம் தாயகங்களிலிருந்த பலர் இங்கு வந்து கற்றனர். ஆனால், இப்போதோ அத்தகைய மேற்படிப்பு வசதிகள் நம் நாடுகளிலேயே உள்ளன. ஆகவே இங்கு வருவதில்லை.

உண்மையைச் சொல்லப் போனால், பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் வரை இலண்டன் பல்கலைக் கழகம் தமிழில் பள்ளியிறுத்தித் தேர்வினை (GENERAL CERTIFICATE OF EDUCATION ORDINARY LEVEL) நடத்தி வந்தது. அத்தேர்வினை எழுதுவோர் தொகை வெகுவாகக் குறைந்து போகவே, இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தினர் அத்தேர்வினை நிறுத்திவிட்டனர். எனினும், இப்போதும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகம் தமிழ்த் தேர்வுகளைப் பள்ளியிறுதி நிலையிலும், பல்கலைக் கழகப் புகழக நிலையிலும் நடத்தி வருகின்றது. (G.C.E ORDINARY LEVEL & ADVANCED LEVEL)

பிரித்தானிய நாட்டுப் பூர்வீகக் குடிமக்களான துருயிடுகள் திராவிட இனத்தவரா?

உரோமானியர் இந்நாட்டை கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வென்று, இங்கு வாழ்ந்த துருயிடுகள் என்னும் சூரிய வணக்கம் முதலிய இயற்கை வழிபாட்டில் திழைத்த மக்களை வென்று, அவர்களைக் கொன்றழித்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. கோடைகாலத்தின் நடுப்பகுதியில் சூரியனைப் பரவி வழிபடத் துருயிடு இன மக்கள் எழுப்பிய இஸ்டோன்ஹெஞ்சு (STONEHENGE) என்னும் இடத்திலுள்ள கற்கோயில் அழிபட்ட நிலையில் இன்றும் நாட்டு வரலாற்றுச் சின்னமாகப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பெற்று வருகிறது. கோடைகாலத்தின் நடுவான நாளில் (MID SUMMER DAY) அக்கோயிலின் நடுக்கல்லில் வைகறையில் கதிரவனின் பட்டொளி பரவுகிறது. துருயிடு மக்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் மக்களில் பலர் அந்நாளில் வைகறையில் இங்கு வந்து ஒன்றுகூடப் பகலவனை வணங்கி மகிழ்வர். இஸ்டோன்ஹெஞ்சு இவ்வுலகில் முதலாவதாக உருவாக்கப் பெற்ற வானவியல் கணிப்பொறி (ASTRONOMICAL COMPUTER) என்று அறிஞர்களால் கருதப்படுகிறது.

பழந்திராவிடர்கள் (தமிழர்) சிந்து ஆற்றங்கரையில் நிறுவியிருந்த மொகஞ்சாதாரோ - அரப்பா பகுதிகள் வெள்ளப்பெருக்கால் மூழ்கடிக்கப்பட்டபோது அங்கிருந்த படகுகளிலேறி, சிந்து ஆறு, அராபிக் கடல் வழிச் சுமேரியா (இன்றைய ஈராக்) சென்று அங்கு “ஊர்” (UR) என்னும் குடியேற்றம் நிறுவிய பின்னர் அங்கு வாழ்ந்தோரில் ஒரு பகுதியினர் வேறு புது நாடுகளை நிறுவ எண்ணியவராய் நடுக்கடல் (MEDITERRANEAN SEA) வழி ஆங்கிலேயக் கால்வாயைக் கடந்து இன்றையப் பிரித்தானிய நாட்டில் குடியேறியிருக்கலாமென்றும், திராவிடர் என்ற பொயரே மருவி துருயிடு என்று ஆகியுள்ளது என்றும் சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சூரிய வணக்கம் முதலியவற்றைச் சான்றாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆங்கில மொழி உருவாக்கத்தில், “போ” (GO) “பெய்” (PEE) “பயல்” அல்லது பையன் (BOY) “குருளை” (GIRL) “தந்தை/தாதை” (DAD) “கான்” (SCAN) “கணு” (KNEE) “போர்” (WAR) “கொல்” (KILL/CULL) போன்று வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைச் சொற்களிலும் தமிழ் ஊடாடி நிற்பதையும், நம்மைப் போலவே முதலில் பிறக்கும் ஆண்பிள்ளைக்குத் தந்தைவழிப் பாட்டனின் பெயரை இடுதல் (எலிசபெத் அரசியாரின் மகள் ஆன் இளவரசிக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தபோது, முறையாகப் பெயரிடும் மரபையொட்டிப் “பீட்டர்” என அக்குழந்தையின் தந்தை வழிப் பாட்டன் பெயரே இடப்பட்டது. நம் பிள்ளைகள் தும்மினால் “நூறாண்டு வாழ்க” என்பதன் குறுக்கமாக “நூறு” என்று கூறி வாழ்த்துவதைப் போலவே இவர்களும் ஒருவர் தும்மினால் “நெடுநாள் வாழ்க” (BLESS YOU) என்று கூறுவதையும் அவர்கள் மேலதிகச் சான்றாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

“வழுத்தினள் தும்மினே னாக அழித்தழதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ என்று”

(திருக்குறள் 1317- புலவி நுணுக்கம்.)

இந்நாட்டு (பிரித்தானிய நாடு) மொத்த மக்கள் தொகை ஐந்தரைக் கோடி. இவர்களுள் நம் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ அறுபதினாயிரம் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு வாழும் தமிழர்களுள் இந்தியா, இலங்கையிலிருந்து வந்தோரும், சிங்கை, மலேசிய, பீஜி, தென்னாபிரிக்கா, மாறிசியசு, அராபியக் கடல்நாடுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து வந்தோரும், அடங்குவர் எனினும் இலங்கையிலிருந்து வந்தோரே மிகப் பெரும்பான்மையினராவர். மேற்கண்ட அறுபதினாயிரம் பேர்களில் சரி பாதியினர் அதாவது 30,000 பேர்கள் அகதிகள் அல்லது அகதிகளாக விண்ணப்பிக்கத் தக்கவர்கள்.

இவர்களுள் ஏறத்தாழ 50,000 பேர்கள் தமிழ் எழுதவும், வாசிக்கவும் தெரிந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. எஞ்சியுள்ள பத்தாயிரம் பேர்கள் 15 வயதுக்குட்பட்ட இளந்தலைமுறையினர். இவர்களில் எத்தனை

பேருக்குத் தமிழ், எழுத, வாசிக்கத் தெரியும் என்று கணிப்பது சிரமமாக உள்ளது. எனினும் குத்து மதிப்பாக இந்தப் பத்தாயிரம் பேர்களில் பாதி அளவினருக்குத் தமிழ் எழுதவும், வாசிக்கவும் தெரியும் என்று கொள்ளலாம். மற்றையோருக்குத் தமிழ் எழுதவும், படிக்கவும் தெரியாதென்று கொள்ளினும், இவர்களிலும், மிகப்பெரும்பான்மையானோருக்குத் தமிழ் பேசத் தெரியும் என்று நம்பலாம். அதாவது , இந்நாட்டில் வாழும் அறுபதினாயிரம் தமிழர்களில் 58,000 பேர்களுக்குத் தமிழ் பேசத் தெரியும், தமிழர்களில் உயர் கல்வி கற்றவர்கள் முப்பதினாயிரம் பேர்கள் என்று குத்துமதிப்பாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இலண்டன் போன்ற இந்நாட்டுப் பெருநகர்களில் தமிழர்கள் மிகுதியாக வாழும் தொகுதிகளில் கல்வி, குடியிருப்பு, மருத்துவ வசதிகள் போன்றவை பற்றிய நெறிமுறைகள் தமிழ்மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. வாய்மொழியாக மொழிபெயர்ப்போர் தேவைப்படினும் ஊராட்சிமன்றம் உரிய வசதிகளைச் செய்து தரும். பல நூல்நிலையங்களில் தமிழ்நூல்கள் உள்ளன. இந்நாட்டில் வாழும் மக்கள் பேசும் பல்வேறு மொழிகளில் தமிழும் ஒன்றாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்களில் கணிசமான அளவினர் மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள் பள்ளியாசிரியர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர் (தமிழ் மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை 500) எனினும் மிகப் பல தமிழினாளர்கள் கடலெண்ணெய் (டெட்ரோல்) விற்கும் நிலையங்களில் பணியாற்றியே கல்வி கற்று வாழவேண்டியுள்ளது. ஆகவே, நம் மக்களில் பெருவாரியானோரின் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை நடுத்தர அளவுக்கும் குறைவாகவே உள்ளது. “தமிழோசை” மற்றும் எழுஞாயிறு (சன்ரைஸ்) தமிழ்க் குழகாய ஒலிபரப்பும் இங்குண்டு.

தமிழ் புகட்டும் பள்ளிகள்:

“திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு” என்பது பழமொழி என்றாலும், தத்தம் குடும்பங்களோடு எட்டாத் தொலைவிலுள்ள அயல்நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த சூழலில், மீண்டும் எப்போது தாயகம், திரும்புவோம் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறவோ அல்லது அறிந்து கொள்ளவோ முடியாத சூழலில் தாம் குடியேறிய நாடுகளிலேயே தத்தம் பிள்ளைகளுக்குத் தம் தாய்மொழியையும், பண்பாட்டுத் தொடர்பான கலைகளையும் கற்பிக்கவேண்டியதன் இன்றியமையாமையையும் நன்குணர்ந்து, ஆங்காங்கு தமிழர்கள் மிகுதியாக வாழும் பகுதிகளில் எல்லாம் குழகாயப் பள்ளிகள் (COMMUNITY SCHOOLS) நிறுவிச் சிறார்களுக்குத் தமிழும், பரதநாட்டியம், வீணை, வயலின், குழல், மிருதங்கம் இசைத்தல் போன்ற நுண்கலைகளையும் கற்பிக்கத் தலைப்பட்டனர். கல்விக்கு எப்போதுமே முதன்மை கொடுக்கும் தமிழ்க் குழகாயத்தில் கணிசமான அளவினர் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களாகவும், பண்ணிசை, பரதநாட்டியம், பல்வேறு இசைக்கருவிகளை இசைக்கவும், பயிற்றுவிக்கவும் வல்லோராய் இருப்பது வியப்பொன்றும் இல்லை அல்லவா!

அத்தகைய பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 19 அவையாவன:

1. மேற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பள்ளி (கிரீன்போர்டு & கிங்ஸ்பரி கிளைன்)
2. தெற்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பள்ளி (கிராய்டன்)
3. வடக்கு இலண்டன் தமிழ்ப்பள்ளி (எட்மன்டன்)
4. திருவள்ளூர் தமிழ்ப்பள்ளி, (தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம் நடத்துவது, ஈஸ்ட்ஹம் கிழக்கு இலண்டன்
5. பாரதியார் தமிழ்ப்பள்ளி, மிட்சம்
6. தமிழ்க் கழகம் (LONDON TAMIL ACADEMY) வெம்பிளி.
7. ஹெரோ தமிழ்ப்பள்ளி, பின்னர் (PINNER)
8. வால்த்தம் பாரெஸ்ட் தமிழ்ச் சங்கத்தினரின் தமிழ்ப்பள்ளி
9. பிரெஸ்ட் தமிழ்ச் சங்கத்தினரின் தமிழ்ப்பள்ளி, ஆல்பாட்டன்
10. தென் மேற்கு இலண்டன் இளையோர் நடுவம் நடத்தும் தமிழ்ப்பள்ளி.
11. தெற்கு இலுயிடம் பகுதியில் இயங்கும் மொழி, கலை வளர்க்கும் தமிழ்ச் சங்கப் பள்ளி.
12. கணபதி கோயில் கலைப் பள்ளி, விம்பிள்டன், இலண்டன் தென்மேற்கு 19.
13. இலண்டன் திருமுருகன் கோயில் நடத்தும் கலைப் பள்ளி, கிழக்கு இலண்டன்13.
14. இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் நடத்தும் கலைப் பள்ளி, கிழக்கு 12
15. பாரதீய வித்யா பவனம்
16. பர்மிங்காம் தமிழ்ப்பள்ளி
17. கிளாஸ்கோ தமிழ்ப்பள்ளி
18. தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழகம் பிரெஸ்டன்
19. யார்க்ஷயர் தமிழ்க் குழகாயத்தினர் நடத்தும் தமிழ்ப்பள்ளி.

தமிழர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள்:

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலண்டனில் தமிழர்கள் வழிபடக் கோயில் இல்லாக் குறையை உணர்ந்து காலஞ்சென்ற திரு சபாபதிப் பிள்ளை அவர்களின் பெருமுயற்ச்சியால் விம்பிள்டனில் கணபதி கோயில் நிறுவப்பெற்று இன்றளவும் சீரிய முறையில் இயங்கி வருகிறது. இன்றளவில் இங்குள்ள கோயில்களின் எண்ணிக்கை 9 ஆகவுள்ளன.

1. கணபதி கோயில், விம்பிள்டன் - தென்மேற்கு இலண்டன்.
2. இலண்டன் உயர் வாயில் குன்ற (HIGH GATE HILL) முருகன் கோயில் - வடக்கு இலண்டன்.
3. இலண்டன் திருமுருகன் கோயில் - கிழக்கு இலண்டன்
4. ஸ்ரீமகாஇலட்சுமி கோயில், கிழக்கு இலண்டன்.

11. ஆசை (பிரான்ஸில் வெளியிடப்படுவது)
12. புதினம் (இலவச இதழ்)
13. தமிழன் (தாயகச் செய்திகள், அரசியல் நிலவரம், சிறுகதை முதலியவற்றைத் தாங்கிவருவது)
14. தாகம்
15. அ.ஆ.இ (நெதர்லாந்திலிருந்து வெளிவருவது)
16. பனிமலர்
17. மொளனம் (பிரான்ஸிலிருந்து வெளிவருவது)
18. சமர் (" " ")
19. தமிழர் உலகம் (TAMIL NATION) ஆங்கில மாத இதழ்
20. மீட்சி (தமிழர் தகவல் நடுவத்தால் வெளியிடப்படும் இதழ்)

தமிழ் ஆங்கில மொழிகளில் நூலெழுதியோர்:

தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் நூலெழுதி வெளியிட்ட தமிழர்களுக்கும் இங்கு பஞ்சமில்லை,

1. திருவாட்டி சரோஜா பாலசுப்பிரமணியன்
2. திரு சி.ஞானசூரியன்
3. தமிழ்மணி அரங்க முருகையன்
4. திரு சிறீகந்தராசா
5. திரு ஜெகதீசன்
6. திரு இராஜகோபால்
7. திரு கி. வைகுந்தவாசன்

ஆகியோர் புதினம், அரசியல் வரலாறு, இலக்கிய ஆய்வு, சமயம். புண்பாடு தொடர்பான நூற்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். திரு சிவநாதன், திரு டி.செல்வராஜா, திரு அரங்க முருகையன் ஆகியோர் எழுதிய கவிதைகள் சில இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

நாளும் கலை வளர்க்கும் நல்லோர்:

1. திருவாட்டி தயாளசுந்தரி பரந்தாமன் (பண்ணிசை)
2. திருவாட்டி அம்பிகா தாமோதரம் (இசை)
3. திருவாட்டி சரஸ்வதி பாக்கியராஜா (இசை)
4. திருவாட்டி சிவசக்தி சிவநேசன் (இசை, வீணை)
5. திருவாட்டி உருத்திராணி பாலக்கிருஷ்ணன் (வீணை, கோட்டு வாத்தியம்)
6. திருவாட்டி இரேனுகா சிறீஆனந்தா (வீணை, இசை)
7. திருவாட்டி சிறீகந்தராஜா (வீணை)
8. திருவாட்டி கலைவாணி இந்திரகுமார் (வயலின்)
9. திரு (திருவாரூர்) கோதண்டபாணி (வயலின்)
10. திரு மாணிக்கம் யோகேஸ்வரன் (இசை, குழல், மிருதங்கம்)
11. திரு முத்து சிவராஜா (மிருதங்கம்)
12. காரைக்குடி திரு கிருஷ்ணமூர்த்தி (மிருதங்கம்)
13. டாக்டர் விஜயாம்பிகை இந்திரகுமார் (பரதநாட்டியம்)
14. திருவாட்டி குணவதி ஷேக்ஸ்பியர் (பரதநாட்டியம்)
15. திருவாட்டி காமினி காளிதாஸ் (குச்சப்புடி நடனம்)

ஆகியோர் இசை, நடனம், இசைக் கருவிகளை இசைத்தல் ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தருகிறார்கள். ஆண்டு தோறும் பற்பல இளையோர் கற்றுத் தேறி அரங்கேறுகின்றனர். அவ்வப்போது கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. கோயில் திருவிழாக்களில் இளையோர் தாம் கற்ற கலைகளைக் காட்டி மகிழ்கிறார்கள்; இறையருள் பெறுகின்றனர்.

நாடகம்:

முன்பெல்லாம் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளின் போது நாடகங்கள் அவ்வப்போது இடம்பெறுவதுண்டு. இப்போது நாடக நடப்புத் துறையில் 15 ஆண்டு பட்டறிவுடைய அவைக்காற்றுக் கலை கழகத்தினர் பல புகழ் மிக்க நாடகங்களை அரங்கேற்றினர். இக்கழகத்தின் நெறியாளர் திரு பாலேந்திரா. இக்குழுவினர் பிற அயல்நாடுகளுக்கும் சென்று நாடகங்களை அரங்கேற்றியுள்ளனர்.

தேவார, திருவெம்பாவை ஒலிநாடகங்கள் வெளியீடு:

உதய இயக்க இலண்டன் கிளையின் வேண்டுகோளின் பேரில் திருவாட்டி பரந்தாமன் பாடிய திருவெம்பாவை நாடக கனகதூர்க்கை அம்மன் கோயிலிலும், திருவாட்டி நாகேசுவரி பிரம்மானந்தா பாடிய திருமுறை ஒலிநாடக இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனத்தாலும் வெளியிடப்பெற்றன.

புள்ளி விபரங்கள் தந்துதவியவர்: திரு வீ. வீஜயபாலன் நெறியாளர் - தமிழர் தகவல் நடுவம்.

மலேசியாவில் 540 தமிழ்ப்பள்ளிகளால் தமிழ்ப்பண்பாடு வேரூன்றி வளர்கிறது!

மலேசியாவில் இந்திய - இலங்கைப் பாரம்பரிய மரபினரான தமிழர்கள் பதினைந்து லட்சம்பேர் நூறாண்டாகவே வாழ்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்தார்மட்டும் இதில் ஒருலட்சம்மக்களாகும்.

அரசியலரீதியாக இந்தியர், சிலோனியர் என்ற அடைமொழிகளால் இவர்கள் வழங்கப்பட்டாலும், தாம் தமிழர்கள் என்றே பழக்கப்பட்டுவிட்டனர்.

இந்தியர் என்ற பெயரும், இலங்கையர் என்ற சொல்லும் அரசியல் முதல் ஆட்சித்துறைவரை நீண்டுகொண்டுபோய் பல்கலைக்கழக விழுக்காட்டுரிமையை பெற்றுக் கொள்ளும் விதிமுறை நீண்டகாலமாகச் செயல்படச் செய்யப்படுகிறது.

இதற்குப் பின்னணியாக இருபெரிய கட்சிகள் இவர்களுக்கு உண்டு. மலேசிய இந்தியர் காங்கிரஸ், மற்றது மலேசிய சிலோனிய காங்கிரஸ். இரண்டுக்கும் ஒட்டுறவுமில்லை, கூட்டுறவும் கிடையாது. இரண்டுமே ஆளும் அரசியலை ஆதரிக்கின்றன. பங்களாசிக் கட்சியான ம.இ.கா மட்டுமே தமிழ்ப் பள்ளி அமைப்புமுறையை ஏற்கிறது.

இந்தியவழித் தமிழர் தோட்டப்புறங்களில் தமிழ்வழிக் கல்வியைப் போற்றிப் பாதுகாத்து, இன்றுவரை வளர்த்து வருகிறார்கள். ஐம்பது ஆண்டுகளாக இந்த வரலாறு தொடர்ந்து இன்று அரசாங்கத் தொடக்கப் பள்ளிகளாக அவை இயங்குகின்றன. 540 தமிழ்த் தொடக்கப் பள்ளிகள் தோட்டங்களிலும், நகர்ப்புறங்களிலும் வாழவைக்கப் படுகின்றன.

இவற்றில் 110,000 தமிழ்ப் பிள்ளைகள் ஆறுவயதில் தொடங்கி ஆறாண்டு தொடர்ந்து பயில்கிறார்கள். தாய்மொழிக் கல்விவழியான இம்முறைக்குச் சாதகமாக சீனப் பள்ளி முறையும், மலாய்ப் பள்ளி முறையும் உண்டு. இதன் காலகட்டம் 36 ஆண்டுகள்.

மூன்றுவகை மூன்றுமொழிப் பள்ளிமுறை வேறு எந்த நாட்டிலுமில்லை. சிங்கப்பூரிலும் இப்படி இல்லை. மலேசியாமுறை இவ்வாறு வேறுபட்டது. மூன்று தொடக்கப்பள்ளிகளில் படித்த மூன்றினப் பிள்ளைகள், 13வது வயதில் இடைநிலைப் பள்ளியில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஒரே மொழியில் (மலாய் மொழி) கற்கிறார்கள். தமிழ்ப் பண்பாட்டைத் தமிழ்ப் பள்ளிகளிலே ஊட்டி வளர்க்கின்றனர்.

தாய் மொழிக்கான போராட்டம் 1972ல் தொடங்கி 1975ல் வென்றது. தமிழ்ப் பள்ளியும் தமிழ்க் கல்வியும் காப்பாற்றப்பட்டன. தமிழ் எங்கள் உயிர், தமிழ்ப் பள்ளி எம் உடல் என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்து, இருபது ஆண்டில் ஐந்து மாநாட்டை மலேசியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் நடத்தியது. மலேசியத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம், ஈப்போ பாவாணர் தமிழ்மன்றம், செலாமா தமிழ்நெறிக் கழகம், சில தமிழர் சங்கங்கள், சில மாணவர் அமைப்புகள் இதற்கு ஊன்றுகோலாக இருந்தன.

இன்று தமிழ்ப் பள்ளிகளை ஒழிக்க முடியாது என்ற நிலை உறுதியாகிவிட்டது! “தமிழ்ப் பள்ளிகளை யாராவது மூடவேண்டும் என்று கூறினால், உடனே பொலிசில் முறை யிட்டுக் குற்றஞ்சாட்டுங்கள்” என்று தமிழமைச்சர் டத்தோ ஸ்ரீ சாமிவேலர் அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

தமிழ் கல்வி தமிழ்ப் பள்ளி திட்டத்தை எதிர்ப்பது அரசியல் குற்றமாகும்.

மூன்று மொழிப் பள்ளிகளில் பயின்ற மும்மொழி இனப்பிள்ளைகள், மூன்று மொழிகளில் (தமிழ்- மலாய்- ஆங்கிலம்) தேர்ச்சிபெற்று விடுகிறார்கள். அரசாங்கத் தேர்வுகளே இது. தமிழிலும் கல்வியிருக்கலாம் என்பதை அரசுகள் ஒப்புக் கொண்டுவிட்டன.

இன்று எதிர்க்கட்சிகளும் மூவகைக் கல்விமுறைகளை எதிர்க்கவில்லை. முரண்பாடான கொள்கையைக் கொண்ட சில அமைப்புகள் சிதறடிக்கும் அபாயச் சூழல் உண்டு.

தமிழ் நாளேடுகள் மூன்று வெளிவருகின்றன. 73 ஆண்டாக தமிழ்நேசன் அதில் ஒன்று மலேசிய நண்பன், தினமுரசு மற்றவை. சங்கமணி, வானம்பாடி, மக்கள் ஓசை மூன்றும் கிழமை ஏடுகள். இதயம், சூரியன், மற்றும் பல மாத ஏடுகள் வெளிவருகின்றன. சங்கமணி என்ற தொழிலாளர் ஏடு ஐம்பதாண்டாக பாடாற்றுகிறது. தமிழ்ப்பள்ளிச் சிறுவர் ஏடு திருமகள். இவ்வாறு தமிழில் வெளிவரும் தமிழ்க்கலை, தொலைக் காட்சி ஏடுகள்இருபது உண்டு. தமிழ் பேசத் தெரிந்த தமிழர்கள் 90%; தமிழில் எழுத-கற்கத் தெரிந்தோர் 60%; தமிழில் உயர் கல்வி கற்ற தமிழர் 30%;

மலேசியப் பல இன மக்களின் தொகை இரண்டு கோடி, இருபதுலட்சம்பேர் 10%; வெளிநாட்டவர், இந்நாட்டு மலாயர் 40% சீனர் 30%; இந்தியர் 10%; ஏனைய பழங்குடிகள் 20%; . தமிழர்பொருளாதாரத்துறைகளில் அதே இனவிகிதமே; பத்து விழுக்காடு கூட இல்லை; வீழ்ந்து கிடக்கும் தமிழினத்தில் விழிப்பு உண்டு!

இரண்டாயிரம் இந்து - சைவக் கோயில்கள் உண்டு சமயம் ஒங்கியுளது;

பிரான்சில் தமிழர் நிலை

பி. சண்முகசுந்தரம்

நலைவர்

உ.த.ப.இயக்கம்

பிரான்ஸ்

பிரான்சில் வாழும் ஆறுகோடி மக்களில் தமிழர்கள் சுமார் ஒருலட்சம் என்று கணக்கிடலாம். இவர்களில் தமிழ்பேசுத் தெரிந்தவர்கள் தொன்னூற்று ஐயாயிரமாக எண்ணலாம். தமிழ் எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரியாதவர்கள் சுமார் எண்பதினாயிரம். தமிழ் உயர் கல்வி கற்றவர்களின் தொகை பத்தாயிரமாகும். தமிழை எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்தவர்கள் பதினையாயிரமாவர்.

பிரான்சிலே தமிழ் மொழிக்கு உரிய அந்தஸ்த்து இல்லாதபோதும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் பின்தங்கியநிலை இருப்பினும் தமிழ்ப் பற்றின் காரணமாகவும், இன்றைய தமிழர் படும் அல்லோல அவல அகதி வாழ்வு குறித்து தாங்கொணாக் கவலைகாரணமாகவும். இங்குள்ள நாம் பல்வேறு தமிழ் பண்பாட்டு கலை கலாச்சார சமய நிகழ்ச்சிகளால் எம்மை அடையாளங் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எங்களிடையே இரண்டு வழிபாட்டுத் தலங்கள் உள்ளன. தமிழ் இதழ்கள் நான்கு வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. நமது தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணவும் வளர்க்கவும் முடிந்த அளவிலே முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றோம்.

தமிழியல் சமய இயல் தொடர்பான விழாக்களை ஒழுங்கு செய்து தமிழ் மக்கள் தங்கள் தமிழ்க் குறிகளையும் கோலங்களையும் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழன்என்றோர் இனம் உண்டு என்பதை நிலைநாட்டப் பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் கவனம் செலுத்தும் பிரான்ஸ் தேசத்துத் தமிழ் மக்கள் இனி வருங்காலத்தில் இன்னும் உற்சாகத்துடன் தமிழ் இன விழுமியங்களைப் பேணுவார்கள் என்று நம்பலாம்.

இந்தியத் தமிழகத்தில் தமிழர் நிலை

சுதீர் முத்தையன்

உ.த.ப.இ

இந்தியவிலுள்ள அனைத்த மாநிலங்களிலும் உள்ள தமிழ் மக்களின் தொகை ஆறரைக்கோடியாகும். இவர்கள் அனைவருமே தமிழைப் பேசுத்தெரிந்தவர்கள். இவர்களில் தமிழ் மொழியை எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்தவர்களாக நாலரைக் கொடியினரைக் குறிப்பிடலாம். தமிழில் அரைக் கோடியினர் உயர் கல்வியாளர்களாய் விளங்குகின்றார்கள். இந்தியாவிலே இரண்டு கோடித் தமிழர்கள் தமிழை வாசிக்கவும் எழுதவும் தெரியாதவர்களாய் உள்ளார்கள்.

தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் கல்வி நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையை இரபதினாயிரமாய் கணக்கிடலாம். தமிழகத்தில் ஆறகொடி தமிழர் வாழ்கிறார்கள். தமிழ் ஆட்சி மொழியாகவும் பயிற்று மொழியாகவும் உள்ளது. ஊயர்த்திக் கூறும் அளவுக்கு இன்னும் ஆட்சி மொழியான தமிழும் பயிற்சி மொழியான தமிழும் உச்ச நிலை அடைய வேண்டியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் வறுமைக் கோடு நீண்டு கொண்டேயிருக்கிறது. அறுபது விழுக்காட்டினர் வறுமை நிலையினராகவே உள்ளார்கள்.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாள்,வார, மாத இதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. எழுத்துக்களும் சொற்பொழிவுகளும் புதப்புதப் பரிமாணங்களோட நாளும் பொழுதும் நடைபோடுகின்றன. இவற்றின் நடையால் பண்பாட்டு உடை அலங்கரிக்கப்படவேண்டுமென்பது உண்மைத் தமிழர்களின் உள்ளக்கிடக்கையாகும். சமய அமைப்புக்களும் நிறுவனங்களும் தமிழியல் தொடர்பான காரியங்களிலும் தமது கவனத்தைத் திருப்பியுள்ளன.

தமிழ்ப் பண்பாடு அழியாமல் காப்பாற்றப்படுவதே தமிழரை இனங்காணவைக்கும். சீரிய செயலாகும்

**உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்-கனடா
ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டு
தமிழ் மொழி -பேச்சு, எழுத்து, ஓவிய போட்டிகளில்
வெற்றி பெற்றோரின் விபரம்**

பேச்சுப் போட்டி

எழுத்துப் போட்டி

10 வயதுக்குட்பட்டோர்

- 1 ஆம் பரிசு யூட்ஸ்ரன் பிரதீப் இக்னேசியஸ்
2 ஆம் பரிசு ஆனந்தராசா சுவர்ணா
ஆனந்தராசா மதுரா
3 ஆம் பரிசு சீநீசரவணன் தனபாலசிங்கம்

**10 வயதுக்குட்பட்டோர்
(பார்த்து எழுதுதல்)**

- 1 ஆம் பரிசு ஆ.சுவர்ணா
2 ஆம் பரிசு குகதர்சினி மெய்யழகன்
3 ஆம் பரிசு மோகன் அஞ்சித்

11-15 வயதுக்குட்பட்டோர்

- 1 ஆம் பரிசு மேரி ஜெனற் ஜெயானந்தன்
2 ஆம் பரிசு பாலராஜா ஹரிகரன்
3 ஆம் பரிசு அநுகன் தனபாலசிங்கம்

11-15 வயதுக்குட்பட்டோர் (கட்டுரை)

- 1 ஆம் பரிசு ஹரிகரன் பாலராஜ்
2 ஆம் பரிசு வீநாயகமூர்த்தி சுரேந்திரன்
3 ஆம் பரிசு கோபினாத் கணேசமூர்த்தி

16-20 வயதுக்குட்பட்டோர்

- 1 ஆம் பரிசு பத்மநாதன் இலங்கதாஸ்
2 ஆம் பரிசு ஜெரின் பிரியதர்சினி இக்னேசியஸ்
3 ஆம் பரிசு தயாளினி சுப்பிரமணியம்

16-20 வயதுக்குட்பட்டோர்

- 1 ஆம் பரிசு இலங்கதாஸ் பத்மநாதன்
2 ஆம் பரிசு வீநாயகமூர்த்தி சுரேந்திரன்
3 ஆம் பரிசு ஜெரின் பிரியதர்சினி
இக்னேசியஸ்

சீத்திரப் போட்டி

10 வயதுக்குட்பட்டோர்

- 1 ஆம் பரிசு ஆர்பி ஜெகநாதன்
- 2 ஆம் பரிசு ஜோன் மரியாம்பிள்ளை
- 3 ஆம் பரிசு குகதர்சினி மெய்யழகன்

11-15 வயதுக்குட்பட்டோர்

- 1 ஆம் பரிசு டானியல் மரியாம்பிள்ளை
- 2 ஆம் பரிசு டினேஸ் ஆனந்தவேல்
- 3 ஆம் பரிசு ஜீட் செல்வநாயகம்

16-20 வயதுக்குட்பட்டோர்

ஜெறீன் பிரியசுதாஷி இக்னேசியாஸ்

இணைப்பாளர்
திரு அ.சௌந்தரராஜன்

போட்டி நடுவர்கள்

பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரம் (அமைப்பாளர்)

- திரு சின்னையா சிவநேசன்
திருமதி ஜோதி கெங்காமூர்த்தி
திருமதி ஜீவா செல்வானந்தம்
திருமதி விமலா பாலசுந்தரம்
கலாநிதி ச.முத்துலிங்கம்
பண்டிதர் ம.செ.அலெக்ஸ்சாந்தர்

இப்போட்டிகளுக்குப் பொறுப்பான நடுவர்களின் தீர்ப்பே இறுதி முடிவானது.

நன்றி

SINGAPORE

COMMUNICATION EMPORIEUM

ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர், சிறுமியருக்கான நவநாகரீக உடைகள் எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள், வாசனைதிரவியங்கள் அன்பளிப்பு Toys என்பன மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வருமானவரிசேவை துரிதமான நம்பிக்கையாக செய்து தரப்படும்

புதிதாக வியாபாரம் ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு வியாபார நுணுக்கங்களுடன் ஆலோசனை தரப்படும்.

5010 Steeles Ave. W. Unit 17 ABC,
Etobicoke, Ont., M9V 5C6
Canada

தொடர்புகளுக்கு: Sathi
Tel: (416) 740-5292
Fax: (416) 740-5070
Mobile (416) 565-8477

WENT OUT LAST NIGHT???
HAVE A HANG OVER???
FEEL WEAK YOUR SELF???

FEAR NO MORE

SINGAPORE HERBS INC. BRINGS TO YOU
THE LATEST AND MOST EFFECTIVE CURE
FOR SYMPTOMS OF HANGOVER SUCH AS HEADACHES
NAUSEA, LAETHARGY AND THE GENERAL LACK OF
VITALITY RESULTING FROM
ALCOHOL CONSUMPTION

The **REVIVER**

MADE FROM 100% NATURAL HERBS
MADE IN CANADA
APPROVED BY HEALTH AND WELFARE CANADA
NO SIDE EFFECTS

For More Info:

Singapore Herbs Inc.

5010 Steeles Ave. W. Unit 17 ABC
Etobicoke Ont. M9V 5C6
Tel: (416) 740-5292 (416) 565-8477
Watch For Exciting Products "ERATOS"

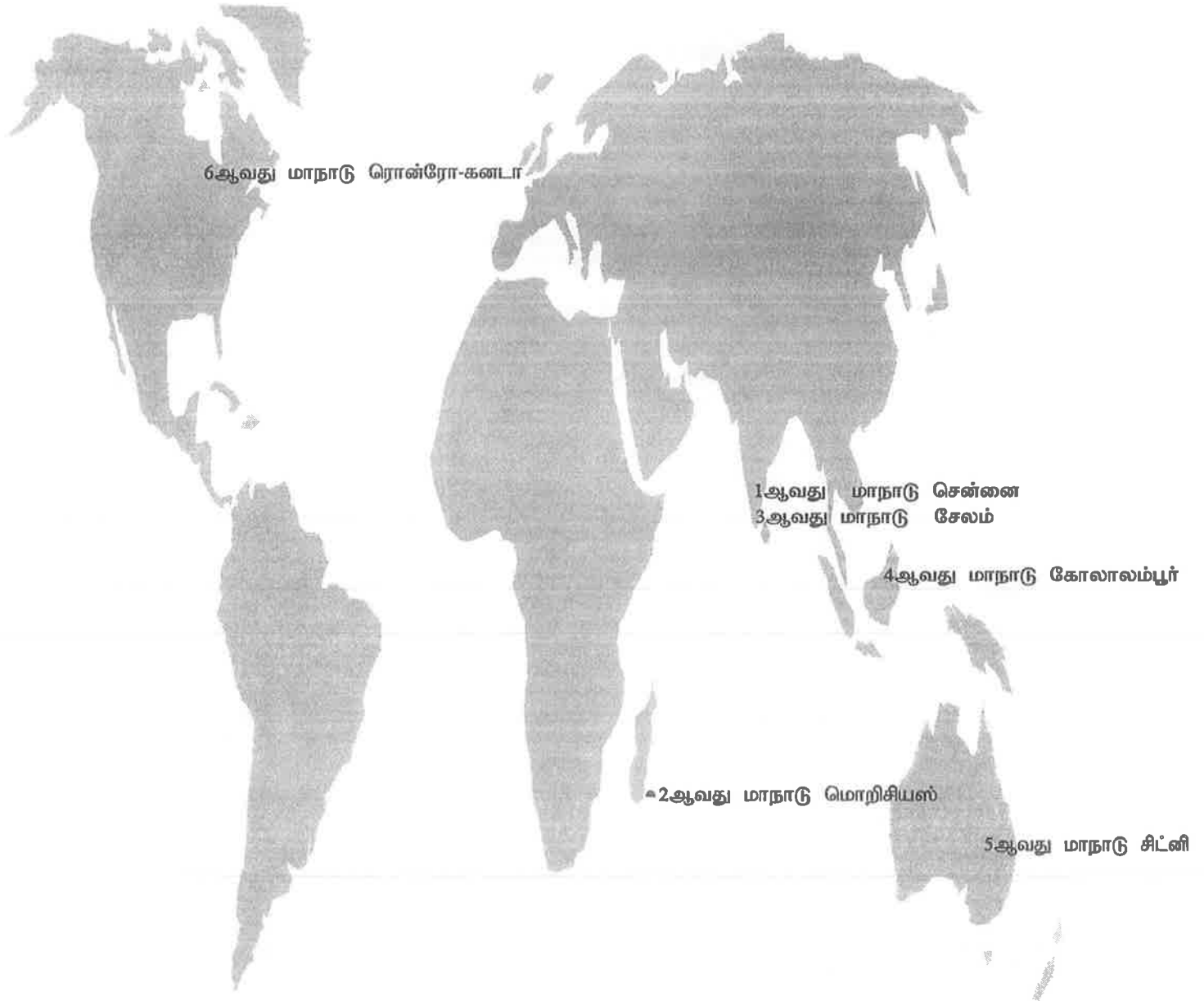
உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்-கனடா ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு

ஆகஸ்ட் 24-25-26-1996

நன்றி மறப்பது நன்றன்று!

- * ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டிற்கு பிரதம விருந்தினராக வருகைதந்த தமிழ் நாட்டு தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு முனைவர் மு.தமிழ்க்குடிமகன் அவர்கட்கு எம் மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.
- * சிறப்பு விருந்தினர்கள், தமிழ் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் தமிழ் ஆர்வலர்கள், பேராளர்கள், அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்.
- * உலக நாடுகளிலிருந்து வருகைதந்த அனைத்து தமிழ் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக!
- * வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பியோர், ஆய்வுக் கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, பல்நாட்டு அறிக்கை, மற்றும் ஆக்கங்களை தந்துதவிய அனைவருக்கும் நன்றி!
- * மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற நன்கொடை கொடுத்த பிரமுகர்கள், வர்த்தகர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகள்!
- * ஊர்தி செய்த அனைத்து அமைப்புக்களுக்கும், கனடா வர்த்தகர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகள்.
- * ஊர்திகளுக்கு சிற்ப சித்திர வேலைப்பாடுகள் செய்த திரு ஆனந்தன் அவர்கட்கு நன்றிகள்.
- * இம்மலரை மின்கணனி மூலம் அச்சுப்பதித்து, வடிவமைத்த செல்வி கௌரி திருநடராஜா, செல்வி லாவண்யா சிவநேசன், திரு மகேந்திரமோகன் ஆகியோருக்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றிகள்.
- * இம்மலரை சிறப்பாக அச்சுப்பதித்துத் தந்த COM BUSINESS அச்சகத்தாருக்கும் எம் நன்றிகள்.
- * இம் மாநாட்டை சிறப்பாக நடத்த உதவிய மொன்றியல் வாழ் தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும், வெளிநாடுகளிலிருந்து எமக்கு உதவிய அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள்
- * இம்மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்துதவிய அனைவருக்கும் குறிப்பாக தமிழ் மக்கள், மற்றும் அரசியல் பிரமுகர்கள், மாநாடு வெற்றிகரமாக நடாத்துவதற்கு உதவியவர்களுக்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.

ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டு
அமைப்புக் குழுவின்

தமிழர் பண்பைத் தமிழ் வடிவாக்கித்
தாரணி வணங்கக் குறள் தந்த
திருவள்ளுவர்

கரதலர் இருவர் கருத்தொருமித்த
கன்னித்தமிழ் பண்பு கரணர் !!!

Antony Brothers

அன்ரனி பிறதர்ஸ்

Money Transfer
Colombo, Singapore & India

Tel: (416) 588 0733
1472 Queens St. West
(Queen/ Lansdowne)
Toronto, Ontario M6K 1M4

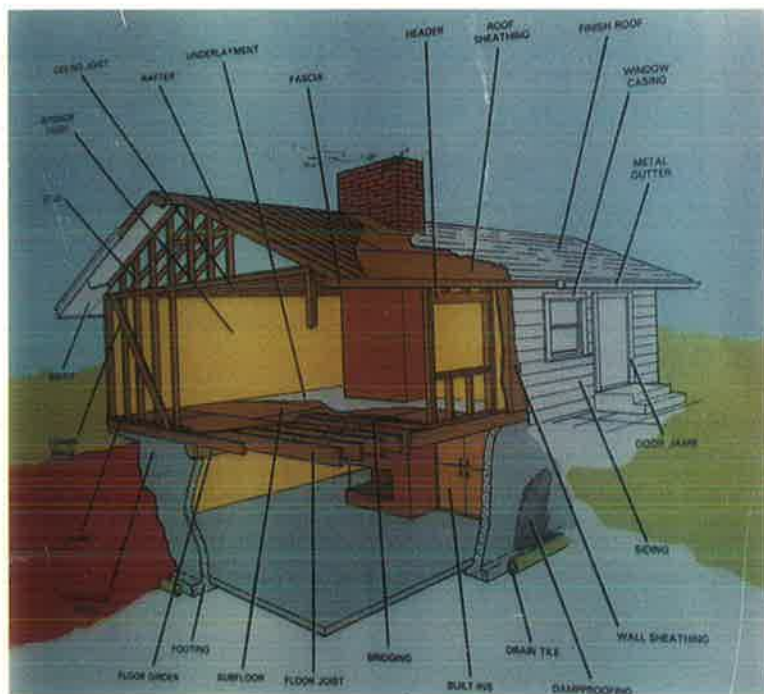
ஆநாவது உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மாநாடு
தமிழர் உள்ளங்களை மகிழ்வித்து
உலக இனங்களை உற்று துணையாக்கப் பிரார்த்தித்து
வாழ்த்துகின்றோம்.

MARK WOOD

GENERAL CONTRACTOR'S BUILDER RENOVATOR
RESIDENTIAL COMMERCIAL INDUSTRIAL

9 YEARS CANADIAN EXPERIENCE

- ✓ CARPENTRY
- ✓ PLUMBING
- ✓ STORE FIXTURE
- ✓ CUSTOM HOMES BUILDER
- ✓ FIRE PROTECTION
- ✓ DESIGN PERMIT INSPECTION
- ✓ GENERAL REPAIR
- ✓ BASEMENT RENOVATION
- ✓ CARPET HARDWOOD AND CERAMIC
- ✓ 24 HRS REPAIR SERVICES.

நம்மவரின்
தரமான
சேவை

CALL
MARK- PAGAVATH SING
BUSINESS
(416) 492 6888
PAGER
(416) 379 4864
REG
(416) 492 5136
FAX
(416) 492 1291

*ARCHITECTURAL & ENGINEERING
DESIGN BUILT SERVICES
PROJECT MANAGEMENT
REGISTERED ARCHITECT & ENGINEER IN CHARGE*

440 BRIMLEY UNIT 15 SCARBOROUGH, ONTARIO M1J 1A1